

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

—o—o—o—

తిరుప్పావై.

పాతుత్తనియన్దళే

౧. శ్రీశైలేశ్వరదయాపాత్రం శీభన్త్యదిగుహార్థవమ్ |
యశ్చీర్ద్రిప్రవణం వస్తే రమ్యజామాతరంమునిమ్ ||
౨. లక్ష్మీనాథసమూరచ్ఛూం నాథయామిసమిధ్యమామ్ |
అస్తదాచార్యపర్యంతాం వస్తే గురుపరమ్పరామ్ ||
౩. యోనిత్య మచ్యుత పదామ్బుజ యుగ్మరుక్ష్
వ్యోమోహత స్తదితరాణి తృణాయ మేనే |
అస్తద్గురో ర్భగవతోఽస్య ద్దయోగసిన్ధోః
రామానుజస్య చరణో శరణం ప్రపద్యే ||
౪. మాతా పితా యువతయ ససయగా విభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదస్వయానామ్ |
ఆద్యస్య నః కులపతే ర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదక్షిణ్యుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నామ్ ||
౫. భూతం సరస్వ మహదాహ్వాయ భట్టనాథ
శ్రీభక్తిసార కులశేఖర యోగివాహిన్ |
భక్తాక్షిణీరేణు పరకాల యతీన్ద్రమిశాన్
శ్రీమత్పరాఙ్ముఖముని ప్రణాతోఽస్మి నిత్యమ్ ||

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఆంధ్రాల్ ఆరుళిచ్చెయ్త తిరుప్పవైయ్

తనియన్దళుక్కు

పిత్తైరాకార్యజీయర్ ఆరుళిచ్చెయ్త

వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.—(శ్రీభాతుశ్లేఠ్యాది) పరదవైయిల్ మనోనైప్పిర
మూర్క్కు పెరియపిరాట్టియార్ మున్నిలైయాక వేణినాఱ్ఱోలే, శృష్టా
తారత్తిల్ పెరియపిరాట్టియార్ క్కుమ్ ఆంధ్రాళుక్కు మకొప్పడనప్పివై
ప్పిరాట్టి పురుషకారమాక వేణుమ్, అజ్జుత్తై ఐశ్వర్యత్తుక్కు ప్పిర
సదృశైయానాఱ్ఱోలే, ఇజ్జుత్తైక్కు ఇవనుడైయ ఎల్లాప్పడికళుక్కు
కులశీలాదికళాల్ సదృశైయాయరుక్కుమ్ ఇవళో. ఇన్ద శ్లోకమ్, భట్టి
తెన్నాట్టిశే యెఱున్దరుళియరుక్కు, పెరుమాళైప్పిరిన్ద వ్యసనత్తాలే తి

పుళ్ళమ్ కలగ్గియిరుక్కిఱదైయిలే తిరుపుళ్ళమ్ ప్రసన్నమాకైక్కాక, సళ్ళేయర్, “అడ్డొలై ఒరుళ్ళోకముమ్ ఆర్వోకలై ఒరుళ్ళోకముమ్ అరుళిచ్చెయ్యలాకాతో” ఎన్న; అతిప్రీతరాయ్ తిరుప్పావైక్కు వాక్కోర్ల మాక అరుళిచ్చెయ్తు ఆణ్ణాలైచ్చరణమ్ పుకుటిఱ్ళోకమితు. చేతనరడైయనజ్జుణ్ణారైప్పోలే అనాదిమాయైయాలేమయగ్గిక్కిడన్దుఱ్ళు, ఇప్పడియిరుక్కిఱ సంసారత్తుక్కుళ్ళే. తిరువాయ్ప్పాడి పెణ్బిళ్ళైక్కళ్ళ పరస్పరమ్ ఉణరువారుమ్ ఉణర్త్తువారుమాయ్ పరమపదత్తిల యావై? పోలే శెల్లానిట్టతే! ఎన్దు ఆణ్ణాళ్ తానుమ్ అనుకారత్తాలే ఇవర్కలై ఉణర్ త్తినవోపాతి అవన్దన్నెయుమ్ ఉణర్ త్తినాళ్.

పరాశరభట్టరయళిచ్చెయ్కళు.

నీళ్ళాతుజ్గస్తనగిరితటీసు ప్రముద్బోధ్య కృష్ణం

సారాధ్యం స్వం శ్రుతిశతశిర సిద్ధ మధ్యాపయన్తి।

స్వోచ్ఛిష్టాయాం స్రజి నిగళితం యా బలాత్కృత్యభుక్తే

గోదా తస్యై నమ ఇదమిదం భూయవవాస్తుభూయః ॥

వ్యా.—(నీళ్ళా)అవన్ (౧) “నన్దకోపన్దనిన్నుయిర్ చ్చిటువనే యళ్ళోవైక్కడుత్త పేరిన్బక్కులవిళగ్గళితే” ఎన్దుమ్. (౨) “నన్దకోపన్ కుమగన్ ఏరార్ న్దకణ్ణియళ్ళోతై యిళమ్ శిగ్గమ్” ఎన్దుమ్-ఇరువరుక్కుమ్ మకనాక ఆవతరిత్తాత్పోలే, ఇవళుమ్, యళ్ళోతై ప్పిరాట్టా స హూదరరాన శ్రీ కుమ్భూర్ కుమార త్తియాకవవతరిత్తపడి; (౩) “స్వాలోభనన్దగోపస్య నిధి లేమగవాంపతిః । ప్రవృద్ధగోధనోదతుః కుమ్భకోనామనామతః॥దాతా దుగస్యసర్వేషాం తక్రస్యచ ఘృతస్యచ|జనస్య ప్రియవాన్నిత్యం యళ్ళో దాయాజఘస్యజః॥ ధర్తదా తస్యభార్యానీధర్త దైవతునామతః॥సానూ తావత్యయుగళం శోభనం గోపభూషణమ్ ॥ తయోస్తత్ర పుమాన్ జజ్ఞే శ్రీదామానామవిశ్రుతః । సర్వైశ్చాచీన్ద్రుడైర్వృత్త స్సర్వప్రాణి

మనోరమః || నీళానామ్ని చ కన్యా సాహుపాదార్యగుణాన్వితా” *నీళా
కులేనసదృశియాకైయాలే (౧) “నన్దకోపాలన్మరుమకళే నప్పి
న్నాయ్” ఎన్దతుమ్, అవళ (౨) *ఆయర్ కొమ్మున్దు; ఇవళ (౩) *కులవాయర్
కొమ్మున్దు. (౪) “తుల్యశీలవయోవృత్తామ్” (౫) “తోళిశేర్ పిన్నై”
(౬) “ఆయనాకి యాయర్ మళ్ళై వేయతోళి విరుమ్పినాయ్,” మన్ద్రై
ప్పిరాట్టిమారిల్ అభిజాత్యత్తాలుమ్ ఉకక్కైప్పిడి ధూకైయాలుముళ్ళు
వాశి. (౭) * కోవలర్ పట్టమ్ కవిత్తతు ఇవళుక్కే యాకైయాలే; (౮)
“శూట్టునన్దాలై కళ - ఓర్ నూయైయినా లీటియ వేణ్ణైయ్ తొడువుణ్ణ
ప్పొన్దు ఇమి లేద్రు వళ కూళ కోట్టిడైయాడినై కూత్తడలాయర్ తేమ్
కొమ్మినుక్కే” ఎన్న క్కడవతితే.

(తున్దన్దగిరితటీసు ప్రముదోధ్యకృష్ణమ్) నప్పిన్నై పిరాట్టి
యుడైయ్ ఓణ్ణిప్పనై తిరున్దుళ్ళ తిరుములై త్తడజ్జళాకిఱ మన్ద్రైత్తామ్మై
యిలే నన్దన్దన్దైప్పొలే మయన్ణిక్కిడన్దుఱ్జుకిఱ కృష్ణనాకిఱ సింహత్తై
యుణార్ తినాళ్. (౯) “నప్పిన్నై కొణ్ణైమేల్ వైత్తుక్కిడన్ద మలర్
మార్ పా” ఎన్దుమ్, (౧౦) “అళోతైయిళన్దజ్జమ్” ఎన్దుమ్ శొల్ల క్కడ
వతితే. ఇత్తోకు సింహమాన పెరుమాళ్, పిరాట్టియైప్పిరిన్దు మాల్యవా
నాకిఱమలైయిలే (౧౧) * మన్నిక్కిడన్దుఱ్జుప్పెతామల్ (౧౨) * అనిద్రరా
యిరున్దార్; ఇజ్జుఅజ్జనన్ది క్కే, (౯) * పిరివాద్ర్ లిక్కిల్లా మైయైయటిన్దు తానే
మేల్ విమ్మున్దు అమభవిత్తపడి, బహుకుటుమ్మియాయరుప్పార్ శిలర్ ఒరు
మలై యడియైప్పద్ర్ జీవిక్కుమా పోలే, సర్వలోక కుటుమ్మి
యాన సర్వేశ్వరక ఇవళేములైయడియైప్పద్ర్ క్కిడక్కితాళ.

(౧) ౧౨- (౨) తి-వాయ్-౧-౭-౨, (౩) తి-వాయ్-౫-౬-౧౧.

(౪) రా-సు-౧౬-౫, (౫) తి-వాయ్-౪-౨-౫, (౬) తి-చ-౩-౪౧.

(౭) పెరి-తిరు-౩-౮-౭, (౮) తి-చి-౨౧, (౯) ౧౯- (౧౦) ౧.

(౧౧) ౨౩, (౧౨) రా-సు-౩౬ ౪౪.

“తున్దమ్” ఎన్దెయాలే - అశవిజస్థ భోగ్యతాతిశయమ్ శోల్లుకిఱతు.
 “తటినుప్తమ్” త్తెన్దెయాలే - అవయవైకదేశత్తిలే మగ్ననానపడి. (౧)
 “మలరాళ్ తనత్తుళ్ళా” ఎన్నుమాపోలే. “స్తనగిరితటినుప్తమ్”
 ఎన్దెయాలే - అవయవాస్తరత్తిత్తుల్లాతే (౨) * అస్తమితాస్యభావమా
 యిరున్దపడి. ఇత్తాల్ - ఎమ్మెరుమానుడైయ భోక్తృత్వమ్
 శోల్లుకిఱతు. (నీళాతున్దస్తనగిరితటినుప్తమ్) (౩) “నిత్తెవినాల్ కుత్తె
 విల్లానెడుమ్మైత్తోళ్ మడప్పిన్నై పొత్తెయినాల్ ములైయడైవా
 పొరువిడై యేడ్డర్ త్తుకన్ద” ఎన్నక్కడవతితే. ప్రాప్తిక్కుడకప్పానుమవ
 నేయితే. “ఉదోభ్య” ఎన్దు - ఉణర్ త్రవేణుమ్మడి భోగ పరవశనానాన్.

ఇప్పడి అన్యపరనానవన్తానారెన్నిల్ ; నిరతిశయసుఖమాపనాన
 కృష్ణనెన్దిత్తోళ్ (కృష్ణమ్) ఎన్దు (౪) “కృషిసూభాచకశృభోణశ్చనిర్వృతి
 వాచకః” ఎన్నక్కడవతితే. (౫) “రసోవైసః” (౬) “ఆనన్దోబ్రహ్మ” (౭)
 “ఆనన్దయాతి” (౮) “నన్దకోపకామకకణ్ణా” (౯) “పరమానన్దమ్”
 ఎన్నుమ్మడియితే యిరుప్పతు. (స్తనగిరితటినుప్తమ్-కృష్ణమ్) ఎన్దెయాలే
 పొఱుప్పియిన్ నునియిలే కరుమాణిక్కత్తై అమ్మత్తివైత్తాత్తోల
 వుమ్, వికాసోన్ముఖమానపద్ధకోశత్తిలే పట్టుడమ్ పడిన్దాత్తోలవు మిరు
 కై. (౭) “మల్లరీనుప్తభృజ్గా” (౧౦) “పోతిల్ పొటివణ్ణుకణ్ పడుప్ప”
 (౧౧) “తెయ్ వవణ్ణు” ఎన్దుమ్, (౧౨) “శ్రీరంగరాజభృజ్గమ్” ఎన్దుమ్ శోల్లు
 క్కడవతితే. (౫) “మలరాళ్ తనత్తుళ్ళా” ఎన్దు - శ్రీస్తనత్తిలుమ్,
 (౧౩) “తెన్ననుయర్ పొరుప్పుమ్ తెయ్ వవడమలైయుమ్ ఎన్నుమ్

(౧) ౩-లిరు-౩. (౨) (౩) తి-వాయ-౪-౮-౪. (౪)

(౫) తై-ఆన-౩. (౬) తై-భృ-౬. (౭) ౧- (౮) (౯) ర-స్త-౧-౨౪.

(౧౦) ౩- (౧౧) తి-వాయ-౯-౯-౪. (౧౨) ర-స్త- (౧౩) పెరి-తిరుమా-౬.

వైయే ములై గూవడివమైన్ద అన్ననడైయనణ్ణు” ఎన్నిట భూస్తనత్తి
లుమ్ మగ్ననాయ్(౧)*నిలైయార నిన్ఱాత్పొలే, నీళ్ళాన్దనత్తిలుమ్ సుప్త
నానపడి. (౨) “నడమామలైయచ్చియై” (౩) “మాలిరు జ్జోలైయె
న్నుమ్ మలైయైయుడైయమలైయై” ఎన్నక్కడవతితే. “ఉదోధ్య”
ఎనైయూలే-(౪) * తుయిలెత్తపాడి, (౫) “ఉమ్బర్ కోమానేయుటన్దా తె
ఱున్దిరాయ్” (౬) “శెల్ శోర్ కువెప్పమ్ కొడుక్కుమ్ విమలా
తుయిలెరాయ్” ఎన్ఱు ఎఱువుమ్మడి శొల్లుకిటతు. ఇదైయిలే ఇవర్ క
ళుణర్ త్త ఉణర్వానాకల్, ప్రణయిత్వస్థక్కు నమస్కారమన్ఱోవెన్నిల్;
నెరువఁప్పట్టవేవానిన్ఱాల్ “ప్రణయినికల్” ఎన్నుక్కాట్టిల్ ఉటన్దపొప్పీ
మా. ఇవర్ కళుడైయె ఆర్తనానమ్ అగ్నిబ్బాలైకతువినాత్పొలేకతువ,
తాయ్ వేటు కన్ఱు వేతాయ్ తుడిత్తుక్కొన్ఱు ఎఱున్దిరున్దాకల్.

ఇప్పడి ఉణర్ త్తినవతుక్కు ప్రయోజనమ్ శొల్లుకిటతు మేల్.
(పారార్థ్యంస్వం శ్రుతిశతశిరస్సిద్ధమ్) తన్నుడైయె తాయరున్దశ్శడపనిషద్దు
వ్యాసూన పారతన్త్ర్యత్తిన్ఱై. (౭) “మన్త్రబ్రహ్మణిమధ్యమేననమసా
వుంసస్వరూపమ్” ఎన్నిటపడియే ఆత్మావుక్కు నిలై నిన్ఱ తాయ్ స్వమ్మా
యితే పారతన్త్ర్యన్దానిరుప్పతు. (౮) “యస్యాస్మి” (౯) “పరవానస్మి”
(౧౦) “తనక్కేయాక” (౧౧) “ఉనక్కేనామాఱ్చెయ్ వోమ్” ఎన్నక్క
డవతితే * స్వత్వముణ్డానాల్ స్వామిత్వమ్ తన్నుడైయే వరక్కడవతు.
(౧౨) “స్వత్వఘాత్తనిసజ్ఞాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణిస్థితమ్.” ఇతుక్కు.
ప్రమాణమ్ కాట్టుకితార్ (శ్రుతిశతశిరస్సిద్ధమ్) ఎన్ఱు, మహానిధి పరవ్రత
కుహరజ్గళిలే య సశ్చితమాయ్ క్కిడక్కుమాపోలే, ఉపనిషత్తుక్కళిలే

(౧) తి-మొ-౬-౯. (౨) తి-మొ-౭-౧౦-౩. (౩) పె-తిరు-౪-౩-౧౧.
(౪) (౫) ౧౭. (౬) ౧౯. (౭) అష్టశ్లోకే-౨. (౮) యజు-అష్ట-౩-ప్ర-౭.
(౯) రా-అర-౧౫-౭. (౧౦) తి-వాయ్-౨-౪. (౧౧) ౨౯. (౧౨)
బూర్వ స్వత్వస్థ-విష్వక్సేనసం. § (ప్రా) సురక్షితమాయ్.

సురక్షితమాయరుక్మిణపడి. (శ్రుతిశతశిరస్సిద్ధమ్) ఎన్నెయాలే - ఇతన్
 తాన్ ఓరో ప్రథేశ్శబ్దలిలన్తిక్కే ఎఱ్ఱముణ్డాయరుక్కై. (౧) “ సర్వే
 వేదాః” (౨) “వేదైశ్చసర్వైః” ఎన్నుమ్మడి ఎఱ్ఱముణ్డాయరుక్కై.
 శేషియైచ్చొన్న విడమెఱ్ఱుమ్ శేషభూతరు ముణ్డాయితేయరుప్పతు. ఇన్ద
 శేషశేషిభావమాకిఱ పరిమాల్మమ్ పరమపదత్తిల్ పరిమాఱ
 క్కడవతాయరుక్కుమ్; ఇప్పడి పరమపదత్తిల్ పరిమాఱక్కడవతాన
 పారితస్ర్యత్తై, అతుక్కు ఎతిర్ తట్టాన స్వాతస్ర్యమే పరిమాఱి,
 వట్టిపటిక్కుమ్ దేశత్తిలే ఇమ్మహానిధియై వెళియిడుకితాళ్, (అధ్యాప
 యన్) (౩) “పరివిశ్వస్య” (౪) “యస్యాస్తి” ఎన్ఱు ఓతిక్కిడక్కిఱ
 శేషశేషిభావమ్ అనుష్ఠిప్పారిల్లామైయాలే, ఇవర్కలైప్పాలే అవ
 నుమ్ మఱన్ఱు కైవిట్టిరుక్క, (౫) “పోల్గ్రామరైయడియే పోల్గ్రుమ్
 పొరుళ్ కేళాయ్” ఎన్ఱు అవనై మఱిత్తువైత్తు, (౬) “ఉన్ఱన్నోడుల్గ్రామే
 యావోవనక్కే నామాచ్చయవోమ్” ఎన్ఱు ఓతువిత్తాళ్. (౭) “యో
 వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతితస్మై” (౮) “ ఎయిల్బిడైమణ్ కొణ్డవెన్దై
 యిరాప్పకలోతువిత్తు” ఎన్ఱిఱ నిలైకులైన్దతు. పరతన్దైకళాయరుక్మిఱ
 వివర్కళ్ నియమిక్క పెఱువర్కళోవెన్నిల్; స్వాతస్ర్యోహతి ఆల్
 గ్రామైయుడై యారుమ్ నియమిక్క పెఱువర్కళ. ఆర్తర్ పాడుమ్
 స్వాతస్ర్య మేఱిప్పాయవతు; “నాన్” “ఎన్నతు” ఎన్ఱు అవనై యెఱ్ఱి
 యవుమ్ శొల్లువార్ పాడయమ్ స్వాతస్ర్య మేఱిప్పాయవతు. తమ్
 తిరువుళ్ళన్దన్నై నియమిక్కుళ్ళాట్టిల్ స్వాతస్ర్యమాక మాట్టాతితే.
 పణ్ణుమ్ ఇప్పడి నియమిత్తారుణ్; (౯) “ స్త్రీచాపలాదేతదుదాహృతం

(౧) కళోప-౨-౧౪, (౨) గీతై- (౩) వు-నూ- (౪) యజు-అష్ట-౩-ప్ర-౭.
 (౫) ౨౯- (౬) (౭) పరి-తిరు-౫-౨-౩. (౮) కా-౪.

మే ధర్మశ్చనక్తుం తవ క సుమర్థః । విచార్య బుద్ధ్యాశు సహానుజేన
యద్రోచతే తత్కురు మాచిరేణ ” ఎన్టాళ్ ; అప్పుడియే ఇవళుమ్
నియచిత్తు (౧) “శిలుపేరత్తైత్తనవుమ్ శీటియరుళాతే” ఎన్ఱితాళ్

ఇప్పుడి సర్వజ్ఞసుక్కుజ్గాడ అధ్యయనమ్ పట్టువిక్కిటవళుడైయ
వైలక్షణ్యమ్ శొల్లుకిటతు మేల్. (స్వోచ్చిష్టేత్యాది) తాళాత్తి
క్కట్టిత్తరూలైయాకిట విలక్టాళే ఇవనై ప్పేళాతపడి విలక్కిట్టు యావ
ళొరుత్తి అవనై బలాత్కరిత్తు భుజిత్తాళ్. (గోదాతన్వై నమ ఇదమిదం
భూయ ఏవాస్తు భూయః) ఇప్పుడి వేణ్ణత్పాట్టైయుడైయళాయ్, ఎమ్మెరు
మానుక్కు (౧) “మూర్వత్తుమాలై” ఎన్ఱిటపడియే విరతిశయభోగైన్వై
యాయరుక్కైయాళే, “శోతై” ఎన్నుమ్ తిరునామ త్తైయుడైయ అన్టాళ్
తిరువడికళితే కాలత త్త్వముళ్ళతనైయుమ్ అడిమై ఆడిమై అడిమై
యెన్ఱితార్.

స్వోచ్చిష్టమావతు-శూడిక్కళైన్దతు. (౨) “తొడు త్తతుథాయ్
మలర్ శూడిక్కళైన్దన శూడుమిత్తోన్డర్ కళోమ్. ” (౩) “ త్వయోప
భుక్తస్రగ్ధ - ఉచ్చిష్టభక్షిశో దానాః ” ఎన్నుమతు ప్రణయిత్వత్తిలే
మాతాసిక్కిడక్కిటతు. ఇప్పుడి ఈశ్వరకాయధేష్టవినియోగార్వనా
మ్బడి తనై ఓక్కివైక్కైయాళే, అవనుడైయ ఆశ్రితపారతన్యమ్
తోన్ఱుకిటతు. (౪) శీపార్ వణ్ణమడమక్తైప త్తరితే. (౫) * అరజ్గర్ మాలి
శూర్క్కిన్దమాల్లయై చూడిక్కుడు త్తవళితే. (౧) * వాశణ్ణాయ్
పూజుళులిలే వాసితమాక్కిక్కుడు త్తపడి. (స్రజి నిగళితమ్) మాలై
మాలైయాళేవిలక్కిట్టాళ్. కాల విలక్టాకిలితే కళున్ఱువతు. (౬) “తనై
కాలిన్ విలక్కిట” (౭) “ తనై త్తళైకళుల ” ఎన్నుక్కడవతితే. ఎల్లారై

(౧) తి.వాయ్-౧౦-౧౦-౨. (౨) తి.పల్ల-౯. (౩) (౪) తి.నె-౧౦.

(౫) ఇరా-నూ. (౬) తి.మొ-౧-౫-౧. (౭) తి.మొ-౧౧-౫-౨.

యుమ్ కర్తానుగుణమాకక్కట్టుమవన్ కామిని కట్టిత్త కణ్ణియాలే కట్టు
ణ్డాన్. (౧) * కణ్ణియార్ కుటుజ్జయిన్ ద్రాల్ కట్టుణ్డపడియాయ్త్తు (౨)
* మల్లికై మామాలై కొణ్ణిజార్ త్తతుమ్. (౩) * మన్నిలజ్గు పారత తైమాళ
పూర్ న్దవరై యుదువిన్ మాకళిన్ దైప్పన్నిలజ్గు ములై కువట్టిల్ పూట్టి
కొణ్ణు అనుభవిత్రాళ్. (౪) * తటియార్ న్ద కరుజ్గళిటితే. స్వేచ్చా
విహారమ్ పణ్ణి త్తిరిళిణ్ కళ్యణ్ణమహమతణ్ణిజ్జైత్తన్నుడైయ (౫) * కుచ
కుట్టళమాకిణ్ ౪ ఆలానత్తోడే అణ్ణైత్తు అనుభవిత్రాళ్.

(యాబలాత్కృత్యభుక్త్యే) యాతొరు త్తి బలాత్కరిత్తు భుజితై
శెన్నెయాలే - అతువుమ్ అవనుకప్పుక్కు ఉటుప్పాయరుక్కుమ్. (౬)
“అహమన్నమన్నమదస్తమద్ది” అల్లాతపోతు అవనుక్కు అనుభవమ్
కులైయుమ్, “గోదా” ఎన్దు-కోతైయెన్దపడి. (౭) “కుఱ్ఱోక్కై” ఎన్దై
ళితే. కోతై - మూలై. మూలైపోలే భోగ్యాయురుక్కై. శ్రీమాలా
కారర్ ముకళాకై యాలే “మూలై” ఎన్నలామ్బడియానాళ్. మూలై
యానతాన్, తలై యాన మూలైయై వళిణ్ణినాళ్. తిరుమాలై వళిణ్ణినా
ళితే. (౮) “రణ్ణీ నేత్రశరేభతాడితతను శ్చే తేన్వయం సున్దరో బద్ధశ్చమ్పక
దామభిగ్గ కుచతపే మగ్నోజ్జనాద్రీశ్వరః । భోగాపటవలజ్జయా వట
మహాధామా ఘణీన్ద్రేపతద్రమ్యేశస్తవ విస్త్రితేన మనసా గోదే పరం
తివృతి ” ఎన్దైతే ఆణ్డాళ్ వీటుడైమైయరుప్పతు. “అధ్యాపయస్తీ” ఎన్దై
యాలే (౯) * పామూలై పాడిక్కొడు త్తపడి శొల్లిన్ ద్రా. “స్రజనిగళితం
యా బలాత్కృత్యభుక్త్యే” ఎన్దైయాలే - (౧౦) * పూమూలై శూడిక్కొ
డు త్తపడి శొల్లికిటతు. ఎల్లాప్పడియాలుమ్, ఇవళుక్కు ఎమ్మెరుమానై

(౧) తి-మొ-౫-౯-౩. (౨) పెరి-తిరు-౩-౧౦-౨. (౩) తి-నె-౨౮. (౪) తి-మొ-౨-౧౦-౬

(౫) ర-స్త. (౬) కై-భృ-౧౦-౬. (౭) నా-తి-౯-౧౦. (౮)

(౯) తి-పా-తని. (౧౦) నా-తి-౯- ౪ ఆలావమ్-ఆనైకట్టుమ్ స్తమ్మమ్.

వశీకరిத்து ఆత్మాక్కలై రక్షిప్పిక్కవల్ల పురుషకారత్వముమ్, ఇరువరు మాన శేర్ త్రియాలే ప్రాప్యత్వముమ్ శొల్లుకిఱతు. ఆత్మయాలితే ఎమ్మెరుమానార్, (౧) * నాటునటుమ్పొమ్మిలిల్ ఇవళ్ ప్రార్థిత్తపడి నడ త్రియుమ్, తిరుప్పావైయై నాడోటుమ్ నడ త్రియుమ్, అత్తాలే-(౨) * శూడిక్కొడు త్తవళ్ తొల్లరుళాల్ వాడ్కిన్టవళ్ళ లిరానూనుశనాన తుమ్. అవళుక్కుమ్ (౩) * ఆత్మోర్తిరుమకళారానతుక్కుమేలే, ఇరా మానుశనై అణ్ణరాక అభిమానిత్త ఏద్రొముమున్డేతే. ఇప్పడి ఎల్లావ ద్రొమాయిమ్, నిరవధికవై భవత్తైయుడైయ అన్ద అణ్ణాల్ పొరుట్టు అడిమైయాయ్ అద్రొమ త్తిర్న్ద ఓరొన్టుకళిలే తమ్మైయొమ్మిక్కొడుత్తు ఆత్మకాల్ పడుకితార్.

(భూయవవాస్తుభూయః) అవళ్ తా, (౪) “ఎద్రొమైక్కుమే ధ్రోమ్ పిఱవిక్కు మున్టన్నొడుద్రొమేయావోమునక్కేనామాచ్చయ్ వోమ్” ఎన్టనై, తద్విషయ త్తిలే తామ్ ప్రార్థిక్కితార్. (౫) “నారా యణాయనమ ఇతి ప్రణమ్యాత్థాయోత్థాయ పునగ్గిపునగ్గి ప్రణమ్య” ఎన్టితే ఎమ్మెరుమానార్ పరిమాద్రొమిరుప్పతు. ఇతుతా, (౬) “అత్రపరత్రచాపినిత్యమ్” ఎన్నక్కడవతితే. అఱ్ఱుమ్ (౭) “శ్రీభూమి నీళానాయక” ఎన్టమ్, (౮) “ఉభాభ్యాంభూమినీళాభ్యాంసేవితగ్గి పర మేశ్వరః” ఎన్టమ్ శొల్లక్కడవతితే. ఇత్తాల్-తిరుప్పావైయిన్ అర్థతై అనుసనిత్తు ఆనన్దమగ్నరాయ్, అత్తాలేతామ్ ఆణ్ణాలైచ్చరణమ్ పుక్క పడియై అనై వరుమ్ అనుసనిక్కుమ్బడి అరుళిచ్చెయ్ తారాయ్ తు. *

అ,-(అన్నవయల్ పుతువై) ఇతిల్, ఆభిజాత్యతై యుడైయ శాయ్, పెరియ పెరుమాళుక్కువాచిక కాయికరూపమాల్ వడైయాయ్,

“శోతై” ఎన్దు నిరూ పకమాన * శూడిక్కొడుత్తాళై చ్చొల్ ఎన్గిఱతు.

“శోల్” ఎన్గిఱతు - నెత్తాయాతల్; నెల్లపొల్ వారై యాతల్.

ఉయ్యక్కొడ్డారయళిచ్చయ్ తతు.

మూ.—అన్న వయల్ పుతువై యాణ్ణాళరజ్జఱుక్కు

ప్పన్ను తిరుప్పావై పల్ పతియమ్—ఇన్నిశై యాల్

పాడిక్కొడుత్తాళి. నత్పామాలై. పూమాలై

శూడిక్కొడుత్తాళై చ్చొల్.

వ్యా.—(అన్న వయల్ పుతువై) (౧)* మెన్నడై యన్నమ్ పరన్దు
విళై యాడుమ్ విల్లిపుత్తూరితే. (౨)* అన్ననడై త్తిజ్జళ్ ముకవల్లియాన
ఆణ్ణాళి పోలేయితే అవైయిరుప్పతు. అన్నజ్జళ్ సచ్చరిక్కుమ్ వయలై
యుడై యపుతువై. (౩) “పురవిముకమ్ శెయ్ తు శెన్ను లోగ్గి విళై కళిని
పుతువై” (౪) “తన్ పుతువై ప్పట్ట” ఎన్దితే తిరు త్తమప్పనార్ క్కు నిరూ
పకమ్; అవళుక్కు మప్పడిచ్చేయాయరుక్కై. (పుతువై యాణ్ణాళి) శ్రీ
భూమి నోళై కళుడై యప్రాధాన్యమాయితే తిరువెళ్ళతై శ్రీవిల్లిపుత్తూర్
తిరునతైయూరెన్గిఱ త్రిస్థానమిరుప్పతు. శ్రీ భూమి ప్పి రాట్టియారాన
ఆణ్ణాళి శిష్యాదాసీభ కైకళామ్ * పాడి వరుడి (౫) “ఉనక్కే నామా
చ్చెయ్ వోమ్” ఎన్దు అడిమై శెయ్య (౬) * ఆత్వార్ తిరుమకళారాయ్ వన్ద
వతరి త్తపడి. ఆకిలుమ్ అడియిల్ తిరునామమ్మే ఆణ్ణాళెన్దు అనువన్ది
క్కిఱతు. (ఆణ్ణాళరజ్జఱుక్కుప్పన్ను తిరుప్పావై పల్ పతియ మిన్నిశై యాల్
పాడిక్కొడుత్తాళి) ఇవళ్ కృష్ణవై యన్దో తిరుప్పావై పాడిగ్గొలు, పెరియ
పెరుమాళ్ళుక్కు ప్పాడిక్కొడుక్కై యావతు- (౭) “అణ్ణాన్దిరుక్క వే
యాజ్గవళైక్కై ప్పిడి త్తపెణ్ణాళన్ పేణుమూర్ పేరుమరజ్జమ్” ఎన్దుమ్,
(౮) “శెమ్మైయుడై య తిరువరజ్గర్ తామ్ పణి త్త మెయ్ మైప్పెరువార్తై”

(౧) నా-తి-౫-౫. (౨) పెరి-తిరు-౪-౧-౧౦. (౩) పెరి-తిరు-౩-౮-౧౦.

(౪) ౨౯. (౫) ఉపదేశర. (౬) నా-తి-౧౧-౯ (౭) నా-తి-౧౧-౧౦

ఎన్ఱమ్, (౧) "పాళితూర్ త్తుక్కిడన్దపార్ మకట్టు ప్పణ్ణారునాళ్ నూశు, మ్మిల్ నీర్ వారా మా నమిలా ప్పన్ఱియామ్ తేశుడైయ తేవర్ తిరువజ్జర్." ఎన్ఱమ్, (౨) " నిలమకళ్ కేళ్వ్ " ఎన్ఱమ్ - భూమిప్పిరాయానవివళ్ ఆదరిత్తుప్పొరుకిఱ శ్రీవరాహనాయనార్ పడియుమ్, అన్కారత్తాలే ఆదరిత్తుప్పొరుకిఱ గోపాలర్ పడియుమ్, ధర్మైక్యత్తాలుఱ్ ఆశ్రితవ్యామోహగుణత్తాలుమ్, పెరియ పెరుమాళిడ త్తిలే కాణలయిరుక్కుమ్. ఇనిత్తా, (౩) * పళికోళుమిడ త్తే (౪) * తుంలెళప్పాడి త్తిరుప్పళియుణర్ త్తువతుమ్ ఇళ్ళేయుణ్డతే; వడ పెరుళ్ళోయిడైయానై క్కృష్ణనాక అనుకరిత్తాత్పలే. (౫) * కోవలనాయ్ వెణ్ణాయు వాయోడేకణ్వుళర్ న్దరుళుకిఱతాక అనుసన్ధిక్కలామితే; (౬) "పళికోళుమిడ త్తడికొట్టిడ" ఎన్ఱప్రార్థిత్తవడియే, (౭) * పణవాళరవణై ప్పత్తు కాలముమ్ పళికోళ మణవాళరోడు మణమ్ పుణర్ న్దకూడినాళితే ఆకైయాలే, పాడినవిషయముమ్ అవరేయితే. విశేషిత్తు, (౮) * పాట్టినా, కణ్ణవాళుమ్ పాణర్ పాట్టు కేట్టుమిడ మాకైయాలుమ్, ఇవళ్ అవ, మకళాకైయాలుమ్ పాడవల్ల నాయ్ చ్చియారాయ్, అవ్విషయ తైరె పాడినాళాయ్ త్తు. (అరజ్జుక్కుప్పన్ను తిరుప్పావై పల్ పతియమ్) 'ఆర్థత్తి శీరైయాలే ఎల్లారాలుమ్ ఆరాయ్ న్ద అనుసన్ధిప్పలాన తిరుప్పావై రెన్నుతల్; ఆరాయ్ న్దరుళిచ్చెయ్ త వెన్నుతల్. నిరూపిత్రాల్, పల్ పయమ్ - పలపద్యమెన్ఱ పడి. (౯) * శగ్గత్తమిళ్ మాళై ముప్పతుఱ్ తప్పామలితే యరుళిచ్చెయ్ తతు; అతుతా * ఇన్నికైయాలేయాయ్ ప్పాడిక్కొడు త్తతు (౧౦) "సంశ్రవేమధురంవాక్యమ్" (౧౧) "శెవిక్కినిద

(౧) నా-తి-౧౧-౮ (౨) తి-నాయ్-౩-౨౯ (౩) నా-తి-౪-౧.

(౪) ౧౬- (౫) అమలనా-౧౦. (౬) నా-తి-౧౦-౬.

(౭) అమల-తి-౧ (౮) ౩౦- (౯) రా-సు-౩౧-౧.

(౧౦) తి-నాయ్-౧౦-౬-౧౧.

:

శ్లోకాల్ ఎన్ను నూపోలే. (నత్పామాలై) విలక్షణమాయ్ ఛన్దోరూప
మా యిరుప్పతాన మాలైయైప్పాడిక్కొడుత్తాల్. అతావతు - (౧)
“శూట్రినేశాన్తాలై” ఎన్నుమ్మడి శిరసా ధరిక్కుమ్మడిపణ్ణుకై. పూ
మాలై శూడిక్కొడుక్కైయావతు. (౨)* శ్లెణ్బకమల్లికైయోడు శ్లెణ్
ఘనీ రిరువాట్టిచ్చియాలుమ్ ఇడైయిట్టు త్తోగుత్తతుథోయ్ మాలైయై
(శూడిక్కొడుత్తాల్). తత్ (౩)* వాశమ్ శ్లెయ్ పూఙ్గులిలే వాసేతమాక్కి
చ్చాడిక్కొడుత్తాళాయ్ త్తు. అత్తైయాల్, తిరుప్పావై యనుసన్ధానత్తు
క్కుమున్నే (శూడిక్కొడుత్తాళైచ్చిల్) ఎన్ఱు - అవ్వళైయనుసన్ధిక్కు
చ్చొల్లుకిఱతు.

ఇత్తాల్-అవళ్ దివ్యప్రబంధత్తిలుమ్ అవళ్ తిరునామమే ప్రథమ
మనుసన్ధేయ మెన్ఱతాయ్ త్తు. ... *

అ.—(శూడిక్కొడు త్త శుడర్ కొడియే) ఇతిల్-శూడిక్కొడు త్త
పడియైయుమ్ పాడిక్కొడు త్త పడియైయుమ్ శొల్లి స్త్రోతమ్ పణ్ణి, తిరు
వేఙ్గడమండైయా నడియాకచ్చన్న ఇతినర్థజ్జలై నామ్ అతిక్రమియాత
పడి అనుగ్రహిక్కు-వేణుమెన్ఱు అణ్ణాళై అర్థిక్కిఱతు. కీర్ట్ - “అరబ్బఱు”
ఎన్ఱతు; ఇతిల్ - “వేఙ్గడవఱు” ఎన్ఱతు. కోయిల్ తిరుమలై కళిలే
యాయ్ త్తు కోతై శూడిక్కొణ్డెరుప్పతు.

మూ.—శూడిక్కొడు త్త శుడర్ కొడియేత్తోల్ పావై
పాడియరుళవల్ల పల్ వళైయాయ్—నాడి నీ
వేఙ్గడవఱెన్ఱై వితి యెన్ఱ విమ్మూల్ నమ్,
నాఙ్గడవావణ్ణమే నల్ కు.

వ్యా.—(శూడిక్కొడు త్త శుడర్ కొడియే). (౪)* కుళుల్ కోతై
యైకై యాలే అళక త్తిలే వళైయమాక చ్చూడిక్కొడుత్తాళాయ్ త్తు.

(౧) ౧-తి-౧. (౨) పరి-తిరు-౨-౬-౧౦. (౩) తి-నాయ్-౧౦-౧౦-౨.

(౧) వా-తి-౧-౧౦.

(శుడర్ కొడి) యావసంస్థానమ్ పొత్తోడియెన్నలామ్మడియిరుక్కై
(౧) “హేమలేఖామ్” (౨) “మద్యశదీపలేఖామ్”. (కొడి) అవనైక్కై
లామ్ కొడి. (౩) “పెణ్ణాక్కైయాప్పుణ్ణు” ఎన్నక్కడవతితే. (ఘా,
కొడు త్తశుడర్ కొడియే)నిసూపకమ్. (తొల్ పావై పాడియరుళవల్
పల్ వలైయాయ్) తొల్ - పత్తైయతాన, పావైయై - నోనైబ్. పళ్ళ
లక్షమకుడియిట్టెణ్ణుమకూడినోన్ నోనైబ్. (౪) “హేమ న్నేరభా
మాసి నన్ద్రవణకుమారికాః” ఎన్దు-ఎల్లారుళ్ళాడి కృన్దునైప్పెఱుకైక్కు
మార్ కట్టిసీరాడి నోన్ నోనైబ్ ప్పిత్పాడర్ కుమ్ అను సన్దే
మామ్మడి ప్రబన్ధమాక, పాడియరుళవల్ల-పాడి ఉపకరిక్క వల్లవళెన్దు
తల్; అన్దిక్కే, పత్తైయతాయ్ పోరుకిల తిరుప్పావై యెన్గిల ఛన్దోరూ
మాన ప్రబన్ధతైయెన్నుతల్. (పల్ వలైయాయ్) (౫) “పల్ వల్
యాళ్” ఎన్నుమాపోలే వలైయై నిరూపకమాకవిరుక్కై. (నాడి
సీ, (౬) “తిరువేగడత్తానై నాన్ శెన్దు నాడి” ఏన్గిలపడియే, అభినివేశ
ప్పణ్ణి. (౭) “కామతేవా” ఎన్దు - ఉన్నడైయ కామత్తీయాళి (౮
“వేగడవత్కొనై వితిక్కిల్ ద్రియే” ఎన్దు ఇమ్మాన్ మ - ఇన్దచ్చొన్
యెన్నుతల్; ఇన్ద్రప్రకారమెన్నుతల్; భగవత్కామత్తాళి శొన్న పా
రత్తైయెన్నుతల్; అర్థత్తైయెన్నుతల్. (నామ్కడవావణ్ణమే నల్కు
ఉనక్కడిమైయాయరుక్కిల నాన్దల్ అతిక్రమియాత ప్రకారమ్ ఉ
కరిక్కవేణుమ్. నల్కుతల్ - కొడుత్తల్.

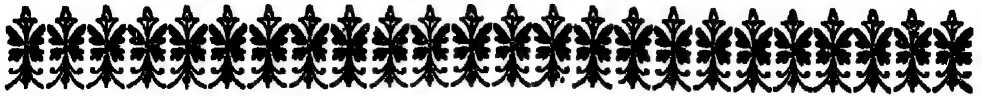
ఇత్తాల్-అణ్ణాళుడైయ భగవత్ప్రేమమున్డాక వేణుమెన్దు అవ్
వేణుకిలతు.

...

పిళ్ళైలోకార్య జీయర్ తిరువడికి శేశరణమ్.

—o—o—o—

(౧) రా-ను- (౨) శ్రీగుణరత్నకో-౨. (౩) నా-తి-౧౧-౩. (౪)
(౫) వెరి-తిరు-౨-౯-౫ (౬) తి-మొ-౬-౮-౧. (౭) నా-తి-౧౧-౨(౮) థా-తి-౧-౬

శ్రీమతేరామానుజాయనమః,

పెరియవాచ్చాన్బితై
అరుళిచ్చెయత.

తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి
వ్యాఖ్యానావతారికై.

దేహాత్మాభిమానికళుక్కుమ్, ఆత్మస్వరూపమ్ కైవన్దిరుక్కుమ్
ఋషికళుక్కుమ్, పర్వతపరమాణువోట్టెనాళిపోరుమ్; ఋషికళుక్కుమ్
ఆత్వార్కళుక్కుమ్ అత్తనైవాళిపోరుమ్; ఆత్వార్కళుక్కుమ్ పెరియా
త్వారుక్కుమ్ అత్తనైవాళిపోరుమ్; పెరియాత్వారుక్కుమ్ ఆర్ణాళు
క్కుమ్ అత్తనైవాళిపోరుమ్. అవర్కళిల్ ఇవళుక్కు వాళియెన్నె
న్నిల్; (౧) “అనాదిమాయయాసుప్తః” ఎన్నిటపడియే సంసారత్తిలే

పెరియ అరుమ్మదమ్.

పరమకారుణికరాన పెరియవాచ్చాన్బితై తిరుప్పావై యెన్నిట దివ్యప్రబంధ
తుక్కు వ్యాఖ్యానమ్ కెయతరుళక్కోలి, వత్తునైత్తగ్నైయమ్ ప్రబంధజెల్తుగ్నై
యమ్ ప్రతిపాద్య జెల్తుగ్నైయమ్ మరుళిచ్చెయకెతార్ (దేహాత్మాభిమానికళు
క్కుమ్) ఎన్ఱునుడగ్గి, (అపేక్షిక్కిటతు) ఎన్ఱుమళవుమ్, ఆత్మస్వరూపమ్ కైవన్దిరు
క్కుమ్) ఎన్ఱు - దేహాతిరిక్తాత్మస్వరూపమ్ కైయోగత్తాలే సాత్మాత్కరిత్తిరుక్కుమ్ మెన్ఱ
పడి. (ఋషికళుక్కు మాత్వార్కళుక్కుమ్ అత్తనైవాళి) ఎన్ఱు - ఋషికళోన్ఱయ
త్నపరరాకైయాలమ్, ఆత్వార్కళో * మయర్వట మతిసలమరుళప్పెన్ఱు ఎన్ఱెరు
మానైయే తన్ఱ మెన్ఱిరుక్కుయాల మున్ఱానవాళియెన్ఱు పడి. (ఆత్వార్కళన్ఱవర్క్కుమ్
ఆర్ణాళుక్కుమ్ అత్తనైవాళిపోరుమ్) ఎన్ఱు, జ్ఞానాధిక్యమ్ తుల్యమాయరుక్కు వాళి
యెన్ఱు నేయెన్ఱు శక్తైయెన్ఱు సువదిన్ఱు ప్పరిహరిక్కితార్ (అవర్కళిల్వాది వాక్య

(౧) మాన్దూక్యోపనిషది. ౨-౧౭; “అనాదిమాయయాసుప్తో యదాజీవః
ప్రబుధ్యతే । ఆ జనునద్రమన్వస్మ మన్వేతం బుధ్యతే తదా”.

యుఱ్ఱుఱిఱవర్కళై యెఱుప్పి, ఎమ్మెరుమాన్ తానేతనై ఎక్కాట్టక్కణ్డార్కళ్ ఆఱ్ఱ్వార్కళ్; ఇవళ్, తానేతెన్దు ఎమ్మెరుమానై యెఱుప్పి త్తక్కుఱైయై యఱివిత్తా ఖాకై యాలే, అవర్కళిలుమ్ ఇవళ్విలక్షణై.

(౧) “ బాల్యాత్ప్రిభృతిసున్నిగః ” ఎన్గితాప్పాలే తొడక్కమేపిడిత్తు భగవద్గుణభిలే అవగాహిత్తుప్పారుమ్. పురుషన్ పురుషనైక్కణ్డ సే హిప్పతిలుమ్ కాట్టల్ శ్రీ పురుషనైక్కణ్డ సేహికై పళ్ళమడై యాకై యాలే, ఆఱ్ఱ్వార్కళిత్కాట్టిలుమ్ ఎమ్మెరుమాన్బక్కల్ పరమ భక్తియుడైయళాన ఆణ్ణళరుళిచ్చెయ్త తిరుప్పావైక్కు కరుత్తు; మార్కళిసీరాడ ఎన్దు ఒరు వ్యాజత్తెక్కొణ్డు, నోన్సు ఎన్దు ఒరువ్యాజ

త్రయత్తాలే). ఆఱ్ఱ్వార్కళిల్లైయమ్మాలే మున్బిల్లత జ్ఞానాతికయమ్ ఎమ్మెరుమాన్ కటాక్షత్తాలే వన్ద తన్బిక్కే, నిత్యనూరికళైప్పాలే సహజ సిద్ధజ్ఞానాతికయత్తాలే అవనై ఎఱుప్పకై యాకిఱి ఏదోమమ్మడైన్దుకరుత్తు అవనై ఎఱుప్పకై యావతెన్దున్ననప్పిన్నై కొడైమేల్ వ్యామోనాత్తాలే ఉఱుణ్ణమవనై త్తజ్జళిడత్తిలుమ్ ఆళిముఖ్యమ్ పణ్ణిక్కొళ్ళుకై. ఇప్పిబన్దత్తుక్కు అడియాన భక్తిపరీవానాముమ్ ఇవకుక్కు ఆఱ్ఱ్వార్కళిత్కాట్టిల్ అతికయిత్తిరుక్కుమెన్దు ఉపపాదియానిన్దుకొణ్డు ప్రబన్దవైలక్షణ్యమ్ కాట్టుకిణార్ (బాల్యాదిత్యాది). (కరున్దు) ఇత్యాదియెల్లామ్ ప్రతిపాద్యవైలక్షణ్యపరమ్. ప్రతిపాద్యవైలక్షణ్యమావతు-యావదాత్తభావియాయ్ అనర్థరూపమాన ఇతరపురుషార్థవ్యావృత్తమయిరుక్కు. (మార్కళిసీరాడవెన్దు ఒరువ్యాజత్తెక్కొణ్డు) ఎన్దతి - కృష్ణ సంక్షేపమెన్దిఱి పదత్తై నెళ్ళిలేవెత్తు. (నోన్సెన్దిఱి ఒరువ్యాజత్తాలే). ఎన్దతు - అన్దఫలత్తుక్కు అవనే ఉపాయమెన్నుమ్ అపేత్తైయై నెళ్ళిలేవెత్తు. మార్కళిసీరాడవెన్దు - నోన్సుక్కు అఱుమాకకుళిక్కు. ఇత్రార్ అక్టాదికళిల్లామ్ వ్యాజమెన్దుకరుత్తు.

౨॥ శ్రీరామాయణే బాలకాండే ఆష్టదశే, ౨౭-శ్లో, “ బాల్యాత్ప్రిభృతిసున్నిగో లక్షణోలక్షీవర్ధనః । రామస్యలోకరామస్యభౌతుర్జ్యేష్ఠస్యనిత్యకః ॥ సర్వప్రియకరస్తస్య రామస్యాపి శరీరతః । లక్షణోలక్షీసమ్మనో బహిః ప్రాణ ఇవాషరః.”

త్రాలే ఎమ్మెరుమాన్బక్కలిలేశెన్టు, “ఉనక్కు శేవమాయిరుక్కిఱ ఇన్ద
ఆత్తా అనర్థప్పడాతపడి వణ్ణి, ఇతుక్కున్దరూపానురూపమాన కైజ్జుర్వ
జ్జలై యుక్కిడుత్తు, అతుతానుమ్ యావదాత్త భావియామ్బడివణ్ణి యరుళ
వేణుమ్” ఎన్దు అవేక్షిక్కిఱతు.

ఇన్నోన్బక్కు మూలమెన్నెన్నిల్; మీమాంసెయిలే హోళాధి
కరణన్యాయత్తాలేశిష్టాచారసిద్ధమ్. (౧) “మేలైయార్ శేయ్ వనకళ” ఎన్దు
ఆణ్ణాళ తానుమ్ అరీళిచ్చెయ్ తాళ. పొయ్యే “నోట్కిఱోమ్” ఎన్దు
శొల్లలామోవెన్నిల్; వివాహజ్జళిలుమ్ మరణపర్వనమాన దక్షైకళి
లుమ్ వన్దాల్ పొయ్ శొల్లలామ్. ఆణ్ణాళ ఇప్పడి తిరువవతరిత్తు వళర్
న్దరుళుక్కిఱ కాలత్తిలే, పెరియాళ్వార్ వయిల్ శిల్ వీఱక్కెయాలుమ్,

(మూలమెన్నెన్నిల్) ప్రమాణమెన్నెన్నిల్ సప్తపది. (౨) “ధర్మజ్ఞమయః ప్రమా
ణమ్” (౩) “స్మృతిశివతద్విదామ్ । ఆచారశ్చైవసాధూనామ్” ఎన్దిపడిమే శిష్యకళా
చరిత్రత్తెల్లామ్ కర్తవ్యమాకెయాలే హోళోత్సవాదికై పోలే ఇతువుమ్ ఫలవిశేషాది
కకుక్కెల్లామ్ కర్తవ్యమెను తిరువుళ్ళమ్ పబ్బి యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (మీ
మాంసెయిలే ఇత్యాది). హోళైయవతు - వనన్తోత్సవమ్. ఇత్తై హోళాహమెన్దుమ్
శొల్లవర్. పొన్ద పొన్దమాన్దవనైర ప్రతిపత్తిలే క్రైయమాణమాయ్ పరస్పరహరిద్ర
జలసేవనర్థాపమాన ఉత్సవమెన్దై. ఇన్నోన్బక్కు శిష్టాచారమెన్దెక్కు ప్రమాణమ్ కాట్టు
కిఱార్ (మేలైయారిత్తాది). నోన్బెన్దురు వ్యాజమాత్రత్తాలే కృష్ణన్ పక్కలిలే సం
క్లేషిక్కొళి, గోపచ్చర్కళోడే “వన్దార్థమాక నోట్కిఱోమ్” ఎన్దు
శొల్లకై, ధర్మసంస్థాపనమ్ పణ్ణిపిఱందవనై ఆడుత్తిరుక్కుమివర్కకుక్కు క్కూడుమా
వెన్ది శిక్షెయై యనువదిత్తు పురిహరిక్కిఱార్ (పొయ్యెయిత్తాది). దినత్తుక్కొరుత్తి
కృష్ణసంక్లేషత్తుక్కు ఘటకైయాయిరుక్కెయాలే వివాహాప్త పణ్ణి విక్కు మవర్క
ళాకెయాలుమ్, కృష్ణవిక్లేషత్తాలే మరణదక్షెయై ప్రాప్తైకళామ్బడి యరుక్కెయాలుమ్
పొయ్ శొల్లలామెన్దుకరుత్తు. ఇప్పడి గోపిమారై పోలే నాయ్ చ్చియరుమ్ నోన్బు
నోట్కు ప్రసక్తియేతెన్నుమ్ జిజ్ఞాసుప్రశ్నత్తుక్కు విస్తరణ ఉత్తరమరుళిచ్చెయ్
కిఱార్ (ఆణ్ణాళిత్తాది - ధరిక్కప్పార్ కిఱార్) ఎన్నునుళవుమ్. (ఇప్పడి) ఎన్దుకు
నోన్బు ఎన్దురువ్యాజత్తాలే ఎమ్మెరుమాన్ పక్కలిలే శెల్లుమ్బడియాన జ్ఞానలైయై

(౧) ౨౬- (౨) ఆపస్తమ్బ- (౩) మనుస్మృతి-

తానానతన్నై యాలుమ్ జ్ఞానభక్తికళోక్షణన్దోటుమ్ ఇట్టుమాటినాట్పోలే
 వడివిలే కాణలామ్బడి పెరుకిచ్చెల్లానిట్టు, (౧) పతిసంయోగసులభం
 వయోదృష్టాచ మే పితా । చిత్తార్ణవగతస్థి పారం నాససాదాఽప్లవో
 యథా” ఎన్నిటపడియే ఒరుకోళో కొమ్మిలే శేర్క్క-వేణుమ్ పరువమాయ్,
 (౨) *మానిడవర్క్కెన్ఱు పేచ్చుప్పడిల్ వాత్తాత తన్నైయళుమాయ్, (౩)
 “శోల్ తేడియోడుమ్ కొమ్మిన్దతేపోన్ఱ తే మాల్ తేడియోడుమ్ మనమ్”
 ఎన్నిటపడియే-అభినివేశ తైప్పణ్ణిక్కొణ్ణు వడపెరుళ్ళోయిలుడై యానుడనే
 తమ్మివిముఱుళిప్పరిమాటవేణుమ్ ఎన్ఱుశెల్ల; ఇవళోనినై త్తపడికళుక్కు
 అవళముకళ్ళాట్టామైయాలే మికవుమ్ అవసన్నైయాయ్, “ఇవనోడు
 కలన్ద పరిమాటప్పెల్ ద్రారుణ్డో” ఇల్లెయో?” ఎన్ఱు ఆరాయ్న్దపార్త్తు,
 “తిరువాయ్ప్పాడి పెచ్చిన్ఱైకళో యథామనోరథమ్ ఇవనోడే అనుభ
 విక్కు పెల్ ద్రార్ కళో” ఎన్ఱు అనుసన్దిత్తు, “అతుకాలాన్దరత్తిలే
 యాకై యాలే అతుక్కు ఉతవప్పెల్ ద్రోలోమే!” ఎన్ఱు ఇన్నాతాయ్;
 “ఇని అవళ ఉలావిప్పోన అడిచ్చువడుమ్, అవనుమ్ పెళ్ళిళుమాక

యళాయెన్ఱపడి. (తానానతన్నై యాలుమ్) ఎన్ఱు - ప్రి పురుషనైక్కణ్ణుమికవుమ్
 స్నేహిక్కుమ్బడియన స్వభావతాలుమెన్ఱపడి. పతిసంయోగేన సుతరాంబుంయో
 గ్యంవయః ఎన్ఱు అక్షరార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పదోశీ దృష్టాన్తముఖేన తాత్పర్యములిచ్చెయ్
 కిఱార్ (ఒరుకోళో కొమ్మిలే ఇత్యాది). అన్యథాదుర్లభమెన్ఱుకరుత్తు. (తన్నైయళు
 మాయ్) స్వభావతైయుడైయుళుమాయ్. [కొమ్మిన్ద- శోల్ తేడియోడుమ్, మాల్ తేడి
 యోడుమ్ మనమ్ అతే పోన్ఱతు] ఎన్ఱు అన్వయమ్. (తమ్మివిముఱుళి) మికవుమవగా
 హిత్తు. (ముఖమ్కాట్టామైయాలే) ఎన్ఱు - కుళిరనోక్కుతల్ కుళల ప్రశ్నమ్ పణ్ణ
 తల్ శైయామైయాలే యెన్ఱపడి. (ఇవనోడే అనుభవిక్కు) ఎన్ఱు - అర్చనావతార్త్తు
 క్కుమ్ కృష్ణావతార్త్తుక్కుముళ్ళ ధర్మైక్యతైప్పదో. (అడిచ్చువడు) ఎన్ఱు -

౧॥ శ్రీరామాయణే - ఆయోధ్యాకాండే - అష్టాదశశతతమే, శ్లో-౩౩, అననూ
 యాంప్రతిసీతా; - “పతిసంయోగసులభం వయోదృష్టాచ మే పితా । చిత్తార్ణవగతస్థి
 పారం నాససాదాఽప్లవోయథా॥”. ఉత్తరార్ధంపత్తింశ శ్లోకీయమ్.

త్తిలై త్త యమునైయుమ్, అవనెడు త్త గోవర్ధనముమ్ కిడన్దతాకిల్
అవన్దైక్కొడ్డాకిలుమ్ ధరిప్పోమ్” ఎన్దు పార్క్క; అతుక్కు, తనక్కు
పోళ్ళ బలమిల్లామైయాలే అవన్దై అనుసన్ధిత్తు మికవుమ్ అవసనై ఎ
యాయ్; శ్రీజనకరాజన్దిరుమకన్దైప్పోలే “విల్.” ఎన్దు ఒరు అవధి పెఱు
తల్, నప్పినై ఎ ప్పిరాట్టియైప్పోలే “ఋషభజ్గల్” ఎన్దు ఒరు అనధి
పెఱుతల్ శెయ్యప్పెత్తామైయాలే మికోవుమ్ తళర్న్ద, నమక్కు ధరి
క్కొక్కువిరక్కా?” ఎన్దు ఆరాయ్; శిల ధార్క్కర్, అవ్వళవిలే శొల్లు
కితార్, - “తిరువాయ్ప్పాడియిలే కృష్ణనుమ్ పెల్లళుమాయ్ త్తిరుక్కు
రవైకోత్తు అతిరసమ్ శెల్లానిఱ్కు, ప్రీతియాలే కుమిన్ద్రీనీరుణ్డు, “ఇని
నత్కేడుకెడవాణ్ణాతు” ఎన్దు ఇన్దరసమ్ మాఱుకైక్కాక, పెల్లలై ప్పి
రిన్దు కృష్ణనొళిక్క; పెణ్ణిలైక్కళి. తజ్జళాన్ద్రామైయాలే, (౧) “దుష్ట
కాళియ తిష్టాత్ర కృష్ణోహమితిచాపరా” ఎన్దిఅపడియే అవర్కళి అను
కరిత్తు ధర్మిత్తార్కళి” ఎన్దుకేట్టు, తానుమ్ అవర్కళిలైప్పోలే అనుకరిత్తు
ధర్మిక్కప్పార్క్కితాళి.

తిరువడికళిపట్ట అడైయాళమెన్దపడి. (త్తిలై త్త) విలైయాడిన. (అవన్దైక్కొడ్డా
కిలుమ్ ధరిప్పోమ్) ఎన్దువిడత్తిల్, కృష్ణనుమ్ వడపెరుణ్ణోయిలుడైయానుక్కు ము
ణ్డాన ధర్మైక్కళిత్తాలే అవనే ఇవనాయరుద్దా నేయాకిలుమ్ పెల్లళోడు పరిమాతిన
తిరుమేవి అతువాకైయాలే అన్దోడు సంబన్దముడైయవైక్కళి ధర్మిష్టకుడలామెన్దు
కణ్డుకొళ్ళకు. (ధార్క్కర్) పరాశర పారాశర్యాదికళి. అవర్కళి శొల్లుకిఱ ప్రకార
మేతెన్నుమాకాణ్డైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్ (తిరువాయ్ప్పాడియిలే యిత్తాడి).
(ధర్మిత్తార్కళి) ఎన్దు వనన్దరమ్, అత్తై ఎన్దు కేవమ్.

౨॥ క్రిష్ణుపురాణే - పశ్చాత్తే - క్రయోదకాధ్యాయే, శ్లో-౨౮, “గోప్యశ్చ బృహతః
కృష్ణచేష్టాస్వాయత్తమూర్తయః । అన్యదేశజ్జతేకృష్ణే చేయర్చ్యుద్దానాన్తరమ్ ॥ కృష్ణే
బద్ధసృదయా ఇద మూఢః పరస్పరమ్ । కృష్ణోహమేష లలితం వ్రజామ్యులోక్యతా
శ్రితిః ॥ ఆనామ్రబహితి కృష్ణస్య మమగీర్నికమ్యతామ్ । దుష్టకాళియ తిష్టాత్ర కృష్ణోహ

ఇవళ్ తా బ్రాహ్మణియాయరున్దువైత్తు అవర్ కళైప్పోలే అను కరిక్కుప్పడి యెజ్జనేయెన్నిల్ ; యాగ త్తిలే దీక్షి త్తవర్ కళే, దేవ దత్తాది నామజ్జళై త్తవిర్ న్దు, యాగమ్ముడియుమళవుమ్. “యజమానక్” ఎన్దుమ్, “అధ్వర్యు” ఎన్దుమ్, “హూతా” ఎన్దుమ్ ఇత్యాదినామజ్జళే యాకితాప్పోలే; ఇవళుమ్, శ్రీవిల్లివుత్తూరే తిరువాయప్పాడియాకవుమ్, అఱ్ఱుళ్ళ పెల్లళ్ ఇడైప్పెల్లళాకేవుమ్, తానుమ్ ఇవర్ కళిలే ఒరుత్తి యాకవుమ్, వడపెరుళ్ళోయిలే శ్రీనన్దగోపర్ తిరుమాళికైయాకవుమ్, ఉళ్ళునిఱ్ఱి-అవక్ కృష్ణనాకవుమ్ అనుసన్దిత్తు, తన్నుడై య తిరువుళ్ళమ్ తిరువాయప్పాడియిలే కుడిపోయ్, భావనాప్రకర్షతాలే అనుకారమ్ ము ధ్రి, అవైతానేయాయ్, ఇడైన్దైయుమ్ ఇడైముడియుమ్ ఇడైప్పే చ్చుమ్ ముడైనాధ్రిముమాయ్ విట్టతు.

రాసక్రీడైయర్ కృష్ణన్ మత్తెన్దపోతు గోపిహార్ కళే, (౧) “గుప్తకాలియ” ఎన్దు ఒరుత్తియైసంబోధిత్తు ఒరుత్తి (౧) “కృష్ణాహమ్” ఎన్దుకొల్లక్కాణ్డైయాళే కాలియ న్దెన్దెన్దెవుమ్ కృష్ణ న్దెన్దెన్దెవుమ్ తోన్దుకైయార్ అవర్ కళుక్కిన్దెన్దెనానాటోలే, బ్రాహ్మణియెన్దు తనై ఎణ్ణిక్కొన్డిరుక్కుమ్ అడ్డాశుక్కుమ్ అన్దెన్దెన్దెయ్ అను కరిక్కితాళో ఎన్నుమ్ప్రశ్నై అనువదిన్దు దృష్టాన్దముఖేన ఉత్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవళ్ తానిత్యాది - ముడైనాధ్రిముమాయ్విట్టతు) ఎన్నుమళవుమ్. (నామజ్జళే యాకితాప్పోలే) ఎన్దుతు - నామజ్జళేయున్దాయ్ అవధ్రి అనుసన్దిక్కితాప్పోలే యెన్దుపడి (అవైతానేయాయ్) ఎన్దుతు - అవైయేయాక అధ్వనసిత్తు ఎన్దుపడి. (ఇడై

మితిచాపరా || బాశుమాసోట్ట్య కృష్ణస్య లీలయాసర్పమాదదే | అన్యబ్రవీతిహేగో పా నిశ్చక్షేన్ధ్రీన్యతామిహ || అలంవృష్టిభయేనాత్ర భృతోగోవర్ధనోమయా | అన్య బ్రవీతిచసఖః పశ్యధ్వంమామకల్తషమ్ || నానాప్రకారయాకృష్ణం శోభితంవనమాలయా | ధేనుకోయం మయాక్షిప్త విచరన్తు యథేచ్ఛయా || గానోబ్రవీతిచైవాన్య కృష్ణలీలాసు కారిణీ | ఏవం నానాప్రకారాసు కృష్ణ చేష్టాసుతాస్తథా || గోప్యోతివ్యగ్ర మనసా చేరుర్బుద్ధావనాన్తరమ్’.

శ్రీయగ్గపతియాయ్, అవాప్త సమస్తకామనాయ్, శ్రీవైకుంఠానికే
తననాయిరుక్మిణి సర్వేశ్వరక, నవ్వుమాయ్ క్కిడక్కిణి జగత్తై క్కుప్పె
యాలే సృష్టిత్తు, అత్తాక్కళుక్కు క్కరణకళేబరజ్జళైక్కొడుత్తు, .. శాస
నాచ్చాస్త్రమ్” ఎన్ఱు శొల్లుకిణిపడియే - వేదశాస్త్రజ్జళై త్తనై
పె్టుకైక్కు ఉపాయమాక క్కట్టిక్కొడుక్కు; అవల్లైక్కాట్టు
డైక్కొణ్ణు, విషయాన్తరజ్జళిలేమణ్డె అనర్థపట్టుప్పోడిదళైయిలే తాక
వన్ఱు పిఱన్దరుళి, తన్నుడైయ సాన్దర్యత్తాలుమ్ శీలాదిగుణజ్జళాలుమ్ ఇన్ద
జగత్తుక్కుళై ఈడుపడుత్తి, వారిప్పిడియాక ప్పిడిత్తుక్కొణ్ణుపోవా నా
రువనాకైయాలే, తదర్థమాక త్తిరువాయ్ ప్పాడియిలే క్కన్ఱనాయ్ వన్ఱు
తిరువవతారమ్ పణ్ణి, తన్నుడైయ సాన్దర్యత్తాలుమ్ గుణచేష్టితరజ్జళాలు
మాక, పళ్ళులత్తుమ్ కుడియిలుళు పెణ్ణళై త్రోట్టిత్తుక్కొణ్ణు, ఒత్తపరు
వత్తిత్తెప్పళుమ్ తానుమాయ్ వళర్ నరుళుకిణికాలత్తిలే; తానుమ్
ప్రాప్తయావననాయ్, అవర్ కళుక్కుమ్ యకావనమ్ వన్ఱు తలైక్కట్టిన
వాతే, “గోపవృద్ధరెల్లారుజ్జూడి, “కృష్ణక ధూర్తనాయిరానిన్ఱాక,
ఇనకముకత్తిలే పెణ్ణళ్ విద్దీక్కలాకాతు” ఎన్ఱు పార్త్తు ఇనర్ కళై
క్కొణ్ణుపోయ్ నిలవత్తెకళిలేయడైక్క; పెణ్ణళుమ్ కృష్ణనమ్ పణ్ణిన
భాగ్యత్తాలే వర్ల మిన్ఱిక్కే యొట్టియ, పెణ్ణళిరున్ఱు వనోరథిక్కితార్ కిల్,-
“గోధనరాయిరుక్మిణి ఇడైయిర్ వర్నార్థమాక నమ్మై నోక్కు చ్చొల్ల

పేచ్చు ఎన్ఱు - (౧) “నెయ్యణ్ణోమ్ పాల్కణ్ణమ్” ఎన్ఱ జాతికే ఎన్ఱు ఎన్ఱు.
(౨) “అయిర్ కిణిమియిరోమ్” ఎన్ఱు తాలే ముడై నాన్ఱుమ్ అన్ఱిదమ్.

గోపిమూర్తకల్ నోన్ఱునోన్ఱు ప్రకారత్తై సహేతుకమాక వరుళిచ్చెయ్ కిణార్
(శ్రియఃపతిఇత్యాది). (వారి) ఎన్ఱు - తిరట్టి ఎన్ఱు పడి. (పిడియాక. ఎన్ఱు - ఒరు
పిడియాక వన్ఱు పడి. ఇత్రార్ (౩) “పూర్వం సదూర్వపుభజనహీనవస్తానామ్” ఎన్ఱు
పడియే, చక్రవర్తితిరుమకనాయ్ క్కొణ్ణుపోవననాయ్ యాలే యన్ఱై మనోరథిత్త
ప్రకారత్తైయరుళిచ్చెయ్ కిణార్ (గోధనరిత్యాది-దుఃఖమిన్ఱై ఇత్యన్ఱమ్.

క్కడవర్కళ్, కృష్ణ ఇతుక్కు క్కడైక్కుట్టాకవుమ్ కడవక్, నమ
క్కొరు దుఖమిల్లై" ఎన్ఱు. పెన్ఱళ్ ప్రీతైకళాయ్ ధరిత్తిరుక్కిఱ ద్దశై
యిలే; వర్షమిన్ఱి శ్కేయిరుక్కిఱవడియైక్కణ్ణు, గో ప వృద్ధ రెల్లారుమ్
తిరణ్ణు, "వశుక్కుళుమ్ మనుష్యరుమ్ పిఱ్ఱైక్కుమ్ విరకు ఏతో!" ఎన్ఱు
పార్తు "వర్షార్థమూకనోఱ్ఱు వర్షముణ్డామ్" ఎన్ఱు, "ఇవ్వూరిల్ పెన్ఱ
ళడైయ నోఱ్ఱుక్కడవర్కళ్, ఇనోన్ఱి న్నుక్కు; ఇన్ఱుత్తైక్కు అధిపనాన
శ్రీనన్దగోపర్మకక్ కృష్ణ ఘటకనావాక్" ఎన్ఱు అధ్యవసిత్తు, పెన్ఱి
లైకళై యడైయ అఱ్ఱైత్తు కృష్ణనైయుమఱ్ఱైత్తు, పెన్ఱిలై నోఱ్ఱు
చొల్లి, "ఇవర్కళ్ నోన్ఱుక్కు నీ ఘటకనాకవేణుమ్" ఎన్ఱు కృష్ణనై
అపేక్షిక్క; అవక్ "ఎనక్కుఱుమమన్ఱు" ఎన్ఱు; "ఇత్తనైయుమ్ శెయ్య
వేణుమ్" ఎన్ఱు మఱుక్కవొణ్ణాతపడి నిర్బన్ధిక్క, అవనుమ్ ఇశైన్దపిన్ఱు,
ఎల్లారుమ్ తిరళవిరున్ఱు "పెన్ఱళ్ నోఱ్ఱూర్, ఇతుక్కు వేణువతు కృష్ణ
సహకరిత్తుక్కొడుప్పాక్" ఎన్ఱు ఓమత్తెన్ఱు కృష్ణకైయిలే. పెన్ఱిలై
క్కొట్టిక్కొడుత్తు గోపవృద్ధరెల్లారుమ్ పోనపిన్ఱు, పెన్ఱిళుమ్ కృష్ణనుమ్
కూడవిరున్ఱు "తిరుక్కురవైకో త్రరాత్రిపోలే, పెన్ఱళ్! ఇతువుమ్ నమ
క్కొరురాత్రియే!" ఎన్ఱు కృష్ణ కొణ్డాడి, " ఇని అళిర్ పప్పిఱక్క
ఇరుప్పోమల్లామ్, ఇప్పోతు ఎల్లారుమ్పోయ్ అపరరాత్రియిలేవన్ఱు ఎఱ్ఱు
వుగోళ్ నోన్ఱుక్కుక్కుళిక్కలామ్బడి" ఎన్ఱురుళిచ్చెయ్తు, కృష్ణనుమ్

(కడైక్కుట్టు)నిర్వాహకన్.(ఎన్ఱు)ఎన్ఱ వనన్దరమ్,ఇప్పడి ఎన్ఱుకేవమ్. (ఓమత్తెన్ఱు)
ఎన్ఱు - గోపవృద్ధరుమ్ మద్రుముణ్ణావగోపరుమ్ కూడి సన్ఱుతిత్తు ఎన్ఱుపడి. (కృష్ణన్
కైయిలే)పెన్ఱిలైక్కొట్టిక్కొడుత్తు) ఎన్ఱుతుక్కు, గోక్కళుమ్ తాన్గళుమ్పిఱ్ఱైక్కవేణి
కృష్ణనాల్ వన్ద అపవాద తైయమ్పొఱుక్కక్కడవోమెన్ఱునోన్ఱుక్కొకక్కొట్టిక్కొ
డుత్తారెన్ఱుకరుత్తు. (ఇరున్ఱు)ఎన్ఱ వనన్దరమ్,పిన్ఱు ఎన్ఱు అధ్యాహారమ్.(అళిర్ పప్ప) ఎన్ఱుతు-
అతిశక్తై ఎన్ఱుపడి. (వైకల్) ఎన్ఱుతు - నెడుమ్పాతు ఎన్ఱుపడి. (౧) " నప్పివై ఎ
క్కొణ్ణేమేల్ వైత్తుక్కిడన్ద " ఎన్ఱు కృష్ణనై ఎఱ్ఱుప్పమ్పాతు కొల్లుకైయైప్పద్ర

పెణ్ణళైప్పిరిన్దుపోయ్ ధరిక్కమాట్టామే, నప్పిన్నప్పిరాట్టి తిరుమాళికై యిలే పుక్కా.

పెణ్ణళుమ్ పరస్పర సంశ్లేషత్తాలే కాల నడై తన్దుపోయ్ త్తనామ్ మూళికై యిలే పుక్కు ఉఱిజ్జపుక్కవిడత్తిల్ కణ్ ఉఱిజ్జామైయాలే, ముఱ్ఱుడవుణర్ న్దవర్ కళి, కృష్ణగుణచేప్పితజ్జళై నినైత్తు ఎఱున్దిరుక్క మాట్టాలే కిడక్కిఱవర్ కళై ఉణర్ త్త. తనిత్తనియే శెన్ఱు ఎఱుప్పి, ఎల్లారుజ్జూడి, ఉద్దేశ్యమాన శ్రీనన్దగోపర్ తిరుమాళికై యిలే శెన్ఱు కృష్ణనై యెఱుప్పి త్తజ్జళిపేక్షిత తైయటివిత్తు, (1) “యావదావర్తతే చక్రమ్” ఎన్ఱు - శ్రీభరతాద్వానా పెరుమాళ్ తిరువడికళిలే విఱున్దు వేడ్డిక్కొణ్ణాఱ్పేలేయుమ్, అర్జునన్ వట్కరయ త్తిలుమ్ కూడ ఎడు ప్పుమ్ శాయ్ ప్పుమాయ్ చెన్ఱు చరమశ్లోకమ్ కేట్టుధరిత్రాఱ్పేలేయుమ్

(నప్పిన్నప్పిరాట్టి తిరుమాళికైయిలే) ఎన్ఱు తు - నన్దగోపర్ గృహత్తిల్ నప్పిన్నయిమ్ తానుమాక క్కణ్ వళర్ న్దరుకుఱి గృహత్తిరెన్ఱపడి.

తజ్జళిపేక్షిత తై అఱివిక్కైయవతు - (2) “ఇతైవానీతారాయ్” ఎన్ఱు తజ్జళి, పురుషార్థత్తుమ్ నీయే ఉపాయమాక నేనుమెన్ఱటివిక్కైయమ్, (3) “ఉనక్కేనామా శ్చైయనోమ్” ఎన్ఱు తజ్జళి పురుషార్థతై యఱివిక్కైయమెన్ఱ కణ్ణుకోళవుతు. [పెణ్ణళుమ్ తజ్జళిపేక్షిత తైయటివిత్తు అపేక్షిత తైప్పెర్లు ముడిక్కిఱతు] ఎన్ఱు నన్దయమ్. అపేక్షిత తైయటివిత్తు ముడిక్కియిలే ఇరణ్ణు దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (యావది తాద్రి). (వేడ్డిక్కొణ్ణాఱ్పేలేయుమ్) ఎన్ఱు తు - (1) “స్వామిత్యమనువర్తయ” ఎన్ఱు కొణ్ణు అపేక్షితమాన ఉపేయ తైప్పెర్లాఱ్పేలేయుమెన్ఱపడి. (ఎడుప్పమ్ శాయ్ ప్పుమ్) ఎన్ఱు తు - శోకావిష్టనాన అర్జుననై కృష్ణన్ ఎడుక్కవుమ్ మిళవుమున్దనన్ శోకిక్కైయమెన్ఱపడి. (కేట్టుధరిత్రాఱ్పేలేయుమ్) ఎన్ఱు తు - ఉపాయ తైక్కేట్టు ధరి

11. క్రిరామాయణే - యుద్ధకాండే - ఏకత్రింశదుత్తరశతకమే, శ్లో - 10. “యావదావర్తతేచక్రం యానతీచమనున్ధరా తావత్త్వమిహ సర్వస్య స్వామిత్యమనువర్తయ”.

(2) 2A-

(3) 2F-

అపేక్షితమ్ పెదోయి ముడిక్కిఱతు.

ఇవళ్ మడలూరాతే నోన్బిలే కైవైప్పనెన్నెన్నిల్; “రాజ
మహిషి ఉచ్చవృత్తిపణ్ణి జీవిత్రాల్ రాజాపుక్కు అవద్యావహమామా
పోలే మడలిలుక్లాట్టిల్ ఇతు అవద్యావహ మాకై యాలుమ్, చక్రవర్తి
త్తిరుమకనై పోలే గుణవ్యసనియన్దియే తానుమ్ ఒక్క మడలెడుప్ప
నొరుశుడై క్కేడనాకై యాలుమ్, మడల్ ఇవ్వీసయత్తిల్ ఫలియాను”
ఎత్తు పార్ తునోక్కిఱార్ కళ్. ఉద్దేశ్యమ్ వేతాన్తాయ్ నోన్బు వ్యాజ
మాత్రమాకిల్ ఇవర్ కళుక్కు దేవతై వర్తిక్కు మోవెన్నిల్; “వ్రతోప
వాస కర్మితిమాన ఎజ్జళ్ వడివైక్కణ్డల్, చేతనమన్తో! వర్తియూతో!”
ఎత్తు పార్ త్తార్ కళ్. ...

త్రావోరేయుమైస్తపడి. (పెదోయి ముడిక్కిఱతు, ఎత్తు - పెదోయి ముడిక్కి
ఱార్ క శైస్తపడి

అట్టాల్ తమప్పరైప్పోల ఎమ్మెగుమాన్ ముకమ్ కాట్టాదిత్తు ముడలూరి
వొణ్ణానో, గోపికాసుకారత్తాతే నోన్బిలే కైవై పునెన్నెన్నుమకన్జ్కొమ్మె చునువరిశు
ఇరన్దావిధమాక ప్పరిహరిక్కిఱార్ (ఇవళ్ ముడలూరాతేయిగ్గాన). (అవ్వసని)
ఎత్తు - గుణత్తుక్కుమాని ఎకే వరుకిఱతోవెన్నుమ్ వ్యసనముడై చువన్దపడి. (అట్టా
క్కేడన్) అజ్జాపీసన్. (ఉద్దేశ్యమ్) ఎత్తు - కృష్ణసంక్షేపము. (వ్రతోపవాసకర్మితి
కళాన ఎజ్జళ్ వడివైక్కణ్డల్) ఎత్తు - గోపవృద్ధరే తల్లకుక్కు వర్ణాధుక అను
మతిపణ్ణి, పరత స్త్రీకళాన్తవరతై యాచరిక్కుమ్ పెళుకుక్కు అన్దఫలమ్ అనుద్దేశ్యమా
కిలుమ్, పణ్ణుదిక్కుమ్ గోపవృద్ధరేక్కు ఉద్దేశ్యమాకై యాతే వర్తిక్కు పణుమైస్తపడినన్
క్కు మైస్తపడి. ...

శిన్న అరుమ్మదమ్.

తిరుప్పావైయార్ శయితతు - తత్కాలస్థితో గోపిదురు గోపయ్యైగ్గా వ్యాజ
త్తాతే కృష్ణసంక్షేప తైప్పణ్ణినప్రకారత్తై అట్టాల్ అనుకరిక్కిలొ నోయిన్దిగొణు.
అట్టార్ కళిఱాట్టిల్ అట్టాకుక్కున్దాన ప్రమాత్పైవై శివత్తై యుగళిన్ది ముక్కు
ఇన్దప్రబంధుక్కు స్వాపకేశమరణిచ్చెయ్యుణ్ణిగొణుగోపాన్దో మోవికరుక్కు వొవెనువోన్దో

(యావదాత్త బావియాన్బుడిపణ్ణి యరుళ వేణు మెన్బు వేషీక్కిఱుతు) ఎన్నుమళవుమ్. (బుసి కళుక్కు మాత్తూర్ కళుక్కుమ్ పర్వత) ఇత్యాదేః ప్రమాణమ్ (౧) “ సత్కర్త నిరసా శ్చుద్ధాసాన్బుద్ధియోగ విదస్తథా । సార్వాన్తికరణస్య కలాంతోటితమిమపి ”. (పెరి యాత్తూరుక్కు మాత్తూళుక్కుమ్) ఎన్బతు - మత్తోర్ యాత్తూర్ కళుక్కుముపలక్షణమ్ ; మేలే (అవర్ కళిలివళుక్కు). ఎన్బిరుక్కెయాలే.

హోళాధికరణమనతు - హోళైయెన్బు - ఉత్సవమాయ్, అన్బ ఉత్సవమ్ శ్రుతి స్పుతివిహితమన్బిక్కియిరుక్కచ్చెయలేయుమ్ శిష్టాచారసిద్ధమెన్బిఱున్బాయమ్. ఇ ని మేల్, అట్టాళో ప్రాప్తయోవనైయాకొక్కొన్బు వడ పెరుళ్ళోయిలుడైయా నోడే యథామనోరథేమనుభవిక్కువేణు మెన్బుకెల్ల, అన్బనుభవమ్ కిడైయామైయాలే కృష్ణనోడే యనుభవిక్కులామెన్బు విచారిక్కు, అరుకాలాన్తరమాకెయాలే అతుక్కు ఉతవప్పెల్ శీలోమెన్బు వికవుమ్ తళర్న్బు, గోపిమార్ తిరుమక్కురవైయిలే కృష్ణనై ప్పిరిన్బు అనుకరిత్తు ధరిత్తాటోలే, ఇవళుమ్, అన్బగోపిమార్ నోన్బునోన్బు ప్రకారత్తై యనుకరిక్కితాశెన్బు అన్బాపదేశముఖేన వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అట్టాళిప్పడి తిరువవత రిత్తు వళర్న్దరుళుఱిఱికాలత్తిలే) ఎన్బుతోడణ్ణి (ఇడైప్పెచ్చుమ్ ముడైనాన్బు ముమాన్బు విట్టకు) ఎన్నుమళవుమ్. (ముకణ్ణాట్టామై) ఎన్బతు - మళిరనోన్బుతర్ మళలప్రశ్నమ్ పణ్ణుతర్ శెయ్యామై. (అవసులావిపోవన అడిచ్చువడుమ్) ఎన్బతు-అవన్ సన్బురిన్దభూ మియు మెన్బపడి. (తిలైత్తు) విలైయాడి. (ధార్మికర్) చ్యాసాదికళ్. పురాణజ్జలిలే శొన్నార్ కశెన్బపడి. (క్రితియాలే కుమియ్ నీరున్బు) ఉన్బన్దకమాకవనుభవిన్బు. (నల క్కేడు) ఎన్బతు - కేడాననలమాయ్, ఆశ్రయన్బున్బు తోవనరుమ్బుడియాన ఆనన్బమ్.

అవర్ కళనుకరిత్తాటోలే ఇవళుమనుకరిత్తాశెన్బలే, అనుకారైకళాన ఇడై పెన్బిలో న్బయాప్తమెన్బడి, అవర్ కళ్ నోన్బునోన్బు ధార్ కళోవెన్బు, అవర్ కళ్ నోన్బు నోన్బులు ధలమ్ పెల్ ప్రకారత్తైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (క్రియఃపతియాయిత్యాది). (వారిప్పిడియాక) ఎల్లారైయుమ్ మాట్టి యిన్బపడి. పెన్బిలోవనోరథన్బానేతెన్బు వరుళిచ్చెయ్కితార్ (గోధనరాయిత్యాది). (కడైన్బుట్టు) సహకారి. (అళిర్న్బు) సన్బేహమ్

(౧) పాశ్చరా. శ్రీ నక్కేడు ఎన్బున్బాన్బాన్బునశోళజ్జలిలే కాణ్ణిఱుతు.

అవ.—ముతత్పాట్టల్, ఇన్నొన్బుక్కు ఒరుకాలమ్ నేర్ సమవతే
ఎన్దు కాలత్తెక్కొడ్డాడుకితార్ కళి. “మార్ కళిత్తిజ్జల్” ఎన్దుతొడన్

(ఎడుప్పమ్ కాటుప్పమ్) ఎన్దుతు- జ్ఞాన లినుడైయ తలైయెడుప్పమ్ కాయన
మెన్దుపడి.

(గుణవ్యసనియన్దియే ! ఎన్దుతు - గుణహానియాకిల తెన్దియ వ్యసనమిన్దియి
యెన్దుపడి.

ఇప్పొబన్ద్రార్ శొల్లియల్ మవేదార్థమావతు-అవతార్థమే సమాశ్రయణీం
స్థలమెన్దుమ్, అవతీర్ణనానవన్దుకే రుచిజనకమెన్దుమ్, రుచియడైయార్ ప్రాప్యత్వ
యాలె అవనైమేల్ విక్రున్దపేత్తిక్కై ప్రాప్తమెన్దుమ్, ఇన్విషయత్తిలియివార్క్కు రు
యడైయారడన్లు ఉడ్డేశ్యమెన్దుమ్, ప్రాప్యమాకిలతు - అనుభవజనిత ప్రీతికారితమాయ
యావదాత్తభావియాన కైబ్బుర్యమెన్దుమ్, ఇతుక్కుసాధనమ్ అవన్ తిరువడికన్దు
శొల్లిల్ గాయల్లు.

తిరుప్పావైయిల్ ముతత్పాట్టల్ - నోన్బుక్కుడైత్తకాలత్తెక్కొడ్డాడి, =
జ్ఞామ్పట్టల్ - ఇన్నతుశెయ్నోమ్ ఇన్నతుతవిర్వోమెన్దుమ్, మూన్దామ్పట్టల్
నోన్బుక్కు సమాకరిప్పార్క్కు ఫలిక్కుమ్ ఫలముమ్, నాలామ్పట్టల్ - వర్గ 7
తైయై నియమిత్తు ఇన్నపడియమిన్న పడియుమ్ శెయ్యవేణుమెన్దుమ్, అన్దామ్పట్టల్
నోన్బిలేయ్రియతే విరోధిపాపజ్జళ్ నకిక్కుమెన్దుమ్, మేల్ పత్తుప్పాట్టల్ - ఎన్దు
న్దైయెక్కుప్పి, పత్తుప్పెన్దుకుమ్ పచ్చలత్తుమ్ పెన్దుకుక్కు ముపలయియుమ్. మేల్ పత్తిన్
పాట్టల్ - శోయిల్ కాప్పానైయుమ్, తిరువాళల్ కాప్పానైయుమ్, ప్రవర్ణోప
యుమ్, యశోతెప్పిరాట్టియైయుమ్, నమ్మిమాత్తపిరానైయుమ్, నప్పిన్నెన్దిరాట్టి
యుమ్, కృష్ణనైయుమ్ మెక్కుప్పి మజ్జకాకాసనమ్ పల్లి వేణుమువై ప్రానిను
క్కుట్టుకిలతు. ...

పె రి య అ రు మ్మ ద మ్.

ముతత్పాట్టు, [తిజ్జళ్ మార్ కళి నన్నాల్ ఆల్ ! మనినైన్దనన్నాల్ ఆల్ !] అ
ర్యమెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పర్ శి, ఇప్పొట్టుక్కు కాలత్తెక్కొడ్డాడుకేయే ప్రాధాన్య
ప్రతిపాద్యమెన్దు భావమరళిచ్చెయ్కితార్ (ఇన్నొన్బుక్కు తొన్ది). బొన్దు - 58 వే

“శిలుమీర్ కాల్” ఎన్ను మళవుమ్-ప్రాప్యమ్, మేల్ ప్రాపకమ్; ప్రాప్య ప్రాపక సజ్జిహ్మమెయ్మామ్.

మూ.—మూర్కభట్టి త్తిజ్జల్ మతినితైన్ద నన్నాళల్
 నీరాడప్పోతువీర్ పోతుమినో నేరిత్తయిర్
 శీర్ మల్ కుమాయ్ ప్పాడిచ్చెల్వచ్చిలుమీర్ కాల్.
 కూర్ వేల్ కొడున్దొట్టిల్ నన్దకోపక కుమరక
 ఏరార్ న్దకణ్ణి యశోతైయిళమ్ శిజ్జమ్
 కార్ మేనిచ్చెజ్జణ్ కతిర్ మతియమ్మోల్ ముకత్తాక్
 నారాయణనే నమక్కే పత్తై తరువాక్
 పారోర్ వుకళి ప్పడిన్దే లోరెమ్బవాయ్. ౧.

వ్యా.—(మూర్కభట్టి త్తిజ్జల్) (౧) “నాతిశీతా నఘర్తదా” ఎన్నిట
 న్యాయత్తాలే అత్యుష్ణమాతల్ అతిశీతశమాతలిన్దిక్కే యిరుక్కుమ్

మాశ్రయ్యుక్తుక్కు అనుమలమానకాలమ్ నేర్పడువతే ఎన్ఱుస్సాపదేశమ్ కణ్ణుకొళ్ళకు.
 తిరువాయ్ మొట్టియిల్ ముత తొట్టు మేల్ పరక్కచ్చొల్లుకిఱి అర్థజ్జగుక్కు
 సజ్జిహమామాపోలే, ఇప్పొట్టుమ్ మేల్ ప్రతిపాదిక్కుప్పడుకిఱి ప్రాప్యప్రాపకజ్జగుక్కు
 సజ్జిహమ్. కాలత్తై కొడ్డాడొడుక్తై అకుమ్ శేవమెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పదోశీ త్తాత్ప
 ర్యానైరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ప్రాప్యేత్యాది). “మూర్కభట్టి త్తిజ్జల్” ఎన్ఱుతుడజ్జి
 “శెల్వచ్చిలుమీర్ కాల్” ఎన్ను మళవుమ్ ప్రాప్యత్తై సజ్జిహిత్తపడి, మేల్లొమ్ ప్రా
 పకత్తై సజ్జిహిక్కిఱుతు. “పత్తై” ఎన్ఱుత్తాలే అడిమైయెన్ఱు మేల్ శొల్లుకిఱు, ప్రాప
 కత్తుమ్ శేవమాకవెన్ఱుకరుత్తు.

ఇప్పొట్టు ప్రాప్యప్రాపక సజ్జిహమామ్మోతు కాలవిశేషమ్ విహితమల్లామై
 యార్ కాలమెల్లానుడుత్తతాయరుక్కు క్కాలవిశేషత్తై కొడ్డాడ ప్రసక్తియై
 న్నెన్నుమతుక్కు అజ్ఞుపడియాక త్తాత్పరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (నాతిశీతేత్యాది).
 (అతిశీతశమాతలిన్దిక్కే) ఎన్ఱుతు-(౨) “మకరేకుణ్డలాక్కళి” ఎన్నిట మాసమ్మొల్లిన్దిక్కే.

౧॥ (మూర్కభట్టి) “వాసుదేవ తరుచ్ఛాయా నాతిశీతానఘర్తదా । సరకాణ్డార
 శమనీ పా కిమర్థం న నేవ్యతే”, (౨)

మానమ్, నాళుక్కు బ్రాహ్మముహూర్తమ్యాలే సంవత్సరత్తుక్కు ఇక్కుసమాకై యాలే సత్త్వోత్తరమాన కాలమ్. (౧) ౪. మానానాం మాగ్నిస్త్వోహమ్" ఎన్దు మానభళిల్ వైత్తుక్కుండ్లు మార్కట్టిమాన మాకిత్తే ఎన్దు అవన్తానే మరుళిచ్చెయ్కై యాలే వైష్ణవమానమానమ్. సర్వసస్త్తుక్కుళుమ్ అబ్బురిక్కుమ్ కాలమాకై యాలే తజ్జభుడైయ ౪ ఉన్దేవత్తుక్కు అర్హమాన కాలమ్.

(మార్కట్టి జిజ్ఞో) గోపవృద్ధర్ కుళియక్కు అజ్ఞో వృషివృడ మాట్టాతకాలమ్. తజ్జభుక్కు ఉద్యేశ్యమేకిడక్కకాలతైక్కుండ్లాడుకితి

యిరుక్కు. ఇత్రాల్ - "నా తిశితా నభుర్నవా" ఎన్దిఱనాళ్, ఎమ్మెరు మానోట్టై సాదృశ్యతాత ప్రాప్యమెన్దు కొడ్డాడినార్కళెన్దై. ఉత్తరాయణమ్ దేవర్ కళుక్కు శుకలాకైయాలే, అకుక్కు పూర్వమాసమ్ బ్రాహ్మముహూర్తమెన్దు తిరు పుళిమ్పదోద్రి, ఇత్రాల్ - సాంవికఫలసిద్ధిక్కుటుపావన సాత్వికకాలమెన్దు కొడ్డాడు కితార్కళెన్దు (నాళుక్కు) ఇత్యాదివాక్యన్దుక్కు క్కరుత్తు. "మానానామ్" ఇత్యా దిక్కు-ప్రాప్యభూత సభిమానిక్కైయాలే ఉద్యేశ్యతమమెన్దుకొడ్డాడినార్కళెన్దుకరుత్తు. సర్వసస్త్తుక్కుళుమ్ ఫలిక్కుమ్ కాలమాకైయాలే తజ్జభో ౪ గవర్ధకమాన మనోరథముమ్ ఫలిక్కుమ్ కాలమెన్దు కొడ్డాడుకై (సర్వసస్త్తుక్కుళుమ్) ఇత్యాదిక్కుక్కురుత్తు. (అబ్బురిక్కుమ్) ఎన్దుతు - ఫలిక్కు మెన్దపడి.

అన్యోపదేశత్తిల్ విశోధనివృత్తిక్కుడలానకాలమెన్దు కొడ్డాడుకైయై స్రవక గ్రహణపూర్వకమాక పరుళిచ్చెయ్కితార్ (మార్కట్టి ఇత్యాది). ఇన్దై యెల్లొనదోర్గా లమ్ విహితమానకేలబ్బలిల్ ఉన్దమమానకాలమెన్దు కొడ్డాడినార్కళెన్దైతాయన్దు శబ్దకుక్కు ప్రధానోద్యేష్యమాన ప్రాప్యప్రాపకజ్ఞతైక్కుండ్లాడాతే తరుపయుక్తమాన కాలతై కొడ్డాడువానెన్దిగితి శబ్ద గ్రామ్యనువదిన్దు దృష్టాన్తముభేన పరివారిక్కి తార్ (తజ్జభుక్కిత్యాది). ౪

౧ || గీతాయాందశమే, పల్ల - ౩౪, "మానానాం మాగ్నిస్త్వోహం ఋతూనాం కుసుమాకరః | ద్యౌతశ్శుభ్రయతామస్మి తేజస్తేజస్వి నామహమ్" శ్రీ(పా)ద ప్ర్యేక్ష్యత్తుక్కు.

తెన్నెన్నిల్;- (౧) “చైత్రశ్రీమానయంమాసః” ఎఱ్ఱ-ఒరుసమృద్ధియై
 పుట్టి కాలతైక్కొడ్డాడినది. [చైత్రః] అల్లాతారిత్కాట్టిల్
 పెరుమాళుక్కుళ్ళప్రధాన్యమోల్లే మాసజ్జెల్లావన్దుక్కుమ్ముత
 లాన మాసమ్. [శ్రీమాన్] అవర్ ఎల్లారుక్కుమ్ రాజావాక ప్రాప్త
 రానాత్పలే, చైత్రమాసమ్ సర్వర్ కుమ్ముసుఖకరమాకై యాశే మాస
 జ్జుళ్ళక్కెల్లామ్ రాజావెన్గిటతు. [అయంమాసః] అభిషేక మనోరథ
 సమయత్తిల్ సన్నిహితమాన తన్నేన్దుమ్. అఱ్ఱు, శేషియై శేషభూ
 తర్ అభిక్తైక్కుక్కొడ్డాడుకిట కొట్టమ్; ఇఱ్ఱు, శేషభూతరై శేషి

(సమృద్ధియైపుట్టి) ఎఱ్ఱతు - తిరువభిషేక స్తుక్కుడలాన అతిశయబ్ధితై
 పుట్టిపడి. ఇఱ్ఱల్ - పెరుమాళుడైను తిరువభిషేకోత్సవత్తిరై ప్రీతి ప్రకర్ష
 తైరై తరువయ్యుక్తమాన కాలతైక్కొడ్డాడినాత్పలే ఇవర్ కకుమ్ కొట్టాడి
 నార్క శిష్టతాయత్తు. “ అయంమాసః ” ఎన్నవమైన్దిరుక్కువుమ్ “చైత్రః” ఎఱ్ఱ
 తుక్కుత్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (అల్లాతారిత్కాడి). (అల్లాతార్) భరతాదిశ్.
 ఇఱ్ఱల్ - పెరుమాళుక్కుళ్ళక్కెన్గితాయత్తు. కాలతుక్కుమ్ పెరుమాళుక్కుమ్
 ముతన్దైయారై సాదృశ్యముపపాదిత్తు (౨) “ప్రజాసుఖత్వేచంద్రస్య” ఎన్గిటపడియేసుఖ
 కరత్వత్తాతేయుమ్మణ్డాన సాదృశ్యత్తై యరులిచ్చెయ్కితార్ (అవర్ ఎల్లారుక్కుమి
 త్యాది). (రాజావాకప్రాప్తరానాత్పలే) ఎఱ్ఱతు - రజ్జకతయావన్ద సుఖకరత్వమెన్గిట
 గుణాతిశయత్తారై ప్రాప్తరానాత్పలేయెన్దపడి. “అయమ్” ఎఱ్ఱత్తారై అతీతానాగర
 చైత్రమాసాపేక్షయా వ్యావృత్తియుమ్మణ్డాకైయాలమ్ ఓరతిశయముజ్జెన్గితార్ (అభిషేక
 త్యాది). “అయమ్” ఎన్గిటతు - బుద్ధిస్థపరామర్శియాకైయారై, అవతారహేగువాన
 చైత్రమాసమే ఇతివెన్దు అక్షరాధ్వమ్ తిరువుళ్ళప్పవన్దు శి త్తాత్పర్యాన్తరమరులిచ్చెయ్కి
 తార్ (అగ్నిత్యాదివాక్యద్యయత్తారై) - (౩) “తతశ్చ ద్వాదశే మాసే చైత్రే నావమికే
 తిథౌ” ఎఱ్ఱ అవతారకాలత్తిల్ “చైత్రే” ఎఱ్ఱ విశేషగిత్తారై, ఇన్ద్రలోకత్తిల్ జన

౧॥ శ్రీరామాయణే-అయోధ్యాకాండే-తృతీయోస్తోత్రో-౪, “చైత్రశ్రీమానయం
 మాసఃపుణ్యః పుష్పితకాననః । యావరాజ్యాయరామస్య సర్వమేవోపకర్యతామ్”;

లభిక్కైక్కుక్కొ కొణ్డాడుకిఱ కొణ్డాట్టమ్. [పుష్పితకాననః] (౧)
 “ పావనస్సర్వలోకానాంతవమేవ” ఎన్టుమ్, (౨) “పుంసాందృష్టిచిత్రాప
 హఃరిణమ్” ఎన్టుమ్- అవరుక్కు ఇరణ్డాకారముణ్డానాత్పీలే, ఇక్కాల
 ముమ్ పావనముమూయ్ భోగ్యముమూయరుక్కై [పుష్పితకాననః] పడై
 వీడుపోలే నామ్ అలఙ్కరిక్కు వేణ్డాతే తానే అలఙ్కరిక్కై. [పుష్పిత
 కాననః] పెరుమాళ్ పొకముడిశూడ, కాడు పూముడి శూడియ్.

జ్ఞకుక్కు ఒరురాజానై చ్చక్రవర్తిపేర్ బ్రాహ్మణుమ్ యుపి కొణ్డాడినమై తోన్టుకైయారే,
 శేషియాన పెరుమాళ్ శేషధూతరాన జనజ్ఞో లభిక్కైక్కుత్తక్క ముసమెన్టు
 కొణ్డాట్టమెన్టు ముతర్ వార్తైక్కుక్కరుత్తు. అప్పడి కొణ్డాడప్పట్టమాసమే ఇహోపితు
 పెరుమాళ్ భిషిక్తరాయ జనజ్ఞై లభిక్కైక్కు అర్హమూయిల్ బ్రాహ్మణ చక్రవర్తి కొణ్డా
 డిన కొణ్డాట్టమెన్టు ఇరణ్డామ్ వార్తైక్కుత్తాత్పర్యమ్. (కొణ్డాట్టమ్) ఎన్టు వన స్తరమ్
 శొల్లిల్ బ్రాహ్మణేషమ్. “పుష్పిత” ఎన్టుతుక్కు-సంక్లాతపుష్పమెన్టుమాకైయారే, తానే
 పుష్పితైన్టు తోర్ బుకైయారే, పెరుమాళుడైయ భోగ్యతైయిప్పోలే. కాట్టిల్
 భోగ్యతైయమ్ స్వాభావికమెన్టుక్కాక వాన్వర్యపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్
 కిఱార్ (పడైవీడిత్యాది). “పుష్పిత” ఎన్టుతుక్కు స్వాభావికమాన వర్థమరుళిచ్చెయ్తు
 రసోక్తియాక వర్థమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పుష్పితకానన ఇత్యాది).

౧॥ ఉత్తర రామాయణే-ద్వ్యశీతిత మ్, శ్లో-౯, రామం ప్రత్యగ స్త్యుః, “అత్యద్భుత
 మిదం వాక్యం తవ రామకుభాతరమ్ । పావనస్సర్వలోకానాం త్వమేవ రఘునందనః”.

౨॥ శ్రీరామాయణే-అయోధ్యా కాండే-తృతీయే సర్గే, శ్లో-౨౬, “తేహం మధ్యే స రాజ్నిర్
 రుతామివ వాసవః । ప్రాసాదస్థో వృదశరథో దదర్శాయా న్తమాత్మజమ్ ॥ గీర్ధ్య రాజప్రతిమం
 లోకవిఖ్యాతపారుషమ్ । దీర్ఘబాహుం మహాసత్త్వం మత్తమాతల్లగామినమ్ ॥ చంద్ర
 కాన్తాననం రామమతీవప్రియదర్శనమ్ । రూపాదార్యగుణైః పుంసాందృష్టిచిత్రాపహరి
 ణమ్ ॥ ఘృర్భాళితప్రాః షర్జనస్యం వ్లాదయన్తమివ ప్రజాః । నతతర్క సమాయాన్తం పశ్య
 మానో న రాధిపః”.

౧ (పా) రథగతమ్.

(మతినైస్త) మాసమ్ నేర్ పట్టాటోలే యిరున్దతి పక్షముమ్ నేర్ పట్టపడి. (౧) “ఆపూర్యమాణే పక్షే పుణ్యే నక్షత్రే” ఎన్దు-మజ్జళ కార్యమ్ శెయ్ వార్ కు విధిక్కిట విధియుమ్ ఇవర్ కళుక్కు కోల్ విఱుక్కాట్టిలే శేరవిఱున్దతు. భగవత్సృవణరా యిరుప్పారుడై య దేహ యాత్తైయై విధితాన్ పిశెల్లక్కడవతాయితే యిరుప్పతు. (౨) “త్వదీయగమ్భీరమనోసుసారిణః” ఎన్నక్కడవతితే. ఒరువరై యెరు నర్ ముఖమ్ కణ్ణనుభవిక్కైక్కుమ్, ఎల్లారుమ్ కూడిచ్చెన్దు కృష్ణనై యెఱుప్పుకై క్కుమాక నిలావుణ్ణాకప్పెల్లరుతు. (3) “నల్గిరుట్కుణ్” ఎన్న వేణ్ణావితే ఇవర్ కళుక్కు; విరోధిక్కక్కడవ అప్పురారే ఇశైన్దు మేలెఱుత్తిడప్పెల్లరుతితే.

(నన్నాళాల్) మాసత్తుక్కుమ్ పక్షత్తుక్కుమ్ నాయకక్కల్

క్కిర పదక్తోడుసమభివ్యాహరతాత్పర్య తైయుమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మాసమి త్యాది). భగవత్సమశ్రయణమ్ పణ్ణి, కైజ్కర్యమ్ పణ్ణుమవర్ కళుక్కు శుక్లపక్షమ్ విహితమెన్దు కొణ్ణాడక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆపూర్యమాణే ఇత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే). త్వదీయాన్ గాంగమ్భీరంమనః ఎన్దు విహితమ్ విహితమెన్దు కొణ్ణాడాతే పోనార్ ఎత్తాలే తాన్ కొణ్ణాడుకితార్ కళెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఒరు వరై యిత్యాది). నిలావాకిల్ గోపవృద్ధర్ కాణారో, అతుక్కు ఇరుళో వేణ్ణావోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నల్గిరుట్కుణ్ ఇత్యాది).

మతినైస్తనాళాత్తెయాలే ప్ర కా శ క మాయ్ ఆవన్దక్కరమాయిరుక్కైయే నాళుక్కునన్దు యెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పల్లీ దృష్టాన్తపూర్వకమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మాస త్తుక్కుమిత్యాది). (నాయకక్కల్ పోలే) ఎన్దు తు - ప్రకాశకమాయిరుక్కై

౧॥ ఆపూర్యమాణే పక్షే పుణ్యే నక్షత్రే.

౨॥ (మతినైస్తస్తోత్రరత్నే, శ్లో- ౨౦, “త్వదాశ్రితానాం జగదుద్భవస్థితి ప్రణాశసం సారవిమోచనాదయః| భవన్తి లోకవిధయశ్చైవైదితాన్ త్వదీయగమ్భీర మనోసుసారిణః”

(3) నా-తి-౧-౨-౩.

పోలేయిరుప్పతోరునాల్ నేర్ పట్టపడియెన్ ! నమ్మై-కృష్ణనోడు కీట్టవొ
ట్టతవర్కళ్ తాళ్ళే, కృష్ణనోడు వేరుకైక్కు ప్రమాణమ్ పణ్ణిక్కొ
డుత్త నాళాకప్పెయ్దే! భగవత్ప్రసాదత్తుక్కు ఇలక్కాకప్పెయ్దే
నాళితే ఇవ్వాత్తావుక్కు నల్ నాళాకిటతు. (౧) “ ఓపామి ” ఎన్ఱ
అవన్ఱానే (౨) “ దదామి ” ఎన్నప్పెయ్దే నాళితే. సర్వేశ్వరనోడే ఎతి
రమ్మ కోక్కై తవిర్న్దు, “ అవన్ నమక్కురేక్షకన్ ” ఎన్నమ్ విశ్వా
సమ్ పిటన్దనాళితే - నల్ నాళాకిటతు. (౩) “ అద్యమే సఫలం జన్త

యా లే యెన్ఱు కణ్ణుకొళ్ళకు. కట్టిన్దనాల్ కృష్ణనోడే తజ్జైచ్చేరవాట్టామైయార
తీయకు, ఇకు అజ్జనన్ఱిక్కే కృష్ణనోడే శేరుకైక్కు అవర్కళ్ నిర్ణయమ్ పణ్ణిక్కొడుత్త
నాళాకైయాలే నల్లనాళెన్ఱు స్వాపదేక త్తిలే తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కెటార్ (సమ్మై
యిత్తాది). ప్రమాణ మెన్ఱు - ప్రమితిః ప్రమాణమ్ ఎన్ఱిటభా వేపుత్తత్తియారే నిశ్చ
య మెన్ఱుపడి స్వాపదేక త్తిలే నమ్మైక్కర్థమరుళిచ్చెయ్కెటార్ (భగవదత్తాది). ఆకి
లుజ్జరుక్కిన్నాళక పట్టతో వెన్నవరుళిచ్చెయ్కెటార్ (ఓపామి త్తాది). ఇత్తార్ -
ప్రాతిహేయ్యసజ్గుల్పమ్ తవిర్న్దు తజ్జళ్ విషయత్తిల్ ఆనుకూల్యసజ్గుల్పమ్ పణ్ణినా
ళెన్ఱుతాయ్తు. ఇన్ఱు ఇప్పడి సజ్గుల్పిక్కైక్కు నిదానత్తై యరుళిచ్చెయ్కెటార్
(సర్వేశ్వరనోడేయిత్తాది). తాత్పర్యాన్తరమాకవుమామ్. ఇప్పడి నాళైక్కొట్టాడి
నమ్మైక్కు దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్కెటార్ (అద్యమే ఇత్తాది). “ మే నిశాచ అద్య సుప్ర

౧॥ నన్నాళార్ గీతాయ్మోమోడశే, శ్లో-౧౯. “ తానహం ద్విపతః శ్రూరాన్ సంసారేషు సరాధమాన్ । ఓపామ్యజ సమకుభానాసురీష్వేవ యోనిషు ”.

౨ ॥ తత్తైవదశే మే, శ్లో-౧౦. “ తేమం సతతయక్తానాం భజతాః క్రితీపూర్వకమ్ । బుద్ధియోగం తం యేన మాముపయాన్తి తే ”.

౩॥ శ్రీవిష్ణుపురాణే పంచమంశే- సప్తదశాధ్యాయే, శ్లో-౧, “ అక్రూరోపి వినిష్క్రమ్య స్యన్దనే నాశు గామినా । కృష్ణసర్వనాకాక్షీ ప్రయయా నన్దగోపలమ్ ॥ చిన్తయా మాః చాక్రూరో నాన్తి భస్మతతో మహా । యోహమంశావతీర్ణస్య ముఖద్వీక్ష్యవిచక్రిణః ॥ అద్య మే సఫలం జన్త ముప్రభాతా చ మే నిశా । యదున్నిద్రాబ్జపత్రాక్షః

సుప్రభాతాచ మే నిశా" ఎన్దు- కంసన్ శోటుణ్డు వళర్ వై వెనక్కు, ఇజ్జనేయిరు నల్ విడివుణ్డాకప్పెటువతే! ఎన్డానితే అక్రూరన్. మాసత్తై కొన్డాడువతు, పత్తుత్తై కొన్డాడువతు, నాల్కై కొన్డాడువతాయ్, ఇతిలే ఇవర్ కళుక్కు క్కిడక్కిట త్వరై వెళ్ళే మెన్టాన్! ఇవర్ కళే ప్రాప్యరుచయిరుక్కుటపడి.

(నీరాడ) కృష్ణవిరహత్రాస విటన్ద తాపమాటుమ్బడి పోయ్ క్కుళికై. ఇత్తాల్ - ఇవర్ కళే నిన్దెక్కిటతు కృష్ణసంక్లేషమ్. తమిరు రమ్, కలవియై, "శునైయాడల్" ఎన్టార్ కళే. (౧) "ఏమబ్రమ్మ ప్రవి భాతా" ఎన్టెయాలే - కట్టిన్దనాల్కైయిల్ విడివు సుప్రభాతైయల్ల వైన్దు తోల్ ముక్తై యాల్, అతుక్కుపేతువై "మే" ఎన్దు తుక్కుర్థమాక వరుళిచ్చెయ్యనిన్దుకొణ్డు తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కంసనిత్యాది). (౨) "వరంహుతవహజ్వాలాపక్షరాస్తర్వస్య నీతిః | నశాదిచిన్తావిముఖ జనసంవాసవైశసమ్" ఎన్దిపడియే, భగవద్వేషియాన కం సన్ శోటుణ్డు అవనోట్టెసమావాసమ్ పణ్ణుకైయార్ కట్టిన్దనాల్కైయిల్ విడివు విడివన్దు కరుతు. కాలత్తై కొన్డాడవేణ్డినాల్ "సుప్రభాతాచ మే నిశా" ఎన్డాట్పోలే "నన్నాళే" ఎన్దు నాల్కై కొన్డాడుకైయే యన్తిక్కి మాసత్తైయమ్ పత్తుత్తైయమ్ శేర్తుకొన్డాడుకైక్కు పేతువైయరుళిచ్చెయ్ తుకొణ్డు ఈడుపడుకిటార్ (మాస త్తై ఇత్యాది). (త్వరై వెళ్ళమ్) ఎన్దు తు-కొన్డాడుకైయిల్ ఇచ్చాసనాన మెన్దు పడి. ఇన్దత్వరై వెళ్ళుక్కుత్తాన్ పేతువెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఇవర్ కళిత్యాది).

"నీరాడ" ఎన్దు తుక్కు - నోన్సుక్కాకక్కుళికై వాక్యార్థమాయ్, ఇత్తై చొల్లుమవర్ కళుడైయ వార్దమాన ధ్వన్యర్థత్తై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కృష్ణేత్యాది). అల్లిర్ ముళిత్రాల్ విరహతాపత్తుక్కు కాన్తియుణ్డోవెన్న (ఇత్తాలిత్యాది). (ఇత్తాల్)

విష్ణోర్ద్రక్యమ్యహం ముఖమ్ || సాపం హరతియత్సంసాం స్మృతం సద్మల్యనామయమ్ | తత్పుణ్డరీకనయనం విష్ణోర్ద్రక్యమ్యహం ముఖమ్".

ప్రొన్ది గ్రీప్తే శీతమివహదమ్" ఎన్దు - భగవత్సంక్లేషత్తుక్కు గ్రీష్మ కాల త్తిల్ కుళిర్ న్దమడువై దృష్టాన్తమాకచ్చొల్లిల్ శీతే. తాజ్జల్ నిన్దై త్త పడి శొల్లుకై కీడాన ముత్తైయుణ్ణాయిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ అత్తై త్తవిర్ న్దు భగవత్సమ్మనత్తైయే పార్ త్తు గారవిత్తు, "సీరాడ" ఎన్దితార్ కళే. పుత్త్రీర్ కళాకవుమామ్, శిష్యర్ కళాకవుమామ్, భగవత్సమ్మన ముత్తైయారై గారవ్యరెన్దిటతు. (1) పొల్ న్దామరై క్కయమ్ సీరాడ పొనాళ్" ఎన్నక్కడవతితే. ఇత్తాల్ - తజ్జల్ ప్రాప్యతై చొల్లుకీటతు.

అల్పఫలమాన స్వర్గానుభవత్తుక్కు అధికారార్థమాక పుణ్ణ వేణ్డుమ్ తేవైకతుక్కు ఓరల్లె యిల్లె, ఇన్దనిరవధిసమ్మతైప్పెఱుకైక్కు ఎవ్వళవుయోగ్యతై వేణుమెన్నిల్, (పోతువీర్ పోతుమినో) ఇచ్చెయ్ అధికారమ్. అతు అప్రాప్తవిషయ మాకై యాలే అధికారిసమ్మత్తి

ఎన్దు-సీరాడవెన్దత్తై న్దపడి. స్వాపదేశార్థతై యరుళిచ్చెయ్ కీతార్ (ఏష ఇత్యాది). గోపిమార్ తన్ద శోడొ త్త తో ధీమర్ కళై క్కుళిక్క వెన్దు శొల్లలాయిరుక్క గారవిత్తు "సీరాడ" ఎన్బానెన్నెన్దవరుళిచ్చెయ్ కీతార్ (తాజ్జల్ నిన్దై పడియి త్యాది). (ముత్తై) ఆనుబన్ధమ్. గారవిత్తుచ్చొన్నత్తాల్ ఫలితమాన స్వాపదేశ తై యరు లిచ్చెయ్ కీతార్ (పుత్త్రీర్ కళాకవుమామిత్యాది). అత్తై యుంబదిమ కాట్టుకీటారి (పొల్ న్దామరైయిత్యాది). ఇన్దిడిత్తిల్ - భట్టర్ శ్రీపాదత్తై క్కుఱువి తీర్థమకొళుమ్ అణ్ణాళుడైయవసునానముమ్, ఎమ్మేరుమానార్ పెరుణ్ణాట్టన్దోడె యెఱున్దరుళ పరియ నమ్మి ఆళవన్దారాక నిన్దైత్తు త్తైన్దనిట్టరుమనుసన్దేయమ్.

మేలుక్కనతారికై యరుళిచ్చెయ్ కీతార్ (అర్పేత్యాది). (పుణ్ణవేణ్డుమ్ తేవైక తుక్కు) ఎన్దు - శూక్తాన్దగణహోమాదికరుక్కైన్ద పడి. శూక్తాన్దగణమ్ - మాత్మవి శే షమ్. "పోతువీర్" ఎన్దు-పొక ఇచ్చెయ్ డైయవర్ క శీయన్దు అక్షరాగ్ధమతిరువుళ్ళు పల్ న్ది కీల్ శక్తైక్కు పురిహరమరుళిచ్చెయ్ కీతార్ (ఇచ్చెయ్ డైయిత్యాది). "ఇచ్చెయ్" ఎన్దు అవధారణార్థతై పోతుపూర్వకమాక ఉపపాదిక్కితార్ (అతిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే). ఆనాగ్ ఇచ్చె తవిరక ర్తవ్యమిల్లె యాకిర్ నెడుణ్ణాలము మననిఱు

(1) తి-నె-౧౯.

ఉద్దాక్కిక్కొణ్ణ ఇట్టియ వేణుమ్; ఇతు వకుత్తవిషయ మూకైయా లే
 ఇచ్చెచ్చుకు మేట్టుడ వేణువతిల్లె. నడుక్కలమిచ్చున్దుతుమ్ ఇవన్బక్కల్
 ఇచ్చెచ్చియిల్లామై; అకైయా లే, ఇన్ద ఇచ్చెచ్చయే వేణువతు. శక్తియుమ్
 ప్రాప్తియుమ్ అత్తలైయిలే పూర్ణమాకైయా లే ఇచ్చెచ్చుకు మేట్టుడ
 వేణువతిల్లె. ఇని, ఇవన్ చితననానవాళిక్కు ఇచ్చెచ్చయేయితే వేణువతు;
 అతు ఇల్లైయాకిల్ ఇవనుక్కు ఇతు పురుషార్థమాకమాట్టాతితే. తుద్ర
 విషయానుభవత్తుక్కు తని తేట్టమానాత్పీలే, అపరిచ్చిన్నమాన విష
 యత్తుక్కు తుణై తేట్ట మాకైయా లే, సహకారికళై చొల్లుకితార్
 కల్. (పోతుమినో) ప్రతికూలరై యుమకప్పడ (౧) "తేన మైత్రీభవతు
 తేయది జీవితమిచ్చసి" ఎన్ను మవర్ కల్ అభిముఖరై పెప్పిల్ నూల్ విదు
 న్దపోవా నెన్నెన్ని వరులిచ్చెయ్కితార్ (నెడుక్కొలమిత్తాది వాక్యద్వయత్తా లే). ఇవ
 నుక్కు ఇచ్చెచ్చయ్ దాకిలుమ్ సహకార్యన్దమిన్దిక్కే ఫలమ్ కొడుక్కుమాట్టుమా
 వెన్దుమ్, వకుత్త విషయమాకిలుమ్ నియ మేన పిత్రాదికల్ కార్యమ్ కెయ్య క్కణ్ణిలో మే
 యెన్దుమ్ వరుణిజక్కైయిలే యరులిచ్చెయ్కితార్ (శక్తియుమిత్తాది). పిత్రాదికకు
 దైయ ప్రాప్తి కన్దోపాధికమాకైయా లే పూర్ణమనెన్దుకరుత్తు. అకిల్ ఇచ్చెచ్చతాన్ వేణు
 మెన్దిట నిర్భన్దమెన్నెన్ని వరులిచ్చెయ్కితార్ (ఇనియవనిత్తాదివాక్యద్వయత్తా లే). "పోతు
 మిన్" ఎన్దు తొట్టుమివర్ కకుమ్ కృష్ణసంక్లేషాదికళాయరుక్కు అవర్ కలైమాత్రమ్
 పోకచొల్లక్కుడుమా వెన్దుమ్ కక్కైయిలే "పోతుమిన్" ఎన్దుతుక్కు త్రాత్పగ్యమ
 రులిచ్చెయ్కితార్ (తుద్రేత్తాది). "పోతుమిన్" ఎన్దుత్తా లే, ఇచ్చెచ్చయ్ దైయవర్ కలెన్దు
 తోల్ బుకైయా లే, అభిముఖరాయరుక్కు మవర్ కలై "పోతుమినో" ఎన్దు విధిత్తు
 చొల్లవేణుమా వెన్న వరులిచ్చెయ్కితార్ (ప్రతికూలరైయమిత్తాది). పిరాట్టిమైప్పిలే
 ఇవర్ కకుమ్ ఘట్టకళాకళాకైయా లే తిరుత్తుకై ఇవర్ కకుక్కు స్వభావమెన్దు కరుత్తు.

౧॥ రామాయణేసు న్దరకాణ్డేవకవింశేశ్లో - ౧౦ రావణం ప్రతిసీతా, "సాధురావ
 ణరా మేణమాంసమానయదుగ్రభితామ్ । వ సేవాశితయాసార్ధంక రేణ్యేవగ జాధిపమ్ ॥ మి
 త్రహాపయికంక ర్దుంరామస్థానంపరీప్స తా । వధన్యానిచ్చతాఘోరంత్వయా సాపురుష
 న్నభః॥ విదితస్సహిధర్ జ్ఞశ్శరణాగతవత్సలః । తేనమైత్రీభవతు తేయదిజీవితమిచ్చసి ॥

వర్కళో? (పోతుమినో) నాజ్గళ్ వాఱుమ్మడి పుటప్పట్టు ఇజ్జనే నడక్క
లాకాతో, అవర్కళ్ మున్నేపోక, అన్నడై యథుకుక్కణ్ణు, నాజ్గళ్ పిన్నే
పోకవితే నిన్నెక్కిటతు.

(నేరియ్యార్) విలక్షణమాన ఆభరణతై యుడైయార్! ఇవర్
కళ్ “పోతుమినో” ఎన్ఱపిన్ఱు, అవర్కళ్ వడివిలే పిటన్ఱవుతుక్కణి ప్పి
రున్ఱవడి. అన్ఱిక్కే, (౧) “కొణ్ణేమేల్ తుఱ్ఱుమ త్రిక్కుమ్మమ్మియ ” ఎన్ఱిట
పడియే కృష్ణనుడైయ వరవైక్కటాక్షిత్తు, అవర్క ఎప్పోతువన్ఱు మేల్
విఱుమ్ ఎన్ఱు అఱియాతపడియా లే తన్ఱలై ఎప్పోతుమ్ అలఱ్ఱురిత్త
పడియే యిరుప్పర్కళెన్ఱుమామ్. (౨) “ వసతిహృది-సామ్యరూపః ”
ఎన్నుమాపోలే మున్ఱుత్తైకృష్ణనోట్టెక్కలవియాల్ పిటన్ఱవుకర్ ఇప్పోతు
తోన్ఱు ముమ్మడియిరుక్కైయా లే శొల్లవుమామ్.

పన్ఱునెన్నా లే “ పోతుమినో ” ఎన్ఱతుక్కుక్కరు త్తరుళిచ్చెయ్కితార్ (నాజ్గళిత్తాది
వాక్యద్వయతై).

విలక్షణమానవిషయతై త్తణకాలమ్ విక్లేషిక్కుమ్మోతుమ్ విక్లేషవ్యసనమ్ పెరి
తాయరుక్క ఇపోవు ఆభరణమ్ పూణ్డిరుప్పరో, “నేరియ్యార్” ఎన్ఱు సంబోధిక్కు-
మ్మడియొన్నెన్ఱు, ఇకుక్కు మూన్ఱు పరిహారమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవర్కళిత్తాదివాక్య
త్రయతై). సంక్లేషార్థమాకపోక్కైయిలుణ్ణాన త్వరాలిశయతై ఆభరణజ్ఞుడు
మవయనజ్ఞులైమాతాడి పూన్ఱైయాల్ వన్ఱ వడివిల్ పుతుక్కణిపెన్ఱు ముతల్వాక్య
త్తుక్కుక్కరుత్తు. (౩) “ వసతిహృది సనాతనేచ తస్మిన్ భవతి పుమాన్ జగతోఽ-
స్యసామ్యరూపః । ఓతిరసమతిరమ్యమాత్మనోన్ఱః కథయతి చారుతమేవసాలపోతః ”
ఎన్ఱిటపడియే, ఒరున్నాళైయిల్ కలవియిలానన్ఱమ్ ఇవర్కళుక్కు అనువర్తిక్కైయా లే
విక్లేషవ్యసనమ్ తోన్ఱు గ్రామైయాల్ తన్ఱలై ఎప్పోతుమలఱ్ఱురిత్తు కొన్ఱిరుప్పర్క

ప్రసాదయస్వత్వచ్చనంశరణాగతవత్సలమ్ । మాఱ్ఱున్ఱై ప్రయతోధూత్వాన్యార్యాతయ
తుమర్హసి”.

(౧) నా-తి-౧-౩.

(౨) వి-పు-౩-౩-౨౪. స్వకి

జ్ఞురం ప్రతి యమస్యభగవద్భక్తలక్షణోక్తిః. ఆరుమ్మదత్తిల్ తాణ్ణ.

(శీర్మల్ కుమాయ్ ప్పడి) ఇప్పురిలై శ్వర్యమ్ వభిన్దుపోయ్ వేటోరూర్ కు వెళమిడ పోన్దిరుక్కై. అతావతు - కృష్ణనుడైయ ఇజుత్తై నీరై పరమపద త్రిలుమ్ శెన్దు అలై యెటియుమ్మడియాయరు క్కై. వస్తువుక్కు గుణత్తాలేయితే ఉత్కర్షమ్. అజు తన్ని అుత్తైన్దా రిల్లామైయాలే గుణత్తుక్కు విషయమిల్లై; ఆకైయాలే ధర్మయైప్పహ్ నీ క్కిడక్కు మత్తనై అజు; అన్ధకార తీర్ దీపమ్పాలే ప్రకాశిప్పతుమ్ ఇక్కే యాకైయాలే ఐశ్వర్యమ్ పూర్ణమాయ్ త్తతు ఇక్కేయితే. త్రిపా ద్విభూతియి లడక్కాతవస్తు, తనై నియామ్యమాక్కి వర్తిక్కిణ ఊరితే. పణ్డే గోసమ్మద్ది యుణ్డాయరుక్కుచ్చెయ్ తే, పిల్లైకళ కాల్ నలత్తాలే కఆప్పన కడైవనవన్ ద్రాలే కుత్తైవన్ దీరుక్కై. నాభిప్పాల నాభినైయ పోరుకై యెన్దుమామ్.

(ఆయ్ ప్పడి) పరమపదమ్పాలే దేహ స్తర పరిగ్రహమ్ పణ్డే

శెన్దు మ్మాన్దమ్ వాక్యత్తుక్కు క్కరుత్తు.

శీర్పదమ్ సమ్మద్దియైచ్చుట్టుకీతాయ్, అతుతామమ్ కృష్ణనుడైయ గుణసమ్మద్ది యెన్దుమ్, ఆయ్ ప్పడిక్కుణ్డాన గోసమ్మద్దియెన్దుమ్ తిరువుళ్ళమ్ పన్ దీ మన్దు గుణస మ్మద్దిపరమాక త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇప్పురిలిత్యాది). అలైయెటియుమ్మడియాయరు క్కైయాలావతు - అజు తైయిర్ నాయచ్చిమార్ కళుమ్ వైదిక పుత్త్రానయనముఖ త్తాలే కణ్డనుభవిక్కులామ్మడి యరుక్కై యెన్దు పడి. మత్తాదిగుణజ్జలై యనుభవిత్తు క్కొణ్డిరుక్కిణ నాయచ్చిమార్ క్కు నీరై కాణవేణ్డియరున్దతోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వస్తువుక్కిత్యాది). (గుణత్తాలే) ఎన్దుతు - సాలభ్యత్తాలేయెన్దు పడి. ఇగ్గుణన్దా నక్కేయనుభావ్యమయిరాగోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అగ్గిత్యాదివాక్యత్రయత్తాలే). ఇజు సాలభ్యమ్ ప్రకాశిక్కుమ్మడిమైయపపాదిక్కితార్ (త్రిపాద్విభూతియిలై యి త్యాది). గోసమ్మద్దిపరమాన ఇరన్దామ్ తాత్పర్యతైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పణ్డేయి త్యాది).

“ ఆయ్ ప్పడి ” ఎన్దు, ఇదైచ్చేయైచ్చున్నాల్, అతికయమ్ శొల్లత్తక్క త్తెన్దు వతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ మూన్దు ప్రకారత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పరమపదమిత్యా

చైస్తు అనుభవిక్కవేణ్ణాత పూర్. ఆచారప్రధానరాన వసిష్ఠాదికల్ వర్తిక్కిఱ తిరువయోద్వైపోలన్తిక్కే, ఇడక్కెయిమ్ వలక్కెయి మఱియాత ఇడైయర్ వర్తిక్కిఱపూర్. పెరుమాల్ గుణగ్గణ్ణ ఉక క్కుమూర్పోలన్తియే, కృణ్ణ తీమ్బుకణ్ణ ఉకక్కుమూర్.

(శైల్వచ్చిఱుమీర్ కాల్) ఇవాత్తావుక్కు నిలైనిన్త్రవశ్వర్యమా వతు - భగవత్ప్రత్యాసత్తియితే. రాజ్యత్తైవీట్టు * వెఱుమ్మైయోడే పెరుమాల్ పిన్నేపోన ఇళైయ పెరుమాళై, (౧) “లత్తుణో లక్ష్మీసమ్మ న్నే” ఎన్ఱతితే. రావణభవనత్తిల్ నిన్ఱుమ్ కాల్ వాగ్గి, పెరుమాళిరున్దదేశ తైక్కుఱిత్తు వరునతాక, (౨) “పరిత్యక్తా మయా లక్ష్మీ మిత్రాణిచ ధనానిచ” ఎన్ఱ సర్వత్తైయిమ్మిట్టు ఆకాశస్థనాన విభీషణాభ్యునై,

దివాక్యత్రయత్తాలే)

“శైల్వ” ఎన్ఱ కుక్కు స్వాపదేశత్తిరే యుద్ధ మ రు లిచ్చె య కి తార్ (ఇవాత్తావుక్కిత్యాది). ప్రత్యాసత్తియావతు - సంబన్ధమ్. భగవత్సంబన్ధత్తైచ్చెల్వ మకచ్చొల్లుకెక్కు మూన్ఱు దృష్టాన్తమరులిచ్చెయ్ కి తార్ (రాజ్యత్తైయిత్యాది). “లక్ష్మీ సంపన్నః” ఎన్ఱు - భగవత్సంబన్ధమాకిఱ శ్రీయాలే యతిశయిత్తవన్దపడి. లక్ష్మీకన్దమ్ అగ్న మాకైయాలే “లక్ష్మీ” ఎన్ఱు కుఱుకిక్కిడక్కిఱు. అన్యశేచత్వ స్వస్వారస్త్రిభిర గ్గొమ్ బాల్యమ్ తుడన్ఱియిన్తిక్కే కైజ్జర్యపరతై యెన్ఱుమ్, స్వారస్త్రిమిన్తిక్కే అన్య నానరావణసుక్కు పురతన్త్రినానవర్కు అన్దవన్యశేచత్వమ్ క ధ్రికై యెన్ఱుమ్,

౧ || (శైల్వచ్చిఱుమీర్ కాల్) రామాయణే - బాలకాండే - అష్టాదశ శ్లో-౨౭, “బాల్యత్ప్రభృతిసున్నిధో లత్తుణో లక్ష్మీవర్ధనః । రామస్యలోక రామస్య భ్రాతుర్జ్యేష్ఠస్య నిత్యకః ॥ సర్వప్రియకరస్తస్య రామస్యాపికరీరతః । లత్తుణో లక్ష్మీ సంపన్నో బహిఃప్రాణ ఇవాపరః”.

౨|| రామాయణే - యుద్ధకాండే-ఏళోనవింశే, శ్లో-౪, రాఘవేనాభయేదత్తేసతి విభీషణః; అనుజో రావణస్యాహం తేనచాప్యవమానితః । భవన్తం సర్వభూతానాం శరణ్యం శరణంగతః ॥ పరిత్యక్తా మయాలక్ష్మీ మిత్రాణిచ ధనానిచ । భవన్దతం మే రాజ్యచ్చ జీవితచ్చ సుఖానిచ”.

(౧) “ అస్తరిక్షగతశ్శ్రీమాన్ ” ఎవ్వరితో, అవనైరక్షకనాక అధ్యవసితత్వ
 తస్మక్-లో ముతలల్ యుక్తై-వాగ్దేన శ్రీగజేంద్రాద్వై, (౨) “ సతునాగ
 వరశ్శ్రీమాన్ ” ఎవ్వరితో: అప్పడియే ఇవర్ కళుమ్. ఇట్లు ఐశ్వర్యమాక
 చొచ్చెల్లుకొంటు - కృష్ణప్రత్యాస త్తియై. అతావతు - వలిపాతి, వడుక్కు-
 ప్పాతి, ధర్మమ్ పాతియాక, పచ్చులక్షమ్ కుడియిట్టెల్లలిల్. అవనాల్
 భుజిక్కప్పడాతాగొరువకుమిల్లై. వలియాకొంటు - తక్ శెల్లామై; వడు
 క్కొకొంటు - మైత్తునమై; ధర్మమావతు - ఆనృశంస్యమ్.

(శిఱుమీర్ కాల్) కృష్ణనోడొ త్త పరువమాయిరుక్కై. (3)
 “ తుల్యశీలవయోవృత్తామ్ ” ఎన్నికపడియే ఎల్లావల్ శ్రీలుమ్ అవను

అన్యశేవత్వమిట్టియిలే స్వరక్షశేషాత స్త్రీనిష్ఠరాసవర్కు ప్పిన్పు అకుకట్టిన్దిరుక్కై
 ఎవ్వమ్ దృష్టా వడుకుక్కు భేదమ్ కణ్ణుకొళ్ళకు. ఉక్తార్థత్తై ప్రకృత త్తిలే నిగమిక్కి
 తార్ (అప్పడియేయివర్ కళుమ్) ఎవ్వు. అన్యపదేశ త్తిలే “ శెల్వ ” ఎవ్వతుక్కు- అర్థమ
 రుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇగ్గిత్యాది). (తక్ శెల్లామై) ఎవ్వతు - అవర్ కళోడు సంశ్లేషియా
 విడిల్ తరియా మై. ఆనృశంస్యమావతు- తన్నోడు కలవావిడిల్ తరియాత పెల్లెళిడ త్తిలే
 పణ్ణుమ్ కారుణ్యమ్.

ఇవర్ కళుడైయ శిఱుమైయై యిట్టు సంబోధిక్కై. * ఆ శో తై యి శ మ్
 శిఱుమాన కృష్ణమడైయ భోగతుక్కుడలాయరుక్కుమ్ పరువమెన్దు నోన్దుకైక్కాక
 వేన్దరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కృష్ణనిత్యాది). పరువమెన్దిరున్దాల్లుమ్ శీలవృత్తాదికళొత్తి
 రావిడిల్ భోగతుక్కుడలకమాట్టా లేయన్దు అత్తైయపలక్షణమాక్కి. త్తాత్పర్యత్తై
 యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కుల్యేత్యాది). పెల్లెళ్ పరువమ్ కృష్ణన్ పరువత్తుక్కు ఒత్తశా

౧॥ తత్త్రైవ-షోడశ్శ్లో, ౧౬, “ ఇత్యుక్తః పరుషంవాక్యం న్యాయవాదీవిభీషణః॥ ఉత్పి
 పాతగదాపాణిశ్చతుర్భుస్సహరాక్షసైః । అబ్రవీచ్చతదావాక్యం జాతక్రోధోవిభీషణః ।
 అస్తరిక్ష గతశ్శ్రీమాన్ భాగీతరం రాక్షసాధిపమ్.”

౨॥ శ్రీవిష్ణుధర్మ - అష్టమేధ్యాయే, “ పరమాపదమాపన్నో మనసాచి న్నయద్ధరిమ్ ।
 సతునాగవరశ్శ్రీమాన్ నారాయణపరాయణః ”.

3॥ (శిఱుమీర్ కాల్) శ్రీరామాయణే-సుందరకాండే-షోడశ్శ్లో-౫, సీతాస్వప్నాహునా

క్కిడాయిరుక్కై. పరువమ్ నిరమ్మినస్త్రీకళై యుమ్ పురుషర్కళై యుమ్ కణ్డల్, దేవతా న్నరభజనమ్ పణ్ణినారై యుమ్, తన్దాముక్కాక నినై త్తిరుప్పారై యుమ్మోలే నినై త్తిరుక్కుమ్. తనక్కు అనన్యార్కై కాక నినై త్తిరుప్పతు ఇవర్కళై. ఇత్తాల్ - అవనుక్కేయూయరుక్కిఱ యోగ్యతైయైచ్చొన్న పడి. జ్ఞానలవదుర్విదగరన్దియే ఇడ్కైయుమ్ వలక్కైయుమటియాత కన్యకై కళాయరుక్కై. ఇవనుడైయ విషయా కారత్తా లే ఇళకి ప్పత్తిక్కై. (ఆజ్కలతైల త్తిఱ్ఱుత్తైన్ద కృష్ణకటాక్ష మిల్లయితే. అతావతు(౧)*కోవిన్దనుక్కల్లాల్ వాయిల్ పోకాతిరుక్కై).

(కూర్ వేల్ కొడున్దొట్టిలన్ నన్దకోవన్) శ్రీనన్దగోపర్ మున్ను పశు మ్బుల్ శావమితియాతవరాయ్త్తు. నమ్మిటియాత్తానైప్పోలే ఆనృశంస్య ప్రధానరాయాయ్త్తుప్పొరువతు. పిల్లైకళోపిఱన్దపిన్ను అవర్కళో మేలు డానవాత్సల్యత్తా లే “ అవర్కళుక్కు ఎన్ వరుకిఱత్తో! ” ఎఱ్ఱు ఆఱ్ఱై,

యరుక్కివేణుమో, భోగార్తమాయ్ విఱ్ఱేయరున్దలాకాతో వెన్నవరులిచ్చెయ్కిఱార్ (పరువమిత్తాది). (పురుషర్కళై యుమ్) ఎన్దతు - దృష్టాన్తార్థమ్. (దేవతా న్నరభజనమ్ పణ్ణినారైయుమ్) ఎన తుక్కు, పరువమ్ నిరమ్మినవర్కళో భర్తృపరిగ్రహమ్ పణ్ణియరు ప్పొర్కళైష్టుతాత్పర్యమ్. (తన్దాముక్కాకనినై త్తిరుప్పారైయుమ్) ఎన్దతు-స్వతిన్ద్రై యుమ్మెన్ద పడి. పెరియోర్కళుక్కుచ్చిటియవర్కళోవళ్యరాయరుప్పర్కళాకైయోర్ ఇవర్కళో తనక్కు-వక్తైకళైష్టుశబ్దార్థమీతియపుళ్యమ్పదో శ్చైత్తాత్పర్యాన్తరమరులిచ్చెయ్ కిఱార్ (తనక్కిత్తాదివాక్యత్రయత్తాల్).

“నన్దకోవన్ పుమరన్” ఎన్నవమైదిరుక్క ఇటోపితు నన్దగోపరై “ కూ ర్వోకొడున్దొట్టిలన్ ” ఎఱ్ఱు విళేపి త్తతుక్కుత్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కిఱార్ (శ్రీనన్దగోప

మతోవిచారః, “ రామస్యవ్యవసాయజ్ఞాలక్షణస్యచరీమతః । నాత్యర్థంతుభ్యతేనేపి గచ్ఛేవజలదాగమే॥తుల్యశీలపయోవృత్తాంతుభ్యాభిజనలక్షణమ్। రామవోర్హతిన్దైదేహీం తఞ్చేయమసిలేక్షణా” . ౧ మణ్డిలితమ్ కావచిత్కమ్, (౧) నా-తి-౧-౨-౪.

వేలైప్పుక రెట్టక్కడై న్దుపిడిక్క త్తోడన్దినార్. (కొడున్దొట్టిలన్) తొట్టి
 త్తోట్టే ఎఱుమ్ముపుకురిలుమ్ సింహ త్తిన్నేలే విఱ్ఱుమాపోలే శీర్లన్ త్తిన్
 మికుతియాలే ఉతిరక్కైయరానార్. (౧) “నహింస్యాత్సర్వాభూతాని”
 ఎన్గిఱ సామాన్యవిధి, (౨) “అగ్ని షోమీయంఘశుమాలభేత్” ఎన్గిఱ విశే
 ష త్తిల్ వారాతిత్తే. స్వార్థమాకచ్చెయ్యమన్త్రితే నిషిద్ధమావతు;
 అత్తలైక్కు ఎఱ వరుకిఱతో! ఎన్దుఅజ్జచ్చెయ్యమన్త్రితే అవై ధర్మమాకక్క
 డవతు. (౩) “మన్నిమిత్తంకృతం పాపమ్” ఇత్యాది; (౪) “నిన్సాల్ పాఱు
 ప్పరియనకళో పేళిల్ - అక్కే - తలైయై అఱుప్ప తేకరుమజ్జణ్ణాయ్” ఎన్దుతిత్తే.
 (నన్దగోపన్) పిల్లైయైక్కణ్ణప్రీతియాలే ఆనన్దతైయైయైయైయైయైయై

రైయైత్యాదినాకృతయత్తాలే. (పుకరెట్టక్కడై) ఎన్దుతు - తేజస్వమాన్పుడికాడై
 పిడిత్తెన్దుపడి. “హూర్ వేలొట్టిలన్” ఎన్దువమైన్దురుక్క “కొడుమ్” ఎన్దు విశేషిత్తు
 క్కుత్తత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తొట్టిలిత్యాది). (ఉతిరక్కైయర్) ఎన్దుతు - అవ
 ధ్ త్తైహింసిక్కైయాలే వేల్ వట్టియేవన్దర క్కత్తైక్కైయైయైయైయైయైయైయై
 త్తిలే, పిల్లైకళిడత్తిల్ పరివాలే కొడున్దొట్టిలరానార్ న్దు అర్థమరుళిచ్చెయ్కైయాలే,
 స్వాపదేశ త్తిలుమ్, భగవద్విరోధివియత్తిలే ఇప్పడికొడున్దొట్టిలరాయిరుక్కై ఘరి
 క్కైయాలే, అతిల్ హింనై నిషిద్ధమన్త్రితే వన్దువరుమ్ శక్తైయైప్పరిహరిక్కిఱార్ (న
 హింస్యాదిత్యాది). (విశేష త్తిల్ వారాతు) ఎన్దుతు - విహితమానపశ్చాత్తై నిషేధియా
 త్తై. ఆకిల్, అతుక్కునిషేధ్యద్వా నేతెన్న వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (స్వార్థమాకవిత్యాది).
 అగ్ని షోమీయహింనైయైప్పోలే భగవద్విరోధిహింనై విహితమానధర్మమోవెన్న వరుళి
 చ్చెయ్కిఱార్ (అత్తలైక్కిత్యాది). ఇతు ధర్మమాకైక్కు విధియైక్కాట్టుకిఱార్ (ని
 న్సాలిత్యాది). “పాఱుప్పరియనకళో” - దుస్సహజ్జన్. “కరుమజ్జణ్ణాయ్” - కర్తవ్యజ్ఞిడా
 యైప్పడి కృష్ణన్మక్కల్ పరివాలే, నన్దగోపన్ “హూర్ వేలొట్టిలరానిలుమ్, పెన్ద
 ిచ్చెత్తు అత్తైయైట్టు విశేషిత్తు చ్చొల్లుకైక్కు క్కారణమేతెన్నుమ్ ప్రశ్నతై

(౧) (౨) (౩) (హూర్ వేలొట్టిలన్) “మన్నిమిత్తం
 కృతంపాపమపిధర్తాయకల్పతే”. (౪) తి-మా-రా.

తల్; నామధేయమాతల్. ఇప్పోతు ఇవరై చ్చొల్లువా నెన్నన్నిల్; ఉదై శ్యవస్తువై నోక్కి త్తరుమవరెన్నుమ్ ప్రీతియాలే. (౧) “నన్దకోపాలా వ్మెల్లున్దిరాయ్” ఎన్ఱు-ఎల్లుప్పిక్కార్యమ్కొళ్ళలామ్బడియితే ఇవర్ కళుక్కు అవర్ విధేయరాయిరుక్కుమ్బడి. (కుమరన్) “వెణ్ణెయ్ కళవుకణ్డన్” “వెణ్ణెయ్ కళవుకణ్డన్” “ఉరై మూలై యడియాక్కినాన్” ఎన్ఱు ఎల్లారుమ్ వన్దు ముతైప్పట్టల్, “ఎకణ్డట్ట త్తిలే వన్దు తోన్ శ్రీనానాకిల్ నియ మిక్కక్కడవేన్” ఎన్ఱు పెరియ ఉద్యోగత్తోడే యిరున్దాల్, అవర్ మున్సు తోన్ శ్రీమొత్తు సవినయమాక త్తోన్ శ్రీకై యాలే, “కట్టే! ఇవనైయో! ఇజ్జనేపట్టియిట్టతు” ఎన్ఱు అవర్ కట్టై యే పొడియుమ్బడి యాయిరుక్కు, యశోదైప్పిరాట్టి పొడియుమ్మొత్తుమ్, (౨) “ఉన్దమడి కళ మునివర్” ఎన్ఱు నై పొడివతు. (౩) “పడిటుపల శెయ్ తిప్పాడియెల్లుమ్ తిరియామే-కొడియెన్” పిళ్ళై యెప్పొక్కినేన్” ఎన్ఱు తేయివళిరుప్పతు.

(ఏరార్ న్దకణ్ణియశోతై) యశోదైప్పిరాట్టి కణ్ణిలే అట్టకు కుడికొ

యనువదిత్తు ఉత్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇప్పోతిత్వాది). (నోక్కి-త్తరుమవర్) ఎన్ఱు-రక్షిత్తుత్తరుమవరన్దపడి. పెరియాళ్వార్ పోప్పిలే నన్దకోపరమ్ పరివరాయ్ నోక్కి-త్తరు మవరాకై యాలే, పెరియాళ్వార్ వెణ్ణిల్లై తానే గోపిమాన్ పాశురత్తాలే పేకుకై యాలే, అవరిడత్తిలే ప్రీతియుణ్డెన్ఱు ఇవాక్యత్తుక్కు-త్తాత్పర్యమ్. కూర్నేల్ కొడున్దొట్టి లనుడైయ కుమరనెన్నా లే “నన్దకోపన్” ఎన్ఱు తుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నన్దకోపాలావిత్వాది). నన్దకోపనిళకు ఇజ్జమెన్నా లే “కుమరన్” ఎన్ఱు త్తాలే, శిలు పిళ్ళై యాయ్ అత్తాలే భవ్యత్తై తోన్ఱుకై యాలే ఫలితార్థత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వెణ్ణెయిత్వాది). “నన్దకోపన్ పక్కలిలేపోయ్ ఉరార్ ముతైప్పడుమ్బడి పెన్ ౧ తాయ్ తీమ్మకణ్ణు మునియాతే విట్టిరుక్కు మోవెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (యశోదైయి త్వాది వాక్యద్వయత్తాలే).

“ ఏ ర్ ” ఎన్ఱు - అట్ట తాయ్, ఆ ర్ తల్ - పూర్తియాయ్, అత్తాలే ఫలితత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (యశోదైప్పిరాట్టియిత్వాది). “ అ శో తై యి

ణ్ణాయ్ తిరుప్పతు. ప్పిళ్ళైయై మాతాతే పార్తుక్కొణ్ణిరుక్కైయాళే
అవ్వాళియడైయ క్కణ్ణిలే తోల్ ముప్పడియాయరుక్కై. (౧) *అమ్మ
కైయుమ్ అజ్జినోక్కు-మన్నోక్కుమ్ తొమ్మకైయు మివైకణ్ణకణ్ణితే.
(౨) “అమ్మన్నకణ్ణాళళోతై” ఎన్నక్కడవతిత్తే. (అశోతై) (౩) “అశోతా
యెమ్మన్దిరాయ్” ఎన్ఱు ఎమ్మప్పి క్కార్వక్కోళ్ళలామ్మడియితే ఇవర్కళ్
తిఱత్తిల్ అవళ్ అనుకూలి తిరుక్కుమ్మడి.

(ఇళమ్ శిథమ్) శ్రీనన్దగోపర్ పిత కామరాకైయాళే అజ్గు విన
యన్దోల్ నిన్ఱ పడియై చొల్లిల్ ము; ఇవళ్ ప్రియమేనడత్తు మవళాకై
యాళే, శెరుక్కుమ్ మేనాణిప్పుమ్ తోల్ నిన్ఱ నిలైయై చొల్లుకిఱతు.
(౪) “అజ్జపురప్పాళళోతైయాణాడ విట్టిట్టిరుక్కుమ్” ఎన్ఱు ఇన్ శెయ్ త
తెల్లామ్ ఉడ్డేశ్యమాకవితే ఇవళ్ నిన్ఱై తిరుప్పతు. ఆరేనుమ్ వన్ఱు
ముత్తైప్పట్టాల్, [అజ్జపురప్పాళళో] ఇన్ తీమ్మిలే తకణేఱుమ్మడియా
యాయ్ త్తు ఉరవునతు. (ఇళమ్ శిథమ్) *శిఱుమియర్ క్కు ఒత్తవరువ

శమ్ శిథమ్” ఎన్ఱ పదచ్చేర్ త్తిమైయుమ్ తిరువుళ్ళమ్ పద శ్రీ, అమ్మకుమ్మహేతువైయ
రుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ప్పిళ్ళైయై త్యాది). (అవ్వాళి) ఎన్ఱు - హర్ష విశేషమ్. (అ
మ్మన్న) ఎన్ఱు-అమ్మకైత్తు ఈడుపడత్తుమాపోలే, అమ్మకాలే ఈడుపడుత్తుకైయాళే
అమ్మపోన్ఱ వన్ఱపడి.

(శెరుక్కు) ఎన్ఱు - “ఇళమ్” ఎన్ఱ పదత్తాతే అభ్యమాన హర్షాతిశయమ్.
(మేనాణిప్పు) ఎన్ఱు - సింహపదత్తాలే తోల్ ముక్కి తేజోవిశేషమ్. (ప్రియమే
నడత్తుమవళ్) ఎన్ఱు మతుక్కు-ప్రమాణమ్ (అజ్జవిత్త్యాది). (ఇరప్పాళళో) అడర్
ప్పాళళో. (అణాడ) అణ్ పిళ్ళైత్తవమ్ కొణ్ణాడ. ఎదుత్తపాకురత్తుక్కు త్రాత్పర్య
మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఆరేనుమిత్త్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (తకణేఱుమ్మడియాయ్)
ఎన్ఱు - ముల్ ముప్పడియాక వన్ఱపడి. “ఇళమ్ శిథమ్” ఎన్ఱు క్కు-త్తాత్పర్యాన్తరమ్
(శిఱుమియర్ క్కిత్త్యాది). ఇళమైయైయై మవనుమాయ్ సింహమ్ పోన్ఱ వన్ఱు తోన్ఱ

మాయిరుక్కై. “శిభక్కురుకు” ఎన్ఱు భట్టరిరుళిచ్చెన్వర.

(కార్ మేని)నమ్మడైయసకలతాపజ్గళుమ్ ఆటుమ్బడియాసనడిపు.

(౧) “శూనీర్ ముకిల్ పోల్ తోన్ఱాయ్” ఎన్ఱు ప్రాధ్నితవస్తునిఱి ఇవర్ కళుక్కు ప్రత్యక్షిత్తునిఱ్కిఱతు. మాతాపితాక్కల్ తన్ఱై నుఱ్చెన్ఱు వైతాలుమ్ విడవొన్ఱాత వడివ్వుకు (శెఱ్ఱణ్) అత్తిరుమేనిక్కు-స్వరభాగ మాన శినప్పైయుడైయ తిరుక్కుణ్ణల్, అక వాయిల్. వాన్ఱెల్లమ్మై యు త్తిరుక్కుణ్ణలిలే తోన్ఱై యుమ్బడియాయిరుక్కై; విశ్వర్యతాఱుమి నొఱి టియిరుక్కుమితే. వడివాలేయడైతు క్కిణ్ణాలే కుళిరనొక్కు. కళుఱి యితేకరుత్తు. (కతిర్ మతియమ్పాల్ ముకత్తా) ప్రతాపమ్మక్కు మ కుళిర్ చ్చిక్కుమ్ ఆదిత్యనుడైయపుకరై యూట్టినచన్ఱై పోన్ఱెన్ఱు. త్తు త్తిరుముకమిరుక్కుమ్బడి. ప్రతికూలర్ క్కు అనభిభవనీయనాగన్ ఱాను కూలర్ క్కు క్కిట్టినిన్ఱు అనుభవిక్కులామ్బడియరుక్కై. (౨) “శిభక్

మైక్కాక సంవాదముభేనశబ్దార్థమరుళిచ్చెన్ఱుకితార్ (శిభక్కురుకత్వాది). (మొ. ౧౧) కుట్టి.

(ప్రత్యక్షిత్తు) ఎన్ఱు - ప్రత్యక్షమాయెన్ఱ పడి. “కార్” ఎన్ఱు గుక్కు మేఱువొధ మాయ్, అతుక్కుత్తా త్వరణురుళిచ్చెయరు, అత్తు క్కున్ఱై మాయ్, నాన్ఱెర్యన్ఱరమ రుళిచ్చెయ్కితార్ (మాతేత్వాది). “శెఱ్ఱణ్” ఎన్ఱు గుక్కు - స్వాభావికమాన శివపు శబ్దార్థమాయ్, “కార్ మేని” విన్ఱపదసమభిప్రాయారతాత్పర్యన్ఱై యురుళిచ్చెయ్కి (అత్తిరు మేనిక్కిత్వాది). తాత్పర్యన్ఱరమ్ (అక వాయిలిత్వాది). మూన్ఱామ్ తాత్పర్యం (విశ్వర్యతాఱుమిత్వాది). ఇవర్ కళిప్పొతు “కార్ మేని” ఎన్ఱును “శెఱ్ఱణ్” ఎన్ఱును అనుసని త్తుకు ప్రయోజనమరుళిచ్చెన్ఱుకితార్ (వడివాలేయన్ఱు). (మొ. ౧౧) కుట్టిన) ఎన్ఱు - తేజస్సెన్ఱ యెఱిట వర్ణపడి. ప్రతిమూలర్ క్కు త్తిరుమేని నాన్ఱె, అను కూలర్ క్కు ఎళిరు నానమ్మైక్కు ప్రమాగమ్ (త్రేఱేత్వాది) “ప్ర. ౧౧” మాయ్ -

(౨) (కతిర్ మతియమ్పాల్ ముకత్తా) (కతిర్ మతియమ్పాల్ ముకత్తా) ప్రవన్ఱుదత్తి వర్చసమ్.” (౧) తి-పా. ౧-౨-౩.

గోవిందమాసీనం ప్రసన్నాదిత్యవర్చసమ్” ఎన్నక్కడవతితే. (కతిర్ మ
తియమ్మోల్ ముకత్తాన్) ప్రకాశకముమాయ్ ఆహ్లాదకరముమానముక
త్తైయుడైయవ నెన్నవుమామ్. (ముకత్తాన్) అవ్వళవిలుమ్ ఉపమా
నమ్ నేర్నిఱ్ఱమాట్టామైయాలే ఉపమేయప్దన్నైయే శొల్లుకిఱ్ఱు.

(నారాయణనే) గోవర్ధనోద్ధరణాద్యతిమానుషచేష్టితజ్జళాలే
సర్వేశ్వరత్వమ్ పెణ్ణభుక్కుమ్ తెరియుమ్బడియాయితే ఇవ్వవతారన్దా
నిరుప్పతు. దేవతాన్తరజ్జళైయతియాల గోపవృద్ధర్కళ్ నోన్బుక్కు
అజ్ఞనూక జపిక్కుమ్ మన్తమాక ఉపదేశిక్కైయాలే శొల్లుకిఱ్ఱార్క

చన్ద్రున్దైయ తెలివైయుడైయవ్దపడి. (౧) “ప్రసాదస్సుప్రసన్నతా” ఎన్ద చన్ద్రున్దై
యతెలివొచ్చిల్లిత్ శీతే. “కతిర్” ఎన్ద సూర్యకిరణజ్జళాయ్ అత్తైయుడైయ చన్ద్రు
నైపోలే ఎన్ద అభూతోపమైయాక్కి అత్తాలే ఫలితత్తైయరుళిచ్చెయ్తు, “కతిర్”
ఎన్ద సూర్యనాయ్, “మతి” ఎన్ద చన్ద్రునాయ్, అవర్కళైప్పాలే ఎన్ద శబ్దార్థమాయ్,
తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కిఱ్ఱార్ (ప్రకాశకముమిత్యాది). తిరుముఖమణ్డలత్తైక్కతిర్
మతియాకవివక్షిన్దు, కతిర్మతియుడైయవనెన్ద అరుళిచ్చెయ్మిన్, ఉపమానన్దన్నిలుమ్
భేదవ్తోన్దు “ముకత్తాన్” ఎన్ద విశేషిత్తతుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱ్ఱార్
(అవ్వళవిలుమిత్యాది). (అవ్వళవిలుమ్) ఉపమానత్తైచ్చొన్నవళవిలుమ్. (నేర్నిఱ్ఱ
మాట్టామైయాలే ఎన్ద తు- పూర్ణసదృశమాకమాట్టామైయాలే యెన్దపడి. (ఉపమేయ
ప్దన్నైయే శొల్లుకిఱ్ఱు) ఎన్ద తుక్కు ఉపమానత్తైయిట్టు మత్తైత్తువొచ్చిల్లమల్ ఉప
మేయత్తైత్తానే సుస్పష్టమాకచ్చొల్లకిఱ్ఱైన్దకరుత్తు.

ఇదైచ్చెన్దో కృష్ణనై సర్వేశ్వరనెన్ద తియ సంభావనైయిల్లామైయాలే, ఇప్పడి
సమ్మోధిక్కూడుమోవెన్న, అతుక్కు ప్పరిపోరమ్ మూన్దవక్తైయక వరుళిచ్చెయ్
కిఱ్ఱార్ (గోవర్ధనేత్యాదివాక్యత్రయత్తాలే). (ఉపదేశిక్కైయాలే శొల్లుకిఱ్ఱార్
కళాకవుమామ్) ఎన్ద తుక్కు, గోపవృద్ధర్ “నారాయణనెన్ద ఉపదేశిక్కుమ్ మన్త
ప్రతిపాద్యకృష్ణనే” ఎన్ద శొల్లుక్కైయాలే “నారాయణనే” ఎన్ద టార్కళెన్ద కరుత్తు.

శెన్నవుమామ్. ఇన్నముమ్, తమ్ముడైయతమప్పమాన్ శొల్లవుమ్
 కేట్టరుక్కుమితే. (౧) “ననై త్తమైకళొన్ఱుమటియేక్ నారణావెన్ను
 మిత్తనైయల్లాల్” ఎత్తుమ్, (౨) “నాన్ కణ్ణుకొణ్డేన్ నారాయణావెన్నుమ్
 నామమ్” ఎత్తుమ్, (౩) “తిణ్ణమ్ నారణమ్” ఎత్తుమ్, (౪) “నారణనైసన్
 తేన్దే” ఎత్తుమ్, ఇవ్వర్థత్తిలేఱుమికళుమ్ (౫) “నారాయణశబ్దమాత్రమ్”
 ఎత్తుమ్, (౬) “ఏవనారాయణశ్శీమా” ఎత్తుమ్, శ్రుతియుమ్ (౭)
 “నారాయణపరంబ్రహ్మ” ఎత్తుమ్ పలవిడత్తిలుమ్ శొల్లిల్లు. (నారా
 యణనే నమక్కేవత్తైతరువాక్) సర్వస్వామియానవనే నమ్ముడైయ
 అపేయేత సంవిధానమ్ పణ్ణువాక్. ఇత్తలై ఇశైయాతవత్తుమ్ తావిడ
 మాటూత వాత్సల్యమ్. అవధారణత్తుక్కుక్కరుత్తు-

గోపవద్ధర్కు కృష్ణన్ పక్కల్ పరత్వజ్ఞానాజ్ఞానజ్ఞో కలన్దిరుక్కుమెన్ఱతు
 ప్రమాణసిద్ధమిక్కి (తమప్పన్నార్ శొల్లవుమ్) ఎన్ఱతు - కృష్ణక్ సర్వేశ్వరశెనుశొల్లవు
 మెన్ఱపడి. కృష్ణక్ సర్వేశ్వరనే యాకిలుమ్ తిరునామిజ్ఞోమల్లుమ్ పలవుణ్డాయరు
 క్కు ఇత్తిరునామైయరుళిచ్చెయ్కైక్కు ఆర్థ్వాకల్ ముతలానారాదరిత్తైన్ను
 మత్తై నియామకమాక క్కాట్టుకితార్ (ననై ఎన్ఱతుడన్ది, శొల్లిల్లు ఎన్నుకుళ
 వుమ్. (నన్ఱటిన్దేన్ ఎన్ఱమ్) ఎన్ఱవనన్ఱరమ్ ఆర్థ్వాకళరుళిచ్చెయ్తార్కళెన్ఱు మాట్టి
 శొల్లవుతు. నారాయణపదత్తుక్కుత్తస్సురుమబహువ్రీహ్యర్థజ్ఞైయుట్కొణ్డు క్రమేణ
 శబ్దార్థమరుళిచ్చెయ్కైతార్ (సర్వస్వామియిత్యాదివాక్యద్వయత్తాలై). బహువ్రీహ్య
 ర్థమాన అన్దస్వామిత్వత్తుక్కువాత్సల్యమ్ పాతువెన్ఱు కణ్ణుకొళ్ళతు. (కరుత్తు) ఎన్ఱ

(౫) (నారాయణనే) “ఆర్తావిషణ్ణాశ్శిథిలాశ్చభీతా ఘోరేషుచవ్యాధిషు వర్త
 మానాః । సజ్జీర్త్యనారాయణశ్చమాత్రం విముక్తదుఃఖాన్సుఖిభోభవన్తి”.

(౬) హరివంశ-౧౧౩-౬౨. “ఏవనారాయణ శ్శీమాన్ క్షీరాద్భవనికేతనః ।
 నాగపర్వజ్ఞమత్స్యజ్యహ్యోగతోమధురాం పురీమ్”.

(౭) ఉత్తరనారాయణే “నారాయణపరంబ్రహ్మ తత్త్వం నారాయణః పరః ।
 నారాయణపరోజ్యోతి రాత్తా నారాయణః పరః । యచ్చకశ్చజ్ఞాత్యస్మిన్ దృశ్యతే
 శ్రూయతేపి నా । అన్తర్వహిశ్చతత్సర్వం వ్యాప్యనారాయణాస్థితః”.

(౧) పెరి-తిరు-౫-౧-౩. (౨) వి. కుం-౧౧-౧ (౩) తి. సు-౧౧ ౫౬౧ (౪) తి. సు-౧౧ ౫౬౨

సమిధై పాతి సావిత్రిపాతియన్తి క్కే తానేశెన్తు తలై క్కట్టనల్ల నెన్దిసాధ
ననైర పేత్తుమ్ శొల్లుకైయిలేనోక్కు. నారాయణత్వమ్ సర్వసాధారణ
మన్తోవెన్నిల్, (నమక్కే-) అ త్తలైయూలే పేటు ఎన్దిరుక్కి-తి నమక్కేన్తు
పడి. అకిచ్చనరాయ్ అవకై పార్ త్తిరుక్కి-తి నమక్కేయెన్తుమామ్.
(పత్తెరరువాన్) నాట్టుక్కు-“పత్తై”-ఎన్తు ఒరువ్యాజమాన్, తజ్జుక్కు
అభిమతిమాన అడ్డిమైయాయ్ త్తు నినైక్కి-తి. ఇ త్తై సాధిత్తు త్తరు
వారారెన్నిల్; ఇవర్ కళ్ తాజ్జళేయితే, (౧) “ఇదై ప్పత్తై కొళ్వానన్తు
కాన్” ఎన్తు మేలే శొన్నార్ కళ్. (తరువాన్) ప్రాప్తియన్డానాలుమ్
అవకతర కొళ్ళవేణు మెన్నుమిడమ్ తోదై యికి-తి.

వన నైరమ్ ఎన్నెన్ని రెన్తు కేషమ్. బ్రహ్మవాదికకుడైయ సమిధైయమ్ ఆయిరమ్ సావిత్రి
యుమాకమ్కూడి ఒరు ప్రత్యవాయపరిహారాదియాన ఫల త్తైయన్డాక్కు-మాపోలన్తి క్కే-
నిరపేత్తునాకనే ఫల త్తై కొళ్ళుక్కు-మెన్దురుళిచ్చెయ్కితార్ (సమిధైయిత్యాది).
నిరపేత్తుమాక ఫలమ్కొడుక్కు-మెన్దు నిర్ధరిక్కు-మాడుమా, నారాయణత్వమ్ సర్వసాధా
రణమన్తోవెన్నుమ్ శక్తైయైయనునదిక్కి-తార్ (నారాయణత్వమిత్యాది) అవనాలే
తానేపేటు, పేటురత్తికరారెన్నులై” ఎన్తు అనన్యగతికళాయరుక్కు-మ్ నమక్కే ఎన్తు
శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పదోదై ప్రస్తుతశక్తైక్కు- పురిహరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అత్తలై
యిత్యాది). ఉపాయా నైరకూన్యరెన్తు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పదోదై పరిహారా నైరమరుళి
చ్చెయ్కితార్ (అకిచ్చనేత్యాది). యద్వా-శక్తియన్డాకైయరుక్కు- స్వరూపవిరుద్ధమెన్తు
ఉపాయా నైరకూన్యరాన నమక్కేయెన్తు (అత్తలైయూలే) ఎన్దువాక్కుత్తుక్కు- క్కరుత్తు.
శక్తియిన్దిక్కే- అవకై పార్ త్తిరుక్కైయెన్తు ఇరణ్డామ్ వాక్యత్తుక్కు-తాత్పర్యమెన్తు
మామ్. “పత్తై” ఎన్దు శబ్దమ్ వాద్యవికేషవాచకమాయరుక్కు-అడిమైయై చొల్లుమెన్ను
మివ్వన్దుత్తుక్కు- సాధనమేతెన్తు శబ్దైత్తుపురిహరిక్కి-తార్ (ఇదైయిత్యాది). నారా
యణస్మక్కర్ నామే పత్తైకొళ్ళోమెన్నులే “తరువాన్” ఎన్దు తదధీనమాకచొల్లుకై
యూలే ఫలిత్తతాత్పర్యతై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ప్రాప్తియిత్యాది).

(పాశోర్ పుకళు) కృష్ణనైయుమ్ నమ్మైయుమ్ శేరవాట్టాతవర్
కళ తాళ్ళ తే కొణ్ణాడుమ్బడి. కృష్ణన్ వేణుమ్ ఉపకరణజ్జళి కొడుక్క,
పెణ్ణళి నోన్బిలే ఉపక్రమిత్తార్ కళ, నాడడజ్జ అనావృష్టితీర్న్దు సమ్మ
ద్ధమాయ్ తత్తెన్దు కొణ్ణాడుమ్బడి. (పడిన్దు) ఇన్నోమ్మిలే అవగాహిన్దు
నీరాడప్పోతువీర్! పోతుమినో ఎన్దు అన్వయమ్. (ఏల్, ఓర్) పాద శ్లో
పూరిన్దు క్కిడక్కిఱతు. (ఎమ్బావాయ్) ఎజ్జళి నోన్బెన్నుతల్; ఎజ్జళి
ఛన్దస్సెన్నుతల్.

౧.

పారుక్కల్లామనావృష్టియిల్లామైయాలే, వర్తిత్తాల్ పారెల్లామ్ కొణ్ణా ఉప్రసక్తియిల్లా
మైయాలమ్, శేరవాట్టాతవర్ కళ పుకళుకై ఇవర్ కళుక్కు పురమోదేశ్యమాయరుక్క
యాలమ్, “పాశోర్” ఎన్దు తుక్కుగోపవృద్ధపరమాక వర్ధమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కృష్ణన్
యమిత్యాది). “పడిన్దు” ఎన్దు తుక్కు అర్ధమరుళిచ్చెయ్ తుకొణ్ణ అన్వయమ్ కాట్టుకిటార్
(ఇన్నోమ్మిలేయత్యాది). [తిజ్జళి-మార్ కళి; నాల్. మతినిక్షైన్ద నాల్-అల్. ఆళ్చన్దుమ్,
పాశోర్ పుకళుప్పడిన్దు, నీరాడప్పోతువీర్ పోతుమినో నేరిత్తైయారానీర్ త్తావమాయ్
ప్పాడిచ్చెల్వచ్చిఱుమిర్ కాల్ ఇత్యాది, నారాయణ నే నమక్కు ఎమ్బావాయ్ - ఎజ్జళి
నోన్బు ఎన్దు ఎజ్జళి వార్తైయెప్పిన్ శెన్దు పత్తైతరువాన్] ఎన్దు ప్రాధాన్యేన కాలత్తై కొన్
ణ్ణాడుకిఱపత్తై త్తిలే యన్వయమ్. “శిఱుమిర్ కాల్” ఎన్నుమళవుమ్ (ప్రాప్యసజ్జ) హ
మెన్నుమ్ పత్తై త్తిలే, [నేరిత్తైయారాన శిల్వచ్చిఱుమిర్ కాల్! పాశోర్ పుకళుప్పడిన్దు
నీరాడప్పోతువీర్ పోతుమినో, కూర్ వేలిత్యాది, నారాయణ నే నమక్కు-ఎమ్బావాయ్-
పత్తైతరువాన్] ఎన్దు న్వయమ్. ఇన్దు పత్తద్యయ్ త్తిఱుమ్, “ఏలోర్” ఎన్దు తు-నిర్ధకావ్యయమ్.
(ఛన్దస్సు) ఎన్దు తు-లక్ష్మణయా వార్తైయెన్దు పడి. వ్యాఖ్యానా న్దరజ్జళిల్ నిర్వహిక్కుమ్
ప్రకారమ్-“ఏల్ ఎన్దు తు - ఇప్పడియాకిరెన్దు పడి, ఏల్ ఎన్దు సంబోధనమాకవుమామ్,
ఓర్ - బుద్ధిపణ్ణుళ్లో శెన్నుతల్, బుద్ధిపణ్ణున్నుతల్, ఎమ్బావాయ్ - ఎజ్జళి ఛన్దాను
వృత్తిపణ్ణియెన్నుతల్, (౧) * తైయెరుతిజ్జళిల్ కామసమృత్రయణమ్ పణ్ణుకైయార్
“పావై” ఎన్దు అవనకముకైయారానరతియైచ్చెల్లతల్, “పావాయ్” ఎన్దు తుక్కు-
ఛన్దానువృత్తి అర్ధమానపోతు, పోతుమినో, ఏల్-ఇప్పడియాకిల్ నారాయణ నే ఎమ్బా
వాయ్ న మ క్కే పత్తైతరువాన్ ఓర్ బుద్ధి పణ్ణుళ్లో శెన్దు న్వయమ్.
రతిపరమానపోతు, [ఏల్ పావాయ్ ఓర్] ఎన్దు న్వయమాకవుమామ్-అన్బిక్కే. “ఏలోరమ్బా
వాయ్” ఎన్దు పదజ్జ శెల్లామ్ పాదపూరణ మెన్దు నిర్వహిత్తక్కు త్తైయె యనుసన్నిప్సతు. ౧.

శిన్న ఆరుమ్మదమ్.

మతత్యాప్టు. నాకుక్కు బ్రాహ్మముచూర్తమౌలేయైష్టతు - తైమాసత్తు
క్కు పూర్వమాకైయాలే; తై ఉత్తరాయణత్తుక్కడియితే. దేవర్కళో పకలుక్కు
బ్రాహ్మముచూర్తమాకైయాలే ఇమ్మాసత్తై సత్వోత్తరకాలమెన్నితతు. ఆత్మ్యమూ
తలో ఆతిశీతలమాతిల్లిక్కేయిరుక్కుమ్ కాలమెన్నుతలో; సత్వోత్తరకాలమెన్నుతలో;
వైషవమాసమెన్నుతలో; తద్దగుడైయ ఉన్నేపత్తుక్కుమ్ చార్తత్తుక్కుమ్ యోగ్యమాస
కాలమెన్నుతలో. అబ్బురిక్కైయవతు - ఫలవత్తాకత్తోద్యుతై. ఉన్నేపమావతు-
ఉద్దేశ్యసిద్ధి.

(గోపవృద్ధర్) ఇత్యాదియార్ - తద్దగుక్కు క్కుప్పనోడే యథేష్టమ్ విని
యోగిక్కలా మ్మెష్టపడి. ఆక, “ఘోరకట్టి త్రిదశో” ఇత్యాదిక్కుత్తాత్పర్యమణ్ణు. “మతి
నితైష్ట” కుక్షపక్షమెష్టపడి. అసవ్యసాధనరానవివర్కళో పుణ్యకాలమ్ తేడుకితై
న్నెన్న (ఆపూర్యమాణఇత్యాది). అతుక్కు దృష్టాన్తమ్ (భగవత్ప్ర)వణరాయిత్వాది).
అభిసరిత్తు కృషిసంశ్లేష త్రిలిపేక్షైయ్యశ్వరకళాయుక్కిఅవివర్కళుక్కుఇరుగొట్టియ
నిలా ఉద్దేశ్యమొవెన్న వరులిచ్చెయ్కితార్ (నర్మిరుట్కణిత్వాది - పెద్యుతితే)
ఎన్నురుక్షపుమ్.

“నన్నార్” ఎష్ట - దివసమాతలో, నక్షత్రమాతలో. నక్షత్రపక్షే (మాసత్తు
క్కుమిత్యాది). దివసమెష్టపక్షత్రితే మాస్తతాత్పర్యమ్; అతిరమున్దిసతు (నమ్మైయి
త్వాది). ఇతు అన్యపదేశత్రితే. (భగవత్ప్ర)సాదత్తుక్కుమ్ ఇత్యాదియుమ్, (సర్వేశ్వర
నోడే) ఇత్యాదియుమ్ స్వాపదేశత్రితే. (మాసత్తైక్కొడ్డాడువతు) ఎష్టతొడగ్గి యరులి
చ్చెయ్తతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ - భగవత్సంశ్లేషత్తుక్కుమ్ యిప్పాకైయాలే ఇవద్యై
క్కొడ్డాడుకితార్కళెష్టు.

“పిరాడ”. ఎష్టక్కు స్వాపదేశమ్ - (ఇత్తాలిత్వాది).

ఇచ్చాచూత్రమ్ పొరుమొవెన్నవరులిచ్చెయ్కితార్ (శక్తియుమ్ ప్రాప్తియు మి
త్వాది). చేదిసనానవాళిక్కు అప్రతిషేధమేష్టబువతెష్టతాత్పర్యమ్. కామకర్కు
త్తుడై అసన్యమన్తోవన్న వరులిచ్చెయ్కితార్ (తుద్రవిషయానుభవక్తిత్వాది).
పొతుమిన్నెన్నాతే “ పొతుమినో” ఎష్టస్వరక్కుక్కుర్థమ్ (ప్రతిహాలైయుమిత్యాది).
అన్తిక్కే తద్దగుక్కు ఉద్దేశ్యరాకైయాలే గారవ్యతైతోద్యుతైయ్కితార్కళాక
పుమామ్. “ఓ” ఎష్టస్వరత్తుక్కుత్తాత్పర్యన్తరమ్ (నాల్గో నామ్మిమ్మడియిత్యాది).

“ఇత్తై” - ఆధరణమ్. విశ్వేంద్రశైలిభరణముణ్ణోవెన్న, అతుక్కు మూన్రు వత్తయాక ప్పరిహరిక్కితార్ (ఇవర్కళోపోతుమినో) ఎన్ఱిఱ వాక్యత్రయత్తాలే. “వసతిన్మృదిసనాతనేచ తన్తిన్ భవతిపుమాన్ జగతోస్యసామ్యరూపః । క్షీతిరస మతిరమ్యమాత్తనోస్తః కథయత్సచారుతయైవ సాలపోతః”.

“శీర్” విశ్వర్యముమ్, అట్టకుమ్. “షాడి” ఊర్. “శీర్ మల్కుమ్” ఎన్ఱుకుమ్ మూన్రు తాత్పర్యమ్ - కృష్ణసుదైయ సౌలభ్యాదిగుణత్తాలే వన్దన్మర్తియెన్నుతల్, కృష్ణ నవతరిక్కైయాలే గోసమృద్ధియినుడైయ మివతియెన్మొల్లుతల్, నాట్రిప్పాల్ నాట్రి నెయ్యామ్మడియాన వతిశయత్తిన్ మివతియెన్నుతల్. “అయప్పాడి” ఎన్ఱుకుమ్ మూన్రు తాత్పర్యమ్ (పరమపదమ్మాలే) ఇత్యాదివాక్యత్రయమ్. ఆయక్కు తాత్పర్యా స్తరమ్ (ఆచారప్రధానరిత్యాది) ఎన్నపుమామ్. “అయప్పాడి” ఎన్ఱుమాట్టి ఫలితమాన తాత్పర్యమ్ (పెరుమాళిత్యాది).

కృష్ణప్రత్యాసత్తి ఎప్పడియెన్నువరుళిచ్చెయ్కితార్ (అతావతు వళి) ఎన్ఱు. (౧) “నాసాపురుషకాశేత్యాది”. (వట్టకుమ్) (౨) “వతింవిశ్వస్య” (౩) “సామి త్వం బ్రహ్మణి” ఇత్యాది. (ధర్తమ్) (౪) “ఆనృశంస్యంపరోధర్మః” (౫) “కృపా కామ్యుపజాయతే” ఇత్యాది. (౬) “శక్తేన్మాపసదత్వాచ్చ కృపాయోగాచ్చకార్ణిణి । ఈశేతివ్యసంబద్ధాదనిదంప్రథమాదపి” ఎన్ఱు శ్లోకత్తిల్ ఇత్తూన్ఱుముణ్ణు.

“శిఱుమిర్కాళో”-శిఱువెణ్ణాళో! (కృష్ణనోడో త్తవరువమ్) ఎన్ఱుకు - “ఇళమ్ శిఱమ్” ఎన్ఱు తైనినైత్తు. “శిఱుమై” ఒత్తపరువమాతల్, అనన్యార్వైయాతల్.

(ఉతిరక్కైయరానార్) ఎన్ఱుకు-హింసిప్పరెన్ఱుపడి. హింనైపణ్ణామోవెన్నవరు లచ్చయ్కితార్ (నహింస్యాదిత్యాది). ఇపోవతివరైచ్చొల్లువా నెన్నెన్నిల్, కృష్ణనై రిక్షి క్కిఱువరాత్తయాలే యెన్నుతల్, ఎట్టుప్పిక్కార్కర్యమ్ కొళ్ళలామ్మడి. పురుషకారమూ కైయాలే యెన్నుతల్. వన్దగోవళాకోపిమక్కుమోవెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్ (యశోబ్ర స్పిరాట్టిపాడియుమ్మోతు మిత్యాది). (౭) “ఉన్దమడికళో” ఎన్ఱిఱతే, యశోదై కోపిక్కు విరైయోవెన్న (పడిఱుపలవిత్యాది), కుమరణ్ - శిఱుపిల్లై.

(౧) భగవచ్చా-	(౨) పు-నూ,	(౩)	(౪) రా-ను-
(౫) అహిర్నుభ్యై.	(౬)	(౭) తి-మొ-౧౦-౪-రా.	

(ఏరార్ స్థకణ్ణియిత్యాది). ఏరెన్టు-అల్లకు, అర్తల్-మికుతియాయ్, అల్లకెన్ మికు తిక్కు-పేతువెన్నెన్న స్వాల్లైవికమ్ వా, కృష్ణదర్శనాద్వా, ఇవిరజ్జెయుమ్ అడైవేయ రులిచ్చెయ్ కితార్ (యశోతెప్పిరాట్టికణ్ణిలేయిత్యాదివాక్యద్వయత్రా లే). అవనుడైయ ధార్త్యాదికల్ పార్కుమెన్నుమకుక్కు ప్రమాణమ్ (అమ్మన్న) ఎన్టు. అమ్మన్న-అమ్మలెత్తు ఈడుపడుత్తుమాపోలే అల్లకాలేయిడుపడుత్తుకై.

“అష్టాపురప్పాల్” ఎన్టు కుక్కుత్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కితార్ (ఆశేనువనదిత్యాది). “అష్టాపురప్పాల్” ఎన్టెయాలే వ్యతిరేకత్రా లే తమ్మిలేయతిశయిక్కుమ్మడి ఉరెక్కుమ్మడి ఎన్టు కరుత్తు. (కురుకు) కుట్టి.

“కార్” మేఘుమామ్, అల్లకుమ్, “కెళ్ళణ్” ఎన్టు కుక్కు మూన్టుతాత్పర్యమ్, అన్టి క్కే-ఇరణ్ణుతాత్పర్యమాయ్, మున్దినకు శబ్దార్థమాకవుమామ్, “కతిర్” మతియిమ్” ఎన్టు కుక్కు మూన్టు తాత్పర్యమ్; మున్దినతిలే ప్రమాణమ్ (తత్రగోవిందమిత్యాది). “ప్రసన్న” ఎన్టె యాలే, అనుకూలర్ కుక్కు క్కిట్టలాయరుక్కుమ్, “అదిత్యవర్చమ్” ఎన్టెయాలే ప్రతి కూలర్ క్కనభిభవనీయనాయరుక్కుమ్. “కతిర్” ఎన్టికబ్బత్తాలే ప్రకాశతైచ్చిల్లి, అనుకూలర్ కుక్కు ప్రకాశకరముమాయ్, అహ్లాదకరము మాయరుక్కు మెన్ను తల్. అన్టి క్కే (ప్రతికూలర్ కుక్కు) ఎన్టికవాక్యమ్ మున్దినవాక్యత్తుక్కు వివరణత్వేన ఫలితార్థ మాయ్, అతిలే ప్రమాణమాకవుమామ్. అప్పీతుతాత్పర్యమిరణ్ణు.

కృష్ణునై నారాయణ నెన్టు శిలుపెల్లశతీస్తపడియెన్నెన్ననరులిచ్చెయ్ కితార్ (గో వర్ధనోద్ధరణాది) ఎన్టు. (తమప్పవార్) అల్లప్పిర్ కళ. అవర్ కళప్పడి యరులిచ్చెయ్ వార్ కళోవెన్న వరులిచ్చెయ్ కితార్ (నన్టై తిమైకల్) ఎన్టు. “నారాయణన్” ఎన్టు కుక్కు త్తత్పురుష బహువ్రీహి వ్యుత్పత్తిసిద్ధమాన అర్థద్వయ త్రైయుమరులిచ్చెయ్ కితార్ (సర్వ హృదియానవనై) ఎన్టికవాక్యద్వయత్రా లే. నమక్కే శక్తియుక్తాయ్ అవన్ కై పార్ త్తి ఓత్తల్, శక్తియన్టి క్కే అవన్ కై పార్ త్తి ఓత్తల్, అకిళ్ళునన్దుముననన్దుగతిత్వముమ్. (అత్తలెయాలే వేలు) ఎన్టు. అనన్యసాధ్యమా కై యాలే. (అకిళ్ళునరాయ్) ఎన్టు - స్వపారతన్త్ర్యత్రా లే. “పత్తై” ఎన్టు నోస్సుక్కజ్జమాన వాద్యవిశేషమ్. (ఇత్తై సాధిత్తుత్తరువారార్) ఎన్టు- పత్తై ఎన్టూల్ కై జ్జుర్య మెన్టు సాధిప్పారార్ణవపడి.

* పాటోర్ కుక్కు ఇరణ్ణుతాత్పర్యమ్ - తిరువాయ్ప్పడిమాత్రమాతల్; భూమి యెల్లా మెన్నుతల్. (పావై) ఛన్దస్సు-ఎజ్జల్ నిన్దెవు.

3౨-వతుత్తుటమ్, అరుమ్మదమ్ 3-వతు పత్తియిల్, స్వాపదేశ త్తిలే ఎన్టు విడత్తిల్, అన్యపదేశ త్తిలే ఎన్టిరుక్కు వేణుమ్.

కు ట్టి అ రు మ్మ ద మ్.

శ్రీ అభిసారికైక్కు ఇరళన్టోరేట్టమెన్న (నర్మరుట్కుణెన్న వేణ్ణావత్తాది).

“నన్నాళారో” “ఎన్లతు-దివనమాతల్, నత్తత్రమాతల్. ఇరణ్డామ్తాత్పర్యమ్, (నర్మళ్యరనోడే ఎతిరప్పిత్యాది). మూన్డామ్ తాత్పర్యమెన్నవుమామ్.

కాముకర్క్కుత్తుణై ఆనప్యావన్టోవెన్న (తుద్రవిషయానుభవత్తుక్కిత్యాది). ఇన్దకజ్జైక్కు స్వాపజేకత్తిలేతాత్పర్యమరులిచ్చయకితార్ (ప్రతిహలరైయుమిత్యాది).

(౩) ఎన్లవిడత్తిల్, (౧) “నాసాపురువకారేణ” (భక్తుక్కు) ఎన్లవిడత్తిల్, (౨) “పతింవిశ్వస్య” (౩) “స్వత్కమాత్తని” (భర్తమ్) ఎన్లవిడత్తిల్, (౪) “అన్యకం శ్యంపనోధర్షః” (౫) “కృపాకాత్యుపబాయతే” ఇత్యాదినిపైపకు. (౬) “శక్తమ్నా పసదత్వాచ్చ” ఇత్యాదియిలె ఇచ్చూన్టుముణ్డు.

(కృష్ణనోడోత్తపరువమ్) ఎన్లతు - “ఇళివ్విజ్జమ్” ఎన్లత్తైనినెత్తు. “పనతి చ్చుదిసనాతి నేవతన్దీన్ భవతివుమాక జగతోన్యసామ్యరూపః । క్షీతిరసమగిరమ్య ముత్తనోన్తః కథయతి చారుతయైవపాలపాతః”.

“కేర్మల్ మమ్” ఎన్లతు - గుణసమృద్ధియాతల్, నాట్రిప్పూర్ నాట్రి నెయ్యాకిఱికి రాతల్. “అయప్పాడి” ఎన్లతు-పరమపదత్తిల్ న్యావృత్తియాతల్, తిరువయ్నాళై యిల్ న్యావృత్తియాతల్. తిరువయ్నాళై యిల్ న్యావృత్తియోన్నపత్త త్రిమణ్ణిర్ణ్డపడి యాకక్కొళ్ళకు. అన్బిక్కే, “పాడి” ఎన్నుమతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ (పరమపదమిత్యాది). “అయ్” ఎన్లతుక్కుర్తాత్పర్యమ్ (అచారప్రధానరాన విత్యాది) ఎన్నవుమామ్.

“కిఱుమిర్” ఎన్లయాలే ఆనుపభక్తమానవరకళాకైయాలే, అనన్యాన్ల కేవ త్యమ్ కొల్లుకిఱు.

వన్దగోపరైచ్చొన్నకుక్కు ఇరణ్డాతాత్పర్యమ్. “ఉన్దమడికల్” ఎన్లయాలేకా యళోదైప్పిరాట్టి కోవిక్కవిగ్గయోవెన్న (పడిఱుపలకెయ్తిత్యాది).

“ఏరార్న్దో” ఎన్లతు-అగ్రమ్. ఇరణ్డావిధమాతల్, ఒన్దే ఎన్నుతల్. (భట్టర్ శిబ్బ క్కురుకు) ఎన్లతు - సంవాడమ్. “కెజ్జణ్” ఎన్లతుక్కు ఇరణ్డాతాత్పర్యమ్.

కిఱుమ్మెగ్గో నారాయణనెస్ ఆతిన్దపడియెన్నెన్న । గోవర్ధనోద్ధరణమిత్యాది). “నారాయణన్” ఎన్లతు-స్వామియెన్నుతల్, వత్సలనెన్నుతల్. “నవక్కు” ఎన్లతు- అశ్చిన్యమాతల్, అనన్యగతీత్వమాతల్. (చన్దమ్) ఎన్లతు-ఎజ్జళోనిపై వన్దపడి. ౧.

శ్రీ ఇవ్వరుమ్మదమ్ ఇకు ముతలాకవేకాణ్ణిఱు. (౧) భగవచ్చా. (౨) పు-నూ. (౩) (౪) రా-ను- (౫) అపియ్యభన్ద్య. (౬)

అవ. — ఇరణ్ణామ్మాట్టు. కృత్యాకృత్య వివేకమ్ పణ్ణుకిటతు. ఇతర విషయజ్ఞలిల్ విడప్పడుమవై విడవుమ్ అరితాయరుక్కుమ్; పద్రుప్పడు మవై పద్రువుమరితాయరుక్కుమ్. అతుక్కడి-ఇవనుడైయ కర్తాను గుణమాక నన్టాయుమ్ తీతాయుమ్ తోద్రుకిట విత్తనైపోక్కి, స్వతః విషయతైప్పద్రు వరువతోరు నన్టాయుమ్ తీమైయుమిల్లై. ఎజ్జనే యెన్నిల్; ఒరునాళ్ ఒరువక ఒన్టైయాదరిత్తు, అవన్టానే, పిన్బు శిలనాళ్ శెన్టవాణ్ అతుత్తనై ఉపేషీయానిన్టాన్; మున్బు ఉపేషీత్తతు తనై యేపిన్బురుసాళిలే ఆదరిప్పతుమ్ శెయ్యానిన్టాన్; అకై యూల్ ఇవ నుడైయ కర్తమడియాక నన్టాయుమ్ తీతాయుమ్ తోద్రుకిట విత్తనై పోక్కి, విషయతైప్పద్రు వరిల్, ఎన్టమ్ ఒరుపడిప్పట్టిరుక్కవేణుమ్; అతు ఇల్లామైయాల్ పుఱమ్మళ్ళవై విడవుమ్ అరితు, పద్రువుమ్ అరితు, విడుకిటవద్రుక్కుమ్ పద్రుకిటవద్రుక్కుమ్ వాళి తెరిక్కవరి తాకైయూలే, ఇజ్జనన్టయే, అల్పముమాయ్ అస్థిరముమాయ్ హేయము మాయిరుక్కిట విషయజ్ఞలై విట్టు (౧)*సమస్తకల్యాణగుణాత్మకనై ప్పద్రుక్కుయూలే, విడుక్కుయమ్ పద్రుక్కుయమ్ ఇరణ్ణ మెళితాయరు క్కుమ్.

పె-అరు-ఇరణ్ణామ్మాట్టు. (వైయత్తు)స్వాపదేశ త్రిత తాత్పర్యతై యరుళిచ్చయకి తార్ కృత్యేత్యాది. కృత్యమావతు-పరమనది పాడుకైమతలాననై. అకృత్యమావతు. “నెయ్యుణ్ణోమ్” ఇత్యాదియిల్ కొల్లకిట భోగ్యాస్తరాస్వయమ్ మతలాననై. కృత్యా కృత్యవివేకమ్ పణ్ణుకై యరితళ్ళోవెన్నమ్ శక్తైయిల్, ఇతర విషయజ్ఞో అభోగ్యజ్ఞోకై యూలే అక్లేయరితావిత్తనైపోక్కి పరమభోగ్యమాన భగవద్విషయతైప్పద్రు యరు క్కుమువనుక్కు ప్పద్రుక్కుయమ్ విడుక్కుయమ్ మకరమెన్ట ఉపపాదిక్కితార్ (ఇ తరేత్యాది). [అతిల్లామైయాల్, విడుకిటవద్రుక్కుమ్ పద్రుకిట వద్రుక్కుమ్ వాళి తెరిక్కవరితాకైయూలే, పుఱమ్మళ్ళవై విడువుమరితు, పద్రువుమరితు] ఎన్ట న్వయి త్తుక్కోళ్ళకు. (తెరిక్క) ఎన్టకు - తెరియవెన్టపడి.

కీర్తిత్వాట్టిల్ - ప్రాప్యస్వరూపతైయుమ్ ప్రాపకస్వరూపతై
యుమ్ అధికారిస్వరూపతైయుమ్ శొల్లిల్ ము; ఇతిల్ - అన్ద అధికారి
క్కు సమ్భావితమాన స్వభావజ్జలైచ్చొల్లుకిఱతు.

మూ - వైయత్తువాట్టిల్ కాల్ నాముమ్ నమ్ పావైక్కు
చ్చెయుమ్ కిరిశైకల్ కేళీరో పాట్కడలుల్
పైయత్తుయిన్ద పరమేనడిపాడి
నెయ్యిణ్ణోమ్ పాలుణ్ణోమ్ నాట్కాలేసీరాడి
మెయిట్టెట్టుతోమ్ మలరిట్టు నాముడియోమ్
శెయ్యారన శెయ్యోమ్ తీక్కుఱ్ఱలైచ్చెన్దోతోమ్
ఐయముమ్ పిచ్చెయుమాన్దనై యుమ్ కై కాట్టి
ఉయ్యమాఱెణ్ణి యుకన్దేలోరమ్బావాయ్.

వ్యా - (వైయత్తువాట్టిల్ కాల్) సర్వేశ్వరక తిరువాయ్ప్పాడి
యిలే కృష్ణనాయనన్ద తిరువవతరిత్తు త్తనైత్తాళవిట్టు ప్పర్తిమాఱు
కిఱకాలత్తిలేవాళిపిఱన్ద భాగ్యవతికాల్!. ఇట్లు వైవాట్ చ్చిక్కుప్పరమ

ఇవ్వధికారిక్కు ఇచ్చెక్కు మేఱుడ కృత్యాకృత్యజగుణ్ణోవెన్న వరుళిచ్చెయ్
కిఱార్ (కీర్తిత్వాట్టిల్ త్యాడి). “అధికారిస్వరూపతైయుమ్ శొల్లిల్ ము” ఎన్ద ఇక్కే
మాట్టుకైయాలే ముతల్ పాట్టిల్ “ప్రాప్యప్రాపకసజ్జిహమ్” ఎన్దతు ఇఱుక్కు ముప
అరుణమెన్ద కణ్ణుకొళ్ళకు. ఇవ్వధికారిక్కు అవన్ గుణజ్జలైయనుసన్ధితార్ అడిపా
డుకై ముతలానవైయెల్లమువర్జసియ్యళాయనరుమెన్ద (సంభావితస్వభావజ్జలై) ఎన్దతు
క్కుక్కరుత్తు.

వైయత్తిలే-తిరువాయ్ప్పాడియిలే, వాట్ వైయదైయవరక శే ఎన్దకబ్బార్థమ్ తిరువు
ళ్ళమపల్ నీ అర్థసిద్ధమాన హేతుక్కులైమాట్టి త్రాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సర్వేశ్వర
నిత్యాడి). “వాట్ వీర్ కాల్” ఎన్ద ఇదైప్పెన్దై సమ్బాధిక్కుమ్బాతు, కృష్ణనవతరిత్త
దేశత్తిల్ వాట్ చ్చి ఇఱువెన్ద సిద్ధమాయరుక్కు, “వైయత్తు” ఎన్ద విశేషిపావనెన్నెన్న
వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇట్లు వైయ త్యాడి). పరమపదత్తిల్ వాట్ చ్చియిలుమ్ వైయత్తు

యిరుప్పువైత్తు కృష్ణానుభవమ్ పుణ్ణి వాత్తిప్పిఱన్దీర్ కాళెన్దుమామ్. (వాత్తిప్పీర్ కాళి) అపూర్వతన్నిలే పిఱప్పువైత్తు పురువమ్ నిరమ్బియిరుక్కై యన్దిక్కే, అననుడైయ కటాక్షత్తుక్కు ఇలక్కామ్బడి ఒత్తపరువమాయిరుక్కై. కృష్ణావతారత్తుక్కు మున్నాతల్ పిన్నాతలన్దిక్కే సేమకాలత్తిలే పిఱక్కప్పెఱువతామ్; అతుతన్నిలుమ్ ఇప్పురై యొళిన్ద విడత్తేయన్దియే ఇప్పురిలే పిఱక్కప్పెఱువతామ్; అతుతన్నిలుమ్ అవనోడొత్త పరువమాకప్పెఱువతామ్; ఇతోరుభాగ్యాతిశయమిరుక్కుమ్బడియో! (వాత్తిప్పీర్ కాళి) అపూర్వతల్ వర్తనమెన్దుమ్ వాల్ చ్చియెన్దుమ్ ఇరణ్ణిలైకాణమ్. అవనిత్యవాసమ్ పుణ్ణమిడత్తిల్ వర్తనమే వాల్ చ్చియాయురుక్కుమితే (౧) “వేణ్డత్తైప్పతియాక వాత్తిప్పీర్ కాళి” ఎన్నక్కడవతితే. ఇతు కోయిలిల్ వర్తనమ్మాలేకాణమ్. శొల్లుకిఱ తగ్గభక్తుమ్ వాల్ చ్చి ఒత్తిరుక్క, “వాత్తిప్పీర్ కాళి” ఎన్దు పిఱరై చ్చొల్లుకిఱ తెన్నున్నిల్; తాగ్గళితనియే అనుభవిక్కుమనుభవమ్ రసానుభవమాయ్ త్తోద్రొమైయాలే, అత్తై రసమాక్కి త్తరుమవర్కతై కొణ్డాడుకితార్కళి.

(నాముమ్) “అత్తలైయాలే పేఱు” ఎన్దిరుక్కిఱనాముమ్. అవనాలే పేఱాకిలుమ్ రుచి ఇరున్దవిడత్తిల్ ఇరుక్కవొట్టాతితే. ఇన్ద ఫలమ్

కాళి” ఎన్దు తుక్కునుగుణమాక వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అపూర్వత్యాది). ఉత్తార్థజ్ఞులై వ్యావృత్తిభూర్వకమనుసన్ధియానిష్ఠుకొణ్డా వ్యాఖ్యాతా ఈడుపడుకితార్ (కృష్ణావతారత్తుక్కిత్యాదివాక్యచతుష్టయత్తాలే). ఒత్తపరువమాయప్పిఱన్దు అవనోభోగత్తుక్కిలక్కాక, పున్ వేణ్డావితే, అవనిపిఱన్ద ఊరిరుప్పేవాల్ చ్చియెన్నవ ప్పెయమెన్దు వివక్షిత్తుత్తాత్పర్యాస్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అపూర్వత్యాదివాక్యచతుష్టయత్తాలే).

“నాముమ్” ఎన్దు తుక్కు ఇరణ్ణిర్థమ్. “నారాయణనే నమస్కేపత్తైతరువాన్” ఎన్దు ఉపాయార్థవసాయత్తైయడైతాన నాముమెన్దుమ్, ఉపేయత్వరా విశిష్టరస్తుమ్; మున్దినవర్థమ్ (అత్తలైయాలే యిత్యాది). ఇరణ్డావతు (అవనాలే ఇత్యాదివాక్యద్వ

ఒరునాళ్ వరైయిలే కై నన్దతాకవల్ దే ! ఎట్టరుక్కిట నాముమెన్నపు
మామ్. (నమ్ పావైక్కు) నమ్మడైయ నోన్బుక్కు. అవనై యుమ్ అనను
డైయారై యుమ్ అట్టికైక్కు ప్పణ్ణుమ్ ఇన్ద్రజిత్ప్రభృతికథుడైయ
యాగమ్ పోలన్బియే, తదీయరుమ్ అవచుమ్ వాఱుకైక్కు ప్పణ్ణుమ్
యాగమ్. ప్రయోజనాన్దరపరమాన నోన్బన్బియే, కృష్ణనుమ్ కృష్ణ
విభూతియుమ్ ఉణ్డాకైక్కు ప్పణ్ణుకిట నోన్బు. (శెయ్యుమ్ కిరికై కళ) ప్పణ్ణ
క్కడవకృత్యజల్. చేతననాకై యాలే ప్రాప్యసిద్ధియళవుమ్ కాలక్షేప
త్తుక్కాక ఇట్టిన్దు అనుభవిక్కక్కడవ అనుష్ఠానమెన్బ పడి. ఆరమ్మిత్తు
త్తవిరుమవైయల్ల; పత్తుమ్ పత్తాకచ్చెయ్ తటవేణుమ్ ; మడల్ పోలే
కాట్టివిదుమతల్ల.

(కేళిరో) “పెణ్ణో కిడాయ్, కృష్ణా కిడాయ్, ఎన్బు, నిషేధిక్కిట
పూరిలే ఇన్బనె యురు శేర్ త్రియున్డావతే! భగవద్విముఖర్ కోలూహల

యమ్). పావైక్కు ఎన్నవమైన్దిరుక్కువుమ్ “నమ్” ఎన్బు విశేషిత్తకుక్కు త్రాత్పర్య
మరులిచ్చెయ్ కితార్ (అవనై యుమిత్తాది). (ప్రభృతికళ) ఎన్బు తుపాన్ద్రాకవాసుదేవా
దిక్కై చొన్బుకిటతు. అవనితే కృష్ణనుడైయ వ్వారైయై నలికైక్కాక యాగమ్ పణ్ణి
కృత్యైయై ప్పిటప్పిత్తాక్. కీర్త “నమ్” ఎన్బు తుక్కు, భగవద్విరోధివ్యావృత్తిపరమాక
ఒరుయోజనైయరులిచ్చెయ్ తు, ప్రయోజనాన్దరపరవ్యావృత్తిపరమాక త్రాత్పర్యాన్దరమ
రులిచ్చెయ్ కితార్ (ప్రయోజనేత్తాది). ఉణ్డాకై యాపోతు - పెన్దైయై మవనై యుమ్
ఎఱుప్పిక్కుట్టి వేరోలక్కుత్తిలే యిరుత్తిక్కాల్లై. సిద్ధసాధననిష్ఠనుక్కు కరవ్య
ముణ్డోవెన్న పరులిచ్చెయ్ కితార్ (చేతననాకై యాలే యిత్తాది). కాలక్షేపార్థమాక
చ్చెయ్ కిట క్రిమైకళెన్బు కీర్తరులిచ్చెయ్ తు, “శెయ్యుమ్” ఎన్బు తుక్కు అవశ్యమ్ శెయ్య
త్తక్కలెన్బు వివక్షిత్తుత్రాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కితార్ (ఆరమ్మిత్తిత్తాదివాక్యత్రయత్తాలే).

“నాల్ పీర్ తాల్” ఎన్బు సమ్పాధిత్తు “శెయ్యుమ్ కిరికై కళ” ఎన్నవే య
మైన్దిరుక్కు, “కేళిరో” ఎన్బు తుక్కుక్కరుత్తరులిచ్చెయ్ కితార్ (పెణ్ణో కిడాయి
త్తాది). కృష్ణనోట్టై శేర్ త్రి తల్లకుక్కున్డావతే ఎన్బుమ్, కృష్ణానుభవత్తుక్కు ఇత్తనై పేర్

త్తిలే శృష్టానుభవత్తుక్కు ఇ తనై పేరుణ్ణావతే!" ఎన్ఱు అవర్ కళి ఇన్ఱ
లాభానుసన్ధానత్తాలే స్తబ్దకళాయరుక్కేయాలే "కేళిరో" ఎన్ఱిణార్
కళి. మేయచ్చుల్ తలై యిలే అత్తైయిమవారుణ్ణో? ఇన్ఱ నాలు నాళుమ్
పోనాల్ నమ్మై ఒరువరై యేరువర్ శేరవొట్టువర్ కళో? (కేళిరో)(౧)
"సంశ్రవేమధురం వాక్యమ్" ఎన్నుమ్మడియే శ్రవణన్దానే ప్రయోజనమా
యిరుక్కిఱపడి. (౨) " పురుషార్థోయమేవై కోయిల్కథా శ్రవణం
హరేః" ఎన్ఱానితే. శొల్లుకిఱవివర్ కళి తాన్, ఆచార్యపదమ్ నిర్వహిక్కై
క్కాక చొచ్చుల్లుకిఱార్ కళల్లర్; కేట్కిఱవర్ కళి, తజ్జళుక్కు అజ్జాత

తుజైయుణ్ణావతే ఎన్ఱుమ్ పరవత్తైకళాయరుక్కు "కేళిరో" ఎన్ఱిణార్ కళెన్ఱు కరున్ఱు.
"కేళిరో" ఎన్ఱు తుక్కుహర్దభావత్తై యరుళిచ్చెయ్ ణార్ (మేయచ్చుల్ తలై యి
త్యాది). (మేయచ్చుల్ తలై) ఎన్ఱు - కృష్ణసంస్థాపనమ్ కాలమ్. అత్తైయడి నే
స్తబ్దకళాయరుక్కు "కేళిరో" ఎన్ఱు తెన్ఱు కీర్తాని తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్, అజ్జనన్ఱి
క్కై, *పరమనడిపాడుకై ముతలాన వై తజ్జళుక్కురస్యమాకైయా లే, "కేళిరో" ఎన్ఱిఱ
తెన్ఱు తాత్పర్యాస్తరమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సంప్రవ ఇత్యాది). సంవాదాస్తర మరుళి
చ్చెయ్ కిఱార్ (పురుషార్థ ఇత్యాది). అతావను - మహాభారతన్ఱిలే సపాదలక్ష్యగ్రంథా
లుమ్ధర్మార్థకామమాత్మజ్జలైచ్చొలి, అవర్ హో ఎతు పురుషార్థమెన్ఱు ఇరువ్ఱాయెన్ఱు వై
శమ్పయన భగవాన్ తన్ శిష్యనానజనమేజయన్ క్కైట్ట, నీర్ భగవన్ జ్జలైచ్చొల్ల
నాన్ కేట్టుమిత్తొన్ఱు మే పురుషార్థమాక నిన్ఱెలిరు న్దేవన్ఱానెన్ఱు. భగవన్ జ్జలైచ్చొల్ల
ప్పార్ కలై అజ్జర్ క్కుఱపదేకిక్కిణాప్పాలే "కేళిరో" ఎన్ఱుఱప గేశిక్కుక్కుడుమా
వెన్ఱు, కాలత్తేపత్తుక్కుడలాక "కేళిరో" ఎన్ఱు తెన్ఱు మూన్ఱామ్ తాత్పర్యన్ఱై యరుళి
చ్చెయ్ కిఱార్ (శొల్లుకిఱవివర్ కళి తానిత్యాదిహ్యక్రియన్ఱై).

(౧) రామాయణే - సుస్తరకాండే - ౪౧-౧. " ఏవం గుహావిధాం చిన్తాం
చిన్తయిత్వా మహాకపిః । సంశ్రవే మధురం వాక్యం వైదేహ్య వ్యాజవరహా॥ గాజా
దశరథోనామ రథశుష్టారవాటిమాన్ । పుణ్యగిరీ మహాగీర్ధిరూపాస్సన్మహాయా॥"
—(౨) "పురుషార్థోయమేవై కోయిల్కథా శ్రవణం హరేః".

మూయ్ క్కేట్కితార్ కళల్లర్. (౧) “బోధయన్తః పరస్పరమ్” ఎన్ఱు ఇజ్జనేయల్లతు పోతు పోకామలిరున్దపడి.

ఎజ్జళుక్కు ఏతానాల్ నల్లతు, ఆకిల్ శొల్లలాకాతోవెన్ఱు; మేల్ శొల్లకితార్ కళ (పాట్కడలుల్ వైయత్తుయిన్ఱు) పరమపద త్రిల్ నిన్ఱుమ్ ఆర్తరక్షణత్తుక్కాక త్తిరుప్పాట్కడలశవుమ్ ఒరు పయణ మెడుత్తువిట్టు ఇగద్రక్షణచిన్ఱైయితే అవహితనాయ్ ఆర్తధ్వనిక్కు చ్చెవికొడుత్తుక్కుండుకిడక్కిఅపడి. (వైయత్తుయిన్ఱు)(౨) “వెల్లైవెళ్ళ తిన్నే లొరుపామ్మై మెత్తైయాకవిరి త్తతన్నేలే కళ్ళని త్తిరై కొళ్ కిన్ఱ ” ఎన్ఱు క్కడవతితే. ఇప్పుఱక్క త్తి ఉన్ఱైయటిన్దవర్, “కళ్ళమ్ ” ఎన్ఱు వెళియిట్టారితే. (వైయత్తుయిన్ఱు) పిరాట్టిమారోట్టై భోగత్తుక్కు ఇడ భోడాతే, “ ఆరాలే ఆరుక్కు ఎన్ఱనలివు వరుకిఱతో!” ఎన్ఱు ఆతిలే అవహితనాయ్ కొంఱు శాయ్ న్దపడి.

ములత్పాట్టిల్ - నారాయణత్వహొల్లి, ఇప్పాట్టిల్ - అజ్ఞునిన్ఱుమ్ తిరువపతారార్థమాక త్తిరుప్పాట్కడలిలే శాయ్ న్దపడియైచ్చొల్లుకిఱతు. (పరమ) తకట్టిలఱు తినమాణిక్కమ్పొలే తిరువనన్దాహ్వాన్ఱేలే శాయ్

మేలుక్కవతారికై(ఏతానాలిత్తాది). ఏతానాల్ నల్లకు, ఆకిల్ తాకిల్ శొల్ల జ్ఞోశెన్దపడి. అన్ఱిక్కే, ఏతానాలుమ్ నల్లతాకిల్ శొల్లలాకాతోవెన్ఱు చకార త్తై అధ్యాహరిన్ఱుక్కుంఱు యోజిక్కవుమామ్. “ పరమనడిపాడి ” ఎన్ఱవమ్మెన్దిరుక్క, “పాట్కడలుల్ వైయత్తుయిన్ఱు” ఎన్ఱతుక్కుభావత్తై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పరమపద త్రిలిత్తాది). త్తాజ్జళుమార్తై కళాకైయాలే ఆర్తరక్షణత్తుక్కుపయుక్తమాన ఆకార త్తైయిట్టు ప్పాడుకిఱార్ కళెన్ఱు విశేషణమిట్టతుక్కుక్కరుత్తు “వైయ” ఎన్ఱతుక్కు - పరాక్కిల్లామై అర్థమాయ్ అన్దప్పరాక్కుక్కు ప్రసక్తియరుళిచ్చెయ్యానిన్ఱుక్కుంఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పిరాట్టియిత్తాది)

(౧) గీతాయామ్ -౧౦-౯, “మచ్చిత్రా మద్గది ప్రాణాః బోధయన్తః పరస్పరమ్ | కథయన్తశ్చమాం నిత్యం తుష్యన్తి సరమన్తిన్”.

(౨) పెరి-తిరు-౪-౧-౭.

స్తరుళినపిన్బు వడివిట్టిఱన్ద పుకరిన్ పెరుమైయై చొల్లుకిఱతు. అన్బియే,
 ఙగద్రక్షణార్థమాక వన్దు కణ్విళర్ న్దరుళుకైయాలే గుణత్తినేన్ద్రత్తై
 చొల్లిన్ద్రాకపుమామ్. సర్వత్తాలుమ్ అధికనెన్ద్రపడి. (అడిపాడి) అవ
 నుడైయ ఆధిక్యత్తిన్ద్రైయై. అనుసన్ధితాల్, పిన్నై తన్దల్ తాన్ద్రచ్చియి
 నెన్ద్రైయిలే నిఱ్ఱుమ త్తనైయితే. ఔచిత్యత్తాలుమ్ భోగ్యతైయాలుమ్
 కృష్ణన్బిరువడికలైప్పాడాతే తిరుప్పాక్కడలిలే కణ్విళర్ న్దరుళుకిఱవనై
 ప్పాడువానెన్నెన్నిల్; ఇరణ్డిడముమొరువనే యాకైయాలుమ్, “నోన్బు
 నోఱ్ఱు ప్పొక్కవర్కళే కృష్ణనై ప్పాడానిన్ద్రాకళే” ఎన్దు శొల్లామై
 క్కాక ఒరుదైవత్తిన్ద్రపేరై చొల్లిన్ద్రాక చొల్లుకిఱార్కళే. (పాఱ్ఱు
 డలుళే పైయత్తుయిన్ద్ర) కృష్ణనై అనుభవిక్క ప్పుకున్దు క్షీరాబ్ధినాథనై
 చొల్లుకిఱ తెన్నెన్నిల్; “కృష్ణనై చొల్లి ప్పణ్డే శజ్జిత్తిరుక్కిఱ
 ఇడైయర్, నమక్కు దైవమ్తన్ద ఇచ్చేర్ త్తియై యభిక్కిఱార్కళే”
 ఎన్దు భయప్పట్టు, కృష్ణనుక్కడియాన క్షీరాబ్ధినాథనై చొల్లుకిఱార్
 కళే. (౧) “ఏష నారాయణశ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః! నాగపర్యజ్ఞు
 మత్స్యజ్య హ్యోగతో మధురాంపురీమ్” ఎన్నక్కడవతితే. (అడిపాడి)
 మహిషికళోడు అల్లాతారోడు వాళియఱ శేషత్వమ్ సమానమాయరు
 క్కైయాలే, తిరువడికలైప్పాడిఎన్దిఱార్కళే. (౨) “పళ్ళికొళ్ళు మిడ త్తడి

పరమనైప్పాడియెన్నాతే “అడి” ఎన్దుతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్
 (అవమడైయవిత్త్యాది). ఉత్తకక్కాపరిహరజ్జలై వివరియానిన్దుకొండ్లు ప్రమాణమ్
 శొల్లువారాక ప్రతీకగ్రహణమ్ పణ్లుకిఱార్ (పాఱ్ఱుడలిత్త్యాది). ఉత్తమనాయకైశ
 భాయరుక్కుమనర్కళే తన్దల్ భోగ్యతైయాలే అవనైత్తోయ్విక్కుక్కొళ్ళుమవర్కళా
 యిరున్దునెత్తు అడిపాడక్కుఱుమేవెన్న వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మహిషికళోడిత్త్యాది).

(౧) హరివంశే, ౧౧౩ - ౬౨ “ఏష నారాయణ శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః!
 నాగపర్యజ్ఞు మత్స్యజ్య హ్యోగతో మధురాంపురీమ్.” — (౨) నా-తి-౪-౧.

కొట్టిడ" ఎన్నక్కడవతితే. అవనుడైయ వడివల్లకై వ్రీతిప్రరితైకళాయ్
కొట్టు పాడి.

(పాడినెయ్యణ్ణోమ్ పాలుణ్ణోమ్) భోగ్యాస్తరజ్జలిల్ అన్వయి
యోమ్. ఉణ్ణార్క్కు ఉణ్ణవేణ్ణావితే. ఇవర్కళ్ ఉణ్ణార్కళోవెన్నిల్ ;
ఓమ్, (౧) “ ఉణ్ణానాల్ పళియావతోన్జిల్లై - నమోనారణావెన్ఱు -
ఉనపాతమ్ నణ్ణానాల్ - అవై పట్టినినాల్ ” ఎన్ఱుమ్, (౨) “ ఎల్లామ్కణ్ణా ”
ఎన్ఱుమ్, (౩) “ కూటైశోటివై వేణ్ణువతిల్లై ” ఎన్ఱుమ్, (౪) “ పాథేయం
పుణ్ణరీకాడు నామ సజ్జీర్తనామృతమ్ ” ఎన్ఱుమ్, (౫) “ వాసుదేవస్స
ర్వమ్ ” ఎన్ఱుమ్ ఇప్పడియేయితే జ్ఞానమ్ పిఱన్దాలిరుప్పతు. “ కుడియోమ్ ”
ఎన్నా తే, “ ఉణ్ణోమ్ ” ఎన్నానెన్నెన్నిల్ ; “ ఉణ్ణ ” ఎన్ఱు - కుడికైక్కు
జాతిప్పేచ్చు. ఆకై యితే, “ నెయ్యణ్ణా, వెణ్ణెయ్యణ్ణా ” ఎన్ఱు కృష్ణ
నుక్కు ప్పేరాకిఱతు. ముతల్ తిన్నిలే కృష్ణా పిఱన్ద పిన్ఱు అతిల్

“ అడి ” ఎన్ఱుతు = ఉపలక్షణమాయ్, తిరుమేనియిర్ సాస్తర్యైతై చ్చొల్లకిఱలెన్ఱు
తాత్పర్యాస్తరమరులిచ్చెయ్కితార్ (అవనుడైయవిత్తాది).

అడిపాడుకై “ నెయ్యణ్ణోమ్ ” ఇత్తాదిక్కు హేతువెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పల్లవీ
యరులిచ్చెయ్కితార్ (భోగ్యాస్తరజ్జలిలిత్తాది). అన్యపదేశ త్రిలే శజ్జి-త్తు పురి హరి
క్కితార్ (కుడియోమిత్తాది). పరిహారాస్తరమరులిచ్చెయ్కితార్ (ముతలిత్తాది).
(అతిల్) ఎన్ఱుతు - పుడిక్కక్కడవను ఉణ్ణక్కడవను ఎన్ఱు భేదత్తిలెన్ఱుపడి. అతావతు-
ఇవర్కళ్ భిర్తాక్కళ్ కామరసమఱియలాయ్బు, కృష్ణైకభోగరావ వివర్కళ్

(౧) గాయడపురాణే, “ గచ్చతాందూరమధ్వాసం తృప్తామూర్ధికచేతసామ్ ।
పాథేయం పుణ్ణరీకాడు నామ సజ్జీర్తనామృతమ్ ”. (౫) గీతాయామ్-౧౬-౧౫-
“ చతుర్విధా భజన్తే మాం ఇత్థ్యారభ్య, “ బహూనాంజన్త నామన్తే జ్ఞానవాన్తాం ప్రప
ద్యన్తే । వాసుదేవస్సర్వమితి సమహంతా సుదుర్గతః ”.

(౧) పెరి-తిరు-౫-౧-౬. (౨) తి-వాయ్-౬-౭-౧- (౩) పెరి-తిరు-౫-౧-౪.

పుష్పత్తియిల్లామై. అవన్ వరుమళపుమ్ ఉపవాసక్కుళైకళా యిరుక్క-
క్కడవోమ్. ఇవర్ కళ తా ఆరై క్కెడుక్కప్పట్టిని కిడక్కిటతెన్నిల్;
ఇవర్ కళ ఉణ్ణాతోట్టింద్రాల్ పట్టినివిడువాన్ అవన్బోలే కాణుమ్ ; ఆరై.
యితే ఇవర్ కళ ఇజ్జనే శొల్లుకిటతు.

(నాటూ-లేనీరాడి) అవన్ వద్దాల్ కుళిక్కవిరాతే, మున్నే
తద్యోగయోగ్యమాకక్కుళిత్తు. చిడివోతే పోయ్ కుళిక్కక్కడవోమ్.
అవన్ తిరుప్పాక్కడలిలేవన్దు శాయ్ న్దరుళిన తై అసత్సమమాక్కక్కడ
వోమ్. మహిషియానవళ స్వరక్షణత్తిలే ప్రవర్తిక్కుమ్బడియాక ఇరు
క్కెక్కుమేప్పడ పురుషనుక్కు అవద్యమిలైయితే. అతావతు- తజ్గళ
త్వరై యాలే అత్తలైయిల్ ఉపాయభావ తై అట్టిక్కి-తార్ కళ ; (౧)
“ఓతినానుమ్ కుళిత్తుచ్చితన్నాలాళిమామలర్ పాతనాభుమ్ పణివోమ్
నమక్కేనలమాతలిల్” ఎన్దితార్ కళ. శ్రీభరతాభ్యానైప్పోలే, విరహ
తాపమాటుకైక్కాక “నోన్ను” ఎన్దు ఒరువ్యాజ తైయిట్టు కుళిక్క

ఇతైయతీవ తేన్ద పడి. “నెయ్యుణ్ణోమ్ పాలుణ్ణోమ్” ఎన్దిజవర్ మిక్కు - నెయ్ ముత
లాననై యమ్ అతీయోమెన్దు కీర్తేయరుళిచ్చెయ్తు, అజ్జనన్దిక్కే, “ఉణ్ణోమ్” ఎన్దు
కుక్కు-ఉణ్ణవేణ్ణోమెన్దు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పదోత్తైత్పర్యస్తరమరుళిచ్చెయ్కి
తార్ (అవన్ వరుమళపుమిత్యాది). నాయ్చియార్ కు గోపిమార్దన్నై శెల్లానిఱ్కు
చ్చెయ్లేయమ్ తామానత స్త్రైయిల్ తన్నుడైయ కృష్ణవిరహవ్యసనమ్ పిన్నాట్టివరుకై
యాలే తన్నుడైయ లోట్టిమార్ కళైక్కుటిత్తు ఇప్పడియరుళిచ్చెయ్తారెన్దు ఇవాక్యత్తు
క్కుత్తాత్పర్యమ్.

“నీరాడి” ఎన్దు కుక్కు మూన్దుతాత్పరమ్-భోగార్థమెన్దు, అవనైప్పెటుకైక్కు
సాధనార్థమెన్దు, విరహతాపమాటుకైక్కెన్దు. అతీర్ మున్దినతు (అవన్ వద్దాలి
త్యాది). ఇరన్దొమర్థమ్ (తిరుప్పాక్కడలిలేయిత్యాది). మూన్దుమతాత్పర్యమ్ (శ్రీభర
తాభ్యానైయిత్యాది). శ్రీభరతాభ్యానై అపరరాత్రియిలే శ్నానమపణ్ణమాపోలే ఇవర్
కకుమ్ విరహతాపమాటుమ్బడి కృష్ణసంక్లేష తై లేడుకితార్ కళెన్దుకరుత్తు.

శ్లేడుకితార్ కళితే; (౧) “అత్యస్తనుఖసంవృద్ధ స్సుకుమారస్సుఖోచితః | కథన్న్వపరరాత్రేషు సరయూమవగాహతే” ఎన్నిటపడియే,

(మైయిట్టెఱుతోమ్) ముతలిలే (౨) * మైయకణ్ణాలితే, ఇని అఱ్ఱనమిడువతుమ్ మఱ్ఱళార్థమాకవితే; అతు తవిరక్కడవోమెన్దైయాలే- అ వ ను క్కు అ వ కా శ ప్రదానమ్ పణ్ణక్కడవోమల్లోమెన్దితార్ కళో; ఇవర్ కళో అఱ్ఱన మెఱుతప్పుక్కాల్ కుత్తైయుమ్ తలైక్కట్టవా అన నేయితే. పరిపూర్ణవిషయత్తిల్ ఇప్పడి అవకాశప్రదానమ్ పణ్ణప్పెతాత వస్తు కిఱ్ఱిత్కరిత్తతాకవిరకిల్లైయితే. అవనుమ్ పరమప్రణయియూకై యాలే “ఇగ్గే కిఱ్ఱిత్కరిత్తు స్వరూపమ్ పెఱవేణుమ్” ఎన్దిరుక్కుమ్. (మలరిట్టినామ్ముడియోమ్) (౩) “శురుమ్బార్ కుఱ్ఱుతోత్తై” ఎన్దుమ్, (౪) “వాశఱ్ఱామ్ పూఱ్ఱుళిలాల్” ఎన్దుమితేయిరుప్పతు. ఇని, పూవుక్కు త్తానాల్ దిగ్గోడుక్కైక్కాకవాయ్త్తు పూముడిప్పతు; అతు శైయ్య క్కడవోమల్లోమెన్దై. (నామ్ముడియోమ్) అనన్టా మాలైయైక్కొడు

“నెయ్యణ్ణోమ్” ఎన్దిటవిడత్తిల్, ఉణ్ణక్కడవోమల్లోమెన్దు విరహాదైక్కెను గుణమాక ప్రణయిరోషమ్తోల్ దిచ్చిన్నాతోలే “మైయిట్టెఱుతోమ్” ఎన్దుతుమ్ ప్రణ యిరోషత్తాలెళొల్లుమ్ పాశురమెన్దు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ముతలిలేయిత్తాది). ఇవర్ కళుక్కిప్పడి అవకాశప్రదానమ్ పణ్ణవేణువానెన్, అవన్దానుమివ్వళైక్కొణ్ణు మేల్ విఱ్ఱవేణువానెన్నెన్నరుళిచ్చెయ్కితార్ (పరిపూర్ణత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). ఇత్తార్-ఇచ్చేతననుక్కు ఆభిమఖ్యముమ్ అవనుక్కు అతుకొణ్ణొకార్యమ్ శెయ్కైయుమ్ స్వరూపమెన్దు తాయ్న్దు. “ముడియోమ్” ఎన్దుత్తాలే సిద్ధమాయరుక్క “నామ్” ఎన్దు కొన్నతుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవన్దానిత్తాది). అవన్దానిప్పడి తానుకన్ద

(౧) శ్రీరామాయణే - ఆరణ్యకాండే - ౧౬ - ౨౯ . “నాటవేళామిమాంనూన మభిషేకార్థమద్యతః | వృతంప్రకృతిభిర్నిత్యం ప్రయాతి సరయూం నదీమ్ || అత్యస్త సుఖసంవృద్ధ స్సుకుమర స్సుఖోచితః | కథన్న్వపరరాత్రేషు సరయూమవగా హతే.”

(౨) తి-వాయ్-౪-౫-౨. (౩) నా-తి-౯-౧౦. (౪) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౨.

వన్మ మయిరై ముడిత్తు అలక్కరిత్తు విరల్ కవ్వి “ ఇశువాళ్ళాతొట్రియ
వేణుమ్” ఎన్నుమాకిల్, శెయ్యలావతిల్లై. అవళ తళతీమ్బాలే శెయ్య

మత్తై నమ్మూల్ శెయ్యలావతిల్లయే; నామాకచ్చెయ్యాతొట్రియుమి త్త
నైయితే వేణువతు. (౧) “అత్తోపవిశ్య సా తేన కాపి పునై ఎరలక్క
తా । అన్యజన్త నిసర్వాత్కా విష్ణురభ్యర్చితోయయా” ఎన్నక్కడవతితే.

(శెయ్యాతన శెయ్యామ్) విధియుణ్డాకిలుమ్, పూర్వార్ కళ్ ఆచ
రి త్తతల్కు మేట్పడ ఆచరిక్కక్కడవోమల్లామ్. అతాకిటతు- (-౨)
“నుహ్మదం సర్వభూతానామ్” ఎన్దు - అవళ సర్వభూతనుహ్మత్తాక
విరున్డానేయాకిలుమ్ తదీయరై మున్నిట్టుక్కొణ్డల్లతు అవనై క్కిట్ట క్క
డవో మల్లామ్మెన్దై. పెణ్ణలిల్ ముట్పడపుణర్ న్దార్ ఒరువరై యెరువర్
ఎఱుప్పి ఎల్లారుణ్డాడియల్లతు కృష్ణనై క్కిట్టక్కడవోమల్లామ్మెన్దై. (౩)
“నివేదయత మాంక్షీప్రమ్” ఎన్దుమ్(౪) “పితామహం నాథమునిం విలోక్య

విషయ త్రిలే అలక్కరి త్తకుణ్డోవెన్న సంవాదమ్ కాట్టుకితార్ (అత్రేత్యాది).“

“శెయ్యాతన శెయ్యామ్” ఎన్దెక్కు శెయ్య ప్రసక్తియుణ్డోవెన్న అత్తైయరుళిచ్చె
య్యానిష్టుక్కొణ్డ అర్థమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (విధియిత్యాది). ఇతుతుడగ్గి ప్రణయనోషత్తా
లేయన్దిక్కే, అధికారిస్వరూప తైచ్చున్దికై ఎన్దు కణ్డొక్కొళతు. స్వాపదేశ త్రిలుమ్
అన్యాపదేశ త్రిలుమ్ తాత్పర్యతై వివరిక్కితార్ (అతాకిటతిత్యాదినాక్యద్వయత్తాళే).
పురుషకార తై మున్నిట్టుక్కొణ్డే పూర్వార్ కళ్ శెయ్ తారాన్దెక్కు ప్రమాణమ్ కాట్టు
కితార్ (నివేదయత త్రేత్యాది).

(౧) క్రివిష్ణుపురాణే-౫-౧౩-౩౫, “అత్తోపవిశ్య” ఇత్యాది. — (౨)
గీతాయామ్, ౫ - ౧౮, “ భోక్తారంయజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వరమ్ । ను
హ్మదం సర్వభూతానాం జ్ఞాత్వా తాం కాన్తిమృచ్ఛతి.” — (౩) రామాయణే-యనకాణ్డే-
౧౩-౧౪, వానరాన్ ప్రతి విభీషణోక్తిః, “సర్వలోకశరణ్యాయ రాఘవాయ మహాత్మనే!
నివేదయత మాంక్షీప్రం విభీషణముపసితమ్.” — (౪) “స్తోత్రరత్నే, “అకృణ్ణిమ

ప్రసీద" ఎన్టుమ్ ఇవైయితే ప్రమాణజ్ఞో. శ్రీభరతాద్వైతై ముడి శూడ చొన్నవిడత్తిల్, సర్వప్రకారతాలుమ్ యోగ్యతైయుణ్ణాయి రుక్క "ఇక్కుడియిల్ ఇతుక్కు-మున్పు శేయ్యాతన నాన్ శేయ్యమా ట్టే" ఎన్టానితే.

(తీక్కుటైచ్చెన్టోతోమ్)పిఱర్క్కు అనర్థావహమాక ప్పొయ్ శొల్లక్కడవోమల్లోమ్. పిరాట్టి, పెరుమాళ్ వక్కల్ ఏకాన్తత్తిలుమ్ ఏకాక్షి ఏకకర్ణికల్ నల్దపడి శొల్లిల్ ద్రాళవిల్లయే శ్రీరామాయణ త్తిల్, నమ్మిల్ నామ్ (౧) "నప్పినై నన్జాయ్" ఎన్టుమ్, (౨) "నాయకప్పెణ్ణి శ్చాయ్" ఎన్టుమ్, (౩) "వేయ్ పెణ్ణి" ఎన్టుమ్ ఒరువర్క్కొరువర్ ఇట్టిడు కొణ్ణు శొన్నవై కృష్ణక్ శేవిప్పడు త్తక్కడవో మల్లోమ్.

(వియముమ్ పిచ్చెయు మాన్దనై యుమ్ కై కాట్టి) వియమావ తు-యోగ్యవిషయ త్తిలే గురువాకవ్యయిక్కుమతు;పిచ్చెయాకిటతు- బ్రహ్మచారికళుక్కుమ్ సన్న్యాసికళుక్కుమ్ ఇడుమతు. ఇజ్జ కృష్ణాను

శేయ్యాతన శేయ్యాతిరుక్కైక్కు ఉదాహరణమ్ కాట్టుకిటార్ (శ్రీభరతే త్యాది).

"కుటై" ఎన్టతినర్థమ్ (ప్రాయ) ఎన్టతు. ఇరణ్ణావతు-కుర్ ద్రమెన్ట పడి, ప్రకృతత్తిల్ గోపిమార్క్కుక్కుర్ ద్రత్తుక్కు ప్రసక్తియుణ్ణో పెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (నమ్మిల్ నామి త్యాది). "నాయకప్పెణ్ణి శ్చాయ్" ఎన్టతు - నిర్వాహకైయాయరున్దపడి ఇతువో పెన్ట పెణ్ణుత్తు చొల్లుకైయాలే కుర్ ద్రమెన్ట కణ్ణుకొళ్వతు.

"వియమ్" ఎన్టతు - విభవానకృష్ణనైయరుభవిప్పిక్కైయెన్టమ్, * పిచ్చె యావతు - అణుస్వరూపరాన తదీయరై అనుభవిప్పిక్కైయెన్టమ్ తిరువుళ్ళమ్మఫల్ శ్రీ ప్రకృత త్తిలేయేటిడుకిటార్ (ఇన్గి త్యాది). యోజ నాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కిటార్

త్వచ్చరణారవిన్ద ప్రేమప్రకర్నావధి మాత్తనన్టమ్ । పితామహం నాథమునిం విరాక్య ప్రసీద మద్వృత్త మచిన్టయిత్వా. "

(౧) ౨౦. (౨) ౮.

భవమ్ పణ్ణువోమ్" ఎన్నార్ కు అవనై యనుభవిప్పిత్తుమ్, "తదీయరై
యనుభవిప్పోమ్" ఎన్నార్ కు అవర్ కలై యనుభవిప్పిత్తుమ్ పోరక్క
డవోమ్. (ఆన్దనై యుమ్) అవర్ కళి కొళ్ళవల్లరాన్దనై యుమ్; అర్థికళి
ఆమళవుమ్. (కై కాట్టి) సవ్వతైయుమ్ కొడుత్తుమ్ "ఒన్దుమ్ శెయ్యప్పే
ద్రోశిలోమ్" ఎన్దిరుక్కై ఇవర్ కలై కృష్ణానుభవమ్ పణ్ణివైత్తుమ్ "ఇవర్
కళి తిట త్రిల్ ఒన్దుమ్ శెయ్యప్పేద్రోశిలోమ్" ఎన్దిరుక్కై యెచ్చొల్లుకిటతు.
అథవా, ఐయమాకిటతు-ఈశ్వరనుజైయ స్వరూప రూప గుణవిషయ
జ్ఞానమ్; పిచ్చైయాకిటతు - ఆత్మస్వరూపమాత్రజ్ఞానమ్. ఇవద్రోశై త్త
నక్కుళ్ళవళవుమ్ ఉపదేశిక్కై యెన్దుమామ్. (కై కాట్టి) ఇప్పడిజ్ఞానోప
కారకనానాలుమ్ అవ్వుపకారమ్ తన్నెజ్జిర్ తట్టాతిరుక్కై.

(ఉయ్యమాటెణ్ణి) 'ఇప్ప' కారజ్ఞునిలే ఉజ్జీవిక్కుమ్బడికలై
యెణ్ణి. భగవద్విషయ త్రిలే ఉళివుక్కవన్బితే ఇవక ఉజ్జీవిత్రానాకిటతు;
అతు ఇల్లాతపోతు (౧) * అసన్నే వవితే. (ఎణ్ణియుకన్దు) మనోరథవేలైయే
తొడన్ది రసిక్కిటపడి. (౨) "సుసుఖంక రుమవ్యయమ్" ఎన్గిటపడియే-స్త
ర్తవ్యవిషయ త్రిక రస్యతైయాలే స్త్ర్రివేలైయే తొడన్ది రసిక్కుమితే.
"ఎణ్ణియుకన్దు - శెయ్యుమ్ కిరికైకళి శేళిరో" ఎన్దవ్యయమ్. ౨.

(అర్థికళిత్యాది). ఆతావతు - అర్థికళాకవద్వర్కశెల్లార్ కుమ్ కొడుత్తు, ఇని అర్థికళిలై
ఎన్నుమళవుమెన్దపడి. కొడుత్తెన్నాతే "కై కాట్టి" ఎన్దతుక్కు ఫలిత తైయరుళిచ్చెయ్కి
తార్ (సర్వతైయిత్యాది). ఇప్పటిలే "ఏలోరమావాయ్" ఎన్ద తెల్లామ్ పాదలై
పురిత్తుక్కిడక్కిటతు. ... ౩,

(౧) ఆన్దవల్లాయ్, "అసన్నేవసభవతి. ఆసద్భిష్టేతి వేదచేత్. అస్తిబ్రహ్మేతి
చేద్యేద. సన్తమేనంతతోవిదురితి. "

(౨) గీతాయామ్, ౯, - ౧, "ఇదన్తు తే గుహ్యతమం ప్రవక్ష్యామ్యనమాయతే
జ్ఞానం విజ్ఞానసహితం యద్ జ్ఞాత్వా మాత్మ సేతుభాత్. రాజవిద్యా రాజగుహ్యం పవిత్ర
మిదమత్తిమమ్. ప్రత్యక్షావగమం ధర్మ్యం సుసుఖంక రుమవ్యయమ్ || అశ్రద్ధధానాః
పురుషాః ధర్మస్యాస్య పరన్తపః ప్రాప్య మాం విరర్తంతే మృత్యుసంపారక ర్తనః."

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఇరణ్ణామ్బట్టు. విశ్వరూపిదిపురుషార్థభిలే ఇట్టికిఱవనుక్కు ఎల్లానుల్పాస్థిరత్వాది
చోష దుష్టజ్ఞానైయాలే ఇత్తైప్పదోఽ ఇతునల్ల తెన్ఱు త్యాజ్యోపాదేయవిభాగమ్
పణ్ణుకైయరితాయరుక్కుమ్, భగవద్విషయత్రిలే ఇట్టికిఱవనుక్కు భగవద్విషయ మనన్ద
స్థిరఫలమాయ్, విశ్వరూపిదికళల్పాస్థిరజ్ఞానైయాలే త్యాజ్యోపాదేయవిభాగమ్ పణ్ణుకై
ఎలితాయరుక్కుమ్, ఆకైయాలే ఇన్దప్పాట్టిల్ (కృత్యాకృత్యవివేకమ్) ఎన్ఱిఱతు.
కృత్యమావతు - “ నాట్కారే నీరాడి ” “ వియముమ్ పిచ్చెయమాన్దనై యుమ్ ”
ఇత్యాదికల్, అకృత్యమావతు-“ నెయ్యుణ్ణోమ్ పాలుణ్ణోమ్ ” “ మైయిట్టెఱ్ఱుతోమ్ ”
ఇత్యాదికల్. ఇప్పడి భోగ్యాభోగ్యవిబద్ధనమాన త్యాగస్తీతారణ్ణల్ ఇతరవిషయజ్ఞభిలే
కూడాతోవెన్న (ఇతరవిషయజ్ఞభిలిత్యాది). అన్ఱిక్కే, కృత్యాకృత్యవివేకమ్ పణ్ణుకై
సంభావితమాయరుక్కు ఇతిల్ శొల్లుకిఱతుక్కు త్తాత్పర్యమేతెన్న, ఇతరవిషయజ్ఞభిల్
వ్యావృత్త్యర్థమెన్ఱితారెన్న వుమామ్. (ఇతరవిషయజ్ఞభిల్ విడప్పడుమవై విడవుమరితా
యరుక్కుమ్) ఎన్ఱతు-పదోఽపప్పడుమ్ విషయత్రిత్కాట్టిల్ విడప్పడుమ్ విషయత్తుక్కు
దోషాధిక్యమ్ కాణామైయాలే విడప్పడుమవై విడవుమరితాయరుక్కు మెన్ఱపడి. (పదోఽ
ప్పడుమవై పదోఽవుమరితాయరుక్కుమ్) ఎన్ఱతు-విడప్పడుమ్ విషయత్రిత్కాట్టిల్ పదోఽ
ప్పడుమ్ విషయత్తుక్కుగుణాధిక్యమ్ కాణామైయాలే పదోఽప్పడుమవై పదోఽవుమరితా
యరుక్కు మెన్ఱపడి. అకవిడుకిఱవదోఽదుక్కుమ్ పదోఽదుకిఱవదోఽదుక్కుమ్ పాళితెరిక్కవ
రితాకైయాలే, పుఱమ్బళ్ళవై విడవుమరితు పదోఽవుమరితెన్ఱపడి. (౧) “వస్త్రేక మేవ
గుఃఖాయ ముఖాయేర్వ్యాగమాయచ|కోపాయచ యత సప్తా ద్వస్తు వస్త్రాత్తకంకుతః ”
ఇతి. వస్త్రతః నల్లతుమ్ తీరుతుమిల్లావిట్టార్ పదోఽవుమ్ విడవుమ్ పోకాతపడి ఎప్పడి
యెన్న (విడుకిఱవదోఽదుక్కుమిత్యాది).

కీర్తితాట్టిల్ “పత్తై” ఎన్ఱు ప్రాప్యస్వరూప తైయుమ్, “నారాయణ సే తరు
వాన్” ఎన్ఱు ప్రాపకస్వరూప తైయుమ్, “పోతువీర్” ఎన్ఱు అధికారిస్వరూప తైయుమ్
శొల్లిదోన్ఱపడి.

“ వైయత్తువాట్టిరోకాల్ ” ఎన్ఱతుక్కు మూన్ఱుపారుల్ ; మున్ఱినతు - వైయ
మైన్ఱు - తిరువాయ్ప్పాడిమాత్రత్రిలే; ఇరణ్ణావతు - భూమితన్నై ; మూన్ఱావతు -

లిలావిధూతిక్కుపలక్షణమ్. “ఆయప్పాడిచ్చెల్వచ్చిటుమిర్” ఎఱ్ఱ - తిరువాయప్పాడి యిలె కృష్ణనాయవద్దవతిరిత్తు తన్నెత్తామ్రవిట్టుప్పరిమాటుకిఱకాలత్తిలె వాఱ్ఱున్నుఱ్ఱ భాగ్యవతికాశెన్నుతల్, మరుధూమియిల్ తణ్ణీర్పోలె * ఇరుళ్ తరుమాళాలనూన సంసారత్తిలేయరున్దు కృష్ణాసుభవమ్పణ్ణి వాఱ్ఱీర్కాశెన్నుతల్, ఎల్లావల్లైగాలుమ్ శులి తమానోత్తైయరులిచ్చెయ్కిఱార్ (కృష్ణావతారత్తుక్కిత్యాది). వాఱ్ఱచ్చి- వాఱ్ఱుతానే యాతల్, వర్తనమాతల్, వాఱ్ఱచ్చిశొన్నపక్షత్తిలె. వాఱ్ఱచ్చియై ఇరణ్ణుప్రకారమాక క్కొళ్వతు. (ఇతుకోయిల్వర్తనమౌలై) ఎఱ్ఱవిడత్తిల్, ఇతునెఱ్ఱు - తిరువాయప్పాడి మైచ్చిలుకిఱతు.

“నమపావై” ఎఱ్ఱతు క్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్ వాకర్కబిలె క్కణ్ణుకోళ్వసు.

సిద్ధోపాయనిర్దురుక్కు శెయ్యత్తక్కవ్యాపారమెఱ్ఱుమిల్లెయిటే, ఆయిరుక్కు చ్చెయ్తేయమ్ “కిరికైకల్” ఎఱ్ఱితెన్నెన్నవరులిచ్చెయ్కిఱార్ (చేతనవాక్యయాది యిత్యాది). “శెయ్యమ్” ఎఱ్ఱిఱవర్తమావార్థమ్ (ఆరమ్మిత్తుత్తవిరుమిత్యాది).

అన్యపరరాయిరుక్కిఱవర్కలైచ్చొల్లుమాపోలే “కేళీసో” ఎన్నానెన్నెన్నవరు లిచ్చెయ్కిఱార్ (పెల్లల్కిడాయిత్యాది). ఇఱ్ఱనేయిరుకేర్త్తియ్ఱావలే) ఎఱ్ఱ అన్యప దేశమ్. (భగవద్విముఖర్కోలాహలత్తిలె) ఎఱ్ఱమ్ (సంశ్రవేమధురంవాక్యమ్) ఇత్యాది యుమ్ స్వాపదేశమ్. మున్నేభగవదసుభవత్తాల్ స్తబ్ధరాయిరుక్కిఱవర్కలై “కేళీసో” ఎఱ్ఱితెన్నెన్నవరులిచ్చెయ్కిఱార్ (శొల్లుకిఱవర్కల్తానిత్యాది). “కేళీసో” ఇత్యత్ర (౧) “కోసునామ హరే ర్విష్ణోర్దేవదేవస్య చక్రిణః శృణ్వన్ సరస్వా కథయన్ స్పృష్టం యాతి దివానికమ్” (౨) “పురుషార్థోయమేవైకోయత్కథాశ్రవణంహరేః” ఇత్యా ద్యనుసనేయమ్.

(ఎఱ్ఱకుక్కేతానాలోనల్లతు) ఎఱ్ఱతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ - నాఱ్ఱశేయసుభవిన్తోనూ తల్, సిద్ధల్ శొల్ల అసుభవిత్తోమాతల్, ఎఱ్ఱకుక్కేతానాలోనల్లతెఱ్ఱు. “పాఱ్ఱుడు లుళ్ వైయత్తుయిన్దు” ఎఱ్ఱపదత్తుక్కెల్లామ్ తాత్పర్యమ్ (పరమపదత్తిల్ నిగమింగిల్లి). “పరమన్” ఎఱ్ఱతుక్కు మూన్దు తాత్పర్యమ్; అతావతు - మున్దినరు - తుయిన్దు పరమ నెఱ్ఱు. ఇరణ్ణావతు - వైయత్తుయిన్దు పరమనెఱ్ఱు. మూన్దామ్ తాత్పర్యమ్ - కీఱ్చొన్న విగ్రహగుణబ్బళాలుమ్ స్వరూపగుణబ్బళాలుమ్ సర్వత్తాలుమ్ పెరియవనెఱ్ఱపడి. అప్పుడి సహజనిద్రైయిన్దు క్కే ఆర్తభ్యనిక్కు శెవికొడుత్తు క్కొణ్ణుకిడక్కితానోవెన్న వరులి చ్చెయ్కిఱార్ (పామ్మైమైత్తేయాక) ఎఱ్ఱ.

కృష్ణనైసోస్థుక్కువేణ్డిన ఉపకరణజ్జలై యశేక్కిఱవర్కళాకైయాలే (బౌ
నిత్యతాయమ్) ఎన్జిటార్. (౧) “కృషిర్భూవాచకశ్శబ్దో లభ్య నిర్వృతివాచకః ।
ష్టుసద్భావయోగాచ్చ కృష్ణ ఇత్యభిధీయతే” ఎన్జెయాలే (భోగ్యతైయాయమ్) ఎన్జి
టార్. “అడిపాడి” ఎన్జతు - పత్నిత్వకేవత్వజ్జుక్తాకైయాలే (౨) “అహం శిష్యాచ
గాసీచ భక్తాచ త్వయి మాధవ । మత్కృతే సర్వభూతానాం లఘూపాయం వద
సభా” ప్రమాణమ్ శొల్లుకైక్కాక మిశ్రపుమ్ పదోపాదానపూర్వక ముక వరుళిచ్చెయ్కి
టార్ (కృష్ణనైయత్యాది). మహిషియానవకుమ్మత్తిరువడికళు ద్దేశ్యమాయరుక్కు మో
న్న వరుళిచ్చెయ్కిటార్ (పల్లిశొక్కు మిడత్తిత్యాది).

“ఉణ్ణోమ్”- ఉణ్ణటియోమెన్నుతల్, ఉణ్ణవేణ్డోమెన్నుతల్. “పాడి ఉణ్ణోమ్”
నైయాలే, పాడి తృప్తిపీఱందరాకైయాలే ఉణ్ణార్కుణ్ణవేణ్ణావిశేయెన్జిటార్ (ఉణ్ణా
లిత్యాది) ప్రాకృతమాన అన్నాదికళుక్తాతపోతు పళియావలొస్తుమిలై ఎన్జు.
ఉణ్ణోమ్” ఎన్జు జాతిప్పేచ్చాలై శొల్లుకిఱతాతల్, కృష్ణకపిఱందపిన్ను తమక్కిన్జుమ్
కైయాలే ఉణ్ణిఱతుక్కుమ్ కుడిక్కిఱతుక్కుమ్ వాళియటియాలే శొల్లుకిటార్క
తల్.

“నాట్కాలే నీరాడి” భోగార్థమతల్, పాథనార్థమకవతల్, విరహతాప
ఱుకైక్కాకవతల్. శ్రీభరతాద్వాక ప్రాతఃకాలత్రితే నీరాడువసోపెన్న వరుళి
య్కిటార్ (అత్యంతసుఖసంవృద్ధః) ఎన్జు.

మైయెఱ్ఱుతుకిఱతు అలక్కారత్తుక్కాకవోపెన్నిర్ (ముతలిలేయిత్యాది) .
కొకళుక్కితువేణ్ణువానెన్ ? అవను వివ్వళపుళొణ్ణు మేల్విఱువేణ్ణుకిఱతెన్నెన్న
లిచ్చెయ్కిటార్ (పరిపూర్ణ విషయత్రిలిత్యాది). ఇత్రాల్ - ఇవనుక్కాళిముఖ్య
స అవనుక్కతుళొణ్ణు కార్యమ్ శెయ్కైయమ్ స్వరూపమెన్జతాయ్కు. ఇవర్క
కాళప్రదానమ్ పణ్ణావిట్టాల్ కిచ్చిత్కరిక్క విషయమిల్లెయోపెన్న వరుళిచ్చెయ్కి
ర్ (పరిపూర్ణవిషయత్రిలిత్యాది) ఇవర్కళన్జో అవన్ విషయత్రితే కైజ్జుర్యమ్ పణ్ణి
కైపెఱవేణ్ణువతు, అవనివర్కళుక్కుక్కిచ్చిత్కారమ్ పణ్ణవేణ్ణుమెన్జు అపేక్షిక్కు
డుమోపెన్న వరుళిచ్చెయ్కిటార్ (అవనుమపరమప్రణయియాకైయాలేయిత్యాది).

పూముడియోమెన్జు పరిమళస్తుక్కో పూముడిక్కిఱతెన్న వరుళిచ్చెయ్కిటార్
మ్మార్కుళులిత్యాది). (విరల్కవి) కాలిల్విరలై క్కవి ఎన్జపడి. అవనిప్పడి పున్న

శ్లోయిట్టలబ్బరిక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అన్దోపన్దోయ్ త్తాది).

“శెయ్యోతనశెయ్యోమ్” ఎన్దతుక్కు ఉపాయాన్దరబ్బో శెయ్యోమెన్దు (౧)
 “ఇతుకాన్జినన్నైమిర్” ఎన్దపాట్టిలే వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణినార్ కళ్. తదీయర్ ముఖేన ఆశ్ర
 యిక్కెక్కునియామకముణ్డోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నివేదయతేత్యాది). పూర్వార్ క
 శాచరిత్తలే ఆచరిత్తుక్కుణ్డొపొన్దవర్ కకుణ్డోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (శ్రీభరతావ్యా
 విత్యాది),

* తీక్కుటకుక్కిరణ్డు పొరుళ్, పిఱర్ క్కనగ్గావహమానపొయ్యెన్నుతల్ (అభ
 వా) ఇత్యాదియాలే పుద్రుమెన్నుతల్. “వియమ్” - కృష్ణానుభవమాతల్, భగవ
 ద్విషయజ్ఞానమాతల్. పిచ్చైయావతు - భాగవతానుభవమాతల్, స్వస్వరూపజ్ఞాన
 మాతల్, “ఆన్దనైయమ్” ఎన్దతుక్కు ఇరణ్డుపొరుళ్, అర్థికకుక్కుపేన్దైయ్ శృంగళవు
 మెన్నుతల్. కొడుక్కిఱవర్ కళ్ తణ్డకుక్కుశృంగళవు మెన్నుతల్. యథామతియెన్నవు
 మామ్. అర్థికశామళవుమ్, అర్థికళ్ కొళ్ళుమళవుమ్ కైకాట్టి - కైమైమటిన్దుకాట్టి.
 కొడుక్కిఱతు క్కిరణ్డుపొరుళ్ ; (సర్వత్రైయుమిత్యాది). (ఇవర్ కశైయిత్యాది).
 జ్ఞానతారతమ్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఈశ్వరసదైయవిత్యాది). ౨.

కుట్టి అరుమ్మదమ్.

ఇరణ్డొమ్మట్టు. (వైయమిత్యాది). (ఇతరవిషయబ్బలిత్యాది). (౧) “వన్దైక్
 మేవ రుఖాయ సుఖాయేగ్గాగమాయచ । కోపాయచయత స్తస్మా ద్వస్తువస్తాన్దైకం
 కుళః” ఎన్దిటపడియే, వస్తుతిః నల్లతుమ్ తీయతుమిరైయై, వస్తుతిః నల్లతుమ్ తీయతు
 మిల్లావిట్టార్ పద్రువుమ్ విషవుమ్ పోకాతపడియెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (విడుకిఱ
 వద్రుక్కుమ్ పద్రుకిఱవద్రుక్కుమ్ వాళితెక్కువరిశాకైయాలే) ఎన్దు. అలా
 వతు-ఇతరవిషయబ్బలిత్ విడుకిఱవద్రుక్కుట్టిల్ పద్రుకిఱవద్రుక్కుమ్ నన్దైయమ్,
 పద్రుకిఱవద్రుక్కుట్టిల్ విడుకిఱవద్రుక్కు దోషముమిల్లానైయాలే వాళితె
 యాతెన్దపడి.

“వైయమ్” ఎన్దతుక్కుమాన్దుతాత్పర్యమ్. మున్దినతు- ముత్తిత్తాట్టిళ్ “ఆయ
 ప్పాడిచ్చెల్వచ్చిఱుమిర్” ఎన్దత్తెక్కుటాక్షిత్తు. ఇరణ్డొమ్మర్ కు “శీర్త్తొకుమ్” ఎన్ద
 క్కుటాక్షిత్తు. మూన్దావతు - శబ్దస్వభావత్తాలే. మున్దినవర్ కుత్తుమ్ “వైయమ్” ఎన్దు

తిరువాయప్పాడి మాత్ర త్రితే ఒకుక్కిక్కొళ్వతు. వాల్చిచ్చు ఇరణ్ణుపారుళ్ ; వాల్చి తన్నెయ్యెన్నుతల్, వర్తన మెన్నుతల్. వాల్చిక్కొన్నపత్తు త్రితా వాల్చి యిరణ్ణుప్రకారమాక క్కణ్ణుక్కొళ్వతు.

“నమ్మవై” ఎన్ఱుత్తు ఇరణ్ణుతాత్పర్యమ్; మున్ఱినతిల్-శత్రుక్కల్ శయఃకిఱ ఆభిచారికవ్యావృత్తి. వర్తమానత్తుక్క-తాత్పర్యమ్ (అరమ్మిత్తు త్రివిదుమవైయల్ల విత్త్యాది).

అన్యపరరాయరుక్మిణవర్కలై చ్చొల్లుమాపోలే “కళిణో” ఎన్ఱిఱలెన్నెన్న (పెల్లళ్ కిడాయ్ కృష్ణన్ కిడాయ్ ఇత్త్యాది). న్నోపదేశ త్రితేతాత్పర్యాన్తరమురుళిచ్చెయ్ కిటార్ (భగవద్విషయవిముఖుల్కోలాహలేత్త్యాది). (సంక్రమేమధురంవాక్యం వై నహ్యో వ్యాజహర) ఎన్ఱిఱకు న్నోపదేశ త్రితేతాత్పర్యమ్.

“పైయ” ఎన్ఱువదన్ఱుక్క-తాత్పర్యమ్ మాట్టియరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పరమపద త్రితే నిఱ్ఱమ్) ఎన్ఱుతుడన్ఱి. “పైయ” ఎన్ఱుత్తుప్రమాణమ్ (పామ్మైమై తైయాక విత్త్యాది).

“పరమన్” ఎన్ఱుత్తు మూన్ఱుతాత్పర్యమెన్ఱురుళిచ్చెయ్ వర్; అతావతు - మున్ఱి నతు-తుయిన్ఱ పరమ నెన్ఱుకరుత్తు. ఇరణ్ణువతు - పైయత్తుయిన్ఱ పరమ నెన్ఱు తాత్పర్యమ్. మూన్ఱామ్ తాత్పర్యమ్ - కీల్ చ్చొన్న విగహగుణ్ణళాలుమ్ స్వరూపగుణ్ణళాలుమ్ సర్వతాలుమ్ పెరియవనెన్ఱుపడి. (బొచిత్తతాలుమ్) ఎన్ఱుతు - నోన్ఱుక్కక్కడైమాక్కిన్ఱైయారే. (భోగ్యమ్) ఎన్ఱుతు-(౧) “కృషిర్భూవాచకశృద్ధోణ్ఱునిర్వృత్తివాచకః । విష్ణోస్తద్భావయోగాచ్చకృష్ణ ఇత్యభిధీయతే”. నిర్వృత్తిక్కు భూమియిన్ఱుపడి. “అడి పాడి” ఎన్ఱుతు - పత్నిత్వముమ్ కేవత్వముమ్ డైయారే. (౨) “అహం కిష్యుచ దాసీచ భక్తాచత్వయిమాధవ । మత్క్రుతే సర్వభూతానాంలఘూపాయం వదప్రభా”.

నెయ్యన్ఱోమ్” ఎన్ఱుత్తుక్కు కృష్ణన్ పిఱన్దపిన్ఱు అతిల్ పున్ఱుత్తియిన్ఱా మైయాలా కిఱతు ; “ ఇన్ఱిడత్తిల్, బ్రాన్ఱణ వైశ్య కూడ్రర్కకుడైయ కన్ఱుక్కల్ వాన్ఱైయై నిన్ఱెపుతు” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ వర్. తాత్పర్యాన్తరమ్ (అవన్ వరుమళవుమిత్త్యాది).

“నాట్కలై” నాళిమడైయ కాలత్రితే. “నీరాడి” ఎన్ఱుత్తుక్కు మూన్ఱు తాత్పర్యమ్, మూన్ఱామ్ తాత్పర్యమ్ (క్రిధరతాత్త్వానెన్ఱుతుడన్ఱి).

అలక్కొరత్తుక్కొ-వెన్నిల్ అరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ముతలిలే ఎన్ఱుతుడన్ఱి). ఇవర్ కళవకాశప్రదానమ్ పణ్ణవిట్టల్ ఇరుసుక్కు అలక్కొరిక్క-విషయమిరైయోవెన్న,

౬.—మూన్టామ్మట్టు. స్వగ్ధార్థమాకయజిక్కుమవనుక్కు స్వ
 పథానఫలమాయిరుక్కు చెప్పయేతేయుమ్,(౧) “అయురాశాస్తే”
 ప్పజడియే అయుస్సువుత్త్రినెత్తు అవాస్తర ఫలమాయిరుప్పన శిల
 వ్దాయురుక్కుమ్; ఇవర్కళుక్కు అజ్జన మొన్టుమిన్తి క్కే,(౨) “సంపల-

(పూర విషయ మెట్టునుడగ్గి). ఇవర్కళన్తో అవన్విషయ త్రిల్ కైజ్కర్యమ్ పణ్ణి సత్తై
 వేజన్దెవరు, అవనివర్కళుక్కు కైజ్కర్యమ్ పణ్ణి వేణుమెన్టు అపేక్షిక్కు కూడు
 మోవెన్దు, (అవనుమ్ వరమప్రణయియాకైయాలే ఇత్యాది). పరిమళస్త్రుక్కో వూ
 ముడిక్కిలైన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్ (కురుమ్పార్కుల్ కోతై) ఎన్టు. (విరల్కవిన్)
 ఎన్టు - కాలిల్ విరల్ కవిన్యెన్టుపడి. అవనప్పడిశెయ్యమోవెన్న (అత్రోపవిశ్య
 ఎన్టుతుడగ్గి).

“శెయ్యతనశెయ్యోమ్” ఎన్టుకు ఉపాయాస్తరజ్జల్ శెయ్యోమెన్టు (౧)
 “ఇరుకాన్దీవనైర్మిల్” ఎన్టుపాట్టిల్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణి నార్కళ్. పూర్వర్కల్ అచ
 దిత్తే అచిత్తుక్కొన్టుపోనవర్కళున్తోవెన్న (క్రిభరతాన్వొనెన్టుతుడగ్గి).

“వయమ్” కృష్ణానుభవమాతల్, భగవద్విషయజ్ఞానమాతల్. వీచ్చెయ్వావతు-
 చావతామవమాతల్, స్వరూపజ్ఞానమాతలెన్టుపడి. “అన్దనైయుమ్” ఎన్టుతుక్కిరన్టు
 పాడిల్. అర్థికళుక్కుశేత్తైయ్యకళవు మెన్ముతల్, కొడుక్కిఱవర్కళ్ తల్లకుక్కు
 కళవుమెన్ముతల్, “కైకాట్టి” ఎన్టుతుక్కిరన్టుపారుల్, శెయ్యతనశెయ్యోమెన్టు
 కున్దు ఇరన్టుతాత్వన్వమాకవుమామ్, ఒన్దేయాకవుమామ్. “తిక్కుఱుకై” ఎన్టుకుక్కు
 మప్పడికొళ్ళకు. ౨.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

మూన్టామ్మట్టు. కీర్తిరత్నాపార్వాయిమ్ ఎమ్పెరుమానే ప్రాప్యనుమ్ ప్రాపకను
 మెన్టు నిచ్చయిత్తెన్ద వివర్కళుక్కు ఘాస్తరజ్జలై ఇపాట్టిల్కోల్లుమ్బడి యెజ్జనే
 కూడువతు, ఇతుప్రథానఫలమెన్టాతల్, అనుషణ్ణికఫలమెన్టాతల్కోల్లుక్కుడామైయాలే
 యెన్ద శెన్దెయిచెయరుళిచ్చెయ్కితార్ (స్వగ్ధార్థమిత్యాది). (పుత్తగిన్) ఎన్టుతు-“సుప్ర

(౧) శైత్తిరేయోపనిషది. “అయురాశాస్తే । సుప్రజాస్త్యమాశాస్తే”
 — (౨) “పితృమాతృసుతభ్రాతృ దారమిత్రాదయోపివా । ఏతైకఫలలాభాయ
 చక్ష్మాభాయకేశవః ,

భాయకేశవః”(౧). “మాతా పితా భ్రాతా”(౨). “శేలేయకణ్ణియరుమ్”
 ఎన్దు - ఎల్లామ్ అవన్తానేయాకై యాలే, తజ్జభుడైయ నోన్సుక్కు అను
 మత్తిపణ్ణినార్ క్కువరక్కడవతాన ఫలమిరుక్కుమ్బడియై చొచ్చిల్లకితార్
 కళ్. (3) “అనసూయవే” ఎన్దు- అసూయైయైప్పణ్ణితో భీయవనైయు
 మితే అధికారికళాకైక్కు. (౪) “యత్రాప్తాక్షరసంసిద్ధః” ఇత్యాది
 యాలే ఒరుత్తనై చొచ్చిల్లక్కడవతు; ఆనపిన్బు, ఇవర్ కళి తనై షేరు
 న్దాల్ నాడునాట్రిచొచ్చిల్ల వేణ్ణావితే. ... *

మూ.—ఓజ్జీ యలకళన్ద వుత్తమన్ పేర్ పాడి

నాజ్గల్ నమ్బావైక్కు చ్చాత్తి నీరాడినాల్

తీజ్గిన్ది నాడెల్లామ్ తిజ్గల్ ముమ్మారి పెయ్తు

ఓజ్జు పెరుణ్ణెన్ని లూడు కయలుకళ

జాస్త్వమ్” ఎన్దుత్తైప్పల్. (ఎల్లామవన్తానేయాకై యాలే) ఎన్దుతు-(౧) “ఉన న్నోడు
 న్దో మేయావోమునక్కే నామాచ్చెయవోమ్” ఎన్దుత్తైప్పల్. ఒరువర్ నోన్సునోన్సు
 మన్దోరువర్ క్కునుమతిమాత్రతాలే ఫలమ్ సిద్ధిక్కుమ్బడి యెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్కి
 తార్ (అనసూయవ ఇత్యాది). “ఇదంతతే గుహ్యతమం ప్రవక్ష్యామ్యనసూయవే”
 ఎన్దు గీరోపనిషదాచార్యక అనూయారాహిత్యమే ఉపాయాన్వయత్తుక్కుమ్ ఫలా
 న్వయత్తుక్కుమ్ అమెయమెన్ది శే తిరువుళ్ళమ్పల్ నీయరుళిచ్చెయ్తతు ; ఆకై యాలి
 వర్ కళుమ్ అసూయైయిన్ది క్కే యనుమతియుమ్ పణ్ణినార్ కళాకైయాలే ఇన్నోన్బాలే
 ఫలాన్వయమ్ వరత్తట్టిలెయ్మకరుత్తు. అవతారికాన్దరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (యత్రేన్ద్యా
 ది). “యత్రాప్తాక్షరసంసిద్ధోమహాభాగోమహీయతే । నతత్ర సచ్చరిష్యన్తి వ్యాధిదుర్భి
 త్ తస్కరాః” ఎన్దు ఒరువరిరుక్కుమ్బాతు నాడునాట్రిచొచ్చిల్లకైయాలే అప్పడియవర్
 కళ్ పల్ అప్తాక్షరసంసిద్ధరాయీర్ న్దాల్ అనుమతిపణ్ణినానోడుఅల్లాతారోడువాళియణ
 నాట్రిచొచ్చిల్ల వేణ్ణావితే ఎన్దుకరుత్తు. ... *

(౧) సుబాలోపనిషది - “మాతాపితాభ్రాతానివాసశ్శరణం సుహృద్గతి ర్నా
 రాయణః.” — (౨) తి-నాయ-౫-౧-౨. — (3) ౬౬-వతు పుటత్తిల్ కాన్దా. —
 (౪) “యత్రాప్తాక్షరసంసిద్ధోమహాభాగోమహీయతే । నతత్ర సచ్చరిష్యన్తి వ్యాధి
 దుర్భిత్ తస్కరాః”,

పూజువలైప్పొలిల్ పొటివణ్ణు కణ్ పడుప్ప
 త్రేజ్జాతే పుక్కిరున్దు శీర్ త్తములై పల్లీ
 వాజ్గ కుడఁచు నిత్తైక్కుమ్ వళర్ పెరుమ్మశుక్కళ్
 నీజ్జాత శెల్వమ్ నిత్తైన్దోరమ్బావాయ్. 3.

వ్యా.—(ఓక్కియులకళన్ద) ఇవర్ కళ్ ముతలేతోడన్దీ “నారాయణా” ఎన్దు ఉభయవిభూతియొగ తైచ్చొల్లి, “పాఱ్కుడలుళ్ పైయత్తుయిన్ద” ఎన్దు - అవతారార్థమాక పృథ్వికొణ్ణరుళినపడియొచ్చొల్లి, అజ్గునిన్దుమ్పోన్దు అవతరిత్తవళవుమ్వర అడియొత్తుకితార్ కళ్. (ఓక్కి) జగన్రక్షణార్థమాక తిరుప్పాఱ్కుడలిలే శాయ్న్దరుళినపోతు అర్తరక్షణమ్ పణ్ణప్పెత్తామైయాలే, పనిప్పట్టుచ్చాయ్న్ద మూగ్గిల్ పోలేయాయ్, అతు ఆదిత్యకిరణమ్ పట్టు కిళ్ళమ్ముమాపోలే, మహాబలియాలే నోపు పట్టదేవర్ కళార్తధ్వని కేట్టపిన్దు పోన్దువళర్ న్దపడి. పిఱర్ కార్యమ్ శెయ్యప్పెఱుకై యూలేవళర్ న్దపడి యెన్నువుమామ్. (1) “ఉవన్దపుళ్ళన్దనాయులకమళన్దు” ఎన్నక్కడవత్తితే. అజ్జనన్ది కే, ఇరవు పెఱువతఱ్కుమున్నే వామననానవక్ ఇరవువాయ్ త్త ప్రీతియాలే వళర్ న్దపడియాకవు మామ్. కైయిల్ నీర్ విఱ్కున్దపిన్దు వళర్ న్ద కడుమై. బ్రహ్మ, తిరువడికళ్ విళక్కిన నీరుమ్ కూడవిఱ్కున్దపడియితే.

నారాయణనడిపాడి ఎన్ద్రాతల్, పాఱ్కుడలుళ్ పైయత్తుయిన్ద పరమనడిపాడి ఎన్ద్రాతల్ కొల్లుకయన్దిక్కే “ఓక్కియులకళన్ద” ఎన్ద్రతుమ్కునియామకమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవర్ కళిత్యాది). “ఓక్కి” ఎన్దు ఇపోతు కొల్లుకైయావతు - మున్ను ఇప్పడియొణ్ణుతల్లియొమైతోన్దుకైయాలే, కీల్ పొట్టిల్ “పైయత్తుయిన్ద” ఎన్ద్రపడైక్కటాక్షిత్తు ఇరణ్ణుక్కుమ్ హేతుపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితాగ్ (జగతి త్యాది). అర్తధ్వనికేట్కైయే వళరుకైక్కు హేతువానపడి యెన్నెన్న పరుళిచ్చెయ్కితార్ (పిఱరిత్యాది). “ఉవన్ద” ఎన్ద్రతుమ్కు-పిఱర్ కార్యమ్ శెయ్యప్పెఱుకై యూలే ఉకన్ద వెన్దుకరుత్తు. వళర్ న్దులకళన్దవెన్నా తే “ఓక్కి” ఎన్ద్రాల్ ఫలితమాన త్వరైయిన్ వికుతి

(ఉలకశస్త్ర) (౧) “విచక్రమేపృథివీమేషవతామ్” ఎన్నిటవడియే-
గుణగుణనిరూపణమ్ పణ్ణా తే సర్వ సాణికళో పక్కలిలుమ్ తిరువడికల్తై
వై త్తవడి. వ్యాప్తియిల్ వరై తలిల్లాతాప్పోలేయాయ్ త్తు ఇరువుమ్.
వ్యాప్తిక్కుక్కరుత్తు-ఇవల్ బ్రీనుడై య స వైయుణ్ణాక్కుక్కైక్కాక. ఇట్లు
ఇవల్ బ్రోట్టై స్పర్శమ్ తనక్కుధారకమాకివితే నిన్దైత్తిరుప్పతు. ఇవ
ల్ బ్రీనుక్కు అపేక్షితమిన్దైక్కియిరుక్కేచ్చెయ్ తేయుమ్, ఉఱిజ్జుకిట
ప్రజైయై యణ్ణైత్తుక్కుణ్ణ కిడక్కుమ్ మాతావై ప్పోలే, ఇవల్ బ్రోట్టై
స్పర్శత్తుక్కు త్తా ఉకక్కితావితే. వరై యామైయుమ్, అతిమానుష
చేష్టి తల్లఱుమ్, వడివల్లకుమ్ కృష్ణానతారన్దో డొత్తిరుక్కైయాలే, శ్రీ
వాసునానతారన్దై యనుభవిక్కితార్ కళో.

(ఉత్తమన్) ఇట్టై, ఇవర్ కళుక్కు ఒరు ఉపకారమ్ పణ్ణినానాక

మొయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వైయిలిత్యాది). ఇట్టోల్ ధారాజలమామ్ శిషాదత్తీర్థముమ్
కుండు విట్టుమ్బడియాన వేగమ్ కొల్లిల్ బ్రాయ్ త్తు.

ఉలకపదవాసనై (గుణాసరేత్యాది). ఉత్తాగ్ధత్తై దృష్టాస్తపూర్వకమ్ స్థిరీకరిక్కి-
తార్ (వ్యాప్తియిలిత్యాది). (వరైతల్) తారతమ్యమ్, ఆకిల్ వ్యాప్తియేయమైయాలో,
ఉలకమళపాపనెన్నిన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వ్యాప్తిక్కిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే).
(ఉత్తాక్కుక్కైక్కాక) ఎన్ద వన స్తరమ్ “ఎన్దు” ఎన్దు కేవమ్. తిరువడికళోట్టై స్పర్శమ్ లోక
త్తుక్కు ఉద్ధారకమెన్న వేణ్ణియిరుక్కు అవాప్తసమిస్తకామనాని తనక్కుధారకమాక
వెన్నక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవల్ బ్రీనుక్కిత్యాది). (స్పర్శత్తుక్కుత్తాన్)
ఎన్ద తు-ముక్కుచ్చొన్లు. కృష్ణన్ పక్కల్ వ్యాముగ్ధరాన వివర్కళో మధురైయిల్ పిఱన్ద
ఉత్తమనెన్న వేణ్ణియిరుక్కు “ఓక్సి ఉలకశస్త్ర ఉత్తమన్” ఎన్నక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చె
య్ కితార్ (వరై యామైయుమిత్యాది). కృష్ణన్ పక్కల్ వ్యామోహమ్ ఇవన్ పోలియ
శవుమ్ పెరుకిచ్చెన్దై త్తెన్దుకనుత్తు.

(ఇట్టై) ఎన్ద తు-నుహాబలినిరసనార్థమాక ఉలకశస్త్రత్తై ఎన్ద పడి. (ఇవర్ కళుక్కు)
ఎన్ద తు - ఇన్ద్రాదిదేవతైకళుక్కైన్ద పడి. “ఉత్తమన్” ఎన్ద తుక్కు- తన్ పేటాక నిన్దై

(౧) పురుషనూక్తమ్

నన్నిక్కే తక్ పేతాక నిన్నై త్తిరుక్కిఱపడి, పిఱరై హింసిత్తు త్తవయి
 త్తై వళర్ క్కవేణు మెన్దిరుక్కుమవక్-అధమక్; “పిఱరుమ్ జీవిక్కు
 వేణుమ్, నాముమ్ జీవిక్కు వేణుమ్” ఎన్దిరుక్కుమవక్-మధ్యమక్; తనై ఎ
 ల్లఱియమాటియాకిలుమ్ పిఱర్ జీవిక్కు వేణుమెన్నుమవక్-ఉత్తమక్;
 (౧) “భక్తానామ్” (౨) “అప్యహం జీవితం జహ్యమ్” ఎన్దిరుక్కై.

(పేర్ పాడి) గుణజ్ఞభుక్కు వాచకమాన తిరునామజ్ఞలై ప్రీతి
 పూర్వకమాక ప్పాడి. “ఉత్తమక్ పేర్” ఎన్దిఱతు తిరుమన్రైత్తై.

త్తిరుక్కై అర్థమాకవరుళిచ్చెయ్తు తన్నై య్లఱియమాటియుమ్ పిఱర్ కార్యమ్ కెయ్యై
 ఎన్దు అర్థాన్తరమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పిఱరైయిత్తాదివాక్యత్రయత్రాల్). ఇరణ్డర్థత్తుక్కుమ్
 అదైవే ప్రమాణజ్ఞశరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (భక్తానామిత్తాది). “నలేయాపం నచాకాఱో
 నాయుధాని నచాస్పదమ్” ఇతునిషేధమన్దు, స్వాధీనతైయైత్తవిర్క్కిఱతు; నమక్కు
 (౧) “అహమపినమను | భగవత ఏవాహమన్తి” పోలే, ఇవమక్కు “నలేయాపం -
 భక్తానామ్” ఎన్దై. (౨) “అప్యహం జీవితం జహ్యం త్వంవా సీతే సలత్తణామ్ | నను
 ప్రతిజ్ఞాం సంశ్రుత్య బ్రాహ్మణేభ్యో విశేషతః” ఎన్దు ఎన్నైయుమ్ ఎన్నుడై మ్మెన్దు
 యుమ్ నేర్ న్దాకిలు మొరువర్క్కు “కెయ్కిఱామ్” ఎన్దుత్తై త్తవిర్క్కిఱలేన్ ఎన్దిఱపడియే
 తన్నై య్లఱియమాటియుమ్ పిఱర్ కార్యమ్ కెయ్యుమవన్దై.

“పేర్” ఎన్దుతుక్కు ఎల్లాత్తిరునామజ్ఞలై యుమ్ ప్పరుళిచ్చెయ్తు, తిరుమన్రై
 మాకవర్థమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఉత్తమనిత్తాది). పేర్పైతు తిరుమన్రైత్తైచ్చొల్లుమ్మడి

(౧) (ఉత్తమక్) జితన్తాన్రైత్తే, ౫ - “నలేయాపం నచాకాఱో నాయు
 ధాని నచాస్పదమ్ | తథాపి పురుషాకాఱో భక్తానాం త్వం ప్రకాశసే.” —
 (౨) శ్రీరామాయణే - ఆరణ్యకాండే - ౧౦ - ౧౭, సీతాం ప్రతిరామః. “మయా వైత
 ద్యవశ్యుత్వా కాత్తేన్నన్యన పరిపాలనమ్ | ఋషీణాం దర్శితారణ్యే సంశ్రుతం జన
 కాత్తజే || సంశ్రుత్యచ నశ్చక్ష్యమి జీవమానః ప్రతిశ్రవమ్ | ముసీనామన్యథాకర్తుం
 సత్యమిన్ద్రంహిమేసదా || అప్యహం జీవితం జహ్యం త్వంవా సీతే సలత్తణామ్ | నను
 ప్రతిజ్ఞాం సంశ్రుత్య బ్రాహ్మణేభ్యో విశేషతః || తదవశ్యం మయాకార్యం ఋషీణాం

ముతత్పాట్రిల్ “నారాయణ” ఎన్దెయాలమ్, ఇరణ్డామ్ పాట్రిల్ “పర
మ” ఎన్దు- అన్ద మన్తార్థమాన గుణపూర్తియై చొచ్చిల్లుకై యాలమ్,
ఇతిల్ మన్తో క్తవ్యాప్తిక్కు ప్రత్యభిజ్ఞాకరమాన త్రైవిక్రమాపదాన తై
చొచ్చిల్లుకై యాలమ్, తిరుమన్ద్రై తై చొచ్చిల్లుకిటతు. తిరుమన్ద్రై యాన్దార్,

(౧) “మన్దిర తై మన్దిరత్తల్” ఎన్దు మన్ద్రై తై చొచ్చిల్లి, అనన్దరత్తిలే
అతిల్ ఉత్తమాన వ్యాప్తిక్కు ప్రత్యభిజ్ఞాకరమాన త్రైవిక్రమాపదా
న తై అనన్దరమ్ పాట్రిలే యరుళిచ్చెయ్ తారితే. (ఉత్తమకపేర్) అవన్ద
నక్కుమ్ పిఱర్క్కుముణ్డాన వాళి పోరుమ్ అవనుక్కుమ్ తిరునామత్తు
క్కుమ్. కట్టిప్పొన్బోలే అవన్; పణిప్పొన్బోలే తిరునామమ్. అవన్దనై
ఇల్లై శెయ్ కిటవర్ కళుమ్ తిరునామన్ద్రై కార్యన్ద్రై నిత్తుర్. అతా

యెజ్జసేయెన్దు (ముతలిత్యాది). నమ్మాచార్యర్ కళుక్కు శబ్దమ్ మున్నాతల్, అర్థమ్
మున్నాతల్ శేర్ నే తిరుమన్ద్రై తై యనునన్దిక్కు నియతమాకై యాలే, ముతత్పాట్రిల్
శబ్దముమ్, ఇరణ్డామ్ పాట్రిల్ “పాఱ్కుడలుల్ పైయత్తుయిన్ద పరమన్” ఎన్దెయాలే తత్తు
రువనిల్ కొన్న గుణయోగముమ్, ఇప్పాట్రిల్, “ఓజీయులకళన్ద” ఎన్దు బహువ్రీహ్యర్థ
మాన వ్యాప్తియమ్ ఫలితతాకై యాలే ఇమా తిరుమన్తార్థ తై చొచ్చిల్లుకిట తైన్దుకరుత్తు.
(ప్రత్యభిజ్ఞాకరమానో) వన్దతు - త్రైవిక్రమాపదానమానతు గుణాగుణనిరూపణమిన్ది క్కే-
యరుక్కై యాకిట పాద్యకళితాలే స్తారకమెన్దపడి. ఉత్తమనైప్పాడి ఎన్నామల్,
పాడుమ్మోతు పేరిన్ది క్కే పాడమ్మూడాలే, “పేర్” ఎన్దు విశేషిప్పొనెన్దెన్న పరుళి
చ్చెయ్ కిటార్ (అవన్దనక్కుమిత్యాది). (పణిప్పొన్) ఆభరణమాన పా. ఇత్తాల్ -
అవనిలుమ్ అవన్ తిరునామమ్ పరమభోగ్యమాకై యాలే అవనుడైయి వైభవతైయేయు
ళిడాకవైత్తు తిరునామత్తైప్పొతుకై వివక్షితమెన్దతాయ్ తు. కీర్ భోగ్యతైయాలే
వన్దవైభవతై నియామకమాక పరుళిచ్చెయ్ తు, ఫలప్రవర్తనలమువనిలు మితుక్కుణ్డాన
పెరుమైయై నియామకమాక పరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అవన్దనై యిత్యాది). (ఇల్లై శెయ్ కి
వర్కల్) నిర్వికల్పనిరూపకర్. ఇప్పడి కీర్తయైయై డైతన తిరునామత్తై చొచ్చిల్లి

వతు-వ్యాధిపరిహారార్థమాక తిరునామసక్కిర్రనతై విధిత్రాల్ అప్పోతే
అత్తై చెయ్యూచిత్పర్కల్. ఇని మాతృఘాతకనుక్కుమ్ కైనొందాల్
“అమ్మే!” ఎన్నప్రాప్తియుణ్డామాపోలే, తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు
ఎల్లార్కుమ్ ప్రాప్తియుణ్డాయరుక్కుమ్. తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు
యోగ్యతై సమ్పాదిక్కవేణ్డా, ఇతుతానే యోగ్యతైయై పుణ్ణిక్కొడు
క్కవల్దు.

(నాజ్గళ్) తిరునామతై వాయాలే శొల్లువిడిల్ ధరిక్కమా
ట్రాత నాగ్గళ్. నెళ్లు కావలిడుకిఱవూరిలే ఇతు నమక్కు సిద్దిప్పతే! ఎన్ఱు
ప్రీతైకళాయ్, తజ్జలై శ్లాఘిక్కితార్ కళెన్నవుమామ్. (సమ్బావైక్కు)
ప్రాపకతయావన్ఱిక్కే, ప్రాప్యరుచి ఇరున్దవిడత్తి లిరుక్క-వొట్టామల్
శెయ్కిఱనోన్ఱుక్కు. (పావైక్కుచ్చాత్తి నీరాడినాల్) నాట్టార్కు
“నోన్ఱు” ఎన్ఱు ఒరువ్యాజతైయిట్టు నమ్మడైయ విరహతాపమ్పోక
వామ్కుళిత్రాల్. నోన్ఱు ఎన్ఱొరువ్యాజతైయిట్టు కృష్ణసంశ్లేషతై పుణ్ణి
నాలెన్ఱుమామ్. (పేర్ పాడి నీరాడినాల్) సమ్బన్దజ్ఞాన పూర్వకమాక
కృష్ణసంశ్లేష్ పుణ్ణినాల్. ఘలముమ్ ఫలప్రదాతావాన డిలకళన్దవన్బడి
యాకై.

(తీగ్గిన్ఱినాడెల్లామ్) నాట్టల్ వ్యాధి దుర్భిక్షాద్యమన్దశబ్దశ్శెల్లామ్

మృతు ప్రయతనాయ్చ్చొల్లవేణ్డావోవెన్నవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇనియిత్త్యాదివాక్యత్ర
యత్తాలే). (ప్రాప్తియుణ్డామాపోలే) ఎన్ఱు-యోగ్యతైయ్యుణ్డామాపోలేయన్దపడి.

“సమ్బావైక్కు” ఎన్ఱపోలే “నాజ్గళ్” ఎన్ఱు ఆర్థసిద్ధమాయరుక్కవుమ్
“నాజ్గళ్” ఎన్ఱుక్కు ఇరన్ఱుతాత్పర్యతైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తిరునామతైయి
త్త్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (ఇను) ఎన్ఱు-కృష్ణసంశ్లేషతై. నాజ్గళ్ పావైక్క-న్నవమై
న్దిరుక్క “నమ” ఎన్ఱుక్కుత్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రాపకత్యాది). “సమ్బా
వైక్కు” ఎన్ఱవనన్దరమ్ పావై ఎన్ఱొరుపేరై ఎన్ఱధ్యాహరిన్ఱు, “కాత్తి” ఎన్ఱుక్కు
ఇట్టెన్ఱు ఆర్థమాయ్, తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నాట్టార్క్కిత్త్యాది). “పేర్” ఎన్ఱ
కుక్కు త్తిరుమన్ఱిమర్థమానపక్షత్తిలె యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సంబన్దత్యాది)

పోయ్ సమృద్ధమాయ్. తద్దాముడైయ సుకృతమనుభవిక్కిలితే అవ్వళ విలే నన్నెయావతు. (౧) “రామే రాజ్యంప్రకాసతి” ఎన్నిటపడియే తద్దా ముడైయ పుశ్యానుగుణమాకనన్తి క్కే, పెరుమాళ్ళుడైయ భాగ్యత్తాలే (౨) “ప్రహృష్టముదితోలోకః” ఎన్దు రాజ్యమ్ శెన్టాత్పాలే, ఇవ్వాళే యన్తి క్కే ఇవ్వాళోడే సమృద్ధిత్త నాడెల్లామ్ మజ్జళమాకై. (తిజ్గళ్ ముమ్మారి పెయ్తు) వెళ్ళక్కేడుమ్ వఱిశ్కేడు మిన్తి క్కే ఊతెన్ణెయ్ విట్టాత్పాలే యిరుక్కై. ఒన్పతునాళ్ వెయ్యిలుమ్ ఒరునాళ్ మత్తైయ మాయ్, (3) “నికామే నికామే నః పర్జన్యోవర్షతి” ఎన్దు - అపేక్షిత్త కాలత్తిలే యున్డాయిరుక్కై.

(ఓజ్జు పెరుమ్ శెన్నెలూడుకయలుకళ) కీర్తీచ్చొన్న తిరువులకళన్ద రుళిన సర్వేశ్వరనోడొత్తిరుక్కై. విడివోతే నట్టు, నాయిటు పట్టపోతు

(సమృద్ధమాయ్) ఎన్దు తుమ్మ - మేలే, “నీన్దొతి శెన్వమ్ నిత్తెన్దు” ఎన్దు ఊరిత సమృద్ధియెచ్చొల్లుకైయాలే, నాట్టుక్కు అరుబళిబ్బళ పోతుకైమొచ్చొన్నతు ఉపలక్షణ మాయ్ సమృద్ధిపర్వన్తమ్ శొల్లుకిట తేన్దుకరున్దు. నీరాడినాల్ నాడెల్లామ్ సమృద్ధమా మ్మడి యెబ్బ నేయెన్న పరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తద్దామిత్వాది). ఇత్తాల్ - చేతనకన్తోపాధి కమన్తి క్కే ఇవర్కళిడత్తిలనుగ్రహత్తాలే ఇవర్కళిరున్ద నాడెల్లామ్ సమృద్ధమా మెన్దు కరున్దు. దృష్టాన్తపూర్వకముక్తార్థత్తై వివరిక్కిఱార్ (రామే రాజ్యమిత్వాది. (మజ్జళ మాకై) ఎన్దు వనన్తరమ్ కూడుమెన్దు శేవమ్. (ఊతెన్ణెయ్) ఎన్దు తు-తలైయిలే ఊటఊట ఎన్జెయిట్టాత్పాలే యెన్దు పడి.

“పెరుమ్ శెన్నెల్” ఎన్నవ మెన్దిరుక్క “ఓజ్జు” ఎన్దు విశేషి త్తతుక్కుత్తా త్పర్వమ్ (కీర్తీత్వాది). వళరన్ద పెరుమ్ శెన్నె రెన్నలాయరుక్క “ఓజ్జు” ఎన్దుత్తాలే తోబ్ బుకిట పర్జన్తైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (విడివోతే ఇత్వాది). (నాయిటు పట్టపోతు) ఎన్దు శు-నూర్చ్య

(౧) రామాయణే - యుద్ధకాండే - ౧3౧ - ౯౩, “రామో రామో రామ ఇతి ప్రజానామభవన్ కథాః । రామధూతం జగదధూద్రామే రాజ్యం ప్రకాసతి.” — (౨) బాలకాండే - ౧ - ౯౦, “ప్రహృష్టముదితోలోక స్తుప్తః పుష్ట స్సుధార్మికః । నిరామయోహ్యరోగశ్చ దుర్భిక్ష భయ వర్జితః” (3)

వస్తుపార్ త్తాల్ కైకవిత్తుప్పార్ క్కవేణుప్పడియిరుక్కై. మారీచన్
 పెరుమాళై(౧) “వృక్షేవృక్షేచ పశ్యామి” ఎన్టాత్పీలే, ఇవర్ కళుక్కు
 శ్రీవామన నిమిత్తమాక “వృక్షేవృక్షేచ పశ్యామి” ఎన్జిరుక్కి. అపడి.
 (ఓణ్ణు పెరుమ్ శెన్నెల్) ఒరుముతలే ఒరు శెయ్యై విళాక్కొలై కొణ్ణు అజ్జ
 నొరువరమ్మిల్లామైయాలే ఆకాశావకాశ ముళ్ళవళవుమ్ వళర్ నిరుక్కై.
 (ఊడుకయల్ ఉకళ) శెరుక్కాలే యానై క్కన్ఱుపోలే వళర్ న్ద కయల్ క
 శాననై శెన్నెల్ కళిక ఉళ్ళేపుక్కు, పోక ఇడమ్ పెటామైయాలే తుళ్ళా
 నిఱ్ఱుమ్, విఱ్ఱుక్కాడఱియామే యకప్పట్టపడి. తిరువులకళన్దరుళిన సర్వే
 శ్వరనై క్కణ్ణ అనుకూలర్ పట్టతు పడానిఱ్ఱుమాయ్ త్తు ఇవై.

నుచ్చిపట్టపోత్తపడి. (కైకవిత్తు) ఎన్ఱు - మార్యకిరణ్ణిల్ కణ్ణుక్కు త్తాన్దాతపడి.
 తన్ కైమైక్కవిత్తుక్కొణ్ణెన్దపడి. తాన్దల్ పరసమ్మద్ది శొల్లమళవిల్ “ఱిన్దల్ మమ్మా
 రి” ఎన్టాత్పీలే స్వాభావికమాన సమ్మద్దిమైచ్చొల్లవేణ్ణియిరుక్కు * ఓణ్ణు కైయై ఇప్పడి
 విశేషిత్తు అతిశయోక్తియాక చొల్లువానెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మారీచనిత్యాది).
 భయత్తాలే మారీచమక్కుత్తోన్ దుమాపోలే ఇవర్ కళుక్కు ప్రేమాధిక్యత్తాలే వామనను
 డైయభర్తల్ శెన్దమతోన్ శిచ్చొల్ల కితార్ క శెన్ఱకరుత్తు. క్కెల్లామ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్
 తు “పెరుమ్” ఎన్ఱుత్తుమ్ “ఓణ్ణు” ఎన్ఱుత్తుమ్ పేతుపూర్వకమ్ శబ్దార్థమరుళి
 చెయ్ కితార్ (ఒరుముతలేయిత్యాది). “శెన్నెల్” ఎన్ఱు ఏకవచనత్తాలే (ఒరుముత
 లే) ఎన్ఱు. సస్యజ్జైయిట్టిప్పడి వర్ణితమక్కు పేతువైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తిరు
 వులకళననిత్యాది).

(౧) రామాయణే అరణ్యకాండే - ౩౯ - ౧౪ -, రావణం ప్రతిమారీచః, “వృక్షే
 వృక్షేచ పశ్యామి చీరకృష్ణాజినాన్బరమ్ । గృహీత భసుదంరామం పాశచాన్దమి
 వాన్తకమ్ ॥ అపి రామసహస్రాణి భీతః పశ్యామి రావణ । రామధూతమిదం సర్వమరణ్యం
 ప్రతిభాతి మే ॥ రామమేవ హి పశ్యామి రహితే రాక్షసాధిప । దృష్ట్వా స్వప్నగతం
 రామ ముద్భ్రామామి చింతనః ॥ రకారాదీని నామాని రామత్రైకస్య రావణ । రత్నానిచ
 రథా క్షైవ త్రాసంసంభానయన్తి మే”

(పూజువలైప్పొత్తిల్ పొటివణ్ణు కణ్ పడుప్ప) పూత్తకువలైయిలే ఎన్నుతల్; కాలత్తిలే ఎన్నుతల్; దర్శనీయమాన కువలై ప్పూవిలే ఎన్నుతల్. (పొటివణ్ణుకణ్ పడుప్ప) మధుపానత్తాలుమ్ అన్యోన్యసంక్లేషత్తాలుమ్ పిఱన్ద పుకరడైయి వడివిలే తొడైకొళ్ళలామ్బుడి యిరుక్కిఱ వణ్ణుకళ్. తన్నిల్ తాన్ ఒరుమహాభారత తై ప్పారిత్తుక్కొణ్ణువుక్కు పుప్పత్తిలే స్పర్శసాఖ్యతాలే నజ్జుణ్ణాలైప్పోలేకిడన్దు ఉఱిణ్ణియుణర్న్దు ఎఱున్దిరుక్కుమ్పొతు, “ఎన్నై నీయెఱుప్పిల్ శీలై”, “ఎన్నై నీఎఱుప్పిల్ శీలై” ఎన్దు ఒన్దుక్కొన్దు “శీఱు, పాఱు” ఎన్నానీఱుమ్. (౧) “పళ్ళి క్కమల త్తిడైప్పట్టపకువాయలవక్ ముకమ్నోక్కి నళ్ళియూడుమ్” ఎన్న క్కడవతితే. (ఉడుకయల్ ఉకళ - పూజువలైప్పొత్తిల్ పొటివణ్ణుకణ్ పడుప్ప) కువలై ప్పూవిలే, వణ్ణు, మధుపానమ్ పణ్ణు ఎన్దు పడిన్దదైయిలే కయల్ ఉఱేయకళ, శెన్నెలుమ్ కువలైయిమ్ ఒక్క అళైన్దు, తూజు మెత్తైయిలే యుఱిజుమ్ రాజపుత్రిర్ కలైప్పోలే వాయిల్ మధువోడే వణ్ణుకళ్ కణ్ పడుప్ప ఎన్దు.

ఇతు వయలికసమృద్ధి; ఇని ఉరిక్ సమృద్ధియిరుక్కుమ్బుడి శొల్లకిఱతు. (తేక్లా తేపుక్కిరున్దు) ఎత్తనై యేనుమ్ ముక్ కై యురవియ రాయిరుప్పార్ ఇఱ్ఱియ వేణుమాయ్త్తు ప్పశుక్కఱక్క వ్పుకుమ్పొతు.

“పాటి” ఎన్దు అఱుకాయ్, అకుక్కు పేతుపూర్వక మర్థమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మధువిత్తాది). కణ్ పడుక్కై-ఉఱిజుక్ కైయాయ్, అతిసెల్లెనిల తై యిరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తన్నిల్ తానిత్తాది). (పకువాయలవక్) పెరియవాయైయుడైయి పురుషవణ్ణు. (నళ్ళి) పెణ్ వణ్ణు. (ఉడుమ్) ఎన్దుతు - “నెరుక్కు మెన్ద పడి” సమభివ్యాచార తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కువలైయిత్తాది).

“తేక్లా తే” - ఏక్లా తే, “పుక్కు” - కఱక్క ఒరుప్పట్టు, “ఇరున్దు” - ఒరునిలై యాకవిరున్దు ఎన్దిప్పడి శబ్దార్థమాయ్ ఏజుక్ కైక్కు-ప్రసక్తియైయుమ్ ఒరుప్పడుక్ కైయిలళ్ళ వరుమైయైయుమ్, ఇరుక్ కైక్కు-పేతువైయుమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎత్తనైయేనుమ్ త్యాది

ఇతుక్కడి-పాల్ మాతామైయాలే యెఱున్దిరుక్కప్పకాతు. ఇత్తాల్-
పాల్ పోరుమ్ పెరుమైయై అనుసన్ధిత్తవాతే కఱక్కవారుప్పడువారిల్లై.
తిరువడి, సముద్రమ్ కడక్కవారుప్పట్టాత్పలే ఒరుప్పట్టుక్కొండ్లు ఇట్టే
యవేణుమ్బుడియాయ్తు ఇరుప్పతు. (ఇరున్దు) పాల్ మాటిలితే యెఱు
న్దిరుక్కలావతు; స్థావరప్రతిష్ఠాపోలేయిరున్దు. (శీర్ తములై) విరలిట్టు
చ్చున్ శ్రీప్పిడిక్కవొణ్ణాతు, ఇరిణ్ణుకై యాలుమ్ అస్తైత్తుక్కఱక్క వేణు
మ్బుడి కనత్తిరుక్కై. (పన్ శ్రీవాణ్ణుక్కుడమ్ నితైక్కుమ్) వాణ్ణుకై -వలి
క్కైయాయ్, పన్ శ్రీక్కఱక్కక్కుడమ్ నితైక్కుమెన్నుతల్; ములై
యైప్పన్ శ్రీ కైవాణ్ణ, తానేనిన్దు పాల్ శొరియుమెన్నుతల్; ఇట్ట కుడ
జ్జల్ వాణ్ణవాణ్ణ నితైక్కుమెన్నుతల్. కుడమిడా తారిభుక్కిఱతు పశు
వికతున్ దమన్తే. ఇవై చ్చయుడైయార్ ఈశ్వరనైప్పన్ శ్రీ కృతకృత్యరా
మాపోలే యాయ్తు ఇవైయుమ్.

(వళ్ళల్) కీర్తే - పాల్ పోరుమ్ పెరుమైయై చ్చొల్లిన్ ద్రాకిల్
ఇని వళ్ళల్ తనమానతు ఎన్నెన్నిల్; కృష్ణన్బడి ఇవన్ దుక్కు ముణ్ణా
యిరుక్కై; ఆరేనుమ్ ఇవకమ్ముత్తిలే ఓలైకట్టి “తూతుపో” ఎన్టాల్
పోమాపోలేయాయ్తు ఇవైయుమ్ - శిఱుప్రజైకళుక్కుజ్జుడక్కట్టవు
మడిక్కవుమామ్బుడి తనై ఎక్కుడుత్తుక్కొండ్లునితై. (పెరుమ్ పశు
క్కల్) వుల్లుమ్ తణ్ణేరుమ్ ధారకమాక వళర్ న్దవై యన్తిక్కే, కృష్ణన్బ
ర్మమే ధారకమాక వళర్ న్దవై యాకైయాలే, శ్రీశత్రుజ్జయనైప్పలే
యాయ్తు ఇరుప్పతు.

వాక్యచతుష్టయత్తాలే). (పాల్ పోరుమ్) ఎన్దతు - పాల్ కురక్కు మెన్దపడి.
“ఇరున్దు” ఎన్దతుక్కుచ్చొన్నవర్ధత్తై వివరిక్కితార్ (పాలిత్వాది). “శీర్ త” ఎన్దతు
క్కు-పెరు త్తవెన్దరమాయ్, తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (విరిత్వాది). “పన్ శ్రీ”
ఎన్దతు - పన్ దమన్తాయ్, “శీర్ తములై పన్ దుక్కుడమ్ వాణ్ణ నితైక్కుమ్” ఎన్దన్ద
యమ్ తిరువుళ్ళమపన్ శ్రీ మూన్టామర్గమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇట్టవిత్వాదివాక్యత్రయ
త్తాలే). “కుడమ్” ఎన్దతు - జాత్యేకపదమ్.

(సీక్లాతశెల్వమ్ నితైన్దు) అభీవిల్లాత సమ్పత్తు నిరవధికమామ్బడి. చేతనరుడైయ పుణ్య పాపానురూపమాక ప్పడివిడుమ్ సర్వేశ్వరనడి యాకవన్ద సమ్పత్తాకిలితే అళవుపట్టిరుప్పతు; (౧) “ పాపానాం వా శుభానాంవా” ఎన్ను మవళడియాకవన్ద సమ్పత్తాకై యాలే ఊర్ బుడైత్తా యిరుక్కుమితే ఇతు; ఆకై యాలే “సీక్లాతశెల్వమ్” ఎన్నిఱతు. 3.

విహిక ఫలమాన సంపత్తై దేశవిచ్చేదముమ్ కాలవిచ్చేదము మిన్త్తిక్కే నిరవధిక మెన్నక్కుడుమామెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (చేతనరుడైయవిత్తాది). (పాపానామ్) ఇత్తాదిక్కు - పుణ్యపాపరూపమాక వరుమత్తిక్కేయిరుక్క్కేయాలే అవళ్ కప్పె యళవుపట్టిరామైయాల, అత్తాలవరుమ్ సంపత్తుమళవిల్లాతే నిరవధికమామ్బడి యిరుక్కు మెన్జుకరుత్తు.

[ఓగ్గియిత్తాది, నీరాడినాల, నాడల్లామ్ తీర్గిన్ది తిజ్జళ్ ముమ్మరి పెయ్తిడుమ్, కయర్ ఓక్కుమెరుమ్ శెన్నెల్-ఉకళ - పాటివన్దు పూజునలై పోప్పితిల్ కణ్ పడుప్పవిరు క్కుమ్, వళ్ళల్ పెరుమ్ పకుక్కళ్ తేక్లాతే పుక్కిరున్దు శీర్ త్తమలైపల్ శీవాజ్జక్కుడమ్ నితైక్కుమ్, ఏర్-ఇప్పడి సీక్లాతశెల్వమ్ నితైన్దిడుమ్, ఎమ్మవాయ్-ఎజ్జళ్ వార్తైయై ప్పిన్ శెన్దు, ఓర్-ఓరున్గోళ్. అష్టాక్షరసంసిద్ధరుడైయై వైభవత్తై బుద్ధిపణ్ణుగో శెన్ద పడి] ఎన్దు అన్వయమ్ కణ్ణుకొళ్ళతు. 3.

శిన్న ఆరుమ్బదమ్.

మాన్డామ్బట్టు. (ఓగ్గి) కృష్ణసంక్షేపమ్ ఫలమాయిరుక్కు కామ్యపురుషార్థజ్జలిలే అన్వయిత్తాలైప్పిలే, అవాన్దరపురుషార్థజ్జలైయ పేక్షిక్కిటలెన్నెన్న (స్వర్గార్థమాకవి త్తాది). పుత్త్రైక యజ్ఞ సన్తతి విచ్చిన్నమాకామైక్క పేక్షితమ్. అనుమతి పణ్ణిన మాత్రమ్ కొణ్ణు అవర్కకుక్కు అతిశయమ్ తేడుకిటలెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అన నూయవే ఇత్తాది). ఇవర్కళ పేక్షి త్తమాత్రత్తాలే లోకత్తుక్కు నన్దైయన్డామామెన్న

(౧) రామాయణే - యుద్ధకాండే - ౧౧౬ - 3౮, “రాజసంక్రయవశ్యానాం కుర్వంతీనాం పరాజ్ఞయా । విభేయానాన్పుదాసీనాం కశకుప్యేద్వాననోత్తమః”. ౪౪. “పాపానాంవా శుభానాంవా వధాన్వాణాంస్తవజ్గమ । కార్యంకరుణమార్యేణ నకన్చి న్నాపరాధ్యతి”.

వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (యత్రాష్టాక్షర ఇత్యాది).

(అడియొత్తుకితార్ కళ) అవన్ వన్దవట్టి మైయను సరిక్కితార్ కళ. పిఱర్ కా ర్యమ్ కెయ్ కై తిరువుళ్ళత్తుక్కుకప్పాయిరుక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉవన్ద ఉళ్ళత్తనాయ్) ఎన్దు. (కడుమై) వేగమ్. 12వక్కి తిరువడివిళ్ళక్కిన నీరుమ్ ధారాజముమ్ కూడ విఱుమ్బడియిళై కైయిల్ నీర్విఱున్దపిన్దు వళర్ న్దవేగమ్.

1 (వ్యాప్తియిల్ వరైతల్లితాపోల్) ఎన్దు - గుణాగుణనిరూపణమ్ వణ్ణతా పోల్ తేయ్ పడి. ఇవన్ బోట్టైన్దర్పమ్ ధారకమాకనినై త్తిరుక్కిమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవన్ బుక్కువేయ్ కైయిన్దు కైయిరుక్కుచ్చెయ్ తేయమిత్యాది). కృష్ణనైవిట్టు వామనావతారత్తై యనుసంక్కిట తెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వరైయానై యు మిత్యాది)

ఉత్తమన్దూర్ (తన్ వేతాకనినై త్తిరుక్కిటపడి) ఎన్దు కాట్టుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పిఱరైయిత్యాది). తన్నైన్దు ధీయమాణియమ్ పిఱర్ జీవిక్కవేణు మ్మోరుక్కువేణుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (భక్తానామిత్యాది).

* పేరుక్కిరణ్దుపారుళ్. “ఉత్తమన్ వేర్” ఎన్దూర్ తిరుమన్ద్రైత్తై కాట్టు మోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ముతత్వాట్టిలిత్యాది). ఉత్తమనైప్పాడి ఎన్నా తే “వేర్ పాడి” ఎన్దూరే అవనియమ్ తిరునామత్తుక్కున్దాన ప్రాధాన్యమ్ తోర్ బుక్కితెన్ది తార్ (అవన్ద నక్కుమిత్యాది). తిరునామత్తుక్కుప్పడి అధిక్యమేతెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవన్ద న్నైయిత్యాది). అవన్ద యిరైకెయ్ కిటవర్ కళ తిరునామమ్ కొల్లువార్ క గోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇనిమత్పమాతకనుక్కుమిత్యాది). మాతావై వెట్టుకిటపోతు కై నొన్దాలితి కెమ.

(నెన్దు కావలిడకిటపూరితే) ఎన్దు - నెన్దులుమ్ నినైయతపడి నివేధిక్కిట పూరితే యెన్దు పడి. “పావైక్కుచ్చా త్తి నీరాడినాల్” ఎన్దు తుక్కుశబ్దార్థమ్-నోన్పుక్క నిటవ్యాజత్తాతే నీరాడినాల్ న్దు. కాత్తి - వ్యాజత్తైయిట్టు.

ఇవర్ కళోన్పు నోర్ బూర్ తిరువాయ్ పాడిమాత్రమన్విక్కే నాట్టిల్ వ్యాధి చుర్చిత్తాద్యమణ్ణగణ్ణ క్కెల్లామ్ పోమ్బడియెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తన్దాముడైయ సుకృతమిత్యాది). (ఉత్తనైయ) ఎన్దు తు-కున్దునైకగుక్కు ఉత్తక్కత్తైయ్ కప్పాతా మైయాతే ఉచ్చియిదువర్ కళిళే, అత్తైన్దు కిటతు.

(నాయిలుపోతు) మధ్యాహ్నమ్. నాయిలుపట్ట ఎన్న పారమాకిర్, అన్నియమ్మో తెన్వపడి. కెన్నెలెన్వ ఏకవచనత్తుక్కుమ్ పెరుమైక్కుమ్ తాత్పర్యమ్ (ఒరుమతలేయ త్యాది).

“కణ్ పడుప్ప” కణ్ణుజ్జ, “కువకై”- నెయ్తల్, “పాటి” తేజస్సు. “కణ్ పడుప్ప” ఎన్వతుక్కు-తాత్పర్యమ్ (తన్నిల్తానిత్యాది). తిర్యక్కుక్కుకుక్కుమ్ ప్రణయ కోపముణ్డోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (పర్ళిక్కు-మలత్తిడైయిత్యాది). (అలవక్) అణ్ణు. (నర్ళి) పెణ్ణు.

“తేన్దా తే” భయప్పడాతే. * ప్రసక్తస్యహి ప్రతిషేధః ఎన్వ భయప్పడ యో గ్యతేయణ్డోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎత్తనైయేసుమిత్యాది). “పుక్కు” ఎన్వతుక్కు-తాత్పర్యమ్ (తిరువడియిత్యాది. (౧) “తత్తస్తువై జామ్బువతాభిచోదితః ప్రతీతవే గః పవనాత్తజః కపిః | ప్రహర్షయంత్రాం హరిపీరవాహినీం చకార యాపం మహదాత్మ నస్తథా | సంస్త్రాయమానోహనుమాన్ వ్యవర్ధత మహాకపిః | సమావిధ్యచ లాఙ్కాలం హన్వాచ్చబలమేయివాక్” “శీర్ త్తములై”-కనత్తములై. “వాజ్జక్కుడమ్ నిత్తైక్కుమ్” ఎన్వతుక్కు-మూన్దుపారుళ్, ఇరణ్ణామర్థమ్-కైయాలే ములైమైత్తోట్టుక్కు-వాజ్జ వెన్వపడి. ఇప్పడియానాల్ కుడజ్జళేక్కే, అత్యుక్తియణ్డోవెన్న (కుడమిడాతారిత్యాది). 3.

పెరుమైక్కు-తాత్పర్యమ్ (పుల్లుమ్తణ్ణీరుమిత్యాది).

కు ట్టి అ రు మ్మ డ మ్.

(ఓజీ ఇత్యాది). కృద్యసంక్షేపమ్ ఫలమాయరుక్కు-కామ్యపురుషార్థజ్జలిలే అన్వయి త్తైరెప్పోలే అపాస్తరపురుషార్థజ్జళే పేక్షిక్కి-అతెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (స్వర్గా దిపురుషార్థజ్జళేస్తుకుడణ్ణి). అనుమతిపణ్ణినమాత్రత్తుక్కు అవర్కకుక్కు అతిశయమ్ తేడ వేణుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అననూయవే ఎన్వతుడణ్ణి). (బ్రహ్మాతిరువడివిళక్కిన నీరుమ్మాడ) ఎన్వతు - కైయిల్ధారై వార్క్కి-అనీసోడుమ్మాడ వెన్వపడి. వ్యాప్తి యిల్ వరై తలిల్లాతాప్పోలే ఎన్వతు - గుణాగుణనిరూపణమ్ పణ్ణాతాప్పోలే ఎన్వపడి. (౧) “అప్యహంజీవితం జహ్యంత్యాంవా సీతేసలత్సణామ్ | నహి ప్రతిక్షాం సంశ్రుత్వ బ్రా హ్మణేభ్యోవిశేషతః”. “ఉత్తమన్” ఎన్వతు - పురుష ఉత్తరపురుషర్కలై వ్యావర్తిక్కి- అతు. ఉత్తమనైప్పాడి ఎన్నాతే “ఉత్తమన్ పేర్పాడి” ఎన్నెయాలే తిరునామత్తి నుడైయ ప్రాధాన్యమ్ తోబ్బుకిటతు. విఘ్నరాసవర్కకుక్కు త్తిరునామమ్కొల్ల

౧. — నాలామ్బాట్టు. ఉభయవిభూతియు క్తనాన సర్వేశ్వరక
 ఇగ్గే కృష్ణనాయనన్దు తన్నై త్తామివిట్టు, పెణ్ణళ్ళోళ్ళిల్లిదీమిచ్చెయ్యమ్మ
 డిక్కిడాక త్తాకైయాళాయ్, అవర్కళుడైయ అపేక్షిత సంవిధానమ్

యోగ్యతైయ్జోవెన్న (మాతృసూతకముక్కుమిత్త్యాది). మాతృసూతకముక్కుమ్ కై
 నొన్దాలెన్దుకు - పెట్టుమ్మాకు కై నొన్దాలెన్దు పడి.

“పావైక్కుచ్చాత్తి” - నోన్బెన్దు వ్యాజ్యతైయిట్టు.

తిరువాయప్పాడిమాత్రమన్దిక్కే నాడెల్లామెన్నక్కుడుమోవెన్నవరుళిచ్చెయ్
 కిఠార్ (తద్దామడైయ సుకృతమిత్త్యాది).

ఊటెణ్ణయావకు - పిళ్ళైకళుక్కుత్తలైయిలే ఊటత్తక్కతాక వార్తాచోప్ప
 లెన్దు.

“కెన్నెల్” ఎన్ద ఏకవచనస్తుక్కుమ్ పెరుమైక్కుమ్ త్తాత్పర్యమ్ (ఓరుమతలే
 యిత్యాది).

“వరివణ్దు” వరి - అట్టుకు. “కణ్ పడుప్ప” ఎన్ద కుక్కుత్తాత్పర్యమ్ (తన్నిల్
 తానిత్త్యాది). కణ్ పడుప్ప - కణ్ణులుజ్జు. తిర్యక్కుక్కళుక్కు ప్రణయకలహముజోవెన్న
 వరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (పర్యేక్కుమలత్తిత్త్యాది).

“తేక్లాతే” భయపుడాతే. * ప్రసక్తస్యప్రతిషేధః అన్తో, భయపుడ యోగ్య
 తైయ్జోవెన్న (పార్ పోరుమిత్త్యాది). ఇత్తాల్ భయపుడ యోగ్యతైయ్జెన్దుపడి.
 “పుక్కు” ఎన్ద కుక్కుత్తాత్పర్యమ్ (తిరువడి ఎన్దుకుడన్ది). “కిర్ త్తములై” - కనత్త
 ములై. “వాణ్” ఎన్ద కుక్కు ఇరణ్డామర్థమ్ - కైయాలే ములైయైన్దు కై వాణ్
 వెన్దు పడి. ఇప్పడియానాల్ కుడన్దుశ్చేయెన్న (మడమిడాతారిత్త్యాది).

(శ్రీమహాయక) చక్రవర్తితిరుమకనారడైయ అనై.

...

3.

పెరియ ఆరుమ్బదమ్.

నాలామ్బాట్టు. నాట్టార్క్కు నోన్బెన్దుపేరిట్టుకృష్ణసంక్లేషమ్ పణ్ణత్తేడు మవర్
 కళ్ నోన్బుక్కాకవర్న దేవతైయై ప్రార్థిక్కితార్కళెన్నుమకు కూడిదీదో యాకిలుమ్.
 ఇవర్కళెన్దాత్తరసంసిద్ధరాకైయాలే దేవతాన్తరప్రార్థనై స్వరూపవిరుద్ధమాకైయాలే
 అవర్కళెన్దిధిక్కితార్కళెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పదీదీ, అన్దదేవతైకళివిధేయరాకైక్కుక్కు
 ముతిక న్యాయత్తాలే ఉపపత్తియరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (ఉభయేత్త్యాది). అవన్ పరమప్రణ
 యియాకైయాలే కైయాళాయినా నేయాకిలుమ్ ఇవర్కళిరుక్కుమ్మడి యెజ్జనేయెన్న

పణిప్పొగుటిపడికట్టాల్, ఇతర దేవతైకభుక్కు చ్చొల్లవేణ్ణావితే ఇవర్ కభుమ్ అవనుమానశేర్ త్తియిలే కిళ్ళిత్కరిత్తు అత్తాలే స్వరూపలాభ మ్మాయిరుక్కుమితే. (౧) “ద్రవ ని దైత్యాః ప్రణమ నిదేవతాః” ఎగ్గిట పడియే భగవత్సమాశ్రయణమ్ పణినార్క్కు దేవతైకల్ తాజ్జళేవస్రు ఉపస్థితరాకక్కడవరితే. (౨) “స్వపురుషమ్” ఇత్యాది శ్లోకార్థతైత్తిరు మట్టిళైప్పిరానరుళిచ్చెయ్తార్ (౩) “తిటమ్బేల్మిన్” ఇత్యాది. ఆక, ఇప్పడి భగవత్సమాశ్రయణమ్ పణినారై ఇతర దేవతైకల్ అనువర్తిక్క క్కడవరాకై యాలె, వర్షదేవతైయాన పర్జన్యన్, “నామ్ ఇచ్చేర్ త్తి

వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవర్ కభుమిత్యాది). స్వరూపలాభ త్తిలాళైయాలే కిళ్ళిత్కరిక్కు పరుమవర్ కళెన్దుమళివే యన్త్తిక్కే (౪) “భీషస్తాద్వాతః పవతే” ఇత్యాదిప్పడి. ఎమ్మె రుమాన్బక్కల్ భీతియాలమ్ తడియరైక్కర్ణిళ్ళై కిళ్ళిత్కరిక్కువరుమవర్ కళెన్దు నియా మకాన్దర తై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ద్రవ నీత్యాది). సంవాదాన్దరజ్జళై యరుళిచ్చెయ్క తార్ (స్వపురుషమిత్యాది). “స్వపురుషవభీషత్వ పాకహస్తం వదతి యమః కిలతస్య కర్ణమూలే” పరిహరమధునూదన ప్రపన్నాక్ ప్రభురహమన్యవృణాం నరైష్టవానామ్” “తిటమ్బేల్మిన్ కణ్డీర్ తిరువడితన్నామమ్ ముటన్దుమ్” వకుత్తవసుడైయ తిరునామత్తై ముటక్కపుమామ్, (౫) “భవశరణమ్” ఎగ్గిటతుమ్ కట్టియన్గిటిత్తాలే. “పుటన్ తొ ధ్రామాన్దరై” దేవతాన్దరస్పర్శమిన్త్తిక్కేయిరుక్కుమవర్ కళై. భర్తావోడు భాన్దై క్కుప్పొరుత్తమిల్లయేయాకిలుమ్ రుచియన్డొనవన్దు కూడలామ్, భర్త్రన్దర సంశ్లేషము డ్డావాలే యోగ్యతై యమ్ కెడుమిత్తనైయిత్తే. “ఇత్తెళ్ళియుమ్కాతువరాయప్పొతు మిన్గళెన్డాక్” - వణ్గియనుకూలవేషన్తోడే పోరున్దోళెన్డాక్. “నమనుమ్ తన్ తూతు వరైక్కూవిచ్చెవిక్కు” “స్వపురుషమ్” ఎన్డాన్దోలేయుమ్, “కర్ణమూలే” ఎన్డాన్దో లేయుమ్, “తన్ తూతువర్” ఎన్దుమ్ “కెవిక్కు” ఎన్దుమ్ ఆరుళిచ్చెయ్తారిత్తే. (కైయో లైశెన్దు) ఎన్దుతు - జ్ఞాపకత్తుక్కుచ్చిప్పైఘుతిక్కుడుక్కు.

(౧) విష్ణుధర్మమజ్జిశ్శస్తవే, “ద్రవ ని దైత్యాః ప్రణమ నిదేవతాః నశ్యన్తి రక్షంస్యపయాన్చిచారయః । యత్కిర్తనాగ్నోద్భుతరూప కేశరీ మమాస్తుమాజ్జశ్శ వివృణ్మహారిః” (౧) వి.పు-౩-౭-౧౪. (౩) ౪-తిరు-౬౦-౪) తై-౮. (౫) వి.పు-౩-౭, ౩౩.

యిలే కిళ్ళిత్కరిత్తు స్వరూపమ్ పెఱవేణుమ్" ఎఱ్ఱవన్దు, "నాన్ ఇఱ్ఱు
తైక్కుచ్చెయ్య వేణుమ్ అడిమైయై నియమిక్క వేణుమ్" ఎన్న; శెయ్య
క్కడవపడియై " ఇన్నపడియుమ్, ఇన్నపడియుమ్ " ఎఱ్ఱ కైయోలై
శెయ్తు కొడుక్కితార్ కళ్ళ.

మూ.—ఆభిమతైక్కణ్ణా ఒఱ్ఱు నీ కైకరవేల్

ఆభియుట్టుక్కు ముకనుకొడార్ త్తేటి

ఊభిముతల్వనురువమ్బోల్ మెయ్ కఱుత్తు

ప్పాభియన్దోళుడై ప్పఱ్ఱునాపకైయిల్

ఆభిపోల్ మిన్ని వలమ్బురిపోల్ నిన్దతిర్న్దు

తాభాతే శార్లముత్తై త్త శరముత్తైపోల్

వాళి పులకినిత్పెయ్ తిడాయ్ నాడళుమ్

మార్ కభిసీరాడ మక్కిళ్ న్దేలోరెమ్బావాయ్. ౪.

వ్యా—(ఆభిమతైక్కణ్ణా) గమ్భిరస్వభావతై యుడైయనాయ్
వర్నత్తుక్కు నిర్వాహకనానవనే! సృష్టిసంహారజ్ఞతై బ్రహ్మరుద్రరతలై
యిలే పొకట్టు, స్వరూపత్తుక్కుచ్చేర్న్దు పాలనవిధియై త్తాన్ నడత్తుమా
పోలే, నాట్టార్ కైక్కట్టువతు విడువతాకిఱ క్రొర్యవ్యాపారతై యమాది
కళ్ళతలైయిల్ పటిట్టు, "నమ్మోపాతి జగతై ఈరక్కెయాలే తడవి
నోక్కవల్ల" ఎఱ్ఱ ఈశ్వరనాలే మతిక్కప్పట్టవనల్లయో నీ. ఇత్తాల్-
నాట్టార్ శిఱుమైపారాతే ఊపెనుమైక్కు ఈడాకి వర్షియైన్. "ఆభి
మత్తై" ఎఱ్ఱ- మణ్డలవర్నమాక్కి, మణ్డలవర్నత్తుక్కు నిర్వాహకనానవనే

"ఆభి" ఎఱ్ఱ - సముద్రమాయ్, అఱుపోష్టవనెఱ్ఱ శబ్దార్థమాయ్, ఫలితార్థతై
యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (గమ్భిరత్యాది). ఇవసుక్కు గామ్భిర్యమేతెన్న వరుళిచ్చెయ్ కి
తార్ (సృష్టిత్యాది). "ఆభి" ఎఱ్ఱ-వట్టమాయ్, అత్తాల్ నిన్దెక్కిఱతు మణ్డల తైయాయ్,
అశుతామమ్ ఓరోడిజ్జళిలే కుట్టిత్తువరి కైయాయ్, మణ్డలవర్నత్తుక్కు నిర్వాహకనా
యెఱ్ఱ తాత్పర్యవర్తనయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆభిమతైయిత్యాది). ఇప్పడి ఇవనైవిశేషిన్

యెన్న వ్రమామ్. సుకృతమ్ పణినారిరున్దవిడలే వర్షిత్తుమ్, పాపమ్ పణి నారిరున్దవిడలే వర్షియామైయుమ్ పోరువ తొన్డుణ్ణితే. ఎజ్జళ్ భాగ్యైయే నిన్దెత్తు భుజక్కుమ్ నాడైయాలే నీ అజ్జళ్ వుత్తెత్తు వార్క్క వొణ్ణాతు, (౧) “పాపానాంవా శుభానాంవా” ఎన్గిట ఎజ్జళ్ కోటియిలే యాక వేణుమ్, నాట్టు క్కిట్ట నిన్దెవైక్కొణ్ణు పడుక్కెప్పల్లోలే శెల్లా తేకోళ్. ఇవనై యజ్జనే శొల్లువానెన్నెన్నిలే; ఇప్పెణ్ణళ్ బాలైక శాకైయాలే ఇవకాపేర్ శొల్లవటియార్కళ్; ఆకైయాలే ఇవకా అధి కరిత్త కార్యన్దన్నెయిట్టే శొల్లుకితార్కళ్.

(ఒప్పు నీ కైకరవేల్) ఉన్నడైయ బేదార్యత్తిలొన్డుమ్ మా తాతపడి తోల్లో వేణుమ్. “కై” ఎన్దు-కోడై. కరిక్కై- మాటుకై చేతననుడైయ వనై తీమైకళైక్కణక్కిట్టు పుడివైక్కుమ్ కుశాణ్ణుళ్ళు ఈశ్వర గోష్ఠియైప్పార్తు విషమమాక వర్షియాతే, (౧) “నకశ్చిన్నా

తుక్కు ప్రకృతోపయోగమ్ కాట్టుకితార్ (సుకృతమిత్యాది). (పుత్తెత్తు) ఎన్దుతు- కిల దేశత్తిల్ పెయ్యాలే నీరైయడక్కిక్కొణ్ణెన్దపడి. ఎమ్మెరుమాన్ నియమిత్తన్దానా పెయవ తేన్నవరుళిచ్చెయ్కేతార్ (నాట్టుక్కి-త్యాది). (పడుక్కెప్పల్లోలే) ఎన్దుతు- అన్దఃపురతుక్కు విట్టదేశత్తిలేయెన్దపడి. పర్జన్యనే ఎన్దు పేరిట్టువొల్లాతే “అభీమ తైక్కణ్ణా” ఎన్దు తోల్లోరైయిట్టువొల్లుకైక్కు తాత్పర్యత్తై శక్కాపరిహారయాపేణ వరుళిచ్చెయ్కేతార్ (ఇవనైయిత్యాది). దేవతై అప్రసిద్ధమానమైయాలమ్, తజ్జళ్ రాజ కులతాలుమ్ ఇన్నపడిక్కు-క్కడవ నెన్నార్ పోలే తోల్లోరైయిట్టువొల్లుకితార్కేన్దు నిర్వహిప్పారుముణ్ణు.

నీ కైయిల్ - ఒప్పుమ్ - అల్పముమ్, కరవేల్ ఎన్దు న్వయిత్తుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కేతార్ (అనుష్ఠేయవిత్యాది); మాటుకైక్కు ప్రసక్తియైక్కొట్టిక్కొణ్ణువివరిక్కితార్ (చేతననుడైయవిత్యాది). (కుశాణ్ణు) కుస్సుప్పై. (పచ్చెచ్చి) ఉపహారమ్.

(౧) రా-య-౧౧౭-౪౪, “పాపానామ్” ఇత్యాది. ౮౩-వకు పుటత్తిల్ పార్క్క.

శ్రీ ఇశ్వాతరుమ్మ దానుగుణమాక చ్చిలవాక్యజ్జిరుక్క వేణుమ్, అనైమూలకోశజ్జిరి లెక్కుమ్కాణవిల్లె.

ఘరాధ్యతి " ఎన్ఱు - పాపమే పచ్చెయాక రక్షిక్కు మెజ్జళ్ పడియై
ప్పార్ త్తు ఎజ్జుమొక్క వర్షిక్క వేణుమ్.

(ఆట్రియుట్టుక్కు) సగరర్ కల్లిన శిఱుకుట్రియిలన్ఱి క్కే, సము
ద్ర త్తిలే పోయ్ ప్పుక వేణుమ్. అతిలుమ్ పాయ్ కరై యిలేయాక వొణ్ణాతు,
నడువే శెన్ఱిభియ వేణుమ్. (ముకన్ఱుకొడు) ఇట్టిన్దాల్ మేఱ్ఱుట్టజలమ్ కొణ్ణు
పోరవొణ్ణాతు. కడలై మణలే శేషిక్కుమ్మడి గ్రసిక్క వేణుమ్. (ఆర్ త్తు)
ఇరామడమూట్టువారై పోలే ముకమ్ తోన్ ద్రామల్ నిన్ఱు రక్షిక్కుమ్
ఈశ్వరనై పోలే యాక వొణ్ణాతు, అనశన త్తిలే దీక్షి త్తముతలికళడై య
తిరువడివరవాలే సత్తై పెన్ ద్రి సమ్మిమిత్తాతోలే, నాడడై య ఉజ్జ
ళుడై యధ్వని కేట్టు వాఱుమ్మడి మిన్ని ముత్తడి విల్లిట్టుకొణ్ణు పెరియ
సమ్మిమత్తోడవన్ఱు తోన్ ద్రి వేణుమ్. (ఏటి) ఆకాశావకాశ మిడ మడై
యుమ్మడి ఉజ్జళ్ వడివై కొణ్ణు పారిక్క వేణుమ్; (౧) "విన్ఱ్ణీల మేలాప్ప

"ఆట్రి" ఎన్ఱు తు స్వాభావికమాన ఆత్మతైయుడైతానవెన్ఱు వివక్షిత్తు వ్యావర్త్య
పూర్వకమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (గగరరిత్యాది). (సగరర్ కల్లిన శిఱుకుట్రియిల్)
ఎన్ఱు - సగరపు త్త్రిక్కళ కల్లిన ఇన్ఱప్పక్క త్తిల్ మున్ పాట్రియిలేయ్ఱపడి. "ఆట్రి
యోళ్ పుక్కు" ఎన్ఱు పదచ్చేర్ త్తియై క్కటాక్షిత్తు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇట్టిన్దా
లిత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). "ఆర్ త్తు" ధ్వని కైన్ఱాయ, అతు మేఘత్తుక్కు సహజమా
యరుక్క ఇప్పడికొల్లుకైక్కు వ్యావర్త్యపూర్వకమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇరామడమిత్యా
ది). అవిధేయపు త్త్రిరాయ, ధర్మచ్ఛావడియిలే పట్టినియే కిడప్పార్ కు త్తజ్జళ్ ప్రేమ
త్తాలే మాతాపితాక్కళ ఇరావితే మరత్తిలే - ధర్మచ్ఛావడియిలే, అన్న త్తైక్కు
వియిడువర్కళ, అవర్ కనై పోలేయ్ఱపడి. (ముకమ్ తోన్ ద్రామల్) ఎన్ఱు - ఇవర్ కళ
తన్నై అతియామరెన్ఱపడి. (తిరువడివరవాలే) ఎన్ఱు - పిరాట్టిమైత్తిరువడితోమ్మిత
ప్రీతి ప్రకర్నత్తాలే ఆర్ త్తుకొణ్ణు వన్ఱ తిరువడి వరవాలే య్ఱపడి. ముకన్ఱుకొడార్ త్తు
పెయ్ తు ఎన్ఱు వమైన్దిరుక్క "ఏటి" ఎన్ఱు తుక్కు క్కరు త్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆకాశే
త్యాది). (మేలాప్ప) విలాసమ్.

విరిత్తాత్పల్” ఎన్టుమ్, (౧) “ మతయానై పోలెఘున్దమాముకిల్
కాల్” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిఱపడియే.

(ఊఱ్ఱిముతల్వనురువమ్మోల్ మెయ్కఱుత్తు) జగత్కారణభూత
నానవేనుడైయ వడివుపోలే యిరుక్క వేణుమ్, ఇన్ని ర్దేశత్తుక్కుక్కరుత్తై
న్నెన్నిల్; నెడునాల్ తన్మక్కలిలే సంహృతమాయ్క్కిడన్ద జగత్తై యు
ణ్డాక్కువతాక సజ్జల్పిత్తవాణే, పణ్డుపోలన్ది క్కే కరువడైన్ద పయిర్
పోలే నిఱత్తిలే వరువతోరువేఱుపాడుణ్డు; అత్తై నిన్దై క్కిఱాక్ కల్.
కాలోపలక్షిత సకలపదార్థజలైయు ముణ్డాక్కినవనుడైయ వడివు ఉజ్జ
ళుక్కు ఉణ్డాక వేణుమ్. (మెయ్కఱుత్తు) అకవాయిల్ సీర్తై ఉజ్జళా
లుణ్డాక్కువొణ్డాతిణే. వర్షిత్తాల్ ఆన న్దరమ్ వెళుత్తువోమవై యితే ఇవై.

(పాఱ్ఱి అన్దోళ్) (౨) “బాహుచ్చాయామవన్దబోయస్య లోకో

“ఊఱ్ఱి” ఎన్టుకాల తైచ్చొల్లుకిఱతాయ్, అరు ఉపలక్షణమాయ్ జగత్తై చొల్లు
కిఱతాక త్తిరువుళ్ళమ్పదోరీ శబ్దార్థమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (జగదిత్యాది). ఇన్ని ర్దేశత్తు
క్కు) ఎన్దకు - కృష్ణసెన్నా లే ఊఱ్ఱియరిత్వసెన్ద నిర్దేశత్తుక్కున్దపడి. (కరు)గర్భమ్.
“ఊఱ్ఱి” ఎన్టపదమ్ జగత్తై చొల్లుమ్ ప్రకారత్తై ముక్తకణ్డమాకత్తామేకాట్టానిన్టుకొణ్డు
ఉత్తార్థత్తై నిగమిక్కిఱార్ (కాలేత్యాది). ఉరువమ్మోల్ కఱుత్తు ఎన్దపోలే మెయ్
అర్థ సిద్ధమాయిరుక్కవుమ్ “మెయ్” ఎన్టు విశేషిత్తకుక్కు - మెయ్కొణ్డతైన్టు అర్థమ్
త్తిరువుళ్ళమ్పదోరీ వ్యావర్త్యమ్ కాట్టకిఱార్ (అకవాయిలిత్యాది). (సీర్తై) కృపై.
అకవాయిల్ కృపైయిల్లా మైక్కునియామకమ్ కాట్టకిఱార్ (వర్షిత్తాలిత్యాది). జగత్తు
క్కువర్షత్తై యుపకరిక్కుమ్మోరు కృపై యుణ్డాకిల్ పిన్పు వైవర్ణ్యమ్ జనిక్కువొణ్డా
తిఱే యెన్టుకరుకు.

“పాఱ్ఱి” ఎన్దకుక్కు - ఇడముడైత్తాయ్ ఎన్నుమర్థత్తై వివక్షిత్తు దృష్టాన్తమరు
ళిచ్చెయ్కిఱార్ (బాహుచ్చాయామిత్యాది). “యస్య” ఎన్దపోలే లోకత్తుక్కుల్లామా

(౧) రా - సు - ౩౪ - ౩౨, సీతాం ప్రతి హనుమాన్, “ బాహుచ్చాయామ
వన్దబోయస్యలోకోమహాత్మనః!..... అపకృష్టాశ్రమపదా స్తృగరూపేణ రాఘవమ్॥
సూ న్యేయేనాపసీతాసి తస్య ద్రక్ష్యసి తత్ఫలమ్”. — (౨) సా-తి-౨-౯

మహాత్మనః" ఎన్నిటపడియే - ఉభయవిభూతియు మొతుజ్జినాలుమ్ ఒతు
 జ్జినరత్నవర్గమళపుపట్టు, రక్షకనుడైయ కావలేతుడిప్పే మిక్కిరుక్కై.
 (పాట్రి) వలియుడైయతోళెన్నుతల్ ; ఇడముడైయతోళెన్నుతల్.
 (అమ్తోళి) అమ్మియతోళి. అజ్జనన్దిక్కే, కుడైచ్చరక్కేయాకిలుమ్
 విడవాణ్ణాత భోగ్యతైమిక్కిరుక్కై. రక్షకముమామ్ ఆతుతానే భోగ్య
 ముమాయిరుక్కై. (పాట్రియన్దోళుడై పుప్పనావళ) పిల్లైకళైత్తోట్టిలిలే
 వళర్త్తి పుప్పత్పాయిట్టు పూరిత్తు ఆయుధజ్జొణ్ణు నోక్కియిరుప్పారై
 ప్పోలే, తిరునాభీకమలత్తిలే వ్యప్తిస్సప్తిక్కుక్కారణభూతనాన బ్రహ్మవై
 ప్పెయ్దువైత్తు తిరుతోళికళాలే కాత్తుక్కొణ్ణిరుక్కిటవళ. (పట్టు
 నాపన్ కైయిలాట్రిపోల్ మిన్ని) స్సప్తిక్కు ముతలాన బ్రహ్మవై స్సప్తిత్త
 తిరునాభీకమలత్తైయుడైయ సర్వేశ్వరకైయిల్ తిరువాట్రియోపాతి
 మిన్న వేణుమ్. ఇన్నిర్బనత్తుక్కు కరుత్తెన్నన్నిల్; "పుత్రి" సేజాతః"
 ఎత్తాల్ అత్తాల్ వన్ద వార్షమ్ విజ్జయిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ గామ్భీర్య
 తాలే అతు తోల్ నాతిరుప్పర్కళి, అన్వవర్క్కుడియ అకమ్పడియ
 రానవర్కళి, అన్ద్రీతిక్కు ప్పోక్కువిట్టు నెయ్యాడల్ పోల్ నీక్కిణ్ణు
 తిరియుమాపోలే, ప్రథమజనాన బ్రహ్మపుణ్ణాసపిన్బు సర్వేశ్వరనుక్కు
 ప్పిటన్దవార్షత్తుక్కు ప్పోక్కువిట్టు కొణ్ణాడినా తిరువాట్రియాత్తోన్;,
 అత్తైయాలే అవనై యొప్పాకచ్చొల్లుకీటతు.

శ్రయమయిరుక్కిటవళియమ్ తోల్ నీయిరుక్కవుమ్ "మహాత్మనః" ఎత్తుక్కుత్తాత్ప
 ర్యమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఉభయేత్యాది). (కుడైచ్చరక్కు) అసారమానవస్తు. పట్టునా
 పనెన్నవమైదిరుక్కు "పాట్రియన్దోళుడై" ఎత్తు విశేషిత్తకుక్కు సదృష్టాన్తమ్ తాత్ప
 ర్యమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పిల్లైకళైయిత్త్యాది). కర్రికై తొట్టిలాకవుమ్ అత్తైచ్చుళి
 విరుక్కుమ్ కేసరన్దోళి పుత్తాయాకవుమ్ దృష్టాన్తానురూప్యమ్ కణ్ణుకొళ్ళెక్కు. "అట్రి
 పోల్" ఎన్నవమైదిరుక్కు "పట్టునాపన్ కైయిల్" ఎత్తుకుక్కుశక్కాపరిహారరూ
 పేణ భావమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఇన్నిర్బనత్తుక్కిత్త్యాది). (అకమ్పడియర్) కేవలభూతర్.

(వలమ్బురిపోల్ నిష్ఠతిర్న్దు) ౧ భారతసమర త్తిల్ శ్రీపాచ్చజన్య
ధ్వనిపోలే యిరుక్క వేణుమ్. (౧) “సఘోషోధార్తరాష్ట్రాణాం హృ
దయాని వ్యదారయత్” ఎన్నిపడియే అనుకూలర్ వాఱువుమ్ ప్రతికూ
లర్ ముడియవుమ్ ఆక వేణుమ్. (నిష్ఠతిర్న్దు) ఆతుపోలే యెరుకాల్
ముళిగ్గివిడవాణ్ణాతు, మాతాతేనిష్ఠు ఆతిర వేణుమ్. (తాతాతే) నోన్బిలే
నిష్ఠు ఉపక్రమిత్తు ఉపవాసకృతై కళాయరున్ద ఎల్లల్ వడివిరున్దపడి కణ్డా
యితే; ఆ త్తనై కాలవిళమ్బుత్తోడే యాకవాణ్ణాతు. ఆ ర్తిక్కు ముత్పా
డనాయ్ రక్షిక్కుమీశ్వరనై పోలే యాక వేణుమ్. దేవమాతృకమ్బా
లన్బిక్కే, భగవత్సమాశ్రయణమ్ నదీమాతృకమ్బాలే శరదమెన్దై.
(శార్ఙ్గముత్తై త్తశరమత్తైపోల్) ఇరై పెతాతపామ్బుపోలే, మున్బువిషయ
మిల్లామెయాలే ఆడన్గియరున్ద శ్రీశార్ఙ్గమ్, చక్రవర్తిత్తిరుమకక కడై
క్కణి త్తనాతే నూతాయిరమ్ శరవృష్టియై త్తానేపన్గిన్దు. (౨) *
ఎయవణ్ణవెజ్జలెయితే. ఉడైయవక అమ్బు పెఱుక్కియిడుక్తై. (శార్ఙ్గ
ముత్తై త్త) ఆకమ్బడియర్ కిళర్న్దాల్ అరళనాలు మడక్కప్పొకాతితే;

“వాఱువులకినిర్ పియతిఱాయ్” ఎన్దు లోకమెల్లామ్ వాఱువేణుమెన్ను మవర్
కళళిప్రాయ త్తైత్తిరువుళ్ళమ్పదన్ది “వలమ్బురిపోల్” ఎన్దుతుక్కు వ్యావర్త్యపూర్వకమ్
తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (బారతేత్యాది). ఇత్తై వివరిక్కితార్ (సఘోషిత్యాది).
సర్జన్యన్ దేవతా స్తరమాకైయాలే తాహ్నిరుక్క ప్రసక్తియుజ్జెన్దు తిరువుళ్ళమ్పదన్ది,
“తాతాతే” ఎన్దుక్కు పాతుపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (నోన్బిలెయిత్యాది).
(కణ్డాయితే) ఎన్దువన స్తరమ్ ఆకైయాలే ఎన్దు శేషమ్. నేవతా స్తరజ్జల్ విళమ్బిక్కు
క్కుమ్, ఈశ్వరసవిలమ్పేన రక్షిక్కుమెన్దైక్కుమ్ దృష్టాన్తమరులిచ్చెయ్యా నిష్ఠుకొణ్ణు
సమర్థిక్కితార్ (దేవత్యాది). (శరదమ్) ఆమాఘమ్. ఎయ్కైయే- శర తైవిడుక్తయే,
వణ్ణ - స్వభావమాకవుడైతాయ్, వెమ్-ప్రారమాన, శరై - ధనుస్సెన్దు పాతురార్థమ్.

(౧) గీ-౧ - ౧౯ - “సఘోషోధార్తరాష్ట్రాణాం హృదయానివ్యదారయత్
నభశ్చపృథివీఛౌచన తుములోవ్యసాదయన్”. (౨) తి-సె-౨౧.
౧ ఇన్ద ఇరణ్ణువాళ్ళణ్ణుమ్ పూర్వోత్తర విరుద్ధమ్. అరుమ్బుదత్తోడుమ్ శేరాతు.

అతుపోలే, పెరుమాళ్ కడైక్కణి త్తపిన్సు పెరుమాళ్లుమ్ విలక్క వొణ్ణాతాయరుక్కై. (౧) “ అవప్పభ్యమహద్దనుః” ఎన్నక్కడవతితే. (శరమత్తై) (౨) “శరవర్షం వవర్షహ” ఎన్నిటపడియే. (వాళి ఉలకిని త్పైయ్తెచాయ్) దృష్టాన్తమాన శరవర్షత్తిల్ రాక్షసజాతియడజ్జ ముడి న్దతు, అజ్జనొణ్ణాతు, అనుకూలప్రతికూలవిభాగమిన్దొక్కే లోకమాక వాళి వోనుమ్.

అటకితు, ఈశ్వరాజ్ఞాయాలే నామమున్నే అధికరి త్తతారు కార్యమన్దో, ఇజ్జులైక్కు నా కిళ్ళిత్కరి త్తవనామ్బడి యెన్నెన్న ; (నాజ్జళుమ్మార్ కట్టిసీరాడ) నాజ్జళ్ కాలత్తిలేపోయ్ మార్ కట్టి సీరాడక్కడవోమ్. అతువుమ్ మున్నే ఊరాక నిశ్చయిత్త తొన్దన్దో, ఇప్పోతువన్ద తన్నేన్దో మెన్నెన్న ; (మక్కిన్దొ) నాజ్జళుమ్ నోన్సు నోన్దోమాయ్, అన్దనోన్సుక్కు ఫలమాన వర్షముణ్డాయ్ త్తతాయ్, కృష్ణనోన్దొ సం శ్లేష త్తాలే మక్కిన్దొ నీరాడక్కడవోమ్. (మక్కిన్దొ) ఊరార్ కు మార్ కట్టిసీరాడుక్కైక్కుమేలే ప్రీతిపూర్వక

“శరమత్తై” ఎన్ద వనన్దరమ్ “తతోరామా మహాతేజా ధనురాదాయ పీర్వవాన్ | ప్రవి శ్య రాక్షసం నైన్ద్యం” ఎన్ద వచనశేషమ్ శొల్లిక్కొల్వకు.

మేలుక్కవతారికై (అటకితిత్యాది). (తన్నేన్దొమ్) నామజ్జళుక్కుక్కిళ్ళి త్కరిత్తేనామ్బడియాన వతిళయమెన్దపడి. మక్కిన్దొక్కు పేతువై యరుళిచ్చెయ్కి తార్ (నాజ్జళుమిత్యాది). ప్రతికగ్రహణపూర్వకమ్ ఉక్తార్థత్తై వివరిక్కితార్ (ఊరార్ క్కిత్యాది). (ఊరార్ కు) ఎన్దతుక్కు (నిర్బన్ధమిన్దొ) ఎన్దతోడే అన్వయమ్. (ఉనక్కు

(౧) రా-య-౧౦౦-౧౨. “సదదర్శతతో రామంతిన్ద్రస్తమపరాజితమ్ | అత్తజేన సహ భాతా” విష్ణునా వాసవంయథా || ఆలిఖన్తమివాకాశమవప్త్యభ్యమహద్దనుః , పద్మపత్రవికళాతుం దీర్ఘబాహుమరిన్దమమ్”. — (౨) రా-య-౯౪-౧౨, “తతో రామామహాతేజా ధనురాదాయ పీర్వవాన్ | ప్రవిశ్య రాక్షసం నైన్ద్యం శరవర్షం వవర్షహ”.

మాక కుళిక్కవేణువతోరు నిర్బన్ధమిలైయే. ఉనక్కు ప్రియకర
మాకకృష్ణనుమ్ నాజ్గళుమ్ మక్కిల్న్దు కుళిక్కితోమ్ ఎన్గితార్కళి. ౧౪.

(ప్రియకరమాక) ఎన్దుతు - ఉనక్కు పురుషార్థమాకవెన్దుపడి. ఇత్రాల్ - నాజ్గళుమ్
కృష్ణనుమ్ మక్కిల్న్దు కుళిక్కి అలభ్యలాభమన్తోవెన్దుకరుత్తు. ఇవర్కళి మక్కిల్న్దు కుళి
క్కి అవనుక్కు పురుషార్థమెన్దుక్కు సంవాదమ్ కాట్టుకితార్ (ప్రహర్షయిష్యామి
యిత్యాది). “ఏల్ ఆట్టిమత్తెక్కణ్ణా! ఎమ్మవాయ్ ఎన్దుళ్వా రైయెప్పిన్ శెన్దు, ఓర్-
కైయోరై శెయ్తపడియిలాన్దుమ్ కుట్రాయామర్ విచారత్తుక్కి శెన్దు అనుగ్రహ బుద్ధి
యాలే శొల్లుకితార్కళి శెన్దు కణ్ణుకొళ్ళకు. ౪.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

నాలామ్బట్టు. (ఆట్టిమత్తె) వర్ష దేవతెయై పెన్దుళ్ నియమిక్కుమ్మాడుమా
వెన్న వరుళిచ్చేయ్కితార్ (ఉభయవిభూతియుక్తనిత్యాది). ఇవర్కళు మవసుమాన
ఎన్దుతు - స్వభావకథనమ్. స్వాభేదేశ త్తిరే, దేవతా న్దరన్దుళ్ శ్రీవెన్దువర్కళి పక్కలిరే
యిరుక్కుమ్బడియై యరుళిచ్చేయ్కితార్ (ద్రవ స్తీత్యాది). “తిలమ్పేరొమిన్” ఎన్దుతు -
అవశ్యమ్ శెయ్యవేణుమెన్దుపడి.

గమ్మిరమేతెన్న. (సృష్టియిత్యాది). గమ్మిరస్వభావనెన్దుతుమ్మ త్రాత్పర్యమ్
(ఇత్రాల్ నాట్టార్ శిలుమైయిత్యాది). (మణ్ణులవర్షమ్) అఖిణ్ణువర్షమ్. “పాపానామ్”
ఎన్దువళుక్కుత్తాత్పర్యమ్ - పాపమే పచ్చెయాకరక్షిక్కిట ఎన్దులై పోపలే నీయుమ్
వర్షిక్కువేణుమెన్దు. ఎన్దుళ్ భాగ్యతెయై నినైత్తు నీ ఇన్జన్ పురైత్తువార్ క్కవొణ్ణా తెన్ది
తెన్, ముక్కతమ్పణ్ణి నారిరున్దవిడత్రేవర్షిత్తుమల్ నిప్పడి తవిరపు మీశ్వరకొ కట్ట శెయిట్టా
నాకి లున్దుళుక్కివాతో వెన్న వరుళిచ్చేయ్కితార్ (నాట్టుక్కిత్యాది). (ఇవనై ఇన్జనే
శొల్లువానెన్నెన్దిల్) ఎన్దుతు - వరుణనెన్దు అవసుదైయపేరైచ్చొల్లాతే “ఆట్టిమత్తె
క్కణ్ణా” ఎన్దు శొల్లువానెన్నెన్దుపడి. (కుళాణ్ణు) క్రూర్యముమ్, సజ్కోచముమ్.

ఇన్ద్రసముద్రత్తుక్కుల్ ఒయయోజనై సగరర్కల్లి నతు. “ఏటి” ఎన్దుతు - వెళ్ళి
మేటిల్ గొన్నుమాపోలే ఆకాశ మెన్దుమ్ వ్యాపిత్తెన్దుపడి.

౧ ఇన్దు అరుమ్బదాను గుణమాక చ్చిలవాకర్మిల్లిరుక్కువేణుమ్; ఇన్దు అకప్పట్ట
మాత్మకైకళిల్ ఎన్దుమ్ అన్దై కాణవిల్లె.

“ఉత్తముల్వొక్క” - సకలపదార్థభకుక్కు ముపలక్షణమ్. (పట్టుపోల్) ఎన్ఱతు
(౧) “సవికాకి” ఎన్ఱిఱ అవిన్ఱైయై. “మెయ్కలుత్తు” ఎన్ఱైయాలే ఉల్కిలకలుప్పిన్ఱై
యెన్ఱపడి. అతుక్కు నియామకమ్ (న్నెత్తాలనన్తరమిత్యాది).

(అజ్జనన్ఱిక్కే) ఎన్ఱతు - రక్షకనన్ఱిక్కేయెన్ఱపడి. “పాట్రియన్ఱోళుడై” విన్ఱు
విభూతిక్కాక్కిన్ఱొన్నాన్ఱ కీర్, ఇపోపితు మేల్ కూట్టిత్తాత్పర్యమ్ (పిల్లైకన్ఱైయి
త్యాది). (పుత్తాయిట్టుచ్చున్ఱు) పుల్లాలే పట్టివ-పాయాల్లై మూడి. (నెయ్యాడల్పో
లోనీ) నెయ్యెణ్ఱెయ్ విల్లైయాట్టుకెయ్కు. “పట్టునాపన్ఱైయిల్ ఆట్రి” ఎన్ఱు విశేషి
క్కిఱతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ - బ్రహ్మవాణిఱపుత్రిన్ఱున్ఱానపిన్ఱు తిరునాట్రిక్కునన్ఱోషాతిశయ
త్తాలే తేజస్సు విజ్ఞోయిరుక్కుమెన్ఱు.

అప్పడి ముత్తావడనాయ్ రక్షిక్కుమోవెన్న (దేవమాత్రికమిత్యాది). (శరదమ్)
అమోఘమ్. శ్రీశార్ఙ్గమప్పడి వన్ఱిక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎయవన్ఱువెన్ఱైయి
త్యాది). (ఎయవన్ఱుమ్) ఎన్ఱతు - ఎయ్కైయే స్వభావమాయిరుక్కిఱవెన్ఱపడి. ఉన్ఱైత్త-
విట్ట. శార్ఙ్గమేవన్ఱిత్తాల్ సర్వేశ్వరనుక్కు కృత్యమేతెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉన్ఱైయి
వనమ్మపెఱుక్కియిడన్ఱై) ఎన్ఱు. ఇరన్ఱామ్ పరిహారత్తుళ్ళు (అవన్ఱభ్యేత్యాది). శరవన్ఱమ్
వన్ఱియాతపడి పెరుమాళ్ బఱాత్కారత్తాలే పిడిక్కవేణుమెన్ఱపడి.

“మక్కిల్స్ట” ఎన్ఱైయాలే-పెన్ఱిళుక్కుమ్ కృష్ణనుక్కుమన్ఱాన ముఖోల్లాసమే
పర్జన్యనుక్కు ఘలమెన్ఱపడి. నోన్ఱెన్ఱిఱ వ్యాజత్తాలే సీరాడుకిళితు కృష్ణనుక్కుమ్ పెన్ఱి
ళుక్కుమ్ ఘలమెన్ఱపడి. మారొకట్రిసీరాడుకిళితు మూరారొకల్పిక్కైయినాలేయన్ఱో
వెన్న, మారొకట్రి సీరాడుక్కల్పితారత్తనైపోక్కి ఉకక్కవేణుమెన్ఱు కల్పిక్కువిన్ఱైయే
యెన్ఱితారొకళ్. (మక్కిల్స్ట మారొకట్రి సీరాడు ఉలకివిల్తాత్తాలే పెయ్తిడాయ్ ”
ఎన్ఱన్ఱయమ్. ౪.

కుట్టి అరుమ్మదమ్.

నాలామ్మట్టు. (ఆట్రిమత్తైక్కణ్ణావిత్యాది). వర్ణ దేవతెయ్ నియమిక్కుక్కుడు
మోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉభయవిభూతియుక్తనానవిత్యాది). (తిఱమ్మేల్లిన్)
ఎన్ఱతు - తప్పాతే ఎన్ఱపడి.

పర్జన్యా ఎన్నాతే “ఆట్రిమత్తైక్కణ్ణా” ఎన్ఱిఱలెన్ఱెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్
(ఇవనై ఇజ్జనేళ్ళొల్లవానెన్ఱెన్ని లెన్ఱుతుడన్ఱి). (కుళాన్ఱు) వక్రవ్యాపారమ్.

అవ. — అజ్ఞామ్నాట్టు. పెచ్చిల్లై కళితే యొరుత్తి, నామ్ ఇప్పడియే కనక్కప్పరిత్తుక్కొణ్ణు ఇట్టియానిన్టోమ్, నమక్కుత్తాక్ ఇతు తలై కట్టుకెక్కు విశ్వాసమెక్? అనాదికాల సజ్చితమాన కర్కజల్ ఇతుక్కువిరోధతై పుణ్ణాతో? ౧ * శ్రేయాంసి బహువిఘ్నానియన్టో? ఎన్టు ప్రశ్నమ్పణ్ణ; అవర్కళితే వేదాన్తజ్ఞానముడైయాళోరుత్తి, నామ్ నమ్ముడైయ విరోధకతైప్పొక్కిక్కొణ్ణువన్దు ఇతిలే యిట్టికై యెన్టు ఒరు

“ముకన్దుకొడు” - గృహీతుక్కుణ్ణు. నిశ్శేషమాకగృహీతుక్కుణ్ణుఎన్టుఫలితమ్.

అకవాయిల్లతమాత్రమన్టిక్కే, మెయ్కలుపుమ్ నిలైన్లైతెన్టితార్ (వన్దిత్త వనన్తరమిత్యాది).

(శరదమ్) నిశ్చితమ్. “అవప్తభ్యమహద్దనుః” ఎన్టుతుక్కుత్తాత్పర్యమ్-శరవన్దు మ వన్దిక్కవేడ్డావెన్టు విలై బలాత్కారత్తాలే పిడితుక్కుణ్ణిరుక్కుమెన్టుపడి. “శార్జ్జము తైత్త” - శార్జ్జమానతు విట్ట.

“అట్టిమట్టైక్కణ్ణో ఎన్టుతుడన్ణి, మక్కిన్దు నాజ్జనుమ్ మార్కట్టే నీరాడత్తక్క తాక హ్మ ఉలకినిర్ తామ్రాతేపెయ్తిడాం” ఎన్టున్వయమ్. ... ౪.

పెరియఅరుమ్మదమ్.

అజ్ఞామ్నాట్టు. “శేష్వ” ఎన్టు ఒరుత్తియైప్పార్తు చొల్లుకొటాక విరుక్కిణ్ణ పాశురత్తుక్కు చేరవేడ్డి, ఒరుత్తి ప్రశ్నమ్పణ్ణినతాకవుమ్, అవలైక్కుటిత్తు పులర్ కొల్లుమళవిల్, విశదమాకతైరియాతెన్టు ఒరుత్తియే ప్రత్యుత్తరమ్ కొన్నా శాకవుమ్ భావమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇప్పెణ్ణిల్లైకళితేయిత్యాది). (విశ్వాసమెక్) నిశ్చయహేతువెక్. (బహువిఘ్నానియన్టో) ఎన్టుతుక్కు - చక్రవర్తిత్తిరుమకత్తిరు వభిషేకత్తుక్కు వన్దిన్దు ముహూర్తమిడవుమ్, భాగ్యాధికరాన పెరుమాళ్ మడికూడ విరుక్కువుమ్, జగత్తయడైయ (౨) “సర్వాన్ దేవాన్ నమస్యన్తి రామస్యార్థే య శస్విసః” ఎన్టు ప్రార్థిక్కవుమ్, పెరియపెరుమాళ్ శ్రయణీయరాకవుమ్ “శ్రేయాంసి బహువిఘ్నానిభవన్తిమహతామహి” ఎన్టు అజ్ఞావిఘ్నమ్వన్దుపడియైక్కణ్ణో మేయెన్టుకరుత్తు.

(౧) “శ్రేయాంసిబహువిఘ్నాని భవన్తిమహతామహి । నాశ్రేయసి ప్రపన్నస్య క్వాపి యాన్తి విఘాతకాః”.

(౨) రా - ఆ - ౨ - ౫౨.

పొరుళ్ళిల్లై; నమక్కడై త్త భగవదనుభవత్తై ప్పణ్ణానిన్టాల్, శేర్ప్పాల్
 భోగసూపమాకప్పరుకుమవచుక్కు త్తన్నడైయే పిత్తమ్ పోమాపోలే,
 ఇనై తన్నడైయే విట్టోడిప్పోమ్ ; ఆనపిన్బు, ఇని అయోగ్యతైయై
 ప్పార్ త్తు అకలవేణ్డా వెన్దితాళ్. [మాయనై మన్ను వడమతురై మైన్దనై
 త్తూయ పెరునీర్ యమునై త్తుతైవనై ఆయర్ కుల త్తినిల్ తోస్తుమ్
 మణివిళక్కై త్తాయైక్కుడల్ విళక్కమ్ శెయ్త తామోతరనై - శెప్పు;
 పోయప్పియైయమ్ పుకుతరువానిన్దనవుమ్ తీయినిల్ తూశాకుమ్] ఎన్ది
 తాకళ్.

మూ. - మాయనై మన్ను వడమతురై మైన్దనై

త్తూయ పెరునీర్ యమునై త్తుతైవనై

ఆయర్ కుల త్తినిల్ తోస్తుమ్ మణివిళక్కై

త్తాయైక్కుడల్ విళక్కమ్ శెయ్త తామోతరనై

త్తూయోమాయ్ వన్దనామ్ శ్చ తూమలర్ తూవిత్తోమైతు

వాయినాల్ పాడి మన త్తినాల్ శిన్దిక్క

ప్పోయప్పియైయమ్ పుకుతరువా నిన్దనవుమ్

తీయినిల్ తూశాకుమ్ శెప్పిలోరెమ్బావాయ్. ౫.

(శేర్ప్పాల్) కుళుమ్బుప్పాల్. (తన్నడైయేవిట్టోడిప్పోమ్) ఎన్దకుక్కు - ఎమ్మెరుమాక్
 తన్ సజ్జల్పత్తైయభ్యయమాటి శ్రీభీష్మరునసజ్జల్పత్తై ముడియనడత్తుమవనాకైయాలే,
 నామ్ ఇప్పుహోత్సనత్తిలే అధికరిత్తుచ్చెల్లానిన్కావే అతుక్కువిఘ్నజైత్తన్నడైయే
 పోక్కుమెన్దకురుత్తు. పెరుమాళ్ తామముడితున్దతు - మహారాజర్ కుమ్ శ్రీవిభీషణాధ్వ
 నుక్కుమ్ ముడికూట్టుకైక్కాకెన్దకొల్వకు. (అకలవేణ్డావెన్దితాళ్) ఎన్దత్తై అన్వయ
 'ముఖేన వివరిక్కితార్ (మాయనై యిత్యాది). (శెప్ప) ఎన్దతు - పాడుఎన్దాయ్, అతు
 ఉపలక్షణమాయ్, తూమలర్ తూవిత్తోమైతుపాడు, శిన్ది ఎన్దపడి. (శెప్ప) ఎన్దవనన్దరమ్
 'తూయోమాయ్' ఇత్యాదియైయమ్ కూట్టికొల్వకు. ఏల్ - ఇప్పుడి, ఎమ్బావాయ్ -
 ఎన్ వారైయైప్పిన్ శెన్ద, ఓల్ - దృఢమాకవిచారిత్తుక్కోళ్, అన్దిక్కే, ఏల్ పావాయ్ -

శ్చ 'తూమలర్ కళ్ తూయన్దోమైతు' ఎన్దమ్ పారమ్.

౫-పా, మాయనై వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౯౯

వ్యా.—(మాయనై) పరమపద త్రిలే * అయర్వటుమమరర్క
 శతపతియామ్కొణ్ణు త్ త్ ఇశ్వర్యవ్యావృత్తి తోద్ శవిరుక్కుమిరుప్పె.
 నినైత్తు, అతుతాన్ వాచామగోచరమ్మాయిరుక్కైయాలే “మాయన్”
 ఎన్ఱిత్తు, కృష్ణావతార త్రిల్ నీర్తై తల్లభుక్కు నిలమల్లామైయాలే పరమ
 పద త్రిలే యనుభవిక్కోక్కిలి, అతుతానుమ్ నిలమల్లామైయాలే “ఎ
 త్తిటమ్” ఎన్ఱిటార్ కళ్. (మాయనై) ఓరూరుక్కు త్తనైక్కిండు త్త
 నీర్తైయితేయితు; ఒరు నాట్టుక్కాక త్తనైక్కిండుత్తు కొణ్ణిరుక్కిట
 నీర్తైయాకైయాలే ఏదోముణ్డే అజ్ఞుత్తైక్కు. అన్ఱిక్కే, (౧) “జాతోసి
 దేవదేవేశ శ్శబ్దచక్రగదాధర” ఎన్ఱిటపడియే నిత్యసూరికళుక్కుమ్ నేర్
 నిన్ఱు పార్క్కవొణ్ణాత నిరజుక్కునై శ్వర్యత్తై యుడైయవ్ కిడిర్ అవతరి
 త్తానన్ఱు అవతార సాలభ్యత్తైయనుసన్ఱిత్తు. అన్ఱ ఆశ్చర్యత్తై చొల్లువ
 తట్టు మున్నే ఆధిజ్ఞాల్ పట్టు “ఎ త్తిటమ్!” ఎన్ఱిటార్ కళాకవుమామ్.
 [జాతోసి] దేవకివయిదోద్రీల్ పన్నిరణ్ణుమాసమ్ కుడియిరున్ఱు పిటన్ఱ

వారాయపెణ్ణే! ఓర్ - నన్ఱాకబుద్ధిపణ్ణు; ఎన్ఱిజ్జనేయాకవుమామ్.

“మాయన్” ఎన్ఱుత్తుక్కుకృత్రిమనెన్ఱుకొల్లుకై ప్రకృతత్తుక్కుచ్చేరానైయాలే,
 ఆశ్చర్యధూతనెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పదోద్రీ ఈడుపాడాకత్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పర
 మపద త్రిలేయిత్తాది). కృష్ణావతార త్రిలేప్రవణరానవివర్కళోపరమపద త్రిలియప్పెనినైక్క
 ప్రసక్తియేతెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కృష్ణేత్తాది). పరమపద త్రిలేనీర్తైయై యనుసన్ఱిత్తు
 వరుళిటార్ కళెన్ఱు తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఓరూరుక్కిత్తాది). “జాతోసి
 దేవదేవేశ శ్శబ్దచక్రగదాధర । దివ్యంరూపమిదందేవ ప్రసాదేనోపసంహర” ఎన్ఱవిడ
 త్రిలే, “దేవ ఇదం రూప ముపసంహర” ఎన్ఱివ్వళవే శొల్లవమైన్ఱిరుక్కు “జాతోసి”
 ఎన్ఱు పిటన్ఱిరుక్కుమత్తై చొల్లుకైక్కుత్తాత్పర్యమ్ (దేవకియిత్తాది). నాన్ ఉన్మవిన్ఱి

(౧) వి-పు-౫-౩- ౮, “పుల్లెన్ఱివరపత్తాధం చతుర్బాహుముదీత్యుతమ్ । శ్రీవ
 త్సవతుసంజాతం కుష్టావానకదున్ఱుభిః॥ అభివ్రూయచ తంవాగ్భిః ప్రసన్నాభిర్వహామతిః ।
 విజ్ఞాపయామాస తదా కంసాద్భిగోద్విజోత్తమ” వసుదేవః; - “జాతోసి దేవదేవేశ
 శ్శబ్దచక్రగదాధర । దివ్యం రూప మిదందేవ ప్రసాదేనోపసంహర.”

పిల్లై తన త్తిల్ కుత్తెయటప్పిటన్దవనుక్కుమ్ ఇల్లై శెయ్య ఒణ్ణాతపడి
'మూతలిత్తుక్కొడుక్కలాయరుక్కై. [దేవదేవేశ] ఇప్పడియరుక్కిటవ
నారెన్నిల్; ఒరుకాల త్తిలుమ్ కర్తస్సర్కమిల్లాత నిత్యసూరిపరిషన్ని ర్వా
హకనాన * అయర్వటుమమరర్ కళతిపతియైన్దై. అతటిన్దపడి యెన్నె
న్నిల్, [శబ్దచక్రగదాధర](౧): "తమసః పరమో ధాతా శబ్దచక్రగదా

త్తిల్ విటన్దతాక కంపాద్భీతనాయ ఉపసంహరిక్కచ్చిల్లానిన్దాయ, ఇన్ద నివ్య
రూపమేతు, మానుషరూపమేతు, నానున్ గృహ త్తిలె విటక్కైయెన్దొరు పారుకున్దో
శబ్ద ఇల్లై శెయ్యపోకితాశబ్ద వసుదేవర్ మూతలిత్తుక్కొడుక్కిణ్ణారెన్దై కరుత్తు.
"దేవదేవేశ" ఎన్దవిడ త్తిల్ ఇరన్దై దేవపదమిరుక్కయాలే, మున్దిసతు, "దీవ్య నీతి దేవాః"
ఎన్దిటవ్యత్పత్తియాలే సనాతనద్యోతమానత్వమ్ ధాత్వర్థమాయ్, అక్కరానదేవర్ కళై
చ్చిల్లుకైయన్దిక్కై అకర వశ్యరై చ్చిల్లుకిటతెన్దమ్, ఇరన్దామ్ దేవపదమ్, "దేవయతి-
మాదయతి" ఎన్దిటవ్యత్పత్తియై యవలమ్మిత్తు, అనన్దజనకత్వత్తాలేవన్ద నిర్వాహకత్వత్తై
చ్చిల్లుకిటతెన్దమ్, ఈశపదమ్, ఇన్దనిత్యసూరికకుమ్ స్వామియెన్దొరు మర్థత్తై చ్చిల్లుకి
టతెన్దమ్, "దేవకృపాపీకశ్చదేవేశః, దేవానాం దేవేశః దేవదేవేశః" ఎన్దై తిరువు
ళ్ళమ్ పదోద్రి కక్కాళూర్వకమాకవర్థమయలిచ్చెయ్ కిటారో (ఇప్పడియిత్యాది). ఇరన్దామ్
దేవపదార్థమ్ (నిర్వాహకనాన) ఎన్దతు. ఈశపదార్థమ్ (అయర్విత్యాది). (తమసః
పరమః) ప్రకృతిమణ్డలత్తుక్కు మవ్యరుకేయరుక్కుమవకా. (ధాతా) స్వానుభవ ప్రదాన
త్తాలే అజ్ఞాన్లై ధరిప్పిక్కుమవనెన్దొరు తల్, పోషిక్కుమవనెన్దొరు తల్. (౨) "డు, ధాఞ్
ధారణపోషణయోః" ఎన్దై తీధాతు. ఇత్తల్ దేవదేవత్వమ్ శొల్లిల్ దాయత్తు. ఇత్తై

(౧) రా-య-౧౧౪-౧౪. 'రావణవధానస్తరం మన్దోదరీప్రలాపే, ఘృక్తమే
ష మహాయోగీ పరమాత్మా సనాతనః । అనాదిమధ్యనిధనో మహతః పరమోమహాన్ ॥
తమసఃపరమోధాతా శబ్దచక్రగదాధరః । శ్రీవత్సనక్షా నిత్యక్రీ రజయ్యక్కాక్వతోద్భు
వః ॥ మానుషంవపురాస్థాయ విష్ణుస్సత్యపరాక్రమః|సర్వైః పరివృతో దేవై ర్వానరత్వ
ముపాగతైః॥సర్వలోకేశ్వర స్సాక్షా ల్లోకానాం హితకామ్యయా । సరాక్షసపరీవారం
హతవాం స్త్వాం మహాద్యుతిః." (౨) జానో-

ధరః" ఎఱ్ఱ పరమపదనిలయమాయ్ నూరినిర్వాహకమాన వసువుక్కు అసాధారణ చిహ్నమాన ఆహ్వాంకళోడే యవతరిక్తయాలే.

(మన్ను వడమతురై) భగవత్సమ్మన్దమ్మాతాత దేశమ్. మున్ను సిద్ధాశ్రమమాయ్ శ్రీవామనన్ నెడుజ్జాలమ్ తపస్సుపణ్ణి, శత్రుఘ్నా ధ్వాన్ వన్నియమటుత్తు ప్పడై వీడు శెయ్తు, సర్వేశ్వరన్ ఎప్పొత్తుమ్ ఇప్పడియవతరిత్తు ప్పొరువతోరు దేశమ్. (వడమతురై) (౧) "మధురా నామ నగరీ పుణ్యా పాపహరీ శుభా! యస్యాం జాతో జగన్నాథ స్సాక్షా ద్విష్ణుస్సనాతనః" [మధురానామ] (౨) "నలమనందమిల్ల తోర్నాడు" ఎన్ను మాపోలే పరమపదమ్మోలే భోగ్యతైయాలే ప్రసిద్ధమాన పూర్ [నగరీ] పరమపదమ్ కలవిరుక్తయెన్నుమ్మడి పిఱన్దు విరుమ్మిన ప్పడై వీడు. [పుణ్యా] అవనై త్తరుక్తక్కు ఉపాయమాకై. [పాపహరీ] విరోధినిరసనత్తుక్కుమ్ తానేయాకై. [శుభా] ప్రాప్యముమ్ తానే యాకై. [యస్యాంజాతః] ఇత్తనైక్కుమ్ అడి తిరువవతరి త్తరుళుక్త. [జగన్నాథః] తన్ ప్రజైకళోపట్ట ఆపత్తై నీక్కుక్తక్కు అవర్కళై యిక్కుక్కమాట్టామల్ పిఱన్దపడి. [సాక్షాత్] (౩) "అజువై శిజుప్పిఱన్ద" ఎన్ను మాపోలే, అజహత్స్వభావనాయ్కోణ్ణు. [విష్ణుః] వ్యాపకవస్తు వ్యాప్యైకదేశ త్తిలే బిన్దర్భవి త్తపడి. [సనాతనః] నిత్యనానవన్. ఆశ్రి తసజాతీయనాయ్ ప్పిఱన్ద మెయ్ప్పాడు. (మెన్దనై) మిడుక్కనై; (౪) "తనై

చ్చొల్లకిఱార్ (పరమపదనిలయమాయ్, నూరినిర్వాహకమానవస్తువుక్కు) ఎఱ్ఱ. "మన్ను" ఎఱ్ఱతుక్కు-చొరున్దివ ర్తిక్కుప్పట్టెన్ద అర్థమాయ్, ఫలితార్థమరుళిచ్చెయ్కి ఱార్ (భగవదిత్యాది). (౫) "మల్లై మూత్తూర్ వడమతురై" ఎఱ్ఱ ఆల్ వార్ ఈడుపడుమా పోలే, ఇవర్కళుమ్ "మన్ను వడమతురై" ఎఱ్ఱ ఈడుపడుకిఱార్ కళెన్ద తిరువుళ్ళమ్మల్ శి, ఋషి ఈడుపట్టమెయ్ సుంవాదమాకవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మధురానామేత్యాది). "మెన్దన్" ఎఱ్ఱతుక్కు-నాలర్థమ్; - మిడుక్కనెఱ్ఱమ్, ప్పిల్లెయ్ఱెన్దమ్, యువావెన్దమ్, రాజావెన్దమ్; ఇత్తైక్కాట్టుకిఱార్ (మిడుక్కనైయిత్యాది వాక్యపచ్చికల్తాలే). "రజ్జ

(౧) (౨) తి-వాయ్-౨-౮-౪.

(౩) తి-వాయ్-౩-౫-౫.

(౪) తి-మొ-౩-౫-౧. (౫) తి-వాయ్-౧-౧-౬.

కాలిల్ పెరువిలఱ్ఱు తాళవిళునళ్ళిరుట్కున్ వన్దవెన్దై" ఎన్ఱు - మాతాపితా క్కల్ కాలిల్ విలఱ్ఱు కళుల వన్దు తిరువవతరి త్తపడి; పిళ్ళై యెన్ఱుమామ్; వన్దు తిరువవతరిత్తు ఎనక్కు ఉపకరి త్తపిన్బు ఇళకిప్పతి త్తపడియాతల్; రాజావెన్ఱుమామ్. తన్నుత్తైక్కాట్టి ఇరున్దతే కుడియాక త్తకవశమా క్కినపడి.

(తూయ పెరునీర్ యమునైత్తుత్తైవన్దై) విరజైపోలే, పోన్దవిడ త్తుక్కు ఓరాఱుణ్డైనపడి. (తూయ) (౧) "వనుదేవోవహన్ కృష్ణం జానుమాత్రోదకో యయా" ఎన్ఱు - శ్రీవసుదేవర్ ఎఱున్దరుళువిత్తు క్కొణ్డు పోకిఱపోతు పాక్కాకవల్ ద్రిక్కొడు త్తపడి. కృష్ణనుమ్ పెణ్ణళుమ్ మాటిమాటి క్కొప్పళిక్కైయాలేవన్ద తూయమైయాకవుమామ్. (౨) "ప్రసాదం నిమ్న గాయాతా" ఎన్ఱు - నీరిల్ తెళివైచ్చొల్లిల్ ద్రిక్కాకవు మామ్. (పెరునీర్) (౧) "యమునాఞ్చత్తిగమ్బిరాం నానావర్త రు

యతి" ఎన్ఱిఱచ్చ్యత్తత్తియై యట్కొణ్డు ఉపపాదిక్కిఱార్ (తన్నుత్తైయిత్తాది).

కలక్టా పెరునకరమ్విట్టు వన్దవనుక్కు త్తిరువాయప్పాడియెన్ఱారు అఱ్ఱోనాక్ పుకలిడమున్దానాత్పోలే, విరజైమైమఱక్కుమ్మడి ఓరాఱుణ్డైనతే! ఎన్ఱి డుపడుకిఱార్ క శెన్ఱు తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (విరజైయిత్తాది). (౩) "వల్లవీవదనోచ్చిప్త పవి త్రాధరవిద్రుమః" ఎన్ఱిఱపడియే-కృష్ణక్ తిరుప్పవళక్తుక్కు పవిత్రతెయై యున్దాక్కుమ్ ఇదై పెణ్ణళుడైయ ఎచ్చిల్, అఱుక్కు ఉన్దాక్కచ్చొల్లవేణ్డావితే యెన్ఱు తిరువుళ్ళ మ్మల్ ద్రియరుళిచ్చెయ్కిఱార్. (కృష్ణనుమిత్తాది). "తూయ" ఎన్ఱు పదచ్చేర్ త్తిన్ఱై త్తిరు వుళ్ళమ్మల్ ద్రి ముతలర్థత్తుక్కు అనుగుణమాక ఈడుపాడు తోల్ ద్రిత్తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (యమునామిత్తాది).

(౧) వి-పు-౫-౩ ౩౭-౬ వన్ద తాంజలదానాఞ్చ త్తియమకుళుల్లణంబిశి । సం వృత్తాయయయా శేమఃఫణ్డెర కదన్దళిమ్ ॥ యమునాఞ్చత్తిగమ్బిరాం నానావర్త రుపాకులామ్ । వసుదేవోవహన్ కృష్ణం జానుమాత్రోదకోయయా".

(౨) వి-పు-౫-౩-౪, "సన్తస్సన్తోషమధికం ప్రశమం చన్ద్రమారుతః । ప్రసాదం నిమ్న గాయాతా జాయమానే జనార్దనే".

(౩)

పాకులామ్”ఎన్ఱు- అత్యగాధహూన ఆఱు పాజ్గొక వల్ శ్రీక్కొడు త్తతు. మనోహరమాకై యాలుమ్ పావనమాకై యాలుమ్ శ్లాఘ్యతైయై చ్చొల్లిల్ ద్రాకవునూమ్. (యమునై తుఱైవనై) తిరుక్కురవై స్థానమాకై యాలే పెణ్ణళ్ వడుమ్ తుఱైయైయుడైయవనై.

(ఆయర్ కుల త్రినిల్ తోస్తుమ్ మణివిళక్కై) పరమపద త్రిత్కాట్టిల్ గుణజ్ఞళ్ ఇడైచ్చేరియిలే అత్యుజ్జ్వలమానపడి. అన్ధకార త్రిల్ దీప మ్బాలే. (తోస్తుమ్)(౧)“అచ్యుత భానునా! దేవకీపూర్వ సన్ధ్యాయామా విరూపాక్షమ్ ” ఎన్ఱుకొణ్ణ గర్భ త్రిల్ తొల్ శ్రీల్లామై. కీర్తై దిక్కుక్కు ఆదిత్యనోడుళుసమ్మన్దమ్ ఇవళోడు అవనుక్కుళ్ళతు. శ్రీమధురైయిలే అవతరి త్తిరుక్కచ్చెయ్ తే తిరువవతార వ్రకారమ్ తిరువాయ్ప్పాడియిలే శైస్తతు ఎన్ఱునూమ్.”(మణివిళక్కై) తిరువాయ్ప్పాడిక్కు ముదళదీప మెన్ఱునూమ్.

(తామైక్కుడల్ విళక్కమ్ శెయ్త తామోతరనై) వయిల్ శ్రీల్

ఆయర్ కుల త్రినిల్ వర్తిక్కుమతాయ్, దేవకివయిల్ శ్రీల్ తోల్ శ్రీనతాయ్, అత్తాలే శ్లాఘ్యమానవిళక్కైస్తు తిరువుళ్ళమ్మల్ శ్రీ. “మాయకా” ఎన్ఱుత్తైక్కటాక్షిత్తు, “ఆయర్ కుల త్రినిల్” ఎన్ఱుతుక్కు పరమపదమ్ వ్యావర్త్యమెన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పరమపద త్రిలిత్యాది). “వడమతురై మైన్దనై” ఎన్ఱుత్తైక్కటాక్షిత్తు, ఆయర్ కుల త్రినిల్, తోస్తుమ్-అవతరి త్తతాక వ్రకాశిక్కుమ్ శ్లాఘ్యమానవిళక్కైస్తు శబ్దార్థమాక త్తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (శ్రీమధురైయిత్యాది). ఆయర్ కుల త్రినిల్ మణివిళక్కాయ్ తోన్ఱిసవనై యెన్ఱువివక్షిత్తుమూన్ఱామతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తిరువాయ్ప్పాడిక్కిత్యాది).

తామోతరనై, అతఏవ, తామైక్కుడల్ విళక్కమ్ శెయ్తవనై యెన్ఱుశబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్మల్ శ్రీ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (వయిల్ శ్రీలిత్యాది). “మాయనై”

(౧) వి-పు.౫-౩-౧. “ఏచంసంస్తాయమానాసా దేవైర్దేవమధారయత్ | గర్భేణ పుణ్డరీకాక్షం జగతస్ప్రీణకారణమ్ || తతోభిలజగత్పద్ధనోధాయాచ్యుతభానునా | దేవకీపూర్వసన్ధ్యాయామావిరూపాక్షంమహాత్మనా”

తఱుమ్బా లేయశోదైప్పిరాట్టియై విశజ్జప్పణ్ణినవనై. (తాయైక్కుడల్ విశ
క్కమ్ శేయ్త) (౧) “కాసల్యాశుశుభే తేన పుత్త్రేణామిత తేజసా”
ఎన్ఱుమ్, (౨) “ఎన్ననోన్బునోల్ గ్రాళ్ కొలో ఇవనై పెన్ద్రువయిలుడై
యాళ్” ఎన్ఱుమ్ - నాట్టార్ పుకట్ చ్చియా లే పెన్ద్రువయిల్ ముక్కుప్ప
ట్టమ్ కట్టినవనై. (తామోతరన్) తన్నుడైయ భవ్యతైయాలమ్ అవళై
నాట్టార్ కొణ్డాడుమ్మడి పణ్ణినవనై. నమ్మడైయ బన్ధమ్ నమ్మాలకుక్కన్
తాప్ప లే, అవన్నుడైయ బన్ధముమ్ అవనాలకుక్కన్ నొణ్ణాతే, ఇన్దబన్ధతై
అనుసన్ధిత్తాల్ ఆశితరుడైయ సంసారబన్ధమ్ పోమెన్దై.

(తూయోనూయవన్దు నామ్) అఱ్ఱుత్తైక్కు నామ్ యోగ్యరో
అయోగ్యరో ఎన్ఱు పారాతే ఇరున్దపడియేవన్దు. ఇరున్దపడియేవరుకైక్కు

త్యాదికైక్కుటాక్షిత్తు, పరత్వాదిగుణ విశిష్టనాకైయాలమ్, దామోదరత్వత్తాల్ వన్ద
భవ్యతైయాలమ్ తామైక్కుణ్డాడుమ్మడి పణ్ణినవనైన్ఱు తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్కి
తార్ (కాసల్యేత్యాది), కీల్ ప్పదజ్జైప్పారే ఇప్పదత్తాలమ్ ఈడుపాడుతోల్ మవేణ్ణి,
భవ్యనానపడియైత్తియపుళ్ళప్పన్ద్రీ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (నమ్మడైయ విత్త్యాది).
సంసారికల్ బన్ధత్తుక్కుమ్ అవన్నుడైయ బన్ధత్తుక్కుమ్ సాశ్చర్యతైప్పన్ద్రీ ఈడుపా
డా తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కు, నైభర్త్యతైప్పన్ద్రీ ఈడుపాడాక భావమరుళిచ్చెయ్
కితార్ (ఇన్దవిత్త్యాది). ఇత్తాల్ - ఇవన్నుడైయ బన్ధమాకిల్ అమగ్రహకార్యనాకై యాలే
అనుసన్ధిత్తైయ అవేనుమెన్ద పడి.

వేదాన్తజ్ఞానముడైయోరుత్తి కొల్లకితాళాకై యాలే వేదాన్తముఖ్యతాత్పర్య
మానప్రపత్తిక్కు స్నానాదికల్ అనవేక్షితజ్జళాకై యాలే యోగ్యరో అయోగ్యరో
వెన్ఱు పారామైయే తూయమై ఎన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అఱ్ఱుత్తైక్కి-త్యాది).

(౧) రా-ఆ-౧-౬, “తేసామపిమహా తేజారామారతికరఃపితః । స్వయంధూరిన
భూతానాం బభూవ గుణవక్తరఃసహిదేవై రుదీర్ణస్య రావణస్య వధార్థిభిః । అర్థివో
మానుషేలోకే జజ్ఞేవిష్ణు స్సనాతనః॥ కాసల్యా శుశుభే తేన పుత్త్రేణామిత తేజసా । య
థా వరేణదేవానా మదితిర్వజ్రపాణినా”.

(౨) పెరి-తిరు-౨-౨-౬.

మేల్పడ శుద్ధితేడవేణావితే. (౧) “శుద్ధంవేత్తి విభీషణమ్” ఎష్టతితే ఇరున్దపడియే వన్ద శ్రీవిభీషణాత్వానై. (వన్దనామ్) అవకవరవిరుక్క క్కడవ నామ్ వన్ద. (౨) “ఉపస్థేయైరుపస్థితః” ఎన్టుమ్, (౩) “పద్భ్యా మభిగమాచ్చైవ” ఎన్టుమితే అవకవారై. ముత్తైకడ వరువానెన్నెన్నిల్ ; ఉపాయత్తిల్ తుణివు పుటప్పడవొట్టాతాప్పోలే ఉపేయత్తిల్ త్వరై ముత్తైపార్ త్తిరుక్కవొట్టాతితే.

(తూమల్) (౪) “ మిక్కశీర్ త్తోణ్ణరిట్ట పూమ్తుళవమ్ ” ఎన్టుమ్, (౫) “శూట్టునకమాల్లెకల్ తూయనవేద్ది” ఎన్టుమ్ - అనన్య ప్రయోజనమాన పూవితే. (మల్) యోగ్యమెన్టుమ్ అయోగ్యమెన్టుమ్ పారాతే కణ్ణక్కుత్తోల్లీన మలరెన్టుమామ్. (తూవి) (౬) “యథాతథావాపి” ఎన్నుమ్ న్యాయత్తాలే అడైవుకడప్పరిమాటి.

ఉత్తత్తుక్కుప్రమాణమ్ కాట్టుకితార్ (శుద్ధమిత్యాది), “మమచాప్యన్తరాత్తాయం శుద్ధంవేత్తి విభీషణమ్” ఎన్టు-మహారాజర్, కడలిలే ఒరుముక్కుక్కిట్టు వారాతిరుక్క, భావ శుద్ధియొక్కణ్ణ “శుద్ధమ్” ఎన్టారిశే యెన్టుకరుత్తు. “నామ్” ఎన్టతిక తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (అవనిత్యాది). నామ్ ఇప్పడియరుక్కుక్కు అవకవరుమ్స్వభావనోపెన్న వరులిచ్చెయ్కితార్ (ఉపస్థేయైరిత్యాది).

(౧) రా-య-౧౦ - ౩౭ - రామప్రతిసుగ్రీవః, “ మమచాప్యన్తరాత్తాయం శుద్ధంవేత్తివిభీషణమ్ । అనుమానాచ్చ భావాచ్చ సర్వత స్సుపరీక్షితః.” — (౨) రా-ఆర-౧౦-౧-సీతాప్రతిరామః, “మయాతు వచనం శ్రుత్వా తేషామేవంముఖాచ్యుతిమ్ । కృత్వా వచనకుశ్రూషాం వాక్యమేతరుదాహృతమ్ ॥ ప్రసీదన్తు భవన్తోమే హ్రిరేషాహి మమాతులాయదీదృశై రహం విదై రుపస్థేయైరుపస్థితః । కిన్జు-కోమితి చ మయావ్యాహృతం ద్విజసన్నిధా.” — (౩) రా - ఆ - ౫౦ - ౪౦, “గుహమేవం బ్రువాన్తు రాఘవఃప్రత్యువాచహ । అర్చితాశ్చైవ హృష్టాశ్చ భవతా సర్వధావయమ్ ॥ పద్భ్యామభిగమాచ్చైవ స్నేహసన్దర్శనేనచ”.

(౬) స్తోత్రతే - “ త్వదక్షిణ్ముద్దిశ్య కదాపి కేనచి ద్యథాతథావాపి సకృత్కృణోష్ణతి । తదైవ ముష్ణాత్యశుభాన్యకేవత శ్శుభాని పుష్టాని నజాతు హీయతే.”

(౪) తి-మొ-౧౧-౧-౯. (౫) తి-వి-౨౧.

ప్రేమమ్ అడైపుపార్క్కవొట్టాతిత్తే. (తొమ్మితు) అవనుక్కుప్పొలుక్క
వొణ్ణాతపడి అళ్ళలియైప్పణ్ణి. (౧) “ఋణం ప్రవృద్ధమివ మే హృదయా
న్నావసర్పతి” ఎన్నితే అవకాపడి. అవనై తొమ్మివిత్తుక్కొళ్ళుమవర్కళితే
తొమ్మికితార్కళి. పిత్తాదికళుక్కు అడైపుకేడెన్టు తోద్రోతపడి
అళ్ళలి పణ్ణికితార్కళి ఎన్టుమామ్.

(వాయినాల్ పాడి) వాయ్పడై త్తలభమ్ పెద్రోమెన్టు తిరు
నామ తైచ్చొల్లి. మనస్సహకారమిన్టి కేక్కి యెన్టుమామ్. (౨) “ఉవా
చచ” ఎన్నుమాపోలే - వరువతల్కుమేలే శొల్లువతుమ్ శెయ్తోమె
న్టుమామ్. (మన త్తినాల్ శిన్దిక్క) మనస్సెప్పడై త్త లాభమ్ పెద్రో
మెన్టు. (౩) “యత్పురుషోమనసాఽధిగచ్ఛతి|యద్ధిమనసాధ్యాయతి|తద్వ్యా

అవకా అళ్ళలియైప్పొలుక్కమాట్టామైయై ఇరణ్ణువ కైయాక ఉపపాదిక్కితార్
(ఋణమిత్యాదివాక్యత్రయత్తాలే).

“పాడి” ఎన్నవమైన్దిరుక్క, “వాయినాల్” ఎన్టతుక్కు మూన్టు తాత్పర్యమ
రుళిచ్చెయ్కితార్ (వాయ్పడై శ్తవిత్త్యాది). “తామతరనై” ఎన్నుమళవుమ్ కటా
క్షీత్తు మున్దివతాత్పర్యమ్; “మన త్తినాల్ శిన్దిక్క” ఎన్టత్తైప్పద్రో ఇరణ్ణామ్ తాత్పర్యమ్;
“తూయోమాయ్” ఎన్టత్తైప్పద్రో మూన్టామ్ తాత్పర్యమ్. “ఉవాచచమహాప్రాజ్ఞస్స
రేణ మహతామహాన్ | సుగ్రీవంతాంశ్చ సంప్రేక్ష్య సర్వాన్ వానకయూధహాన్ ||
ఎన్టు వచనకేవమ్. “మన త్తినాల్” ఎన్టు విశేషిత్తతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్
(మనస్సెన్ఱిత్త్యాది). శ్రుతిక్రమేణవన్టి కేక్కి, మనస్సుక్కు మున్నే తొమ్మిక్కెయ్యమ్
పాడుక్కెయ్యమ్ శొల్లుక్కెయార్ ఆద్రోమైయిక్ గుకుతి తోద్రోమితిత్తెన్ఱిచార్
(యత్పురుష ఇత్త్యాది). ౫.

(౧) భార - ఉద్యో-౪౯ - ధృతరాష్ట్రంప్రతి సజ్జయోక్త కృష్ణవచనమ్; -
“గోవిందేతి యదాక్రంద త్కృష్ణా మాం దూరవాసినమ్ | ఋణం ప్రవృద్ధమివ మే హృది
యాన్నావసర్పతి.” (౨) రా-య-౧౩-౯- “తేషాంసంభాషమాణా నామనోన్యంస
విభిషణః | ఉత్తరంతీరమాసాద్య ఖస్థ ఏవ వ్యతిష్ఠత||ఉవాచచఇత్యా” (౩) నైత్తిరీయే.

చావడతి । తత్కర్తృణాకరోతి" ఎన్ఱు-మనస్సడియాక వరక్కడవ ఉక్తి
యుమ్ వృత్తియుమ్ తవిర్న్దు తొఱుతు, " వాయినాత్పాడిమన తినా
ట్టిన్దిక్క" ఎన్ఱు- తని త్తనియే కరణబ్బళ్ మేల్ విఱున్దపడి శొల్లుకిఱుతు.

(పోయపిఱైయుమ్ పుకుతరువానిన్దనపుమ్) ఉత్తరపూర్వాఘబ్బళ్.
(తీయినిల్ తూళాకుమ్) నెరుప్పిలిట్టపఱ్జుపోలేయామ్, తూళు-పఱ్జు. పా
లుమ్ ఖణ్ణశర్కరైయుమ్ కుడిక్క ప్పిత్తమ్ తన్నడైయే పోమాపోలే,
భగవడనుభవమ్ పణ్ణ నెరుప్పిలిట్టపఱ్జుకున్దైపోలే ఉరుమాయ్న్దుపోమ్.
(౧) "ఇషీకతులమగ్నా ప్రోతంప్రదూయేత" ఎన్ఱుముణ్డితే.

(శెప్ప) శొల్లవమైయుమెన్దై, పూర్వాఘమావతు-అనాదికాలమ్
బుద్ధిపూర్వకమాక పుణ్ణిపోన్దవై; ఉత్తరాఘమావతు- భగవద్ జ్ఞానమ్
పిఱ్డైల్ ప్రకృతివాసనైయాలే ప్రామాదికమాక ప్పిఱన్దవై. గీ.

శిన్న ఆరుమ్బదమ్.

అజ్ఞాన్ముట్టు. (మాయనైయిత్తాది).

పరత్వమ్ శొల్లి, కృష్ణమడైయసాలభ్యమ్ శొల్ల వేణ్ణుకైయాలే "మాయన్" ఎన్ఱు
తుక్కు మున్దినవర్థమ్ పరత్వమ్, ఇరణ్డామర్థమ్ పరమపదనాథమడైయసాలభ్యమ్. అన్విర
ణ్డైయుమ్ శొల్లుకిఱుతు (కృష్ణావతార త్తిలేయిత్తాది). పరనానవమడైయ సాలభ్యమే అతి
శయకరమాకైయాలే " మాయన్ " ఎన్ఱు పరత్వమ్ శొల్లుకిఱుతెన్ఱు మున్దినపారుళి.
కృష్ణావతార తిన్ నీరై తల్లకుడైయ పేచ్చుక్కు నిలమల్లామైయాలే పరమపదనాథ
మడైయ సాలభ్యమ్ శొల్లుకిఱుతెన్ఱు ఇరణ్డామర్థమ్. (అన్వి కే.) ఎన్ఱిఱవాక్యమ్ కృష్ణమడై
యసాలభ్యమ్ శొల్లుకిఱుతు. ఆక "మాయన్" ఎన్ఱు తుక్కు మాన్ఱుతాత్పర్యమ్. "అసి"
ఎన్ఱు తుక్కు త్రాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పిఱన్దపనుక్కుమిత్తాది).

"మన్నువడనుకురై" భగవత్సమ్మన్దత్తోడేమాడిన వడమధురైయెన్ఱు పారుళి;

(౧) ఛాన్దోగ్య - వైశ్వానరవిద్యాయామ్, "అథ య ఏతదేవం విద్వానగ్నిహోత్రం
జుహోతి, తస్య సర్వేషులోకేషు సర్వేషు భూతేషు సర్వేష్వాత్మను హుతంభవతి ।
తద్యభేషికతుల మగ్నాప్రోతం ప్రదూయేతైవంహాస్యసర్వపాప్తానః ప్రదూయన్తే."

అత్తై యుపపాదిక్కితార్ (మున్బిత్యాది). “మధురా” ఎన్దైయాలే - భోగ్యత్వమ్; “నామ” - ప్రసిద్ధి. (కలవిరుక్కై), ఓలక్కమిరుక్కై. “మెన్దనై” ఎన్దతుక్కుమాన్టు పొరుళ్, వాక్యత్తిల్ వన్దక్తమ్. నాలావతు (తన్నుటైయిత్యాది).

(పోన్దవిడత్తుక్కు) అవతరిత్తవిడత్తుక్కు. *తూయైక్కుమాన్టుపొరుళ్ వన్దక్తమ్. అతిల్ ప్రసన్నమాయిరుక్కు మెన్దవర్ధత్తిల్ “పెరునీర్” ఎన్దతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ (మనో హరమాకై యాలుమిత్యాది). (వల్ శీక్కిడుత్తపడి) ఎన్దవర్ధత్తుక్కుచ్చేర వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (యమునాంచేత్యాది). పెరు మెక్కిరణ్ణుపొరుళ్ - అగాధమెన్నుతల్, క్లాఘ్య తైమైచ్చొల్లుతల్. (తిరుక్కురవైస్థానమాకైయాలే) ఎన్దతు - యమునాతటస్థితే రాసక్రీడైపణ్ణుకైయాలే తిరుక్కురవైక్కు స్థానమెన్దపడి. కేవలమ్ తుత్తైయన్దిక్కే “ముత్తుప్పడువతుత్తై” ఎన్నుచూపోలే పెన్దళ్పడువతుత్తైయన్దపడి. “తుత్తైవకా” - పెన్దాతల్ నిలత్తు త్తైవకా.

“అయిర్ కులత్తినిల్” ఎన్దతుక్కు మాన్టు తాత్పర్యమ్, (పరమపద త్రిత్కాట్టిలి త్యాది) మున్దినతు. (శ్రీమధురైయిలేయిత్యాది) ఇరన్దావతు. మూన్దావతు (తిరునాయ్ ప్పాడిక్కు మళ్ళళదీపమెన్దమామ్) ఎన్దతు. మణివిళక్కెన్నుతల్, అణివిళక్కెన్నుతల్. పోన్దుతల్ - అవతారమాతల్ - (అచ్యుతభానునేత్యాది). ప్రకాశమాతల్ - (పరమ పద త్రిత్కాట్టిలిత్యాది). “పూర్వసన్ధ్యామామవిర్భూతమ్” ఇత్యాదిక్కుత్తాత్పర్యమ్ (కీర్తైదిక్కుక్కిత్యాది). “పోన్దమ్” ఎన్ద - ప్రకాశమణ్ణొన్నపత్తిల్, పరమపద వ్యావృత్తియైయరుళిచ్చెయ్ తార్ కీర్, అవతారమానపత్తిల్ మధురైయిల్ వ్యావృత్తియైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (శ్రీమధురైయిలేయిత్యాది). “మణివిళక్కు” ఎన్దతుక్కు - (పరమపద త్రిత్కాట్టిల్) ఎన్దవాక్యత్తిలే ఉజ్జ్వలమానవిళక్కెన్దరుళిచ్చెయ్ తు తాత్పర్యాన్తరమ్ (తిరునాయ్ ప్పాడియిల్ మళ్ళళదీపమ్) ఎన్ద.

“తాయైక్కుడల్ విళక్కమ్ కెయ్ త” ఎన్దతుక్కు ఇరన్దాతాత్పర్యమ్ - సౌభ్య త్తాలే విళక్కుప్పణ్ణినానెన్నుతల్, సర్వస్తాత్పర నానతానవతరిత్తు విళక్కుప్పణ్ణినానెన్నుతల్; ఇరన్దాయుమడైవేయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వయిల్ శీల్ త్తమ్మామ్పాలే) ఎన్దవాక్యత్తాలుమ్, కాసల్య) ఎన్దవాక్యత్తాలుమ్. సర్వశక్తియానవన్ కట్టవిట్ తుక్కిళ్ళమాట్టాతే

అవ. — ఆతామ్మాట్టిల్, ముతత్మాట్టిల్ - భగవత్సంక్షేపమే యిరుక్కిటతెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నన్నుడెయ్యనధమ్) ఎన్ఱు. అవనతు ఆక్రితాను గ్రహాయత్త మెన్ఱ పడి. “తాయై” ఎన్ఱ విత్వమవ్యయమాయ్, తాయ్కుడలెన్ఱ ముక్కు చొచ్చాయ్, యశోలైప్పిరాట్టిక్కెన్ఱ మున్దినవర్థమ్; ఇత్తైవివరిక్కిటతు (తన్నుడెయ్ భ వన్ఱైయిత్యాది).

తూయ్ మైయావతు - యోగ్యతాఽయోగ్యతైకల్ వేణ్ణామై. అన్ఱిక్కే, బావ శుద్ధియాకవుమా మెన్ఱితార్ (శుద్ధంవేత్తి) ఎన్ఱు. “వెన్ఱనామ్” ఎన్ఱు తుక్కిరణ్ణు తాత్పర్యమ్, మున్దినతు ప్రణయిత్వత్తిలే, ఇరణ్ణావతు స్వాపదేశత్తిలే (ఉపశ్ఠియైరుపశ్ఠితః) ఇత్యాది.

“తూమలర్” ఎన్ఱు తుక్కిరణ్ణం; మున్దినతు (౧) “నన్నీర్” ఎన్ఱు మాపోలే శుద్ధ పున్ఱ మెన్ఱ పడి. ఇరణ్ణావతు - వెఱుమ్మువెన్ఱ పడి, అతావతు - క్లాఘ్యాఽక్లాఘ్యలైపారాతే పున్ఱ మాత్ర మెల్లా మెన్ఱ పడి. ఆత్ర ప్రమాణమ్ (౨) “కళార్ తుక్కురాయమిత్యాది”. “తొమ్మతు” ఎన్ఱు తు - స్వాపదేశత్తిలేయాతల్, ప్రణయత్తాలేయాతల్, ప్రణయత్తాలేయానపోతు ఇరణ్ణువిధమ్ - ప్రణయోపత్తాలేయాతల్, పిత్రాదిక శుక్కుడైపుకేడెన్ఱు తోద్ర గ్రాతపడియాతల్; అతావతు - సంశ్లేషార్థమాక అనువర్తిక్కితాశెన్ఱు తోద్ర గ్రాతపడి దేవతాబుద్ధియాలే అనువర్తిక్కితాశెన్ఱు తోద్ర అన్ఱలి పణ్ణుకితాశెన్ఱు పడి.

“వాయిసార్” ఎన్ఱు తుక్కు మూన్ఱు తాత్పర్యమ్. “మనత్తిసార్” ఎన్ఱు తుక్కు రణ్ణు తాత్పర్యమ్. ఇరణ్ణావతు - పార్థక్యేన మేల్విట్టుకై. “పురుతరువాన్దనవుమ్” ఎన్ఱు వదచ్చేదమ్.

౫.

కుట్టి అరుమ్మదమ్.

(మాయనిత్యాది). (జాతోసి - కుత్తైయఱ) ఇత్యాదివాక్యత్తుక్కు తాత్పర్యమ్ - కుత్తైయిల్లాతపడి పీఱన్దపీఱవియై పీఱన్దసర్వేశ్వరనాలే ఇల్లై శెయ్యవొణ్ణాతపడియన్ఱ పడి.

పెరియ అరుమ్మదమ్.

ఆతామ్మాట్టు. (ఆతామ్మాట్టిల్) ఎన్ఱు తుక్కునన్దరమ్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణువిట్టికి తోమ్ ఎన్ఱు కూట్టువతు. ఇప్పాట్టిక్ వ్యాఖ్యానాన్దత్తిలే “ఎమ్మన్దిరాయ్ నితార్ కల్” ఎన్ఱిటవాక్యతోడు అన్వయమాతల్ కణ్ణుకోళ్ళు. క్రిష్ణాపాట్టుమ్ ఒరువేటికైతూకవుమ్, మేల్ పత్తుప్పాట్టుమ్ ఒరువేటికైయ్యాకవుమ్ తిరువుళ్ళమ్మద్రీ సజ్జత్పర్థమ్వృత్త కీర్తనమ్ పణ్ణుకితార్ (ముతత్మాట్టిలెన్ఱుతోడగ్గి, ఎమ్మిప్పుకిటతెన్నుమళవుమ్).

ప్రాప్యముమ్, అనన్యసాధ్యమాన వితుక్కుసాధనముమవనే, అన్యసాధన
త్తిలే అన్వయిత్కైక్కు అధికారికళుమ్ అన్యప్రాప్యత్తిల్ ఇచ్చెయ్యుడై
యవర్కళే ఎన్ఱు సాధ్యస్వరూప త్తెయుమ్ సాధన స్వరూప త్తెయుమ్
అధికారిస్వరూప త్తెయుమ్ సాధిత్తు; ఇరణ్డామ్బాట్టిల్ - ప్రాప్యప్రాపకజ్జళి
ఇరణ్డామ్ ఈశ్వరనేయెచ్చిరుక్కుమ్ ఇచ్చాధికారికళుక్కు, సమ్భావితము
మాయ్ కుర్వదూపమాన కరణజ్జళుక్కు వకు త్తవ్యాపార విషయజ్జళై
క్కాట్టిక్కొడుక్క వేణ్డుకై యాలుమ్ కాలక్షేపత్తుక్కాకవుమ్ రాగప్రే
రితమాక అనుష్ఠేయమాన కర్తవ్యాంశ త్తై చొల్లిల్లు ; మూన్ఱా
మ్బాట్టిల్ - భగవదనుభవసహకారికళివక్కల్ ఉపకార స్మృత్యతిశయ
త్తాలే అవర్కళుక్కు యావై యావై శిల ఆపేక్షితజ్జళి, అన్యసమృద్ధిక
ళడైయ ఆపేక్షిక్క క్కడవ తెన్ఱిఱు; నాలామ్బాట్టిల్ - దేవతాన్తర
స్పర్శరహితరాయ్, ఇప్పడి అనన్యప్రయోజనరాయ్, భగవదేకప్రవణ
రాయ్, భగవదనుభవోపకరణమానవల్లీలే ఇట్టిన్దవర్కళుక్కు అన్య
దేవతాన్తరజ్జళుమ్ ఏవలోకెయ్యుమెన్నుమిడమ్ శొల్లిల్లు ; అజ్ఞా
మ్బాట్టిల్ - ఇప్పడియే భగవదనుభవ త్తిలిట్టిన్దవర్కళుక్కు వరుమ్ అను
భవవిరోధికళై అవ్వనుభవన్దానే నిరోధిక్కుమెన్నుమిడమ్ శొల్లిల్లు.
ఆక, ఇప్పడి కీర్తి అజ్ఞుపాట్టాలే - ప్రాప్యమాన కృష్ణానుభవత్తుక్కు
ఏకాన్తమాన ఉపకరణజ్జళై చొల్లి, అనన్తరమ్, మేల్ పత్తుప్పట్టాలే.
అన్య ఉపకరణజ్జళైక్కొణ్డు అనుభవిక్కుమవర్కళై యెఱుప్పకీఱు.

తన్దాముక్కే అవ్వనుభవత్తుక్కు ప్రధానోపకరణమాన ప్రేమ
ముమ్, కర్తవ్యతయా ఉక్తమాన ఉపకరణజ్జళుమ్, అనుభావ్యనాన
కృష్ణనుమ్, అతుక్కు ఏకాన్తమాన కాలముమ్, ఊరిలో గోపవృద్ధరు

(కర్తవ్యతయా ఉక్తమాన ఉపకరణజ్జళి) ఎన్ఱు - ప్రాప్యప్రాపకజ్జళివనే యెన్ఱై
యుమ్, త్యాజ్యోపాదేయజ్ఞాన పూర్వకమాన అనుష్ఠానముమ్, పరసమృద్ధ్యైక ప్రయో
జనతై ముతలనగుణజ్జళుమ్.

డైయ ఇశైవుమ్ ఉజ్జానపిన్పు తని త్తనియే అనుభవిక్క అమైన్దిరుక్క,
 ఒరువరై యొరువర్ ఎఱుప్ప వేణ్ణుకిఱతెన్నెన్నిల్; పెరుక్కాన్ శీలిఱ్ఱి
 గార్ కుత్తుణై త్తేటమామాపోలే, (౧) “కాలాఱుమ్ నెళ్ళఱ్ఱియుమ్
 కణ్ శీఱులుమ్” ఎన్ఱుమ్, (౨) “ఉయిర్ కాత్తాచ్చియ్మిన్” ఎన్ఱుమ్,
 (౩) “ఆఱ్ఱియొడుమ్ పొన్నార్ శార్దముడైయవడికళై యిన్నా రెన్ఱు ఆయ్”
 ఎన్ఱుమ్, ఇఱ్ఱిన్దారై కుమిఱ్ఱిసీరూట్ట క్కడవతాన విషయ త్తిలే యిఱ్ఱికిఱ
 వర్ కళాకై యాలే తుణై త్తేటమాయ్ ఒరువరై యొరువర్ ఎఱుప్పుకి
 తార్ కళ. (౪) “అడియార్ కళ కుత్తాజ్జళై - ఉడక కూడువ తెన్ఱుకొలొ”
 ఎన్ఱు శొల్లకిఱపడియే-పరావస్థైయిల్ పురుషో త్తమనై యనుభవిక్కు-
 మ్బాతుమ్ విశృంఖల జ్ఞానబలజ్జళై యుడై యరాన నిత్యసూరికళుక్కుమ్
 తుణై త్తేటమాకానిఱ్ఱి, (౫) “ఇమైయోర్ తమక్కుమ్ - శెవ్వేనెళ్ళాల్
 నినై ప్పరితాల్ వెణ్ణెయూణెన్ను మీనచ్చొల్” ఎన్ఱు - అన్ద నిత్యసూరి
 కళుక్కు మనుభవిక్క-వాణ్ణాతపడి నీరైక్కుమ్ మేనైక్కుమ్ అఱుకు
 క్కుమ్ నిరవధికసాగరమాన కృష్ణనై యనుభవిక్కుమిడ త్తిల్, ఇడ
 క్కైయుమ్ వలక్కైయుమఱియాత ఇడై చ్చికళుక్కు-తుణై త్తేటమెన్ను
 మిడమ్ శొల్ల వేణుమో? అతుక్కుమేలే, (౬) “ఏకస్సాన్వదునభుజ్జీత”
 ఎన్ఱు నిరతిశయభోగ్యమాన అవ్విషయ త్తై తనియనుభవిక్కమా
 ట్టాత ప్రకృతికళాకై యాలుమ్ ఎఱుప్పుకితార్ కళ; అతుక్కుమేలే,

కృష్ణానుభవమ్ తుణై త్తేటమామృడిమై కై ముతికన్యాయత్తా లే దృఢీకరిక్కితార్
 (అడియార్ కళిత్తాది). “విశృంఖలజ్ఞానబలజ్జళై యుడైయరాన” ఎన్ఱు తుక్కు ఎతిర్
 త్తటాన జ్ఞానబలకూన్యతెయైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇడక్కైయుత్తాది). (ఇడైచ్చికళ)
 ఎన్ఱు- స్త్రీత్వమ్. తోన్ దుక్తయ్యై బలకూన్యతె సిద్ధమ్.

(౬) “ఏకానగచ్ఛేదధ్వానం నైకస్సుక్తేషు బాహ్యముమ్ | ఏక స్సాన్వదు నభు
 జ్జీత నైకస్సాన్వర్థం విచిన్తయేత్”.

(౧) పెరి - తిరువ-౩౫. (౨) తి-వో-౧౦-౩-౧. (౩) తి-మొ-౧౦-౧౦-౯.
 (౪) తి-వాయ-౨-౩-౧౦. (౫) తి-వో-౧౦-౩-౧.

ఇవ్వన్తువై అనుభవిక్కైక్కు రుచియుడైయరాయిరుక్కుమవర్కళిక్కు
క్క వొణ్ణాతెన్నుమ్ నివై వాలుమెట్టుప్పుకితార్కళి; అతుక్కుమేలే,
భగవద్వివయతై యనుభవిక్కుమ్మాతు తదీయరై మున్నిట్టల్లతు అను
భవిక్కుమాట్టాతవర్కళాకై యాలుమ్ ఎటుప్పకితార్కళి. విషయమ్
తనియనుభవిక్కు అరితాకై యాలుమ్, ఇవర్కళితనియనుభవిక్కువల్ల
ప్రకృతిక శల్లామైయాలుమ్, రుచియుడైయారిక్కుకై నెడున్దటైన్దిరు
క్కుగూలుమ్, తదీయరై యొట్టియ వనుభవిక్కుమాట్టామైయాలుమ్,
మున్దట పుణర్దవర్కళి ఉఱుక్కుఱివర్కళై యెటుప్పత్తట్టిలై.

ఎల్లార్క్కు- మొక్క కృష్ణానుభవత్తిల్ శీ కాతుకమ్ అవిశిష్ట
మాయిరుక్కుమాకిల్, శిలర్ ఎటుప్ప చ్చిలరుఱుక్కుకై కాతుకత్తుక్కు
క్కుత్తైయన్తోవెన్నిల్; అనుభావ్యమాన కృష్ణగుణజ్ఞో, నజ్జుణ్డారై
ప్పోలే శిలరై మయగ్గప్పణ్ణుకైయాలుమ్, శిలరై ఇరున్దవిడత్తి లిరుక్కు
వొట్టాతే తుడిక్కుప్పణ్ణుకైయాలుమ్, అవర్కళి కాతుకత్తుక్కు క్కు
త్తైయిల్లామైయాలే, శిలరై చ్చిలర్ ఎటుప్పత్తట్టిలై.

(విషయమ్ తనియనుభవిక్కువరితాకైయాలుమ్) ఎన్ఱతు - (౧) “ కూర్వేల్
కొడున్దొట్టికొ నన్దకోపకతుమరకవరార్దకన్ణియళోతైయళిజ్జిమ్ కాక్కినిచ్చెజ్జబ్
కతిరమతియమ్మోల్ ముకత్తాక ” ఇత్యాదియిచ్చొన్న పరమభోగ్యతైయెప్పదొ.
(ఇవర్కళితనియనుభవిక్కువల్ల ప్రకృతికశల్లామైయాలుమ్) ఎన్ఱతు- (౨) “ వైయత్తు
వాక్కిర్కళి ” ఎన్ఱ కొణ్డాడినమైక్కు త్తాశ్చర్యమాక, తజ్జనుభవత్తై రసమాక్కి
త్తరుమవర్కళిన్ఱు శొల్లప్పట్టస్వభావత్తైప్పదొ. (నెడున్దటైన్దిరుక్కుయాలుమ్) ఎన్ఱతు-
(౩) “ వియముమ్ పిచ్చెయుమ్ ” ఎన్ఱ విడత్తిల్ శొల్లప్పట్టతాయ, భగవద్భాగవతా
నుభవమ్ పణ్ణువిప్పవర్కళిన్ఱుమ్ స్వభావత్తైప్పదొ. నెడున్దటైన్ఱతు - మహాప్రతి
హతియెన్ఱాయ. అత్తార్ - అతిదుస్సహమెన్ఱపడి. (తదీయరై యొట్టియ అనుభవిక్కు
మాట్టామైయాలుమ్) ఎన్ఱతు - (౪) “ శెయ్యతనశెయ్యమ్ ” ఎన్ఱ విడత్తిచ్చొన్న
పురువకారాక్రయణత్తైప్పదొ.

ఇతిల్, ఇప్పట్టుక్కు వాక్యార్థమ్ - భగవద్విషయ త్తిల్ పుతి
యశాకై యాలే ఇన్నోన్బిక్ శువడటియాతాళొరు త్తియై యెఱుప్పుకి
తార్కళ్.

మూ.—పుశ్యుమ్ శిలుమ్మినకాణ్ పుశ్యురైయ్ కోయిలిల్

వైల్లై విలి శక్కిన్ పేరరవమ్ కేట్టిలై యా
పిళ్ళా యెఱున్దిరాయ్ పేయ్ ములై నజ్జుణ్డు
కళ్ళ చ్చుకడమ్ కలక్కళియ్ క్కాలోచ్చి
వెళ్ళ తరవిల్ తుయిలమర్ న్ద విత్తిన్

ఉళ్ళత్తు కొణ్డు మునివర్కళుమ్ యోకికళుమ్
మెళ్ళ వెఱు న్దరియెన్ద పేరరవమ్

ఉళ్ళమ్ పుకున్దు కుళిర్ న్దేలోరెమ్బావాయ్. ౬.

వ్యా.—(పుశ్యుమ్ శిలుమ్మినకాణ్) ఇప్పెణ్బిల్లైకళ్, “పోతోన్డ
వాళలిలే శెన్దు ఉణర్ త్తక్కడవతాక సజ్జుల్పిత్తు పోతువిడియచ్చెయ్ తే
కిడన్దుఱ్జువతే!” ఎన్దు శివ్వుగర్తై పణ్ణినవాతే, పోతు విడియవేణ్డావో ఎఱు
న్దిరుక్క వెన్న; పోతు విడిన్దతు ఎఱున్దిరాయెన్న; విడిన్దమైక్కడై యాళ
మెక్ ఎన్దు కేటక్; నాజ్జుళుణర్ న్దవన్దతు పోరాతోవెన్న; ఉఱిన్గినారుణ

(ఇతిల్) ఎన్దు - ఇప్పత్తుప్పట్టిరెన్దపడి. “పిళ్ళాయ్” ఎన్దైప్పదో వరు
శిచ్చెయ్కితార్ (భగవద్వ్యాది) “ఎఱుప్పుకితార్కళ్” ఎన్దవనన్దరమ్ (ఎన్దు) ఎన్దు
శేషమ్.

“పుశ్యుమ్” ఎన్దచకారత్తాలే పేట అడైయాళమమ్ వివక్షితమెన్దు తోద్రు
కైయాల ఇరన్దడైయాళమ్ శొల్లకైక్కు ఉక్తిప్రతుక్తిరూపేణ తాత్పర్యమరళి
చ్చెయ్కితార్ (ఇప్పెణ్బిల్లైకళిత్యాది). “శిలుమ్మిన” ఎన్నవమైన్దిరుక్క, “కాణ్”
ఎన్దైయాలమ్, “కేట్టిలైయ్” ఎన్దతాలమ్ వెఱుప్పుతోద్రుకైయాలే (శివ్వుగర్తై పణ్ణిన
వాతే) ఎన్దు. శిలుమ్మై-శబ్దకైయాయ్, ఫలితార్థతైయరళిచ్చెయ్కితార్ (పోతి
త్యాది). “ఇవిన్దత్తిలే” ఇత్యాది వితిన్ద్యావాక్యతై “పోకానిన్దనకాణ్” ఎన్దవనన్ద
రమ్ ఆనుసన్ధిప్పతు. లోకత్తిల్ పెణ్దో పేచ్చానరీతితోద్రుమ్మడి ఉక్తిప్రతుక్తిరూ

ఓలన్టో విడివుక్కడైయాళమావతు, (౧) “ ఉణ్ణోకణ్ణో తుణ్ణుతల్ ” ఎన్ఱిఱపడియే ఉణ్ణుకు ఉణ్ణుముణ్ణో? ఉణ్ణుణ్ణో త్తి విడిన్దమైక్కు అడైయాళమస్తు, వేఱడైయాళముణ్ణోవెన్న; (పుళ్ళుమ్శిలుమ్మినకాణ్) పోతువిడిన్దు పక్షికళకప్పడ క్కిళమ్మి ఇరై తేడిప్పొకానిన్దనకాణెన్న; అతు విడిన్దమైక్కుడైయాళమోవెన్న; ఎన్? అల్లవోవెన్న; ఓమ్, అల్లవీ! ఎన్న; అవతెన్నెన్న; నీజ్గళ్ అవల్ శ్రైయుఱ్ఱవొట్టాతే కిళప్పినవాడే కిళమ్మి శ్రీనివల్లతు విడిన్దమైక్కుడైయాళమోవెన్న; ఇవ్విడ త్తిలే “ ప్పిళై ప్పిళై యాత్వో, భగవత్సమాశ్రయణత్తుక్కు అనుకూలమాన కాల తై సూచిప్పిక్కిఱ పక్షినాదమల్లతు ఇవ్వాత్తావుక్కు ఉదేళ్ళమిల్లై ఎన్దు పణిక్కుమ్ ” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ వర్.

నీజ్గళ్ పిఱన్దపూరిల్ పక్షికళుక్కు ఉణ్ణుముణ్ణో? (౨) “ కాలై యెఱ్ఱున్దిరున్దు కరియకురువిక్కిణ్ణళ్ ” ఎన్ఱిఱేయిరుప్పతు, వేఱడైయాళ ముణ్ణాకిల్ శొల్లుణ్ణోళెన్దు కిడన్దాళ్; (పుళ్ళరై యనిత్యాది) అతు కిడక్కి డాయ్, ఇతువు మున్ శెవిప్పట్టలిల్లెయో? పుళ్ళుక్కు నిర్వాహకనాన పెరియతిరువడియుణ్ణు, అవనుడైయ శోవుణ్ణు-సర్వేశ్వరక్, అవనుడైయ పేఱ మేలక్కవతారికైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అతువిడిన్దమైక్కిత్యాది). (అవతెన్నెన్న) ఎన్దు - అడైయాళమాకామెయావతెన్నెన్న వన్దపడి. ఇతుక్కు పేరువై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నీజ్గళ్ వల్ శ్రైయత్యాది).

ఉన్నైయెఱ్ఱుప్పవన్దజ్జళుక్కు అవల్ శ్రైయెఱ్ఱుప్పైపణియో, నాజ్గళెఱ్ఱుప్పి నోమెన్ఱిఱతెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నీజ్గళ్ పిఱన్దవిత్యాది). నాజ్గళ్ పిఱన్దపూరిలే పక్షికళ ఉణ్ణాతిరుక్కెక్కు నియామకమెన్నెన్న; సంవాదముభేస నియామక మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (కాలైయత్యాది). [కాలైయెఱ్ఱున్దిరున్దు] బ్రాహ్మచూహూర్త త్తిలే యెఱ్ఱున్దిరున్దు. [కరియకురువిక్కిణ్ణళ్] కృష్ణన్ వడివై స్తరిప్పిక్కుమ్మవై. [మాలికా వొవుళొల్లి] అవక్ వ్యాముగ్ధనాయవరుమ్మడిమైచ్చొల్లి. [మరుళ్ పాడుతల్ మెయ్ మైకొలొ] [పేమాన్ద్యత్తై పాడుకై మెయ్యాకపుమకీఱో ఎన్దు ఇప్పడియేపక్షికళుమ్

ఇల్ ఎన్నుతల్; “పుళ్” ఎన్ఱు - పక్షియాయ్, అత్తాలే పెరియ తిరు వడియాయ్, అవనుక్కు నిర్వాహకనానవనుడైయ కోయిలెన్నుతల్. తిరుప్పళ్ళియైచ్చియిల్ శబ్దధ్వనికేట్టైయో? కృష్ణ తిరువవతిత్తు త్తిరుపాయ్ప్పడియిలే, ఇరున్దతే కుడియాక ఆవనఱుకిలే బద్ధభావరాయ్ చెల్లుకిఱ కాలత్తిలే కొణ్ణాడుకైక్కు ఒరుతిరుమున్ శముణ్డో వెన్నిల్; చక్రవర్తిత్తిరుమక తిరువవతారమ్వణ్ణి; ఇరున్దతే కుడియాక అవనఱు కిలే ఈడుపట్టు చెల్లునిఱ్ఱు, (౧) “సహపత్నీ విశాలాక్ష్యా నారా యణముపాగమత్” ఎన్ఱు - అవర్తామ్ పెరియపెరుమాళ్ళై ఆశ్ర యిక్కుమాపోలే, కృష్ణనైయుమ్ కుమ్బిడుకొళ్ళుకైక్కు ఒరు తిరుము న్ శముణ్డై, (పుళ్ళరైయ్) పెరియతిరువడియై నిరూపకమామ్బడియితే ఇవర్కళుక్కు కొడుత్తై విశ్వర్యమ్; (౨) “లక్ష్మణపూర్వజఞ్చ”.

ఉజ్జలైప్పిలే న్యామహత్తాలే కుమ్బిడుమ్మడియితే నీజ్జల్ పణ్ణివైప్పతు. ఆకైయల్, ఉజ్జల్ స్వభావమ్మోల్ అవైయుమ్ ఉఱక్కమన్ బుచ్చిఱమ్మిన్ శివత్తనై; ఇకుఱిడి పుక్కడై యాళమ్మనైత్తాయ్తు. ఇవిడత్తిల్ - “కాలైయైన్దిరున్ఱు” ఎన్ఱు విప క్షితమ్. ఇరన్దామర్థత్తిల్ “ఱోయిల్” ఎన్ఱు-ముచ్చుల్లు, (కృష్ణ తిరువవతిత్తు తి రువాయ్ప్పడియిలే) ఎన్ఱు వనన్దరమ్, “ఇరుక్కైయలే” ఎన్ఱు శేషమ్. (ఇరున్దతేకుడియా క) ఎన్ఱు-కుడియిరున్దవర్కళెల్లారు మెన్ఱు పడి. (కొణ్ణాడుకైక్కు) ఎన్ఱు-“పుళ్ళరైయ్ కోయిలిల్” ఎన్ఱు స్తుతిక్కైక్కున్ఱు పడి. కృష్ణనిడత్తిల్ బద్ధభావరాకిఱమ్ అనక విరుమ్మిన విషయమెన్ఱు కొణ్ణాడుకైక్కు కోయిలుణ్డెన్నుమత్తై సద్వస్తాన్తమాక వరులిచ్చెయికి టార్ (చక్రవర్తియిత్యాది). (ఇవర్కళుక్కు కొడుత్తైవిశ్వర్యమ్) ఎన్ఱుక్కు - తన్నైయుమ్ తకవిభూతియైయుమ్ అశ్రితరిట్టవఱుక్కొక్కి వైక్కియాలే అవర్కళి

(౧) రా-ఆ-౬-౧ - “గతేపురోహితేరామస్సాన్నో వియతమానసః । సహ పత్నీ విశాలాక్ష్యా నారాయణముపాగమత్” — (౨) రా-సు-౨౮-౧౦, సీతా ప్రలాపే - ౧౦. “నూనంసకాలోమృగరూపధారీ మామల్పభాగ్యాం లులుభేతదానీమ్! యత్రార్యత్రిత్రం విససర్జమూఢా రామామజం లక్ష్మణపూర్వజఞ్చ”.

భగవద్విషయ త్తిల్ వట్టియే యిట్టియుమవర్కళాకై యాలే పెరియ
తిరువడియై మున్నిడుకితార్ కళ. (వెల్లై విలిశణ్) శఙ్గువెళు త్తిరుక్కు
మతు విడిన్దమై క్కడై యాళమో? ఇతు వ్యర్థవిశేషణమ్; (విలిశణ్)
శామగ్గళో తోఱుమ్ ముత్తైయుడైయారై అత్తైక్కితార్ కళాకిల్ పోతు
విడియ వేణుమో? అజ్జనల్ల, పేరరవమ్ విడిన్దమైక్కు అడై యాళమన్తో?
శ్రీపాశ్చజన్యధ్వనియిలుమ్ మిక్కన్తో ధ్వనియిరుప్పతు. నీయుముణరు
కైక్కు పోరుమ్ ధ్వని. ఇవర్ కళ శఙ్గిణ్ వెళువు చొల్లువానెన్నె
న్నిల్; శఙ్గుధ్వనివట్టియే ఊతుమ్పొత్తై ముఖముడైయుమ్ శఙ్గిణ్ వెళు
ప్పుమ్ ఉడ్డేశ్యమాకై యాలే. (విలిశణ్) విలిక్కై - అత్తైక్కై. (౧)
“కై విలిక్కిన్దతుజ్జణ్ణిన్దే” ఎన్నక్కడవతితే; కై యాలే యత్తైక్కై
యెష్టపడి. సత్వోత్తరమానకాల త్తిలే అడిమై శెయ్యవారుగ్గోళెన్దు అత్తై
క్కిఱపడి. (కేట్టిలైయో) ఇతు కేట్టు భాగ్యమిన్దై కేయొట్టివతే!.

ప్రసిద్ధరాయ్ అవర్ కళైయిట్టు నిరూపిక్కలామ్మడి యిరుక్కు మెన్తుకరుత్తు. తాత్పర్యా
స్తరమరులిచ్చెయ్ కితార్ (భగవదీత్యాది). వట్టియేయిట్టికై యావతు - పురుషకారపుర
స్సరమాకప్పట్ బుక్కై. శఙ్గుక్కు వెళుప్పు సిద్ధమాయరుక్క, “ వెల్లై ” ఎన్దు శొల్లు
మ్పొతు విడిన్దమైక్కుడై యాళమాక చొల్లిల్ గాక వేణుమ్. అతిల్ల మైయాలే ఇతువ్యర్థ
మాకై యాలే ఉజ్జోవా రై విశ్వసనీయమనైన్నుమ్ శక్కైయై ఉత్తై పిక్కితార్ (శఙ్గువెళు
త్తిత్యాది). (ముత్తైయుడైయార్) అవ్వవకాలక్తుక్కు త్తక్కై కైబ్బర్యమ్ పణ్ణిమ్ ప్రాప్తి
యై యెవర్ కళ. “వెల్లై” ఎన్నుమతు వ్యర్థమాకిలుమ్ విలిశణ్ నిరవమ్ పేరరవమాకై యా
లే అడై యాళమా మెన్దు తిరువుళ్ళప్పట్ బి ఇవర్ కళుడైయ ప్రత్యుక్తిముఖేన పరిహరిక్కి
తార్ (అజ్జనల్ల విత్యాది). “వెల్లై” ఎన్దుతై అడై యాళమాక్కాడిర్ అత్తై యెవర్
కళ శొల్లుకైక్కు క్కొరణమెన్నెన్దు శక్కిత్తువివరిక్కితార్ (ఇవర్ కళిత్యాది). శక్కాలే
యత్తైక్కిఱపడియై యరులిచ్చెయ్ కితార్ (సత్వోత్తరేత్యాది). “కిలుమ్మినకాణ్” ఎన్ను
మాపోలే పేరరవమ్ ముత్తైబ్ గొన్దు శొల్లు వమైన్దిరుక్క, “ కేట్టిలైయో ” ఎన్దుక్కు
ఉపాలమ్మమలోల్ ౧ త్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కితార్ (ఇతు కేట్టు విత్యాది).

౬-వా, లుక్కునా వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౧౧౭

ఇవర్కల్ ఇప్పడిశొల్ల, పిన్నునిరు త్తరైయాయ్ క్కిడన్దాల్ ;
 శ్శాయెన్దురాయ్) భగవద్విషయత్తిల్ వుతియైయితే. భాగవత
 సంక్షేప త్తిలినిమైయటియాయితే. అనుభావ్యజ్జలిల్ కాష్టాభూమియాన
 భగవతసంక్షేపరసమ్ పిఱక్కుమళవుమ్ భగవద్విషయత్తిలే అవగా
 క్కప్పెల్లీల్లైయే. నాజ్గల్ ఉన్నైక్కాణ వాళైప్పట్టవోపాతి నీ
 యమ్ ఎజ్జళైక్కాణవాళైప్పడవేణ్ణావో?

అఱిన్దిరుక్కిఱ ఉజ్జళై యెఱుప్పినారారెన్న, (పేయ్ములై ఇత్యా
 ఎజ్జళైయెఱుప్పినారిల్లై, తన్దామ్ కార్యమ్ శేయ్వార్ ధ్వనికేట్టు
 నిర్దున్దోమెన్సితార్కల్. (పేయ్ములై నజ్జుణ్ణు) పెల్లొతాయమ్
 భావత తనిమైయిలే బాధిక్కవన్ద పూలనైమైముడిత్తు. ఇత్తలైయై ము
 క్కవన్దవల్ తన్నోడే పొమ్మడిపణ్ణి. (కళ్ళచ్చకడమ్) పేయాకిల్ ఆరాయ్
 కొళ్ళలామ్; తాయే రత్తైయాకవైత్త శకటమ్, అనురావేశత్తాలే పిఱన్ద
 కాయమాళైయాలే “కళ్ళచ్చకడమ్” ఎన్ఱిఱు. (కలక్కట్టియక్కా
 చ్చి) శకటమానతు కలక్కట్టియుమ్మడి తిరువడికళై ఓచ్చి ములై

పోతువిడిన్దమైక్కడైయాళమ్ శొల్లియరుక్కైయాల్, “ఎఱున్దిరాయ్” ఎన్దఱు
 సిద్ధమాయిరుక్కవుమ్ శొన్నతుక్కు భావమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవర్కలిత్యాది).
 “వాయ్” ఎన్నలాయిరుక్క, “పిళ్ళాయ్” ఎన్దతుక్కుత్త త్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్
 (పదిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే). ఉక్తవాక్యద్వయత్తైయమ్ క్రమేణ వివరిక్కితార్
 సభావ్యజ్జలిత్యాది).

భాగవతసంక్షేపరసమఱిన్దిరుక్కిఱ వుజ్జళై యారేసుమ్ భాగవతర్వన్ద ఎఱుప్ప
 ర్కళోడే సంక్షేపక్రమక్కు ఎఱున్దిరున్దిశొళో, కాలమఱియామల్ ఎఱున్దిరున్దిశొ
 నైయెన్ద తిరువుళ్ళమ్పల్లి యరుళిచ్చెయ్కితార్ (అఱిన్దిత్యాది). నాజ్గల్ వన్ద
 ర్ని ఎఱువుక్కితాపోలే ఎఱుప్పినారిల్లై, నాజ్గలే స్వామకవత్తుక్కుడలక ఋషి
 శొల్లమ్ శబ్దమ్ కేట్టుగర్నోమ్ భాగవతసంక్షేపత్తుక్కాకవన్ద తాత్పర్యమరుళి
 య్కితార్ (ఎన్దైయిత్యాది). (ముడిక్కవన్దవల్) ఎన్దవనన్దరమ్ “నిన్దై అవో”

వరపు తాళి త్తతెయ్ మూరినీమిర్ త్త తిరువడికల్ పట్టు ముటిన్దతు,
ఇప్పోతు ఇవ్వపదానజ్గల్ శొల్లుకిఱతు - పిఱన్దవపాయజ్గల్ కేట్టు త్తుణు
క్కెట్టెట్టున్దిరుక్కైక్కాక.

(వెళ్ళు త్తరవిల్ తుయిలమర్ న్దవిత్తిన్దై) ఇవ్వపాయప్రసజ్గమిల్లాత
విడత్తిలే పరివనాన తిరువనన్దాత్వామేలే శాయప్పెల్లీతే! ఎయ్
హృష్టకళాకిఱార్ కల్. (వెళ్ళుమ్) సాకుమార్యత్తుక్కుచ్చేర క్కుళిర్ చ్చి
యుణ్డానపడి. (అరవిల్) అన్నీరుఱుత్తామైక్కు పుడుత్త పడుక్కై. మెన్దై
కుళిర్ త్తినాదీజ్గల్ ప్రకృతియాన తిరువనన్దాత్వామేలే. ఇవ్వామూచ్చు
ప్పట్టు మధుక్తెటభర్ కల్ పొడిపట్టుప్పొక్కై యాలే, భయప్పడవుమ్ వేణ్డా
వెన్దై. (తుయిల్) జగద్రక్షణ చ్చిన్దై. (౧) “ కనిక్కడలిల్ పళ్ళికోళై
ప్పొకవిట్టోడివన్దై మనక్కడలిల్ వామల్లమాయమణాళనమ్మి” ఎయ్
ఓరాశితనుడైయ హృదయత్తై క్కణ్ణిశిత్తు క్కిడక్కుమవనెన్నవు
మామ్. (అమర్ న్ద) పిరాట్టిమార్ తిరుములై త్తడత్తాలే నెరుక్కినాలుమ్
ఊరామై. (విత్తిన్దై) తిరువవతారత్తుక్కునాదీజ్గల్. పిఱన్దపిఱవికల్
పోరామే తిరియ ప్పిఱక్కైక్కు అడియిటపడి.

(ఉళ్ళత్తుక్కొణు) (౨) “అరవ త్తమళియినోడుమఱికియపాఱ్క

ఎయ్ శేవమ్. కలక్కు - అవయవసన్నిభన్దమ్. “ కలక్కట్టియప్పణ్ణి” ఎన్నాలే, “ కా
లోచ్చి” ఎయ్ కుక్కుత్తాత్పర్యమరుళిచ్చేయ్ కిఱార్ (ముదైయిత్యాది). ఇత్తాల్- కళ్ళ
చ్చుకడమట్టియ వేణుమెన్నుమ్ నిన్దెవాలే కలక్కట్టియచ్చేయ్ తమైతోద్రాతే, ములై
వరపుతాళిత్తునిమిర్ త్తతిరువడికళాళకలక్కట్టిన్దమైతోద్రాత్తక్కాక “కాలోచ్చి”
యెయ్ కు ఎయ్ తాయ్ తు.

అవళి తుణుక్కెట్టెట్టున్దిరుక్కైక్కాక అపాయప్రసజ్గమ్ పణ్ణవతు తజ్గకుక్కు
భయహేతువాతైయాలే, తిన్నిప్పత్తియామ్మడి కీరాట్టికాయమై అనుసన్నిక్కిఱార్ క
ళెన్దిఱార్ (ఇవ్వపాయమిత్యాది). (౩) “వెవ్వుయిర్ ప్పవాఱ్డన్దమతుక్తడపరుమ్ నయి
ఱురుకిమాఱ్డార్” ఎన్దిరపాళుర త్తైయట్టున్దిరుళిచ్చేయ్ కిఱార్ (ఇవనిత్యాది).

రోడు మరవిస్త ప్పావై యుద్దాను మకమ్మడివన్దువుకున్దు” ఎన్నిటవడియే-
 ప్పావ్విడలోడుమ్ తిరువనన్దాత్వానోడుమ్ నాయ్చ్చిమారోడు
 తల్లల్ నెజ్జలేకొణ్ణు. (మునివర్కళుమ్యోకికళుమ్) యోగా
 నమ్ పణ్ణుకిఱవర్కళుమ్, మననశీలరుమ్. అవర్కళాకిఱార్ - వృత్తి
 నరుమ్, గుణనిన్దురుమ్. ఇఱ్ఱు ఉఱఱుకిఱవర్కళైయుమ్ ఎఱువ్వుకిఱ
 కళైయుమ్మోలేయిరుక్కిఱవర్కళే

(మేళపట్టుదు) గర్భిణికళ ప్రజై కళుక్కునోపువారామే ఎట్టున్ది
స్కమాపోలే. (౧) “హృదయేనోద్వహన్ హరిమ్” ఎన్టు-వలైయమ్
రైయూమే ప్పన్టితే యెట్టున్దిరుప్పతు. తిరువాయ్ప్పాడియిలే మునివర్
మ్ యోగికళుముణ్ణో పెన్నిల్ ; కృష్ణా వన్దు అవతరిత్తప్పిన్బు ఇడై
రుడైయపశుక్కొట్టిల్ కళిలే వన్దు అవర్ కళ పడుకాడుడిడప్పర్ క
రియెన్టు) అరి యెన్తైయావతు-(౨) “హరిర్వరతిపాపాని” ఎన్గిటపడియే
వదనుభవవిరోధికలై ప్పొక్కియరుళవేణుమెన్తై. పిన్నై ఇవర్ కళు

- పాపమావతు - శృష్టనుక్కు అనురక్తకళాలేవరుమ్తీజు ; అతే
వస్తానే పోక్కిత్తస్తేరుళవేణుమెస్తు మజ్జకళాశాసనమ్మణ్ణుకై యెస్తు
మ్. (3) “అథసోఽభయజ్ఞతోభవతి” ఎస్తు - అవనాలే భయమ్
గాల్ పిన్ను అత్తలైక్కు భయప్పట్టుత్తిరుప్పల్లాణ్ణు పాడుమిత్తనై
తే. భగవత్సన్నన్దజ్ఞానమ్ పిఱప్పతల్కుమున్ను ఇళివుపేఱుకల్ తన్న

మననశీలరుమ్ యోగాభ్యాసమ్ పఞ్చకణివర్తకశుమ్ ఎన్ద్రస్యైత్తుక్కోశ్యశుమ్.

వశే యమ్ - తిరుమాళై. (ఏన్నిఱ్ఱే) ఎన్నతు - ఏన్నిక్కొణ్ణిఱ్ఱే యెన్నపడి.

(౧) వి.పు.౧-౧౯- ౧౨. "తత స్తం చిత్తీపు స్సర్వే బాలం దైతేయీజ్జరాః।
త సోప్యధఃక్షిప్తాః వృద్ధయే నోద్వహన్చారిమ్" (౨) మర్యష్టకమ్ - ౧.
"విర్వరతి పాపాని దుష్టచిత్తైరపి స్మృతః। అనిచ్ఛయాపి సంఘప్రప్తోదహత్యేవహి-
కః" (౩) తైత్తిరీయకే - ఆన - ౩ - "యదాహ్వానైవ ఏతస్మిన్నదృశ్యేనాత్మే
కేనిలయ నే అభయంప్రతిష్ఠాంవిస్తతే, అభసోభయజ్ఞోభయతి."

శనిలేయాయరుక్కుమ్; సమ్మనన్దజ్ఞానమ్పిఅన్దపిన్సు, ఇల్లుపుపేటుకల్ అవ
సశనిలేయాయరుక్కుక్కడవతితే, (పేరరవమ్) వళ్ళులక్షమ్ కుడియి
లుమ్ఇన్ద ధ్వనియేయాయరుక్కు. ఎల్లారుమ్ ప్రబున్దరాన కాలమాన్తై
యాలే ఒరువర్ శొల్లు ముళవన్దిక్కే. ఎల్లారుమ్ శొల్లుకై.

(ఉళ్ళమ్ పుకున్దుకుళిన్దు) పదుక్కిక్కిడై వెళ్ళజ్జోత్తాత్పలే,
తిరునామమ్ శెవివళియే పుకున్దు వన్వలిట్టతు. అవన్ అవర్ కల్ నెళ్ళలే
పుకున్దు ఆనన్దిప్పిత్తాత్పలే కృష్ణవిరహత్తాలే కమర్ పిళన్దుకిడక్కిఅనెళ్ళు
పతజ్జేయ్యున్బడి ఇవర్ కళుడైయ ధ్వనియుమ్ ఎన్దల్ నెళ్ళలే పుకున్దు
ఎన్దలై ఆనన్దిప్పిత్తతు. ఆత్తెయాలే ఎమున్దిరాయెన్దిత్తార్ కల్. ౨.

(ఎల్లారుమ్) ఎన్దు - ఎల్లారుమ్ కనుమెన్దుపడి.

(వన్వలిట్టతు) - వన్వలిడప్పన్దీబు. (ఆత్తెయాలే) ఎన్దు - నాన్దకెమున్దిరు
న్దు ఆనన్దిప్పిన్బడి ఆనన్దిప్పిక్కియాలే యెన్దుపడి. “ఉళ్ళమ్ పుకున్దుకుళిన్దు” ఎన్దువన
నరన్, “నాన్దకెమున్దిరున్దు” ఎన్దు పాట్టిలే మాన్దిక్కిళ్ళకు. (ఏలూరిత్తాది) పాద
పూరణ.

...

...

...

౩.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఆతామ్బట్టు. (పుళ్ళుమ్ శిలుమ్మినకాల్) (కుర్వద్రూపమ్) ప్రవృత్తిశిమ్. ఇన్వి
డత్తిరుపకరణ్దల్ - కరణత్రయముమ్.

ప్రధానోపకరణమ్ - స్వాపదేశత్తుక్కుచ్చేరత్వరాప్రేమాదికళాతల్, అన్యాపదే
శత్తుక్కుచ్చేరనోన్పాతల్. కర్తవ్యతయా ఉక్తమాన ఉపకరణజ్ఞానావన - ప్రావ్య
ప్రాపకమన నేయెన్దిరుక్కి, త్యాజ్యోపాదేయ వివేకపూర్వకమాన వసుస్థానమ్, పరస
మృచ్ఛికప్రయోజనతై ముతలన గుణజ్ఞల్

(కాకుకమ్) ప్రావణ్యమ్. (అన్వయముత్తిల్ పులియకాత్తెయాలే) ఎన్దు -
“పిళ్ళాయ్” ఎన్దుత్తెక్కటాక్షత్తు.

“పుళ్ళుమ్” ఎన్దిజ్జబ్దత్తుక్కు ప్పారుళరుళిచ్చెయ్కెత్తార్ (పోతువిడిన్దతిత్తాది).
ఎమున్దిరాయెన్దుకేవమ్. (అవతెన్నెన్న) ఎన్దు - అల్లవావతెన్నెన్న త్తెన్దుపడి.

(నీర్ణోపిన్దపూరిల్) ఎన్దు తున్దగ్గి అరుళిచ్చెయ్తకు - తాత్పర్యాన్తరమ్. పక్షి
కల్ నాదమ్ - ఆచార్యోక్తి.

ప్రభుత్వ యాక్ట్ - పెరియలిరువడి. కోయిలెస్టు - తిరువడిక్కుక్కోవాన పీళ్ళ రనుడైయ ఇల్లెస్టు పడి. (తిరుముద్దమ్) పెరుమాళ్ కోయిల్. అక్రితరై నిరూపకమాక వుడైయరాయిరుక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అక్షణపూర్వజంచ) ఎస్టు. పెరియ తిరువడియై ప్రసక్తిత్తుక్కు ప్రయోజనమ్ - ఈశ్వరనిరూపక తేవనవా, తజ్జకుక్కు-పురుషకారతేవనవా, అత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (భగవద్విషయ త్రిలిత్యాది). (శబ్దావేశు త్తిరుక్కుమతు) ఎస్టు వాక్యమ్ - “విభిశక్తిన్” ఎస్టు పదత్తుక్కువతారిత్తై. పిన్నై వెళుప్ప చొన్నతుక్కు క్కురుత్తెన్నెన్న (ధ్వనివట్టియైత్యాది).

“పిళ్ళాయ్” ఎస్టు - అత్తైయెస్టు పడియాయ్, చిన్నయ్ నియైప్పోలే యిరుక్కిట వళెస్టు పడి. భాగవతసంక్లెషర్లసమతీన్దాలిరుక్కుమ్ క్రమమెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నాజ్జకున్నెయిత్త్యాది).

(తద్వామ్ కార్యమ్ శెయ్యార్) ఎస్టు - నాజ్జకున్నె ఎక్కుప్పకితాట్పోలే యన్దియే తజ్జశుభవార్థమాక భగవన్నామజ్జలై యనుసన్నిక్కిట మునివర్కళై యుమ్మొగిశలై యుమ్, కలక్కట్టియ - కట్టుక్కులై య. మజ్జశాశాసనపరైయాత్తై యాలే ఇవ్వ పాయజ్జలై క్కేట్టు తుణుక్కున్నెన్దిరుక్కుమెస్టు శొల్లుకితాశెస్టు పడి. తిరువనన్దావ్వానో ప్పెచ్చేర్ త్తి అవనుడైయ సాకుమార్వళుక్కు ముణుప్పాయ్, అవన్ మజ్జశాశాసన పరనాత్తై యాలే తమ్మడైయ భయనివృత్తిక్కుమ్ హేతునాయిరుక్కుమెస్టు పడి. విన్దు - కారణమ్.

“మునివర్కళుమ్ యోగికళుమ్” ఎస్టు తుక్కు ఇరణ్డుపారుళ్, (యోగాభ్యాస మిత్త్యాది) ముతల్ పారుళ్. (అవర్కళాకితార్) ఎన్నిట - ఇరణ్డామ్ పారుళ్. (అవర్కళాకితార్) ఎస్టు - ఉత్తవివరణ మెస్టు తోడ్ శీనాలుమ్ (యోగాభ్యాసమ్) ఎన్నిరుక్కు యాలే భేదమ్ కోశ్, వేణుమ్. ఉజ్జుగిటవర్కళ - గుణనిర్ధర్, ఉణర్త్తుగిటవర్కళ కై జ్జుర్యనిర్ధర్.

(వలైయమలైయామే) ఎస్టు - సర్వేశ్వరకా తిరుముడియిల్ కాత్తిన తిరుమలై చలియామే ఎస్టు పడి. అరియెస్టు - విరోధినిరసనశీలనెష్టాయ్, అతుక్కిరణ్డుపారుళ్; మున్దినతు (హరిర్వరతి పాపానీత్యాది). ఇరణ్డావతు - మజ్జశాశాసనపరై తోడ్ పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పిన్నై యివర్కళుక్కు త్యాది). తజ్జకుడైయ భయనివృత్తియై యపేక్షి యాతే అవనుక్కు భయప్పడుగిట తెన్నెన్న, (అభసోఽభయజ్ఞోభవతీత్యాది).

అవ.—ఏభామ్మాట్టు. భగవద్విషయ త్తిల్ శువడటిన్దు మఱిన్దు
కిడక్కితాళొరు త్తియై యెఱుప్పుకితార్ కళ్

మూ.—కీశుకీశేన్దైఱ్ఱు మానైచ్చాత్త కలన్దు
పేళిన పేచ్చరవమ్ కేట్టిలైయో పేయప్పెణ్ణే
కాశుమ్ పిఱప్పుమ్ కలకలప్ప కై-పేర్త్తు
వాళ నఱు ఙ్గు లాయ్చ్చియర్ మత్తినాల్
ఓలై పడుత్త త్తయిరరవమ్ కేట్టిలైయో
నాయకప్పెణ్ణిళ్ళాయ్ నారాయణా మూర్తి
కేశవనై ప్పాడవుమ్ నీ కేట్టే కిడత్తియో
తేశముడైయాయ్ తిఱవే లోరెమ్బావాయ్.

వ్యా—“పోతువిడిన్దుతు, ఎఱున్దిరాయ్” ఎన్న; విడిన్దుమైక్కడై

ఇహుట్టిల్ శొల్లిల్ గాయత్తు స్వాపదేశమభగవదేశభోగరాన శ్రీవైష్ణవరకళ్,
అనన్యప్రయోజనరాయ ఇవిషయ త్తిల్ దేశికరన్ది క్కే యిరుక్కిఱవర్కలై, అవర్క
లిడత్తిల్ పరివారే దేశికరాక్కుకై తళ్ళకుక్కు కృత్యమెన్దిరుక్కుయాకిఱ శ్రీవైష్ణవత్వి
స్వభావమ్.

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

(పుళ్ళుమ్ శిలుమ్మినకాణ్)(కుర్వదూపమాన)ప్రవృత్తిలజ్జశాన,కరణజ్జశెన్దు పడి.
(కాతూహలమ్)ఉత్సాహమ్. చళబ్బత్తుక్కుత్తాత్పర్యమ్(వేఱడైయాళమిత్వాది).
పక్షీనాదమెన్దుకు-అచార్యుడైయ ఉక్తి యెన్దుపడి. “పపాత సోఽప్యధిక్షిప్తోహృద
యే నోద్వహన్త రిమ్”ఎన్దుకు-ప్రహ్లాదనై. పాపమ్ ద్వివిధమాకక్కొల్వతు. పుళ్ళుమ్శిలు
మ్మినకాణెన్దుతుడణ్ణి, ఉళ్ళమ్పుకున్దు కుళిర్నదు,పిళ్ళాయెఱున్దిరాయ్ ఎన్దున్దుయమ్. ౬.

పెరియలరుమ్బదమ్.

ఏభామ్మాట్టు. “నాయకప్పెణ్ణిళ్ళాయ్” ఎన్దుత్తైప్పల్ ౧ (శువడటిన్దు)
ఎన్దుతు. “పేయప్పెణ్ణే” ఎన్దుత్తైక్కటాక్షిత్తు (మఱిన్దుకిడక్కితార్) ఎన్దుతు.

అప్పఱ్ఱో త్తరమాకామైక్కాక పాదావతారికైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (పోతిత్వాది
వాక్యత్రయత్తాలే). “అనైచ్చాత్త కలన్దు పేళిన పేచ్చు” ఎన్దు ఇవ్వళ పేయమెన్దిరుక్క-

యాళమెన్నెన్న; అనైచ్చాత్త కీశుకేన్నానిస్తతు. (కీశు) అనక్షర
రసమాయిరుక్కై. ఓరానైచ్చాత్త పేశుక్లాట్టిల్ విడిన్దతాక వేణుమో
వెన్న; ఎల్లుమ్ పేశానిష్టతెన్న; అవన్ దైక్కలక్కుకైక్కు నీజ్జళుణ్డే
యెన్న; ఎజ్జళాలన్టు, తానే యుణర్ న్దనవెన్న; అతుక్కడై యాళమె
న్నెన్న; (కలన్దుపేళిన పేచ్చరవమ్ కేట్టిలైయో) కలన్దుపేళినపడి అటిన్ద
పడియెన్నెన్న; పిరిన్దుపోనాల్ పకలెల్లామ్. ధరిక్కుమ్మడి కలన్దు; “పిరియ
పుకానిన్టోమ్” ఎన్నుమ్ తళర్ త్రితోన్ ద్రిప్పేశుకిఱమిడన్ ద్రితోనై కేట్టిలై
యో? కేళామైక్కు అణ్డే ఆరవార ముణ్డాయాకాతే శెల్లుకిఱతు ఎన్టు
మర్క్కమ్ శొల్లుకిఱార్ కళ్ (కేట్టిలైయో) ఎన్టు. (పేయ్ పెన్ణే) ఇవర్ క
ళాకి లిప్పడిశొల్లుకైయే పణియెన్టు పేళాతేకిడక్క; అటిన్దువైత్తు క్కా
అడ్డైక్కొళ్వాయే! మతికేడీ! ఎన్దిఱార్ కళ్. ఇవర్ కళుక్కు అటివా

“కీశుకీశు” ఎన్న వేణుమోవెన్న, అతుక్కు ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అనక్షర
త్యాది); అవ్యక్తమధురతైయై మూచిప్పిక్కిఱతెన్టు కరుత్తు. “ఎల్లుమ్” ఎన్టుతుక్కు
ప్రశ్నప్రతివచనరూపేణ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఓరానైచ్చాత్తనిత్యాది వాక్య
చతుష్టయత్తాలే). కలక్కుకైయావతు - ఉఱజ్జవొట్టాతే కిళప్పకైయైన్ద. కలన్దు -
సంక్లేషిస్తు, అనన్దరమ్ విక్లేషిక్కప్పకుఱిఱపోతు పేళిన పేచ్చెన్టు తిరువుళప్పమ్ ద్రిప్రశ్న
ప్రతివచనరూపేణ అభిప్రాయ తైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (కలన్దిత్యాది). “కేట్టిలైయో”
ఎన్టుతుక్కు - అవన్ ద్రిక్ తళర్ త్రి స్పష్టమాకన్దోన్ ద్రిమ్మడి పేళిన మిడన్ ద్రితోనై
క్కేళాతేపోనాయో - కేట్టిరన్దాయ్ ఎన్టారు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ తు, ఇప్పడిస్పష్టమాన
వితువుమ్ కృష్ణాసుభవ త్రిలాదరత్తాలే కేళాతిరున్దాయోవెన్టు తాత్పర్యాన్దరమరుళిచ్చెయ్
కిఱార్ (కేళామైక్కిత్యాది). “పెన్ణే” ఎన్నాతే “పేయ్ పెన్ణే” ఎన్టుతుక్కు ప్రసక్తి
పూర్వకమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇవర్ కళాకిలిత్యాది). తాణ్ణల్ విక్లేషదుఃఖిక
ళాకైయాలే అవన్ ద్రిక్ మిడన్ ద్రితోనై యిలేయమ్ తళర్ త్రియై ఆరోపిత్తుచ్చొల్లుకిఱార్
కళిత్తనై, ఇరు విడివుక్కడైయాళమన్దెన్టు పేళాతేకిడన్దాశెన్టు ఇప్పడి సమ్పాధిక్కి
ఱార్ కళెన్టు ఇవాన్ద్యన్దుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అటిన్దువైత్తిత్యాది). మతి
యైయెన్న తెన్నానిష్టకొన్డు మతికేట్టై వివరిక్కిఱార్ (ఇవర్ కళుక్కిత్యాది).

కీటతు- భగవద్విషయ త్తిలుమ్ తదీయవిషయమ్ నన్దెన్దు అఱిక్కై. అ తై యఱిదుమ్ పేశాతేకిడక్కైయాలే శొల్లుకిఱార్కళి.

ఎన్నటియామై శొల్లామే విడిన్దమై క్కడైయాళమ్ శొల్లుజ్జో శెన్న; తయిర్కడైకిఱ వోలై కేట్టిలైయో? (కాశుమ్పిఱప్పుమ్) అచ్చు త్తాలియుమ్ ములైత్తాలియుమ్. (కలకలప్ప) కడైకిఱపోతై వ్యాపార త్తాలే (౧) “అరవూఱుశులాయ్ మలై తేయ్కుమ్మెలి” ఎన్నుమా పోలే ధన్విక్కై. (కై పేర్త్తు) తయిరిక పెరుమైయాలుమ్ ఇవళి సాకు మార్యత్తాలుమ్ మలై పేర్త్తాఱ్పొలే కై పేర్క్కపోకాతపడి. కృష్ణక సన్నిధి యిల్లామైయాలే కై శోర్న్దతెన్నవుమామ్. అచ్చియే, అవన్దానే సన్నిహితనాయ్ నిన్దు “తయిరై మోరాక్కవొట్టే” ఎన్దు కైయైప్ప నోళి నాలుకైయాలేయెన్దుమామ్. (౨) “మోరార్ కుడమురుట్టి” ఎన్నక్కడవతిఱే. (నాశమిత్తాది) ఆయాసత్తాలే మయిర్దుడి నెక్కిన్దు

“కాశుమ్” ఇత్యాదిఘ్న ప్రశ్నోత్తరరూపేణ సజ్జహమాక త్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎన్నటియామైయిత్తాది). అచ్చుత్తాలియావతు - అచ్చులెపోట్టడిత్తు మలైయాకక్కొత్తు క్కఱుత్తిలే ధరిత్త ఆధరణమ్. ములైత్తాలియావతు - ములైములై యాకప్పణ్ణిక్కొత్తు ధరిత్తపాధరణమ్. అరవమ్ - శబ్దమ్. “కై” ఎన్దతు - మత్తైప్ప బోదనకైయెన్దాయ్, పేర్క్కై - చలిప్పిక్కైయాల్, అతిలయమైక్కు నాలుపేతు క్కలై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తయిరినిత్తాదివాక్యత్రయత్తాలే). నప్పిన్నైప్పిరాట్టితిరు మూళికైయిలే కృష్ణసుఱుఱుకిఱతాకవుమ్, తాజ్జోరువరైయెరువర్ ఎఱుప్పి అవనైయు మెఱుప్పుఱుకిఱతాకవుమ్ వరుకిఱ ప్రకరణత్తిల్ కృష్ణకైయైప్పిడిత్తు నాలుకిఱతు శొల్లు మ్పడి ఎజ్జనేయెన్న, అవకావించిత్రక క్తియోగత్తాలే అకన్దళిఱుమ్ నానాప్రకారేణ వర్తిస్తొక్కొట్టిరుప్ప నెన్దు ఇవర్కళిన్దపడియాలే ఇప్పడిశొల్లుకిఱార్కళెన్నుమతు కూడు మెన్దు కొళ్ళక్కడవతు. “నాశమ్” ఎన్దుమ్, “నఱు” ఎన్దుమ్ - పరిమళ తై చొల్లుకై యార్, అతికామిమతిమై త్తిరువుళ్ళమ్పబోది సహేతుకమాకవరులిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆ యాసత్తాలేయిత్తాది). “ఆయచ్చియర్ - ఓకైపడు క్కత్తయిరరవమ్” ఎన్నవే మత్తు

పరిమళద్దానే వుటప్పట్టు ప్రవహిక్కిటపడి. (మత్రినాలోశై పడుత్త) మద్దరత్తాలే కడలైక్కలక్కినాట్పలే, ఇన్దఘాపముమ్ శేవియిల్ పట్ట తిల్లైయో? (౧) “ఉద్గాయతీనామరవిన్దలోచనం వ్రజాజ్ఞనానాం దివ మస్పృశద్ధ్వనిః! దద్నశ్చ నిర్తన్దనశబ్దమిశితో నిరస్యతేయేన దిశామ మజ్గళమ్” ఎన్ఱు - అవ్ కణ్ణుకిలే తోన్దు ప్పాడుకిట ధ్వనియమ్ కడైకిట తయిర్ ఓశైయమ్ ఆభరణవోశైయమ్ కిళర్ న్దు ఉద్ధర్వలోక జ్జళితే శేన్ఱు కిట్టువతానవోశై ఉన్ శేవియిల్ పడాత్తోవతే!

ఇవ్వురిల్ (౨) “ముప్పోతుమ్ కడైన్దీణ్ణియవెన్ఱైయ్” ఎన్ఱు-ఇర వుమ్ పకలుమ్ ఇడైవిడాతే తయిర్ కడైకై స్వభావమన్ఱోవెన్ఱు పేశాతే కిడక్క; (నాయకప్పెణ్ణిళ్ళాయ్) ఇప్పెణ్ణుకుక్కెల్లామ్ నిర్వాహకై యానపడి ఇతువో ఎన్ఱైతార్ కళ్. శొల్లిన్దుక్కెల్లామ్ మఱుమాన్ దుమ్ శొల్లిక్కిడక్కిటతు ఉన్నుడైయ ఇశ్వర్యచ్చెరుక్కాలే యెన్ను

అర్థసిద్ధమాయిరుక్కవుమ్ విశేషిత్తుక్కు పునఃప్రతీకగ్రహణపూర్వకమ్ దృష్టాంతముఖేన తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కిటార్ (మత్రినాలిత్యాది). కీర్తే ఎదుత్త ప్రతీకశేషత్తుక్కు బాప మరులిచ్చెయ్ కిటార్ (ఇన్దవిత్త్యాది). “కాకుమ్ పిటప్పమ్” ఇత్యాదియిచ్చొన్న అగ్రజ్ఞకు క్కుమ్ సంవాదమ్ కాట్టానిన్ఱుకొణ్ణు అతుక్కర్థమరులిచ్చెయ్ కిటార్ (ఉద్గాయతీనామి త్యాది). “వ్రజాజ్ఞనానాం - దద్నశ్చ - ధ్వనిః - నిర్తన్దనశబ్ద మిశితస్సన్ - దివమ స్పృశత్” ఇత్యన్వయః. నిర్తన్దనత్తిల్ - కడైకిటపోతైయిల్, ఉద్గాయతీనామనతు భూషణధ్వనియెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్.

“తయిరరవమ్ కేట్టిలైయో” ఎన్ఱు అడైయాళమాకచ్చొన్నవనన్దరమే ఇవళెక్కు నిరున్దాళాకిల్ మేలే “కేట్టేకిడత్తియో” ఎన్నుక్కుడామైయాలే ఎక్కునిరామై సిద్ధ మాకైయాల, అతుక్కుపేతువాక ఇవ్వుడైయాళత్తైయ మనస్వభావరిత్రాశెన్ఱు ఉత్త రార్థత్తుక్కెల్లామ్ అవతారికైయరులిచ్చెయ్ కిటార్ (ఇవ్వురిలిత్త్యాది). (ఎన్ఱు) ఎన్ఱు-ఎన్ఱు శొల్లియెన్ఱు పడి. కీర్తే “పేయప్పెణ్ణే” ఎన్ఱు శొల్లివెత్తు, ఇన్ఱే “నాయకప్పెణ్ పిళ్ళాయ్” ఎన్ఱు తల్లకుక్కు శేషియాకచ్చొల్లి వెఱుక్కుక్కుడుమోవెన్న వరులిచ్చెయ్

వునూమ్. “పేయ్ పెన్దే” ఎన్ఱత్తోడు “నాయక పెన్దేళ్ళిళ్ళాయ్ ” ఎన్ఱత్తోడు వాళియిల్లెయితే అకవాయిల్ భావమ్ ఒన్ఱై కై యా లే.

ఎన్ఱవిడ త్రిలుమ్ వాయ్ తిఱవామైయా లే, (నారాయణామూర్తి కేశవనై పాడవుమ్ సీకేట్టేకిడ త్రియో) సీఎమ్మినిరువుతియెన్ఱనాబ్బళ్ పాడ, అతు వేకుటబ్బు కు త్త క్కిడన్ఱటబ్బుకితాయో, (నారాయణా) ముకమ్ తో త్తొ మేనిన్ఱ వాత్సల్యత్తా లే రీక్షిక్కక్కడవ సర్వేశ్వరక. (మూర్తి) తన్నుడై యసాళీల్యత్తా లే పిఱన్ఱతు. (కేశవనై) కణ్ణుక్కుత్తో త్తొ నిన్ఱవమ్ విరోధి క్కడై ప్పోక్కుమవనై. (పాడవుమ్) ఇప్పడి వాత్సల్యత్తైయుమ్ కిఱార్ (పేయ్ పెన్దే ఇత్యాది). (అకవాయిల్ భావమున్ఱైకైయా లే) ఎన్ఱతుక్కు, (౧) “ప్రణయాచ్చాభిమానాచ్చ పరిచితేప రాఘవమ్” ఎన్ఱిఱపడియే “పేయ్ పెన్దే” ఎన్ఱిఱపోతుమ్ తబ్బకుక్కు కేషియెన్నుమ్ నిన్ఱెవుడాయ వెలుత్తార్ కళెన్ఱ కరుత్తు.

మేలుక్కవతారికై (ఎన్ఱవిడ త్రిలుమిత్యాది). (వాయ్ తిఱవామైయా లే) ఎన్ఱ వనన్ఱవమ్ “కొన్ఱికిఱార్ కళ” ఎన్ఱ కేషమ్ “పాడవుమ్” ఎన్ఱ చకారత్తా లే - ఎమ్మినిరుక్కెక్కు హేతువాకన్ఱోన్ఱైకై యాలుమ్, “కేట్టే” ఎన్ఱ ఏకారత్తా లే అతు వేకిడక్కెక్కు హేతువాక్యన్ఱోన్ఱైకై యాలుమ్ అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సీయెమ్మినిరువుతియిత్యాది). (కుఱబ్బు) కుడై. “నారాయణామూర్తి కేశవక” ఎన్ఱ మూన్ఱ పదబ్బలైయుమ్ తని త్తనియే ప్రధానమాక్కి, నారాయణబ్బత్తుక్కు బహువ్రీహ్యర్థమ్ వివక్షిత్తు, తని త్తనియే శబ్దార్థబ్బలై అరుళిచ్చెయ్ నిన్ఱకొన్ఱు, ఉత్తార్థత్తై ల్లికు త్తరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నారాయణనెన్ఱతుడణ్ణి, ఎన్ఱిఱార్ కళ ఎన్నుమళ్ళవుమ్). (పిఱన్ఱతు) ఎన్ఱతు - పిఱన్ఱవ నెన్ఱపడి. (౨) “యన్ఱత్తైయైవ దుష్టత్తా హతః కేశీ జనార్దన । తన్ఱత్తే శవనామత్వం లోకే శ్యాంతింఁమచ్చసి” ఎన్ఱిఱనిరుక్తియై త్తిరువుళ్ళమ్ పల్లీ యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (కణ్ణుక్కిత్యాది). * కేశిబ్బ ఉపపదే (౩) “వచ-హింసాయామ్” ఇతిధానో; (౪) “అన్యేష్యపి దృశ్యన్తే” ఇతిషప్రత్యయే (౫) “అచోన్ఱైదిటి” ఇతిటిసంజ్ఞకస్య అన్ ఇత్యేతస్యలోపే పుషాదరాదిత్వాదికారస్య అకారే కేశవశబ్దోనిచ్చన్నః ఎన్ఱప్రక్రియై కణ్ణుకోళ్ళతు. “నారాయణా, మూర్తి” ఎన్ఱ విరజ్జైయుమ్ వికేషణమాక్కి, * కేశవపద్యత్తై వికేష్య

(౧) రా-అ-౩౦-౨. (౨) సారిపంకే. (౩) (౪) పా-నూ-౩-౨-౧౦౧.
(౫) పా - నూ - ౧ - ౧ - ౬౪.

సాశీల్యతైయుమ్ ఆశ్రితవిరోధి నిరసన తైయుమ్ పేశినవిడ త్తిలుమ్, పిన్నైయుమ్ ఇవర్కళో పేచ్చే తనక్కుధారకమాయ్ క్కిడక్కయాలే (కేట్టేకిడ త్తియో) ఎన్ఱితార్కళో. ఇవళో తుణుక్కెన్ఱైఱ్ఱున్ఱిరుక్కెక్కాక, నిరుపాధిక స్వామియాన సర్వేశ్వరక ఆశ్రితవత్సలనాయ్ కృష్ణనాయ్ వన్ఱు అవతరిత్త విడ త్తిలే కేళివన్ఱు నలియప్పుక, అవనై కృష్ణకొన్ఱాకాణో ఎన్న, అతుక్కుమ్ పేళాతే కిడన్దాళో; (పాడవుమ్ నీకేట్టే కిడ త్తియో) అవనుడై య విజయ త్తైక్కేట్టు, కేళి వన్ఱు నలియప్పుక్కాక ఎన్ఱిఱ తుణుక్కుమ్ కేట్టు, ఖరవధాన న్దరమ్, (౧) "భర్తారంపరిషస్వజే" ఎన్ఱు - చక్రవర్తి త్తిరుమకనై శ్రీజనకరాజన్ఱిరుమకళో అణ్ణెత్తాత్పాలే, నీయుమ్ కృష్ణనైయుడైక్క పుటప్పడువాయో ఎన్ఱుశొన్నోమ్, అతువున్ఱు ఉనక్కు కృష్ణవిరోధిభయన్దీన్ఱు మార్పిలే కైవైత్తు ఉఱ్ఱులామ్బడి యాయ్ విడువతే! ఎన్ఱుమామ్.

(తేశముడైయాయ్ తిఱ) ఉన్నైక్కాణప్పెతాతే అన్ఱకారమాయ్ క్కిడక్కిఱ ఎల్లభుక్కు ఇత్తై తిఱన్ఱు పుటప్పట్టు, ఉన్నుడై య నిరేవధిక తేజస్సాలే వెళిచ్చేటిప్పిక్కైక్కాకవుమ్, ఉన్నుడై య అఱుకు కాణ్ణైక్కాకవుమ్ నీయే వన్ఱు తిఱ. (తేశముడై యాయ్ తిఱ) ఇవళో పిన్నైయుమ్

మక్కినారాయణపదత్తుక్కు త్తత్తురుమార్గత్తై త్తిరువుళ్ళవపల్ శీర్తాత్పర్యానరమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇవళో తుణుక్కిత్తాది), వివరణమ్ (అననుడైయవిత్తాది).

“కిడ త్తియో” ఎన్ఱైయాలే - ఎఱ్ఱున్ఱిరున్ఱువరచ్చొల్లుకై అగ్గసిద్ధమాకైయాలే, కతవుతిఱవామర్ వరక్కుడామైయాలే అతువుమర్గసిద్ధమాయరుక్క “తేశముడై యాయ్ తిఱ” ఎన్ఱతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఉన్నైయిత్తాది). మున్ను లాజ్జో కణ్డిరుక్కుమ్ స్వాభావిక తేజస్సొప్పల్ ౧ ఒరుకాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ తు, కేళ వనైప్పాడినపిన్ను పిఱన్ఱ తేజస్సాక త్తాత్పర్యానరమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇవళో పిన్నై

(౧) రా - ౪- 30-32-..తతోరామన్ఱు విజయీ పూజ్యమానో మహర్షి భిః ప్రవి వేశాశ్రమం పీఠోఽత్తజేనాభిభూజితః । తందృష్ట్వా శత్రుహన్తారం మహర్షీణాం సుఖా వహమ్ । బధూవ హృష్టా వై డేహీ భర్తారం పరిషస్వజే.”

పేళాతే కిడక్కైయాలే జాలకరన్బ్రతాలే పార్ తార్ కళ్. ఇవళుకు-
కృష్ణవిజయానుసన్ధానప్రీతియాలే వడివిట్టిఱన్ద వుకరైక్కణ్ణు, కిణ్ణక తై
అణ్ణైశెయ్యూతే వెట్టివిడా యెన్గితార్ క శాకవుమామ్. ... 2.

యునుత్యాది). (పిన్నైయుమ్) ఎన్దుతు - “కిడత్తియో” ఎన్దువన స్తరముమెన్దుపడి. (కిణ్ణ
క తైయణ్ణైశెయ్యూతే) ఎన్దుతు - ఇహోపైతైయిల్ పుకరిన్ ప్రవాహా తైక్కరవాలణ్ణై
శెయ్యూతేకొక్కెన్దుపడి. (వెట్టివిడాయ్) ఎన్దుతు - కత్తవైత్తిఱన్దు విడాయెన్దుపడి.

అనైచ్చాత్తక్ - కీకుకీశెన్దెజుమ్ - కలన్దు పేళినపేచ్చరవమ్ కేట్టిరైయో పేయ
పైణ్ణే - వాశనఱున్దుగ్గాయచ్చియర్ - కాకుమ్ పిఱపుమ్ కలకలప్పక్కై పేర్తు-
మత్తినారోవైయత్యాది అన్వయమ్ కణ్ణుకొళ్ళు. ఏరిత్యాది - పాదపూరణమ్.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఏమ్మామ్పట్టు. (కీకు) ఉళ్ళేయిరుక్కిఱవళ్ అడైయాళమ్ కేట్టాలాగ్గీయ “కీకుకీకు”
ఎన్దు అడైయాళమ్ కొల్లక్కుడామైయాలే కల్పిక్కితార్ (పోతువిడిన్దతిత్యాది).
అనైచ్చాత్తక్ - భరద్వాజపక్షి-వలియక్. పేళినవరవమెన్నాతే “పేళినపేచ్చరవమ్”
ఎన్దుతుక్కు త్తాత్పర్యమ్ (కలన్దు పేళినపడియిత్యాది), “కేట్టిరైయో” ఎన్దుతుక్కు -
కలన్దు పేళినపేచ్చరవమ్ కేట్టిరైయోవెన్దు కీర్ప్పదన్దోడేళ్ళాట్టి యరుగిచ్చెయ్దుతు, “కేట్టి
రైయో” ఎన్దుతుక్కు అర్థాన్దరమ్ (కేళామైక్కణ్ణేయిత్యాది). (అరవారమ్) - కృష్ణ
సంకేతమ్.

(అచ్చుత్తారి) వట్టత్తారి. (ములైత్తారి, నీణ్ణతారి. (అవన్ కణ్ణుగ్గిల్) ఎన్దురుగి
చ్చెయ్దుతు శ్లోకతాత్పర్యమ్, “దధ్దళ్ళ” ఎన్దుచక్కరైలే ఆభరణధ్వనియైచ్చొల్లుకీఱు.

“నాయక పెణ్ణిళ్ళాయ్” ఎన్దుతుక్కు ఇరణ్ణుపారుళ్ - నిర్వాహకైయెన్నుతల్,
విశ్వర్యయు కైయెన్నుతల్; ఇరణ్ణామర్థున్దిల్ విశ్వర్యమావతు-కృష్ణానుభవమ్. “పేయ
పైణ్ణే” ఎన్దువైత్తు “నాయక పెణ్ణిళ్ళాయ్” ఎన్నక్కుడుమోవెన్న వరుగిచ్చెయ్దుకి
తార్ (పేయపైణ్ణేయిత్యాది). (అకవాయిల్ భావమొన్దాకైయాలే) ఎన్దుతు-న్నేహ
త్తాలే వద్ద కొపమొన్దాకైయాలే యెన్దుపడి.

“తేకముడైయాయ్” ఎన్దుతుక్కు ఇరణ్ణు పారుళ్ - ముద్దినతు సౌందర్యలావణ్య
జ్జళ్, ఇరణ్ణావతు - కృష్ణానుభవత్తాలవద్దతేజస్సు.

౧-పా, కీట్ వానమ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౧౨౯

అవ.—ఎట్టామ్బట్టు. ఎల్లారుమ్ వన్దు అత్తైక్కుమ్బడి శృష్టనా లే
వేణ్ణప్పాడుడైయా శోరు త్తియై యెఱువ్వుకితార్కళ్.

మూ.—కీట్ వానమ్ వెళ్ళేన్దరుమై శిఱువీడు

మేయ్ వాక పరన్దనకాణ్ మిక్కుళ్ళపిళ్ళైకళుఱు
పోవాక పోకిన్దారై పోకామల్ కాత్తునై

క్కువువాక వన్దునిన్దోమ్ శోతుకులముడై య
పావా యెఱున్దిరాయ్ పాడిప్పత్తెక్కొణ్ణు

మావాయ్ పిళ్ళన్దానై మల్లరై మాట్రియ
కీవాతితేవనై చ్చెన్దు నామ్ శేవిత్తార్

అవా వెన్దారాయ్ న్దరు శేలోరమ్బావాయ్.

౮.

ఇప్పాట్టిల్ శొల్లుకిఱి స్వాపదేశమ్ భగవద్విషయ త్తిలే జ్ఞాతమానవర్థమ్ ఒరున
నుక్కు విస్పృకమానాల్, తజ్జల్ పడియా లే*బోధయన్దః పరస్పరమ్ పణ్ణి స్తుతివిషయ
మామ్బడి యఱివిక్కై శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు స్వభావమెన్దిఱు. ... ౩.

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

(కీశకీశైన్ది త్యాని). అచ్చుత్తాలి - వట్టణి త్తిరుక్కుమ్, ముళైత్తాలి - నీళమాయి
రుక్కుమ్. “దధ్నళ్ళ” ఎన్ద చళబ్దత్తుక్కు త్తాత్పర్యమ్ (అభరణబోధై) ఎన్దతు.

“నాయకప్పెళ్ళిళ్ళాయ్” ఎన్దతుక్కు ఇప్పడి వ్యజ్జ్యమాకచ్చొల్లుకితార్కళెన్దు
నిర్వహిక్కిఱుతెన్, శ్లాఘ్యుతైతోదృ స్తోత్రమ్ పణ్ణికితార్కళెన్దాలాకాతోపెన్దు, అకా
తెన్దరుళిచ్చెయ్కితార్ (నేయ్ పెళ్ళే ఎన్దత్తోడు ఇత్యాది). అకైయాతే వ్యజ్జ్యమే
తప్పాతెన్దపడి. భావబన్ధమెన్దతు - సేవాశ్లాల్ వన్ద శోపమెన్దపడి.

“నారాయణమ్మూర్తి కేశవన్దచ్చాడవుమ్ నీ” ఎన్దతుక్కు ఇరణ్ణు పారుళ్,
అతావతు - తుణుక్కెన్దు ఎఱున్దిరుక్కైక్కాక వెన్నుతల్, “భర్తారంపరిషస్వతే”
ఎన్దిఱపడియే అణైక్కైక్కుప్పఱుప్పడుతియో వెన్నుతల్. ... ౩.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఎట్టామ్బట్టు. (కీట్ వానమిత్యాది) “శోతుకులముడైయపావాయ్” ఎన్దత్తై
క్కటాక్షిత్తు అవతారిక్కై యిడుకితార్ (ఎల్లారుమిత్యాది). “ఎల్లారుమ్” ఎన్దతు-“మిక్కు
ళ్ళపిళ్ళైకళుమ్” ఎన్దత్తైప్పదృ. (వేణ్ణప్పాడు)- వాల్లభ్యమ్.

వ్యా.—(కీర్తీ వానమ్ వెల్లెన్దు) క్కిక్కు వెళుత్తాలుమ్ కిడన్దఱిఱు
మత్తనైయో, ఎఱున్దిరా యెన్దితార్ కళి.

క్కిక్కు వెళుత్తన్దు, ఉజ్జళిల్ యారేనుమ్ అద్దిక్కైప్పార్ కైక్కై
యాలే ఉజ్జళి ముకత్తిలొళి ప్రతిఫలిక్కైయాలే క్కిక్కు వెళుత్తతా
యిరుక్కిఱతు; ఇవర్ కళి తాజ్జళి (౧) * తిజ్జళి తిరుముకత్తు చేయి
యైయారిజే. అతు అన్యథాజ్ఞానమ్, మఱ్ఱుడై యాళముణ్డోవెన్న ;
(ఎరుమై శిఱువీడుమేయ్ వాక్ పరన్దనకాణ్) పనిప్పుల్ మేయక్కాల
త్తిలేవిట్టు వయల్ కళెఱుమ్ పరన్దనకాణ్. శ్రీనన్దగోపర్ కుమ్ ముత్తిఱ
ముముణ్డే, అవఱ్ శ్రీక్ పిన్నే కృష్ణాపోమ్, పిన్నై యారై క్కాణ్బతు?
ఎఱున్దిరాయెన్న; ఉజ్జళి ముఖ త్తిలొళియైక్కణ్బ ఇరుళి తిరైన్దు పోకిఱ

“వెల్లెన్దు” ఎఱుతుమ్ - వెళుత్తతెన్దరమాయ, తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్
(క్కిక్కిత్యాది). (క్కిక్కు వెళుత్తాలుమ్) ఎఱుచక్కార్ త్తాలే. “పుళ్ళుమ్ శిఱుమ్ పినకాణ్”
“కీకుకీకు” ఎఱుఱుపాట్టుక్కళిల్ శొన్న కాలజ్జుమ్ మెల్లామ్ తప్పిప్పోయ్, అతుమ్ మేలే
క్కిక్కుమ్ వెళుత్తతెన్దు తోఱ్ఱు కిఱుకు.

(ప్రతిఫలిక్కైయాలే)-వ్యాపిక్కైయాలే. “ఎరుమై- మేయ్ వాక్ - శిఱువీడు -
పరన్దనకాణ్” ఎఱున్దయిన్దు, ఎరుమైకళి పనిప్పుల్ మేయ్ కైక్కాక చ్చిఱువీడు
కాలత్తిలే విడప్పట్టు పురమ్మినవెన్దరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పనియిత్యాది). (ముత్తిఱమ్)-
మాఱువనై పట్టబ్బన్దు;- అట్టుత్తిఱమ్, మాట్టుత్తిఱమ్, ఎరుమైత్తిఱమ్. పాలకఱుక్కై
ముతలన వడైయాళమ్ శొల్లామల్ మేయవిడుకైయై చ్చొల్లుకైక్కు భావమరుళిచ్చెయ్
కితార్ (అవఱ్ శ్రీనిత్యాది). “విక్కుళ్ళప్పిత్తై కళుమ్” ఇత్యాదిక్కు ఉక్తిప్రత్యుక్తిరూప
మాక అవతారికైయరుళిచ్చెయ్ వతాక, కీర్తీ చ్చొన్న వడైయాళ తై అన్యథాకరిక్కిఱ
పడియై ఇరణ్డనకైయాకక్కాట్టుకితార్ (ఉజ్జళిలిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే). ఇరుళి
తిరైన్దు పోకిఱ తిరైన్దు, ఎఱుతు-ఇరుళి కూట్టమ్ కూట్టమాకప్పోకిఱ తిరైన్దు, ఎరుమైపోకిఱ
తట్టెన్దు పడి. ఇప్పడి అన్యథాకరిక్కుమ్ పడి ఎరుమైకై చ్చొల్లువానెక్, ముత్తిఱముణ్డో
యిరుక్కప్పకుక్కై చ్చొల్లువాణ్ణోవెన్దు తటన్దకైయై దృష్టాన్దముఖేన పరిహరి

తిత్తనై; అతువుమ్ అన్యధాజ్ఞానమ్. ఆరుణోదయత్తుక్కజ్జి ఇరుళోళితటి ప్పొకిఱ తెన్నవునూమ్.(౧) “మేట్టిళమేతికళ తలై విడుమాయర్కళ” ఎన్దు - ఇవళోతమప్పనార్ ఎమ్మెరుమానై యెఱుప్పినార్; ఇవళో ఇవర్ కలై యెఱుప్పికితాళో.

నాజ్గళో భమిత్తోమాయిడుక, నీ విడినతిల్లైయెన్దుటిన్దపడి యెజ్జనే యెన్న; పళ్ళులక్షమ్ కుడియిత్పెణ్ణళిల్ ఉజ్జలై యెఱ్ఱియ అల్లాతారుగ రామైయాలేయెన్న; (మిక్కుళ్ళప్పిళైళుమ్) ఉన్నై యెఱ్ఱిన్దారెల్లారుమ్ ఆఱ్ఱామైయాలే పోనార్కళో, నీయే ఎఱుప్పక్కడన్దాయ్. (పోవాళపోకిన్దారై) అర్చిరాదిగతి, అక్రూరయానమ్, తిరువేజ్డయాన్దై) పోలే పోకైయేప్రయోజనమాక ప్పొకానిన్దార్కళో. నాళ ఇనియెన్దే పోక, అవర్కళో పోనార్కళాకిలెన్న; (పోకామత్కాత్తు) (౨) “ శెయ్యాతన శెయ్యోమ్” ఎన్దు ఆడియిల్ నమ్ముడైయ వ్యవస్థయై యుణర్ త్తి, నీవన్దిలై యేయెన్దు అవర్కళో పోకాతపడితడుత్తు. (ఉన్నై కూవువాళ) ఉణ్వాళలిలే వన్దు ఎఱుప్పినోమెన్నుమ్ తరమ్ పెఱుకైక్కు. (వన్దు) (౩) “ఉత్తరంతీరమానాద్య” ఎన్నుమాపోలే. (నిన్దోమ్)

యానిన్దుకొన్దు ఈడుపడుకితార్ (మేట్టిళవిత్తాది). “ మేట్టిళమేతికళ తలై విడుమాయర్” ఎన్దుతు-పెరుత్తు ఇళైకాన ఎరుమైక శుడైయ కాలిల్కట్టుకిఱ కయిల్ నీనైవిడుకిఱ ఇడైయన్ద పడి.

మిక్కుళ్ళవెన్దుతు - అవశిష్టమాన వెన్దుపడి. “పోవాళపోకిన్దారాన - మిక్కుళ్ళప్పిళైళుక్కలైయమ్” ఎన్దున్దయమ్. “ పోవాళ ” ఎన్దు-పోకై ఉజ్జేళమాక ప్పొదోరు చొల్లుకైయాలే, అత్తై దృష్టాన్తముఖేనవరుళిచ్చెయికితార్ (అర్చిరాదియిత్యాది). (తరమ్) అలిశయమ్. “కూవువాళ - నిన్దోమ్” ఎన్దాతల్, “ వన్దోమ్ ” ఎన్దాతల్ శొల్లవమైన్దిరుక్క, ఇరణ్దుమ్ శొల్లుకైక్కుదృష్టాన్తముఖేనప్రయోజన మరుళిచ్చెయికితార్ (ఉత్తర

(3) రా - యు-౧౭ - ౭. “సుగ్రీవస్యవచస్కృత్యా తేసర్వేవానోత్తమాః | సానుద్యమ్యైలాంశ్చ ఇదంవచనమబ్రువన్ || శ్రీఘ్రంవ్యాదిశోరాజన్ వధాయై

“భిస్థవవవ్యతివత” ఎఱ్ఱునిలై పెల్లొ ము నిన్టోమ్.

ఎల్లార్ కుమ్ కృష్ణనోట్టై సమ్మన్ద మొత్తిరుక్క, నీజ్గల్ ఎన్న క్కల్ సాపేతురాయ్ వన్దోమెన్ఱు శొల్లక్కడవికలోవెన్న, (కోతుకులము డైయపావాయ్) ఉన్నై మున్నిట్టక్కొణ్ణు శెల్ల, కృష్ణవిషయికార ముణ్డెన్నుమ్మడి అవనాలే కొణ్ణాడప్పడుమవళితే, పత్నీత్వ మవిశిష్టమా నాలుమ్ కృష్ణవల్లభై నీయన్టో. నాజ్గల్ అవనుక్కు వల్లోమ్, నీ అవనోట్టై సమ్మన్దత్తాలే ఎక్కళుక్కు నల్లెయాయరుప్పుతి; అత్తెయాలే అవనిలుమ్ తదీయరై యుకక్కు మెన్నుమ్ వేణ్ణప్పాడుడైయై నీయన్టో, (పావాయ్) (౧) “నారీణాము త్తమావధూః” ఎన్నిటపడియే నిరుపాధిక స్త్రీత్వము డైయళాకై. పారతన్య పరాకాష్టెయై యళన్టోవన్టై. (ఎఱ్ఱుని రాయ్) ఇప్పోతు ఎఱ్ఱునిరాయాకిల్ అళైయెల్లామ్ అసత్సమమాణ్ణి డాయ్. (౨) * పెణ్ణొ వరు త్తమఱియాలవనై ప్పోలేయన్టై యే అఱియ

మిత్తాది). “ఉత్తరతీరే-భిస్థవవవ్యతివత” ఎన్నాలే, “తిరమాపాద్య” ఎన్నెయాలే- అదేకప్రాప్తియే ప్రయోజనమెన్ఱు తోల్ ముక్కిటకు. “భిస్థవ అతివత” ఎన్నాలే, “వి” ఎన్ఱుళొన్నత్తాల నిత్తైయే ప్రయోజనమెన్ఱు తోల్ ముక్కిటకు.

“కోతుకులమ్” ఎన్ఱుతు - కాతూహలమెన్ఱాయ్, తన్నక్కల్ కృష్ణుడైయ కాతూహల ముడైయవళెన్ఱు శబ్దార్థమతిరువుళ్ళమ్ పదీ శ్రి త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉన్నైయిత్యాదినాక్యద్యయత్తాలే). తదీయరిడత్తిర్ కాతూహలముడైయవళెన్ఱు విపక్షిత్తు సహేతుకమాక త్తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (నాజ్గళిత్యాది). “పావాయ్” ఎన్ఱు సమ్పాధి క్తకుమ్మ ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పెణ్ణినిత్తాది). “కూవువాక్ వన్దనిన్టోమ్” ఎన్నవే ఇవళైయెఱ్ఱునిరుక్క చ్చొల్లుకై సిద్ధమాయరుక్క, మందురాత్త నామ్ । నిపతన్తమాతాత్తైతే ధరణ్యామల్పతేజసః ॥ తేమంసమ్భాషమాణానా మనోన్యం స విభీషణః । ఉత్తరంతీరమాపాద్య భిస్థవవవ్యతివత.”

(౧) రా-బా-౧ - ౨౬. “రామస్యదయశాభార్యా నిత్యంప్రాణసమాహితా । జనకస్యకులేశాతా దేవచాయేవనిర్జితా॥సర్వలక్షణసంపన్నా నారీణాము త్తమావధూః.”

(౨) నా-తి-౧౩-౧.

క్కడవ నీ కిడక్కక్కడవైయో, (ఎబ్బున్దిరాయ్) ఎబ్బున్దిరుక్కుమ్మాత్తై పరిస్పందమ్ కాణైక్కాక, నాజ్గుణర్ త్త ఉణర్ న్దాయాకిట ఏల్లై తై ఎజ్గుళుక్కుత్తారాయ్.

ఎబ్బున్దిరున్దు శెయ్ వతెన్నెన్ను, (పాడిప్పజై కొణ్డు) ఇతుక్కుమున్ను నామ్ పెల్లై ఐశ్వర్యమ్మాలేయో ఇప్పోతు నామ్ పెటప్పుకుకిట ఐశ్వర్యమ్, మున్ను, “కృష్ణాకిడాయ్. పేణ్ణాళికిడాయ్” ఎన్నిట నాట్టార్ క్కుత్తైరియాతపడి నెజ్జాలే కృష్ణనై యనుభవిత్తు, అవ్వనుభవజనిత ప్రీతియానతు పుటమ్ పాళియాతపడి యడక్కిప్పోన్దోమ్; ఇప్పోతు నాట్టార్ తాజ్గలే అనుమతిపణ్ణుకై యాలే వాయ్క్కాల్ వెట్టి నెజ్జాలే కజ్జుమ్ కరై యుమట పెరుకుకిట కృష్ణగుణానుభవ ప్రీతిక్కుప్పోక్కు అజై వెట్టివిట్టు కృష్ణగుణజ్గళై నామ్ వాయార నినై తపడి పాడక్కడ వోమ్. పత్తెకొళ్ళుకై యావతు - నాట్టార్ క్కు నోన్సు; తజ్గుళుక్కు సేవిక్కై యేళుమ్.

పాడువతె తైయెన్ను, (మావాయ్ పిళన్దానై మల్లరై మాట్టియ) కృష్ణనుడైయ వీరచరిత్రజ్గళైప్పాడి. (మావాయ్ పిళన్దానై) నమక్కాక క్కేళియైప్పిళన్దు, నమ్మైయుమ్ తన్నైయుముణ్డాక్కి త్తన్దవనై, తన్నై సామ్ కిట్టియనుభవిక్కైక్కిడాక, ఇడైయిల్ వన్నియమటుత్త ఆణ్ పిల్లై యై పాడక్కడవోమ్. (మల్లరై మాట్టియ. (౧) “సఖ్యః పశ్యతః” “ఎబ్బున్దిరాయ్” ఎన్టతుక్కు ఇరణ్డు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఎబ్బున్దిరుక్కు మిత్తాడి).

క్రిస్ట్ వాక్యవివరణమ్ (యన్నిత్తాడి). (కజ్జు అజై. (కరై) ఇరుకరై.

మా వెట్టు - కుత్తిరై, అత్తైప్పల్లై (కేళియై) ఎన్టతు. (వన్నియుమ్) కుటుమ్ము. శ్రీబ్రహ్మచరన్ త్తిల్ కేళినిరసనాదిక శైప్పోలే ఇడైచ్చికళాన తజ్గుళుక్కు ఉతవినత్తన్ క్కై మధురైయిల్ శెయ్ త వీరచరిత్ర తై ఇవర్కల్ పాడప్రసక్తియై న్నెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (సఖ్యఇత్తాడి). “సఖ్యః పశ్యతి చాణూరనియధార్థమయం హరిః | సముపైతి నమ

ఎన్నిటపడియే అవ్వారిల్ పెణ్ణళుక్కు ఉతవిసపడి; అతు తణ్ణళుక్కు ఉతవిన్ శైన్తిరుక్కిటపడి. (తేవతి తేవనై) (౧) “జాతోఽసిదేవదేవేశ” ఎన్ఱుమ్, (౨) “సోఽహన్తేదేవదేవేశ” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిటపడియే*అయ ర్వుటుమమరర్కి శతపతియాయురుక్కిటవనై.

(౩) “నగరస్త్రీకలాలాపమధు శ్రోత్రేణ సాస్యతి - మధురాం ప్రాప్య గోవిన్దః కథం గోకులమేవ్యతి” ఎన్నిటపడియే పెరియమేన్ఱైయై యున్ఱైయనా యిరుక్కిటవన్ శ్రీమధురైయిలేపోయ్ కువలయాపీడ చాణూరముప్పికరై యభీయచ్చెయ్తు, పడైవీట్టిత్పైశ్చైల్లైకళోపై ప్పొక్కతాలే పెరియవిదగ్ధనానవన్, ఇడక్కైయుమ్ వలక్కైయుమ్ తియాత నమ్మక్కలిలే వరక్కూడుమోవెన్న, (శెన్ఱు) విరహమ్తిన్ఱ కుత్తైక్కొళియాన నమ్మశరీర తై అవన్కణ్ణు పున్పడుమ్మడి అవనిరున్ఱ విడన్ఱై శెల్లక్కడవోమ్. అవన్ వేణ్ణప్పాట్టిలే యిరుక్కిలోవెన్నిల్,

స్త్రీత్ర కింపుద్ధాయద్ధకారిణః” ఇత్యాదిపడియే పెల్లల్ కన్కాణ మల్లరైక్కొన్ఱు అత్తైల ఆవర్కళుక్కు ఉతవిసతే తణ్ణళుక్కు ప్రయోజనమెన్ఱై.

మేలక్కవతారికై (నగరస్త్రీ) ఇత్యాది. “తేవతి తేవనై” “మల్లరై మాట్టియ” ఎన్ఱ విరజ్జైయుమ్పల్ ౧ కీల్ ఓరవతారికై యరుళిచ్చెయ్తు, “తేవతి తేవనై” ఎన్ఱై మాత్రమ్ కటాక్షీ తవతారికాన్తర మరుళిచ్చెయ్కణార్ (అవన్ వేణ్ణప్పాడిత్యాది). (వేణ్ణ

(౧) వి.పు - ౫ - ౩-౧౦, “జాతోసి” ఇత్యాది, ౯౯-వతు పుటత్తిల్ కాణ్ణ.

(౨) వి - పు - ౫ - ౩ - ౩౦, కాళియ - “సోఽహన్తే దేవదేవేశ నార్చనా దొన్ఱుతనచ । సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్ర మనోవృత్తిః ప్రసీదమే”.

(౩) వి - పు - ౫ - ౧౦ - ౧౦ - “తతః ప్రభాతే విమలే కృష్ణరాజా మ హాద్యతి । అక్రూరేణసమంగస్త ముద్యతౌ శుభారాం పురీమ్ ॥ దృష్ట్వా గోపీజనస్సాస్ర క్లృశద్వలయబాహుకః । నికత్వాసాతిదుఃఖార్తః ప్రాహ చేదం పరస్పరమ్ ॥ మధు రాం ప్రాప్యగోవిన్దః కథం గోకులమేవ్యతి । నగరస్త్రీకలాలాపమధుశ్రోత్రేణసాస్యతి ॥ విలాసవాక్యసానేషు నాగరీజాం కృతాస్పదమ్ । చిత్తమస్యకథంభూయో గ్రామ్య గోపీషా యాద్యతి.”

౯-పా, కీల్స్ వానమ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౧౩౫

(శెన్బు)అవకవర ప్రాంతమాయిరుక్క నామ్ శెన్బు. (౧) “ఉపస్థేయైరుప స్థితః” ఎన్బుమ్, (-౨) “పద్భ్యామభిగమాచ్చైవ” ఎన్బుమ్ ఇవకశో శెన్బుకై ఆత్తలై కు మికుతియాయితే యిరుప్పరు. (నామ్ శేవిత్తాల్) ఆత్తలై ఇత్తలైయానాల్.

(ఆవావెన్బురాయ్ న్దరుళుమ్) “నన్బూలేపేటు” ఎన్బు నామ్ వర ప్పార్ త్తిరుక్కు మవకశో, నామిరున్దవిడత్తే వన్దతు ఇవకశో శెన్బు మైయితే” ఎన్బు ఇరక్కి నమక్కుముకన్దరుక్లాన్. ప్రణయిత్విమ్ పోనా లుమ్ ఆర్తరక్షణమ్ తవిరుమో? (౩) “అన్మశంస్యంపకోధర్తః” ఎన్బు శొల్లివైత్తు, అనుష్ఠియాతోఱ్ఱియుమో? ఆనపిన్బు, అననరుళుక్కు పే తుభూతైయానసీ యెమ్మినిరాయ్, “ఆవావెన్బు ఆరాయ్ న్దరుళుమ్ ; కోతుకులముడైయపానా యెమ్మినిరాయ్” ఎన్బు అన్వయమ్ ౯.

ప్పాట్టిలే) ఎన్బుతు - ప్రణయిత్వ తైవిట్టు పెరుమైయిలేయెన్దపడి. “నామ్ - శెన్బు” ఎన్బున్వయిత్తు శబ్దార్థమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవకవరవిత్యాది).

“ఆరాయ్ న్ద - ఆవావెన్బురుళుమ్” ఎన్బున్వయమ్ తిరువుళ్ళమపర్ దీర్తాత్పర్యమరు లిచ్చెయ్కితార్ (నన్బూలేయిత్యాది). “ఆఆ” ఎన్బుతుక్కు-వియో? ఎనుశబ్దార్థమాయ్ ఫలితమ్ (ఇరక్కి) ఎన్బుతు. ఇరక్లామవతారికానుగుణమాక “అరుళుమ్” ఎన్బుతుక్కు భావమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ప్రణయిత్వమిత్యాది). “పాడిప్పైకొణ్ణు ఎన్బుతోడక్కి ఆరు ళుమ్, కీల్స్ వానమ్ ఎన్బు తోడక్కి ఎమ్మినిరాయ్” ఎన్బున్వయ మెన్బు కాట్టికితార్ (ఆవావిత్యాది). ౯.

(౧) రా - ఆ - ౧౦.౯. “ప్రసీదన్బు” ఇత్యాది, ౧౦౫-వతు పుటత్తిరకాణ్ణ.

(౨) రా - ఆ - ౫౦ - ౪౦. పద్భ్యామిత్యాది, ౧౦౫ - వతు పుటత్తిర పార్క్క.

(౩) రా - సు - ౩౦ - ౩౯ - సీతా, “మత్కైలే కాకమాలేతు (బహుస్రం) సముదీరతమ్ | కస్తా వ్యో మాం హరే త్వన్తః తమసే తంమసీపతే | స మరున్ద మహాత్సాహం కృపాం మయి నరక్షభ | త్వయా నాథవతీ నాథ హ్యనాధేవ పి దృశ్యతే || అన్మశంస్యం పకో ధర్త స్వత్తవీవ మయా క్రుతః.”

శిన్న అరుమ్మదమ్.

ఎట్టామ్మాట్టు. (కీర్తనానామ) వెళ్ళెన్దు - వెళుత్తరు.

శిలువీడు - కలప్పలయ్య. మున్నే పనిప్పుల్ మేయవిడుకై. నన్దగోపర్కు-
ఎరుమైకళుణ్ణోవెన్న (నన్దగోపర్కు ఇత్యాది). ముత్తియమ్ - పశుక్కల్,
ఎరుమైకల్, అడుకల్. తియమ్ - కూట్టమ్. అన్తిక్కే, (పనిప్పుల్ మేయక్కాల
త్తిలేవిట్టు) ఎన్తెక్కు - పనిప్పుల్ మేయ్తెయివైశిల, ముద్దివైశిలవుణ్ణోవెన్న, (కీనన్ద
గోపర్కీత్యాది) ఎన్నవుమామ్. అపోళు, ముత్తియమ్మెన్నతు-కలప్పనవుమ్, ములుత్తవై
యుమ్, శిన్నెయాయరుప్పనవుమ్. ఎరుమైకల్ పనిప్పుల్ మేయప్పోనాల్ నమక్కు
నన్దమెన్నెన్న (అవద్దీనీపిన్నేయ్త్యాది). ఎరుమైక్కు స్వాపదేశార్థమ్ ఇరుళ్,
అకుపోకైక్కు ఇరణ్ణుమేకువై యరుళిచ్చెయ్కెటార్-ఇవర్కల్ ముకత్తిలొలియాతల్,
అరుణోదయమాతల్. ఎరుమైవిడుకైయై అడైయాళమాకచ్చెన్న పేరుణ్ణోవెన్న (మేట్టిళ్
మేతికల్) ఎన్దు.

(అద్దామైయాళేపోనార్కల్) ఎన్దు - “కేయ్యాతనకేయ్యామ్” ఎన్నిరు
క్కియవర్కల్ మున్నేపోకియెన్నెన్ది శక్తైక్కుప్పరిహారమ్.

“కోతుకులముడైయ” ఎన్దు క్కిరణ్ణుపారుళ్; ముద్దినతు- (ఉన్నెమున్నిట్టు)
ఎన్దు. ఇత్తాల్ మున్పణ్ణిన ప్రక్కత్తుక్కు ఉత్తరమెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్కెటార్
(పత్తిత్వమిత్త్యాది). పత్తిత్వమెల్లార్క్కుమ్ సమానమాయరుక్క ఎన్నెక్కొణ్ణాడిన
వన్ ఉజ్జైక్కొణ్ణాడానోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కెటార్ (పత్తిత్వమవిష్టమానాలు మి
త్త్యాది) ఎన్నవుమామ్. ఇరణ్ణావతు (నాణ్ణలిత్త్యాది). నీ అవనోట్టై సంబధత్తాలే ఎన్దు
కుక్కునల్లెయాయరుప్పతి) ఎన్దు - కృష్ణముడైయ సంబధముడైయోమెన్దు నీ ఎన్దు
విరుమ్పియరుప్పతి ఎన్దుపడి. ‘పావాయెన్దు - నిరుపాధికస్త్రీత్వముడైయవళే ఎన్దు ఇత్తై
నిరుపకమాకచ్చెన్దుకెన్నెన్న (పెణ్ణిన్వరుత్తమిత్త్యాది). ఉగరాయెన్నాతే,
“ఎమ్మిదిరాయ్” ఎన్దు క్కు ఇరణ్ణు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కెటార్ (ఎమ్మిదిరుక్కు
మొత్తైయిత్త్యాది వాక్యద్వయస్తాలే) (కళు) పెరియకరై, కరై-శిలుకరై. పత్తెక్కొణ్ణు-
పత్తెక్కొణ్ణుకైక్కాక.

“మావాయ్పిళ్దానై” ఎన్దు క్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్ - నమ్మెయమ్ తన్నెయు
ముణ్ణాక్కిత్తవనెమ్మిత్తల్, వన్నియ ములుత్త అగ్నిశ్చెయెన్నుతిల్, ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్
కెటార్ (తన్నెనామిత్త్యాది). ఇడైయిల్ - చాటు. మాట్టియ - ముడిత్త. “తేవాతి

అవ. — ఒన్నతామ్బట్టు. “శృష్టకవస్తపోతు వరుకితాన్” ఎన్న

తేవనై” ఎన్నతుక్కిరణ్ణుపారుళ్, * అయర్వణుమమరర్కళతిపతియెన్నుతిల్, మధురై
యిల్ విదగ్గనాయరున్ద విరుప్పైచ్చొల్లుకల్.

“నామ్ శెన్దు” విరమామ్తిన్ద నామెన్నుకల్, అవన్ వర విరుక్కక్కడవ నా
మెన్నుకల్. అప్పడి యవన్ వరప్రాప్తమోవెన్న వరుళిచ్చెయికితార్ (ఉపక్రమిత్వాది).
అల - అయ్యయ్యో! అరుశెన్దు - అరుగుమెన్ద పడి. పాడిప్పటైకొళ్ళుక్కాక -
పావాయ్దున్దిరాయెన్ద న్దయమ్.

ఇప్పట్టుక్కు స్వాపదేశమ్ - భగవదనుభవత్తిల్ ప్రత్యాసన్నరాయరుప్పార్
తిలత్తిల్ సాపేక్షరాయిక్కైయుమ్, అవర్కశైమున్దిట్టు. ఈశ్వరనైక్కిట్టుకైయుమ్
క్రిచ్చెన్దవర్కకుక్కు స్వరూపమెన్దిటతు. ౮.

కు ట్టి అ రు మ్మ ద మ్.

ఎట్టామ్బట్టు. (కీర్త్యావసమిత్యాది). (అతు అన్యథాజ్ఞానమ్). ఎన్నతు - కీర్త్యా
నమ్ కెగుత్తతెన్దు అన్యథాజ్ఞానమెన్ద పడి. ముత్రిటమెన్దు - పశుక్కళ్, ఎరుమైకిళ్,
అడుకళ్. (త్తిరెన్దు) కూట్టమ్ కూడిక్కొడైన్ద పడి. అభ్యూర్కుమ్ ఇవకుక్కుమ్ వాళి
యరుళిచ్చెయ్కితార్ (మేట్టిళ్ మేతికళ్) ఎన్ను. అతావతు - అవర్ భగవద్విషయత్తిల్
శెయ్తతు. ఇవళ్ భాగవతివిషయత్తిల్ శెయ్కితాశెన్ద పడి. అన్దిక్కే అభ్యూరరుళి
చ్చెయ్తతుకొన్దు ఇవకుమ్ ఎరుమైకళై విడిన్ద మైక్కడైయాళమాకచ్చొల్లుకితాశెన్ద పడి.

“మిక్కుళ్ళపిళ్ళైకళేమ్” ఎన్నచళబ్దాక్కుత్తైకర్వర్వమ్ (నాన్దళ్ భమిన్తోమా
యిదుక) ఇత్యాది.

“కోతుకులముడైయ” ఎన్నతుక్కు ఇరణ్ణుపారుళ్, మున్దికతు - కాతూహలమ్ -
కొన్డాట్టమాయ్, కృష్ణకొన్డాడప్పడుమెన్దై. ఇరణ్ణామర్థమ్ (నాన్దళ్ వసుక్కు నల్లో
మిత్యాది). అతావతు - కాతూహలమావతు - వేన్దప్పాడాయ్, భాగవతిప్రావణ్య
మాకిట వేన్దప్పాడుడైయవ్ద పడి.

పటైకొన్దు - పటైకొళ్ళుక్కాక. (కజ్జుమ్కరైయుమ్) ఎన్దిటతు - అటుక్కున్దాక
పెరియకరైయుమ్ శిటియకరైయుమ్. ... ౮.

పెరియ అరుమ్మదమ్.

ఒన్నతామ్బట్టు. “తూమణిమాడమ్” ఎన్నతోడన్ది, “తుయిలచైమేల్కణ్ వళ
రుమ్” ఎన్నుమళవుమ్ కటూషీత్తు (కృష్ణకవస్తపోతు వరుకితాన్) ఎన్నతు. “మామిర్”

తాళపోకైయై అనాదరిత్తుక్కిడక్కితాళోరు త్తియై ఎఱుప్పుకితార్ కళో.
అతావతు - స్వరూపత్తైయుణార్ న్దవన్దు అనుభవిత్కైయుమ్ అవణ్
కార్యమితే. (౧) “తత్తస్య సదృశంభవేత్” ఎఱ్ఱిరుప్పాళోరు త్తియైన్.

మూ.—తూమణిమాడత్తు శుభ్రమ్ విళక్కెరియ

త్తూపమ్ కమటత్తుయిలణై మేల కణ వళరుమ్

మామాణమకళేమణిక్కలవమ్ తాళోతిటవాయ్

మామీరవళైయెఱుప్పీరో ఉణమకళోతాణ

ఊమైయో అన్ది చెక్కుడో అనన్దలో

ఏమప్పెరున్దయిలో మన్దిరప్పట్టాళో

మామాయణ్ మాతవణ్ వైకున్దనెన్దెన్దు

నామమ్ పలవుమ్ నవిన్దేలోరెమ్బావాయ్. ౯.

వ్యా.—(తూమణిమాడత్తు) (౨) “తువళిలోమామణిమాడమ్”

ఎన్దు - శుభ్రమ్ మెడుత్తు క్కట్టిక్కవేణాత నన్దైయెయుడైయ మణియాలే
శెయిత మాడమ్, సంసారసమ్మన్దముణ్డాయ్ క్కట్టిన్ద ముక్తర్ కుమ్,
అన్దెన్దు సంసారగన్దరాన నిత్యర్ కుమ్ముళ్ళ వాళిపోన్దిరుక్కై. (శుభ్రమ్
మణిమాడత్తు) మాణిక్కత్తి నొళియాలే పకల్ విళక్కుప్పట్టిరుక్కు
చ్చెయ్ తే మన్దళార్థమాక విళక్కెరికిటతు. (శుభ్రమ్ మణిమాడత్తు)

ఇత్యాదియై క్కటాక్షిత్తు కృష్ణసంక్షేపత్తుక్కు ఉపయుక్తమాక (తాళపోకైయై అ
నాదరిత్తుక్కిడక్కితాళో) ఎన్దుతు. మడలెడుత్తాకిలుమ్ పెణవేణుమ్ కృష్ణసంక్షేపత్తు
క్కాకపోన్దైయై నాదరిక్కుమ్మడుమె నన్నవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అతావతిత్యాది).

(౧) రా - సు - ౩౯ - ౨౯. సీతా, “ బరైస్సమగైర్యది మాం రావణం
జత్య సంయుగే । విజయీ స్వపురీం యాయా త్తత్తు మే స్యా ద్యశస్కరమ్ ॥ శరైస్తు
సజ్గులాం శృత్యా లక్ష్మాం పరబలార్దనః । మాం నయే ద్యది కాకుత్స్థః త త్తస్య
సదృశం భవేత్ । తద్యథా తస్య విక్రాన్త మనురూపం మహాత్మనః । భవే దాహవ
శూరస్య తథా త్వ ముపపాదయ.” (౨) తి-వాయ్-౬-౫-౧.

కృష్ణకవనాల్ తక్కువైయిడిత్తు ఉలావుమిడమడైయ ప్పడుక్కైయుమ్ విళక్కుమాక్కివై త్తపడి. వుఱమ్ము నిట్కిఱవర్ కళుక్కు ఉళువిళక్కు రిన్దతు తెరికిఱపడి యెజ్జనే యెన్నిల్, మాణిక్కుక్కుప్పిసోలే, వుఱమ్మే నిఱ్ఱు ఉళుళు తెల్లామ్ తోన్ ద్రానిఱ్ఱుమ్. (తూపమ్ కమ్రు) పుకై కాణవాణ్ణాతే పరిమళమ్ వెళుమిడ. (౧) “శీరున్ ద్రవకిఱ్ఱుకై” ఇత్యాదియిల్ శొల్లుకిఱపడియే ఎజ్జళుక్కు అసన్యామానపరిమళమ్ ఉనక్కు సన్యామానపడి యెజ్జనే యెన్దై. (తుయిలన్దై మేల్ కణ్ణళరుమ్) కృష్ణ విరహత్తైయుమ్ ఆన్ ద్రవన్ ద్రాన పడుక్కైయిలే ఉఱ్ఱుకిఱ. ఎజ్జళుక్కు (౨) * మెన్దలర్ పుళి వెమ్మళియాయరుక్క, ఉనక్కు ప్పడుక్కై పొరున్దిక్కణ్ణుఱ్ఱువతే!

(మామాకమకళే) స్వామినియాయుమ్ తోళియాయుమ్ అను

శున్ ద్రుమేన్ ద్రినవిళక్కుకళేరియవెన్దై అర్థమవివక్షిత్తు, “శున్ ద్రుమ్” ఎన్ద తుక్కుప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కృష్ణకవనాల్ త్యాది). (పడుక్కైయుమ్) ఎన్దతు అర్థసిద్ధమ్. అతావతు - మణిమాడిమాన్దైయలే శున్ ద్రుమ్ విళక్కు వేణ్ణామైయాత్ మజ్జళార్థమామెన్దైయ మైన్దిరుక్కైయాల, “శున్ ద్రుమ్” ఎన్దతు వర్జమాకామైక్కాక ప్రతిపర్యక్తుమ్ మజ్జళదీపమ్ వేణుమెన్దై. “తూపమ్” ఎన్దపాతే పరిమిళై అర్థసిద్ధ మాయరుక్కవుమ్, “కమ్రు” ఎన్ద తుక్కుత్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పుకై యిశ్యాది). ఇప్పరిమళప్రాచుర్యత్తై ఇవర్ కళ శొల్లుకైక్కు ఉట్కరుత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (శీరున్ ద్రవిత్త్యాది). తుయిలైత్తారానిఱ్ఱుమ్ అన్దైయెన్దకర్థమతిరువుళుమ్ పన్ ద్రీ, ఇప్పడి విశేషిత్తతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కృష్ణవిరహత్తైయుమిత్యాది). ఇప్పడి శొన్దతుక్కు ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎజ్జళుక్కుత్త్యాది).

“సావాయ్” ఎన్నాతే ఇప్పడి సమ్పాధిత్తతుక్కు అర్థమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (స్వామినియిత్యాది). “నాయకప్పిళ్ళిళ్ళాయ్” ఇత్యాదియైక్కటాక్షిత్తు (స్వామినియాయుమ్) ఎన్దతు. “శున్ ద్రుత్తున్దోళిమార్” ఎన్దత్తైప్పన్ ద్ర (తోళియాయుమ్) ఎన్దతు ప్రకృతిసమ్పన్నత్తైచ్చొల్ల వేణ్ణి నాల్ మన్ ద్రుమ్ ముత్తకళున్దాయరుక్క, ఇప్పడి

భవిత్తతోభీయ, ప్రకృతిసమ్మనత్తాలుమ్ అణ్ణాళనుభవిక్కితాళ్. “మా-
మాన్మకళ్” ఎన్ఱు - ఇట్టిడుకొళ్ళుకైక్కు విడవొణ్ణాత ఉఱివు శొల్లు
కితాళ్. తిరువాయ్ప్పడియిలే ఒరు ప్రాకృతసమ్మనత్తమ్ తనక్కు ఉజ్జీ
వనమెన్ఱిరుక్కితాళ్. భగవత్సమ్మన్దికళుక్కు ఎల్లామ్ అడిక్కమ్మిళ్ళు
పెన్ద్రీరుక్కిటవడి. (మణిక్కతవమ్తాళ్ తిరువాయ్) నీజ్గళ్ తిరుప్పావై
పుకురుళ్ళోళ్ ఎన్న; మాణిక్కజ్గళినొళియా లే తాళ్ తెరికిఱిల్లై, నీయే
తిరువాయ్ప్పడియిత్తార్ కళ్.

“అవర్ కళ్ అత్తైయానిఱ్ఱు, నీపేశాతే కిడక్కిఱిల్లె?” ఎన్ఱు
తాయార్ కేట్టు; పుఱిమ్మనిన్ఱ వర్ కళ్ అతు కేట్టనాతే (మామీర్
అనలై యెమ్మిప్పీరో) ఎన్ఱిత్తార్ కళ్. (మామీర్) అవళుడైయ తిరుత్తా
యారెన్ఱు అవళుఱివా లే శొల్లుకితార్ కళ్, పిన్ఱై యుమ్ ఉణరక్కా
ణ్మై. గూలే శివిప్పెన్ఱు (ఉన్మకళ్ తాన్ ఉన్మయో) ఎన్ఱిత్తార్ కళ్;
వ్యవహారయోగైయన్ఱో? వెన్ఱిత్తార్ కళ్. (అన్ఱిచ్చెకుడో) ఉన్మైక్కుమ్
కేట్టువన్ఱుతిఱక్కలామ్, అతుక్కుమేలే, శెవియిల్ తులైయిల్లయో ;

ఎన్ఱో వార్తై కేళాతపడి అన్యవరైయో?

సమ్మనత్తైచ్చొన్నతుక్కు త్రాత్పర్యమరుళిచ్చెయికితార్ (మామనిత్యాది). (ఇట్టిడు
కొళ్ళుకై) వార్తైయిట్టువార్తై కొళ్ళుకై. ప్రకృతిసమ్మనత్తమ్ త్యాజ్యమన్ఱోవెన్న వరుళి
చ్చెయికితార్ (తిరువాయ్ప్పడియిలే యిత్యాదివాక్యద్వయత్తాలో. (అడిక్కమ్మిళ్ళు;
క్లాఘ్నుమ్. “మణి” ఎన్ఱు విశేషిత్తతుక్కు ఉక్తిప్రత్యుక్తిముఖేన తాత్పర్యమరుళిచ్చెయి
కితార్ (నీజ్గలేయిత్యాది). “పుకురుళ్ళోళ్ ఎన్న” ఎన్ఱుతుక్కు - పుకురుళ్ళోళ్ శెన్ఱుభిప్రాయ
మాక వెన్ఱ పడి. ఇజ్జనన్ఱాకిల్ మేల్ ఉన్మయో వెన్ఱుక్కుడాతిఱే.

(శివిప్పెన్ఱు) - శివుమాక శీర్మముణ్డాయ్. (వ్యవహారమ్) - వార్తై కొళ్ళుకై.
“అన్ఱిచ్చెకుడో” ఎన్ఱుతుక్కు ఇరణ్డారమ్; - ఉన్మయోనవళవన్ఱిక్కే శెకుడాయమి
రుక్కితాళ్ శెన్ఱమ్; అజ్జనన్ఱిక్కే శెకుడుపోలేయిరుక్కితాళ్ శెన్ఱమ్. అలిలోమున్ఱినను
(ఉన్మైక్కుమిత్యాది). ఇరణ్డావెతు (ఎఱళిత్యాది). (అన్యవరైయో) ఎన్ఱుతు - శెవియో
డైయరుక్క కృష్ణానుభవమ్ నడక్కిఱిలో వెన్ఱ పడి.

(అనన్దలో) నెడుమ్బొతు కృష్ణానుభవమ్మణి పడుక్కయిల్
 కాయ్నెత్తు ఇప్పొత్తో? (ఏమప్పెరున్దుయిల్ మన్దిరప్పట్టాళో) “ఏమమ్”
 ఎన్నతు - కావల్. ఎట్టున్దిరామైక్కుక్కావలిట్టారుణ్ణో? నెడుమ్బొతు
 ఉఱిఱుమ్మడి మన్ద్రవాదమ్ పణినారుణ్ణో? (౧) “మైయలేద్రీ శ్రీమయక్క
 ఉఱ్ఱముకమ్ మాయమన్దిరన్దాకొలో” ఎన్దు - అత్తూక పాడి తూవి
 నారుణ్ణోవెనె.

“అవల్ ఉఱరలామ్మడి తిరునామజ్గళైచ్చొల్లుళ్ళో” ఎన్దు తిరు
 త్తాయార్ శొల్ల; నాజ్గళో శొన్న తిరునామజ్గళో అనేకమన్ద్రోవెన్దార్ కళో;
 అనై తానెనై యెన్న, శొల్లుకితార్ కళో - (మామాయ్) ఆశ్చర్య గుణ
 చేష్టితజ్గళాలే అబలైకళాన పెన్దొళై ఎట్టుతిక్కొణ్ణవక్. (మాతవక్)
 అతుక్కడియాన శ్రియఃపతి. అన్ద సౌలభ్యత్తుక్కు గురుకులవాసమ్
 పణినవిడమ్. (వైకున్దక్) శ్రియఃపతిత్వత్తాల్ వన్ద మేన్దైక్కు త్తకుతి
 యాన దేశవిశేష శైయైయైయవన్. అప్పెరియ మేన్దైయైయైయ
 శ్రియఃపతియానవక్ కిడీర్ పెణ్ణళుక్కు ఎలియనానాన్దనై మేన్దైక్కుడి
 యాన తిరునామజ్గళుమ్, నీరైక్కుడియానతిరునామజ్గళుమ్, ఇరన్దుక్కుమ్
 నిదానమాన శ్రియఃపతిత్వత్తుక్కు వాచకమాన తిరునామజ్గళుమాక
 ఒరుశ్రీసహస్రనామత్తుక్కు పోరుమ్ తిరునామజ్గళో శొల్లిద్రీ శ్రైన్దితార్
 కళో. నామమ్ పలవుమ్ నవిన్దు - మామిారవళై యెట్టుప్పీరో ఎన్దు అన్వ
 యమాకవుచూమ్. ...

“అనన్దల్” - క్రాన్దియోడేహాడినవుఱక్క మెన్దు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళుపదో శ్రీ
 ప్రసక్తిపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (నెడుమ్బొత్తాళి). “ఏమప్పట్టాళో,
 పెరున్దుయిల్ మన్దిరప్పట్టాళో” ఎన్దువివక్షిత్తు శబ్దార్థకథనపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరులి
 చెప్పెయ్కితార్ (ఏమమిత్యాదివాక్యక్రయత్తాలే). (అత్తూకపాడి) ఎన్దుతు-“అత్తూక,
 అత్తూక” ఎన్దుకొణ్ణుపిక్ గొడరుమ్మడియాన కుక్కుప్పొడియెన్ద పడి.

(శ్రియఃపతి) ఎన్దుతు - శ్రియఃపతిత్వమెన్ద పడి. “ఎన్దైన్దు నామమ్ పలవుమ్ నవి
 న్దోమ్” ఎన్దు క్రిమైయాక్కి, అఱుక్కు త్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (మేన్దైక్కిత్యాది).

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఓన్నతామ్పట్టు. (తూమణి)తుయిలజై- నిచ్చియై ఉడ్డాక్కుకిఱవజై. శున్దు మెన్దగు - “విళక్కరియ” “తూపమ్ కమ్మ” “తుయిలజై” ఎన్నిట పదత్రయత్తు క్కుమ్ విశేషణమ్. కమ్మ - నాఱ.

ప్రకృతినంబన్దమపేక్షితమానాలుమ్ వేటొరు సమ్మన్దతైయిట్టు అత్తైయాతే మా మాన్దకశ్శెఱతెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (మామాన్దకశ్శెన్ద్రీడు శొళ్ళుక్కెక్కిత్యాది). (ఐట్టిడు) ఎన్దగు - “ఊ మైయో అన్దిచ్చెకుడో” ఎన్దతై. అత్త సన్బన్దమన్తో ఉదేశ్యమ్, ప్రకృతినంబన్దమ మాడుమానెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (తిరునాయప్పాడియి లిత్యాది). అత్తై ఉపపాదిక్కితార్ (భిగవత్సంబన్ధిత్యాది). అతావతు- భగవత్సంబన్ధ ముదైయవరకకుమ్ సమ్మన్దజ్జెల్లమతిళ్ళాఘ్యమాయరుక్కుమెన్దపడి.

(వ్యవహారయోగైయన్తో) ఎన్దతు - వాగ్వ్యవహారయోగైయన్తోవెన్దపడి. (అన్యపరయో) శెవియుడ్డాయరుక్కు కృష్ణానుభవమ్ నడక్కిఱవోవెన్దు తాత్పర్యాన్దరమ్ అనన్దరెన్దతు- తేలివుపాతియుమ్ నిచ్చి పాతియుమాయరుక్కిఱ అవసై. “ఏమ ప్పట్టాళో, పెరున్దుయిలుడ్డామ్మడి మన్దిరప్పట్టాళో” ఎన్దు “పట్టాళో” ఎన్దతై ఇరణ్డిడ త్తిలుమ్ మాట్టిక్కొల్వతు. ఏమమ్ - ఇరవుమ్, కావలుమ్

“వైకున్దన్” ఎన్దతుక్కు “మాతవన్” ఎన్దనోడే శేరత్తుత్తాత్పర్యమ్ (క్రియః పతిత్వత్తాలిత్యాది). అన్దిక్కే, “వైకున్దన్ మాతవన్ మామాయన్” ఎన్దుమాట్టిత్తాత్పర్యాన్దరమ్ (అపేరియమేన్దైయైయిత్యాది). అన్దిక్కే, “వైకున్దన్ మామాయన్ మాతవన్” ఎన్దు మాట్టిత్తాత్పర్యాన్దరమ్ (మేన్దైక్కడియాన తిరునామజ్జకుమిత్యాది). “న విన్దు” శొల్లి.

తూమణిమాడత్తుచ్చున్దుమ్ విళక్కరియత్తూపమ్ కమ్మత్తుయిలజైమేలకణ్ణళరుమ్ మామాన్దకశే మణిక్కతవమతాళలిఱవాయ, మామిర్-ఉన్దకళితానూ మైయో అన్దిచ్చెకుడో అనన్దలో ఏమపేరున్దుయిల్ మన్దిరప్పట్టాళో, మామాయన్తాతవన్ వైకున్ద శెన్దైన్దు నామమ్ పలవుమ్ నవిణ్దుమ్, శొన్నాలుమ్మొర్దిరాళ్, అవతై ఎఱ్ఱుప్పిళో” ఎన్దన్వయమాతల్; ఇన్ద అన్వయత్తుక్కునవిన్దెన్దగు, నవిణ్దుమెన్దపడి. ఇజ్జనన్దిక్కే, “నామమ్ పలవుమ్ నవిన్దు మామిరవతై ఎఱ్ఱుప్పిళో” ఎన్దన్వయమ్.

అవ.-పత్తామ్బట్టు. పెణ్ణళెల్లారుమ్, “కృష్ణ” ఎన్ట్రాల్ పడుమ్పాట్టై అవక్ తాక్ పట్టు “తణ్ణోర్, తణ్ణోర్” ఎన్నుమ్బడి వీటుడై యాళొరు త్తియై ఎఱుప్పుకితాక్ కళ్. (౧) “ఆనన్దంబ్రహ్మణోవిద్వాన్” ఎన్నాతే, (౨) “ఏష హ్యేవానన్దయాత్” ఎన్నిరుప్పొళొరు త్తియైన్దమామ్.

మూ.-నోద్రీయ చ్చువర్క్కమ్ పుకుకిన్ద వచ్చునాయ్

మాద్రీమముమ్తారాణో వాశల్ తిఱవాతార్

నాద్రీత్తుదాయ్ముడి నారాయణ్ నమ్మల్

పోద్రీ ప్పత్తైతరుమ్ పుణ్ణియనాల్ షణ్డారునాళ్

కూద్రీ త్తిక్ వాయ్ వీద్రన్ద కుమ్బకరణనమ్

తోద్రీయమునక్కే పెరున్దుయిల్ తాక్ తన్దానో

ఆద్రీ వనన్దలుడై యాయరుజ్జలమే

తేద్రీమాయవన్దు తిఱవే లోరెమ్బావాయ్. ౧౦.

ఇప్పట్టుక్కు స్వాపదేశమ్-(౩) “తత్తైస్యసదృశంభవే” ఎన్దు పూర్వార్థసిన్ధు రాయరుప్పారై, భగవత్ప్రేమాతిశయత్వాలే త దేశభోగ రాయరుక్కుమవర్కళ్ భోగా ర్థమాకప్రేక్షై అవర్కకుక్కు స్వరూపమై. ...

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

(తూమణియిత్యాది). (తుయిలనై) తుయిలప్పణ్ణుమనై.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

పత్తామ్బట్టు. “అరుజలమే” ఎన్దు తుక్కు - పోరత్తుక్కునాయకక్కల్ పోలే యిరుక్కుమవళెన్దాతల్, నల్లకెన్దెన్దాతిల్, వత్సమణమానశబ్ధార్థతై - త్తిరువుళ్ళమ్ పద్రీ అవతారికైయిషకితార్ (పెణ్ణళిత్యాది). (ఓటు) అతిశయమ్. “కువర్క్కమ్” ఎన్దైక్కటాక్షిత్తు అవతారికాన్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆనన్దమిత్యాది), (ఆనన్దం బ్రహ్మణోవిద్వాక్ ఎన్నాతే) ఎన్దు తుక్కు - వేదనమ్ సాధనమెన్దిరాతేయెన్దుకరత్తు. “ఏష హ్యేవ” ఎన్దు తుక్కు ఇన్దు ఈశ్వరనే ఆననసాధనమెన్దుకరత్తు.

(౧) తై - ఆ - “ఆనన్దం బ్రహ్మణోవిద్వాన్” నదిభేతికుతశ్చనేతి”. (౨) తై - ఆ - రసోవై సః । రసం హ్యేవానన్దయాన్దధవతి । కోహ్యేవాన్యాత్మః ప్రాణ్యాత్ । యదేష ఆకాశ ఆనన్దోనస్యాత్ । ఏష హ్యేవానన్దయాతి.” (౩) రా-సు.

అవ. — (నోదోరుచ్చువర్క్కమ్ పుకుకిన్టవమ్మనాయ్) కృష్ణా అశల్ తిరుమాళికై యాయ్ నడువిట్ట వాళలాకై యాలే ఒరుపోకియాక అనుభవిక్కితాళెన్టుమామ్.

వ్యా. — (నోదోరుచ్చువర్క్కమ్ పుకుకిన్ట అమ్మనాయ్) వైకినపిన్బుమ్ ఎమున్దిరామైయాలే, అమ్మే! అహ్రితాకనోదోరు సుఖమ్ పెఱిగోలినాయ్ ఎన్టు స్తోభిక్కితార్ కళెన్టుమామ్. నోఱ్క వేణ్డతపడి నోన్బిళా ఫలమ్ కై పుకున్టవళితేయివళి ఎన్టుమామ్. (నోదోరు) సిద్ధసాధవై యాకై యాలే ఉపాయాంశ త్తిల్ నిర్భరై యాయిరున్దాళి. అవనుడైయ రక్షకత్వత్తై యుణర్ న్దాల్ తనక్కు యత్నిమ్ పణ్ణ ప్రాప్తియిల్లై; తళ శేవత్వత్తై

“పుకుకిన్ట” ఎన్టవర్తిమానార్థత్తై క్కటాక్షిన్తు కృష్ణానుభవమాణిః ఫలమ్ కై పుకున్టవళాక తృతీయావతారికై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (కృష్ణనళిత్యాది).

ప్రథమావతారికైమై తిరువుళ్ళమ్ పదోది త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (వైకిన విత్యాది). (వైకినపిన్బుమ్) ఎన్టతు - పోతోడినపిన్బుమ్మెన్టపడి. (స్తోభిక్కితార్ కళి) ఎన్టతు - తణ్ణోడే నోఱ్క క్కడవోమెన్టు అవళిళొన్న వారైమై నిర్భకమాక్కుకితార్ కళెన్టపడి. మూన్డానువతారికానుగుణమాక త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (నోఱ్క వి త్యాది). ద్వితీయావతారికైక్కుచ్చేరి ప్రతీకగ్రహణపూర్వకమ్ భావమరుళిచ్చెయ్కితార్ (సిద్ధసాధవైయిత్యాది). ప్రథమావతారికైక్కుచ్చేర్నిర్దనపొతు, నోన్బుమ్ నోదోరు అ తుక్కు ఫలమానస్వర్గశబ్దవాచ్యమాన కృష్ణానుభవత్తైక్కుపుకురప్పణ్ణిక్కొన్డా యెన్టు శబ్దార్థమాయ్, ఇప్పడియాకాతేపోనాయెన్టు విపరీతలక్షణయాక్కిక్కొళ్ళవుతు. తృతీ యావతారికైక్కుచ్చేర్నపొతు, నోదోరు పెఱివేణ్డుమ్ ఫలమాన కృష్ణానుభవత్తై నిర స్తరమాక వసుభవిక్కితాయెన్టు శబ్దార్థమ్. ద్వితీయావతారికైక్కుచ్చేర్నపక్ష త్తిల్, నోదోరు వళిపోల కృతకృత్యైయాయ్ ఫలమ్ కై పుకున్టత్తెన్దిరుక్కిఱ అమ్మ నేయెన్టు శబ్దా ర్థమ్. అవతారికాక్రమేణ భావమరుళిచ్చెయ్యామల్ ద్వితీయావతారికైక్కు అనుగుణ మాన అర్థత్తై క్కడిగొడియిలే యరుళిచ్చెయ్తతు - ఇవ్వర్థత్తిలే యుపసాదిక్క వే ణ్ణువతున్డాకైయాలేయెన్టు తిరువుళ్ళమ్. నిర్భరై యాయిరున్దైక్కు ఉపపత్తియైయమ్ ప్రమాణత్తైయమ్ కాట్టుకితార్ (అవనుడైయవిత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే).

ఉణర్ న్దాలుమ్ ప్రాప్తియైయితే. (౧) “విదుః కృష్ణం బ్రాహ్మణా స్తత్త్వతో యే తేషాం రాజన్ సర్వయజ్ఞా స్సమాప్తాః” ఎన్తితేయిరుప్పతు. ఎఱుప్పుఱివర్ కళుక్కుమ్ ఇతువన్తో స్వరూపమెన్నిల్; సిద్ధో పాయనిష్కర్ కుక్కు విళమ్బు హేతువిల్లామైయాలే ప్రాప్య త్తిల్ త్వరై యాలే పతటుకితాల్. సిద్ధో పాయనిష్కర్ కుక్కుమ్ కర్తజ్ఞాన భక్తికళుణ్ణు, ఇవర్ కళుడైయక్రియాకలాపమ్ కైజ్కర్కత్తిలే అన్వితమాయిరుక్కుమ్; జ్ఞానమ్ స్వరూప త్తిలే అన్వితమ్, భక్తిప్రాప్యరుచియిలే అన్వితమ్ (శువర్ క్కమ్ పుకుకిన్త) సుఖ తై ఇడైవిడతే అనుభవిక్కిఱ. ఇవర్ కళుక్కు కృష్ణాను భవమితే సుఖమ్. (౨) “య స్త్వయా సహ స స్వర్గో నిరయో య స్త్వయా వినా” ఎఱు, స్వర్గశబ్దమ్ - సుఖవాచి (అమృతాయ్) రక్షకై యానవళే” నీ రక్షకై యాక, నాజ్జల్ ఉనక్కు క్కుక్కైచ్చరక్కా-పడి

(తత్త్వతః) ఉపాయోపేయత్వేన. (యజ్ఞాస్సమాప్తాః) ఎన్తతు-సమాప్తా ఏవ ఎన్తపడి. ఇత్యల్ - కర్తవ్యాంశమిత్తేయన్తపడి. (ఇతు, ఎన్తతు - యత్నవిఫల ప్రాప్తి యిల్లామ లిరుక్కైయెన్తపడి. (పతటుకితాల్) ఎన్తతుక్కు - ఉజ్జుఱివకుక్కు అధ్యవ సాయమ్ తలైయెడుత్తు ప్రాప్యరుచి తలై మడక్కిడక్కుమ్, అజ్జవన్తియే, ఎఱుప్పుఱివ వివకుక్కు ప్రాప్యరుచితలైయెడుత్తు అధ్యవసాయమ్ మడక్కిత్వరైప్పడుకితా కెన్తుకరుత్తు. ఆనాల్ సిద్ధోపాయనిష్కర్ కుక్కు ఒన్తుమ్ శెయ్యవ్డోవోవెన్నిల్; అరుళిచ్చెయికితార్ (సిద్ధోపాయేత్యాది). అవతారికాత్రయత్తుక్కుమ్ కేర యధాక్రమత్తిల్ శబ్దామ్ (సుఖ తైయిత్యాది). తృతీయావతారికైక్కుచ్చెరవరుళిచ్చెయికితాన్తపుమామ్. (కుక్కుచ్చె రక్కు) శ్లోకైయానవస్తు, అతావతు - రక్ష్యమెన్తపడి. ఎఱుప్పుఱివర్ కళో, “మాగ్ధముమ్ తారాగో” ఎన్తుశొల్లుమ్మడి ఇవళే పేకాటరుక్కైక్కు హేతువెన్నెన్నుమ్

(౧) భారతే - “సర్వే వేదా స్సర్వ వేద్యా స్సకాస్తాః” సర్వే యజ్ఞా స్సర్వ ఇజ్యాశ్చ కృష్ణః | విదుః కృష్ణం బ్రాహ్మణా స్తత్త్వతో యే తేషాం రాజన్ సర్వయజ్ఞా స్సమాప్తాః.”

(౨) రా-అయో-౩౦-౧౭; “మత్క్రుతే నచ తే శోకో న భవిష్యామి దుర్భరా | య స్త్వయా సహ స స్వర్గో నిరయో య స్త్వయా వినా | ఇతి జానన్ పరాం ప్రీతిం గచ్ఛి ర మ మనూ సహ.”

యభికితాయినన్దతు. అవళో పేశాతే కిడప్పానెన్నెన్నిల్; తిరువడి వర
త్తిల్ పిరాట్టి, (౧) “ప్రహర్షణావరుద్ధా సా వ్యాజహార నకిచ్చన”
ఎన్దిరున్దాప్పాలే, (౨) “సంశ్రవే మధురం వాక్యమ్” ఎన్నుమ్మడియే
ఇవర్కళో పేచ్చేయమైయుమెన్టు కిడక్కితాళో. తల్లళడియేనాయిరు
క్కిటవెన్నై “అమ్మనాయ్ ఎన్నతే!” ఎన్టు కిడక్కితాళాకవుమామ్.

(మాల్ శిముమ్ తారాలో వాళల్ తిటవాతార్) ఇవళో వాయ్
పేశాతేకిడక్కిటవితు పొటుక్కమాట్టామైయాలే, “మాల్ శిముమ్
తారాలో వాళల్ తిటవాతార్” ఎన్దితార్కళో. వాళల్ శెమ్మినాల్
వాయుమ్ శెమ్మవేణుమో? ఐళ్వర్యమ్ మిక్కాల్ బన్దుక్కలై “ఏన్”
ఎన్నలాకాతో? (౩) “బోధయన్తః పరస్పరమ్” ఎన్దిటన్యాయముమ్
తవిర్న్దతో? ఉడమ్మైక్కన్దునుక్కు కొడుత్తాల్ ఎల్లగుక్కు పేచ్చా
కిలుమ్ తరలాకాతో? కణ్ణుమ్ శెవియు మొక్కప్పట్టినివిడవేణుమో?
(౪) ‘మధురా మధురాలాపా’ ఎన్దితే ఇవళో పేచ్చిరుప్పతు.

జిజ్ఞాసుప్రశ్నతై యనువదిన్దు ఇరణ్ణువిధమాక నరుళిచ్చెయ్కిజార్ (అవలిత్యాదివాక్య
ద్యయత్తాలే). ఇత్తాల్ - భాగవతవిషయత్తిల్ అనాదర్శతాలిరున్దవళుమన్టు. ఉఱక్క
మన్డాయమన్టు ఎన్దతాయత్తు.

“నాయ్ తిటవాయ్” ఎన్నాలే, “మాల్ శిముమ్ తారాలో” ఎన్టు - తేపమ్లోల్ శి
చ్చొల్లక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కిజార్ (ఇవలిత్యాది). “మాల్ శిముమ్” ఎన్దు
చకారత్తుక్కు - వాళల్ తిటవాతత్తోడు సముచ్చయమెన్టు తిరువుళ్ళమ్పర్ శి భావమ
రుళిచ్చెయ్కిజార్ (వాళలిత్యాది). (శెమ్మినాల్) ఎన్దుతు - బన్దిత్తాల్వెన్దపడి.

(౧) రా - య, ౧౧౬-౧౪, రావణవధానన్దరం సీతాప్రతి హనుమతారామ
విజయే కథితే, “ఏవయక్తా సముత్పత్త్య సీతా శశినిభాననా । ప్రహర్షణావరుద్ధా సా
వ్యాజహార న కిచ్చన”.

(౨) రా - సు - ౩౧ - ౧ - ౫౮ - వతుపుటత్తిల్కాణ్ణ.

(౩) గీతాయామ్ - ౧౦ - ౯-౫౯-వతు పుటత్తిల్కాణ్ణ.

(౪) రా - సు - ౬౬. ౧౪. “కిమాహ సీతా హనుమం దుత్వతః కథయా

౭ద్య మే । ఏతేన ఖలు జీవిష్యే భేషజేనా౭తురో యథా । మధురా మధురాలాపా
కిమాహ మమ భామినీ । మద్గిహీనా వరాలోహా హనుమన్ కథయస్య మే.”

సీద్యల్ పట్టియిడుకిటతె, అవన్ ఇజ్జుణ్డోవెన్న, (నాల్ సత్తుహ్
యముడి) కోయిత్తాన్దై యున్నాలోలిక్కప్పోమో? ఎన్న; ఇప్పోతు
ఉణ్ణాకవేణ్ణా, అవన్ ఒరుకాలన్దైత్తువిట్టాల్ అవై అజ్జాటు కుళిక్కు
ప్పరిమళమ్ నిఱ్ఱుమే; కట్టుమ్ కానలుమాయిరుక్కిట వాళలిలే వుకు
రప్పోమో అవనుక్కెన్న; (నారాయణన్) అవనుక్కు ఎజ్జలైప్పోలే
కతవుతిక్కప్పార్ త్తిరుక్కవేణుమో? వ్యాప్తిక్కు ప్రయోజనమ్, వే
ణ్ణినవిడతై స్ఫురిక్కవల్ల నాకైయన్దో? ఉకవాతాన్దైయుమ్ విడతవన్
ఉకన్దవున్నైవిడుమో? (నమ్మాల్ పోల్ సప్పత్తెతరుమ్ వుణ్ణియన్) వెఱు
మైయే పచ్చెయూన ఇడైచ్చిక్కుళుక్కుమ్ శెన్దు ఆశ్రయిక్కలాప్పడియి
రుక్కిటధార్త్తికన్. ఇవర్ కళుడైయ ఆశ్రయణ ముపాయమన్దు, రుచి
యాలే. (వుణ్ణియన్) (౧) “కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్” ఎన్దు ఇవర్ కళు
క్కుఉపాయమవన్దానితే. న్నే హూక్తియాకవుమామ్.

ఇవనాల్, (పడ్డారునాల్) ముచ్చు ఉన్నైప్పోలే యుగరాతే

నమ్మాల్ పోల్ సప్పడుమ్మడి కైబ్బర్యత్తైత్తరుమ్ వుణ్ణియన్దు శ్చార్థమ్ తిరు
వుళ్ళమ్ పల్ సీ త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (వెఱుమైయైత్తాది). (ధార్త్తికన్) ఎన్దు తు-
(౨) “ధర్మంచరతి” ఎన్దిఱునాత్రత్తాలే - ధర్మాచరణమ్ పణ్ణుమవన్దాయ్, పత్తై తరున్దై
యాకిట ధర్మమ్ పణ్ణుమవన్దెన్దై. “పోల్ సప్పత్తెతరుమ్” ఎన్దు - పోల్ ముతల్ పే
తువాక న్దోన్దియిరుక్కు వెఱుమైయైచ్చొల్లక్కుడుమావెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇ
వర్ కళిత్తాది). (రుచియాలే) ఎన్దు వనన్దరమ్ “వన్దతి త్తనై” ఎన్దు కేషమ్. ఆశ్రయణమ్
ఉపాయమాకావిట్టార్ వెఱుపాయమేతెన్న; ఆకుక్కు ప్పరిహరమాక, “వుణ్ణియన్”
ఎన్దార్ క శెన్దు వివక్షిత్తు, ప్రతీకగ్రహణపూర్వకమ్ తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కితార్
(వుణ్ణియనిత్తాది).

“కుమ్మకరణన్” ఎన్దు పోలే పూర్వకాలీనత్వమ్ తోల్ సీయిరుక్కు, “పడ్డారు
నాల్” ఎన్దు తుక్కు ఉపాలమ్మమ్ తోల్ సీ భావమరుళిచ్చెయ్కితార్ (మున్దిత్తాది).

(౧) భాషతే - ఆరణ్యపర్వణి - ౮౮ - ౨౫. “యేచ వేదవిహో విప్రాయే
చాధ్యాత్తవిహో జనాః । తే వదన్తి మహాత్తానం కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్.” (౨)

పడు త్తిగూరుణ్ణుకాణ్ ఎన్తై. (పణ్డొరునాళో కూర్గ్రి త్తికావాయ్ పిట్టన్ద) తణ్ణోర్ కుడిక్కక్కల్లిన ఏరియిలే అమిట్టన్ది చ్చావారైప్పోలే, (౧) *రిపూణామపివత్సలరాన పెరుమాళ్ పక్కలిలే తవుచ్చెయ్త. (కుమ్మ కరణనుమ్ త్తోర్ ముమునక్కే పెరున్దుయిల్ తా తన్దానో) ఉఱక్కత్తిల్ తలైయానవనుమ్ ఉనక్కుత్తోర్ ము త్తక ఉఱక్కత్తెయుమ్ తానే తన్దపోనానో అవనతు తుయిల్, ఉన్నతు పెరున్దుయిల్. అవక ఒరు త్తియైయితే పిరిత్తతు, నీ ఊరాకప్పిరిత్తు ఉఱక్లానిన్దాయే.

“పిట్టన్ద” ఎన్దతు - ప్రవేశిత్తవెన్దాయ్, అతుతానుమ్ తత్కృతమాన్ త్తోన్దైయాలే, (ఇవనాల్) ఎన్దతు - కరణార్థమాక త్తిరువుళ్ళమ్ పదోనీ, దృష్టాన్తపూర్వకమ్ తాత్పర్య మురళిచ్చెయ్కితార్ (తణ్ణోరిత్యాది). “కుమ్మకరణనుమ్” ఎన్దచకారమ్ ప్రాధాన్యత్తిలే యాక్కి, “ఉనక్కు” ఎన్దత్తై “తోర్ ము” ఎన్దతుమ్మున్దుఱమాట్టి, ఏకార త్తై “తాణో” ఎన్దపదతోదేకేర్తు, “తోర్ ముమ్” ఎన్దచకారత్తై, “తుయిల్” ఎన్ద త్తోడన్దయిత్తు, “పెరుమ్” ఎన్దత్తై పెరితామ్మడి యెన్దాక్కి, “కుమ్మకరణనుమ్ - ఉనక్కు - తోర్ ము - పెరితామ్మడి - తుయిలైయుమ్ - తానే - తన్దానో” ఎన్ద న్దయమ్ తిరువుళ్ళమ్ పదోనీ త్తత్పర్యజ్ఞైయమరళిచ్చెయ్కితార్ (ఉఱక్కత్తిరిత్యాది వాక్యిత్రయత్తాలే), “తుయిలైయుమ్” ఎన్దచకారమ్-అన్దత్తసముచ్చయమాను, తన్నప రాధత్తైయుమ్ పెరితాక త్తన్దానో-ఎన్ద వివక్షిత్తు, అతికా పెరుమైయై ఉపపాదిక్కితాక్ (అవసారు త్తియైయిత్త్యాది). ఇత్రాల్ - “పుణ్ణియనాల్ - కూర్గ్రి త్తికా వాయ్ పిట్టన్ద” ఎన్ద- అపరాధ త్తైప్పణ్ణి నళిత్తవన్దెయాలే ఇన్ద్రమలభిత్తైన్దు తిరువుళ్ళమ్. రావణా పిరాట్టియై ప్పిరిత్తవనాయిరుక్క, కుమ్మకర్ణకాపిరిత్తతాకచ్చొన్నతు-అవక సంపదిత్తు పెరుమాళ్ యెలిర్తు యుద్ధత్తుమ్ము వరుకైయాలే యెన్దుకొళ్ళతు. (౨) “ఇదానిం భల్నహం నాన్ది యస్య మే దక్షిణో భుజః । పతితోయం సమాసాద్య సచిభేమి సురాసురాత్” ఎన్దిటపడియే - తానే అవనాకవుమ్ తనక్కు అవక వల

(౧) రా - యు - ౫౦ - ౫౫. “ఏవముక్త్యా తతో రామం సుపర్ణ సుమ హాబలః । పరివృజ్య సుహృ త్సిన్ధు మ్రపప్తు ముపచక్రమే । సఖే రాఘవ ధర్మజ్ఞ రిపూణామపి వత్సల । అభ్యమజ్ఞాతు మిచ్చామి గమిష్యామి యథా గతమ్.”

(౨) రా - యు - ౬౮ - ౧౨.

(ఆల్ వనన్దలుడై యాయ్) ఇప్పడి శొల్ల క్కేట్టై పెరియ వన్దల్ లోడే “కృష్ణకృష్ణ” ఎన్న; ఎడ్దళుక్కు అడ్డేపోయ్ * తురులెచ్చాడవే ణుమో? నీ యుణరుమ్మడి కాణవమైయాతో” (అరుగ్గల మే) ఎడ్దళుక్కు ల్లామ్ శిరోభూషణమల్లెయో; హార తైప్పణ్ణి అతుక్కు కల్లల్లడై నా త్పోలే, నీపుకున్దు ఇగ్గోప్పియైసనాథమాక్కా యెగ్గితార్ (అ) ఎడ్దళుక్కు పెరుతక్కరియవళల్లెయో నీ యెన్నివుమామ్.

ఇవర్ కళార్ తియైక్కణ్ణు తుణుక్కెన్దు ఎరప్పుకాల్. (తేనోం మాయ్ వన్దుతిఱ) ఇరణ్ణామ్ నిల త్తిలే కిడక్కిఱవళాకై యాలే, తమమా తాతే తెళిన్దు వన్దు తిఱ ఎగ్గితార్ కిల్, (తేనోం మాయ్ వన్దుతిఱ) ఉరక త్తిరణ్ణుకిడక్కిఱతు, పడుక్కెయిల్ కిడన్దపడియే వారాతే సదన్దై క్కెయకవుమ్ అవలమ్మమాకవున్దు రావణక్ శొల్లకైయాలే - అమ్మకక్కవే విత్త తాకచ్చొన్నతాకవుమామ్.

కీడ్రి “పెరువతుయిల్” ఎన్దు శొల్లవైన్దు, ఇడ్డే అన్దలైయిట్టు సమ్మాదిక్కె యాలే - అవల్ ఇవర్ కిట్టపట్టిక్కోళి, తన్నుణర్ త్తి ఇవర్ కళుక్కున్దోన్దు త్తిరు నా మమ్మోన్నాల్లెన్దు సగ్గలిమైక్కాట్టకితార్ (ఇప్పడియిత్తాది). అన్దోం మిప్పిన్దక్కిఱ, అనన్దల్ - నిన్ద్రైయైయై మునశేయెన్దు ఇతిన్దన్దేళ్ళైయోగ్గం చ్చైయిట్టు సమ్మాది త్తతుక్కు త్తాత్పర్వతై వ్యావృత్తిపూర్వకమరుళిచ్చెయ్ కిచార్, ఎరసక్కిత్తాడి వాక్య ద్వయత్తాలే). “కలమ్” ఎన్దు విదత్తిల్ “మనక్కో చూతాడివరుమ్” ఎన్దు అన్దాయత్తాలే “కలక్” ఎన్దాయ్, అధరణవివత్తెయక క్కేల్లరుళిచ్చెయ్, “కలమ్” ఎన్దు వివత్తెయ్ అతుపాత్ర మెన్దాయ్, అన్దాల్ - నల్ల పెణ్ణేయెన్దు అగ్గాన్దరమరుళిచ్చెయ్ కిచార్ (ఎరళు క్కు పెరుతిఱ్ఱిత్తాది).

* తేనోం మాయ్ వరవేణు మెన్దేక్కు హేతువై యరుళిచ్చెయ్ కిచార్ (ఇరణ్ణామ్ నిల త్తిలేయిత్తాది). (ఇరణ్ణామ్ నిలమ్) మేర్ మెత్తై. ఒరుపోకియాక కృష్ణానందవమ్ పణ్ణుమవల్ ఎన్దు తృతీయావతారికైక్కు చేర త్తాత్పర్వాన్దరి మరుళిచ్చెయ్ కిచార్ (ఉరకవిత్తాది). ౧౦.

యాయ్ వన్దు తిఱ. (౧) “ సాప్రఫలన్తి ” ఎన్నుమ్బడివారాతేకొ
ఎన్దితార్ కళే

౧

శిన్న అరుమ్బదమ్.

పత్తామ్బట్టు. (నోగ్గిలు) (ఆనందయాతి ఎన్దిరుప్పావై) ఎన్దుతు - తజ్జలై ఆ
ప్పిక్కుమవనశెన్దిరుప్పావై పడి.

“నోగ్గిలు - అమ్మనాయ్” ఎన్దుతుక్కు ఇరణ్దుపాచళే; ఆతావతు. సిద్ధోపా
స్వీకారమ్ పణ్ణుకై యాలే కృతకృత్యై యాయ్ కొణ్డు సుఖ తై యనుభవిక్కిఱ ఆ
యెన్నుతల్, అన్దిక్కి, అగ్గిశాకనోగ్గిలు స్వర్గతైప్పిఱవిరుక్కితాయెన్దు తేప
యాలల్. శువర్క్కుమ్ - స్వర్గమ్. (కృష్ణనళల్ తిరుమాళికై యాయ్) ఎన్దురుళిచ్చెయ
వర్గతై వివరిక్కితార్ (నోఱువేడ్డాతపడియిత్యాది). “నోగ్గిలు” ఎన్దిఱ భూత
శక్తుక్కుతైత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సిద్ధపాదనైయాకై యాలే) ఎన్దు. (సిద్ధపాద
యానాల్ కృత్యాంశమిల్లామైక్కు పాతువేతెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అవసుదై
విత్యాది) సిద్ధోపాయస్వీకారమ్ పణ్ణివవసుక్కు కృత్యాంశమిల్లై ఎన్దుకు ప్రమా
రుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (విరు: కృష్ణమిత్యాది). సిద్ధోపాయనివ్రసుక్కు కృత్యాంశమిల్లై
న్దిఱతేకా, కర్తజ్ఞానాదికకుణ్డేయెన్న, ఇవై ఉపాయత్రిలన్వయితైఱార్ (సి
పాయనివ్రొక్కుమిత్యాది) “పుకున్న్” ఎన్దువ ర్తమానత్తుక్కు తైత్పర్యమరుళిచ్చె
తార్ (సుఖతైయిడై విడాతేయిత్యాది). స్వర్గశబ్దమ్ సుఖతైయ్ చ్చెల్లుమోవెన్న వ
చ్చెయ్ కిఱార్ (యన్దుయేత్యాది). “అమ్మనాయ్” స్వామిసి!

“మాగ్గిలుమ్” - వార్తై. “మాగ్గిలుమ్” ఎన్దు వెలుత్తుచ్చెన్న వార్తై.
పదేశమ్ (బోధయన్త ఇత్యాది). “మాగ్గిలుమ్” ఎన్దు - అపికబ్దార్థమ్ (వాళలై
చ్చివారిత్యాది). (కెచ్చినాల్) మూడినాల్. “ అమ్మనాయ్ మాగ్గిలుమ్ తారాశ
ఎన్దు కూటి తైత్పర్యమ్ (విశ్వర్యమిత్యాది). అపికబ్దత్తుక్కుతైత్పర్యాస్తరమ్ (ఉడవై
కృష్ణమక్కిత్యాది). వాళల్ తిఱనామైయాలమ్ వార్తై శొల్లామైయాలమ్ ఎ
(కణ్ణుమ్ శివియు మొక్కప్పట్టినివిడవేణుమో) వెన్దితార్ కళే

(౧) రా - కి - 33 - 32. “సాప్రఫలన్తి మదవిహ్వలాక్ష్మీ ప్రలమ్బకా
గుణహేమనూత్రా । సలక్షణా లక్ష్మీణసన్నిధానం జగామ తారా నమితాజ్ఞయప్తి

“నారాయణన్” ఎన్నతఱు. సర్వవ్యాపకత్వ వత్సలత్వభరణైయమ్ వివక్షిత రుభిచ్చయకితార్ (అవసు క్కెజ్జలై పోరేయిత్తాదివాకవ్యవ్యయత్తారే). వెలుమైయే ప చెప్పయాక ఆశ్రయిక్కయాయరుద్దల్ “పోథ్ నిప్పత్తైతరుమ్” ఎన్నితెన్నెన్నవరు రుభిచ్చయకితార్ (ఇవర్ కకుడైయ ఆశ్రయణమపాయమస్తు రుచియాలే) ఎన్న.

“కుమ్మకరణమమ్” ఎన్నిత చశబ్దతుక్కు తాత్పర్యమరుభిచ్చయకితార్ (ఉఱక్క త్తిలిత్తాది). “తాక తద్దానో” ఎన్నతుక్కు తాత్పర్యమరుభిచ్చయకితార్ (తన్నుఱక్క త్తైయమ్ తా నేతద్దపోనానో) ఎన్న. ఆతావతు - వలియాలిన్ క్కేలోగ్ బుత్తదానె న్నై “పోథ్ బు” ఎన్నకునియామకమ్ (అవనతు తుయిల్, ఉన్నతుపెరుస్సయిల్) ఎన్న. విసోధిమై దృష్టాన్తమాక చ్చొల్లుకిఱలెన్నెన్నవరుభిచ్చయకితార్ (అవనారు త్తిమై యిత్తాది). ఒరుత్తియెన్దతు - పిరాట్టిమై. వాయ్ - ఇడమ్. పత్తైతరుమ్ పుణ్ణియకా. ఇప్పడిక్కొత్త పుణ్ణియనాల్ కూథ్ నిత్తిక వాయ్ పిట్టన్ద కుమ్మకరణనెన్నుతల్; పుణ్ణి యనాల్, నోగ్ బుచ్చువర్క్కమ్ పుకుకిన్ద వమ్మనాయెన్నుతల్.

“అథ్ నివనన్దల్” - పెరియవనన్దల్, “అరుజ్జలమ్” పెలుతఱ్కరియవాభరణమ్ “తేథ్ నిమ్” - తెలివు తడుమాతాతేతెలిస్తువస్తు తిఱవెన్దితార్ కళాతల్, అన్తిక్కే సమ్మోగ చిహ్న బలైమత్తైత్తుక్కొడువస్తు తిఱవెన్దితార్ కళాతల్.

ఇప్పట్టుక్కు స్వాపదేశమ్-(౧) “జ్ఞానీత్వాత్తైవమేమతమ్” ఎన్నమ్, (౨) “అహంసచమమప్రియః” ఎన్నమ్ అవన్ పక్షపత్తిత్తిరుప్పార్ తిఱన్దిల్ శ్రీవైష్ణవర్కర్ నిత్యసాక్షేతురాయరుక్కై స్వరూపమెన్నితతు. ౧౦.

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

పత్తామ్బట్టు. (నోథ్ బుచ్చువర్క్కమిత్తాది). “నోథ్ బుచ్చువర్క్కమ్ పుకు కిన్ద” ఎన్నతుక్కు ఇరణ్డర్థమ్ (వైకినపిన్నుమ్ ఎఱున్దిరామైయాలేయిత్తాది). మున్దిన వర్థతైవివరిక్కితార్ (నోఱ్కువేణ్ణాతపడి నోన్పిన్ ఫలమెన్దుతుడణ్ణి) “మాథ్ నిమ్” ఎన్నచశబ్దతుక్కు మాన్తు తాత్పర్యమ్. “అమ్మనాయ్ మాథ్ నిమ్ తారాణో” ఎన్న కూట్టి యరుభిచ్చయకితార్ (విశ్వర్యమ్ మిక్కాలిత్తాది).

“నారాయణన్” ఎన్నకుక్కుర్తాన్దరాన్దరమ్ (ఉకవాతానై విదాతవనిత్తాది).

అవ - పతిసోరామ్మాట్టు. ఎల్లావల్ద్రాలుమ్ అభిజాతైయా
యిరుప్పాళోరుత్తియై యెఱువుక్కితాకళి.

అభిజాత్యత్తాల్ కృష్ణనోడొప్పాళోరుత్తియివళి.

మూ. - కల్దీయ క్కఱవై క్కణజ్జళి పల కఱదు

శెల్ద్రాల్ తిఱలత్తీయ చెచ్చెన్దు శెరుచ్చెయ్యుమ్

కుల్ మొన్జిల్లాత కోవలర్తమ్ పొత్కొడియే

పుల్దరవల్కుల్ పుననుయిలే పోతరాయ్

కుల్ మత్తు త్తోశీమా రెల్లారుమ్ వన్దు నిన్

ముల్దీమ్ పుకున్దు ముకిల్వణ్ణా పేర్ పాడ

చ్చిల్ద్రాతే పేళాళే శెల్వప్పెన్డాట్టి నీ

ఎల్దీయక్కుఱజ్జుమ్ పొదుళేలోరెమ్బావాయ్.

వ్యా - (కల్దీయక్కఱవై) ఎల్లామ్ తలై నాకుకిళాయిరుక్కై.

ఇతుక్కు హేతు - ఇల్లసూరికిళి ఇవత్తుర్తతాలే పచ్చవింశతి

‘మమ్మకరణసుమ్’ ఎన్ద్రాధాన్యత్తుర్తతాచ్చియమ్ (ఉఱక్కత్తిల్ తలై
యానవనిత్యాది). కలక - అచరణమెన్ద్రపడి ఇరుక్కు పొన్డతాత్తివర్యమ్, (ఎన్ద్రు
క్కుళిసోభామణమెన్నుతల్, అన్దిక్కై, హారత్తైచ్చిన్ది ఎన్దుతున్ద). (కిన్ద్రపడియేవా
రాతే) ఎన్ద్రతు - నన్దయాయవారాతేయెన్ద్రపడి. ... ౧౦.

పెరియలరుమ్బదమ్.

పతిసోరామ్మాట్టు. , కోవలర్తమ్ పొత్కొడియే, పుల్దరవల్కుల్ పునను
యిల్, శెల్వప్పెన్డాట్టి’ ఎన్దిజపదజ్జైక్కలూత్తిత్తు అవతారికై (ఎల్లావల్ద్రాలుమిత్యా
ది). (ఎల్లావల్ద్రాలుమ్) ఎన్ద్రతు - కులత్తలమ్, రూపత్తలమ్, గుణత్తాలుమెన్ద్రపడి.

కులాదికళాల్ ఇవళి క్లాన్యేయా యరున్దాకేయాకియమ్ ఇవర్కళి అవల్ద్రై
యిట్టున్చిల్లువా నెన్నెన్నిల్, అరుక్కు హేతువై యయళిచ్చెయ్కితార్ (అభిజాత్య
త్తాలిత్యాది). కృష్ణనోడొత్తవళాకైయాలే కొణ్డాడుకితార్కళెన్దు కరుత్తు

కన్దుకళాన పకుక్కళెన్దు కబ్బార్థమ్ తిరువుళ్ళుమ్పల్దీ, కన్దుకళాయిరుక్కై
ఇళమైయై ప్పగ్గోరెన్దు అయ్ కొణ్డాకితార్ (ఎల్లామిత్యాది). కృష్ణస్వర్పత్తాల్ ఇళమై

వార్షిక రాయుకుక్కుమాపోలే, ఇప్పశుక్కుళుమ్ కృష్ణస్వర్ణత్రాతే క్షి
 నోక్కిప్పిరాయమ్ పుకుతై. (౧) “భవామి దృష్ట్యాచ పునర్యజేన పున
 భగవత్సర్వమ్ ఇళికిప్పతిక్కప్పణ్ణుమితే. (కణ్ణళ్ళోళల) తనిత్తనియై
 యెణ్ణిముడియామైయన్తిక్కే, సమూహాదగుమ్ ఎణ్ణిముడియామః ౨)
 “రథ కుణ్ణర వాజిమాన్” ఎన్నుమాపోలే “ళల ” ఎన్నుచిత్తై.
 అత్తాక్కళుక్కు త్తొకైయుణ్ణానాలితే పశుక్కుళుక్కు త్తొకైయుళ్ళకు.
 (కలన్దు) ఈశ్వరక ఒరువనుమే సర్వాత్తాక్కళుక్కుమ్ నియమనాదిక
 తైప్పణ్ణుమాపోలే, ఇడైచ్చాతియిల్ మెయప్పాట్టలే అడైక్కళుక్కు
 వల్ల సామర్థ్యమ్. పాలుమ్ నెయ్యమ్ కొణ్ణు వినియోగమిల్లకపడి
 సమృద్ధమాకైయాలే, ములైక్కడుప్పుక్కెడ క్కుఅనైచ్చుమామ్.

(శైల్ హార్) ఇవర్ కళుక్కు శత్రుక్కుళాకితార్ కల్ - కృష్ణ

వరుకైక్కు ప్రమాణపూర్వకమ్ దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (రవామి శ్యాది). “దృష్ట్యా
 చ” ఎణ్ణిచకారమ్ స్వర్పత్తై సముచ్చయిక్కిఅతెస్తు తిరువుళ్ళమ్. ఎణ్ణిముడియామైక్కు
 దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (రథేత్యాది). “రాజాదళరథోనామ” ఎణ్ణత్తాల-రథా
 దిక్ అర్థసిద్ధమాయుక్కువుమ్, “రథకుణ్ణరవాజిమాన్” ఎన్నెయలుమ్ వతుచ్చు చూమ్ని
 యాకైయలుమ్ అనై తనిత్తనియమ్ గణశశుమ్ అసక్తేయ్యిన్దశేస్తు కరున్దు. “కలన్దు”
 ఎణ్ణతుక్కు ఇరణ్ణువకైయాలే తాత్పర్యమ్ కాట్టుకిటార్ (ఈశ్వరనిశ్యాది వాక్యవి
 యత్తాలే). (మెయప్పాట్టలే) ఎణ్ణతు - స్వాభావికతైయాలేయెన్దు పడి.

రాజాక్కళుక్కుపోలే ఇడైయర్ కళుక్కు శత్రుక్కుళుణ్ణాకైక్కు ప్రసక్తి
 యేతెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఇవర్ కళుక్కు శ్యాది). తిజలభ్రీయుమ్మడియిక్కు ము
 వర్ కళేస్తు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్ పదో శ్రీ, ఇవర్ కళుక్కు అప్పడిప్పట్టుమిడుక్కుణ్ణా వెన్న

(౧) రా - అయో - ౧౨ - ౧౦౫ - దళరథః, “అహం పున కేవ
 కుమారరూపమలబ్ధుతం తం సుత మావ్రజన్తమ్ । నన్దామి పశ్యన్నపి దర్శనేన భ
 వామి దృష్ట్యాచ పున ర్యజేవ.”—(౨) రా - సు - ౩౧ - ౨. కింకుపాఠాదానూ
 మాన్, “రాజాదళరథోనామ రథ కుణ్ణర వాజిమాన్ । పుణ్యకిలో మహాక్షితిః ఋజ
 రాసీన్దహాయశాః.”

నుడైయ పెరుమై పొతాతవర్కళే. (తిరుప్పావై) “దేవర్కళుమ్ ఎస క్కైతిరన్దు” ఎన్నిరుక్కుమ్ కంసాదికళుక్కు ప్పుకురవొణ్ణాత మిడుక్కై యుడైయవర్కళే. (శెన్దు శెరుచ్చెయ్యుమ్) ఎతిరికళే వద్దాల్ పొరుక్కై యన్దిక్కే, ఇరున్దవిడజ్జళితే శెన్దుపొరుక్కై. (౧) “అభియాతా ప్రహర్తాచ” ఎన్దు - చక్రవర్తి త్తిరుమకన్దెప్పోలే ఇవర్కళేవీరమ్. (కుల్లమొన్దిల్లాత) ఎడుత్తువరప్పార్ త్తిరుక్కుమ్ కుల్లమిల్లై; కైయిలాయుధమ్ పొకట్టవర్కళై యెతిర్క్కుమ్ కుల్లమిల్లై యెన్దుమామ్. అభియచ్చె య్యానిన్దార్కళెన్దు కృష్ణనుక్కు ముత్తైప్పట్టాల్ (౨) “శెయ్తారేల్ నన్దు శెయ్తార్” ఎన్నున్బడి పిఱన్దవర్కళెన్దుమామ్. (౩) “సాధురేవ స మన్తవ్యః” ఎన్దితే అవకావడి. (ఊవలర్ తమ్ పొట్కొడియే) (౪) “జన కానాం కులే క్కీర్తిమాహరివ్యతి మే సుతా” ఎన్నున్బడియే ఊరు

వరుళిచ్చెయ్కితార్ (దేవర్కళుమిత్తాది). “కుల్లమొన్దిల్లాతే - శెన్దు” ఎన్దు మాట్టి యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎడుత్తిత్తాది). “కుల్లమిల్లాతే - శెరుచ్చెయ్యుమ్” ఎన్దున్దు యిత్తు అర్థమరుళిచ్చెయ్కితార్ (కైయిలిత్తాది). “ఊవలర్” ఎన్దున్దోడేశేర్త్తు మూన్దామ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అభియవిత్తాది). అభియచ్చెయ్కైయావతు - కృష్ణసక్తియాలే న్నేచ్చావిహరిమ్ శెయ్తు మర్యాదైకళైయ్కైయెన్దుపడి. “అపిచే త్సురురాచారోభజతే మామనన్యభాక్. సాధురేవ సమన్తవ్యః సమ్యగ్వ్యవసితో హి సః” ఎన్దున్దోకమ్ కణ్ణుకొళ్ళతు. “ఊవలర్ పొట్కొడి” ఎన్నామల్, “తమ్” ఎన్దువిశేషిక్కైక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (జనకానామిత్తాది).

(౧) రా-అయో-౧ - ౨౯. “ధనుర్వేదవిదాం శ్రేష్ఠో లోకేఽతిరథసమృతః | అభియాతా ప్రహర్తాచ నేనానయవికారదః || అప్రభృష్యశ్చ సక్తోమే శ్రుద్ధైరపి సురాసురైః.” (౩) గీతా-౯ - ౩౦-అరుమ్బదత్తిల్కాణ్ణ. (౪) రా- బా - ౬౩-౨౦. “ధనుర్భక్తానస్తరం విశ్వామిత్రం ప్రతి జనకః, భగవన్ దృష్టవీర్యో మే రామో దశరథాత్మజః | ఆత్మ్యదృఢతమచిన్త్యశ్చ నతర్కితమిదం మయా || జనకానాం కులే క్కీర్తిమాహరివ్యతి మే సుతా | సీతా భర్తారమాసాద్యరామం దశరథాత్మజమ్.”

(౨) పెరి - తిరు-౪-౯-౨.

కాక ఒరు పెణ్ణితై. (పొత్తోడి) దర్శనీయమాయుక్తయన్,
(౧) “పతిసంయోగసులభం నయః” ఎన్ఱిపడియే భర్తానాకిక
కొమ్బెయ్యెట్టియ జీవియామైయుమ్. (౨) “అవిక్కోక్ వన్ సుక్కొమ్మ
నిన్నలాలటికిన్ఱి లేన్ నాన్” ఎన్ఱి తేయిరుప్పతు.

(పున్దరవల్ కుల్) తన్నిలత్తిల్. సర్పమ్మోలే ఒళిన్ఱై యుమ్
అకలత్తైయుముడైయ అల్ కులై యుడైయాయ్. ఇవక్కిన్ ఇత్తనై
శొల్లువానెన్నెన్నిల్; (౩) “యా స్త్రీయో దృష్టవత్య స్తాః పుంభా
వంమనసా యయుః” ఎన్నుమ్మడియే - పెణ్ణితై ఆణ్ణళాక్కుమ్మకత్తే.
(౪) “పుంసాందృష్టిచిత్రాపహరిణమ్” ఎన్ఱు - అవన్ ఆణ్ణళై పెన్ఱై
డైయుడుక్క ప్పణ్ణమాపోలే. (పునమ్మయిలే) తన్నిలత్తిల్ మయిల్.
కృష్ణనై యుమ్ తణ్ణితై యుమ్ పిచ్చేన్ద్రవల్ల అలకభారత్తై యుడైయ
ళాకై. “పొత్తోడియే” ఎన్ఱైయాలే - సముదాయశోభైయై చ్చొత్తి

(ఒళివు) మార్దవమ్. (అల్ కుల్) జఘనప్రదేశమ్. (ఇత్తనై) ఎన్ఱుకు-“పున్దరవు”
ఎన్ఱై. “పునమయిల్” ఎన్ఱైతుక్కు ఆవయవిసాదృశ్యమ్ శొల్లలాయరుక్కు అలకభా
రత్తిలే యుతుక్కినతుక్కునియామకమ్ కాట్టుకితార్ (పొత్తోడియిత్యాది. “ఎన్
దుక్కుఱుజ్జుమ్పారుల్” ఎన్ఱైశొల్లుమ్ క్రియాయేయమైదిరుక్కు, “పోతరాయ్” ఎన్ఱై

(౧) రా - అయో - ౧౦౨. ౩౪. ఆననూయాం ప్రతీసీతా, “పతిసంయో
గసులభం వయో దృష్ట్యచ మే పితా । తిష్ఠార్ణవగతః పారం నాససాదాన్వహో
యథా.”——(౩) భార - “పాశ్చాత్యః పద్మపత్రాత్యో సాన్నియస్త్యా జఘనం
ఘనమ్ । యా స్త్రీయో దృష్టవత్య స్తాః పుంభావం మనసా యయుః.”——(౪)
రా-అయో - ౩-౨౩-“గన్ధర్వరాజప్రతిమం లోకే విఖ్యాత పౌరుషమ్ । దీప్తబాహుం
మహాసత్వం మత్తమాతజ్గమినమ్ ॥ చంద్రో కాంతాననం రామ మతీవప్రియదర్శనమ్ ।
రూపాదార్యగుణైః పుంసాం దృష్టిచిత్రాపహరిణమ్ ॥ ఘర్తాభితప్తాః పర్జన్యం హ్లాదయ
న్తమివ ప్రజాః । నతతర్ప సమాయాంతం పశ్యమానోనరాధిపః”

(౨) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౩.

శ్రీమ, మేల్ విశేషణద్వయత్తాలుమ్, అవయవశోభైయై చొచ్చెల్లు
కిఱతు (సోతరాయ్) (౧) “శోభయన్ దణ్డకారణ్యమ్” ఎన్నుమ్మడియే-
నాన్గన్ నిఱక్కుమ్మడి పుఱప్పడాయ్.

నాన్ పుఱప్పడ ఎల్లారుమ్ వందారోవెన్న (శుద్ధీ మమిత్వాది) “శు
ద్ధీ మత్తుత్తోట్టి” ఎన్నిఱతు - ఇవ్వారడణ్డ ఇవళుక్కు ఉఱవుముత్తై యెన్దై
యాలే. (నికముద్దీ మ్మపుకున్దు) (౨) “ఉత్తరంతీరమాసాద్య” ఎన్నిఱ
పడియే ఎల్లళుక్కు ప్రాప్యమానముద్దీ మ్మత్తిలేపుకున్దు. ఇవన్ కళుక్కు
ప్రాప్యమానపడియెన్నెన్నిల్, (౩) “ముద్దీ మ్మచుకున్దుముఱువల్ శేయ్
తునిస్ట్రీర్” ఎన్దుమ్, (౪) “ముద్దీ మ్మత్తాడుపుకున్దు నికముకమ్ కాట్టి”
ఎన్దుమ్ - శేషియానవనుక్కు ప్రాప్యమానముద్దీ మ్మమాకై యాలే శేష
భూతర్ కళాన ఎల్లళుక్కు చొచ్చెల్ల వేణుమో? పుకున్దు కొళ్ళపుక్కుకిఱ
కార్యమెన్నెన్న, (ముకిల్ వణ్ణా పేర్ పాడ) నీ యుకక్కుమ్ అవనమకిలుమ్
బొదార్య త్తిలుమ్ ఈడుపట్టు అవన్ తిరునామ శ్లో ప్పాడచ్చెయ్ తేయుమ్.

శిద్దీ మ్మాతే పేళాతే) “ముకిల్ వణ్ణా” ఎన్దువాతే, అవ్వడివై
నినై తుప్పేళాతే కిడన్దాల్. (శిద్దీ మ్మాతే) శిద్దీ మ్మతల్ - శితలుతల్. ఉణర్

తుక్కు “జొక్కొడియే” ఇత్యాదియొక్కటాక్షిస్తు భావమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (శోభయ
న్నిత్యాది). (నిఱక్కుమ్మడి) ఎన్దుతు - ఉన్నో పైచ్చేర్ త్రియాల్ నాన్గ శెల్లారుమ్ విళన్దు
మ్మడియెన్దై.

“శుద్ధీ మత్తు” ఎన్దువిశేషిక్కై యాలే - ఉఱవిల్లాతతోట్టికళ వన్దతిలైయెన్దు
తోన్దుకై యాలే, పణ్ణినప్రన్నతుక్కు ఉత్తరమాకా మైయాలే కరుత్తరుళిచ్చెయ్ కిఱార్
(శుద్ధీ మ్మత్తిత్యాది). “నిక” ఎన్దుతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ (ఉత్తరమిత్వాది). (శొల్ల వేణు
మో) ఎన్దు వనన్దరమ్ “ఎన్దు ఇవర్ కళుక్కు క్కరుత్తాకై యాలే” ఎన్దు శేషమ్.

(౧) రా - ఆర - ౩౫ - ౧౪, “అజాతవ్యజ్ఞాన శ్రీమాన్ పద్మపత్రనిభేక్షణః |
ఏకవస్త్రధరో ధన్వీ శిఖీ కనకమాలయా || శోభయన్ దణ్డకారణ్యం దీప్తేన స్వేన
తేజసా | అదృశ్యత తతో రామా బాలచన్ద్ర ఇవోదితః.”

(౨) రా - యు - ౧౩౨ - పుటత్తిల్ కాన్గ.

(౩) తి - మొ - ౧౨-౫-౫.

(౪) నా - తి - ౨౯

స్తమైక్కడైయాళమాన చేప్పైయప్పణ్ణాతే. ఇవళ్ చేప్పితముమ్ వార్తై యుమ్ తజళ్ కణ్ణుక్కుమ్ శెవిక్కుమ్ భోగ్యమాకై యాలే ఇన్నాతా కితార్ కళ్. (శెల్వప్పెణ్ణాటి నీ) ఉన్నోడు కూడుమఱు ఎజ్జళుక్కెల్లామ్ ఐశ్వర్యముమాన నీ. కృష్ణగుణానుసన్ధానత్తాలే పుష్కలై యాన నీ ఎన్నపుమామ్.

ఇణ్ణే కూడుపూరిత్తుక్కిడన్దతో చెన్న; ఇల్లైయాకిల్ (ఎల్దుక్కు ఉఱ్ఱుమ్ పొరుళ్) ఎజ్జళ్ పాడే పుఱప్పడాతే ఉఱ్ఱుకై క్కు ఒరుప్రయో జనముణ్ణో? (౧). అడియార్ కళ్ కుఱ్ఱజ్జై - ఉడక కూడువత్తెన్దుకొలాఱు' ఎన్దుతిరళోడే అనుభవిక్కుమ్ అనుభవ తైవిట్టు, కై వల్యమొప్పలే కిడక్కిఱ కార్యమేక్ ఎన్నపుమామ్. (ఎల్దుక్కు ఉఱ్ఱుమ్ పొరుళ్) ఉన్నడై య ఉద్దేశ్య తైప్పారాతే, ఎజ్జళుడై య ఆల్. నా మైయైప్పారాతే, కృష్ణనుడై య నిరతిశయ భోగ్యతైయైప్పారాతే, ఏతుక్కాక క్కిడక్కిఱ తాయ్. ౧౧.

“పేళాతే” ఎన్దుతైయుమ్ కూటిత్తాత్పర్యమఱుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవళిత్యాది. “శెల్వమాన” ఎన్దు క్కిరుళిచ్చెయతు, “శెల్వమడైయవళో” ఎన్దు వివక్షిత్తు యోజనా స్తరమఱుళిచ్చెయ్ కితార్ (కృష్ణేత్యాది).

నాక పుష్కలైయాయుక్క ఇణ్ణేకృష్ణానుభవమ్ నిఱ్ఱైన్దుకిడక్కిఱతో వెన్నుమ్ శడైయై యనువదిక్కిఱార్ (ఇణ్ణేయిత్యాది). (కూడు) ధాన్యమిరుక్కిఱ గృహవిశే పమ్. ఉఱ్ఱుమ్ పొరుళ్ - ఉఱ్ఱుకైయాకిఱవర్థమ్, ఎల్దుక్కు - ఎన్దుప్రయోజనత్తుక్కు ఎన్దుశబ్దార్థమ్ వివక్షిత్తు త్తాత్పర్యమఱుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎజ్జళిత్యాది). ప్రశ్నప్రతిపచన రూపేణ క్కిరూరు భావమఱుళిచ్చెయతు, అప్పడి ప్రశ్నమన్దియిలే భావాస్తరమఱుళిచ్చెయ్ కితార్ (అడియార్ కళిత్యాది). “ఎల్దుక్కు” ఎన్దుతుక్కు అనేకకోటిస్తారక త్విమ్ తిరువుళ్ళుమ్ పల్లీ మూన్డామ్ బావమఱుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉన్నడైయవిత్యాది). (ఉన్నడైయ ఉద్దేశ్యతై) ఎన్దుతు - తదీయరోడు కలకైయైయై. ౧౧.

శిన్న ఆరుమ్బదమ్.

పఱినోరామ్బట్టు. (కల్దుక్కుఱవై) కల్దు-కన్దు, కఱవై - పకు, కన్దైయు డైత్తానపకువెన్దు సడి. (ఇళికిప్పతిక్కై) పతిక్కప్పతిక్క ఇళికివరుమ్ పదార్థమొలే

యెన్నపడి. ఎల్లామ్ తలై నాకుకళాయరుక్కుమోవెన్నవరుళిచ్చెయ్.కితార్ (ఇతుక్కు-
 ఛోతువైతుడగ్గి). భగవత్సవ్యత్తాలే అప్పడియాకక్కాడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్
 కితార్ (ననామివృష్టాచ) ఎన్ఱు. (వాజిమాన్) ఎన్ఱతు భూమావిలే మతుప్పాన్, అన్ఱు
 ఇన్ఱైయనుక్కు క్కొఱక్కిఱతు ఓరలిశయమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్.కితార్
 (ఈశ్వరనారువనుమే) ఎన్ఱు. (ములైక్కడుప్పక్కెడక్కొఱన్ఱు) ఎన్ఱతు - కఱక్కిఱవర్
 కళుడైయ సామ్యన్ఱితిలే తాత్పర్యము క్తమ్, అప్పకుక్కళినుడైయ పాలిల్ సమృద్ధియిలే
 తాత్పర్యమాకవుమామ్.

శెన్ద్రుర్ - శత్రుక్కళ్, తిఱర్ - బలమ్. శెరు - యుద్ధమ్. శత్రుక్కళు
 డైయ మిడుక్కైప్పొమ్మక్కైక్కై ఇవర్కళుమ్మత్తాన్ మిడుక్కున్ఱోవెన్నవరుళిచ్చెయ్
 కితార్ (దేవర్కళుమిత్యాది). “శోవలర్” ఎన్ఱు మేలే బహువచనమాయరున్దాలుమ్
 “ఎల్లార్మ్మమ్ వేదమ్ పోరుమ్” ఎన్ఱు ఓరొరుత్తరుక్కుమ్ మత్తైవఱవరుమెన్ఱు
 కాట్టుమాపోలే, ఓరొరుత్తరుమ్ మిడుక్కురన్ఱ పడి. “శోవలర్” ఎన్ఱిఱ బహువచనత్తుక్కు-
 తాత్పర్యమ్ (జనకానాంకులే ఇత్యాది).

(నాన్ఱళ్ నిఱక్కుమ్మడి) నాన్ఱళ్ సమృద్ధరామ్మడి.

“సున్దోన్ఱుతోన్ఱిమా” ఎన్ఱతు - బధుక్కళాన నోన్ఱోమార్చ పడి.

“ముకిల్వన్ఱన్” ఎన్ఱతుక్కిరన్ఱుపారుళ్, నిఱమాన్ఱు అమ్మకాతల్, స్వభావ
 మాయ బేదార్యమాతల్, ఇరన్ఱైయుమ్ తన్ఱేఱివరుళిచ్చెయ్.కితార్ (నీయుకక్కు-
 మిత్యాది).

(ఇన్ఱేహుడుపూరిత్తుక్కిడక్కిఱతో) కృష్ణసంశ్లేషమున్ఱైయరుక్కిఱతోవెన్ఱ పడి.

ఇప్పొన్ఱుక్కు స్వాపదేశమ్ - భగవత్సమృద్ధమ్ విచ్చేదియాతేపోన్ఱ ఆచార్య
 సన్తానప్రసూతర్ నమక్కుపూన్ఱ్యర్, అవర్కళడియాక భగవత్సమాశ్రయణమ్ పన్ఱుకై
 స్వరూపమెన్ఱు.

౧౧.

కుట్టి ఆరుమ్మదమ్.

(కన్దుక్కుఱవై) (తలై నాకుకళావన) తలైయిల్దుక్కిడారికశెన్ఱపడి. (వా
 జిమాన్) ఇన్ఱు మతుప్పు భూమావిలే. “ఆరవు” ఎన్ఱు అల్కులుక్కుదృష్టాన్ఱపదమ్.
 “ఎన్దుక్కు - ఏతుక్కాక. ఇన్ఱపదన్ఱైవివరిక్కితార్ (ఉన్నుడైయ ఉన్ఱేళ్ళన్ఱై)
 ఎన్ఱతుడగ్గి.

౧౧.

౧౨-పా, కనైత్తు వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయరప్పడి. ౧౨౯

అవ.—పన్నిరణ్ణామ్మాట్టు. కృష్ణనైప్పిరియాతే ఇనైయి న్నరు
మూలైప్పోలే యిరుప్పానొరువన్ తళ్ళయాకైయాలే శ్లాఘ్నైయియరు
ప్పొళురు త్తియై యెఱుప్పుకితార్ కళ్.

మూ.—కనైత్తిళ్ళజ్జిల్ దైరుమై కన్దుక్కిరణ్ణి
నినైత్తు ములైవళియే నిన్దు వాల్ శోర
ననైత్తిల్లమ్ శేతాక్కుమ్ నత్తుల్వన్ తళ్ళాయ్
పని త్తలై వీన్ నిన్ వాశిక్కుడై పన్ ద్రి
చ్చిన త్తినాల్ తెన్నిలజ్జై కోమానై చ్చెన్ద్రన్
మనత్తుక్కినియానై ప్పొడవుమ్ నీనాయ్ తితివాన్
ఇనిత్తాన్ యున్దిరాయ్ ఈతెన్న పేరుఱక్కుమ్
అనై త్తిల్లత్తారుమటిన్దేలోరమ్పావాయ్. ౧౨.

వ్యా.—(కనైత్తు) కఱప్పారిల్లామైయాలే ములైకడుత్తు క్కితఱు
తై. (ఇళ్ళజ్జిల్ దైరుమై) ఇళ్ళజ్జిన్దైయాలే పాడాన్ ద్రిమాట్టామై. (కన్దు
క్కు ఇరణ్ణి) తన్ ములైకడుత్తుక్కిడక్క, “కన్దు ఎన్బడుకిఱితో”
ఎన్దిరణ్ణి. ఎమ్మెరుమాన్ ఆశ్రితవిషయ త్తి లిరుక్కుమ్మడిక్కు నిదర్శన
మితే. ఇత్తాల్ శొల్లిన్ ద్రియత్తు - అవన్ ఎరుమైకళ్ కఱవాన్ ద్రియల్
అవై పడుమ్బాట్టై నాజ్గళ్ ఉన్నాలే పదానిన్దొమ్మెన్. (నినైత్తుములై

పెరియ అరుమ్బదమ్.

పన్నిరణ్ణామ్మాట్టు. “నత్తుల్వన్ తళ్ళాయ్” ఎన్దైక్కుటాక్షిత్తు అవతాడికై
యిడుకితార్ (కృష్ణనైయిత్యాది).

“నల్ శెల్వన్” ఎన్దైక్కుటాక్షిత్తు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిచార్ (కఱప్పారి
త్యాది). ఇళ్ళకానకన్దైయన్దైత్తాన ఎరుమైయెన్దు శబ్దార్థవివక్షిత్తు, ఇళ్ళజ్జిన్దై
యిట్టువిశే ప్పిత్తతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిచార్ (ఇళ్ళజ్జిన్దైయన్ది). (పాడాన్ ద్రిమాట్టామై)
క్లేశమ్ పాఱుక్కుమాట్టామై. వ్యాఖ్యాతా ఈడుపడుకితార్ (ఎమ్మెరుమాన్ ద్రియాది).
ములైకడుత్తుక్కుఱక్కైయై చ్చొల్లుకైక్కు ప్రకృతోపయోగమ్ కాట్టుకిచార్ ఇత్తాలి
త్యాది. (అవన్) ఎన్దైత్తు - నత్తుల్వనై. నినైవై వివరియానిన్దుకొన్దు మేలుక్కు పేతు

వభీయే) కన్ఱనినైత్తు భావనాప్రకర్షతా లే ములైయిలే వాన్మవైత్త
తాకక్కొణ్ణ పాల్ శొరియానిఱ్కుమ్. (ములైవభీయే) కై వభీతవిర.
(నిన్ఱుపాల్ శోర) నినై వుమాతామైయా లే, తిరుమలైయిల్ తిరువరువి
కళి పోలే పాల్ మాతా తే శొరికై. ఇవళ ఎరుమై కఱవా తొభివానెన్న
న్నిల్; ఇళైయ పెరుమాళ్ త్తత్రియధర్మమాన అగ్ని కార్యత్తుక్కు
ఉఱుప్పామన్ఱితే ఇవళ ఎరుమైకళి విట్టుక్కఱప్పతు. అతువెన్నెన్నిల్;
(౧) “నదేవలోకాక్రమణం నామరత్వమహంవ్రజే” ఎన్నుమాపోలే.
కృష్ణనైప్పిరియ త్తమనల్లామైయా లే, (౨) “పరిత్యక్తా మయాలజ్ఞా”
ఎన్నుమ్మడియా లే ప్రాప్యవిరోధికళిల్ ననైయల్ మపడి యాకవుమామ్.

(ననైత్తిల్లమ్ శేతాక్కుమ్) పాలి మికుతియా లే అకమ్ వెళ్ళ
మిడుమ్, అత్తా లే తుకైయుణ్ణ శేతాక్కుమ్. ఇత్తాల్ - శేతాకైయా లే
వుకురవాణ్ణిఱిల్లెయ్నై. (నత్పెల్వళ) తోన్ ద్రిమాయమ్ సమ్మత్తన్ఱి
క్కే నిలై నిన్ఱ సమ్మత్తు. అతాకిఱతు - కృష్ణ తిరువడికళిల్ నిరన్తర
సేనై. (౩) “లక్ష్మణో లక్ష్మీ సమ్మన్నః” ఎన్ఱిఱవడియే - కై జ్ఞర్యలక్ష్మీ
యితే ఇవాన్తావుక్కు నిలై నిన్ఱ సమ్మత్తు. “లక్ష్మీ సమ్మన్నః” ఎన్ఱతు-

వానమైయై కాట్టుకిఱార్ (భావనేత్యాది). (అతువెన్నెన్నిల్) ఎన్ఱతు - స్వధర్మ
మానకఱకైమ్మై విట్టు కృష్ణనైప్పిళ కెల్లుకెక్కు శేతువెన్నెన్ని లెన్ఱపడి.

“ఇల్లమ్ - ననైత్తు - శేతాక్కుమ్” ఎన్ఱస్వయిత్తు శేతుపూర్వకమ్ తాత్పర్య
మరుళిచ్చేయ్కిఱార్ (పాలినిత్యాది). (మాయమ్) నళిక్కుమ్. ఖనిత్రషిటకాధరరాయ
క్కొణ్ణ ఎఱున్దరుకుఱిఱ ఇళైయ పెరుమాళ్ “లక్ష్మీ సమ్మన్నః” ఎన్ఱయా లే - కై జ్ఞ
ర్యమే లక్ష్మీయైన్ఱువివక్షిత్తు, కృష్ణ సేనై నత్పెల్వమానమైయైయపపాదిక్కిఱార్ ; -
లక్ష్మీ సంపన్నః - సమ్యక్సహితః ఎన్ఱాయ్, సమ్యక్త్వత్తై యపపాదిక్కిఱార్ (లక్ష్మీ

(౧) రా-అయో-౩౧-౫. లక్ష్మణః, “నదేవలోకాక్రమణం నామరత్వమహంవ్రజే”
విశ్వర్యంవాపి తోకానాం కామయే న త్వయా వినా.”

(౨) రా-యో-౧౯ - ౫, రామప్రతివిభీషణః, “పరిత్యక్తా మయాలజ్ఞా”
మిత్రాణిచధశానిచ । భవద్గతం మే రాజ్యం చ జీవితం సుఖానిచ”.

(౩) రా-దా-౧౬-వుట త్తిల్ కాణ్ణ.

1) “ఊరుమ్నాడుములకమున్నన్నెప్పోల్” ఎన్నిటపడియే-తన్వైష్ణవ
 మూలే జగత్తుక్కడైయవైష్ణవత్వమున్జామ్మడియిరుక్కై. (తక్కాయ్)
 గుణహానిక్కు (౨) “రావణస్యానుజోభ్రాతా” ఎన్నుమాపోలే, గుణ
 క్కు త్తమైయనిల్ తన్నేన్ద్రముడైయళెన్దె.

(పనిత్తలెవీట నిన్వాశల్ కడైపన్ద్రీ) మేల్ వర్షమ్ వెళ్ళ
 డ, కీట్ పాల్ వెళ్ళమిడ నడుపు మాల్ వెళ్ళమిడ, నిన్వ నిలైయాకై
 గాలే, తెప్పమ్ పన్దువారై పోలే నిన్వాశిక్కుడైయిల్ తణ్డియ
 ప్పన్ద్రీ క్కిడక్కిట ఇద్దర్నహాని అఱికిటిలై.

ఇప్పడి శొన్నవిడత్తిలుమ్ ఇవర్కళే పడుమలమాప్పుక్కా
 ప్పేమెన్దు పేశాతేడిక్క, (శినత్తినాల్) పెన్దైత్తీరామాన్ద్రాక
 ఙ్గాటల్ పణ్ణమ్ కృష్ణనైయొట్టియ, పెన్దపిటన్దార్క్కు త్తళ్ళమాన
 క్రవర్తి త్తిరుమకనైచ్చొల్లువోమ్ ఇవళే ఎమ్మిన్దిరుక్కైక్కాక వెచ్చ
 ప్పన్నెఇత్యాది). “నత్పుల్వక్” ఎన్దతుక్కు-కృష్ణనిడత్తిల్ భక్తియారైక్కైన్ద్రమ్
 నమవనెన్దర్థమాకైయారే, అవనుక్కుత్తణ్డైయెన్దు ఇవళైచ్చొల్లుకయారే, పురుషున్
 దైల స్త్రీక్కుప్రావణ్యమ్ పళ్ళమడైయాకైయారే అవనిలేన్ద్రముడైయవళే నెన్ద
 ట్టిత్తు దృష్టాన్తపూర్వక మరుళిచ్చెయ్కితార్ (గుణహానిక్కిత్యాది). (గుణత్తు
 వణ్ణయాపగుణత్తుక్కు.

తలైయిలే పని విమ్మిక్కైయారే నిన్వాశల్ కడైయ్పన్ద్రీ ఎన్దు ఇల్లాన్దమ్
 ప్పిన్దు “పాల్-ళోర” ఎన్దైక్కటాక్కిన్దు ద్వాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (మెలి
 యిది).

తల్లకుక్కుదేళమాన కృష్ణనైప్పాడవుమెన్నాతే, చక్రవర్తి త్తిరుమకనైచ్చొ
 వానెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (పెన్దై ఇత్యాది). (తీరామాన్ద్రాక: ఎన్దతు-
 ఙ్గాటలే - ప్రతిక్రియైయారే తీరాతపడియాకవెన్దపడి. (3) “నక్రధ్యత్యభిశప్తాపి

(౨) రా-య-౧౩ - ౧౦౫. “ఏతత్తువచనంక్రత్వా సుగ్రీవోలఘువిక్రమః ।
 స్థణస్యాగ్రతోరామం సంరబ్ధ ఇదిమబ్రవీత్ ॥ రావణస్యానుజోభ్రాతా విభీషణ ఇతి
 తిః । చతుర్భిస్సహరక్షోభిర్భవన్తం శరణంగతః॥”

(౧) తి-వా-౧౬-౬-౩-౨.

(౩) రా-అయో-

రామనృతాస్తతై చొచ్చిల్లుకితార్కళ్. (శినత్తినాల్) తణ్ణీర్పోలేయిరు
క్కిట చక్రవర్తి తిరుమకనుక్కుమ్ శినముణ్డోవెన్నిల్; ఆశ్రిత శత్రు
క్కళ్ ఇవర్క్కుమ్ శత్రుక్కళితే. (౧) "తతో రామో మహాతేజా
రావణేన కృతవ్రణమ్ । దృష్ట్వా స్లవగళాద్దూలం కోపస్య వశమేయి
వాన్". మహారాజర్క్కుచ్చీల్మమ్ పిఱన్దపోతు వాలియైయేయ్తార్,
అవర్ముతపోతు కూడ అఘ్రుతాఁడే. (౨) "ద్విషదన్నం నభోక్తవ్యమ్"
ఎఱ్ఱితేయిరుప్పతు. (తెన్నిలక్లెక్కోమానై) (౩) "యద్యధర్నో న బల
వాన్ స్యాదయం రాక్షసేశ్వరః । స్యాదయం సురలోకస్య సశక్రస్యాపి
రక్షితా" ఎఱ్ఱు తిరునడి మత్త త్త వశ్వర్యతైయుడైయవనై. (శెల్మ)
ఓరమ్మాలే తలైయై తల్లివిడతే పడైయైక్కొన్ఱు, తేరై అఱ్ఱిత్తు,
అయుధజ్జళై ముఱిత్తు. (౪) "తాకోపోలుమ్" ఇత్యాది, (౪)*కోపోలు

క్రొధసియాని వర్జయన్" ఎన్నుమ్ ప్రమాణప్రసీద్ధిమైప్పగ్గిల్ (శక్కానువాదమ్ (తణ్ణీ
రిత్యాది). ఆశ్రితశత్రుక్కళితత్తై ఇవర్క్కుచ్చినముణ్డెన్నుమతుక్కు, తిరువడియై నరిన్ద
రావణనిడత్తైకోపమ్ పణ్ణినారెన్నుమ్ ప్రమాణతైక్కాట్టుకిఱార్ (తత ఇత్యాది).
ఆశ్రితివిరోధకళితత్తై కోపముణ్డెన్నుమతుక్కు ఉదాహరిణమ్ కాట్టుకిఱార్ (మహా
రాజరిత్యాది) "తేజ" ఎఱ్ఱు - అఘ్రుకాయ, స్పృహణీయమాకైయాలే- విశ్వర్యతై
క్కాట్టుకైయాలే అత్తై ప్రమాణపూర్వక మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (యద్యధర్న ఇత్యాది).
"శినత్తినాల్" ఎఱ్ఱు సమ్మనీసమ్మనీకళళవుమ్ కోపమ్ వివక్షితమాకైయాలే, "శెల్మ"
ఎఱ్ఱతుక్కు అత్తైప్పదీ శీతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఓరమ్మాలేయిత్యాది).

(౨) బార - ఉద్యో - కృష్ణః, "ద్విషదన్నం నభోక్తవ్యం ద్విషవత్తం నైవ
భోజయేత్ । పాణ్డవాన్ ద్విషసేరాజన్ మమప్రాణాహి పాణ్డవాః."

(౩) రా-సు-ర-౧౩-హనుమాన్ "అహోపీర్యమహో ధైర్య మహో సత్వ
మహో ద్యుతిః । అహో రాక్షసరాజస్య సర్వలక్షణయుక్తతా॥ యద్యధర్నో న బలవాన్
స్యాదయం రాక్షసేశ్వరః । స్యాదయం సురలోకస్య సశక్రస్యాపి రక్షితా."

(౧) రా - యు - ౫౯-౧౩౩.

(౪) తి. ము. ౪-౪-౭.

మేన్దెబ్బును కిళర్దువన మానత్తెయభీత్తు. నెజ్జాఅల్ పడుత్తిక్కొన్ద పడి.

(మనత్తుక్కినియానై) (౧) “వేష్పేయాకవళర్త్తాల్” ఎన్ను మ్పడియే-పెణ్ణళై ప్పడుకులైయడిక్కుమ్ కృష్ణనై ప్పొలన్దిక్కే, ఏక దారవ్రతరాయరుక్కై. పెణ్ణళై ఒడియెటిన్దు తుడిక్క విట్టునైత్తుప్పిణ్ ఇరక్కముమిన్దిక్కే యిరుక్కుమ్ కృష్ణనై యొభీయ, (౨) “నజ్జాత గాప్పః పరవీరహన్తా” ఎన్దు-శత్రుక్కళుక్కుమ్ కణ్ణనీర్ పాయుమవరై యెన్దుమామ్. (పాడవుమనీనాయ్తిఱవాయ్) (౩) “కణ్ణనామమే కుట్టిఱిక్కొన్దీర్” ఎన్దు-నమ్మైనలియుమ్ కృష్ణనుడైయప్పరైక్కొన్దు ట్టై కొణ్డు (౪) “ఇతోపిమృతసజ్జీవనం రామవృత్తాన్తమ్” ఎన్నుమ్పడియే కృష్ణవిరహత్తాలే కమర్విళన్దనెజ్జు పతజ్జాయ్యుమ్పడియాన చక్రవర్తి త్తిరుమకనై ప్పాడచ్చెయ్తేయుమ్. (నాయ్తిఱవాయ్) నీనాయ్తిఱ క్కిఱ్ఱై. ప్రితిక్కుప్పొక్కువిడవేణ్ణావో.

(పడుకులైయడిక్కుమ్) ఎన్దు తుక్కు - (౫) “కరుమలర్క్కున్ద లూరుత్తిత్తన్నై క్కుడైక్కగిత్తు” ఇత్యాదిప్పడియే పెణ్ణళనైవర్క్కు మ్మత్తెయ్దాక్కి సంక్లేషియా మల్ బాధిక్కుమెన్దు పడి. (ఒడియెటిన్దై) కాట్టువభీయే వేడర్ మరత్తైత్తప్పిక్కైయా తల్, పాతిమరత్తై ఆర్థజీవనాక్కి విడుక్కైయాతల్. ఇత్తాల్ - కృష్ణన్ తజ్జళై వళిక రిత్తు సంక్లేషియామల్ తుడిక్కవిడువనెన్దుకరుత్తు “పాడవుమ్” ఎన్దుచకారమ్ - ప్రాధాన్యత్తిలేయాయ్, అన్దప్రాధాన్యత్తై వ్యాప్తుత్తిపూర్వకమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కణ్ణ నిత్యాది). “తిఱవాయ్” ఎన్దు తు - తిఱక్కవేణుమెన్దుర్థమాకిల్, “పాడవుమ్” ఎన్దు తు అన్వయియామైయాల్, వ్యతిరేకముఖమాక శబ్దార్థమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నీనాయిత్త్యాది). నీన్దళోపాడ, నాక్ అనుభవిత్తుక్కొణ్డిరుక్కై ప్రాస్తమాయరుక్క, నాయ్తిఱక్కవే ణ్ణువానెక్ ఎన్దు అవశుక్కు క్కురుత్తాక అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రితిక్కిత్త్యాది).

(౨) రా-కి - ౨౪ - ౧౯. “ఇత్యేవ మార్తస్య రఘుప్రవీర శృీత్వా వచో వాల్యసంజస్య తిస్య । సజ్జాతబాప్పః పరవీరహన్తా రామో మహూర్తం వినువా బభూవ.” (౧) నా-తి-౧౩-౭. (౩) తి-వాయ్-౯-౫-౮.

(౪)

(౫) పెరు - తిరు - ౬-౩-

(ఇనిత్రా నెయ్దిరాయ్) ఎక్కళాల్ గ్రామై యటివి త్త పిన్నుమ్ ఉఱక్కడవళో? ఎయ్దిరాయ్. (ఈ తెన్న పేరుఱక్కమ్) (౧) “భగవ త్ స్వరామైనమః” ఎన్ఱుక్కొణ్ణు పిఱరార్తిక్కుత్వరిత్తు ఉణరుమవనోడే ప్పొకినైత్తు ఇజ్జనేయుఱ్ఱువతే! ఎన్ఱితార్ కళ్. అపన్నర్ క్కాక ఉణను మవళాపడియుమన్ఱిక్కే, కాలముణర్ త్తవుణరుమ్ సంసారికళ్ పడియు మన్ఱిక్కే- యిరుప్ప తే! ఉన్ను ఱక్కమ్.

(అనై త్తిల్లతారుమఱిన్దు) పెణ్ణళెల్లారుమ్ వన్దు ఉళవాళలిలే యత్తైక్కిఱమై ఉఱరాక అఱియ వేణుమెన్ఱిరున్దాయాకిల్, ఎల్లారు మఱి న్నతు, ఇని ఎయ్దిరాయ్; భగవద్విషయమ్ రహస్యమాక అనుభవిక్కు మిత్తనై, పుఱమ్ము ఇతుక్కు ఆభుణ్ణోవెన్ఱు కిడక్కితాయాకిల్ అతు ఎఱ్ఱుమ్ ప్రసిద్దమాయ్ తైన్ఱుమామ్. ఎమ్మెరునూనార్ తిరువవతరిత్రా త్పోలే కాణమ్ ఇప్పెప్పిల్లై యుమ్. ౧-౨.

“ఇతు” ఎన్ఱుత్తలుమ్, “పేరుఱక్కమ్” ఎన్ఱుత్తలుమ్ తోన్ఱుకిఱ ఉపాలమ్బి య్నయై యుమ్ క్రమేణవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (భగవత ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే).

“అఱిన్దు” ఎన్ఱుతు - కడైక్కుఱైత్తలాయిరున్దతెన్ఱు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్ పదో శీ త్తత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పెణ్ణళిత్యాది). “పెణ్ణళ్ అత్తైక్కిఱమైయైయఱిన్దు” ఎన్ఱు ఆధ్యాహారమతిరువుళ్ళమ్ పదో శీక్కిఱారుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ తు, “రహస్యతై యఱిన్దు” ఎన్ఱు ఆధ్యాహరిత్తుత్తాత్పర్యాప్తమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (భగవద్విషయమిత్యాది). (ఇప్పెప్పిల్లై) ఎన్ఱుతు - ఎయ్దుప్పొకిఱ పెప్పిల్లై యెన్ఱాయ్, అన్ఱాశెన్ఱ పడి. ఇవళో వాళలిలే యిరున్దు అవళో రహస్యమాకవనుభవిక్కు అత్తై వెళియిట్టా శెన్ఱుకరుత్తు... ౧-౩.

(3) ర - స్త - ౨ - ౫౩. “అత న్నితచమూపలి ప్రహితహస్త మస్మీకృత ప్ర జీతమణిపాదుకం కిమితిచాకులాన్తఃపురమ్ । అవాహనపరిష్క్రియం పతగరాజమారో హతః కరిప్రవరజృంహితే భగవత స్వరామై నమః ”

శిన్న అరుమ్బడమ్.

పన్నిరడ్డామ్పట్టు. (కనైత్తు) ఇళక్కుల్లు - ఇళక్కులు. “యైచ్చెయ్. . .
 ఏవతారత్తుక్కుత్తార్పర్యమ్ (కైవట్టితరిర) ఎన్దుతు. అతావరు - కైయార్. . .
 యన్దిక్కే తన్ కడైవట్టియే వట్టియివెన్దుపడి. నిన్దుత్తెచ్చరు-కన్దుమురైయిచ్చెయ్. . .
 తాళ నిన్దుత్తెన్దుపడి. (నిన్దువుమాతామైయాలే) ఎన్దుతుక్కుత్తార్పర్యమ్ - కాన్దు
 ది. (ఇవన్ ఎరుమైకటవాతోట్టివాన్కొన్నిల్) ఎన్దుతుక్కుత్తార్పర్యమ్ - కాన్దు
 తముమాయ పితముమాయ పురుషార్థము మానత్తై అమన్దియతోట్టివెన్దువు.
 ఇతుక్కుప్పరిహారమ్ (నడవ) ఎన్దుతుమ్, (పరిత్యక్తా) ఎన్దుతుమ్. అతావరు-కన్దు
 ప్రాపకాభాసజ్జలైవిట్టపడి. ఇరడ్డామతార్పర్యత్తుక్కు ప్రాప్త్యావశ్యమైన్దుపడి న
 వర్ధద్యయత్తాలుమ్ ఫలిత్తు - అనన్యోపాయత్వత్తుక్కుమ్ అనన్యోపాయత్వత్తుక్కుమ్
 విరోధమాకైయాలే తవిర్దానెన్దుపడి.

ఇల్లమ్ - ఆకమ్.

వాళక్కడై - వాళల్తల్లై. వాళగ్గడైపల్లీ - కురిన్దేనాట్టికొన్దు ప్పి
 డిన్దుక్కొడ్డెన్దుపడి.

అత్తెళక్కుత్తైత్తవక్కుళక్కుళాకనిన్దుత్తియక్కుళానెన్దు ఉచాచుచు
 త్రయమయిచ్చెయ్కితార్. (తతోరామోమహాతేజా ఇత్యాది). “తెన్” ఎన్దుగుక్కు
 ప్పారుల్. (యద్యథగ్గోనబలవానిత్యాది). (తాన్పొలుమేన్దిత్యాది) రావణన్కాన్దు.

“ఈతెన్నపేరుఱక్కుమ్” ఎన్దుతుక్కుత్తార్పర్యమ్ (భగవత ఇత్యాది).

ఎల్లమ్ ప్రసిద్ధమానపడియై దృష్టాన్తముఖేన వ్యాఖ్యాతాచర్యుచ్చెయ్కితార్
 (ఎమ్మెరుమానారవతరిత్తాన్పిలే) ఎన్దు.

ఇప్పొట్టుక్కుప్పాపడేశమ్ - భగవద్విశ్లేషనసహాయముడ యవగాహిత్తన
 కళ తల్లకుమ్ క్రితైచ్చవరకకుద్దేశ్యరామకనన్దిక్కే, తత్తిన్దున్ది పమ్మన్దికకు ముత్తైచ్చ
 రెన్దిరుక్కై స్వరూపమెన్దుతు.

కుట్టి అరుమ్బడమ్.

(కనైత్తిళక్కుల్లీత్యాది). కనైత్తు - కన్దిన్విషయమాన ఆదరత్తాచర్యుచ్చెయ్కితార్.
 (ఎల్లమ్ ప్రసిద్ధమానపడియై దృష్టాన్తముఖేన వ్యాఖ్యాతాచర్యుచ్చెయ్కితార్ (ఎమ్మెరు
 మానారవతరిత్తాన్పిలే ఇత్యాది). ఇతువ్యాఖ్యాతా వాక్యముకవుమామ్. పుటత్తిల్
 కెల్లకుడైయత్తార్తైయాళవుమామ్, అన్దిక్కే, “పెన్సిత్తై” ఎన్దుతు-“పెన్సిత్తై” పిరెన్దు
 బహువచనమాక్కి పుటత్తియిత్తిన్దుల్లై చ్చొల్లొట్టితెన్నవుమామ్. ఇప్పడి గంత.
 అరుళిచ్చెయ్యర్.

ఆవ.—పతిస్తూన్తామ్బాట్టు. నమ్కణ్ణుణ్డాకిల్ తానేవరుకితా నెన్దు
కిడక్కితాళోరు త్తియై యెఱుప్పుకిఱార్కళ్.

మూ.—పుళ్ళిన్ వాయ్ కీణ్డానై ప్పొల్లావరక్కనై
క్కిళ్ళిక్కళైన్దానై క్కీర్తిమై పాడిప్పోయ్
ప్పిళ్ళైక్కళెల్లారుమ్ పావైక్కళమ్ పుక్కార్
నెళ్ళియెఱున్దు వియాఱుముఱిణ్ణియ్
పుళ్ళిమ్ శిలుమ్మినకాణ్ పోతరిక్కణ్ణినాయ్
కుళ్ళుక్కుళిర కుఱ్డైన్దు నీరాడాతే
పళ్ళి క్కిడ త్తియో పావాయ్ నీ నన్నాళాల్
కళ్ళమ్ తవిర్న్దు కలన్దేలోరెమ్బావాయ్.

౧౩.

వ్యా.—(పుళ్ళిన్ వాయ్ కీణ్డానై) (౧) “ పళ్ళిత్తిల్ మేయుమ్ ”
ఇత్యాది బకాసురనై ప్పిళ్ళన్దపడి. (పొల్లా పురక్కనై)తాయెయుమ్ తమ
ప్పనైయుమ్, ఉడలైయుమ్ ఉయిరైయుమ్ పిరిత్తాఱ్పిలే పిరిత్త నిక్క
ప్పన్ (౨) “శుఱికుఱ్లకనివాయ్” ఇత్యాది, (౩) “మున్ పొలావిరావ
ణన్” ఎన్నుమిత్తనై పోక్కి అవ్కతణ్ణిమైక్కు ఒరుపాశురమిల్లెయితే.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

పతిస్తూన్తామ్బాట్టు. “పోతరిక్కణ్ణినాయ్” ఎన్దై క్కటాక్షిత్తవతారికై
(నమ్ కణ్ణిత్తాది). (నమ్ కణ్ణుణ్డాకిల్) ఎన్దతు - కణ్ణుకుణ్డాకిల్దెన్దపడి.

“పుళ్ళిన్ వాయ్ కీణ్డాన్” ఎన్దతుక్కు - ఆసురనాకైయాలే కీణ్డానెన్నుమై
ప్రమాణముభేన దర్శిప్పిత్తుక్కిణ్డు శబ్దార్థ మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పళ్ళిత్తిలిత్తాది).
ఇత్యాది) ఎన్దవనన్దరమ్ “ఎన్దిఱపడియే” ఎన్దకేవమ్.(౪) రామస్య దయితా భార్య
నిత్యం ప్రాణసమాహితా” ఎన్దైప్పియ్ (ఉడలైయు ముయిరైయుమ్) ఎన్దతు.
అవిదైప్పిరిత్తమైయై ప్పొల్లాణ్డాక్కి, విశేషపరమాక క్కీఱ్ళోరు తాత్పర్యమరుళి
చ్చెయ్తు, సామాన్యమాక సకలవిధమాన పొల్లాణ్డైయుమ్ వివక్షిత్తు తాత్పర్యన్దరై
ప్రమాణపూర్వకమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మున్ పొలావిత్తాది వాక్యద్వయత్తాలే).

అత్తాలేయితే పిరాట్టియుమ్(౧) “ త్వన్నీచ శశవత్స్సృతః ” ఎన్ఱతు.
(౨) “విభీషణస్తుధర్మాత్తా” ఎన్ఱు- నల్ల అరక్కనుమ్ ఉడ్డెన్ఱె. కిళ్ళనీగ్
లైన్దానై) తిరువ్విళైయాడుశూళిలే నోయ్పుక్కవిడన్ఱై క్కిళ్ళిప్పొక్కడు
మాహిలే దోమాంశ తైవాణ్ణిప్పొక్కట్టపడి. (కీర్తిమై) (౩) “ శత్రోః ప్ర
ఖ్యాతవీర్యస్య ” ఎన్ఱు ఎతిరికిళుక్కుమ్ నెళ్ళుళుక్కుమ్మడియాన వీరన్ఱై
(౩) “రజ్జనీయస్యవిక్రమైః” ఎన్ఱు - ఉకవాతార్ కుక్కుమ్ విడవాణ్ణాల
వీరమ్, ఉకన్ఱపెణ్ణళుక్కు చ్చొల్ల వేణుమో? రావణన్ పెరుమాళ్
వీరత్తుక్కిలక్కానాన్, తన్ఱై అమ్మకిలే కణ్కలన్ఱినాల్, తమ్మి శీలత్తుక్కి
లక్కానాన్. (పాడిప్పొయ్) ఇవర్కళుక్కు పాధేయమిరుక్కిపడి.(౪)
“ పాధేయంపుణ్ణరీకాత్ నామసజ్జీర్తనామృతమ్ ” ఎన్ఱు - వట్టిక్కు
ధారకమ్ తిరునామమితే. (౫) “ తన్తాల్ పాడి ” ఎన్ఱు క్కుడవతితే.

“అరక్కన్” ఎన్ఱు ల్పోరాతో, “పొల్లా” ఎన్ఱు వేణుమోవెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్
కితార్ (విభీషణ స్త్విత్యాది). (నెళ్ళుళుక్కుమ్మడి) మనన్ఱై శిల్పమ్ పీఱక్కుమ్మడి.
సౌన్దర్యాదికలై ప్పొడివేడ్డియిరుక్కు వీరచరిత తైప్పొడుకితలైన్ఱెన్ఱు వరుళిచ్చెయ్కి
తార్ (రజ్జనీయ స్త్విత్యాది). ప్రతిహలర్ వీరత్తుక్కు ఉకక్కూక్కుడుమోవెన్ఱు, దృష్టా
న్ఱమ్ కాట్టిక్కొన్ఱు ఉపపాదిక్కితార్ (రావణనిత్యాది). “పాడి” ఎన్ఱు కు, “పోయ్”
ఎన్ఱు తుమ్మహేతువాక త్తోన్ఱు కైయాల్, అన్ఱై ప్రమాణపూర్వక ముపపాదిక్కి తార్
(ఇవర్కళుక్కుత్వాదివాక్యత్రయత్రాతే). “తామకన్దపూరెల్లామ్ తత్తాల్ పాడి ప్పు

(౧) రా-సు-౨౨-౧౬ - రావణంప్రతిసీతా, “యథా దృప్తశ్చ మాతస్థ శృశ
శ్చ సహితో వనే । తథా ద్విరదవద్రామ స్త్వన్నీచ శశవత్స్సృతః”

(౨) రా-అర-౧౩-౨౩ శూర్పణఖా, “రావణో నామ మే భ్రాతా బలీయాన్
రాక్షసేశ్వరః । వీరో విశ్రవసః శ్రుత్వో యది తే శ్రోత్రమాగతః ॥ ప్రవృద్ధనిద్రశ్చ
సదా కుమ్భకణ్ఠో మహాబలః । విభీషణస్తు ధర్మాత్తా నతు రాక్షసచేష్టితః”.

(౩) రా-య-౧౦౬-౬ స్వసారథినంప్రతిరావణః, “శత్రోః ప్రఖ్యాత వీర్యస్య
రజ్జనీయస్య విక్రమైః । పశ్యతో యుద్ధలుభ్రోహం కృతః కాపురుష స్త్వయా.”

(౪) గా-పు-౬౧-పుట త్తిర్కాన్ (౧) తి-నె-౬.

(పిళ్ళైకళిత్యాది) నామ్ శెన్దు ఎఱుప్పవేణుమ్ బాలైకళుమ్ ఉసక్కుమున్నే యుఱార్దు పుఱప్పట్టార్ కళ్. (పావైకళమ్ పుక్కార్) కృష్ణనుమ్ తాఱ్గళుమ్ కళుకమిడుమ్ సక్కేతస్థలమ్ పుక్కార్ కళ్.

అవర్ కళ్ పోకైక్కు పోతువిడిస్తతోవెన్న, (వెళ్ళియెఱుమ్ వియాఱు. అక్కిల్) వెళ్ళి ఉచ్చిప్పట్టతు, వియాఱుమ్ అస్తమి త్తతు. ఉఱ్ఱళుక్కు నక్షత్రమెల్లామ్ వెళ్ళియుమ్ వియాఱుముమాయితే ఇరుప్ప తెన్న; అతువేయన్దు, (పుళ్ళుమ్ శిలుమ్మినకాణ్) పుళ్ళుక్కుళుణార్ ద మాత్రమే యన్దిక్కే ఇరై తేడి చ్చిలుమ్మిప్పోయ్ త్తిన.

(పోతరిక్కణ్ణినాయ్) పుష్పమ్పాలేయుమ్ మాన్బోలేయు మిరున్దు శ్శకణ్. అరియెన్దు - మాన్. అన్దిక్కే, పూవిలే వణ్ణ ఇరున్దాప్పోలే యెన్దుమామ్. “అరి” ఎన్దు - వణ్ణ; అన్దియే, పోతైహరిక్కిఱ కణ్ణెన్దు మామ్. పూవోడే “శీఱుపాఱు” ఎన్నుమ్ కణ్ ఎన్నవుమామ్. (కుళ్ళ క్కుళిర) ఆదిత్యనుదిత్తు నీర్ కొలిప్పతఱుమున్నే. (కుడైన్దు నీరాడాశే) (౧) “సర యూమవగాహతే” ఎన్నుమ్బడియే కృష్ణవిరహమాఱ నీరాడ ప్పోకాలే. సమక్కుచ్చొల్లుకిఱ కృష్ణవిరహతాపమ్ శమిక్కైక్కుమ్ ఇనియొరుకాల్ కృష్ణవిశ్లేషమ్ పిఱవామైక్కాకవుమ్, కృష్ణగుణభిలే అవగాహిత్తు అనుభవిత్తుప్పెఱాతే. (పోతరిక్కణ్ణినాయ్) ఉన్ కణ్ణాలే కృష్ణనై తోట్టిత్తు, అవన్ కణ్ణాలే కుమిళ్ళీనీరుణ్ణ ప్పారాతే. (౨) *నెడు

గ్గోవలార్ తొఱుతుమ్ పోతు సెణ్డే” ఎన్దువాడుకై వట్టిక్కు ధారక మెన్ద తోటెయెన్దుపడి, (కళుకమ్) - ఓలక్కుమ్. సక్కేతస్థలమావతు - వర్షార్థమాక ఇన్ద్రాణియైయుమ్, సం శ్లేషార్థమాక రతియైయుమ్ నోత్కైక్కుమ్ ప్పెల్లళ్ తిరళుమిడమ్.

“అరి” ఎన్దు - శత్రువాయ్, అ త్తైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పూవోడేయిత్యాది). స్వాపదేశత్తుమ్బెచ్చెర అర్థమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సమక్కిత్యాది). ఇవళై క్కణ్ణుకై యిట్టుచ్చొల్లుకిఱతు నీరాడుకైక్కు ఉపయుక్త మెన్నుదుతు తోల్ బుకైక్కాక వెన్దు ప్రతిక గ్రహణపూర్వకమ్ భావమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఉకాకణ్ణాలేయిత్యాది). కణ్ వళర్

జ్ఞానిశమాన్ ఇవళి, (౧) * అనైత్తులకుముడైయ అరవిన్దలోశనన్ అవన్. ఇరువర్కణ్ణుక్కుమ్ ఇలక్కానవర్కళితే ఇవర్కళి. ఉన్నుడైయ సాన్దర్యమ్ ఎజ్జళి పేర్దుక్కు ఉడలెన్దిరున్దుమ్, అజ్జనన్దిక్కే ఇట్టి పుక్కు ఉడలాకానిన్దతో! (పల్కిక్కిడ త్రియో) కృష్ణస్వర్ణముడైయ తొరు పడుక్కైయో మోన్దుకొడు కిడక్కితాయో. విరైన్దు కిడక్కు ఉతిర్నల్ పెలుక్కుకితాయో. (పావాయ్నీ) తనిక్కిడై కిడక్కు వల్లభ లైయే నీ.

(నన్నాళాల్) “కృష్ణాకిడాయ్ పెల్లళికిడాయ్” ఎన్దిటనాట్టారుమ్ ఇరైన్దు అననుమ్ నాముమాయ్ జలక్రీడై పణ్ణి అవన్మడియిలే శాయలామ్ కాలత్తైప్పేర్దునైత్తు, పడుక్కైయో మోన్దుకొడుకిడప్పతే! (నన్నాళాల్) మేల్వరుకిటనాళి రావణాదికలైప్పోలే పిరిక్కిటనాళితే. (కళమ్తవిర్న్దు) కళమ్మావతు - తనియే కృష్ణగుణ చేష్టితజ్జలై నినైత్తుక్కిడక్కై. అత్తైత్తవిర్న్దు ఎజ్జళిడే కలన్దు. ఎజ్జళుక్కు ఉన్నైక్కాట్టాతే మత్తైక్కైయాకిటత* అత్తాపహారత్తైత్తవిర్న్దు ఎజ్జళిడే కలవెన్దు మామ్. శేషత్వత్తై అఫహరిత్తాల్ శేష్యై డ్దుమైకొళ్ళలామ్; శేషిత్వత్తైయపహరిత్తాల్ పాటుత్తోమెన్బారిలై; కుర్దుమ్ నిడైపోమి త్తనై.

[కలన్దు-కుళ్ళక్కుళిరక్కుడైన్దు నీరాడాతే పల్కిక్కిడ త్రియో] ఎన్దన్దయమ్. ౧౩.

ద్దిరుక్కుమ్ పెణ్ణై “పల్కిక్కిడ త్రియో” ఎన్దతుక్కు భావమరుళిచ్చెయ్కితార్ (కృష్ణేత్యాది). పావైయాయరుక్కుమవళై “పావాయ్” ఎన్దు మీశేవుమ్ సమ్పాధిక్కైక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (తనియిత్యాది).

తన్నైమత్తైత్తాల్ వన్ద విరోధమెన్నెన్దు వరుళిచ్చెయ్కితార్ (శేషత్వత్తైయిత్యాది) ౧౩.

(౧) ౧-వాయ్-౬-౩-౧౦. (౨) “యోన్యథాసన్తమాత్మాన మన్యథాత్మతిపద్యతే, కిన్దైనన్దియం పాపం చోలేణాఽఽత్మాపహరిణా”

శిన్న అరుమ్బదమ్.

శిన్నామ్బదమ్. — (పుళ్ళిన్ వాయ్ క్కణ్డనై) “పొల్లవక్కన్” ఎన్న
తుక్కు మాన్తుపారుళ్, - పిరాట్టియైయుమ్ పెరుమాళైయుమ్ పిరిన్ద నిర్ఘ్రణనెన్న
రిల్, హేయనెన్నమిన్దనెపోక్కి అవన్ తణ్ణెక్కు ప్పావరమిలైయెన్నుతిల్; విభీష
ణాళ్వారై వాళవర్తిక్కిరి తెన్నుతల్. ఇతుక్కు ప్రమాణమ్ (విభీషణస్తుధర్మాత్మా)
ఎన్న. (తిరువిళైయాడుసూక్తిలే నోయ్ పుక్కువిన్దళై క్కిళ్ళిప్పొక్కడుమాపోలే) ఎన్న
గు - ఉద్యానత్తిలే పుళుక్కుగుగ్గరై అన్ద ఇలైయై క్కిళ్ళిప్పొక్కడుమాపోలే అను
కులరాన శ్రీవిభీషణాళ్వారై నిలుత్తి చోపాంశమాన రావణాదికల్ వాణ్ణిప్పొక్కట్టా
నెన్దపడి. కీర్తిమై-గణప్రన్నై. కీర్తిమైక్కు మాన్తుపారుళ్; మున్దినతు-శక్రగుక్కుళ్
భయప్పడుమ్ పీర్యమెన్న, (శక్రోః ప్రఖ్యాతిపీర్యశ్శత్యాది). ఇరణ్డావర్థమ్ (రణ్డానీయ
స్యవిక్రమేరిత్యాది); అతావతు. ఉకనాతార్ కుమాకర్నకమాన విక్రమమెన్దపడి.
మూన్డావర్థమ్ - (రావణక్ పెరుమాళ్ పీరతుక్కిత్యాది). అతావతు-కీర్తిమైయెన్న
గుణవత్తాప్రన్నైచ్చొల్లి అన్దగుణగుక్కిడుపట్టపడి శొల్లుకిఱతు. (తణ్ణై) కూర్ప
ణై. (తమ్మి) విభీషణక్. (అక్కలే) ఎన్నగు - (౧) “పరుణ్” ఇత్యాదియైయుమ్,
(పీలన్తుక్కు) ఎన్నగు - (౨) “సర్వలోకశరణాయ” ఎన్నలైయుమ్పల్. పావై
క్కిరిమ్ - సక్కేత్తికలమ్.

వెళ్ళి - శక్రిక్. వియార్ము-పుహస్పతి. (ఉజ్జగుక్కు నిత్తలై మెల్లమ్ వెళ్ళి
యుమ్ వియార్ముమాయితే యుప్పగు) ఎన్నతు - బాల్యరైలుమ్ ప్రావణ్యరైలుమ్
కణ్డతెల్లమ్ వెళ్ళియుమ్ వియార్ముమాయున్దనెన్దపడి.

శిలుమ్మినకాణ్ - శతతినకాణ్ - పరన్దనకాణ్.

“పొలిరిక్కణ్ణినాయ్” ఎన్నగుక్కుమాన్తుతాత్పర్యమ్, - పోతెన్దు-పుప్పమాయ్,
అరియెన్దు - మానాయ్, పుప్పమోలవుమ్ మాన్బోలవుమిరుక్కిరి కణ్ణెన్నుతల్, అ
న్దిక్కే, పోతెన్దు-పుప్పమాయ్, అరియెన్దు-వణ్డాయ్, పూవిలేవణ్ణిరున్దాత్పోలే యు
క్కిరి కణ్ణెన్నుతల్; అన్దిక్కే, పుప్పతై హరిక్కిరి కణ్ణెన్నుతల్. “కుడెన్దు నీరా
డాతే” ఎన్నతుక్కు ఇరణ్డాపారుళ్, - కృష్ణవిరహతాపమాలుప్పడి నీరాడప్పొక్కాతే
యెన్నుతల్; ఇతుక్కు ప్రమాణమ్ (సరయూమిత్యాది). అన్దిక్కే, కృష్ణగుణజ్ఞులే

అవగాహిత్యుభవిక్రప్పికాతే యెన్నుతల్. “ పోరిక్కిణ్ణినాయ్ ” ఎన్న్తోడే
 కూర్చి “ నీరాడాతే ” ఎన్న్తుమ్-కృష్ణుడైయి కిగొడిత్తిలవగాహియాతేయెన్న్
 తాత్పర్యమ్ (ఉన్కన్ద్రాల్) ఎన్న్. “ పోరిక్కిణ్ణినాయ్ ” ఎన్న్ కన్ద్రాన్కొచ్చిల్లికి
 అనుక్కుతాత్పర్యమ్ - ఉన్నుడైయి కన్ద్రాకాతే కృష్ణుడై స్వవరమాక్కికొన్ద్రు
 కృష్ణుకోడే ఇవరకళ్ శేరుమ్మడి పురుషీకరిన్ద్రై. కుడైన్న్ - అవగాహిన్న్.

కృష్ణుగిర - మికవుమ్మకీర. (ఉలిర్ నెల్) ఎన్న్తు - ఉచ్చువుత్తి.

“ నన్నాళాల్ ” ఎన్న్తుమ్ తాత్పర్యాన్తరమ్ (మేల్ వరుకిటనాళిత్యాని).
 “ కళమ్మలివిర్దు ” ఎన్న్తితుమ్ తాత్పర్యాన్తరమ్ (ఎన్న్తుమ్మన్నై యిత్యాని).
 “ శేషత్తియై యపహరిన్ద్రై - ఇతిరశేషమాన్ద్రై. (అన్ద్రాపహరిన్ద్రై) ఎన్న్తు - శేషియాన
 ఉన్నుడైయి అపహరిన్ద్రై యెన్న్పడి. శేషిత్యాపహరిన్ద్రాల్ ఇన్ద్రాన్యెన్న్ వరుళి
 ఇన్ద్రాన్కొచ్చిల్లి (శేషత్తియై యపహరిన్ద్రాలిత్యాని). శేషత్తియై యపహరిన్ద్రై -
 స్వతన్ద్రైయాన్ద్రై.

ఇన్ద్రాన్కొచ్చిల్లి స్వాపదేశమ్ - భగవదనుభవ పరికిరమాన జ్ఞానవైచార్య
 భక్తికాతే పరిపూర్ణరాయరుక్మమవరకళ్ తిలత్తిల్ తిరుమాక శ్రీవైష్ణవరకళ్
 సాక్షేయరాయరుక్మై స్వరూపమెన్న్. ౧౩.

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

(పుల్కిన్వాయ్ కీర్తానైయిత్యాని) “ పొల్లావరక్కపై ” ఎన్న్తుమ్ ఇరన్దా
 పాసుళ్, - నిర్ఘ్రాణెన్నుతల్, ఇరన్దామ్ తాత్పర్యమ్ (మున్ పొలావిరావణన్) ఎన్న్
 తున్దణ్ణి. ఇన్ద్రాల్ చోషబాహుశ్యమ్ శొల్లుకిటసు. వ్యతిరేకత్తిలే తాత్పర్యమరుళిచ్చె
 యకితార్ (శీషణన్దు ధర్మాన్ద్రై తత్యాని). ఇసు మూన్ద్రామ్ తాత్పర్యమెన్న్తుమరుళి
 చెన్న్యవర్. అతావసు-పొల్లావరక్కపైయెన్న్ద్రై నల్లవక్కిరైరక్షిక్కుమ్మెన్న్ పెరు
 మాళిగుణత్తిలే తాత్పర్యమ్. (తిరువితైయాగమూర్తిలోనోయ్) ఎన్న్తు - తిరున్ద్రో
 ప్పన్ద్రాన్కొచ్చిల్లిపడి. పోరిక్కిణ్ణినాయ్ కుమ్మ మూన్ద్రై తాత్పర్యమ్; పోతెన్న్-
 పుప్పమ్, అతావసు-నెయ్ తతెన్న్పడి, అరియెన్న్-మాన్, అన్ద్రాల్ మాన్ కన్ద్రైచ్చి
 ల్లికిటసు. ఇన్ద్రాల్ కువళై పూప్పిలేయుమ్ ఇళమాన్ కన్ద్రై ప్పిలేయుమ్ విరుక్కిట
 కడెన్ను-ల్; అన్ద్రై, అరియెన్న్-వన్ద్రాయ్, పూవిలే వన్ద్రాపడిన్ద్రై తోపిలే ఎన్న్

అవ. — పతినాలామ్బాట్టే. ఇనై యెల్లావల్ ముక్కుమ్ తానేకడవ
ఛాయ్, ఎల్లారైయుమ్ తానేయెల్లుప్పక్కడవతాక చ్చొల్లివైత్తు, అతు
శెయ్యాతే ఉఱిఱుకితాళొరు త్తియై యెల్లుప్పొక్కార్కళ్.

మూ. — ఉఱ్ఱళ్ పుత్తైక్కడై త్తోట్టత్తువావియుళ్

శెఱ్ఱునీర్ వాయ్ నెక్కిన్దామ్బల్ వాయ్ కూమ్పినకాణ్

శెఱ్ఱొడిక్కుత్తై వెణ్బల్ తవత్తవర్

తఱ్ఱళ్ తిరుక్కోయిల్ శఱ్ఱిదువార్ పోకిన్దార్

ఎఱ్ఱై మున్న మెల్లుప్పవార్ వాయ్ పేళుమ్

నఱ్ఱాయెల్లున్దిరాయ్ నాణాతాయ్ నావుడై యాయ్

శఱ్ఱిదు శక్కరమేన్దుమ్ తడక్కైయ్

పఱ్ఱయక్కణ్డైనై ప్పాడేలోరెమ్బావాయ్.

౧౮.

తల్, అతువుమ్మిక్కే, నెయ్ తల్ పూవై త్తిరస్కరిక్కిఱ కణ్ణెన్నతల్. ఇపోళు
అరియెన్ట-హరిక్కిఱవై పడి. కుళ్యక్కుళిర-మికవుమ్కుళిర. నీరాడా తే ఎన్టతుక్కు
మున్దినతు, కృష్ణవిరహతాపమాలుమ్మడి నీరాడా తే యెన్ట; ఇరణ్డామ్ తాత్పర్యమ్,
(నమక్కుచ్చెల్లకిఱ కృష్ణవిరహతాపమిత్యాది). “ పోతరిక్కణ్ణినాయ్ ” ఎన్టతోడే
కూట్టి “నీరాడాతే” ఎన్టతుక్కు కృష్ణనుడైయ కటాక్షత్తిల్ అవగాహియా తే ఎన్ట
రుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉన్ కణ్ణాలే కృష్ణనైతోట్టిత్తు) ఎన్టతుడణ్ణి. ఇత్తాల్-కృష్ణపండ్ల
పమ్ శొల్లకిఱతు. అన్తిక్కే, “ పోతరిక్కణ్ణినాయ్ ” ఎన్టపదత్తుక్కే తాత్పర్యమ
రుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉన్నుడైయ సాన్దర్యమ్) ఎన్టతుడణ్ణి. అతావతు - కణ్ణిక్కాతే కృ
ష్ణనై స్వవశమాక్కిక్కొన్డు కృష్ణనోడు ఇవర్కళ్ శేరుమ్మడి పురుషీకరిక్కై.

[పుళ్య్కవాయ్ క్కణ్డైనై ఎన్టతుడణ్ణి, పోతరిక్కణ్ణెయుడైయ పావాయ్-నీ- నన్నా
శాల్ కళ్యమ్తవిర్దు - కుళ్యక్కుళిర కుక్కుడైన్ద నీరాడా తే పళిక్కిడత్తియో] ఎన్ట
న్దయమ్. ౧౩.

పెరియ అరుమ్బుదమ్.

పతినాలామ్బాట్టే. “ నఱ్ఱాయ్ ” ఎన్టతైయుమ్, “ ఎఱ్ఱై మున్న మెల్లుప్ప
కాణ్ వాయ్ పేళుమ్ ” ఎన్టతైయుమ్ కటాక్షి తవతాళిక్కై యిదుకిన్దార్ (ఇనైయెల్లా
వల్ ముక్కు-మిత్యాది).

వ్యా.— (ఉజ్జల్ పుష్కైక్కడై) శెజ్జునీర్ మలర్ న్దు ఆమ్బల్ మొట్టిక్కుమ్బడి పోతువిడిదతు, ఉజ్జువతే! ఇన్నముమ్ ఎన్న; నీజ్జల్ వయలిలే పోనికళోవెన్న; పుష్కైక్కడై తోట్టత్తువావియుళ్ శెజ్జునీర్ వాయ్ నెక్కిన్ న్దు ఆమ్బల్ వాయ్ మొట్టిత్తనవెన్న; అతుపిన్నై నీజ్జల్ వలియ అలర్ త్తినికోశెన్న; (ఉజ్జల్ పుష్కైక్కడై తోట్టత్తువావియుళ్) ఎజ్జళుక్కుప్పుకుర వొణ్ణాతే, *అసూర్యంఘశ్యమాన ఉజ్జల్ పుష్కైక్కడై తోట్టత్తువావియుళ్ శెజ్జునీర్ వాయ్ నెక్కిన్ న్దు ఆమ్బల్ వాయ్ మొట్టిత్తన. వెయ్యిల్ పట్టన్దిక్కే కాలపాకత్తాలేయెన్దై. ఇవశ్శెయ్దిరాత ఇన్నాప్పాలే “ఉజ్జల్ పుష్కైక్కడై” ఎన్దు వేటిట్టుచ్చొల్లకితార్ కళ్.

అలరప్పుక్కవళిలే కట్టియవలర్ న్దతెన్దు శొల్లుకిటికోళ్, వేటడై యాళముణ్ణోవెన్న; (శెజ్జునీర్ తాదై) అళల్ ముప్పడియిలే పుడై వైయెప్పురట్టి, బ్రహ్మచర్యన్దోల్ న్దు ప్పత్తైవిళక్కి, దణ్ణపరిహారార్థమాక తపోవేషత్తై యుడై యరాన శివద్విజరుజ్జూడ తజ్జల్ దేవతై కళై ఆరాధిక్కుమ్ కాలమాయ్ త్తు. “తిరుక్కోయిల్” ఎన్దుతు - అవర్ కళ్ శొల్లుమ్

“ పుష్కైక్కడై ” ఎన్దువిశేషిత్తతుక్కు ఉక్తిప్రత్యుక్తిముఖేన భావమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (శెజ్జునీర్ తాదై). “ ఉజ్జల్ ” ఎన్దు పదప్రయోగత్తుక్కు ఉక్తిప్రత్యుక్తిముఖేన ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అతుపిన్నైయి తాదై). ఇవర్ కళుక్కుప్పుకుర వొణ్ణాతపుష్కైక్కడైయిల్ అలరుక్తయ్ ముమ్ మొట్టిక్తయ్ ముమ్ పుటమ్బళ్ళ వల్లైక్కడై అనుమిత్తు చొల్లుకిటార్ కశెన్దుకరుత్తు. “ తోట్టమ్ ” ఎన్దువిశేషిత్తతుక్కు ఫలితార్థమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వెయ్యిలి తాదై), ఇత్తాల్ - కిరణస్పర్శతాలాక్షియ అలరుక్తయ్ ముమ్ మొట్టిక్తయ్ ముమ్ కూడాతెన్దు అవళ్ పణ్ణుకిట అన్యధాసిద్ధియై ప్పరిహారార్థాకశెన్దు శొల్లిన్ ద్రాయ్ త్తు. ఇవళుడైయ తోట్ట మెన్దుతోల్ న్దు వేణ్డిల్ “ ఇన్దు పుష్కైక్కడై ” ఎన్నలాయరుక్కు, “ ఉజ్జల్ ” ఎన్దు - మమకార ముణ్ణావర్ కళ్ పోలై శొల్లుక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవళి తాదై).

(దణ్ణపరిహారార్థమాక) ఎన్దుతు - తాజాక్కళ్ దణ్ణమిశోళర్, అతువాతామై

పాశురత్తాలే. “శబ్దం” ఎన్దు - ఆరాధనోపకరణత్తుక్కు- ఉపలక్షణమ్; కుచ్చియిడ వేన్దుమామ్. ఇత్తాల్-అశుద్ధరుక్లాడ వేల్పున్దిరుక్కు-మ్ కాలమాయ్ తైన్దె. సన్న్యాసికల్ సన్న్యావన్దనమ్పణ్ణి త్తజ్జుళైయ అకజ్జళిలే తిరువారాధనమ్పణ్ణుమ్ కాలమాయ్ తైన్దుమామ్.

తమఃప్రచురరనుస్థానమ్ ప్రమాణమోవెన్న; ౧* ధర్మజ్ఞానమయఃప్రమాణంవేదాశ్చ అష్టోవేన్న; ధర్మజ్ఞేయాన ఉన్నుడైయ సమయముమ్ ప్రమాణమన్తితే ఎన్దితార్కల్ (ఎజ్జళై మున్నమ్ ఎల్లుప్పువాకా వాయ్ పేశుమ్) ఎల్లారైయమ్ నానే యెల్లుప్పుకితే నెన్దు శొన్నతు ఉన్బక్కల్ కణ్ణిలోమీ! ఎన్దితార్కల్. (వాయ్ పేశుమ్) ఉక్తిమాత్రమేయాయ్ అనుస్థానమిన్తిక్కే యిరుక్కై. కృష్ణనోడే పదుకినవునక్కు-

క్కెన్దఁడి. “శబ్దంవాకా” ఎన్దుకు - శబ్దాలే నీర్ విడుక్కై అర్థమాయ్, తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (శబ్దేన్దిత్యాది). ఇతు ఎమ్బార్ నిర్వహిక్కుమ్మడి. “శబ్దం వాడిక్కుడై” ఎన్దత్తాల్ - కాషాయవస్త్రధారిక శబ్దమ్, “వోపల్” ఎన్దు - తామ్బూలాదికణ్ణి మైయాలే భోగ్యవ్రత్యజ్జళిల్ విరక్తరెన్దుమ్, “లివత్తవర్” ఎన్దు - సాత్వికరెన్దుమ్ శద్ధారమ్ వివక్షిత్తు త్తిరుమలైసమ్మి యరుళిచ్చెయ్ త యోజనాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (సన్న్యాసికళిత్యాది).

“సక్తాయ్” ఎన్దుతే అమైనిరుక్కు, “ఎజ్జళైమున్న మెల్లుప్పువాకా వాయ్ పేశుమ్” ఎన్దు విశేషిత్తుకుక్కు-అవర్ శబ్దేక్కుమిన్దిత్తిల్ సోపాలంభోత్తరమాక తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తమఃప్రచురరన్తిత్తి). లమఃప్రచురరన్తిత్తి అనుస్థానత్తిల్ విదంపర్యమిన్దిత్తి మైయాలే అవర్ కళెల్లున్దిరుక్కుమకు విడిన్దైక్కడైయాళమాక మెయ్ కొళ్ళప్పికాతెన్దు శబ్దేక్కుక్కురున్దు. తిరుమలైసమ్మి నిర్వాహత్తిల్, విడివుక్కుడైయాళమాక సన్న్యాసిక శబ్దేన్దిరున్దార్ కళెన్దుచ్చెయ్ తేయుమ్ నిరుత్తరైయాయ్ క్కిన్దక్కైయాలే వెలుక్కితాతెన్దు, “ఎజ్జళైమున్నమ్” ఇత్యాదిన్దు సజ్జతి

(౧) ఆపస్తమ్బధర్మే, “అధాతిస్సాచుయాచారికాన్ ధర్మన్వ్యాఖ్యాస్యామో ధర్మజ్ఞానమయః ప్రమాణంవేదాశ్చ”.

పొయ్ శొలుకై వమ్బొ? (నక్కాయ్) పూర్తైయితే. ఎనక్కు ఉత్తరై యొచ్చియ చెల్లాతెన్ శొలున్బడియుమ్, ఉత్తర పేత్త్యముమెల్లామ్ కణ్డోమితే. శొలవుమ్ శెములుమ్ శెరాతార్ కు- ఒరుపూర్తియుమ్ వేణుమో? (ఎల్లున్దిరాయ్) ఎజ్జో కుత్తైత్తిర్క్క పెల్లున్దిరాయ్.

(నాణాతాయ్) శొల్లినైత్తు చ్చొన్నపడి శెయ్యప్పెన్ శ్రీలోమె న్నుమ్ లక్షైయుమిన్త్తిక్కే యిరున్దతీ! నీయిరున్దపూరిల్ పూశినియుమ్ కాయాతోవెన్దై. (నాపుడైయాయ్) ఎన్నై డేవిత్రుక్కొడ్డాకిలుమ్ వరు కిఱతెన్నెన్న; (౧) “నాన్మగ్వేద విసీతస్య నాయజుర్వేదధారిణః” ఎన్దుమ్, (౨) “చూనం వ్యాకరణం కృత్స్నమ్” ఎన్దుమ్, (౩) “సంశ్రవే కిన్దుకొల్వీశు. (వమ్బొ) ఎన్దుతు - పుకు మైయోవెన్దపడి. కర్తార్క పసము శేన ఉచాల మ్మమ్ తోన్ద్రవరుళిచ్చెయ్కితార్ (పూర్తైయితే) ఎన్దు. ఇను ఉపాలమ్మమానపడియై యుపపాదిక్కితార్ (ఎనక్కిత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (ఉత్తర పేత్త్యముమ్) ఎన్దు తు - ఉనక్కుఎన్దైయొచ్చియ చెల్లుమ్మడియరుక్కైయు మెన్దపడి. (కణ్డోమితే) ఎన్దు వనన్దరమ్, “ఆత్తయాలే” ఎన్దు శేషమ్. (పూర్తియుమ్ వేణుమో) ఎన్దుతు- పూర్తియు డైన్దిరుక్క వేణుమోవెన్దపడి “ఎల్లున్దిరాయ్” ఎన్దు-పూర్తి నైతోన్దియరుక్కైయాలే ఇనుక్కుచ్చేరక్కుట్టి అర్థమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎన్దళిత్యాది), వెలుర్త తెల్లామ్నాయ నిఘ్నోక్తియాకైయాలే ఇప్పడి ప్రాధిక్కుత్తట్టితై.

నాణ్ణితవశేయెన్దు కర్దారమాయ్, అత్తైహేనుపూర్వకమరుళిచ్చెయ్కితార్ (శొల్లియిత్యాది). నాణైయుమ్, పూశినియుడైయ కరగరైప్పెయుమ్, శుణ్ణైయెన్దు వ్యవ హరిక్కైయాలే, ఇవళోశుణ్ణైయన్ద్రవరైకైయాలే, ఇవళోరున్దపూరిలుమ్ శుణ్ణైయన్ద్ర మైయెసిద్దవత్కరిత్తు, అత్తిన్ద్రావిట్టార్ కాయ్ కాయ్ తెన్దిఱప్రసిద్దియైప్పన్ద్ర హర్దిభా వత్తై యురుళిచ్చెయ్కితార్ (నీయిరున్దవిత్త్యాది). ఇత్తార్ - ఇవళుక్కు లజ్జాశూన్యతై

(౧) రా-కి-౩-౨౮- “నాన్మగ్వేదవిసీతస్య నాయజుర్వేదధారిణః । నానామ వేదవిమష శ్చక్యమేవం ప్రభాషితుమ్”.

(౨) రా-కి-౩-౨౯. “చూనం వ్యాకరణంకృత్స్నమ్ మనేన బహుధా శ్రతమ్ । బహు వ్యాహరితాన్ నేన నకిచ్చిదపశ బ్రితమ్”. (౩) రా-సు-౨-౮౫-౨ ఎత్తిల్ కాణ్ణ.

మథురం వాక్యమ్” ఎన్దుమ్ ఉకపేచ్చిలినిమైకేట్కు. ఇవళి ఎల్లామ్ పడు త్తినాలుమ్ విడవాణ్ణాత నావీటుడైమై.

ఉజ్జళుక్కుచ్చెయ్య వేణ్ణువతెన్నెన్న; (శబ్దత్యాది) తిరువాళ్ళీయై యుమ్ శ్రీపాళ్ళుజన్మతైయుమేన్ది అన్దస్పర్శతాళే వళర్న్ద తిరుక్కేకళై యుడై యనాయ్, ఆత్వార్కళితే వన్దు అలై యెటికికళన్దలై యుడై య వనై. (౧) “ఇళవాయ్చ్చియర్ కణ్ణినుళి విడవేశయ్తు విట్టిక్కుమ్ పిరాక్” ఎన్దు ఇవర్కళై త్తోట్టిత్తు క్కొళ్ళుమ్ కణ్ణితే. (౨) “ఆట్టి యొడుమ్ పొన్నార్ శార్ణముడైయ వడికళై యిన్నారెన్దటియేక్” ఎన్దు-అనుభవిప్పారై ప్పిచ్చేల్ దక్కడవ తిరువాళ్ళీయైయుమ్, తిరుమే నిక్కు ప్పరభాగమాన శ్రీపాళ్ళుజన్మతైయుమ్, ముట్పడ త్తనై యెట్టు తిక్కొడుత్తు ప్పినై ఎట్టుతిక్కొళ్ళుకిక తిరుక్కళై యు ముడైయ వనై. (పాడ) ఉక ప్రితిక్కు పోక్కువిట్టు ఎజ్జళై యుమ్ ఉజ్జీవిప్పిక్క. కృష్ణకైయిల్ ఇప్పోతు ఆత్వార్కళుణ్ణోవెన్నిల్; ఎప్పోతుముణ్ణు; అతు పెణ్ణళుక్కుత్తోల్ దుమ్. అల్లాతార్కుత్తోల్ దాళు. (౩) “ఉప సంహర” ఎన్దు తుమ్ ఉకవాతార్కు క్కుళియితే. ఇవర్కళుక్కు త్తోల్ ద త్తటిలైయే. ౧౪.

యైనిరూపకమాక చొచ్చెల్లకైయార్ ఇప్పడిళ్ళొల్లలా మెన్దు తిరువుళ్ళమ్, ... ౧౪.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

పతినాలామ్మాట్టు. (ఉగ్గళ్) “శెజ్జళునీర్ వాయ్ నెక్కిన్దు ఆమ్బల్ వాయ్ కూ మ్మినకాణ్” ఎన్న, ఉళ్ళేయిరుక్కి-అవళి, “ఎన్నైక్కొణప్పకుకితో మెన్దుమలర్ న్ద ఉజ్జళుడైయ కణ్ణళైయుమ్ నాన్ వారైళ్ళొల్లామైయాలే శివ క్కెన్దు ముకుళితమాన ఉజ్జళు డైయ వాయ్కళైయుమ్కణ్ణు శెజ్జళునీర్ మలర్ న్దు ఆమ్బలుమ్ కూమ్మినవెన్దు భ్రమి త్తికోళాకవడుక్కుమ్” ఎన్న; పుణత్తియిలేయిరుక్కి-అవర్కళి, వయిలిలుమ్ శెజ్జళు

(౧) తి-వాయ్-౧-౭-౫.

(౨) తి-మొ-౧౦-౧౦-౯.

(౩) వి-పు-౫-౩-౧౩- “ఉపసంహర సర్వాత్తై నరూప మేతచ్చుతుళ్ళుమ్!

కానాతు మావతారం తే కంసోఽయం దితి జన్మజుః”.

నీర్ నెక్కిన్ ద్వాన్బుల్ వాయ్ మాన్బిగ్గీ నీనకాణెన్న, ఉల్పిరుక్కిఱవల్, నా వెట్టునిరుక్కు
వేణు మెట్టు నీజ్జల్ వలియవలర్ త్తుక్కుమ్ మొట్టిక్కు ప్పణ్ణుక్కుమ్ వయలిలేపో
నీర్ కళో వేన్న; పుఱిత్తియిరుక్కిఱవర్ కళో “ఉజ్జల్ పుట్టైక్కుడై” ఎన్ఱిత్తార్ కళో,
ఇప్పడి యధ్యాహరిత్తు కొళ్ళ వేణుమ్. (వెయ్యిల్ పట్టనిక్కే కాలపాకత్తాలే ఎన్ఱై)
ఎన్ఱై తుమ్మిత్తాన్వర్యమ్ - నూర్వోదయమానాల్ వెయ్యిల్ పట్టు వికసిక్కిఱ వయల్
కళిలే యిరుక్కిఱ శెజ్జునీర్ మాత్రమన్విక్కే, ఆదిత్యకిరణసంభారమిల్లతి పుట్టైక్కుడై
యిల్ వావియిలుళ్ళ శెజ్జునీరుమ్ వికసితమయ్యిగ్గీ నీన వెన్ఱపడి. ఇత్తాల్, మిక్కు
వెయ్యిలేత్తీగ్గీ నైన్ఱపడి. “ఉజ్జల్ పుట్టైక్కుడై” ఎన్ఱై వేటిట్టుచ్చొల్లుకైయాలే, కట్టుమ్ కా
వలుమాయిరుక్కుయాలే తమక్కుప్రవేశిక్కుప్పొకాతు వలియవలర్ త్తుక్కుమ్, కాల
పాకత్తాలే యలర్ న్దనవెన్ఱపడి.

అశ్లేద్రుప్పాడియావతు - శెజ్జులాలే వైత్తళువరిలుతిర్ న్దపాడి. “శజ్జిదువాన్”
ఎన్ఱై తుమ్మ ఇరణ్ణు తాత్పర్యమ్; శజ్జుమ్ పిడిక్కైక్కాక వెన్నుతల్, శజ్జెట్టు - కుచ్చి
యాయ్, కుచ్చితిఱక్కైక్కాక వెన్నుతల్. (అర్ధధర్మజ్ఞాన వెట్టునిరుక్కున్దాలమా
యేత్తు) ఎన్ఱై తుమ్మ తాత్పర్యమ్ - తామసరాకైయాలే ఉదిత్త పితౄజ్ఞానోద్భియ వెట్టుని
రార్ కళెన్ఱపడి. “శెజ్జల్పిడిమాక్కుడై” ఎన్ఱై తుమ్మిరన్దామర్థమ్; - కావితోయ్ త్త
పుడైవైయై యుడైయరాయ్, వెళుత్తపల్లెయై ముడైయరాయ్, నల్ల తపనై న్దయై
ముడైయ సన్నాన్వసికళో ల్లమ్మడైయ తిరువారాధనమాన పెరుమాళ్ కోయిల్ కుచ్చి
తిఱక్కైక్కాక వెన్ఱ. “తజ్జల్ కోయిల్” ఎన్ఱై పిరిన్ఱుచ్చొన్న తుమ్మ తాత్పర్యమ్,
మున్దినపారుళుక్కునాదగోక్తి; ఇరన్దామర్థత్తుమ్ (౧) “తజ్జల్ లేవనై” ఎన్న
మాపోలే సన్నాన్వసికళో తమక్కుద్దేశ్యరెన్ఱపడి. సన్నాన్వసికళై “తపత్తవర్”
ఎన్ఱిఱతు - (౨) “తస్తాన్నాన్వసమేషాం తపసామతిర్క్తమాహుః” ఎన్ఱిఱ తపశ్శబ్ద
వాచ్యమాన ద్వయనిష్ఠతైయైప్పల్.

నన్దాయ్ - పూర్ణైయితే యెన్నుతల్, వెణుప్పాతల్, ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్ కి
త్తార్ (ఎనక్కిత్యాది). వివరణమ్ (శొలవుమిత్యాది). ఎట్టునిరాయ్ - ఎట్టునిరుక్కు
వేణుమ్.

నావుడైయాయ్ - వాగ్గితైయైయైయాయ్, (పూశినియుమ్ కాయాతో) ఎన్ఱై

(౧) నా-తి-౧౦-౧౦. (౨) తై-నా-౫౦.

అవ. — పతిసజ్జామ్బాట్టు. ఎల్లారుడైయ తిరట్టియుమ్ కాణవే
ణ్ణియిరుప్పా శోరు త్తియై యెఱుప్పొక్కితార్కళి.

మూ. — ఎల్లే యిళిళ్ళియే ఇన్నముఱుఱుతియో

శిలెన్ద్రయేన్కి నజ్జెమిర్ పోలరుకిణ్ణే

వలై యుకకట్టరై కళి ప్పణ్ణే యుకవాయటితుమ్

వల్లిర్కళి నీజుళే నానేతానాయిడుక

తు - పూశినీక్కు చ్చుడైయుణ్ణా, శుడైయెన్దుతు - లజ్జెక్కుమ్ పాచకమాయ్, అతు
క్కుడైన లజ్జెయుమునక్కిలై యెన్దుపడి.

“ శక్తోడు శక్కురమేన్దుమ్ తడక్కైయక పజ్జయక్కణ్ణానై” ఎన్దు ఇవల్లై
ఇప్పడిశొన్న తేతుక్కు మల్లైయవల్లైవొల్లతే ఎన్దార్, ఇతుక్కుత్తాత్పర్యమ్
(ఆర్థియొడుమిత్యాది). (ముఱుప్పత్తనై ఎఱుఱిక్కొడుక్కు ప్పినై ఎఱుఱిక్కొ
ళుకిఱ) ఎన్దుతు - (ఇళివాయ్చ్చియర్) ఎన్దిఱ వ్వాళ్యక్తుక్కుపపాదకమ్.

ఇప్పాట్టుక్కు స్వాపదేశమ్ - భగవద్విషయత్తిలే మూట్టుకైయిలే అధికరిత్త
నిర్వాహకర్ మున్నాక భగవదనుభవమ్ పణ్ణుకై స్వయాపమెన్దు. ... ౧౪.

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

(ఉక్కిళ్ళి పుత్తైక్కడై యిత్యాది). శెఱ్ఱల్ పాడిక్కుటై - శెఱ్ఱల్ పాడియిలే
పురట్టిన పుడైవై. శక్తోన్దు - ఆరాధనక్తుక్కుపకరణమా యిరుక్కుమ్ శక్తమాకవు
మామ్, శక్తోన్దు - కుచ్చియాకవుమామ్. (సన్నాన్విసికళి) ఎన్దుతు - త్రిదండిక శెన్దుపడి.
సన్నాన్విసిక శెన్దుపక్షత్తిల్, కావితరుప్పరియట్టముమ్ వెళుత్తిరుక్కుమ్ తిరుముత్తుముడైయ
తపస్విక శెన్దుపడి. ఇన్దు పక్షత్తిల్ “ తజ్జళ్ళి కోయిల్ ” ఎన్దుతు - సన్నాన్విసికళి తజ్జళ్ళు
క్కుడేశ్వరెన్దు తోల్దుకైక్కాక.

వమ్బొ - పుతుమైయో ఎన్దుపడి. ౧౫

పేరియ అరుమ్బదమ్.

పతిసజ్జామ్బాట్టు. “ఎల్లారుమ్ పోద్దానో” ఎన్దుతెక్కుటాక్షిక్తు అవతారికైయ
దుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎల్లారుడైయవిత్యాది).

ఒత్తై నీ పోతాయనక్కెన్న వేఱుడైయై

ఎల్లారుమ్ పోన్దారో పోన్దార్ పోన్దెణ్ణిక్కోళ్

వల్లానై కొన్డానై మాన్ద్రొరై మాన్ద్రొక్కి

వల్లానై మాయనై ప్పాడేలోరమ్బావాయ్.

౧౫.

వ్యా.—(ఎల్లే ఇళణ్ణియే) “శబ్దోడుశక్కర మేన్దుమ్ తడక్కై య్ పగ్గయక్కణ్డానై ప్పాడ” ఎన్దు అశలకత్తుప్పెణ్బిత్తై యై యెఱుప్పు కిఱ పాశురత్తైక్కేట్టు, ఇవళ్ అన్దప్పాశురత్తై త్తమిడన్ద్రొరైయిట్టు ప్పాడ, ఎఱుప్పుకిఱవర్కళ్, అన్దధ్వనివఱ్ఱియేక్కేట్టుచ్చెన్దు ఇవళ్ పేచ్చి లినిమైయాలే (ఎల్లే ఇళణ్ణియే) ఎన్గిఱార్కళ్. (ఇళణ్ణియే) కిళియై న్నావ ర్రిక్కిఱతు. కిళి ఇవళ్ పేచ్చుక్కోప్పామిత్తనై, పరువత్తుక్కో ప్పన్దెన్దై.

(ఎల్లే) ఎన్నే! “ఎల్లే” ఎన్గిఱతు- పేచ్చినినిమైయాలే ఆశ్చర్య ప్పడుకిఱార్కళ్. (ఇన్నముఱఱుతియో) ఇవర్కళ్ త్తైక్కిఱతు తన్నను సన్దానత్తుక్కు విఱ్ఱుమ్మాకై యాలే పేళాతేకిడక్క (ఇన్నముఱఱుతియో) ఎన్గిఱార్కళ్. కృష్ణవిరహత్తాలే తళర్న్దు ఉఱక్కమిన్దిక్కే ఉఱకటాక్ష మేపన్ద్రొళాక నాఱ్గళ్ నిన్దప్పిన్దుమ్ ఉఱఱుమత్తనై యో? కృష్ణానుభవ

ఉఱఱుకిఱవత్తై పేచ్చినినిమై కళాతపోరు “కిళియే” ఎన్దు సమ్పాధిక్కైక్కు ప్రసక్తియేతెన్నవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (శబ్దోడిత్యాది). పేచ్చినినిమైయైట్టు “కిళి యే” ఎన్దు సమ్పాధిక్కుమిడన్దు “ఇళమ్” ఎన్దుక్కు ప్రయోజనమిల్లామైయాలే, ఇళమైయుడైయళాయుమ్ కిళిపోన్దవళాయుమిరుక్కుమవశేయెన్దు శబ్దార్థ వీరువు శ్చప్పన్ద్రొత్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కిళియైయత్యాది).

పేచ్చైక్కేట్టు “కిళియే” ఎన్దు సమ్పాధిత్తవర్కళ్, “ఇన్నముఱఱుతియో” ఎన్నక్కుడుమావెన్న అతుక్కుచ్చేర త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇవర్కళ్ త్యాది). “ఇన్నమ్” ఎన్దుక్కు ఇరణ్ణువిధమాక త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కృష్ణ త్యాది వాక్యద్యయత్తాలే).

త్తుక్కు ఏకా న్తమానకాలమ్ సిద్ధిత్తిరుక్కు ఉఱిజ్జక్కడవై యో? వెన్ఱు మామ్.

ఉద్దేశ్యమ్ కై పుకున్దాలుమ్ ఉఱిజ్జక్కడవారుణ్ణోవెన్న; (శిల్లె న్జైయేన్కి) తన్ననుసన్ధానత్తుక్కు ఇవర్కళ త్తైక్కిఱతు విఘ్న మాకై యాలే, శిలుకిడాతే కొళ్ళుణ్ణోశెన్గితాల్. ఇవర్కళ వారై అసహ్య మోవెన్నిల్; తిరువాయ్ మొట్టి పాడానిన్ఱుల్ శెల్వరెఱ్ఱున్దరుళుకై యుమసహ్యమామాపోలే.

(నజ్జెమిర్ పోతరుక్కిన్జే) నాజ్జళుమ్ ఎజ్జళ్ శొల్లుమ్ పొతాతపడి ఉఱపూర్తి యిరున్దపడి యెన్నెన్న; శివఱ్కున్నక్కుశి (నజ్జెమిర్ పోతరుక్కిన్జే) నీజ్జళ్ వాయ్ తిఱవాతిరుక్కువల్లికోళాకిల్ నాన్ పుఱ

ఇవర్క శెల్లారుమ్ తమ్వాశలివేన్దిరుక్కయుమ్ కృష్ణానుభవన్తు క్కేకాన్తమ్ సిద్ధిక్కయుమ్ ఇవళుక్కుద్దేశ్యమెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పగ్గి యోజనాద్వయత్తుక్కుమ్ శేర ఉక్తార్థానువాదరూపేణ మేలుక్కుసజ్జతియై కాట్టుకితార్ (ఉద్దేశ్యమిత్యాది). “ఇన్నముఱిజ్జాతియో” ఎన్ఱుత్తుక్కు - “నజ్జెమిర్ పోతరుక్కిన్జే” ఎన్ఱు ఇవళవై చొల్లవేణ్ణియిరుక్కు, మధ్యే అనాదరమ్తోన్ఱు “శిల్లెన్జైయేల్ మిన్” ఎన్నక్కు డుమోవెన్న ఆరుళిచ్చెయ్కితార్ (తన్ననుసన్ధానత్తుక్కిత్యాది). తిరువాయ్ మొట్టి పాడుకై తిరువున్జైక్కిన్జే.

కీర్తే “శిల్లెన్జైయేల్ మిన్” ఎన్ఱుశొల్లివైత్తు, “నజ్జెమిర్” ఎన్ఱు పూర్తియై ట్టు ఇవళ్ సమ్పాధికైక్కుకు ప్రసక్తియరుళిచ్చెయ్కితార్ (నాజ్జళుమిత్యాది). “పో తరుక్కిన్జే” ఎన్ఱవనన్తరమ్ “ఎన్గితాల్” ఎన్ఱు శేషమ్. నీజ్జళ్ పూర్ణకళన్ఱో, వాయ్ తిఱవాతిరున్దాల్ నాను మొట్టిరున్ద వరుక్కితేనెన్ఱు అనునయ వచనరూపమాక క్కీర్తుక్కు తాత్పర్యతై చొల్లనిన్ఱుశొన్ఱు మేలుక్కువతారికై యిడుకితార్ (నీజ్జ శిత్యాది). సభిక్తైక్కుఱిత్తు “నజ్జెమిర్” ఎన్ఱు పూర్ణతైయై ట్టుచొల్లకై ఉఱ వగ్గిశొల్లొక తిరువుళ్ళమ్ పగ్గి “నజ్జెమిర్” ఇత్యాది, “వాయటితుమ్” ఎన్ఱవళవు

ప్పడుకితేనెన్న ; (వల్లై ఉకట్రై కళ్ పణ్ణే ఉక వాయటితుమ్) “నక్కె
మిర్” ఎన్ఱు-ఉఱవల్లై శొల్లాలే వెట్టిమైయెల్లామ్ శొల్లవలైయెన్ను
మిడమ్ నాజ్గళిన్దాకవటికితోమో ; శొల్లిల్లైచ్చొచ్చి ఎజ్గళితలైయిలే
కుల్లైమాన్బుడి వాల్లైశొల్లవలైయెన్నుమిడమ్ పణ్ణే యటియోమో
వెన్ఱుమామ్.

(వల్లైకళ్ సీజ్గళే) “ ఇన్నమ్ ఉఱఙ్గుతియో ” ఎన్ఱుమ్, “ వల్లై
యూకట్రై కళ్ ” ఎన్ఱుమ్ వెట్టిమై ఉజ్గళితన్ఱో వెన్న; ఉక వాళలిలే
వన్ఱెయ్ఱుప్ప, “ శిల్లెన్ఱైయేచ్చిక్ ” ఎన్ఱైతు ఉన్నతన్ఱై వెట్టిమై యెన్న ;
అతు ఎకకుల్లైమన్ఱు, అతువుమ్ ఉజ్గళే కుల్లైమే, నమ్మడైయవారై
కేట్కు వుకక్కుమివళే నమ్వారై అసహ్యమాన్బుడియితే కృష్ణగుణజ్ఞ
ళిలే అవగాహితైతు ఎన్ఱు ఉకక్కివేణ్ణియిరుక్క, అతిలే దోషతైయేటిట్ట
వుజ్గళితన్ఱో కుల్లైమ్ , అతుకిడక్క, (౧) “ పరస్పర నీచభావైః ”

కుమ్ తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్కితార్ (నక్కెమిరిత్యాది). వెట్టిమై-నిఱురమ్.
ఉన్నడైయ కట్టగైకలై - శొఱ్ఱై పార్తలై, నీ, వల్లై - సమర్థై, అకై
యాలే ఉక వాయ - ఉన్నడైయవారైయై పుణ్ణేయటితుమెన్ఱు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్
పల్లై “ శిల్లెన్ఱైయేచ్చిక్ ” ఇత్యాదియైయట్టాన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్
(శొల్లిల్లైచ్చొచ్చి). (ఎజ్గళితలైయిలే కుల్లైమాన్బుడి) ఎన్ఱైతుక్కు - నాజ్గళి
శివట్టైస్తాయ్ నీ కూళియనునయవపణ్ణి నల్లవారైశొల్ల సమర్థైయెన్ఱుకరుత్తు.

ఏవకారమరవిర “వల్లైకళ్ సీజ్గళే” ఎన్ఱైతుక్కు భావమరుళిచ్చెయ్కితార్
(ఇన్నమిత్యాది). ఏవకారన్ఱుక్కు. నాకవలైయన్ఱెన్ఱు ఆర్థసిద్ధమాకైయాలే, ఇతు
క్కుఁసక్తియైయరుళిచ్చెయ్కినిన్ఱుకొన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉక వాళ
లిన్ఱై నాకవిద్యయలై). “ఉజ్గళే కుల్లైమ్” ఎన్ఱైయైపపాదిక్కితార్ (నమ్మ
డైయవిద్యాది). మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (అతుకిడక్కవిద్యాది). స్వ
హిషన్ఱైయూర్ నార్ ఇల్లాత కుల్లైయైయమ్ అజ్గీకరిక్కవేన్ఱువానెన్నెన్న; అరుళి

(౧) వై - స్త - ౭౫. “కైజ్గర్యనిత్యనిరతైర్భవదేకభాగై ర్నితైర్వరమక్షణస
పినిరసాన్ద్రాహైః సర్వాభివాఞ్ఞితపరస్పరనీచభావైర్దేవతైః పరిజన్మైస్తవసజ్జనీయః”.

ఎన్జన్జో స్వరూపమిరుప్పతు, ఆకై యాలే (నానేతానాయుడుక) ఇల్లా
త కున్ద్రత్తెయుమ్ శిలర్ “ఉన్జు” ఎన్టాల్ ఇల్లై శెయ్యూతే ఇన్జై
యితే వైన్జవత్వలక్షణమ్. (౧) “మత్పాపమేవాత్ర నిమిత్తమాసీత్”
ఎన్జు - పిఱర్ కున్ద్రత్తెయుమ్ తన్నుడైయ పాపఫలమన్టానిత్ శ్రీభ
రతార్థాన్.

ఉజ్జకుక్కు చ్చెయ్యవేణ్ణువ తెన్నెన్న, (ఒన్జై నీహోతాయ్, † ఎజ్జ
కుక్కు ఒరుక్షణముమ్ ‡ ఉన్నై యొట్టియచ్చెల్లామైయాలే ఎజ్జళో తిరళిలే
శడక్కెనప్పకున్దుకొడు నిల్లాయ్. (౨) “శాతుకోట్టి యుట్కొళ్ళప్పడు
వారే” ఎన్జు-అవకుక్కుమ్ ఇత్తిరళేయితే పాప్యమ్. (ఉనక్కెన్న
వేణుడైయై) పచ్చలక్షమ్కుడియిల్ పెణ్ణకుక్కుళ్ళ తొట్టియ తనియే
స్వయమ్పాకమ్ పణ్ణువారైప్పోలే ఉనక్కు వేతే శిలవుణ్ణో? వైన్జవ
విషయత్తై బహిష్కరిత్తు ప్పర్దుమ్ భగవద్విషయత్తోడు దేవతాన్త
రత్తోడువాళియిల్లై ; “నీ యెరువర్కుమ్ విరోధియల్లై, నీ పుక్కు
త్తిరునడియ్యొయ్యై” ఎన్న; ఆత్వాన్ వారైయై నిన్జై ప్పతు.

చ్చెయ్కితార్ (ఇల్లాత విత్యాది). “నానేతానాయుడుక” ఎన్జు పిఱర్ పక్కల్ కున్ద్రత్తె
యిల్లై శెయ్తు తన్నేతయాక్కిక్కొన్డ పేరుణ్ణోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (మత్పా
పమిత్యాది).

“ఒన్జై” ఎన్జుతిసర్థమ్ (శడక్కెన) ఎన్జతు. ఇవర్ కత్తైప్పోలే యివకుక్కుమ్
శెల్లామైయణ్ణానాలితే శడక్కెన వరక్కుడుమెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (శాతు
విత్యాది). ఇవకుక్కుత్తనియే కృష్ణానుభవమిల్లయోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (వైన్జ
వేత్యాది). ఆత్వాన్ వారైయవతు - ఎమ్పెరుమానార్ సమ్మన్దికళై “కోయిరుక్కుళ్ళే
పుకురవొణ్ణాతు” ఎన్న, “ఎమ్పెరుమానార్ సమ్మన్దమేపొరుమ్” ఎన్జుతిరుమ్మిచ్చెన్జ
వారై.

(౧) రా-ఆ - “నమన్దరాయా నచమాతురస్యా దోషోనరాజ్ఞోనచరాఘవస్య మత్పా
పమేవాత్ర నిమిత్తమాసీద్వనప్రవేశే రఘునన్దవస్య”. (౨) పెరి-తిరు-౩-౬-౧౦.

† (పా) తజ్జకుక్కు,

‡ ఇవన్జైయొట్టియ.

(ఎల్లారుమ్ పోన్దారో) ఎనక్కు ఉజ్జలై యొభీయ సుఖముణ్ణో? ఉణరవటియాత శిఱుప్పెల్లళు ముణార్ న్దాల్ పుఱప్పడవిరున్దేన్, ఎల్లారుమ్ పోన్దారోవెన్న, (పోన్దార్) కృష్ణవిరహత్తాలే తువణ్ణపెల్లళవైయ వున్నైక్కొణ్ణెక్కు ఉన్ వాశలిలేవన్దు కిడన్దార్ కళెన్న, ఆకిల్ ఉళ్ళేవుకు రవిడుణ్ణోళెన్న, (పోన్దెణ్ణిక్కొళ్ళో) పుఱప్పట్టు మెయ్క్కొట్టుక్కొళ్ళో. మెయ్క్కొట్టు కొళ్ళుక్కైక్కు ప్రయోజనమ్ - తనిత్తనియే పార్ కైక్కుయుమ్, అనుభవిక్కైక్కుయుమ్.

నామెల్లారుమ్ కూడినాల్ శెయ్ వతెన్నెన్న; (వల్లనై కొన్దానై) కువలయాపీడతైక్కొన్దు నమ్ జీవనమానతన్నై నోక్కి త్తవనై. (మాన్ద్రూరై మాన్ద్రుభిక్క వల్లనై) ఎతిరిట్ట కంసాదికలై అనాయాసేన నశిప్పిత్తు, (౧) “నసమం యుద్ధమిత్యాహుః” ఎన్దు అజ్జనపెల్లలై వాఱ్చిత్తవనై. (మాయనై) తన్ కైయిల్ అవర్ కళో పడుమత్తై త్తాన్ పెల్లళో కైయిలే పడుమవనై. (వల్ ఆనై కొన్దానై) అక్లే కువ

“ఉన క్కెన్న శేఱుడైయై” ఎన్దత్తార్-తన్నిడత్తిర్ స్వాతస్త్వతై యేఱిదు కైయాలే అజ్జనమైత్తోన్దు భావమరుళిచ్చయ్ కిటార్ (ఎనక్కు ఉజ్జలైయిత్యాది). (మెయ్క్కొట్టుక్కొళ్ళో) శీఘ్రీక్కొప్పిడిత్తుక్కొళ్ళో ఎన్దపడి. (అనుభవిక్కైక్కుయుమ్) ఎన్దు-సంశ్లేషిత్తనుభవిక్కైక్కుయు మెన్దపడి.

వలియతాయ్-బలిష్ఠమాయిరుక్కిఱ ఆనైయెన్దాయ్, అత్తైక్కొల్లుకై గుణ మామ్బుడి తాత్పర్యమరుళిచ్చయ్ కిటార్ (కువలయేత్యాది). “మాన్ద్రూ” ఎన్దు- పొన్ని నుడైయవణ్ణోత్కర్షణమాయ్, ఇక్లే బలాతిశయతై చ్చొల్లుకైయాలే, మాన్ద్రూరైబలమ్ పోక్కుమమిడుక్కునైయెన్దు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమపన్ద్రో ఫలితార్థతై యరుళిచ్చయ్ కిటార్ (ఎతిరిట్టవిత్యాది). కీఱైక్కటాక్షిత్తు భావమరుళిచ్చయ్ కిటార్ (తకైయలి త్యాది). అతావతు- తకైయిల్ ఎతిరికళో పడువుత్తైయెల్లామ్ పెల్లళో కైయిలే తాక పట్టు, పెల్లళుమ్కు త్తాక తోన్ద్ర తోల్వియాలే అవర్ కలై వెన్దిరుక్కుమవనెన్దై. “వల్లనై” ఇత్యాది క్కెల్లామ్ తాత్పర్యసరజ్జలై యరుళిచ్చయ్ కిటార్ (అక్లేయ త్యాది). “వల్లనై” ఇత్యాది క్కెల్లామ్ కొన్న విరణ్ణు భావతైయుమ్ తిరువుళ్ళమపన్ద్రో,

లయా వీడజై కొన్దాప్పోలే నమ్మడైయ స్త్రీత్వాభిమానత్తై పోక్కి
నవనై. (మాన్ద్రానై మాన్ద్రుక్కివల్లనై) చాణూరముష్టికాది
కళై నిరసిత్తాప్పోలే, నమ్మైత్తోడు శేరవాట్టాత ఇడైయరుడైయ
సజ్జుల్పత్తైప్పోక్కినవనై. (మాయనై) ఎతిరికళై త్తాన్ తోట్టిక్కు
మాపోలే నమ్ కైయిలే తోన్ద్ర ఆశ్చర్యభూతనై. (పాడ) నమక్కు
అవన్ తోఱ్ఱుమ్ తోల్విక్కు త్తోన్ద్రుప్పాడ. ... ౧౫.

“పాడ” ఎన్దుకు త్తాశ్చర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నమక్కిత్యాది). “పాడక్కడ
వోమ్” ఎన్దునయమ్ కణ్ణుకోళ్ళు. ... ౧౬.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

పఠినజ్ఞామ్బట్టు. (ఎల్లై) ఇవళ్ వాగైయెయిద పడియెన్నెన్న (శక్తోడు
శక్కరమిత్యాది). ఇళ్ళిళియే - ఇళ్ళమైయెయమ్ కిళియిన్దుడైయ పేచ్చుప్పోలే యిరు
క్కిఱ పేచ్చెయ్ ముడైయవళే ఎన్దుపడి. కిళి బాల్యత్తిల్ వాగై శొల్లవఱియామై
యాలుమ్ బాల్యత్తిల్ వాగై నన్దాయిరామైయాలుమ్ ఇప్పడి కొళ్ళవేణుమ్.

ఇవళ్. పేకాళే కిఱక్కిఱలెన్నెన్న, (ఇవర్ కళైక్కిఱతు తన్నునున్నానన్దు
క్కిత్యాది). “ఇన్నముఱిక్కిలియో” ఎన్దుకు ఇరన్దు లాత్పర్యమ్, (ఉద్దేశ్యమ్
కై పుకున్దాలుమ్) ఎన్దు మాన్దామ్ తాత్పర్యమాకపుమామ్.

(ఉద్దేశ్యమ్) తదీయసంసర్గమ్. అతావతు-తాన్దళ్ వాళలితే వన్దిరుక్కై. తిరు
వాయ్ మొట్టిపాడుకై-చన్ద్రపున్దరిణియిన్ తిరుప్పవైక్కిల్. (శొల్వరెన్దునరుళుకైయ
మసహ్యమామాపోలే) ఎన్దు-తిరుకోట్టియూర్ నమ్మి పెరియనమ్మ ముతలానార్
తిరువాయ్ మొట్టి యనుసని తిరుక్క చెల్వరెన్దునరుళినాప్పోలే అసహ్యమెన్దుపడి.
“నన్దేమిర్” ఎన్దువుమ్ వ్యక్తోక్తి. “శిలెన్ద్రయేన్దిన్” ఎన్దుతోడుకూటియరుళి
చ్చెయ్ కిఱార్ (నీన్దళ్ వాయ్ తిఱవాతిరుక్క వల్లికోళాకిలిత్యాది). వత్తెయన్ కట్టరై
కళ్ పన్దేయన్ వాయటితుమ్, ఎన్దు - నీకట్టరైకళ్ శొల్లవలై ఎన్దు పన్దేయన్
వాయటితుమెన్దుపడి. “ఉన్” ఎన్దు - నీయెన్దుపడి. “నన్దేమిర్” ఎన్దుపదత్తైక్క
టాక్షి తరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నన్దేమిరన్దు ఉఱవన్ద శొల్లాలేయిత్యాది). (వెట్టిమై
చ్చోల్) కరిన్తోక్తి. “శిలెన్ద్రయేన్దిన్” ఎన్దువాక్యత్తై క్కటాక్షిత్తుక్కిన్దురుళిచ్చె
య్ కిఱార్ (శొల్లిన్ద్రచ్చొల్లియిత్యాది).

౧౫-పా, ఎల్లే వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయరప్పడి. . ౧౫

నాన్టానాయడుకతెన్నా తే “నాసే” ఎన్ట వవకారవ్యావర్త్యమ్ (ఉన్వాళలితే యిత్యాది). “ఒలైసీపోతాయ్” ఎన్ట తుక్కిరణ్ణు తాత్పర్యమ్. (అథ్వాన్ వార్తాయై నిన్తె ప్పతు) ఎన్ట తు-క్రిమికణ్ణునుపద్రవత్తాలే ఎమ్మెరుమానార్ తిరునారాయణపురత్తుక్కె-
 ట్టనరుళిసపోతు అథ్వాన్ పెరుమాళ్ సేవిక్క పెరురుళ, తిరువాళలితే యరున్దవర్
 కళ్ శిలర్ వేణ్ణా వెన్టతకైయ, అతిలే శిలర్ “అథ్వాన్ నల్లవర్ పోకవిడున్దోళ్”
 ఎన్న, “ఇన్ద వర్తమానమేతు” ఎన్టాథ్వాన్ కేటరుళ, “ఎమ్మెరుమానార్ సంబన్ద
 ముడైయారై పెరుమాళ్ సేవిక్క-పోకాతపడి తకైన్ద కిడక్కిటతు” ఎన్న,
 “ఆత్తగుణజ్ఞో ఆచార్యసంబన్దత్తుక్కుడలెన్ట శొల్లువర్కళ్, ఎన్నుడైయ ఆత్తగుణ
 జ్ఞో ఎమ్మెరుమానార్ సమ్మన్దత్తై యఱుత్తుక్కుళ్ళుకైక్కుడలాయ్త్తు” ఎన్ట ధార
 ప్పట్టరుళి “నమక్కుళ్ళెరుమాళ్ వేణ్ణా, ఎమ్మెరుమానార్ సమ్మన్ద మేయమైయమ్”
 ఎన్ట మీణ్డెన్దరుళినారామ్. అన్తై నిన్తెక్కిటతెన్దపడి.

(మెయ్క్కాట్టుక్కుళ్ళుకైక్కు ప్రయోజనమ్ తనిత్తనియేపార్క్కెయమ్
 అనుభవిక్కెయమ్) ఎన్ట తు - ఎమ్మెరుమాన్మోతు తన్దళై ప్రత్యేకమ్ ప్రత్యేకమ్
 కటాక్షిక్కెయమ్ స్పర్శిక్కెయమ్ మెన్దపడి.

“మాన్ద్రానై మాన్ద్రాక్షిక్క వల్లానై” శత్రుక్కుళుడైయ శాత్రవత్తైప్పక్క
 వల్లానై. మాన్ద్రు - శాత్రవేమ్. “వల్లానైకొన్డానై” ఇత్యాదిక్కుత్తాత్పర్యాన్త
 రమ్ (అన్తే కువలయాపీడతైయిత్యాది వాక్యద్వయేన). (అవర్కళ్ పడుమత్తై) తన్కై
 యిలే శత్రుక్కుళ్ తోఱుమత్తై. [మాయనై ప్పాడుకైక్కు ఒలై సీపోతాయ్]
 ఎన్దన్దయమ్.

ఇప్పాట్టుక్కు స్వాపదేశమ్.—శ్రీవైష్ణవర్కళ్ సమవాయదర్శనమ్ అభిమతి
 మాయరుక్కుమవర్కళ్ కక్కుణ్ణ కాల్ అన్దసమాహమాక అవర్కళ్ ఉకక్కై
 స్వరూప మెన్ద. ౧౫.

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

(ఎల్లే ఇళిళియే ఇత్యాది) [మాయనై ప్పాడుకైక్కు - ఎల్లే - ఇళిళియే
 ఎన్ట తుడణ్ణి, పోన్దెణ్ణిక్కుళ్ళో] ఎన్దన్దయమ్. ౧౫.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

పతి నాణామ్బాట్టు. (నాయకనిత్యాది) ముతలజ్జుపాట్టలే - భగవదనుభవోప
కరణై యరుళిచ్చెయ్తు, ఎఱుప్పకీట పత్తుప్పాట్టిలుమ్ వైత్తుక్కొంబు ముతల్ పాట్టి
ల్ భగవదేకభోగరాన శ్రీవైష్ణవర్కళి, అనన్యప్రయోజనరాయ్ ఇవ్విషయత్తిల్
దేశికరనిక్కే- యిరుప్పారై అవర్కళి పక్కల్ పరివారే దేశికరాకుక్కై తడకుక్కు
కృత్యమెట్టిరుక్కై శ్రీవైష్ణవత్వలక్షణమెట్టు అవర్కళి స్వభావతై చొచ్చిలుకిటతు;
ఇరణ్డామ్ పాట్టిల్ - భగవద్విషయత్తిల్ జ్ఞాతమానవర్ధమ్ ఒరువనుక్కు విస్తృతమా
నాల్ తజ్జళి పరివారే, (౧) “బోధయత్తపరస్పరమ్” ఎన్నిటపడియే అతివిక్రై శ్రీ
వైష్ణవర్కళుక్కు స్వరూపమెన్నిటతు, మూన్టామ్ పాట్టిల్ - భగవదనుభవత్తిల్ ప్రత్యా
సన్నరాయరుప్పారైక్కుఱిత్తు సాపేక్షరాయరుక్కైయుమ్ అవర్కళి మున్నిట్టు
ఈశ్వరనైప్పగ్గుక్కైయుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు స్వరూపమెన్నిటతు; నాలామ్ పా
ట్టిల్, (౨) “తత్తస్య సదృశంభవేత్” ఎఱు - పూర్వార్థనిష్ఠరా యిరుప్పారై భగవ
త్ప్రేమాతిశయత్తారే తదీయభోగరా యిరుప్పార్దక్కుమ్ అవర్కళి భోగార్థమాక
రైరిక్రై శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు స్వరూపమెన్నిటతు, అజ్ఞామ్ పాట్టిల్ - (౩) “జ్ఞానీ
త్వాతైవ మేమతిమ్” ఎఱుమ్, (౪) “అహంసచమమప్రియః” ఎఱుమ్ అవకాపక్షపతి
త్తిరుప్పార్ తిఱత్తు నిత్యసాపేక్షరాయరుక్కై స్వరూపమెన్నిటతు, అజ్ఞామ్ పాట్టిల్ -
భగవత్సన్మన్థమ్ విచ్చేదియా తే పోన్దవాచార్యసన్తానప్రనూతర్ ననుక్కు-పూజ్యరెఱుమ్
అవర్కళి డియాక భగవత్సమాశ్రయణమ్ పణ్ణుక్కైయుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు స్వరూప
మెన్నిటతు, ఎఱుమ్ పాట్టిల్ - భగవద్విశేషమసహ్యమామ్బడి అవగాహితవర్కళి నను
క్కుదేశ్యరామళవన్తిక్కే, తత్సన్మన్థి సన్మన్థికుమ్ ఉదేశ్యరెట్టిరుక్కై స్వరూప
మెన్నిటతు, ఎఱుమ్ పాట్టిల్ - భగవదనుభవపరికరమాన జ్ఞానవైరాగ్యభక్తికళాల్
పూర్ణరాయరుప్పార్ తిఱత్తు తదర్థమాక శ్రీవైష్ణవర్ సాపేక్షరాయరుక్కై స్వరూపమెన్ని
టతు, ఒన్పతామ్ పాట్టిల్ - భగవద్విషయత్తిల్ మూట్టుక్కై అధికరిత్తనిర్వాహ
కర్ మున్నాక భగవదనుభవమపణ్ణుక్కై స్వరూపమెన్నిటతు; పత్తామ్బాట్టిల్ - శ్రీవైష్ణ
వర్కళి సమూహమ్ అభిమతమాయుక్కుమవర్కళి క్కణ్డాల్ అన్దసమూహమాక,

(౧) గీ-౧౦-౯.

(౨) రా-సు-౩౯-౩౦.

(౩) గీ-౭-౧౨.

(౪) గీ-౭-౧౭.

౧౬-పా, నాయకనాయ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౧౨౭

అవ. — పతినాతామ్బట్టు. కీర్త్ ప్పత్తుప్పాట్టాలుమ్ - ముచ్చు
డవుణర్ న్దవర్ కళ్ ఊటల్లుకిటవర్ కళై యెఱుప్ప, ఎల్లారుమ్ కూడివర్
శ్రీనన్దగోపర్ తిరుమాళికైయిలే శెఱ్ఱు, కోయిల్ కాప్పానైయుమ్
తిరువాళల్ కాప్పానైయుమ్ ఎఱుప్పుకితార్ కళ్. (౧) “శెయ్యారన
శెయ్యోమ్” ఎఱ్ఱు పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞైయై అనుహనపర్య న్దమాక్క వేణుమే,
తదీయరై మున్నిట్టు ప్పల్ త్తాతవన్తు ముత్తై తప్పిన శూర్వణపై పట్టెఱు
పడుమత్తనై. (౨) “వల్లపరిశువరువిప్పరేలతుకాణ్ణుమ్” ఎఱ్ఱుమ్
పెరియాభ్రూర్ తిరుమకళితే ఇవళ్.

మూ. — నాయకనాయ్ నిన్ద నన్దకోపరుడైయ
కోయిల్ కాప్పానే కొడిఱ్ఱోన్దుమ్ తోరణ
వాళల్ కాప్పానే మణిక్కతవమ్ తాళ తిఱువాయ్
ఆయర్ శిఱుమియరోముక్కు అడై పడై
మాయ్ మణివణ్ణక నెన్నెలే వాయ్ నేర్ గ్దా
తూయోమాయ్ వన్దోమ్ తుయిలెఱు పాడువా
వాయాల్ మున్న మున్నమ్ మాల్ త్తాతే యమ్మా నీ
నేశనిత్తై క్కతవమ్ నీక్కేలోరెమ్బావాయ్. ౧౬.

అవర్ కళై యుక్కై స్వరూప మెఱిఱుతు ఎఱ్ఱు అతాయిఱుప్పడియిలే యరుళిచ్చెయ్
స్వాపదేశత్తై క్కణ్ణుకొళ్వతు.

అవ, కీర్త్ ప్పత్తుప్పాట్టుక్కుమ్ ఇప్పాట్టుక్కుమ్ పేటికాన్దతియై యరుళి
చ్చెయ్ కిఱార్ (కీర్తీత్యాది). కోయిల్ కాప్పానాయరుక్కుమ్ తిరువాళల్ కాప్పానై
ఎఱుప్పుకితార్ కళెఱ్ఱుమ్ ఓరవతారికై కణ్ణుకొళ్వతు. మున్ను పెఱ్ఱళకణ్ణళిరేహాయ్ అవ
రవరై ప్పేరైచ్చొల్లియెఱుప్పినాప్పోలే, ఇఱుమ్ నోన్బుక్కువన్దు ఎఱుప్పున్దో శెఱ్ఱు శొల్లి
ప్పొన్దకృష్ణకొప్పేరైచ్చొల్లి క్కుప్పిడవేణ్ణియరుక్క ఇవర్ కళై యత్తైక్కిఱు తెన్నెన్న
వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (శెయ్యారనవిత్యాది). (పెరియాభ్రూర్ తిరుమకళితే యవళ్)
ఎఱ్ఱుక్కు-అణ్ణాశేయ్ తనై గోపిమారాక భావితరుక్కుయాలే ఇఱ్ఱకన్ద వీకవనన
మాక చొల్లలా మెన్తుకరుత్తు.

వ్యా.— (నాయకనాయనిన్ఱ నన్దకోపనుడై య కోయిల్ కా ప్పానే) శ్రీనన్దగోపర్ తిరుమాళ్ళికైక్కు కావలాయ్ ఎజ్జళుక్కు నాయ కనానవనే! “నాయకణ్” ఎన్ఱు-శ్రీనన్దగోపరై చ్చొల్లవుమామ్. ఇవర్ కళాల్ పెఱుమవనన్ఱో నాయకనావాణ్, ఇవనై “నాయకణ్” ఎన్నిఱ తెన్నెన్న; (౧) “పాపిన్ఱి క్షత్రబన్ధుశ్చ పున్జరీకశ్చ పుణ్యకృత్ । ఆచార్యవ త్తయా ముక్తౌ తస్మాదాచార్యవాన్ భవేత్ ” ఎన్ఱు - ఫలసిద్ధి ఆచార్యనాలే యాకై యాలే ఉపకారకనై “నాయకణ్” ఎన్నితార్ కళో. ప్రధానశేషియిత్కాట్టల్ ద్వారశేషికళే యెజ్జళుక్కు శేషికళెన్నితార్ కళో. (నన్దకోపనుడై యకోయిల్) నాజ్జళాశ్రయిక్కిఱవణ్ పరతన్త్రిన్ ; తజ్జళై శేషికళాకవైక్కు ఇన్ఱై వారోడే పరిమాఱవిఱేయిఱ్ఱు వన్దవతరి త్తతు. (౨) “అదియార్ నిలాకిన్ఱ వై కున్దమో” ఎన్ఱు-పరమ పద త్తిలుమ్ తాణ్ పరతన్త్రినాయ్ అవర్ కళిట్ట వల్లక్కాయితే యిరుప్పతు. (కోయిల్ కాప్పానే) శిఱుప్పెల్లణ్ణాకై యాలే, అవణ్ తొట్టిలై యిట్టు చ్చొల్లకితార్ కళో. “ఇన్న తు పిడిప్పాణ్” ఎన్నుమాపోలే. అవ నుముకక్కు-మ్బడియాలే శొల్లకితార్ కళాకవుమామ్. ఇత్తాల్ - శేష

“నాయకనాయనిన్ఱవనే! నన్దకోపనుడై యకోయిల్ కాప్పానే!” ఎన్ఱు శబ్దార్థమ్ వివక్షిత్తు, నాయకనాకైక్కుమ్ కోయిల్ కాప్పానాకైక్కుమ్ పేతువాక త్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కితార్ (శ్రీనన్దగోపరిత్యాది). (ఇవర్ కళాల్ పెఱుమవన్) ఎన్ఱు తు-ఇప్పెల్లణ్ణాల్ పెఱుప్పడుమవనాన కృష్ణ నెన్ఱపడి. ఆచార్యనైప్పాలే ఉపకారకత్వేన ఉపచరిత్తు, “నాయకణ్” ఎన్ఱార్ కళెన్ఱు ఒరుపరిహారమరులిచ్చెయ్ తు, శేషిత్వత్తై ప్పూర్ణి చ్చొల్లకితార్ కళెన్ఱు పరిహారాన్తరమరులిచ్చెయ్ కితార్ (ప్రధానేత్యాది). స్వాపదేశత్తిల్, ద్వారశేషికళో - తదియర్. సిగ్గళో, “కృష్ణణ్ కోయిల్”, ఎన్నాతే “నన్దకోపణ్ కోయిల్” ఎన్నిఱ తెన్నెన్న పరులిచ్చెయ్ కితార్ (నాజ్జళిత్యాది). పేరై యిట్టడైయ్ తే “కోయిల్ కాప్పాణ్” ఎన్ఱుత్తుక్కు ఇరణ్ణువిధమాక త్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కితార్ (శిఱుప్పెల్లళిత్యాది). ఇరణ్ణుతాత్పర్యత్తుక్కుమ్ శేర స్వాపదేశత్తిల్ ఫలిప్పిక్కితార్ (ఇత్తాలిత్యాది).

౧౬-పా, నాయకనాయ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి.. ౧౮౯

వృత్తి ప్రయుక్తమానపేరే ఆత్మపుక్కుప్పేరెన్నుమిడమ్ తోన్ద్రుకి
అతు. (౧) “యథోచితంశేషభిర్యతే జనైః” ఎన్నక్కడవతిజే.

(కొడిత్తోస్తుమ్ తోరణవాశల్ కాప్పానే) అవ్ కణ్ణాలే “పో
జ్జోళ్” ఎన్దు శొల్ల, తిరువాశల్ కాక్కిటవనై వన్దెఱ్ఱుప్పకిటార్ కళ్.
“కోయిల్ కాప్పాన్” ఎన్దు - అఱ్ఱులైక్కుమ్ నిర్వాహకనాయ్, అవ
న్దన్నయ్ కొడిత్తోస్తుమ్ తోరణవాశల్ కాప్పానెన్నవుమామ్. శ్మేత్రా
భిపతితనై “కోయిల్ కాప్పాన్” ఎన్దు, వేతే తిరువాశల్ కాప్పానై
చ్చొల్లిన్ద్రుకవుమామ్. ఆర్ విఱ్ఱుమ్ పణ్ణకిటార్ కళ్ వేన్దు భయ
ప్పట్టు ఎల్లార్ కాల కళిలుమ్ విఱ్ఱుకిటార్ కళ్. (కొడిత్తోస్తుమ్ తోరణ
వాశల్ కాప్పానే) ఆర్తరక్షణత్తుక్కు కొడికట్టి త్తోరణముమ్ నట్టు
వైత్తాట్పోలే, పెణ్ణళ్ తడుమాన్ద్రుమ్ తీర ముకమ్ తరుకై క్కన్జో ఉనై
యిఱ్ఱు వై త్తతు.

(మణిక్కతవమ్ తాళ్ తిఱవాయ్) (౨) “పొన్నియలుమ్ మాడ
క్కవాడమ్ కడన్దువుక్కు” ఎన్నునూపోలే పుకువారై తన్నభుకాలే
కాఱ్కట్టుమ్ కతవినుడ్డయ తాళ్ తిఱవాయ్. తిరువాశలుక్కుళ్ పుకు
వారై కాఱ్కట్టుమ్ ఇతు; అవ్ పుక్కారై ప్పుటప్ప డాతపడి కాఱ్క
ట్టుమ్ తన్నభుకాలే.

(అఱ్ఱులైక్కుమ్ నిర్వాహకనాయ్) ఎన్దు తు-వాశలుక్కుమ్ కాప్పా నేయ్
పడి. కోయిలెన్దు - దివ్యదేశవాచియాక వివక్షిత్తు మాన్ద్రామ్ తాత్పర్యమదలి
చ్చెయ్ కిటార్ (శ్మేత్రేత్యాది). తిరువాశల్ కాక్కుమవరై అనుమతికొణ్ణాలన్దు
యాతో, ఇప్పడి ఇవర్ కళై యత్తైప్పానెన్నెన్న (ఆరిత్యాది).

కతవు కాల కట్టుకయై సదృష్టస్తమాక ఉపపాదిక్కిటార్ (తిరువాశలు
క్కుళ్ళి త్యాది).

(౧) స్తోత్ర-౪౦. “నివాశశయ్యాఽసనపాదుకాఽంశుకోపధానవర్షాఽఽ
లపచారణాదిభిః । శరీరభేదస్తవశేషతాజ్ఞతై ర్యథోచితం శేష భిర్యతే జనైః”.

(౨) పెరి-తిరుమ-౭౩.

“తాళ్ తిఱవాయ్” ఎన్ఱవాణే, అవణ్, భయముళ్ళుదేశ్ త్తిలే మధ్యరాత్ర్ త్తిలేవన్ఱు తిఱక్కవన్ఱైక్కిఱ నీజ్జళారెన్న; (౧)*భయానా మపహారియిరున్దవిడ త్తిల్ భయమెన్నెన్న; కాలమ్ త్రేతాయుగమాయ్, తమప్పనార్ శమ్పరాన్తకనుమాయ్, ప్పిల్లైకళ్ తాజ్జళుమ్ ఆణ్ పులికళాయ్, మన్త్రికళ్ వనిష్ఠాదికళాయ్, ఊరుమ్ తిరువయోధైయి యాయ్ భయనున్దొరుక్కిఱతో? కాలమ్ కలిక్కుత్తోళ్ తీణ్ణియాన ద్వాఁరాన్తమ్, తమప్పనార్ సాధు శ్రీనన్దగోపర్, ఇవర్కళ్ శిఱుప్పిల్లైకళ్, అతుక్కుమేలే తీమ్పర్కళ్, ఊర్ ఇడైచ్చేరి, కంసన్ శత్రు, ఎఱ్ఱుమ్ పూణ్ణుకళెల్లామ్ అనురప్పూణ్ణుకళ్, భయజ్జెట్టిరుక్కులామో వేన్న; పెణ్ణుక్కు భయప్పడవేణుమోవేన్న, శూర్పణఖై పెణ్ణొన్ వేన్న; అవళ్ రాక్షసి, నాజ్గళ్ *ఆయర్ శిఱుమియర్, ఇవనుక్కు ఎన్ వరుక్కిఱతో! ఎన్ఱు వయిఱుపిడిక్కుమిడైయర్క్కు ప్పిఱన్దవర్కళన్ఱొ వేన్న; పూతనైక్కుప్పిన్ఱు ఇడైచ్చిక్కుళ్ళన్ఱొ భయప్పడవేణుకిఱ తెన్న; (శిఱుమియరోముక్కు) కృత్రిమమతియాత శిఱుప్పెణ్ణైన్న;

వారైయిలే యతియలమ్, వన్దకార్యతై చొల్లుణ్ణోణ్ఱెన్న; (అతైవతై) నోన్ఱుక్కు ప్పతై వేణ్ణివన్దొ మెన్న; అతువాకిల్ తిరుప్పళ్ళి

“ఎజ్జళుక్కునాయ్ నేర్ న్దాన్” ఎన్నవమైర్దిరుక్కు, “శిఱుమియర్” ఎన్ఱిఱ విడత్తిల్ - శ్రీత్వమ్ శొల్లుకైక్కుమ్, “ఆయర్” ఎన్ఱు - ఇడైయర్ సమ్మన్దమ్ శొల్లు కైక్కుమ్, “శిఱుమియర్” ఎన్ఱు-బాల్యమ్ శొల్లుకైక్కుమ్ ప్రశ్నప్రతివచనము ఖేన భావమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తాళ్ తిఱవాయ్ త్యాది).

మేలుక్కువతారికై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (వారైయిలేయ్ త్యాది). అతైతల్ - శబ్దికైయామ్, అప్పడిప్పట్టపతైయెన్ఱు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్ పన్ద్రే త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నోన్ఱుక్కు త్యాది). నీలమణిపాన్ద వడివుడైయవనెన్ఱు శబ్దార్థమాయ్

(౧) వి-పు-౧-౧౭-౩౬ “భయంభయానామపహారిణిన్ధితే మనశ్యనన్తే మమ కుత్ర తిస్త్రియన్తిన్ స్పృతేజన్తజరాన్తకాని భయాని సర్వాణ్యపయాన్తి తాత.”

యుణర్ న్దాల్ విణ్ణప్పమ్ శేయ్ కిటామ్, అవ్వళవుమ్ నిల్లుజ్జోళెన్న;
 (మాయనిత్యాది) నీ ఇన్దటివిక్కవేణ్ణాతపడి నెన్నెల్ శ్రే శొల్లిప్పన్దాన్.
 (మాయన్) పెణ్ణళ్ గోష్ఠియిల్ తాత్తినిన్దు పరిమాజీనపడి. (మణివ
 ణ్ణన్) తాత్తినిల్లావిడిలుమ్ విడనొణ్ణాత వడివల్లుకు, పూవల్ న్దాటాన్దే
 వార్తెశొల్లుకిటపోతై ఓప్పస్సురఃమెన్నవుమామ్. (౧) “వాగ్గీశ్రీమాన్”
 (నెన్నెల్) ఉన్కాల్తై ప్పిడిక్కవేణ్ణుకిట విన్దుపోలేయో? అవన్కాల్తై ప్పిడి
 క్కవిరున్ద నెన్నెల్ ముమ్ ఒరునాళే! ఎన్గిఱార్కళ్. (వాయ్ నేర్ న్దాన్)
 ఓలక్కత్తిలే ఒరువార్తై శొన్నానాకిల్ మెయ్యాక వేణుమోవెన్న;
 (౨) “కృష్ణే న మే మోఘం వచోభవేత్” ఎన్దు ఒరుత్తిక్కు
 చొన్నవార్తై అవళ్ విషయత్తిల్ ప్పుతాయ్ త్తతాకిలన్దు ఇవ్వాన్దై
 యుమ్ ప్పుతావతెన్న;

ఒరుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్తు, “వాయ్ నేర్ న్దాన్” ఎన్దతైక్కటాక్షిన్దు, మణి-పన్ద
 రాగమాయ్, వణ్ణమ్ - అధరత్తిక్ వర్ణమాయ్, తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కిఱార్
 (పూవిత్యాది). (స్ఫురణమ్) స్రకాశమ్. వార్తెశొల్లుమ్పోతై త్తిరువధరత్తిల్ ఇవన్దై
 “శ్రీమాన్” ఎన్ద తెన్దు తిరువుళ్ళుమ్పల్దై ప్రమాణమ్ కాట్టుకిఱార్ (వాగ్గీత్యాది).
 “బుద్ధిమాన్ సీతిమాన్ వాగ్గీ శ్రీమాన్ శత్రునిబర్హణః” ఎన్దువచనశేషమ్, “నెన్నెల్”
 ఎన్నవ మైన్దుక్క, “నెన్నెల్” ఎన్దు ఏవకారన్దుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్
 (ఉన్కాల్త్యాది). “శొన్నాన్” ఎన్నాతే “వాయ్ నేర్ న్దాన్” ఎన్దతై క్లాఘ్య
 తై తోన్దుకైయాలే అరుక్కుభావతైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఓలక్కత్తిలేయత్యాది).
 (ఒరుత్తిక్కు) - ద్రౌపదిక్కు.

(౧) రా-బా-౧-౮. “ఇత్వోకువంశప్రభవో రామోనామ జనై శ్శృతిః” నియ
 తాన్తామసూపిహ్యో ద్యుతిమాన్ ధృతిమాన్ వశీ! బుద్ధిమాన్ సీతిమాన్ వాగ్గీ శ్రీమాన్
 శత్రునిబర్హణః”.

(౨) భారతే-ప్రాపదీమృతికృష్ణః, “ద్యౌఃపతేత్ పృథివీశ్యద్ధిమవాభోచ్చ
 కలీభవేత్” । శుక్ష్మేన్దోయనిధిఃకృష్ణే నమేమోఘంవచోభవేత్.”

శొన్నానేయాకిలుమ్ నీజ్గళ్ ప్రయోజనాన్తరపరైకళన్టోవెన్న;
(తూయోమాయ్ వన్దోమ్) “వత్తై” ఎన్ఱు-ఒరు వ్యాజమ్, అనన్యప్ర
యోజనై కళ్ నాజ్గళ్. అతావతు-అవనుక్కు మజ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుమ
తోఱ్ఱియ త్తజ్గళుక్కొన్ఱిన్ఱియిలేయిరుక్కై. (వన్దోమ్) అవణ్ శెయ్వుత్తై
నాజ్గళ్ శెయ్తోమెన్ఱై.

నీజ్గళ్ అనన్యప్రయోజనై కళెన్ఱైక్కు అజ్జైయాళమెన్నెన్న; (తు
యిలెఱుపాడువాణ్) తిరుప్పళ్ళియెఱుచ్చి పాడవన్దోమ్. (౧) “సమయా
బోధిత శ్రీమాన్ సుఖసుప్తపరన్తపః” ఎన్ఱు - పిరాట్టి ఉఱుక్కుకిఱ
పడియై క్కణ్ణు ఉకన్దాళ్; ఇవర్ కళ్ అవనుఱురుమ్పడియైక్కాణ అజ్జై
ప్పడుకిఱార్ కళ్.

అజ్జనేయాకిల్ తిఱక్కిఱ్ఱేణ్, నిల్లుజ్గోళెన్న; (వాయాల్ మున్న
మున్నమ్మాల్ తాతే) ఎజ్గళై ముఱ్ఱుడనిషేధియాతోఱ్ఱియ వేణుమ్.
నెజ్జాల్ నిన్ఱై తాయాకిలుమ్ వాయాల్ నిషేధియాతోఱ్ఱియ వేణుమ్.
ఉణ్ కై యతుకిఱాయ్ ఇవర్ కళుక్కు, అవణ్ కై యతిఱే వాణాళ్. (౨)
“వధ్యతామ్” ఎన్ఱు వర్ తామే, (౩) “ అన్ఱాభిస్తుల్యోభవతు ” ఎన్ఱు

పిరాట్టియెఱ్ఱే ఉఱుక్కుకిఱపోలైయిల్ అజ్జికై ఈడుపట్టిరుక్కవేణ్ఱియ
రుక్క, తిరుప్పళ్ళియెఱుచ్చి పాడ వరక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సమ
యేత్యాది).

నెజ్జై నిషేధిక్కైయెనినైత్తు నిల్లుజ్గోళెన్ఱతాక త్తిరువుళ్ళమ్ పగ్గి త్తాత్పర్య
మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఎజ్గళైయత్యాది). “మున్నమున్నమ్” ఎన్ఱు పైన్ఱయాలే-నోన్ఱు
కుప్రథమమ్ విఱ్ఱువార్తై శొల్లాతోఱ్ఱియ వేణు మెన్నమ్ ఇవర్ కళభిప్రాయత్తై యరు
ళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఉణ్ కైయత్యాది).

(౧) రా-సు-౩౮-౨౪ - “ వాయసేన తతస్తేన బలవత్ క్లిశ్యమానయా | స
మయా బోధిత శ్రీమాన్ సుఖసుప్తః పరన్తపః.” (౨) రా-య-౧౭-౨౭-రాకుం
ప్రతినుగ్రీవః “వధ్యతామేష తీవ్రేణ దణ్డేన సచివైస్సహ | రావణస్య నృశంసస్య భ్రాతా
హ్యేష విభీషణః.” (౩) రా-య-౧౮-౩౮, “తస్మాత్ప్రిప్రం సహస్రాభి స్తుల్యో
భవతు రాఘవ | విభీషణో మహాప్రాజ్ఞః స్సభిత్యం చాబ్ధ్యుపైతు నః”.

౧౬-పా, నాయకనాథ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౧౯౩

విన్బితే అవకాసతై పెద్దతు. (అమ్మా) పచ్చై యిడుకితార్ కళ్. ఉళ్ళి
రుక్మిణవనో నాధన్, నీ యలైయోవెన్న ;

తాళై యురువి క్కతవై త్తళ్ళిక్కోడు పుకురుజ్జోళెన్న , (నీ నేక
నిలై క్కతవమ్ నీక్కు) అతు ఉన్నిలుమ్ పరివుడై త్తాన కతవు, ఎక్కాల్
తళ్ళిప్పోకాతు, నీయేతికక్కవేణుమెన్దితార్ కళ్ ; చేతనాచేతనవిభా
మిన్దియే, ఇప్పురిలుళ్ళు తెల్లామ్ అనుకూలమాయిరుక్మిణఃఽడి. కంసన్
పడై పీట్టిల్ ఎల్లామ్ ప్రతికూలమాయిరుక్కుమాపోలే. (నేకనిలై
క్కతవమ్) శెఱిన్దిరుక్మిణ కతవై యుమ్ నిలై యాయుమ్. (నీక్కు)
నీయేవన్దు తికక్కవేణుమ్. ౧౬.

“నేకమ్” ఎన్ఱ తినర్థమ్ (అతువిత్యాది). “నేకమ్” ఎన్ఱ తుక్కు - శేషీనాక
అర్ధాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (శెఱిన్దిత్యాది). ౧౬.

శిన్న. అరుమ్బదమ్.

పతినాతామ్బట్టు. (నాయకన్) ద్వారపాలనై ఎ్దుప్పకిట లేతు క్కెన్న
(శెయ్యాతనశెయ్యామిత్యాది). ఎల్లరుళ్ళూడ వె్దుప్పవేణుమో, ఒరుత్తరవన్దె్దుప్ప
నాల్ పోరాతోవెన్న (శెయ్యాతనవిత్యాది) ఎన్ఱమామ్. అన్ఱిక్కే, పెన్ఱిక్కే ఒరుత్త
యొరుత్త రె్దుప్పకిటతణ్కు ప్రయోజన మెన్నెన్ఱ శజ్జైక్కుత్తిరమాకవుమామ్.

“ఇవర్ కళాల్ పెలుమవనన్ఱో నాయక నావాన్” ఎన్ఱ శజ్జైక్కు ప్పరిహారా
న్తరమ్ (ప్రధానశేషియిత్కాట్టిలిత్యాది). అతావతు-అవ నే నాయక నెన్ఱపడి. ప్రధాన
శేషి - కృష్ణన్, నన్దగోపర్ ద్వారశేషి. చాటువాయ్, వాశల్ కాక్కిటవనాతల్,
తదీయరాతల్. కృష్ణన్ కోయిలెన్నా తే “నన్దకోపమడైయోకోయిల్” ఎన్నానె
నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (నాన్దకాశ్రయిక్కిటవనిత్యాది). “అయర్వలుమమర్ క
శతిపతి” ఎన్ఱ పరమపదత్తిలే స్వతన్త్ర నాయురుక్కిట కృష్ణనై ప్పరతన్త్ర నెన్నానె
నెన్న, అన్ఱుమ్ స్వతన్త్ర నన్ఱు, పరతన్త్ర నాయురుక్కుమ్, అప్పడి యిరున్దాలుమ్
అన్ఱుడైయ పారతన్త్ర త్తుక్కు నిత్యసూరికళిశైయామైయాలే తన్దై శేషికళాకవిశై
న్దిరుక్కిట సంసారికళోడేపరిమాట విశ్లేషన్ద అవతరిత్తానెన్దితార్ (తన్దై శేషికళాక
విత్యాది). అన్ఱే పరతన్త్ర నాయురుక్కుమోవెన్న (అడియార్ నిలాకిన్ద విత్యాది). పూన్ది

వాచియాకచ్చుల్లాతే, “కాప్పానే” ఎన్నిట తెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (శిలు ప్పెణ్ణిత్తాది).

కోయిల్ కాప్పానుమ్ తిరువాళల్ కాప్పాను మెరుత్తెన్నెత్తల్, తనిత్తనియే ఇరణ్డుపేరైయు మెట్టుప్పకిటార్ క శెన్నుతల్. కణ్ణవర్ క శ్శేల్లైయు మెట్టుప్పకిట తెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఆర్ విఘ్నమిత్యాది).

అవనన్టో పుణప్పడాతపడి భోగ్యతైయాలే కాలొకట్టుకిటవన్నెన్న (అవన్ పుక్కానైయిత్యాది). అన్టిక్కే, “మణిక్కతవమ్” “మణివణ్ణన్” ఎన్నిట పదద్వయతైయుమ్ కటాక్షిత్తుక్కొణ్ణు అరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (తిరువాళలుక్కుళ్ పుకువారైయిత్యాది). (అయోధ్యై) ఎన్ఱతు - సాళిప్రాయమ్ - యోద్ధమక క్యా అయోధ్యేతి. ద్వాపరాన్త మాకైయాలే కలికాలత్తుక్కుత్తోళ్ తీడ్డియెన్ఱ పడి. అతావతు - సద్వక మెన్ఱపడి.

అత్తైపత్తై - కొట్టప్పడుకిటపత్తై, వేణ్ణివన్దోమితి శేషః. నెన్నెరే - నేర్ న్దో. నేర్ న్దాన్ - శోన్నాన్. వార్తై యరుళిచ్చెయ్యమ్మాత్తకాయరుక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (వాగ్గీ శ్రీమాన్) ఎన్ఱ. హర్దమానతాత్పర్యమ్ (ఉన్ కాలై ప్పిడిక్కిట విత్యాది). (అవన్ కాలైప్పిడిక్కు) ఎన్ఱతు - అవనెన్ఱళ్ కాలైప్పిడిక్కు వెన్ఱ పడి. “నేర్ న్దాన్” ఎన్ఱతుక్కు సర్వస్వదానమాక త్తోన్ఱ్ఱుకైయాలే యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఓలక్కత్తిరే యిత్యాది).

(సిద్ధళ్ ప్రయోజనాన్తరపరైకళన్టో) ఎన్ఱతు-అవనన్ఱ ప్రయోజనైకళాయన్ఱే, నోన్ఱుక్కు ప్పత్తైకేట్టైక్కాక వన్ఱవర్ కళన్టో వెన్ఱ పడి.

తుయిలెటి - ఉఱక్క మెట్టుప్పకైక్కాక.

మున్నమున్నమ్-ముఱ్ఱడ. మాన్ద్రాతే - నిరోధియాతే. వాయాలెన్ఱ విశేషణ త్తుక్కు త్తాత్పర్యమ్ (నెన్ఱాల్ నిన్ఱెత్తాయాకిలు మిత్యాది). ఉన్ కైయతుకిడా యిత్యాది) జీవనమితి శేషః.

“నేశనిరైక్కతవమ్” ఎన్ఱతుక్కిరణ్ణుపారుళ్, నేశమెన్ఱు - స్నేహమాయ్, నేశతై యుడైయ కత వెన్నుతల్; అన్టిక్కే, నేశమెన్ఱు - శెటివాయ్, శెటిన్ఱ కత వెన్నుతల్. అచేతనత్తుక్కు స్నేహముణ్ణోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (చేతనాచేతన విభాగ మిత్యాది). స్నేహపత్తై త్తిరే నిత్యసూరికి శాకి పుమామ్. ... ౧౯౫

౧౭-పా, అమృతమే వ్యాఖ్యానమ్ మూపాయరప్పడి. ౧౫౫

అప. — పతిసేథామ్బాట్టు. ఇవర్ కళై త్తిరుక్కాపు నీక్కి ఉళేపుకురవిడ, శ్రీనన్దగోపర్ తొడక్కమానారై యెఱుప్పికితార్ కళో. ముఱ్ఱుడ కృష్ణనై పెణ్ణళో కళవుకాణ్ణి తార్ కళో వెన్ఱు నినైత్తు కావ లాకప్పుఱక్కట్టిలే కిడక్కిఱ శ్రీనన్దగోపరై యెఱుప్పికితార్ కళో; అనిరు ధ్ధాఱ్వునై యకప్పడ క్కళవుకాణక్కడవ పెణ్ణళో, అనన్దుకుక్కుమ్ వాయ్ త్తలై యాయ్, (౧) “సాక్షాన్తత్కథమన్తధః” ఎన్ఱిఱ కృష్ణనై క్కళవుకాణ చ్చొల్లవేణుమో?

కుట్టి అరుమ్బదమ్.

(నాయక నాయిత్యాది) మున్నే పురుషకారమాకవుమ్, అన్ఱిక్కే నాయకనాకై యాటమ్ కోయిల్ కాప్పానై యెఱుప్పికితార్ కళైన్దరుళిచ్చెయ్తు, అన్యపదేశ మ్మొక్కుచ్చేర వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆర్ విఘ్నమ్ పణ్ఱుకితార్ కళో వెన్ఱుతుడన్ఱి). అవ నన్ఱో పుఱప్పడాతపడి భోగ్యతైయాలే కాలక్కుటకటవనెన్న, (ఆవన్ పుక్కారై పుఱప్పడాతపడియిత్యాది), అన్ఱిక్కే, మేలే “మణివణ్ణన్” ఎన్ఱపదత్తైక్కటాక్షిత్తు “మణిక్కతవమ్” ఎన్ఱ పదత్తుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (తిరువాళలుక్కు శ్శిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే) ఎన్నవుమామ్. ఓన్ఱసురణమ్ మణిపోలే యిరుక్కిఱ తైన్ఱపడి. “నేకమ్” ఎన్ఱున్నేహమాయ్, న్నేహముడైయ కతవెన్ఱుమున్దినవర్థమ్, ఇరన్డా మర్థమ్—“నేకమ్” ఎన్ఱుపారుత్తమాయ్, పారున్దియిరుక్కిఱ కతవెన్ఱుపడి. మున్దినవర్థ త్రిల్ నిత్యసూరికళై చ్చొల్లకిఱతు. చన్ఱప్రచన్డో ప్రాద్వాళే యామ్యే ధద్ర సుభద్ర కా । వారుణ్యాం జయవిజయా సామ్యే ధాత్రవిధాన్వికా॥ కుముదః కుముదాక్షశ్చ పుండరీకోఽభవామనః । శంకుకర్ణ స్సర్పినేత్ర సుముఖ స్సుప్రతిష్ఠితః ” ఎన్ఱతను సన్దేయమ్. ౧౬.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

పతిసేథామ్బాట్టు— తగ్గరుక్కుడ్యేనాన కృష్ణనై ఎఱుప్పాతే నన్దగోపరై మున్ఱు ఎఱుప్పవానెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ముఱ్ఱుడవిత్యాది). పెణ్ణళో ఆన్ఱళై క్కళవుకాణక్కణ్ణతుణ్ణోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అనిరుధ్ధేవ్యాది).

(౧) భాగ-పు-౧౦. ౩౨-౨, “తాసామావిరభూచ్చరిస్మయమాన ముఖా మ్భుజః । పితామహరగరస్సగ్రీవీ సాక్షాన్తన్తత్కథమన్తధః ”.

మూ.—అమ్మరమే తణ్ణీరే శోతే యటమ్ శెయ్యుమ్
 ఎమ్మెరుమాన్ నన్దకోపాలా పెమ్మున్దిరాయ్
 కొమ్మనార్ కెల్లామ్ కొమ్మనై కులవిళక్కే
 ఎమ్మెరుమాట్టి యశోతాయటివుతాయ్
 అమ్మరమూడఱుత్తోజ్జి యులకళన్ద
 ఉమ్మర్ కోమానే ఉఱక్కా తెమ్మున్దిరాయ్
 శెమ్మెమ్మలడి చ్చెల్వా పలతేవా
 ఉమ్మియుమ్ నీయు ముఱక్కేలో రెమ్బావాయ్. ౧౭.

వ్యా.— (అమ్మరమే ఇత్యాది) పుడైవై యోడు తణ్ణీరోడు
 శోతోడు వాణ్ణియట వేణ్ణువార్ కు వేణ్ణువ తెల్లామ్ పుష్కలమాకక్కొ
 డుక్కై. ఏవకారత్తాలే-ఇతువోఇవకల్ మ్మత్తు ఎన్నుమ్మడికొడుక్కై.
 (అటమ్ శెయ్యుమ్) ఫలాభినన్దిరహితమాక్ ఆన్మశంస్యత్తాలే కొడుక్కై.
 ఇత్తాలే - నాట్టుక్కు ధారకాదికల్లై కొడుక్కిట నీ, ఎఱ్ఱో ధారకత్తై
 యుమ్ తారాయెన్దై. (ఎమ్మెరుమానిత్యాది) ఎఱ్ఱుమ్మ ధారకపోషక
 భోగ్యజ్జెల్లామాన కృష్ణనై పెన్ద్రు త్తన్దస్వామి ! ఎమ్మున్దిరాయ్.

పుష్కలమాక కొడుక్కైమ్మ సులభమాన తణ్ణీరోడుశేర్ త్తు చ్చొల్లుకై
 యాలే అమ్మరమ్ మతలానవర్దుమ్మ ప్పొక్కల్యమ్ తోగ్గురిటతెన్దు తిరువుళ్ళమ్
 ప్పర్మిత్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పుడైవైయోడిత్యాది). „అమ్మరమ్ కొడుక్కైయే
 అటమ్ శెయ్యుమ్, తణ్ణీర్ కొడుక్కైయే అటమ్ శెయ్యుమ్, శోతేడుక్కైయే అటమ్
 శెయ్యుమ్” ఎన్దు తనిత్తనియే ఆన్వయిత్తు, ఏవకారత్తాలే - ఒరొన్డే కొడుక్కు
 మ్మోతు కొణ్డాడుమ్మడి యిరుక్కుమెన్దు తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఏవకార
 త్తాలే యిత్యాది). ఇవన్ద్రైకొడుక్కై ధర్మ మెన్నుమతు అర్థసిద్ధమాయరుక్కు
 వుమ్, „అటమ్” ఎన్దు విశేషిత్తతుక్కు విశేషధర్మ మెన్దు తిరువుళ్ళమ్ ప్పర్మిత్తాత్పర్య
 మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఫలాభినన్దియిత్యాది). పెణ్ణో ఎమ్మపుమ్మోతు ఇన్విశేషమిడు
 కైక్కు తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇత్తాలిత్యాది). ధారకాదికల్లైమ్ కృష్ణ

(౧) “ఏకైకఫలలాభాయ సర్వలాభాయ కేశవః” (౨) *ఉక్తిమోక్షాః పరుకునీర్ తిన్నుమ్ వెల్ శ్రీలై యుమ్ ఎల్లాప్పేఱుమ్ తానేయానవనితే కృష్ణ. (ఎమ్మెరుమాన్) నాట్టిల్, పెణ్ణళుక్కు దానమ్ కొడుప్పార్తి, దానమ్ కొళ్ళుకైక్కు అధికారికళల్లామైయాలే. (౩) “వాసుదేవ స్వర్ణమ్” ఎఱ్ఱిరుక్కిఱ ఎఱ్ఱళుక్కు కృష్ణనై త్తరప్పకుకిఱని విశేషత్తు ఎఱ్ఱళుక్కు నాయకనన్దో.

ఉఱార్ న్దు, అవకాశమతిపణ్ణినపడి తోల్ శ్రికిడక్క; (కొమ్మ నారిత్యాది) పిరాట్టిమున్నాక అవనై యెఱ్ఱుప్పమాహాలే, ఇవళో మున్నాక శ్రీనందగోపరై యెఱ్ఱుప్పావిట్టతెన్నెన్నిల్; ప్పిళ్ళై మేల్ సఱ్ఱ త్తాలే అణిత్తాక ఉళోకట్టిలే కిడక్కైయాలే పిఱ్ఱుడ అవనై యెఱ్ఱుప్ప కిఱార్ కళో. (కొమ్మనార్ క్కెల్లామ్ కొమ్మనై) (౪) “నాచీశాముత్త మావధూః” ఎఱ్ఱు - పెణ్ పిఱ్ఱుదార్ క్కెల్లామ్ తలై యాకప్పిఱన్దవళే! (కొమ్మనార్) కొమ్మ - వణ్ణిక్ కొమ్మ. అనార్ - అత్తైయనై యవర్ కళో - అత్తై ఒత్తవర్ కళో. (కులవిళక్కే) ఇక్కులత్తుక్కు మఱ్ఱళదీప

సెన్నుమతుక్కు సంవాదమ్ కాట్టుకిఱార్ (ఏకైకత్యాది). “పితృమాతృ సుతభ్రాతృ దారమిత్రాదయోఽపివా” ఎఱ్ఱుపూర్వార్థమ్. కృష్ణనై ప్పెల్ శ్రితే తరుక్కైయాయ్, ఇన్ద పుపకారత్తైప్పల్ శ్రితే ఒరుతాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్ తు, పెణ్ణళో దానాధికారికళన్దెఱ్ఱు పారాతే, అధికార విశేషత్తైప్పార్ త్తు త్తరువానాయరుక్కిఱపడియైప్పల్ శ్రితే “ఎమ్మె రుమాన్” ఎఱ్ఱుతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నాట్టిలిత్యాది).

(పిరాట్టి) ఎఱ్ఱుతు - మేలిల్ పాట్టిల్ శొల్లుకిఱ సప్పిన్నై ప్పిరాట్టియే. (అత్తై అనైయవర్ కళో) ఎఱ్ఱుతు - ఆతుక్కు సద్భుశరెన్దపడి. సన్దకులత్తుక్కు త్తకవుత్త త్తాలే విళక్కానవశెఱ్ఱు క్కీరుళిచ్చెయ్ తు, “కొమ్మనార్ క్కెల్లామ్” ఎఱ్ఱై ఇఱ్ఱుమ్

(౧) “పితృమాతృసుతభ్రాతృ” ౭౨-వతు పుటత్తిల్ కాణ్ణ. (౨) తి-నాయ్-౬-౭-౧.

(౩) గీ - ౭-౧౯. ౬౧-వతు పుటత్తిల్ కాణ్ణ.

(౪) రా-దా-౧-౨౬. ౧౩౨-వతు పుటత్తిల్ కాణ్ణ.

మానవళే ! పెణ్ పిఱన్దార్ క్కెల్లామ్ దృష్టియాన విళక్కేయెన్నపు
మామ్. (కొఱ్ఱున్దే) పెల్లఱుక్కు ఒరుకుత్తైవరిల్ ఉన్ ముకమన్దో వాడు
వతు. (ఎమ్ పెరుమాట్టి) కృష్ణనై పెల్లఱు త్తన్దు ఎల్లఱుక్కు స్వామిని
యానవళే! (అళోతాయ్) శ్రీ నన్దగోపరైప్పొల్లన్దియే సజాతీయైయా
కైయా లే నోయతియుమవళే! హితకామరాన శ్రీనన్దగోపరెల్లన్దిరుక్కు
చ్చెయ్ తేయుమ్ ప్రియకామైయా యిరుక్కిఱు నీ కిడక్కుక్కడవై యో?
(అఱివుఱాయ్) నీ యఱిన్దాల్ ఎల్లఱుక్కు ఒరుకుత్తైయున్దో వేన్దే.

అవళే సంవాదత్తాలే ఉళ్ళేపుక్కు కృష్ణనై యెఱ్ఱుపుకిఱార్ కళే
(అమ్మరమూడఱుత్తోళ్ళి) ప్రయోజనాన్తరపరరాన దేవర్ కళుక్కాక
ఆకాళావకాళత్తై యెల్లామ్ అడఱ్ఱ ఒరుప్రదేశనియతియిల్లాతపడి
యూడఱుత్తు విమ్మవళర్ న్దు. ఇత్తాల్ - నిరుపాధిక రక్షకనాకై యాలే
రక్షకత్వమే విళై నీరాక వళర్ న్దపడి. (ఉల్లకళన్ద) ఉఱుక్కుకిఱు ప్రజైయై
త్తఱ్ఱువిక్కిన్దొ కిడక్కుమ్ తాయైప్పోలే, ఇరున్దతే కుడియాక ఎల్లార్
తలై యిలుమ్ ఉఱైణ్ణైయ్ వార్ త్తాప్పోలే తిరువడికళై క్కుళిరవైత్త
పడి. (ఉమ్బర్ కోమానే) అచ్చెయలాలే దేవర్ కళై యెఱ్ఱుతిక్కిన్దొ
పడి. నిత్యసూరికళై యెన్నపుమామ్. అతావతు-నమక్కు శిరోభూషణ

హఱి త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పెణ్ పిఱన్దార్ క్కిఱ్ఱ్యాది). మున్నే “కొఱ్ఱున్దు”
ఎన్దతుక్కు-అక్షణయా ఉత్తమత్వమర్థమాక వొరుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ తు, కొఱ్ఱు
న్దో పైసాదృశ్యమాక విశేషమ్ వివక్షిత్తు త్తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పెల్ల
ఱుక్కిఱ్ఱ్యాది). (అఱియుమవళే) ఎన్దవనన్తరమ్ “ఆకై యాలే” ఎన్దు శేషమ్. “అఱివు
ఱాయ్” ఎన్ద జైవివక్షిత్తు ప్రార్థనైక్కు పేరువరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నీయిత్త్యాది).

(సంవాదత్తాలే) ఎన్దతు - సన్తుతియాలే యెన్దపడి. విమ్మల్ - పారుమల్.
అతావతు - ప్రీతిప్రకర్షత్తాలే తిరుమేని పెరుమైయై చొల్లుకిఱతు. “ఉల్లక” ఎన్ద
తుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఉఱుక్కుకిఱువిత్త్యాది). (ఉఱైణ్ణైయ్) ఉచ్చి
యైణ్ణైయ్.

౧౭-పా, అమృతమే వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పజ్జీ. ౧౯౯

మాన తిరువడికలై యిట్టు క్కాడుమడైయు మళిప్పతే! ఇతొరునాత్స
ల్యమే ! ఎన్ఱు వాత్సల్యత్తుక్కుత్తోత్తై.

(ఉఱిక్కా తెఱ్ఱున్దిరాయ్) ఆణ్ణళుమాయ్ ప్రయోజనాన్తరపర
రాక వేణుమో ముకమ్ కొదుక్కైక్కు, అనన్య ప్రయోజనైకళు
మాయ్ అబలైకళుమానాలాకాతో? ఎఱ్ఱళుక్కు ముకమ్ కాట్టు
మ్బొతు శిఱుప్పతు పరుప్పతాకవేణుమో? ఇరున్దపడియే కాట్టవమై
యాతో? ఉఱివాళియటియాతే అన్యపరమాననాట్టుక్కు సులభమాన
తిరువడికలై ఉఱివాళియటియు మెఱ్ఱళుక్కు క్కాట్టలాకాతో? (ఉఱి
క్కా తెఱ్ఱున్దిరాయ్) ఎఱ్ఱళై ఉఱిక్కమెఱుప్పవన్ద నీ, ఉఱిక్కక్కడనై యో?
(౧) “అనిద్రస్సతతంరామః” ఎన్ఱు కేట్టిరున్దపడి అభుకితాయరున్దతు.

ఇప్పజ్జిళ్ళొల్లవు మెఱున్దిరామైయాలే, మున్దుఱ నమ్మిచూత్త
పిరానై యెఱుప్పాతే ముత్తైకేడాక చ్చెయ్తోమెన్ఱు అననై యెఱు

“ఉఱిక్కా తే” ఎన్ఱు ఇవ్వళవై చొల్లవమైన్దిరుక్క, “ ఎఱున్దిరాయ్ ” ఎన్ఱు
తుక్కు - ఎఱున్దిరుక్కై ముకక్కాట్టుకైక్కు నిమిత్తమెన్ఱువివక్షిత్తు, “ అమృతమ్ ”
ఇత్యాదియై క్కుఱ్ఱాక్షిత్తు భావమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆణ్ణళుమిత్యాది). అతిశయత
లిరన్దువాక్యమమ్ “అమృతమాడఱుత్తు” ఎన్ఱు అంశ తైప్పన్ద; “ఓఱ్ఱి” ఎన్ఱు తైప్పన్ద
వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎఱ్ఱళుక్కిత్యాది). “ఉలకళన్ద” ఎన్ఱు తైప్పన్ద వరుళిచ్చెయ్కి
తార్ (ఉఱివాళియిత్యాది) ఎన్ఱు కణ్ణుకొళ్ళతు. “ ఉఱిక్కాతు ” ఎన్ఱు మతుక్కు
స్వాపదేశత్తిల్ భావమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎఱ్ఱళైయిత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (ఉఱి
క్కమెఱుప్ప) ఎన్ఱు - సంసారమాకిఱ వుఱక్కతైయెఱుప్ప వెన్దపడి.

తమ్ - శివన్దతాయ్, పాక - స్పృహణీయమాయ్, కఱుల్ - పీఠవన్దయము
డైయ అడియైయుడైయవనెన్ఱు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పన్ద్రే, ఇఱ్ఱక్ విశేషి త్తతుక్కు

(౧) రా-సు- ౩౬-౪౨-సీతాంప్రతిమారుతి: “అనిద్రస్సతతంరామస్సుప్తోపిచ
సరోత్తమః। సీతేతిమధురాంవాణింవ్యాహరన్ ప్రతిబుధ్యతే॥ దృష్ట్యాఫలంవాపుష్పంవా
యచ్చాన్యస్సుమనోహరమ్ । బహుశోహప్రియే త్యేవంశ్వసం స్త్యామభిభాషతే॥”

పుకితార్ కళ్ (శేమొట్టులడిచ్చెల్వా పలతేవా) వీల్చి పిట్టక్కై
కుప్పొత్కాల్ పొలియ ప్పిళన్ద శ్రీమానే!

(ఉమ్మియుమ్ నీయుముటక్కేల్) ఉనక్కు భవ్యనాన తమ్మి
యుమ్, అవనుక్కు భవ్యనాన నీయుమ్ ఉటక్కాత్తోయివేణుమ్.
(౧) “సన్దేశై స్సామ మధురైః ప్రేమగర్భై రగర్వితైః | రామేశాశ్వా
సితా గోప్యో హరిః హృతచేతసః ” ఎన్దు - ఎజ్జలై యుమ్ అవనై
యుమ్ పొరున్దవిడుముః ‘లెయో నీ. ౧౭.

తాత్పర్యార్థతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పీళ్ళైయిత్తాది). ఇరువర్కుమ్ పరస్పరమ్
భవ్యతైశొన్నతుక్కు ప్రకృతోపయోగమ్ కాట్టుకేతార్ (సన్దేశైరిత్తాది). ౧౭.

శిన్న అరుమ్మదమ్.

పతి శేమామ్బాట్టు. (అమ్మరమ్) యశోదాదికలై ఎమ్మప్పాతే మున్దుట నన్దగో
పరై ఎమ్మప్పొకిట తెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ముట్టుడవిత్తాది). పురుషునై పెణ్ణి
కళవుకాట్టర్ కళోవెన్న (అనిరుద్దామ్బావనైయకప్పడవిత్తాది).

అమ్మరమ్-పుడైవై. (ఏవకారమ్) అమ్మరమ్, తణ్ణీరే, శోతే, ఎన్దుతు. ఇవ
లోలై కొడుక్కు మెన్నాతే “అటమ్ శెయ్యుమ్” ఎన్దిటతెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కి
తార్ (ఫలాభిసన్ధిరహితమిత్తాది). అటమ్-కృపై. (౧) “అనృశంస్యంపగోధర్తః”
ఇతే. హర్షభావమ్ (ఇత్తార్ నాట్టుక్కిత్తాది). “ఎమ్మెరుమాన్” ఎన్దు శబ్దత్తుక్కు
తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎజ్జళుక్కు ధారకేత్తాది). ఒరువస్తుతానే ధారకపో
షకభోగ్యమాకక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వక్తకేత్తాది). “ఎమ్మెరు
మాన్” ఎన్దుతుక్కు పురుషకారపరమాక్కి తాత్పర్యస్తర మరుళిచ్చెయ్ కితార్
(నాట్టిర్ పెణ్ణుక్కిత్తాది). “ఎమ్” ఎన్దిట శబ్దత్తుక్కు ప్పొరుళరుళిచ్చెయ్ కితార్
(పెణ్ణుక్కు దానమిత్తాది).

కొమ్బు-వణ్ణిక్కిమ్ము. అనార్ - అనైయవర్. కులవిళ క్కెన్దు - షష్ఠీతత్ప
రుషనాతల్, కులమానవిళ క్కెన్దుతల్, మున్దినపత్తుత్తిల్, కొమ్బునార్ కులత్తు క్కె
ల్లామ్ విళక్కే ఎన్దున్దుయమ్. “కొమ్బున్దే కులవిళక్కే” ఎన్దుమాట్టి (పెణ్ పిటన్దార్ క్కి

అవ. — పతిన్వేట్టామ్బాట్టు. ఇప్పడి యెఱుప్పిన విడ త్రిలుమ్ ఎఱున్దిరామైయాలే తగ్గళుక్కు ప్పరుషకారభూతైయాన నప్పిచై ఎప్పి రాట్టియై యెఱుప్పికితార్కళ్. అనళ్ పురుషకారమాక అనచై

త్యాది). కొఱున్దే ఎన్దతు - ఎల్లార్కుమ్ ప్రధానై యెన్నుతిల్, అభిమాని యెన్ను తల్. అభిమాని యెన్దపక్షత్తిల్ తాత్పర్యమ్ (పెళ్ళగుక్కొరుకు పైయిత్త్యాది). అశో తాయ్ ఎగ్గళ్ కుటైతీరాయెన్నాతే, “అటివుతాయ్” ఎన్దిటతెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కి తార్ (నీయటిన్దా లెగ్గళుక్కిత్యాది).

“ఓళ్ళి” ఎన్దతుక్కు తాత్పర్యమ్ (ఇత్తార్ నిరుపాచికేత్యాది). “ఉమ్బుర్కో మాన్” ఎన్దతు - నిత్యసూరి నాయకత్వమ్ శొన్నాల్ అతు మేన్దెయన్దో, ఉగ్గళుక్కు ప్రయోజనమేతెన్న, కీర్త్తప్పదత్తైయమ్ కటాక్షిత్తు వాత్సల్యపరమాక నిత్యసూరికళు సన్దానపరమాకయోజిక్కితార్ (అతావతు నమక్కిత్యాది).

“ఉమ్బుర్కోమాన్” ఎన్దపదత్తై క్కటాక్షిత్తురుళిచ్చెయ్కితార్ (అగ్గళుమాయిత్యాది). “ఓళ్ళి” ఎన్దిటపదత్తై క్కటాక్షిత్తురుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎగ్గళుక్కిత్యాది). “ఉలకిళన్ద” ఎన్దత్తై క్కటాక్షిత్తురుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉకవాళియటియాతే) ఎన్ద.

“శెమ్బుల్లొలడిచ్చెల్వా” - శివన్దపాన్నా లేశెయ్యప్పట్టవీరక్కులైయుడైత్తాన తిరువడిక శైయుడైయ శ్రీమోనే ఎన్ద శబ్దార్థమ్. (పిళ్ళైపిటక్కైక్కు ప్పొత్కార్ పాలియ) ఎన్దతు - కాలెన్దు - సన్దతియాయ్, పాన్దెన్దు - క్లాఘ్యమాయ్, పాలిన్దు - అభివృద్ధియాయ్, క్లాఘ్యమాన సన్దతి అభివృద్ధమాక వేన్దపడి.

ఉమ్బి - తమ్బి. అప్పడి కృష్ణసుక్కు భవ్యనోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (సన్దే శైరిత్యాది). ఉకన్దేల్, ఓరమ్బావాయ్ ఎన్ద పదసిద్ధి. ౧౭.

ఇతుముతల్ మేల్ పాశరగ్గళుక్కు కుట్టియరుమ్బదమ్ కాణవిత్తై.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

పతిన్వేట్టామ్బాట్టు. — (ఇప్పడి ఎఱుప్పినవిడ త్రిలుమ్) ఎన్దతు - తిరువాళిల్ కా క్కుమ్ ముతలికళ్ తొడక్కమాక నమ్మియూత్తపిరానళవుమ్ పురుషకారమాకప్పగ్గలే యెఱుప్పినవిడత్రిలు మెన్దపడి. ఇవన్దై ప్పరుషకారమాక్కుమిడత్తిల్ అవన్దై పెఱుమా వేన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవళిత్యాది). అనళ్ పురుషకారమాక ప్పట్టుకైపట

ప్పల్లువతే ఫలవ్యాప్తమావతు. ఇతుతాణ్ కాక విభీషణాదికళ్ పక్క
లిలే కాణలామ్. అవళై యనాదరిత్తు ఇవనై ప్పల్లీన శూర్పణఖై అనర్థ
ప్పట్టాళితే. పెరుమాళై యొట్టియప్పిరాట్టియప్పల్లీన రావణనుమ్ అన
ర్థప్పట్టాణ్; ఇరువరై యుమ్పల్లీనాలితే విభీషణాన్వనై ప్పొలే వాల్
లావతు. అభినివేశప్రేరితై కళాకై యాలే మున్దుఱవే కృష్ణ పక్కలిలే
మేల్విఱ్ఱున్దార్ కళ్ ఇవర్ కళ్; అఱ్ఱు కార్యమ్ ఫలియామైయాలే వట్టియే
పోక వేణుమెన్దు పురుషకార త్తిలిట్టిన్దార్ కళ్. ఆశ్రయణవేళై యిలేయితే
క్రమమ్ పార్ ప్పతు. భోగవేళై యిలే క్రమమ్ పార్ క్కప్పొకాతే.

మూ.— ఉన్దు మత కళిన్ద్ర నోడత తోళ్ వలియన్

నన్దకోపాలన్ మరుమకళే నప్పిన్నాయ్

కన్దమ్ కమ్ముమ్ కుళులీ కడై తిఱవాయ్

వడైఱ్ఱుమ్ కోట్టి యత్తై త్తనకాణ్ మాతవి

ప్పన్దల్ మేల్ పల్ కాల్ కుయిలినజ్జళ్ కూవినకాణ్

పన్దార్ విరలి యున్ మైత్తునన్ పేర్ పాడ

చ్చెన్దామరై క్కైయాల శీరార్ వళై యెలిప్ప

వన్దు తిఱవాయ్ నుక్కిన్దేలోరెమ్బావాయ్. ౧౮.

వ్యాప్తమెన్నెయై అన్వయవ్యతిరేకజ్ఞశాల్ ఉపపాదిక్కితార్ (ఇతువిత్వాది వాక్య
ద్యయత్తాలే). ఇవళై యొట్టియ పెరుమాళై ప్పల్లీమతు అనర్థావహమెన్నెక్కు
దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పెరుమాళైయత్వాది). ఇప్పడి యిరుక్కువున్ మున్దు
ఱవే నప్పిన్నెయై పురుషకారమాక్కాతే కృష్ణ పక్కలిట్టైక్కు క్కారణ
మెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అభినివేశేత్వాది). అభినివేశమ్ క్కగై పురణ్ణాలుమ్
వట్టితప్పియిట్టై ఎజ్జనే కూడువతెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఆశ్రయణేత్వాది). భోగ
వేళై యెన్దు ఇవర్ కళ్ నిన్దెవిరుక్కైయాలే మున్దుఱ ఇట్టిన్దు అతుఫలియామైయాలే ఆశ్ర
యణవేళై యెన్దుఱిన్దు నప్పిన్నెయై పురుషకారమాక ప్పల్లీమకిటార్ కళెన్దుకరున్దు.

మతతై, ఉన్దు కైతళ్ళుకైయాయ్, మదజలతై పెరుకవిదానిన్దుళ్ళ గజమ్బాలే
యిరుక్కుమవనెన్దు ఒరుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ తు, మతకళిన్ద్రై త్తళ్ళుమవనెన్దు శబ్దా

వ్యా.— (ఉన్దుమతకళిన్ద్ర) మదత్తై ఉన్దానిన్దుళ్ళ కళిలు. మత్తగజమ్పాలే యిరుక్కుమ్ బలత్తై యుడైయవణ. అనై కళోడే పొరుమ్పడియాన మిడుక్కైయుడైయవనెనై. (ఓడాతతోళ్ వలియన్) (౧) “యుడైచాపవ్యపలాయనమ్” ఎన్దిఱపడియే ప్రతిపక్షలైక్కణ్డాల పిఱ్కాలియాత తోళ్ వలియై యుడైయవణ. నడైయాడాతతోళ్ వలియన్ ఎన్నవుమామ్. ఇప్పోతు ఇవరుడైయ మిడుక్కుచ్చొల్లిన్దు, తజ్జళ్ళు ధనమాన ఇమ్మిఘనత్తుక్కుక్కావలుడైన్దు తజ్జళ్ళ భయనివృత్తి క్కాక. (౨) “అఱ్ణోరాయ్కులమ్” ఎన్దు - కంసపడైవీడాన శ్రీ మధురైయొనినై త్తు అఱ్ణినార్కు అఱ్ణవేణ్డతవూరితే. (తోళ్ వలియన్) (౩) “నబిభేతి కుతశ్చన” ఎన్దు - నమ్ముడైయ అనీతికలైనినై

ర్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పల్దీ త్తాత్పర్యాస్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అనైకళోడైయత్వాది). (మిడుక్కైయుడైయవనెనై) ఎన్దిరుక్కైయాలే - కీర్తవొన్నబలత్తై వివరిక్కితా రెన్నవుమామ్. ఓడాతవనాయ్, తోళ్ వలియుడైయనా యిరుక్కుమవనెన్దు శబ్దా ర్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పల్దీ, చక్రవర్తిరుమకనై దృష్టాస్తమాక్కిక్కొండ్లు తాత్పర్యమరు లిచ్చెయ్కితార్ (యుడైత్వాది). (పిఱ్కాలియాత) ఎన్దుతు-పిఱ్కవాఱ్ణవేణ్డతవెన్దుపడి. “ఓడాత” ఎన్దుత్తై తోళ్ వలిమ్క విశేషణమాక్కి త్తాత్పర్యాస్తర మరుళిచ్చెయ్కి తార్ (నడైయాడాతవిత్వాది). నడైయాడాతవెన్దుతు - నాటిల్ సఱ్పరియాతివెన్దుపడి; అతావతు - అప్రతిమమానవెన్దుపడి. ఇవణ్ మిడుక్కైప్పల్దీ ఇవరూమ్ భయనివృ త్తిక్కు ఉడలెన్నుమత్తై క్కాట్టుకితార్ (అఱ్ణోరాయ్కులమిత్వాది). ఇమ్మిఘన స్తుక్కు క్కావలుడైన్దు భయనివృత్తి యుడైకైమ్క భయప్రసక్తియేతెన్న; అత్తై సదృష్టాస్తమాక క్కాట్టానిన్దుకొండ్లు నివృత్తిక్కుడలనపడియై యుపపాదిక్కితార్ (నబిభేతియత్వాది). “అనన్దంబ్రహ్మణోవిద్వాన్ నబిభేతికుతశ్చన” ఎన్దు శ్రుతియిల్ అనన్ద

(౧) గీ-౧౫-౪౩, “కార్యం తేజో భృతిర్దాక్షిణ్యం యుడైచాపవ్యపలాయనమ్। దానమిశ్వరభావశ్చ త్వాత్రం కర్తస్వభావజమ్.”

(౨) తి-వాయ్-౬-౪-౫. (౩) తై-ఆన-౧౪౩-వతు పుటత్తిర్కాణ్ణ.

లైల్ ఎమ్పెరుమాన్ తోళ్ వలియై నినైత్తు భయమ్ కెడుమాపోలే, కృష్ణనుడై య తీమ్బుకళై నినై త్తాల్ ఇవరుడై య తోళ్ వలియై నినైత్తు భయమ్ కెడలాయిరుక్కై. కంనకమాళికై నిమిలికీ ధ్రేక్కుష్ణనుక్కు ఒరు తీజువారాతపడి వళర్ క్కవల్ల మిడుక్కై యుడై యవరితే.

(నన్దకోపాలకమరుమకళే) “ శ్రీకుమ్భర్ మకళే ” ఎన్నాతే మామనారై చ్చొల్లిల్ ము, (౧) “ న్నుషా దశరథస్యాఽహం శత్రునైస్య ప్రతాపినః ” ఎన్నుమాపోలే, అతిలుమ్ ఇవళుక్కు ఇత్తు ప్రియమానై యాలే. (నప్పిన్నాయ్) తిరువాయ్ప్పడియిల్ కృష్ణ పిఱన్దతుక్కు ప్పిన్ను శ్రీనన్దగోపరుక్కు మరుమకళల్లాతారుణ్డో? నమక్కై ఎన్ఱు పేళాతే కిడక్క; (నప్పిన్నాయ్) ఎన్ఱితార్ కళే.

(కన్దమ్ కమ్ముమ్ కుల్లిలీ) పరిమళమ్ నిఱమ్ పెలువతు ఇవళ తిరుక్కుల్లిలీ శేర్ న్దవన్ఱు ఎన్ఱిఱతు. (౨) * వాళమ్ శెయ్ పూజ్గులు లాళితే. (౩) “ సర్వగన్ధః ” ఎన్ఱిఱవనుక్కుమ్ నాన్ ముమ్ కొడుక్కుమ్బడి

పదమ్ - సుణవిగ్రహవిభూతికళై క్కాట్టు మెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పగ్గి (ఎమ్పెరుమాన్ తోళ్ వలియై) ఎన్ఱతు.

కన్దమ్ - గన్దమ్, పరిమళిక్కుమ్బడియాన ముల్లైయడైయవళెన్ఱు, శబ్దార్థ మాయ్, పరిమళిక్కైయావతు - అతిశయిక్కైయెన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పరిమళమిత్యాది). ఎడుత్తవాళురత్తుక్కుర్థ మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (సర్వేత్యాది). “ కడై ” ఎన్ఱు - కోడియాయ్, కోడియై త్రిఱవాయెమ్మ మర్థమ్ భవనిక్కైయాలే

(౧) రా - సు - ౩౩ - ౪౪ - శింశుపాస్థహనూమన్తంప్రతిసీతా - పృథివ్యాం రాజసింహానాం ముఖ్యస్య విదితాత్మనః । న్నుషా దశరథస్యాఽహం శత్రునైస్య ప్రతాపినః॥ దుహితా జనకస్యాఽహం వైదేహస్య మహాత్మనః । సీతేతి నామ నామ్నాఽహం భార్యా రామస్య ధీమతః॥

(౨) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౨.

(౩) చా-ఉ-౩-౧౪. “ సర్వకర్తా సర్వకామ సర్వగన్ధ సర్వరస సర్వ మిదమభ్యాత్మోఽవాక్యనాదరః. ”

పరిమళమ్మిక్క తిరుక్కుళల్. (కడై తిటవాయ్) కృష్ణనుడై యపరిమళ ముమ్ ఉన్నుడై య పరిమళముమాక త్తేజ్గినిట్కిట వెళ్ళుతై క్కుతవై త్తిటన్దు పుటప్పడవిట్టు ఎజ్జళ్ విడాయై త్తీరాయెన్గితాకళ్. కిణ్ణకడై యణైశెయ్తాతోలే అడైత్తుక్కొణ్ణుకిడవాతే వెట్టివిడాయ్.

మధ్యరాత్రియిలే యెఱుప్పకిటతెన్నెన్న ; పోతువిడిన్దతుఎన్న ; విడిన్దతు క్కుడైయాళ మెన్నెన్న , (కోట్టియత్తైత్తనకాణ్) కోట్టి కూ వానిన్ద తెన్న ; ఒరుకోట్టి కూవినవాతే విడిన్దతామోవెన్న ; (వన్దెజ్జుమ్ కోట్టి అత్తైత్తనకాణ్)తుడైతట్టి యెఱుప్పవారై పోలే సర్వతోదిక్క మాక కోట్టి కూవానిన్దతు.

ఉణ్ నిన్దవై యెల్లామ్ కూప్పిడుమ్, పిన్దె యుటజ్జుమతు శామ కోట్టియెన్న , (మాతవిప్పన్దల్ మేలిత్యాది). సుఖత్రాలే, (౧)“నోప

ఫలిత్తతాత్పర్యతై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (కృష్ణనిత్యాది). “కడై” ఎఱ్ఱ-తాత్పర్య శాయ్, అత్తాలే - కతవుతిటక్కై వాక్కార్థమాక క్కుణ్ణుకొళ్వతు.

“కోట్టి” ఎఱ్ఱ - ఏకవచనమాయరుక్కైయాలే, “అత్తైత్తన” ఎఱ్ఱ బహువచ నమ్ శేరామైయాలే, ఏకవచనమాక్కి శబ్దార్థ మరుళిచ్చెయ్కితార్ (కోట్టియి త్యాది). “ఎజ్జుమ్” ఎఱ్ఱతుక్కు అవతారికైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఒరుకోట్టియి త్యాది). “ఎజ్జుమ్ - కోట్టి-వపు-అత్తైత్తన” ఎఱ్ఱ న్వయమ్ తీరువుళ్ళమ్పర్దై, “కూప్పి ట్టన” ఎన్నాలే, “వన్దెత్తన” ఎఱ్ఱతు దృష్టాన్తమ్ తోన్ద వేణ్డియెఱ్ఱ తాత్పర్యమరు లిచ్చెయ్కితార్ (తుడైయిత్యాది). ఒరుకోట్టియెజ్జుమొక్క ఏకకాలత్తిలే కూవక్కు డామైయాలే, ఇజ్జు “కోట్టి” ఎఱ్ఱతు - బాత్యేకవచనమ్.

“ మాతవిప్పన్దల్ మేల్ ” ఎఱ్ఱతుక్కు-త్తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కితార్ (సుఖే త్యాది). (నోపజనంస్తరన్నిదంశరీరమ్ ఎన్నుమ్మడి) ఎఱ్ఱతు - ముక్త త్త. బద్ధజన

(౧) ఛా-ఉ-౮-౧౨. యవప సంప్రసాదోఽస్తా చ్చరీరా త్సముత్థాయ పరం జ్యోతి రుపసంపద్య స్వేన రూషేణాఽభినిష్పద్యతే స ఉత్తమః పురుష స్స తత్ర పర్యేతి జక్ష-క్రీడక రమమాణ స్తీర్తిభిర్వా యావైర్వా జ్ఞాతిభిర్వా నోపజనం స్తరన్నిదం శరీరమ్.”

జనంస్తరన్నిదంశరీరమ్” ఎన్నుమ్మడి పడుక్కైయిలే యుఱఱుక్కిఱవై
యుఱుమోమ్మోతు విడియవేణ్ణావోవెన్న ; ఒరుకుయిలినమ్ ఒరుకాల్
కూవుళ్ళాట్టిల్ విడిన్దతోవెన్న ; (పల్కాల్ కుయిలినళ్ళల్ కూవినకాణ్)
ఉన్నుడైయ నోక్కుమ్ స్పర్శముమే ధారకమాన కుయిల్, విడిన్దుమ్
ఉన్నైక్కాణ పెఱ్ఱామైయాలే కూవానిన్దతు. ఒరుకుయిల్ కూవినతు
ప్రమాణమోవెన్న; ఉన్నైక్కాణ పెఱ్ఱామైయాలే నాక్కు ఒట్టినమై
తోద్ర (కుయిలినళ్ళల్ కూవినకాణ్) ఇనమినమాక క్కుయిల్ కళ్
కూవినకాణ్.

(పందార్ విరలి) పన్దుమ్కై యమ్ పొరున్దియిరుక్కిఱపడి. నాళ్ళల్
వైలన్ద్రైవిట్టు అచేతనమాక పెన్ద్రోలోమే. అతెన్నెన్నిల్ ; ఉక్కై
క్కుళ్ళే కిడక్కలామే , ఇప్పోతు పన్దిక్ ప్రసన్దమెన్నెన్ద్రాల్ , కృష్ణనోడే
పన్దడిత్తు అవనై తోట్టిత్తు అవనై ఒరుకై యాలుమ్ పన్దై ఒరుకై యా
లుమ్ అణైత్తుక్కొణ్ణుకిడక్కై. అవన్ ఇవళుక్కు భోగోపకరణమ్;
పన్దు లీలోపకరణమ్. ఒరుకైయిల్ నారమాయ్త్తు ; ఒరుకై

సూపత్తిల్ వర్తిక్కుమ్ తాన్ విట్టశరీరత్తై స్సరియాతాళ్ళోలే, ఇఱుక్కిడన్దఱుక్కుమ్
కుయిలుమ్, ఒన్దైయమ్ నిన్దైయాలే యుఱఱుమ్మెన్దపడి. “ ఇనమ్ ” ఎన్దతుక్కుమ్,
“పల్కాల్” ఎన్దతుక్కుమ్ అవతారికై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఒరుకుయిలినమి
త్యాది). మాతవిప్పన్దల్ మేల్ కిడక్కుమ్ కుయిలైయాలే ఇవళ్ వళిర్ త్త కుయి
లెన్దు తోన్ద్రైయాలే, అవై ఇవళైక్కాణామైయాలే పల్కాల్ కూవిగ్గోనెన్ద్రై
అతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఉన్నుడైయవిత్యాది). కుయిల్ ఎన్దతు-
కుయిలినమెన్దపడి. “ఇనళ్ళల్” ఎన్ద బహువచనత్తుక్కు త్తాత్పర్యత్తై ప్రశ్న ప్రతి
వచనరూపేణ వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఒరుకుయిలినమి త్యాది వాక్యచతుష్టయత్తాలే).
“పల్కాల్” ఎన్దత్తాల్ ఫలిత్తతు నాక్కు ఒట్టినమైయెన్దు కణ్ణుకోళ్ళతు.

ఆర్ తల్ - పొరున్దుతలాయ్ శబ్దార్ మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పన్దుమి త్యాది). ఇవ్వి
శేషణత్తుక్కు భావత్తైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నాళ్ళి త్యాది). నిద్రాసమయత్తిల్ పన్దై
చొల్లక్కుడుమోవెన్నుమ్ శజ్జైయై యనువడిక్కిఱార్ (ఇప్పోతి త్యాది). స్వాప

యిల్ నారాయణనాయ్త్తు. ఒరుకై యిలే విభూతియాయ్త్తు, ఒరుకై యిలే విభూతిమానాయ్త్తు. ఇత్తాల్-(౧) “అస్యేశానా జగతో విష్ణుః పత్నీ” ఎన్దిటపడియే ఉభయసమ్బంధత్తల్ వన్ద పురుషకారభావమ్ తోర్తొనికటతు.

నీజ్గల్ వన్దతెన్నెన్న ; (ఉక మైత్తునక పేరవాడ) అవనుమ్ నీయుమ్ మైత్తునమైయాడి ఒరువర్కొరువర్ ఒన్టుక్కు ఒన్బతుళ్ళొల్లి ఇట్టిడు కొళ్ళుమ్పొతు, ఉకపక్షత్తిలే నాజ్గల్ నిన్టు అవకతోల్ వలిక్కు వళై పాడ. అవరుక్కుళ్ళ తెల్లామ్ శొల్లికొడుక్కైక్కుమ్. ఇరువరుమ్ ఒన్టాయ్ చెల్లమన్టు శెల్లవుమ్, పిరిన్దాల్ తాయ్ పక్షత్తిలేయిజే ప్రళై కల్ నిట్టుతు.

అవల్, ఇజ్జనేయాకిల్ తిటన్దుకొణ్ణు పుకురుక్కోళెన్న, (శెన్దా మరైక్కైయాల్) నీతానేవన్దు తిటక్కవేణుమ్. శెన్దామరైక్కై-అవ నుమాళైప్పడుమ్కై. (౨) “భవేయం శరణంహి వః” ఈశ్వరస్వారత్త్ర్యత్తుక్కు నీజ్గల్ అజ్జవేణ్ణావెన్నుమ్ కై.

దేశత్తిలే తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇత్తాలిత్తాది).

(వళై)-దోషమ్. పిరిన్దపోతు అవక మర్తమ్ శొల్లవుమ్, కూడియరుక్కుమ్పొతు, ఒన్టాయ్ చెల్లవుమ్ వన్దోమెన్దపడి.

కతపులిటక్కై కైయాలే యాయరుక్క, “శెన్దామరైక్కైయాల్” ఎన్టమిన్ త్తిలే, “శెన్దామరై” ఎన్ట విశేషణత్తుక్కుమ్ విశేష్యత్తుక్కుమ్ క్రమేణతాత్పర్యమరుళి చెయ్ కితార్ (అవనుమిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే). “శరణంహివః” ఎన్ట వనన్తరమ్, “ఎన్టు” ఎన్ట శేషమ్.

(౧) యజు-౪-౪-౩౭. (౨) రా-సు-౫౮-౨౪. సీతాందృష్ట్యా పునరాగత్య వాసరాన్ ప్రతి తస్యా వృత్తాన్తకథనప్రవృత్తోహనూమాన్-“తాసాం మధ్యాత్మనముత్థాయ త్రిజటావాక్యమబ్రవీత్” ఇత్యాగభ్య, “ప్రణిపాతప్రసన్నాహి మైథిలీ జనకాత్మజా అలమేషా పరిత్రాతుం రాక్షసోఽమహతోభయాత్. తతస్సా హ్రీమతి బాలా శర్వర్షి జయహ్నీతా । అవోచద్భుదిదం తథ్యం భవేయం శరణంహి వః.”

అవళ్, అప్పడియే శెయ్కిఱ్మెన్ ముక్కైయిల్ వళైయై
క్కడుక్కి త్తిఱక్కప్పక్కాళ్, (శీరార్ వళైయైలిప్ప) వళైక్కుచ్చీడై
యావతు- క్కులూతిరుక్కై. (౧) * శఙ్గుతఙ్గు మున్నెన్జైయితే. నాఙ్గు

మన్దఘ్నికేట్టు వాఱుమ్మడి. తఙ్గళ్ కైకళ్, (౨) “ఇరుక్కైయిల్ శఙ్గివై
నిల్లా” ఎన్జితే యిరుప్పతు. (౩) “శూడకమే తోళ్ వళైయే” ఎన్జు-
అవర్ కళిరువమమ్ కూడిప్పుట్టి నాలితే ఇవర్ కళుక్కుళ్ళతు. ఇప్పాట్టు,
ఎమ్మెరునూనార్ విశేషిత్తు ఉకన్దపాట్టు.

(వన్దు తిఱవాయ్) యన్ద్రతాలే తిఱక్కవొణ్ణాతు, ఉన్ను
జైయ నడైయ్దుకు కాణుమ్మడినన్దు తిఱ. (మక్కిన్ద్ర) “అర్దికళ్ వాశ
లిలే నిఱ్కు వేఱనుభవముణ్ణో” ఎన్దు ధర్మత్తుక్కు త్తిఱక్కైయన్జికే,
వేఱుమ్ ఉన్నతాకవేణుమ్. (మక్కిన్ద్ర) కృష్ణసంశ్లేషతాలే వన్దు హర్ష
ప్రకర్షమ్ ముఖత్తిలే తోన్ద్రుమ్మడి ఎన్నపుమామ్. ... ౧౮.

ఇవర్ కళ్ వళైయినొలికేట్టు ఆళైప్పడుక్కైక్కు హేతువై యరుళిచ్చెయ్కి
తార్ (తఙ్గళిత్యాది). హేత్వన్దర మరుళిచ్చెయ్కితార్ (శూడకమిత్యాది). ఎమ్మెరు
నూనార్ ఉకక్కైయావతు - మహాకరత్తుక్కు పెరియసమ్మి. తిరుమాళిక్కైక్కు
త్తిరుప్పావై యనుసన్ధానత్తుడనే ఎఱువరుళ; అప్పోతు తిరుక్కావైచ్చేర్ తిరుక్కై-
యాలే అనుసన్ధానత్తేక్కేట్టు అత్తుఱాయ్ తిరుక్కాప్పసీక్కినవళివిలే ఇప్పాట్టాక,
పిరాట్టియెన్దు ధ్యానిత్తు మోహితార్ ఎన్దవత్తై నమ్మికేట్టరుళి, “ఉన్దుమతకఱితా
కాతే” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తారాకైయాలే ఉకన్దిరుప్పరెన్దపడి. ౧౮.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

పతి నెట్టామ్బట్టు. (ఉన్దు) నప్పిన్దై పిరాట్టియై పురుషకారమాక ప్పల్ద్రాత
పోతు ఫలసిద్ధియైయోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవళ్ పురుషకారమాక అవన్దై
యిత్యాది). ఆనాల్ మున్దుఱ కృష్ణనై ఎఱుప్పువానెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అభి
నివేశత్యాది). అభినివేశమ్ మిక్కాలుమ్ స్వరూపవిరుద్ధజలిలే వర్తిక్కలామో
వెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆశ్రయణవేళైయిత్యాది).

ఉన్న మతకళిగ్గై - వర్షియానిక్కిఱ మదతైయడైదు కళియిహళే యరు
క్కిఱవణ్. ఉన్నకై - వర్షిక్కై. అనిక్కై, ఉన్నకై - తిన్నకైయాయ్, రక్కప్పల
మతకళిగ్గై యుడైయవశెన్దుమామ్, ఇతై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (అతైకళితాన్ది).
ఓడత - సచ్చరియత్. (నడైయాడత) ఎత్తు - లోకత్తిర్. ఇచ్చెయ్గావళెన్దు
పడి. (కొప్పసుడైయ తీమ్మకళైనినైతాల్ ఇవరుడైయ తోళవళియై నిన్దు నిన్దు
డలాయరుక్కై) ఎత్తుకు త్తాత్పర్యమ్ - కృష్ణక్ తీమ్మకళైనినైతాల్ -
రుడైయ తోళవళియై నినైతాల్ భయజేడలాయరుక్కై యెత్తు పడి.

“కిన్దుజుమ్ముమ్మల్లి” ఎత్తుకు ఇరిణ్ణుతాత్పర్యమ్, కిన్దుమానకు కిమ్ము
మ్మడియాన తిరుక్కుల్లై యుడైయవశెన్దుతల్, “కిన్దుమ్మిమ్ముమ్” ఎత్తు మీమి
నైయాళే మిరుత్తియైచ్చిల్లి, పరిమళమ్మిక్కిరుక్కిఱ కుల్లడై యుడైయవశెన్దుతల్,
ఇతైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (వాళమ్మశెయ్పూజ్జులాలితాన్ది), కడై - చాటు, తాళా
తల్, కోడియాతల్.

మాతపప్పన్దుకు త్తాత్పర్యమ్ (సుగప్పన్దులేన్దుకళియితాన్ది), “మహా
ప్పన్దుళేమేల్” ఎత్తైయాలే నీ వళర్ తతెన్దు తోన్దుక్కిఱకు, అత్తైప్పన్దు - ఇచ్చె
య్సోక్కుమితాన్ది).

పన్దార్ విరలిక్కు హర్దభావమ్ (నాగ్గళేచెతన్యతైయితాన్ది), “ఒరుకైయిల్
నారమాయ్తు” ఎత్తువాక్యతై వివరిక్కితార్ (ఒరుకైయిలేవిభూతియితాన్ది).

(మైత్తునమైయాడి) - వినోదమ్మళిల్లి. వత్తై - పరిహాసమ్. క్క్ళివాక్యతై వివ
రిక్కితార్ (అవనుక్కుళ్ళ తేల్లామితాన్ది). అవనుక్కుళ్ళతు - అవనుడైయమర్చిమ్.
అనిక్కై, తాత్పర్యాన్తరమాకవుమామ్. ప్రజైకళో ఇరణ్ణుమేమ్ముమ్మిమ్ముమాన్దో
విరుక్కువడుప్పతెన్న, స్వాపదేశ త్తిలేనోక్కాక (ఇరువరు మెచ్చాయితాన్ది). ఇరు
ఎమ్మారరుళిచ్చెయ్తవాల్లై, శెల్లవుమ్-ఇరువర్క్కుమ్ పక్షమాయ్ చెల్లవుమ్. (అవను
మాన్దైప్పడుమ్మకై) ఎత్తు - (౧) “దదానామలతాన్దుగ్గే” ఎత్తు తాత్ప
ర్యమ్. (భక్తయంకరణంహివః) ఎత్తు అర్థాన్తరమ్.

“ఒలిప్ప” ఎత్తుకు హర్దమానతాత్పర్యమ్ (నాగ్గళుమర్దన్యనియితాన్ది).
“శీరార్ వళైయిలిప్ప” ఎత్తుకు హర్దభావమ్ (తగ్గళేకళితాన్ది). తాత్పర్య

అవ. — పత్తొన్నతామ్బాట్టు. ఇవళోతిటక్కప్పక “నమ్మడై యార్కు ఇవళో తిటక్కముఱ్ఱుత్తాళాక వొణ్ణాతు” ఎన్ఱు ఇవళై త్తి టక్కవొట్టాతే కట్టిక్కొడుకిడక్కిట కృష్ణనై యెఱ్ఱుప్పి, అఱ్ఱు మఱుమా న్దొగ్గొళామైయాలే మీళవుమ్ అవనై యుణర్తుకైక్కాక అవళై యెఱ్ఱుప్పకిటార్కళో. ఇత్తాల్ - ఆశ్రితర్కు మాటిమాటిప్పరికైక్కు

నరమ్ (శూడక మేయిత్యాది), అతావతు - అవర్కళిరువరుమ్కూడి పూట్టినాలన్ఱో ఉళ్ళతు, ఇప్పోతు నోన్ఱుక్కబ్బమాక “మరిట్టునాముడియోమ్” ఎన్ఱి తే యిరుప్పతెన్ఱపడి. అన్ఱిక్కే, ఇవర్కళోకైయిలే శజ్జిలెయోవెన్న నోన్ఱిన్ సమాప్తియిలే అవర్కళోపూట్టినాలాళ్ళియ విలెయెన్ఱిటార్ (శూడక మేయిత్యాది). ఇతుక్కుత్తాత్ప ర్యమరుళిచ్చెయ్కిటార్ (అవర్కళిరువరుమ్కూడిపూట్టినాలి తే యివర్కళుక్కుళ్ళతు) ఎన్ఱు. ఎమ్మెరుమా నారుకక్రైయావతు - మాధుకరత్తుక్కు పెరియనమ్మి తిరుమాళి కైక్కు తిరుప్పావైయనుసన్ధానత్తుడనే యెఱ్ఱున్దరళ, అప్పోతు తిరుక్కాప్పచ్చాత్తి యిరుక్కైయాలే, తిరునామోచ్చారణత్తైక్కేట్టా అత్తుభాయ్ తిరుక్కాప్ప నీక్కు కిఱవళవిలే ఇప్పాట్టాక నప్పిన్నైప్పిరాట్టి ఎన్ఱు ధ్యానిత్తుమోహితార్, ఇత్తై నమ్మి కేట్టు “ఉన్దమతకళితాకాతే” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తార్. ఆకైయాలే ఉకన్దిరుప్ప రెన్ఱపడి. ౧౦.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

పత్తొన్నతామ్బాట్టు. “నప్పిన్నైక్కొణ్డైమేల్ వైక్కుక్కిడన్ద మలర్మార్పా” ఎన్ఱుత్తైక్కటాక్షిత్తు, అవళైక్కట్టిక్కొణ్డొకిడక్కిట కృష్ణనై యెఱ్ఱుప్పకిటార్కళెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పగ్గో, కీర్థ్ప్పాట్టిల్ నప్పిన్నై కతవుతిటకైక్కు ఉద్యోగిత్తమై తోగ్గోయిరుక్క, అతుక్కువిరోధమాక క్కట్టిక్కొణ్డిరుక్కుక్కుడుమోవెన్నుమ్ శజ్జెయై ప్పరిహరియానిన్ఱుకొణ్డొ, అవళోట్టై సుఖత్తాలే మయన్ఱిక్కతవుతిటవామల్ ఉఱ్ఱుకైయాలే అతుక్కాక నప్పిన్నైయై ఎఱ్ఱుప్పకిటార్కళెన్ఱు సల్లతియిడుకిటార్ (ఇవళిత్యాది). (నమ్మడైయార్కు) ఎన్ఱుతు-ఇవళై ప్పరువకారమాకప్పగ్గోనవర్కళో నమ్మెయ్ పగ్గోనవర్కళెన్ఱుమ్ నినైవాలెయెన్ఱపడి. (తిటక్కవొట్టాతే) ఎన్ఱుతు-తానే ముఱ్ఱుట్టు తిటక్కవేఱుమ్ ఎన్నుమ్నినైవాలే, (ఇత్తాల్) ఎన్ఱుతు-కీర్థ్ప్పాట్టిల్ నప్పి

(౧) “ఎన్నడియార్ అతుశెయ్యార్” ఎన్నుమవనుమ్. (౨) “నకళ్ళి
న్నాపరాధ్యతి” ఎన్నుమవళుమ్ ఇరువరుముణ్డెన్దె.

(కుత్తువిశక్కెరియ) అర్ధికళ్ వాశలిలే నిఱ్ఱు ఓరనుభవముణ్డో
వెన్దితాకళ్.

మూ.— కుత్తువిశక్కెరియ కోట్టుక్కాట్టుట్టేన్దేల్

మెత్తెన్ద పజ్జశయనత్తిన్నేజేటి

కోత్తలర్ పూఙ్గుల్ నప్పిన్నై కొణ్డై మేల్

వైత్తుక్కిడన్ద నులర్నూర్ పా వాయ్ తిఱవాయ్

మైత్తడజ్జణినాయ్ నీ యుక్మణాళనై

ఎత్తనై పోతుమ్ తుయిలెఱువొట్టాయ్ కాణ్

ఎత్తనై యేలుమ్ పిరివాల్ కిల్లాయాల్

తత్తువమన్తు తకవేలోరెమ్బావాయ్.

౧౯.

వ్యా.—నమ్మెప్పోలే ఊరారిశైవుమ్ వేణ్డతే, “కీర్థవానమ్
వెళ్ళెన్దతు” ఎన్దిఱ భయముమిన్దిక్కే, (౩) “నళ్ళిరుట్కుణెన్నై
యుయ్ తిడుమిక్” ఎన్దు ఇరుట్టుత్తేడవుమ్ వేణ్డతే, పకలై యిరవా
క్కిక్కొణ్డు, విళక్కిలే కృష్ణముకత్తైప్పార్తుక్కొణ్డు పడుక్కైయిలే
న్నైతిఱక్క ఉవోగి త్తతాలుమ్, ఇప్పట్టిల్ తానే తిఱక్క కృష్ణనువోగి త్తతాయ్
చొన్నతాలు మెన్దపడి.

పాట్టుక్కెల్లామ్ న్యాయనిఘరమ్ శొల్లుకిడార్ కశెన్దు తొకుత్త తాత్పర్యత్తై
యరుళిచ్చెయ్ కిడార్ (అర్ధికళిత్యాది).

“నప్పిన్నై కొణ్డై మేల్” ఎన్నుమవళుక్కుమ్ హర్దభావత్తై యరుళిచ్చెయ్ కి
టార్ (నమ్మెయిత్యాది). (ఊరారిశైవుమ్ వేణ్డతే) ఎన్దతు - నన్దాదికళ్ళెర్నూర
వివర్కళై నోక్కిక్కొణ్డిరుక్కుమ్బడి మెత్తెన్ద పజ్జశయనత్తిన్నేజేలే కణ్ణళర్ నరుళు
న్దయాలే యరసిద్దమ్. (పకలై ఇరవాక్కిక్కొణ్డు) ఎన్దతు-రాత్రిశెయ్యుమ్ కృత్వత్తై

(౧) పెరి-తిరు-౪-౯-౨.

(౨) రా-య-౧౧౬-౪౪. ౨౩-వరు పుబ

త్రిత్ పార్క్క.

(౩) నా-తి-౧౨-౩.

కిడక్కప్పెఱువతే! ఇతెన్న ఐశ్వర్యమ్! ఎన్నితార్కళ్. (౧) “ అతీవ రామశ్శుశుభే ” ఎన్ఱు ఇవళ్ అఱనుక్కుమ్ ప్రకాశకమాన విళక్కా యిరుక్క ఓర్ నిలై విళక్కు ఉణ్ణావతే!

(కోట్టుక్కాల్ కట్టిల్ మేల్) కువలయాపీడత్తిక్ కొమ్మైప్ప
.టిత్తు కొండ్లువన్ఱుశెయ్త కట్టిలితే. వీరపత్నియాకైయాలే ఇవళుక్కు
ఇతిలల్లతు కణ్ణుఱ్ఱాతు. ఎఱ్ఱైప్పోలే బ్రహ్మనాపనమ్ తేడిప్పొకవేణ్ణాతే
ఉళ్ళకత్తుక్కుళ్ళే కూచ్చమఱ కిడక్కప్పెఱువతే! ఇతెన్న భాగ్యమ్.
(కట్టిల్) మాణిక్కత్తాల్ శెయ్యిలుమ్ “కట్టిల్” ఎన్ఱు జాతిప్పేచ్చు.

విడిన్దమ్ శెయ్తై. అతావతు - విడిన్దమ్ విళక్కువైత్తుల్కొణ్ణు సంశ్లేషిత్తిరుక్కై.
నన్దర్ తిరుమక నాకైయాలే విళక్కుణ్ణాయరుక్కై అర్థసిద్ధమాయరుక్కువుమ్, “కుత్తు
విళక్కైరియ” ఎన్ఱు ఇవర్కళ్ళొన్నతుక్కు - విళక్కిలే కృష్ణన్ ముఖతైప్పొర్తు
కొండ్లు, అత్తాల్ వన్ద అఱ్ఱిక్ మివతియై అనుభవిత్తుకొండ్లిరుక్కితాళితే యెన్ఱు
కీఱొరుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్తు, అవళేవిళక్కాయరుక్కు ఇతువుమ్ వేణుమావె
న్నుమ్ తాత్పర్యతై యరుళిచ్చెయ్కిడార్ (అతీవత్యాది). (ఉణ్ణావతే) ఎన్ఱు -
ఉణ్ణాక వేణుమావెన్దపడి.

కట్టిల్కాల్ కువలయాపీడత్తిక్ కొమ్మైయాక వేణుమావెన్న వరుళిచ్చెయ్కి
తార్ (వీరపత్నియిత్యాది). “కట్టిల్ మేల్” ఎన్ఱుత్తాల్ - ఒరుళయనగృహవిశేషమ్
అర్థసిద్ధమాకైయాలే, అతుక్కువ్యావర్త్యపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిడార్
(ఎఱ్ఱైయిత్యాది). నప్పిన్నైయమ్ కృష్ణనుమ్ కణ్ణళర్ నరుగుక్కు అనైదన్దతాలే
శెయ్తు క్లాఘ్యమాయరువన్దై “తిరుప్పళ్ళికట్టిల్” ఎన్ఱు ఉపచరిత్తుచ్చొల్లవేణ్ణి
యరుక్కు, “కట్టిల్” ఎన్ఱు శొల్లక్కుడుమావెన్న వరుళిచ్చెయ్కిడార్ (మాణిక్క
త్తాలిత్యాది). ఆణ్ణాళ్ గోపీమారవన్దైయై ప్రాపిత్తరుళిచ్చెయ్కైయాలే, కృష్ణత్తిరు
ప్పడుక్కైయానాలుమ్ అన్ద జాత్యనుగణభాషణమ్ పణ్ణినారెన్ఱుకరుత్తు.

“పఱ్జళయనత్తిల్” ఎన్ఱుపోతే మార్దవమ్ అర్థసిద్ధమాయరుక్కు, “మెత్తెన,”

(౧) రా-బా-౨౨-౨౯. “తయా స రాజ్వి సుతోఽభిరామయా సమేయి
వాసుత్తమరాజకన్యయా । అతీవ రామ శ్శుశుభేఽలికామయా విభు క్షియా విష్ణు
రివాఽమరేశ్వరః”

(మెత్తెన్) నాజ్గల్ ఆరైకళాయ్ వన్దు కిడక్క, పడుక్కైయిన్ ఉల్ మానమ్ పుటమానమ్ కొణ్ణాడిక్కొణ్ణు పడుక్కైవారున్దు నత్తే!, కణ్ణుటన్దువత్తే!. (పళ్ళశయన త్తిన్నేలేటి) పళ్ళవిదమాన పడుక్కైయిన్నేలేటి. అతావతు - అత్తుకు, కుళిర్ త్తి, నూర్దవమ్, పరిమళమ్, ఛావ శ్యమ్, ఆకవివై. ఇవర్ కళుక్కు (౧) * మెన్దల్ ప్పళ్ళి వెమ్మళ్ళియా యితే యిరుప్పతు. అన్దు ఉరువిట్టుచ్చెయ్ త పడుక్కైయెన్దుమామ్. పళ్ళలేశెయ్ త పడుక్కైయెన్దువురూమ్. (మేలేటి) (౨) “పాదేనా ౨ధ్యారోహతి” ఎన్దు నాజ్గల్ మితిత్తేటినాలన్దు నీ పడుక్కైయి లేటునతెన్దె.

(కొత్తల్ పూన్దుయిల్ నప్పిన్నై) తిరుక్కుళిలిల్ స్పర్శతా లే కొత్తుక్కొత్తాక అలరానిన్దుళ్ళ పూవై యుదైత్తాన కుళిల్. కాలమ్ అలర్ తునూహోలే, అవనోట్టై ప్రణయ కలహత్తాలే యలరుకై.

ఎన్దుతుక్కుభావమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నాజ్గళిత్వాది). (మానమ్) ఆళవు, స్వభావ మెన్దుపడి. ఇవర్ కళి ఇప్పడివిశేషిచ్చున్నతా లే ఇవర్ కళాత్తియోల్ మెన్దుకు ఉపపత్తి యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవర్ కళుక్కిత్వాది). (అన్దురు) ఎన్దుతు - పళ్ళవర్ద మెన్దుపడి. “మెత్తెన్ పళ్ళశయన త్తిన్నేలే - నప్పిన్నై కొణ్ణేమేల్ వైత్తుక్కిడన్దు” ఎన్నవే, ఏటియిరుక్కై అర్థసిద్ధమాయిరుక్కువుమ్, “ఏటి” ఎన్దువిశేష త్తుకుత్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పాదేనేత్వాది).

“కొత్తల్” ఎన్దు విడత్తిల్ - అలరానిన్దుళ్ళవెన్దు వర్తమానమాక త్తోన్దుకై యారే తిరుక్కుళిలిల్ పై స్పర్శమే యిరుక్కు హేతువెన్దు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తిరుక్కుళిలిత్వాది). తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కాలమిత్వాది).

(౧) తి-వాయ్-౯-౯-౪. (౨) కాషీతక్తిబ్రాహ్మణే-ప్ర-౨-౧౦. పర్య జ్ఞ-విద్యాయామ్, “తస్మిన్ బ్రహ్మే” తమేవం విత్వాదేనా ౨ధ్యారోహతి తంబ్రహ్మే పృచ్ఛం కోసీతి. తస్మిన్ బ్రహ్మయాత్. ఋతురస్యార్థవోసి ఆకాశావ్యోనేస్సం భూతో ఛాద్యాయై రేతస్సంవత్సరస్య తేజోభూతస్య భూతస్యాత్తా భూతస్య భూతస్య తస్మాత్తాసి యస్త్యమసి సోఽహమస్మి. తమాహ కోహమస్మితి.”

(౧)*వాశమ్ శెయ్ పూమ్ కులూళితే. (కొణ్డేమేల్ వై త్తుక్కిడన్ద మలర్ మార్ పా) కొణ్డేయై తన్నే లేవై త్తుక్కిడక్కై; కొణ్డేమేల్ తన్నె వై త్తుక్కిడన్ద ఎన్న పుసూమ్. (౨) “నశాస్త్రం నై వచక్రమః” ఎన్ఱితే ప్రణయ మిరుప్పతు. (౩) “పర్యాయేణ ప్రసుప్తశ్చ” ఎన్ఱుముణ్ణితే. మలైయై యణ్ణైకొణ్ణు జీవిప్పారై పోలే. (౪) “మలరాళ్ తనత్తుళ్ళా” ఎన్న క్కడవతితే. (మలర్ మార్ పా) తిరుములై త్తడజ్జ భుఱుత్తుకై యాలే అకన్ఱిరున్దళ్ళమార్ పు. ఇప్పిక్కతియాల్, (౫) “సదైకయాపరూపాయ” ఎన్ఱత్తోడు విరోధియాతోవెన్నిల్; విరోధియాతు, అతు హేయగుణజ్జ శిలిలైయెన్ఱిటతు. ఆశ్రితసన్దేషత్తిల్ అవికారిత్వమ్ అవద్యమిత్తనై యితే. (వాయ్ తిఱవాయ్) ఉగగమ్మిరమాన మిడల్ శోశై యాలే

సప్పిన్నైకతవుతిఱక్కప్పక క్కప్పక “ఇవర్ ముఱ్ఱుడలాకాతు” ఎన్ఱుకట్టికొణ్ణు వరుమపోతైయిల్ ప్రణయకలహత్తారే అలర్ న్దతెన్ఱు ఇవ్వాక్కత్తుక్కుత్తాత్పర్యమ్. కొత్తాకవలరక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (వాశమిత్యాది). పరిమళత్తై యుణ్ణైక్కుటిఱప్పల్, శ్రద్దైయైయుణ్ణైక్కుమెన్దపడి. సప్పిన్నైకొణ్డేయై, అవక్ పళ్ళికొళ్ళుమ్మాతు తన్నేలేవైత్తుక్కుళ్ళ సమ్మతిక్కుమ్మడి ఎజ్జనేయన్న వరుళిచ్చె య్ కిఱార్ (నశాస్త్రమిత్యాది). ఇరణ్ణైమర్ త్తిల్ ప్రమాణపూర్వకమ్ దృష్టాన్తమ్ కాట్టుకిఱార్ (పర్యాయేణేత్యాది). కొణ్డేమేలే తన్నెవైక్కెక్కు నిమిత్తమ్ ఆద రాతిశయ మెన్నుమతుక్కు తాకికదృష్టాన్తమ్ కాట్టుకిఱార్ (మలైయిత్యాది). “కళవు తిఱవాయ్” ఎన్నా తే, “వాయ్ తిఱవాయ్” ఎన్ఱతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఉన్నిత్యాది). (౬) “అనన్య” ఎన్నుమ్మడి ఏకద్రవ్యమ్మాలే యిరుక్కు

(౧) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౨.

(౨) “ఆత్మసభక్తియుక్తానాం నశాస్త్రం నైవచక్రమః.”

(౩) రా-సు-౩౮-౨౧. వాయసవృత్తాన్త కథనప్రకరణే, “పరిశ్రమాత్ప్రీ తుప్తాచ రాఘవాజ్ఞేప్యహంబిరమ్ | పర్యాయేణ ప్రసుప్తశ్చ మమాజ్ఞేభరతాగ్రజః.”

(౪) ౩-తిరు-౩.

(౫) వి-పు-౧-౨-౧. “ఆవికారాయ శుద్ధాయ నిత్యాయ పరమాత్మ నే । సదైకయాపరూపాయ విష్ణవే సర్వజిష్ణవే.” (౬) రా-సు-౨౧-౧౩.

౧౯-పా, కుత్తువిశక్కు వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౨౧౫

ఒరువారైశొల్లాయ్. (౧) “ఆర్తోవా యదివా దృష్టః” ఎన్ఱు పి ఉన్నాల్
ల్లతు శెల్లాతే ఉక్పుటప్పాడు పార్ త్తిరుక్కిట ఎజ్జకుక్కు ఒరువారైయు
మరితో? అవళో పుటప్పడ వొట్టాళాకిల్ కిడన్ఱవిడ త్తేకిడన్ఱు (౨) “నూ
శుచం” ఎన్ఱు ఒరు ఉక్తి నేరుకై యుమరితో?

(మై త్తడన్ఱణ్ణినాయ్) ఇవక్ మఱునూన్ఱ్ఱమ్ శొల్లిప్పక. నన్ఱై
యొట్టియ త్తాజ్జళే యొట్టుప్పవతే! ఎన్ఱు కణ్ణాలే “వాయ్ వాయ్” ఎన్ఱు
మవర్ కళై యొట్టుప్పి క్కుతపుటికక్కుచ్చొట్టుకై రావణాదికళోపాయేకై యొట్టు
నినైత్తు, గమ్భిరమాన ధ్వనియొక్కేట్టు వాన్ఱైప్పడుకితార్ కళైచ్చకరుత్తు. .. అది
వాయ్ ” ఎన్ఱు తై ప్రార్థనాపరమాక్కి ఒరుయోన్ఱైయరుగిచ్చెయ్ఱు, అది వాయ్
పోనాయెన్ఱు వ్యతిరేకపరమాక్కి ఉపాలమ్మమ్మోన్ఱై త్తాచ్చాన్ఱైయరుగిచ్చెయ్ఱు
కితార్ (అన్ఱోవేత్యాది). “పరేషం శరణాగతః । అరిగ ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షిత
వ్యగ కృతాత్మనా” ఎన్ఱు - శత్రువిషయత్తిల్ ఆర్తానాన్ఱైయరుగిచ్చెయ్ఱు రక్షిక్కుము
నక్కు ఆర్తకళాయరుక్కు మబలైకళోవిషయత్తిల్ ఒరువారైయుమ్ సర్వభమాక
వేణుమోవెన్ఱుకరుత్తు. (అవళో పుటప్పడవొట్టాళాకిల్) ఎన్ఱు - అవళోలోగ్యతై
ఉన్ఱైప్పటప్పడవొట్టాతే పోయ్ఱాకిలన్ఱపడి. నప్పిన్ఱై శొన్ఱైవేల్ వైచ్చక్కున్ఱై
మలర్ మార్ పనాయ్, అవళో భోగ్యతైయిలే కుమ్మిన్ఱైయరుక్కు మవచక్కు
వారైయుమ్ శొల్లక్కుడాతెన్ఱు, తజ్జకుక్కుభోగ్యతై ఇన్ఱైచ్చువరాకల్లోన్ఱై, అది
యమ్ అవళోమార్విలిరున్ఱై ఆర్తకళానవెజ్జకుక్కుమ్ శొకవిచ్చుత్తిర్ ఒరువారైమా
త్రమ్ శొన్నాలాకాతోవెన్ఱు ఇవ్యాక్యత్తుక్కుక్కరుత్తు.

“నప్పిన్నాయ్” ఎన్ఱు సమ్బాధిక్కులాయరుక్కు, “మై త్తడన్ఱణ్ణినాయ్ ”
ఎన్ఱు శొన్నవర్ కళుడైయ ఉట్టురుత్తై యరుగిచ్చెయ్ఱుకితార్ (ఇవనిత్యాది). (నెరి
త్తాళో) ఎన్ఱు వనన్ఱరమ్ “ఆక్తైయాలే వాయ్ పిటవతిరుక్కు వేణుమ్ ” ఎన్ఱు వేణుమ్.
అవళో కణ్ణాలే వాయ్ నెరిత్తవతే అవక్ వాయ్ పిటవతిరుక్కు వేణుమోవెన్ఱు వరుగి

(౧) రా-య-౧౮-౨౮. కణ్ణూపాఖ్యానే. “ఆర్తోవా యదివా దృష్టః
పరేషం శరణాగతః । అరిగ ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యగ కృతాత్మనా.”

(౨) గీ-౧౮-౬౬. “ సర్వభర్తాన్ ” ఇత్యాది.

వామై నెరిత్తాళ్. అభుకాలుమ్ పరప్పాలుమ్ కణ్ణితే యకప్పట్టవ్ అక్కడలై క్కలై కణ్ణాలితే నమ్మెప్పార్ ప్పతు. (౧) “నజీవేయం త్తణ మపి” ఎన్నప్పణ్ణుమ్ కణ్ణితే. (౨) “మైయిట్టెఱ్ఱుతోమ్” ఎన్ఱిరుక్కిఱ ఎజ్జలై యుమ్ మైయిడప్పణ్ణినాలన్దో నీ కణ్ణుక్కు మైయిడువతు ఉన్నుడై య కణ్ణిలభుకుమ్ పెరుమైయుమ్ ఎజ్జళ్ పేర్ ముక్కుడలెన్ఱిరున్దోమ్, అతు ఇభువుక్కుడలావతే !. (నీ) అవనై పె్పెఱుకై క్కు అడియాననీ అవనై విలక్కక్కడవై యో? (ఉకమణాళనై) (౩) “గోపీజనవల్లభః” ఎన్ఱుమ్ (౪) “లోకభర్తారమ్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లకిఱ పాతువై యొఱ్ఱీయ ఉనక్కే స్వమ్మాయ్ నీ పురువమ్ నెఱి త్రివిడ త్రిలే కార్యమ్ శెయ్యుమ్బడి భవ్యనాయరుక్కుమిరుప్ప ఎజ్జళుక్కు ఉడలెన్ఱిరున్దోమ్, అజ్జనన్ఱిక్కే, ఇని యునక్కే శేషమెన్ఱిరుక్కితో మెన్ఱితార్ కళ్. (ఎత్తనై పాతుమ్ తుయి లెఱువొట్టాయ్ కాణ్) ఒరుత్తణముమ్ అవనై యొన్ఱిరుక్కువొట్టకిఱ తిలై. పుణర్ చ్చిక్కాక ప్పీరియవుమ్ భయప్పడువుతి.

చ్చెయ్ కితార్ (అభుకాలుమిత్యాది). (నమ్మెప్పార్ ప్పతు) ఎన్ఱు - నమ్మడైయ్ క్కేళ త్తై ప్పార్ త్తు వార్తై శొల్వ త్తెన్ఱు పడి. “నజీవేయమ్” ఎన్ఱు తుక్కు, “వినా తామసి తే త్తణామ్” ఎన్ను మళవుమ్ వివక్షితమ్. “మైత్తడమి క్కణ్ణినాయ్” ఎన్ఱు తుక్కు త్తాత్ప ర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మైయిత్యాది). పూర్వతాత్పర్యవివరణమ్ (ఉన్నుడైయ విత్యాది). “మణాళనై” ఎన్నవ మైన్ఱిరుక్కు, “ఉక” ఎన్ఱు తుక్కు త్తాత్పర్యమ రుళిచ్చెయ్ కితార్ (గోపీజనేత్యాది). “ఎత్తనై” ఎన్ఱు - ఎవ్వళవెన్ఱాయ్, అల్ప కాలమెన్ఱు వివక్షిత్తు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఒరుత్తణముమిత్యాది). ఎఱున్ఱి రుక్కువొట్టా మైక్కు పాతువై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పుణర్ చ్చిక్కిత్యాది). సంక్ల

(౧) రా-సు-౬ ౭-౯. “తతోసు కిందుగ్గితరం యదిమం వారిసమ్భవమ్ । మణిం పశ్యామి సామిత్రే నహి పశ్యామి జానకీమ్ ॥ చిరం, జీవతి వైదేహీ యది మాసం ధరిష్యతి । నజీవేయం త్తణమపి వినా తామసి తేత్తణామ్.” (౨) ౨.

(౩) (౪) రా - సు - ౩౬-౫౪. హనూమన్తంప్రతిసీతా, కాసల్యా లోకభర్తారం సుఖువే యం మనస్సినీతం మమాన్ధే సుఖం పృచ్ఛ శిర సాచాఽభివాదయ.”

౧౯-పా, కుత్తువిశక్కు వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. . ౨౧౭

(ఎత్తనైయేలుమ్ పిరివాల్గిక్కిల్లాయాల్) అతు ఉణ్ణు తైయో ? అవనై త్తణ్ణికాలముమ్ పిరియమాట్టాత ఉన్నుడైయ బల హానియిన్ కుతైయన్తో? (౧) “అకలకిల్లైనితైయమ్” ఎన్ఱు త్తణ్ణికాల విశ్లేషముమ్ పొలుక్కుమాట్టామైయాలే యవనోట్టై నిత్యసంయోగమ్ ఎజ్జళుడైయ లాభత్తుక్కుడలాకై యొభీయ విపరీతఫలమావతే!.

(తత్తువమ్ అన్ఱు తకవు) తత్తువమ్-సత్యమ్. తకవన్ఱు-ధర్మమన్ఱు. ఎజ్జళటియామైయిల్ శొల్లకితోమల్లోమ్, మెయ్యే ధర్మమన్ఱు. (తకవు-తత్తువమన్ఱు) (౨) “పాపానాంవా శుభానాంవా” ఎన్ను మునక్కు- (౩) “అహత్వా రావణం సజ్జ్యే” ఎన్ఱవనిల్ వాళియిలై యెచ్చిరుక్కితోమ్. అధవా, (తత్తువమన్ఱు) తత్తువమ్ - స్వరూపమ్. ఉణ్ణ స్వరూపత్తుక్కుమ్ పోరాతు. (తకవన్ఱు) ఉన్నుడైయ స్వభావత్తుక్కుమ్ పోరాతు; ఉన్నుడైయ పురుషకారభావత్తుక్కుమ్ పోరాతు , కృపైక్కుమ్ పోరాతు. ౧౯.

పిత్తిరుక్కు-మ్పాతే విచ్చిద్య పునస్సంశ్లేషిక్కుమతుక్కుమ్ ఆళ్ళుకైయారే ఒరుత్తణము మేల్తున్దిరుక్కు-వొట్టాయెన్ఱు తాత్పర్యమ్.

“ పిరియాయ్ ” ఎన్నాతే, “ పిరివాల్గిక్కిల్లాయ్ ” ఎన్ఱు - పిరికై సహిక్కుమాట్టాయెన్ఱెయారే, అతుక్కుచ్చేర తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అతువిత్తాది). బలహానియెన్ఱానెన్, ఉన్ఱళుక్కుకవన్ఱో నానిరుక్కిటతెన్ఱు అవశుక్కుక్కరుత్తాకవరుళిచ్చెయ్కితార్ (అకలకిల్లైనిత్తాది).

(మెయ్యేధర్మమన్ఱు) ఎన్ఱతు - ధర్మమన్ఱెన్ఱు శొల్లకిటతు సత్యమేయెన్ఱపడి. తకవు - కృపైయానతు, తత్తువమన్ఱు-స్వాభావికమన్ఱెన్ఱు శబ్దార్థమ్ వివక్షిత్తు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పాపానామిత్తాది). నిర్ఘృణరాకచొల్లపప్ట పేరుమాకుక్కుమ్ ఘృణావతియాకచొల్లపప్ట పునక్కుమ్ వాళియిలైయెన్ఱురుత్తు. స్వరూపస్వభావజ్ఞతైయడైవే విపరిక్కితార్ (ఉన్నుడైయవిత్తాది). ... ౧౯.

(౧) తి-వాయ్-౬-౧౦-౧౦.

(౨) రా-య్-౧౧౬-౪౪-౨౩-వతు

పుట్టన్ఱివోపార్కి-.

(౩) రా-య్-౧౯-౨౧.

శిన్న అదుమ్బదమ్.

పత్తిన్నతామ్బట్టు.—(కుత్తువిళక్కు) “ నప్పిన్నైకొణ్డేమేల్ వైత్తుక్కిడన్ ” ఎన్డైక్కటాక్షి త్తవతారికై.

పత్తిత్వత్తెప్పల్ (నమ్మెప్పోలే ఊరారికైవుమిత్యాది). పకలై ఇరవాక్కుకై-రాత్రికెయ్యమ్కృత్యత్తై విడిన్దుమ్ విళక్కువైత్తుక్కొణ్డు సంశేషికై. అన్నిక్కే, (పకలైయిరవాక్కి) ఎన్నిటతై, అవిళక్కు ప్రకాశత్తాలే ఇరనై ప్పకలాక్కి ఎన్దన్దయిత్తల్.

సామా నేయిన అనైక్కొమ్మెన్నా తే (కువలయాపీడత్తిన్ కొమ్మై) ఎన్దు విశేషిక్కిటతెన్నెన్దవరుళిచ్చెయ్కితార్ (వీరపత్నియాకైయాలే) ఎన్దు. ఆకక్కియ్లొవల్ ద్రాలుమ్ ఫలిత్తవార్దభావమ్ (ఎన్దకైప్పోలే) ఎన్దు. తూళ్లుమ్ మణ్ణమెన్డాప్పోలే కొల్లాతే, “ కట్టిల్ ” ఎన్నిటతెన్నెన్దవరుళిచ్చెయ్కితార్ (మాణిక్రత్తాలేయిత్యాది). (ఉల్ మానమ్) ఇత్యాదిక్కు, పడుక్కైయిన్దైయ ఉళ్ళిలుణ్డాన మార్దవత్తై భోగ్యమాక కొణ్డాడియెన్దపడి. మానమ్-అళవు. పరీక్షైయెన్దపడి. “ ఏటి ” ఎన్దు వరుత్తమాక చొల్లువానెన్నెన్ద (ఇవర్ కళుక్కిత్యాది). (అణ్ణురు) ఎన్దుతు - అణ్ణువర్ణత్తాలే యెన్దపడి.

“ కొత్తలర్ పూళ్ళుల్ ” ఎన్దు తుక్కిరణ్డధమ్, అతావతు - కుల్లల్ స్పర్శత్తాలే యలరుకైయెన్దుతల్, ప్రణయకలహత్తాలే యలరుకైయెన్దుతల్. అతావతు - ఇవళ్ “ ఎన్దునిరుప్పేన్ ” ఎన్న, అవన్ “ ఎన్దునిరుక్కువొట్టేన్ ” ఎన్న, అన్దసంభ్రమత్తిలేయలరుకై. మునినతిలే ప్రమాణమ్ (వాళమ్ శెయ్ పూళ్ళులాల్) ఎన్దు. కొణ్డైయెత్తనేలే వైత్తుక్కిడక్కుక్కుడుమోవెన్ద వరుళిచ్చెయ్కితార్ (నశాత్త్రమిత్యాది). శేవ శేషిభావమ్ తలై తడుమాతానిటక్కుక్కుడుమెన్దపడి. “ కొణ్డేమేల్ తన్నెవైత్తుక్కిడన్ ” ఎన్దవర్థత్తై త్తాత్పర్యసహితమాక్కుకితార్ (మలైయై అణ్డెకొణ్డి త్యాది). మలర్ - విస్తృతమాన, “ వారైయుమరితో ” ఎన్దత్తై వివరిక్కితార్ (అవళ్ పుటప్పడవొట్టాళాకిలిత్యాది).

(వాయెనెరిత్తాల్) ఎన్దుతు - వాయెమాడినాశెన్దపడి. “ మైత్తడణ్ణి నాయ్ ” ఎన్దు తుక్కిరణ్డు తాత్పర్యమ్, (౧) “ అసి తేక్షణా ” ఎన్నిటడియే స్వాభావికమాన కలుప్పైచొల్లుతల్, అన్నిక్కే, మైయిట్టకణ్ణెన్దుతల్. (ఎన్దళ్ పేర్ ద్దుక్కుడలెన్దురు

౨౦-పా, ముప్పత్తుమూవర్ వ్యాఖ్యానమ్ మూనాయరప్పజీ. ౨౧౯

అవ. — ఇరుపతామ్బాట్టు. అవనుక్కుమ్ ఎజ్జతుక్కుమ్ అచియూన
నీ ఎజ్జతై నీరాట్టువుతి ఎన్దు కృష్ణనైయుమ్ నప్పినై ప్పిరాట్టియై
యుమ్ కూడ ఎఱుప్పకితార్ కళే

దోమ్) ఎన్దుతు - కణ్ణాకారే అవనైవకికరిత్తు ప్పరుషీకరిక్కెక్కనైచ్చెరుక్కుమ్
పడి. (ఇనిఉనక్కుళ్ళేష మెన్దిరుక్కిటోమ్). కృష్ణనై యనక్కేష మెన్దిరుక్కిటోమ్
మెన్దుపడి. “ఎత్తనైపోతుమ్” ఎన్దుతు - అల్పకాలము మెన్దుపడి. (పుణర్ చ్చిక్కాక
ప్పిరియవుమ్) ఎన్దుతు - సంక్లేషాన్తరవర్ధకమాన విక్లేషత్తుక్కుమ్ - అన్తైత్తనై
నెక్కిక్కవు మెన్దుపడి.

తత్తువమ్ - ఉన్దై. తకవు - కృపై. “తత్తువముత్తుతకవు” ఎన్దుతుక్కు మున్దు
పారుళ్; అతావతు - తత్తువ మెన్దు-సత్యమాయ్, తకవెన్దు-దర్శమాయ్, మెయ్యెన్దు
ధర్మమెన్దుతల్. అన్తిక్కే, తకవెన్దు - కృపైయాయ్, తత్తువమెన్దు - స్వరూప
మాయ్, ఉనక్కు-కృపైయే స్వరూపమునైన్దుతల్, అన్తిక్కే, తత్తువముమ్ము, తకవు
మన్దు-ఉన్ స్వరూపత్తుక్కుమ్ పోరాతు, ఉన్ స్వభావత్తుక్కుమ్ పోరాతు, అతావతు-
ఉన్నుడైయపురుషకారభావత్తుక్కుమ్ పోరాతు, ఉన్ కృపైక్కుమ్ పోరాతు ఎన్దు.
ఇరణ్ణామర్థతైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వాపానాంవేత్యాది). స్వరూపమ్ - పురుష
కారమ్. ౧౯.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఇరుపతామ్బాట్టు. “ఉన్ మణాళనై-ఎన్దు నీరాట్టు-విమలా తుయిలెయ్యాయ్”
ఎన్దు పదిజ్జతైక్కటాక్షిత్తు అవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవచక్కుమిత్యాది). కీర్
ప్పాట్టిల్ కృష్ణనైయుమ్ నప్పినైయైయుమ్ ఎఱుప్పియిరుక్కువుమ్, మీళవుమ్ ఇప్పా
ట్టిల్ ఇరువరైయు మెఱుప్పకైక్కు సజ్జతి యెజ్జ నేయెన్నిల్, “తుయిలెయ్ వొట్టాయ్
కాణ్, తకవన్దు” ఎన్దు-కెణ్ణాళ్ ఆగ్రా మైయారే నమ్మై చ్చిలకన్ద్రజ్జలైచ్చొన్నార్
కళేయూకిలుమ్ తిరువుళ్ళమ్ పార్త్తు ఇడమ్ పెగ్గిపోతితే విణ్ణప్పమ్ కెయ్యవేను
మెన్దు నప్పినై ప్పిరాట్టిపేశాతే పళ్ళికోణ్డరుళ్, ఇవనై ప్పగ్గిరేనాయ్ కార్యమ్ కెయ్య
క్కడవవవక ఇవళ్ తనైయుమ్ తిలక్కివొట్టాతే భగవ్రసక్తనాయ్ ప్పేశాతే
శ్రీ(కిడన్దాయ్ వాటే, శివ పెన్దు) కిడక్కిటానాకక్కుడు మెన్దు పార్త్తు, “ఓమున్దు

మూ.— ముప్పత్తుమూవరమరర్క్కుముళ్ళెన్ఱు
 కప్పమ్ తవిర్క్కుమ్ కలియే తుయిలెఱాయ్
 శెప్పముడై యాయ్ తిఱలుడై యాయ్ శెల్లొర్క్కు
 వెప్పజ్గొడుక్కుమ్ విమలా తుయిలెఱాయ్
 శెప్పన్నమెన్ఱులై చ్చెవ్వాయ్ చ్చిఱుమరుఱ్ఱుల్
 నప్పినై నన్గోయ్ తిరువే తుయిలెఱాయ్
 ఉక్కముమ్ తట్టాళియుమ్ తన్దన్మణాళనై
 ఇప్పోతే యెమ్మై నీరాట్టెలోరెమ్బావాయ్. ౨౦.

వ్యా.— (ముప్పత్తుమూవర్) రక్షణత్తుక్కు సంజ్ఞానియతి
 యుణ్డో? పచ్చలత్తుమ్కుడియిల్ పెన్గళానాల్ రక్షిక్కలాకాతో?
 ఆ ర్తియే కైమ్మతలాక రక్షిక్కుమవనలైయో? (అమరర్క్కు) ఎల్లావళ
 విలుమ్ శావాతార్కోక్కి ఉతవలావతు, ఉన్నోక్కు పెఱావిడిల్

ఆ ర్తరక్షణమ్పట్టి ఆర్జితగుణజ్ఞులైన ఇప్పోతేఱున్దిరాఱుయాలే యిట్టక్కకిడాయ్
 పుకుకితాయ్ “ఎన్ఱుశొన్న విడల్లిలుమ్ అవక్ వాయ్ తిఱవా మైయాలే, నప్పినై ప్పిరాట్టి
 తిఱల్లిల్ ప్రణయకోపతాలే శొన్న వైయుమ్ ఇవనుక్క అసహ్యమ్మాలే యిరున్ద
 తెన్ఱు పురిన్ద, ఇవకుడైయదేహగుణజ్ఞులై యుమ్ ఆత్మగుణజ్ఞులై యుమ్ శొల్లియేత్తి, అవక్
 తనక్కురియనో, పరతన్దనానవనై నలికిఱ తెన్నెన్ఱు, ఎఱ్ఱకుక్కుమవనుక్కమ్ కడనై
 యాననీయే ఎఱ్ఱళ పేక్షితజ్ఞులై తల్లెక్కట్టి తరవేణావోవెన్ఱు నప్పినై ప్పిరాట్టియై అర్థి
 క్కితార్ కళో” ఎన్ఱు ఆతాఱురత్తిల్ శొన్న సజ్జతి ఇఱ్ఱుమ్ కణ్డొకోళవుతు.

“ ముప్పత్తుమూవర్ ” ఎన్ఱుత్తుక్కు - ముప్పత్తుముక్కోడి దేవరెన్ఱు శబ్దార్థ
 మాయ్ “ అమరర్ ” ఎన్ఱుపోతే ఇతు అర్థసిద్ధమాయరుక్కవుమ్ శొన్నతుక్కు
 ఉట్కరుతైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (రక్షణత్తుక్కిత్యోది వాక్యత్రయతాలే). ఆప్టవసు
 క్కళో, ఏకాదశరుద్రర్, ద్వాదశాదిత్యర్, అశ్వినికళో ఎన్ఱు ముప్పత్తుమూవరెన్ఱు
 సజ్జేయకవుమామ్. “ నమియన్తే ఇత్యమరాః ” ఎన్ఱు పుణ్యత్వత్తియైక్కటాక్షిత్తు
 త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎల్లావళవిలుమిత్యాది). అమరపదత్తిల్ రూఢ్యర్థ
 మాన దేవత్వత్తైత్తిరువుళ్ళుమ్పల్దీ, (౧) “ అగ్నిముఖావైదేవాః ” ఎన్ఱు ప్రమాణ

౨౦-పా, ముప్పత్తుమూవర్ వ్యాఖ్యాసమ్ మూవాయిరప్పజి. ౨౨౧

శాకుమ్ ఎజ్జళుక్కు ఉతవలాకాతో? ముఖా న్తరత్తాలే జీవిప్పార్కోక్కు ఉతవలావతు, ఉణ్ముకత్తాలే జీవిప్పార్కు ఉతవలాకాతో? ప్రయోజనా న్తర పరరుమాయ్ మిడుక్కరుమానార్కోక్కు ఉతవలావతు, అనన్య ప్రయోజనై కళుమాయ్ అబలై కళుమా యిరుప్పార్కు ఉతవలాకాతో? (ముణ్ శెన్టు) నోవు వరువతల్లు మున్నే శెన్టు. ఏఱ్ఱవే రక్షిక్కక్కడవ నీ నోవుపట్టువద్ద ఎజ్జలై రక్షిక్కలాకాతో? (శెన్టు) నీ శెన్టు ఉతవక్కడవ ఉనక్కు ఉణ్వాశలిలేవద్ద ఎజ్జళుక్కు ఉతవలాకాతో? ఉన్బక్కలిలే వరుకై మిక్తై ఎన్నుమవనలైయో! (౧)
* ఎఱ్ఱుతుమెన్నుమితు మిక్తై యాయన్తో ఇరుప్పతు.

(కప్పమ్ తవిర్క్కుమ్) “కప్పమ్” ఎన్ఱిఱవిజై “కప్పమ్” ఎన్ఱు వలిత్తుచ్చొల్లుకిఱతు; అతాకిఱతు - నడుక్కమ్. కప్పమ్ తవిర్క్కై యావతు - (౨) “దేవాస్స స్వర్గంపరిత్యజ్య” ఎన్ఱు - అసుర రాక్షసాది కళాలే కుడియిరుప్పుమకప్పడ ఇఱున్ఱు క్లేశితై వజై త్తవిర్క్కై. నాట్టార్ నడుక్కలై త్తవిర్క్కక్కడవనీ ఎజ్జలై నడుజ్జప్పణ్ణా తేకొళ్ళాయ్. దుఃఖినివృత్తియై యాశైప్పట్ట దేవర్ కళుకోక్కు ఉతవలావతు, నీ ఉణ్ రుమ్బడికాణ ఆశైప్పట్టార్కు ఉతవలాకాతో? (కలియే) మిడుక్కై

ప్రసిద్ధమానస్వభావతై నిన్ఱెత్తు త్తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ముఖాన్త రేత్తాది). అప్తవసుక్కుళుడైయ ముఖత్తాలే యెన్ఱుమ్ శొల్లువర్కళి. దేవర్ కళు డైయ స్వభావాన్తరత్తైయమ్, పుల్లిజ్జత్తైయమ్ పగ్గి మూన్ఱామతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ప్రయోజనాన్తరేత్తాది).

“కప్పమ్ తవిర్క్కుమ్” ఎన్ఱు తుక్కు త్తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (గుఱ శేత్తాది). “కప్పమ్ తవిర్క్కుమ్” ఎన్ఱు పోతే అర్థసిద్ధమాయుక్కువుమ్, మిడు

(౧) తి. వాయ్-౯-౩-౯. (౨) వి-పు-౧-౧౭-౫- “దేవా స్స స్వర్గం పరిత్యజ్య విత్రాసాన్ఱునిసత్తము విచేరు రవనా సర్వే విభాగిణా మానషీం తనుమ్.”

యుడై యవనే ! అబలై కళాన ఎజ్జళుక్కు ఉణ్మిడుక్కై యొట్టియ
వుణ్డో ? అరణిమైయో యుడై యవనేయెన్ఱుమామ్. (తుయిలెత్తాయ్)
దేవతై కళుక్కు కుడియిరుప్పమ్ జీవనముమ్పోలే ఎజ్జళుక్కు నీ ఉణ
రుమ్బుడి కాణ్డే.

(శెప్పముడై యాయ్). ఆశ్రితర్కుచ్చెవ్వై యొట్టియా తిరుక్కు
మవనే ! ఎజ్జళుక్కుచ్చెవ్వై యొట్టియా తిరుక్కువేణ్డో. శెప్పమ్-రత్తై
యెన్ఱుమామ్. (తిఱలుడై యాయ్) తిఱల్ - పరాభిభవనసామర్థ్యమ్,
అనాశ్రితర్కున్ఱిక్కే ఎజ్జళుక్కు అణకవొణ్ణా తిరుక్కైక్కో. (శెప్ప
ముడై యాయ్ తిఱలుడై యాయ్) పాణ్డవర్ కళుక్కుచ్చెవ్వియనాయ్
దుర్యోధనాదికళుక్కు అనభిభవనీయనానవనే ! తిఱల్ - మిడుక్కాకవు
మామ్. (శెల్ఱార్కు వెప్పమ్కొడుక్కుమ్ విమలా) ఆశ్రితవిరోధి
కళుక్కు దుఃఖితైప్పణ్ణుమ్, (౧) “శెయ్కున్దావరుమ్తీమై” ఇత్యాది,
ఇప్పోతు అనుకూలర్ పక్కత్తిలాయ్త్తో. (విమలా) ఎన్ఱతు - సమ్బన్ద

క్కైమిళవుమ్ శొన్నతుక్కు భావమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అబలైకళిత్యాది). (అరణి
మైయో) ఎన్ఱతు - కలమతిళిట్టాత్పోలే యిరుక్కుమ్ ఆత్మార్కళాల్ వన్దవరన్దై
యెన్ఱపడి. ఇప్పొట్టిల్, “తుయిలెత్తాయ్” ఎన్ఱ ఇరుకాల్ శొల్లుకై ఆదరాతిశయ
త్తాలేయెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పల్లీ, అవ్వాచరమ్ వరుకైక్కు నియామకమాక క్కీఱ్ఱైక్కు
టాక్షిత్తు భావమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (దేవతైకళుక్కిత్యాది).

శెప్పమ్ - ఆర్జవమ్. “కలియే” ఎన్ఱపదత్తుక్కు మిడుక్కుచ్చొన్నపత్తు
త్తుక్కుచ్చెర, శెప్పమ్-రత్తైయెన్ఱ కణ్ణుకొళ్ళతు. “తిఱలుడైయాయ్” ఎన్ఱతుక్కు
ఉట్కురుత్తైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అనాశ్రితర్ క్కిత్యాది). ఎజ్జళుక్కు అణకవొణ్ణా
తోవెన్ఱు కరుత్తు. “కలియే” ఎన్ఱతుక్కు - అరణిమైశొన్నపత్తుత్తిరే అర్థాన్ద
మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తిఱలిత్యాది). అసురర్ పక్కల్ శెయ్యుమ్ వెప్పమ్, ఆన
కూలరాన వెన్దల్ పక్కలిరే యాయ్తోవెన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇప్పో
తిత్యాది). (కణ్ణల్లు) నిర్దయనాయ్.

—౧౦—పా, ముప్పత్తునూవర్ వ్యాఖ్యానమ్ మావాంకర్నః. ౧౨౩

మొత్తిరుక్క, ఆశ్రితర్ కాక కట్టెల్లోను అక్లిక్కువల్ల వుండి, ఈయి
తెఱ్ఱాయ్) అమ్మ ఎయ్యవేణుమో, ఎక్కడుక్కు, ఎక్కువకు బోక్కు
వమైయాతో.

• (శెప్పన్న మెన్తులై) అవన్నక్కల్ మఱుమాన్ శెప్పన్ శెప్పన్
యాలే పురుషకారభూతైయాన నప్పినై ఎప్పిరాట్టెయై యెన్నుకై
తార్ కళ్. మేల్ అవకలకప్పదుమ్ శుక్కిళ్ శొల్లకొడు. నిధి ఇట్టు
వైక్కుమ్ శెప్పుప్పోలే అవక కిడక్కుమిడమ్. (౧) “మలనాళోడన
త్తుళ్ళాక్” ఎన్నక్కడవతితే. శెప్పుప్పోలే నప్పి వేళమెన్నువుమామ్.
(మెన్తులై) విరహానమామన్త్రిక్కే యిరుక్కై. (శెప్పయ్, అన్నై) అవ
క్కాక్కొక్కొళ్ళుమ్ స్త్రీతమ్. అర్దములై యిలేయిరున్దు అనుజవిక్కయై
జీవనమ్. (శిటుమరుక్కల్) అధరతై బుడక్కుమ్మాన్దు తున్నున్దు
యిరుక్క వేడ్డియిరుక్కై. (శిటుమరుక్కల్) మేలుమ్ క్కొన్నున్దు అన్నై
యన్దు” ఎన్దు అఱియుమ్మడి భయస్తానమాయిరుక్కై.

(నవ్విన్నై నక్కాయ్) పూర్వాయానవళే ! పూర్తియాటతు-
అను క్తసాందర్య సముచ్చయమ్. (తిరువే) (౧) “ఒశ్చిన్ద్రహోమలనాభో”
ఎన్నుమాపోలే సంక్షేపత్తాలే వంద తువట్టి. (తుయిత్తనాయ్ , సె

“కెప్పన్న” ఎవ్వరు - కెప్పన్ను సమీక్ష మెత్తారు. ఆరులకా కవిత్వ త్రాలేయెన్నుతల్, ఆకారత్రాలేయెన్నుతల్. మర్రిసత్తెయిరిళిచ్చెయికెజార్ (నిశ్చయిత్యాది). ఇరణ్ణావతు (కెప్పిత్యాది). సునజ్జకున్ను కారిచ్చె మొట్టకేట్టయిరుక్క మార్దవమ్ కొల్లకుండామెయాలే తాత్పర్యమిచ్చెయికెజార్ (వివేచిత్యాది). అధరామృతపరమాక తాత్పర్యానరమిచ్చెయికెజార్ (ఆనందిత్యాది).

అవనకప్పడుమీ శుభ్రీకళై చ్చొల్లుమ్ ప్రకరణత్తుక్కచ్చెర, అయ్యై ప్పడు
తుక్కు త్తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కిటార్ (పూర్తియిత్తాడి, . అయ్యై ప్పడు
సమోళగిరైయై యుడైయవళెప్ప శబ్దార్థముట్కుడ్డు తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కిటార్
(ఒకిన్ విత్తాడి).

యుణర్ న్దు ఎజ్గళ్ సత్తైయుణ్ణాక్కాయ్. (తిరువే తుయిలెథాయ్) పిరా ట్టియైప్పోలే, ఆశ్రితైకళాన ఎజ్గళుక్కాక ఉణరవేణ్ణావో; ఆశ్రితర్ కాకవన్టో పత్తుమాసమ్ ఉఱిణ్ణాతిరున్దతు.

ఎఱునిరున్దు ఉజ్గళుక్కు చెయ్యవేణ్ణువతెన్నెన్న; (ఉక్కముమ్ ఇత్యాది) ఉక్కిమ్ - ఆలవట్టమ్. తట్టాళి - కణ్ణాడి. పత్తైయెన్ఱు మామ్. (ఉక్కుమణాళనై) ఉక్కుపురువమ్ నెత్తిత్తవిడత్తిలే కార్యమ్ శెయ్యుమ్బడి భవ్యనానవనై. ఉక్కన్తోపాతి అవనైయుమ్ ఇవళ్ తర వేణుమెన్దై. ఉక్కుమణాళనై యిప్పోతే యెమ్మై నీరాట్టు ఎన్ఱుమామ్.

(ఇప్పోతే) పిల్ నైప్పోతైక్కు ఇరాత ఎజ్గళై. (ఎమ్మై) (౧) “పహిపశ్యశరీరాణి” ఎన్ఱు విరహమ్ తిన్ఱవుడమ్మైక్కాట్టుకితార్ కళ్. (ఎమ్మై) (౨) “పేయ్ప్పెణ్ణే” ఎన్ఱుమ్, (౩) “నాయకప్పెణ్ణి శ్శాయ్” ఎన్ఱుమ్ తజ్గళిల్ తాజ్గళ్ శొల్లుమిత్తనై, పేల్ శ్శిల్ వన్దాల్ ఎల్లారు మొత్తిరుప్పర్ కళ్ ఎన్ఱుమామ్. (ఎమ్మై) ఎజ్గళై యుమ్ అవనై

“ ఉక్కముమ్ తట్టాళియుమ్ - ఉక్కుమణాళనైయుమ్ - తన్దు ” ఎన్ఱు అన్వయిత్తుత్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉక్కన్తోపాతీఇత్యాది). “ మణాళనై ” ఎన్ఱు వికారమ్-అవ్యయమాయ్, “ ఉక్కుమణాళనానవక-ఉక్కముమ్ తట్టాళియుమ్ తన్దు ఎమ్మై నీరాట్టుమ్బడి-తుయిలెథాయ్ ” ఎన్ఱు అన్వయమాకక్కరుతి త్తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉక్కుమణాళనిత్యాది). ఇప్పట్త్తిల్, “ నీరాట్టు ” ఎన్ఱు విడత్తిల్ ఆకారమ్ కడైక్కుత్తైత్తలాక విరుక్కిఱతెన్ఱుకొళ్ళగు.

“మణాళనైత్తన్దు” ఎన్ఱు పట్త్తిల్ శేర త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎజ్గళై

(౧) రా-ఆ-౬-౧౫. శరభశ్శాశ్రమేరాఘంప్రతిమునయః, “సోఽయం బ్రాహ్మణధూయిష్ఠః వానప్రస్థగణో మహాన్ । త్వన్నాథో ఽనాథవద్రామ రాక్షసైర్వధ్యతేభ్యశమ్॥ ఏహి పశ్యశరీరాణి మునీనాం భావితాత్తనామ్ । హతానాంరాక్షసైర్భూరైర్బహూనాం బహుధా వనే॥ పమాన్వపసనివాసానామయమన్దాకినీమహి । చిగ్రకూటాలయానాఞ్చక్రియతే కదనం మహత్.” (౨) ౩.

౨౦-పా, ముప్పత్తుమూవర్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౨౩౫

యుమ్మకూడ ముట్టుక్కాట్టవేణుమ్ ఎన్ఱుమామ్. (నీరాట్టు)(౧) “దారాః
పితృకృతాఞ్చితి” ఎన్ఱుమావోలే ఇవర్ కళుకప్పతు ఇవళో తన్ద కృష్ణ
నెన్ఱు. పెరుమాళ్, పిరాట్టియుడైయ సాన్దర్యాడికళోకిడక్క. ఇయర్
పణ్ణివైత్త వివాహమెన్ఱు ఉకప్పర్; అతువోలే, కృష్ణకాకప్పల్ నాన్
యుమ్ భోగ్యతైయుమ్కిడక్క ఇవళోతన్ద కృష్ణనెన్ఱు ఉకప్పర్కళో. ౨౦.

యుమిత్యాది). “తన్ద నీరాట్టు” ఎన్ఱు ప్రార్థనైతోదొరుకైయలే ఇళుక్కు. వివాహ
మయళిచ్చెయ్కిటార్ (దారాఞ్చిత్యాది). కీర్తవాక్యవివరణమ్ (మహాభారత్యాది. ౨౦.

శిన్న అరుమ్బడమ్.

ఇరుపతామ్బట్టు. (ముప్పత్తుమూవర్).

(రత్నగతుక్కు సఖ్యానియతియ్యో) ఎన్ఱు కుక్కన్దాచ్చెన్ఱు - ముప్పత్తు
మూవరానాలాట్టియ అధికమానాల్ రత్నక్కన్దాచ్చెన్ఱు. మహాన్దాచ్చె
జీవిప్పార్కో - ఎన్ఱు - అమృతపానమాప ప్రయోజనాన్దరత్తాలే జీవిప్పార్కో
పెన్దపడి. ఇన్ద వాక్యద్వయతైయుమ్ వివరిక్కిటార్ (ప్రయోజనాన్దరపరమా
యిత్యాది).

కప్పమ్ - నడుక్కయమ్, ముత్తైయిడలుమ్. కలి-విడుక్కు. కలిక్కిన్దాచ్చెనతు
పారుళో-అరణ్డిమై - శవరన్దై - రత్నయెన్దపడి.

శెప్పమ్ - అర్జవమ్, రత్నచ. తిఱల్ - మిడుక్కు. శెవ్వాక్ - చక్రవక్.
వెప్పమ్ - దుఃఖమ్. కొడుక్కుమ్ - పణ్ణుమ్. ఆక్రతర్క్కాక అనాన్దరిక్కు
దుఃఖతై ప్పణ్ణుమావెన్ఱు వరుళిచ్చెయ్కిటార్ (శెయ్కున్దావరుమిత్యాది).

శెప్పన్ఱు - అతిసుడైయ కారిన్యమాతల్, అకారమాతల్. అతావతు- శెప్ప
పోలే యిరుక్కియ సన్నిశేళతైయుడైయ ములైయెన్ఱుతల్. మరుల్లాల్ - మధ్యమ్.

తిరువెన్ఱు - అబ్బకాయ్, అత్తాలే తువట్టియై చొల్లుకల్; తిరువెన్ఱు - అత్తి
యానవశెన్ఱుతల్.

(౧) రా-బా-౩౩-౨౦. “రామన్ఱు సీతయా సార్థం విజహార బహుశ్చ
తూన్ । మనస్వీ తద్గత స్తస్యా నిత్యం హృది సమర్పితః । ప్రియాతు సీతా రామస్య
దారాః పితృకృతాఞ్చితి । సుతాద్రూపసుతాచ్ఛాపి క్రితి ర్భూయో వ్యవర్ధతః”

౨౩.— ఇరుపత్తోరామ్బట్టు. నప్పినైప్పిరాట్టి, భోగ త్తిలే వ్వాల్ నాను ముళ్ళళిలే యెరుత్తియన్దో, నామెల్లరుళ్ళాడ కృష్ణనై అడ్డిక్కవారుళ్ళోళెన్న, అవళగుణజ్జళిలే తోన్ద్రాన్ తోన్ద్రపడి శొల్లి యెల్లుప్పకితార్కళ్

ఉక్కమ్ - అలవట్టమ్. తట్టాళి - పత్తి. ఒళియెన్దు - ఒలియాయ్, అత్తాళే శబ్దిక్రొవపత్తి. “ఉక్కముమ్ తట్టాళియుమ్” ఎన్దుతుక్కు మూన్దుపారుళ్; ఉక్కముమ్ తట్టాళియుమ్ ఉన్దణాళనైయుమ్ తన్దు ఎన్దు ఇప్పోతే నీరాడుమ్బడి తుయి ల్లెథాయెన్దుతల్, అన్తిక్కే, ఉక్కముమ్ తట్టాళియుమ్ తన్దు, ఉన్దణాళనైయుమ్ ఎన్దుకై యుమిప్పోతే నీరాట్ట త్తుయిల్లెథాయెన్దుతల్; ఇన్దు పత్తి త్తిలే “ఎన్దు” ఎన్దుతుక్కు, (౧) “ఏహిపళ్య” ఎన్దు అర్థమ్ శొళ్ళవేణ్డా. మూన్దామరత్తుక్కు “మణాళనై” ఎన్దు వికారమ్ అవ్యయమాయ్, ఉన్మణాళన్ ఎన్దు నీరాట్ట ఎన్దుపడి. మున్దిస ప్పత్తై క్కుటాషీత్తుక్కొన్దురుళిచ్చెయ్కితార్ (దారాంపితృకృతా ఇత్యాది). ౨౦.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఇరుపత్తోరామ్బట్టు.—కీర్త్ నప్పినైప్పిరాట్టియై ప్పరుషకారమాక అధ్యవ నీన్దు ఎల్లుప్పనవర్కళ్ అవళాల్ కార్యమిలైయెన్దు తాజ్జళే కృష్ణనై ఎల్లుప్పకిటగు శొల్లొక్కాడాయెలుమ్, నప్పినైప్పిరాట్టియై ప్పన్ద్రుకై ఫలవ్యాప్తమాయరు క్కుమాన్దెయార్ అవళాల్ కార్యమిలైయెన్దు శేరామైయలుమ్, ఇనిమేల్ నప్పి నైప్పియై మిళవుమ్ ఎల్లుప్పకిట ప్రసద్దమిల్లామైయలుమ్, నప్పినైప్పియుమ్ “ఉజ్జళ్ కార్యమ్ కెయ్కితోమ్” ఎన్దుధ్యవనీత్తతాక త్తిరువుళ్ళమ్పన్ద్రో, వార్తెశొల్లుమ్బాతు తానుమ్ ఇవర్కళోడొరుత్తియాక వేళొల్లి ఘటిప్పిక్కుమ్ ప్రకారమ్తోన్ద్ర అవతా రికై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (నప్పినైప్పియత్యాది). (తోన్ద్రాన్తోన్ద్రపడి) ఎన్దుతు- తోన్ద్రారాయ్తాజ్జళ్ తోన్ద్రపడియెన్దుపడి. ఇతుక్కు “మాన్ద్రారునక్కు వలి తులెన్దుక్ వాళల్కణాన్ద్రాతునన్దుడిపణియుమాపోలే” ఎన్దుత్తిలే నోక్కు.

మూ.— ఏద్రొకలబ్ధశైలిర్ పొణ్ణి మీతళిప్ప
 మాద్రొతే పాల్ శొరియుమ్ వళ్ళల్ పెరుమ్మ శుక్కల్
 ఆద్రొక పుడైల్లా మకనే యటివుతాయ్
 ఊద్రొముడై యాయ్ పెరియాయ్ ఉలకినిల్
 తోద్రొమాయ్ నిన్దు శుడరే తుయి లెద్రాయ్
 మాద్రొరునక్కు వలితులై న్దువాళక్కణ్
 ఆద్రొతు వన్దున్నడి పణియుమావాలే
 పోద్రొ యామ్ వన్దోమ్ పుకట్టేలోరెమ్బావాయ్.

వ్యా.— (ఏద్రొకలబ్ధో ఎతిర్ పొణ్ణి మీతళిప్ప) ఏద్రొకలబ్ధశై
 ల్లామ్ ఎతిరే పొణ్ణి వట్టియుమ్బడి. కలమిదాతార్ తాద్రే, ఇట్ట కలబ్ధ
 శైల్లామ్ నితైయుమ్; ఎలాత కలబ్ధో నితై యాత్తోకికీతు పాలికుతై
 యన్దే. (ఏద్రొకలబ్ధో) పెరుమై శిటుమైయిలై; కడలై మడుక్కిలుమ్
 నితైక్కుమి త్తనై. ఇవై యుమ్ కృష్ణపడియాయరుక్కై. అధియా
 తార్ కుద్రొమ త్తనై పోక్కి అవకపక్కల్ కుతైయిలై. స్వీకారమే
 యమైయుమితే అవనుక్కు.

(మాద్రొతే పాల్ శొరియుమ్) ములై క్కడుప్పాలే కలమిడు

“కలబ్ధో” ఎన్నవే యమైనిరుక్క, “ఏద్రొ” ఎన్దతు, పత్తెట్టన్కిక్కు బహు
 త్వమ్ తోద్రొవెన్దు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కలమిత్యాది). “కుడలబ్ధో”
 ఎన్నాతే, “కలబ్ధో” ఎన్దు సామాన్యమాక పాత్రకలైన్దెయారే, అతుక్కుత్తాత్పర్య
 మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పెరుమై యిత్యాది). కృష్ణన్ గణబ్ధళిరే తోద్రొ తోద్రొ
 పడి శొల్లుమిడత్తిల్ పశుక్కో పడియొచ్చుల్లువా నెన్నెన్న, అతుక్కుఉట్టరులై
 యరుళిచ్చెయ్యానిన్దుకొణ్ణు ఈడుపడుకితార్ (ఇవైయుమిత్యాది వాక్యత్రయత్తారే).
 ఇవైయెన్దుతు - పశుక్కలై.

“మీతళిప్ప - పాల్ శొరియుమ్” ఎన్నవే పాల్ సమృద్ధిక్కు పోన్దిరుక్క-
 “మాద్రొతే” ఎన్నానెన్నెన్న, అతుక్కుప్రయోజనమ్ కాట్టుకితార్ (ములై
 యిత్యాది). “పాల్ శొరియుమ్” ఎన్దత్తారే - బౌదార్యమే తోద్రొయిరుక్కుమా

వారిలైయెన్నా అతు తవిరాతు. (వళ్ళల్) శిలర్క్కు ఉపకరిత్త తాక విరు క్కైయన్దిక్కే తణ్కార్యమ్ శెయ్తతాక పుపకరిక్కై. కృష్ణనైప్పోలే పెణ్ణుక్కుమ్ పేణ్ణైక్కు మణ్ణైక్కలామ్బడి భవ్యనూయిరుక్కై యెన్ఱు మామ్. (పెరుమ్పళుక్కల్) కృష్ణస్పర్శతా లే వళరుకై యాలే శ్రీశత్రు శ్చయనైప్పోలే యిరుక్కై.

(అథ్ఱప్పడైత్తా) (౧) “కట్టియారుమ్కనశజ్జమ్ కలనైజ్జుమ్ నిజైన్దేటి వట్టియారము తీన్ఱు వళజ్జోడుక్కుమ్ తిరునత్తయూర్.” అతా వతు-తొకై యిన్ఱిక్కేయిరుక్కై. (పడైత్తామకనే) అవర్క్కుఆర్జిత్తు వద్దతు, ఇవణ్ పిఱన్ఱుపడై త్త సమ్మత్తు. ఇత్తాల్ (౨) “పతింవిశ్వస్య” ఎనిఱితిత్కాట్టిలుమ్ శ్రీనన్దగోపర్ సమ్మత్తుక్కు ఇట్టుప్పిఱన్ద వేథ్ఱమ్. పరమపదమ్బాలేయుమ్ నారాయణత్వమ్బాలేయుమ్ తాన్ఱోన్ఱియన్ఱే యితు. (అతిపుతాయ్) సర్వజ్ఞనానవనై ఉణర్ త్తవేణ్డియిఱే ఉళ్ళు చ్చెల్లకిఱతు. కైప్పట్ట వెణ్ణై చ్చరక్కిలేవాణ్ణి కైప్పడాతవర్కళై క్కైప్పడుత్తుకైక్కాక పుణ్ణాన ఉపాయాన్యపరనైయాలే యెఱ్ఱుప్పకి తార్కళాకపుమామ్.

యరుక్క, “ వళ్ళల్ ” ఎన్ఱతుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (కృష్ణనైప్పోలే యిత్యాది). ఇత్తాల్ - తనైన్ఱి కొడుక్కైయెన్ఱపడి.

అథ్ఱల్ - మిమతియాయ్, గోసమృద్ధిక్కు ప్పాళురముఖేన దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్కితార్ (కట్టియారుమిత్యాది). గుణజ్జోళ్ళొల్లుమ్ ప్రకరణత్తిల్ పళుసమృద్ధి యుణ్ణానవకపిత్తైయెన్ఱాల్ అతోరేథ్ఱమోవెన్ఱ (పతిమిత్యాది). ఇత్తాల్ - సోఱి ల్యాదికల్ శొల్లిథ్ఱిరాయ్తెన్ఱుకరుత్తు. పిఱవామలపానాల్ ఇస్సమ్మన్ఱు ఇవనుక్కి తైమోవెన్ఱ (పరమపదమిత్యాది), ఇతు సహజమన్ఱే యెన్ఱుకరుత్తు. (ఉళ్ళుచ్చెల్లకిఱతు) ఎన్ఱతు - అలాభక్షేత్ర మెన్ఱపడి. యోగనిదైర్పణ్ణుమవనానైయాలే యెఱ్ఱుప్ప క్కుడుమెన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (కైప్పట్టమిత్యాది). (శరక్కిలేవాణ్ణి)

(౧) లి-మొ-౬-౯-౨.

(౨) నారాయణానువాకే - “పతింవిశ్వస్యాత్తైశ్వరంశాశ్వతంశివమచ్యుతమ్”.

౨౧-పా, ఏథ్ ద్రుకలజ్గల్ వ్యాఖ్యానమ్ మూఱాయరప్పః. ౨౨౯

(ఊథ్ ద్రముడైయాయ్) దృఢప్రమాణసిద్ధనాకై. (పెరియాయ్)

(౧) “అప్రాప్య మనసాసహ” ఎన్ఱమ్, (౨) “యస్యామతం తస్య మతమ్” ఎన్ఱమ్ - అన్ద ప్రమాణజ్గళుక్కుమ్ తన్నుడైయ అవధి కాణ వొణ్ణాతిరుక్కై.

(ఉలకినిల్ తోథ్ ద్రమాయ్ నిన్ఱ) ఎన్ఱమ్ ఓలై ప్పట త్రిలే కేట్టు ప్పోకై యన్దిక్కే ఎల్లారుమ్ కాణలామ్బడి అజహత్స్వభావనాయ్ కొన్ఱవతరిత్తు * సకలమనుజనయనవిషయతాజ్గతనానవనే! (శుడరే) సంసారి కలై ప్పోలే పిఱక్కప్పిఱక్క క్కత్తై యేఱుకై యన్దిక్కే, శాన్డైయిలిట్ట

ఎన్ఱతు - వస్తుక్కులిలే శేర్ తైన్ఱపడి. ఉపాయాన్యపరతైయాకిఱ యోగనిన్ఱ) కృష్ణ సుక్కుణ్డైయాలే ఎఱుప్పొకిఱార్ కళెన్ఱకరుత్తు.

ఊథ్ ద్రతై - ఊన్ఱుతలై ఉడైయాయెన్ఱ శబ్దార్థమాయ్, శ్రుతియడైయ పూన్ఱు తల్ ఆలికాతాత్పర్యమాయ్, అత్తార్ ఫలితార్థతై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (వృధేత్వాది). పెరుమై-ఇయ త్తయావఱియ ప్పోకా మైయెన్ఱు వివక్షిత్తు అతుక్కు ప్రమాణము ఖేనతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అప్రాప్యేత్వాది). యతః - యతోరువనిడ త్తిల్ నిన్ఱ, అప్రాప్య - స్వరూపతోగుణతశ్చ అవధియైక్కాణామలెన్ఱర్థమ్, యస్య - యతోరువనుక్కు, అమతమ్ - ఇవ్వోళవెన్ఱటియప్పట్టతెన్ఱ, తస్య మతమ్ - అవనుక్కుటియప్పట్టతెన్ఱ ఇన్ద శ్రుతిక్కుర్థమ్. వేదపురుషనుక్కుమ్ ఇవ్వోళవెన్ఱటియప్పట్ట తల్లామైయాలే ఇజ్జ ప్రమాణమాక త్తటిలై.

ఉలకినిల్ - జనజ్గళుక్కుళ్ళే, తోథ్ ద్రమాయ్ - అవర్కళ కణ్ణుక్కు విషయ మాయ్ నిన్ఱవ నేయెన్ఱు శబ్దార్థమాయ్, తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఎన్ఱమిత్వాది). (అజహత్స్వభావనాయ్) ఎన్ఱతు - ఉలకినిల్ పిఱన్దవనాయ్ న్నాతే, “తోథ్ ద్రమాయ్” ఎన్ఱతాలే ఫలితమెన్ఱు కణ్ణుకొళ్ళతు. (కత్తై)-కర్తవశ్యతైయల్ వన్దమలి

(౧) తై-ఆన-౪- “యతోవాచోనివర్తన్తే|అప్రాప్య మనసోఽహ | ఆనన్దంబ్రహ్మణోవిద్వాక్ - నభిభేతికుతశ్చ నేతి”.

(౨) కేనోప-౨-౩. “యస్యామతం తస్యమతం మతం యస్య నవేదసః | అవిజ్ఞాతం విజ్ఞానతాం విజ్ఞాతమవిజ్ఞానతామ్”

మాణిక్కమోల్ బళి విడానిత్తై. (౧) “సఉశ్రేయాన్ భవతి జాయమానః” ఎన్దుమ్, (౨) “మానుషీం తనుమాశ్రితం పరంభావమజానంతః” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవతితే.

(ఊర్ద్రముడైయాయ్) ఆశ్రితవిషయ త్రిల్ పణ్ణిన ప్రతీజ్ఞైయై మహారాజరుళ్ళిట్టారుమ్ విడవ్లేణమెన్నిలుమ్ విడాతేముడియనిన్దు తలై క్కిట్టుకై. (పెరియాయ్) అన్ద ప్రతిజ్ఞాసంరక్షణ త్తళవన్దియై యిరు

న్దుమ్. కటైయేతామైక్కుమ్ బళివిడుకైక్కుమ్ ప్రమాణన్దైక్కాట్టుకితార్ (సఉశ్రేయానిత్యాది). “ఉ” ఎన్దై, “శ్రేయాన్” ఎన్దై తోడన్వయిన్దు, “శ్రేయానేవ భవతి” ఎన్దాయ్, కటైయేతామైయుమ్ శొల్లప్పడుకిటతెన్దుకరున్దు. “మానుషీంతను మాశ్రితమ్ - అతఏవ పరంభావమ్ - పరత్వ సౌలభ్యాది కల్యాణగుణజాతమ్, అజానంతః మూఢాః మామవజానన్తి” ఎన్దు అన్వయిన్దు అర్థమకణ్ణుకొళ్వతు. “మామ్” ఎన్దు పోతే అవతార త్రిల్ తిరుమేని తోన్దుకైయల్, “మానుషీంతనుమాశ్రితమ్” ఎన్దు అజ్గు చొల్లుకై వ్యర్థమాకైయల్, ఇవ్వవతార త్రిల్ అతిమానుషచేష్టితాదికకళాలే పరత్వ సౌలభ్యాదికళో ప్రకాశిక్కైయాలే “తనుమాశ్రితమ్” ఎన్దు త్తట్టిల్లా మైయాలుమ్ ఇన్నిలైయిలే పరత్వాదికళో తోర్బుకై ఉత్కర్షమాకైయాలుమ్, అతఏవ పరంభావ మెన్దస్వయిక్కైయే ఉచితమెన్దు తిరువుళ్ళమ్.

తాత్పర్యాన్తరమ్ శొల్లుకైక్కాక పునఃప్రతీకమ్ గ్రహిల్తరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఊర్ద్రముడైయాయ్) ఎన్దు. తాక పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞానిర్వాహత్తుక్కు వేణ్డిన బలత్తుక్కుమ్ విజ్ఞేనతాన బలత్తైయడైయవ నే ఎన్దు కీర్టుక్కుచ్చేర శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్ పగ్గోర్యరుళిచ్చెయ్కితార్ (అన్దవిత్యాది). (౩) “అజ్గుళ్ళగ్రేణతాన్ హన్యామిచ్చన్ హరిగణేశ్వర” ఎన్దు - విజ్ఞేనబలత్తుక్కు ప్రమాణమ్ అనుసన్ధేయమ్. “పెరియాయ్” ఎన్దు విడ త్రిల్ పెరుమై - అతిశయమాయ్, అత్తై మూన్దువిధమాక వరుళిచ్చెయ్కితార్

(౧) యజ్ఞో-అష్ట-౩-౬-౧. “యువాసువాసాగపరిపిత ఆగాత్సఉశ్రేయాన్ భవతి జాయమానః। తంధీరాసః కవయ ఉన్నయన్తి స్వాధియో మనసాదేవయన్తః”

(౨) గీ-౧౧ “అవజానన్తి మాం మూఢా మానుషీం తనుమాశ్రితమ్। పరం భావ మజానన్తో య మ భూతమహేశ్వరమ్.” (౩) కా-య-౧౪-౨౪.

౨౧-పా, ఏదోదకలబ్ధో వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్సః. . ౨౩౧

కుమ్ బలమెస్తుమామ్. (పెరియాయ్) ఆశ్రితవిషయ త్తిల్ ఎల్లామ్ శెయ్తాలుమ్ ఒస్తుమ్ శెయ్యప్పెన్ద్రోలోమెన్దిరుక్కై యెస్తుమామ్; త్తాపేతాయిరుక్కై యెస్తుమామ్; త్తాపెరుమైక్కీడాక రక్షిక్కుమవ నెస్తుమామ్. (ఉలకినిల్ తోద్రమామన్నిన్) కీథ్చొన్న ఆశ్రితపక్ష పాతమ్ లోక త్తిలే ప్రసిద్ధమామ్బడియిరుక్కై. అతావతు-శిశుచాల దుర్యోధనాదికళుక్కుమ్ పాణ్డవర్కళ్ళక్కల్ పక్షపాతన్దోద్ర వి రుక్కై. (శుడరే) లోక త్తిలే తోద్రనీనవిన్బు నిటమ్ పెద్రపడి. (తుయిలెద్రాయ్) ఇప్పోతు ఊరామైయాలే అన్దగుణముమ్ ముల్లుజ్జ వితే పుకుకిటతు.

(మాద్రద్రారిత్యాది) శత్రుక్కళానవర్కళ్ ఊ మిడుక్కుక్కు త్తోద్రు ప్పోక్కడియిల్లామే ఊతిరువడికళిలే వన్దు విట్టుమాపోలే. మాద్రద్రార్ తజ్గళ్ వలిమాణ్ణువన్దువిట్టుమాపోలే యెస్తుమామ్. “మాద్ర ద్రార్” ఎన్దు-శత్రుక్కళ్. నారాయణనాకై యాలే నమ్మన్దమెల్లారోడు మొత్తిరుక్క ఇవనుక్కు శత్రుక్కళున్దోవెన్నిల్, ఆశ్రితవిరోధికళ్ ఇవనుక్కు శత్రుక్కళ్. ఇత్తాల్ - అమ్మక్కుత్తోద్రు ఎతిరికళ్ వరు (ఆశ్రితేత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే), (త్తాపేతాయిరుక్కై) ఎన్దువిడత్తిల్, ఆశ్రితవిష యత్తిల్ శెయ్త తెల్లామ్ “త్తాపేతాక” ఎన్దు కూటువతు. (కీథ్చొన్న) ఎన్దుతు- “ఊగ్ద్రముడైయాయ్ పెరియాయ్” ఎన్దు విరణ్ణుపదత్తాలుమ్ పలిత్తపక్షపాత మెన్దుపడి. కీథ్గుణజ్జశై చొన్నతు తుయిలెట్టుకైక్కు హేతువాకవెణ్ణి అవర్కళుడైయ హర్ద భావతై యరుళిచ్చెయ్కిటార్ (ఇప్పోతిత్యాది).

ఊవలిక్కున్దులెన్దు శబ్దార్థమ్ వివక్షిత్తు అర్థమరుళిచ్చెయ్కిటార్ (శత్రు క్కళిత్యాది). మాద్రద్రారునక్కుత్తోద్రు, తజ్గళ్ వలియెత్తులెన్దు అధ్యాహారమ్ తిరువుళ్ళమ్పద్రో యోజనాన్తరమరుళిచ్చెయ్కిటార్ (మాద్రద్రారిత్యాది). అమ్మక్కు త్తోద్రవర్కళుక్కు అమ్మ క్లేశతై ప్పణ్ణుకైయాలే వన్దువిక్రవేణుమ్, గుణజ్జకుక్కు త్తోద్రవర్కళుక్కు అజ్జనే వరవేణుమెన్దిట నిర్బన్ధమెన్దెన్దిట శక్కైయిలే యరుళి

మాపోలే ఈ గుణజ్ఞుక్కుత్తోల్దు వన్దో మ్మెన్దై. అవర్ కళుక్కుముడిన్దు
పిత్తైక్కలామ్, గుణజితర్క్కు అతుక్కుమ్విరకిలేయితే. బ్రహ్మస్త్రమ్
విడవేణుమ్బడి పిరాట్టివక్కలిలే అపరాధత్తైప్పణ్ణి, (౧) “త్రీన్ లోకాన్
సంపరిక్రమ్య-స పిత్రాచ పరిత్యక్తః” ఎన్దు-ఓరిడ త్తిలుమ్ పుకలన్దు,
(౧) “తమేవశరణంగతః” ఎన్దు పెరుమాళ్ తిరువడికళిలేవిల్లున్దు కాక
మ్మా లే యిరుక్కై. (౨) “సత్యేన లోకాన్ జయతి” ఎన్దు-అమ్ము
పట్టారోపాతి గుణజితరెన్దు తితే.

(పోల్దీ) పోల్దు కై యావతు-తిరుప్పల్లాణ్ణు పాడుకై ; పెరి
యాత్వారై పోలే వన్దోమ్. (యామ్ వన్దోమ్) అవర్ తమ్మెప్పేణాతే.
ఉన్నై ప్పేణినాతోలే, నాజ్జళుమ్ ఎజ్జళో స్వరూపత్తై ప్పారాతే ఆల్
థామై ఇరున్దవిడ త్తిలిరుక్కు-వొట్టామై యాలే వన్దోమ్. నశై ముడియ
చ్చెయ్ కిటార్ (అవర్ కళుక్కిత్యాది). నశై ముడియ వొట్టామై యాలే వారాతిరుక్కు
వొణ్ణై త్తెన్దుకరుత్తు. అమ్ముక్కుత్తోల్దు పేరున్దోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (బ్రహ్మ
స్త్రమిత్యాది). గుణజితర్క్కు అమ్ముపట్టారై దృష్టాన్తమాక చొన్నతుక్కు సంవా
దమ్ కాట్టకిటార్ (సత్యేనేత్యాది). (అమ్ముపట్టారోపాతి) ఎన్దు- (౨) “ధనుషా
యుధి శాత్రవాన్” ఎన్దు తైక్కటాక్షిత్తు. లోకశబ్దమ్ జనవాచియెన్దు తిరువుళ్ళమ్
పల్దీ (గుణజితర్) ఎన్దు. గుణన్ద శెన్దు-సత్య దాన శుక్రూమైకలై చొన్లుకిట
త్తెన్దు కణ్ణుకోళ్ళు. ఇత్తార్ ఫలితార్థమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పెరియాత్వారిత్యాది).

“యామ్” ఎన్దుక్కు-పెరియత్వరైయుడైయ నాన్ద శెన్దువివక్షిత్తు త్తాత్పర్యత్తై
యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అవర్ తమ్మెయిత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే). ఉపాయాధ్యవసాయ

(౧) రా-గు-౩౮-౩౩ - “స పిత్రాచ పరిత్యక్త స్సురైశ్చ సమహర్షిభిః।
త్రీన్ లోకాన్ సంపరిక్రమ్య తమేవ శరణం గతః॥ స తం నిపతితం భూషా శరణ్య
శ్వరణాగతమ్ । వధార్హ మపి కావత్థన్గ కృపయా పర్యపాలయత్.”

(౨) రా-అయ్-౧౨-౨౭. కైకేయాం ప్రతిదశరథః “సత్యేన లోకాన్ జయతి
దీనాన్ దానేన రాఘవః। గురూన్ శుక్రూపయా వీరో ధనుషా యుధి శాత్రవాన్.”

అ-హా, ఎల్లకలగ్గల్ వాళ్ళానమ్ మూవామిరప్పడి. 232

వాట్టాతు; అల్లూమై ఇరుక్కవాట్టాతితే. (యామ్ వల్లమ్ శత్రుక్కల్ దురభిమానత్తాలే (1) "ననమేయమ్" ఎన్నిరుక్కమాహోలే, స్వహః జ్ఞానత్తాలే, (2) "తత్తస్య నదృశమ్" ఎన్నిరుక్కమ్ నాల్గల్. అల్లూమై ఇరుక్కవాట్టామైయాలే వల్లమ్. (పుకట్టేయ) ఎల్లకలగ్గల్ గుణగ్గల్ చొచ్చి. 233.

నిస్తరాన నాల్గలు మెట్ట తాత్పర్యానర మరలిచ్చెయ్కెటార్ (శత్రుక్కలిత్యాది).
[యామ్ - పోల్గల్ - పుకట్టేయ - వల్లమ్] ఎన్దవ్వయమ్. .. 234.

శిన్న అరుమ్మడమ్.

ఇరుపన్దోరామ్మట్టు. (ఎల్లకలగ్గల్).

"ఎల్లకలగ్గల్" ఎన్ద విశేషాత్తుక్క వ్యతిరేకత్తే రాన్ద్రమ్ (235 కలగ్గలిత్యాది). అన్దిక్కే, మున్దివరు బహువచనత్తుక్క రాన్ద్రమ్ (236) ఎన్దరుక్కత్తాత్పర్యమాకవుమామ్. "కలమ్" ఎన్ద సామాన్యోన్ద్రమ్ రాన్ద్రమ్ (పెరు మైశియైయిత్యాది). కృష్ణసుక్తిత్వమాత్రమే పోరుమావన్న కరుణిచ్చెయ్ కెటార్ (స్వీకారమేయిత్యాది) మితలిప్ప - మేలే వట్టియుమ్మడి.

మాల్గూలే - మాటాలే, ఇదైవిదాతే యెన్దపడి. వళ్ళల్ - బొదాల్గమ్. "వళ్ళల్" ఎన్ద కుక్కిరణ్ణాపాయల్, అన్దిక్కే; కృష్ణనెప్పిలే భవ్యమాయరుక్క మెన్నుతల్.

అల్లూపైతాళ - మికవునపదైతాళ; అలావకు-అసక్త్యానమానవనైజ్జ పైతాళాన్ద్రపడి. "అల్లూ" ఎన్ద అసక్త్యానత్వత్తే కాట్టుమ-నన్ద; (కట్టియారుమిత్యాది). (వట్టియారు) ఎన్ద - అసక్త్యానత్వత్తే ప్రమాణమాక ఇన్ద్రత్తే కేణువకు. (అవర్) నన్ద గోపర్. (ఇవన్) కృష్ణన్.

(1) రా - య - 32-10-హితముక్త వన్దం మాల్యవన్దం ప్రతి రావణి, "దృష్టేయస్య నతిదృన్ది దైవతాన్యపి సంయుగే। స కస్తాద్రావహో యుద్ధే భయ మాహరయిష్యతి॥ ద్విధా భక్త్యేయ మశ్యేవం ననమేయం హి కన్యచిత్ । ఏవ మే శహా గో గోష స్పృభావో దురతిక్రమః॥"

(2) రా - గు-35-30-10-వకు పటత్తికాణ్.

“ అతివుతాయ్ ” ఎన్ఱతుక్కు ఇరణ్ణుతాత్పర్యమ్ , అతావతు - పడుక్కైయిక్ వాయ్ ప్పారే కణ్ వళరుక్కైయారే ఎఱ్ఱుప్పకిఱార్ కళెన్నుతల్ , కైప్పట్టపెణ్ణైచ్చిరక్కిరేవాణ్ణి కైప్పడాతపెణ్ణైక్కైప్పడుత్తుక్కైక్కాక ఉణ్ణానఉపాయాన్యపరతైయారే ఎఱ్ఱుప్పకిఱార్ కళెన్నుతల్ . (ఉళుచ్చెల్లుకిఱతు) ఎన్ఱతు - పడుక్కైముతలొనభోగ్యవస్తుక్కుళిన్ వాయ్ ప్పెన్ఱపడి. శరక్కిరేవాణ్ణుక్కైయారతు - శరక్కుత్తైయిరే పాకడుక్కై-తన్నుడైయరాకప్పణ్ణిక్కొళ్ళుక్కై.

ఊగ్గోరుమెన్ఱు-బలమాయ్, బలత్తైయుడైయవన్, అతావతు-దృఢప్రమాణమానశ్రుతినిర్ధనెన్ఱపడి. అన్ఱిక్కే, “ ఊగ్గోరుముడైయాయ్ ” ఎన్ఱతుక్కుత్తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అశ్రితవిషయత్తిల్ పణ్ణినవిత్వాది). ఊగ్గోరుమ్ - నిలైయుడైమై. (బలమ్) “ అన్ఱుల్యగ్రేణ తాన్ హన్యామ్ ” ఎన్ఱ బలమ్. తోదోరుమ్-స్థివలియుమ్మకుమ్. “ పెరియాయ్ ” ఎన్ఱతుక్కు ఇన్ఱుతాత్పర్యమ్, “ ఉలకినిల్ తోదోరుమాయ్ ” ఎన్ఱతుక్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్; “ శుడర్ ” ఎన్ఱతుక్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్; “ మాదోదూరునక్కువలితులెన్ఱ ” ఎన్ఱతుక్కు ఇరణ్ణుతాత్పర్యమ్. శత్రుక్కుళానవర్ కళున్ వలిక్కుత్తోగ్గోరున్నుతల్ ; తులెన్ఱు - తోదోరు. తులెవు - ముడివు. అన్ఱిక్కే, మాగ్గోరుత్తణ్ణోబలమ్ కట్టెన్నుతల్. తులెన్ఱు-కట్టు. ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (శత్రుక్కుళిత్వాది). అమ్మక్కుమ్ గుణజ్జకుక్కుమ్ తోదోరుపేరుణ్ణోవెన్న వాక్యస్వయత్తారేయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (బ్రహ్మత్రుమిత్వాది). ఇల్లు లోకశబ్దమ్ జనవాచి. ఆగ్గోరుతువన్ఱు- ఆగ్గోరుమైయారేవన్ఱు. “ ఆగ్గోరుతువన్ఱున్ఱడిపణియుమాపోరే ” ఎన్ఱతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ దృష్టాన్తొపపాదనముఖేన వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (బ్రహ్మత్రుమ్ విడవేణ్ణుమ్మడియిత్వాది) ఎన్ఱుమామ్. గుణత్తారే ఎల్లారైయుమ్ జయిక్కుమోవెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సత్యేన లోకాన్ జయతి) ఎన్ఱు. “ లోకాన్ ” ఎన్ఱతు ఇల్లు మనుష్యరై. సత్యగుణత్తారే మనుష్యరై జయిక్కుమెన్ఱు తాత్పర్యమ్.

(అవర్తతప్తైప్పేణాతే) ఎన్ఱతు - పెరియాభ్యార్ తప్తైప్పేణాతే యెన్ఱపడి. పరతన్త్ర)వస్తువుక్కు (౧) “ తత్తస్య సదృశం భవేత్ ” ఎన్ఱ ఇరున్దవిడత్తిరేయరున్ద

౨౨-సా, అజ్గణ్ వ్యాఖ్యాసమ్ మూవాయిరప్పడి. ౨౩౫

అవ.— ఇరుప త్తిరణ్ణామ్బట్టు. కీర్థ్ ప్పాట్టిల్ తజ్జళులైయ
అభిమానశూన్యతైయైచ్చొల్లిల్లు; ఇప్పాట్టిల్-అనన్యార్ శేషత్వమ్
శొల్లుకిటతు.

మూ.— అజ్గణ్ మాఘాల త్తరశ రపిమాన

పజ్గమాయ్ వన్దు నికపళ్ళిక్కట్టిట్కిర్థ్
శజ్గమిరుప్పార్ పోల్ వన్దు తలై ప్పెయ్తోమ్
కిజ్గణివాయ్ చెయ్త తామరై ప్పుప్పోరే
శెజ్గణ్ శిటిచ్చిటితే యెమ్మేల్ విభియావో
తిజ్గళు మాతి త్తియను మెఱున్దాత్పోల్
అజ్గణిరణ్ణుజ్గణ్ణెజ్గణ్ మేల్ నోక్కుతియేల్
ఎజ్గణ్ మేఱ్ఱాపమిభిన్దేలోరెమ్బావాయ్.

౨౨.

వ్యా.—(అజ్గణ్) అమ్మకియ ఇడమ్. బ్రహ్మపుక్కుమ్ తణ భోగో
వకరణజ్గణోడు అనుభవిక్కలాయరుక్కై. పివీలికైక్కుమ్ తణ భోగోవ
కరణజ్గణోడు అనుభవిక్కలాయరుక్కై. (మాఘాల త్తరశర్) మహా
పుధివియిల్ రాజాక్కళ్. “ఇప్పరప్పెల్లామ్ ఎన్నతు” ఎన్ఱు అభిమా
ముడిన్దుపోనార్ పోమతోఱ్ఱియ పుటప్పట్టు వరలామెనెన్నవరుళిచ్చెయ్కెఱార్ (నైక
ముడియ) ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తారే.

[మాగ్గేరారునక్కు వలితులైన్దుక్ వాశక్కిణ్ ఆగ్గేరారు వన్దున్దుడిఁగియుమా
పోరే, ఎజ్గణ్ తోఱ్ఱి త్తగణజ్గణ్ త్తొల్లికొల్లు మజ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుక్కొక్క యమ్
వన్దుమ్-ఏగ్గేరకలజ్గణ్ త్తొల్లి తుయిలెఱాయ్] ఎన్ఱ న్వయమ్. ... ౨౩.

పెరియ అరుమ్బడమ్.

ఇరుప త్తిరణ్ణామ్బట్టు.— “మాగ్గేరారునక్కు వలితులైన్దు” ఎన్ఱ తైయమ్,
“నికపళ్ళిక్కట్టిట్కిర్థ్ శజ్గమిరుప్పార్ పోల్” ఎన్ఱ ఇప్పాట్టిల్ పాశురలైయమ్
కటాక్షిన్దు అవతారికైయిదుకిఱార్ (కీర్థ్ ప్పాట్టిలిత్యాది).

ఇప్పడి “అజ్గణ్ మాఘాలత్తు” ఎన్ఱు అరశరై విశేషిత్రతుక్కు “అపిమాన
పజ్గమాయ్” ఎన్ఱ తైక్కటాక్షిన్దు భావమరుళిచ్చెయ్కెఱార్ (ఇప్పరప్పెల్లామ్ ఇత్యాది).

నమోపన్మితై . (౧) “ యావై యుమ్ యావరుమ్తానా మమైవుడై నారణ్ ” ఎన్నిటతై పాణ్ణికవాసుదేవనైప్పోలే అనుకరిక్కిటపడి.

(అపిమానపజ్జమాయ్ వన్దు) అభిమానశూన్యరాయ్ వన్దు. రాజ్యజ్ఞలై యిట్టన్దు ఎళివరవుపట్టువన్దు. (నికపళ్ళిక్కట్టిక్కీర్తే) అన్ద రాజ్యజ్ఞలై క్కొడుత్తు “పోళ్ళోళ్” ఎన్టాలుమ్, పట్టైయ ఎళివరవైనినైల్లు, అవై వేణ్ణా ఎన్దు, ఉన్ సంశయన త్తికకీర్తే.

(శజ్జమిరుప్పార్ పోల్) తిరళవిరున్దు అణుకోలక్కమాక విరుక్కుమవర్కలైప్పోలే. అవర్కళ్ పోక్కన్లుప్పుకున్దార్కళ్, ఇవర్కళ్ కైజ్జర్యత్తుక్కు ప్పుకున్దార్కళ్. (౨) “గుణైర్దాన్యముపాగతం”

ఇల త్రిలక్కుమ్ పరప్పక్కుమ్ ఆత్మైప్పట్టేతజ్జళ తెన్ద భిమానితార్క శెన్దుకరున్దు. రాజాక్కళ్ భూపతిక శెన్దు ప్రసిద్ధమాయరుక్కు, అవర్కళ్ భూమియై త్తజ్జళ తెన్దురుక్కు అభిమానమాక వేణుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (యావైయమిత్యాది). (నారణన్దెన్దిటతై) ఎన్దుతు - యావైయమ్ యావరున్దా నాయరుక్కిట నారా నాన్, నాన్దెయ్దెన్దుపడి. (పాణ్ణికవాసుదేవనైప్పోలే అనుకరిక్కిటపడి) ఎన్దుతు - ఇమ్మా ఇల మెల్లామ్ నాజ్జళే యెన్దిరుక్కుయెన్దుపడి.

(ఎళివరవు) దైన్యమ్. “కీర్తే” ఎన్దు ఇవ్వళ వైచ్చొల్లామల్, “కీర్తే” ఎన్దు ఏవకారత్తాలే- కీర్తేతా నేయరుప్పార్, రాజ్యత్తుక్కు ప్పొకారెన్దు తోగ్గెన్దుకైయా లే అత్తైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అన్ద విత్యాది).

(అణుకోలక్కమాక) ఎన్దుతు - అన్దరజ్జమాన ఓలక్కమాక వేన్దుపడి. ఇన్దు “పళ్ళిక్కట్టిర్కీర్తే” ఎన్దు తైక్కటాక్షిత్తు. అరళర్కళ్ వరుమ్బాళు అపిమానపజ్జమాయ్ ప్పొక్కన్లువన్దార్కళిత్తనై, ఇవర్కళ్ ప్పొలే గుణజితరాయ్ అలభ్యోభావతోగ్గెన్దు “వన్దుతలైప్పెయ్తోమ్” ఎన్నుమవర్కళన్దే, ఆత్మయాలే అవర్కళ్ ఇవర్కళ్కుక్కు ఉపమానమాకచ్చొల్లుమ్మడి యెజ్జ నేయెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవర్కళిత్యాది). ఇవర్కళ్ సాన్దర్యమ్ అడిమైయాలే మూట్టిగ్గెన్దుకైయా లే వరుక్కు

(౧) తి-వాయ్-౧-౩-౩.

(౨) రా-కె-౪-౧౦. పమ్పాతీరేహనూను న్దుప్పొలిలత్తుణ్, “రాజ్యాధ్యక్షి”

ఎన్దు - ఇశ్చై యపెరుమాళై పోలే ఇవర్కలై యుమ్ కృష్ణగుమ్ తో
 త్పిత్తు అడిమైయిలే మూట్టిల్లు. (వస్తుతలై స్పెయ్తోమ్) క్కీర్ పల్ల
 రైయు మెఱుప్పి ప్పట్ట వ్యసనమెల్లామ్ సఫలమామ్మనీ వర్తు క్క
 పెల్లోలోమ్. అనాదికాలమ్ ఇన్దనమ్మన్దత్తై యెరువన్దై వాన్దో. ఇన్ద
 నిర్దేతుకమాక క్కిట్టప్పెల్లోలోమ్. (౧) “మన్యే ప్రాప్తా స్మరం చేక
 భరద్వాజోయమబ్రవీత్” ఎన్నుమాపోలే ఒరుపడివన్దు క్కట్టప్పెల్లరై
 ఎన్దై. (౨) “వానరాణాం వరాణాం కథమాసీత్సమాగమః”
 (౩) “రామనుగ్రీవయోరై క్యం దేవ్యేవం సమవాయత” ఎన్దు ని

యిల్ మాత్రమ్ దృష్టాన్తమెన్దుకరుత్తు. “వన్దోమ్” ఎన్నాదే, “వన్దై క్కెయ్లోక్”
 ఎన్దు అలభ్యలాభమతోల్లో విరుగిచ్చెయ్తరుక్కు. వానరాణాం వరాణాం కథమాసీత్సమాగమః
 త్యాది. స్వాపదేశానుసోధేవతాత్పర్యమగుచెయ్కెడార్ (ఆచార్యుడై). అ
 తిలమానకు ఘటిక్కప్పెయవతే! ఎన్దు ఈగం-సమగ్లో, నూన్దార్ రాత్వన్ద
 మరుగిచ్చెయ్కెడార్ (వానరాణామిత్యాది). “సమాగమః” ఎన్దు వనన్దరిమ్, “ఎన్దు

వనే వస్తుం మయా సార్థమిహోఽఽగతః | భార్యయాచ మహాతేజా స్సీరయః ౨౪౪లో
 వసి || దివక్షయే మహాతేజాః ప్రభయేవ దివాకరః | ఆహమస్మాగతః ప్రాతాన్దై
 ర్దాస్యముపాగతః || కృతజ్ఞస్య బహుజ్ఞస్య లక్ష్మణోనామ నామకః | ఉపాహ్వాన్ద
 మహార్హస్య సర్వభూతహితాత్తనః | విశ్వరేణాచ పీనస్య కువానాన్దెన్దరిమ్, “

(౧) రా-అయో-౯౯-౯. భరణవచనమ్, “మ్రుమ్మన్దై ప్రభవన్దై
 స్తానిమాత్యాంశ్చ సర్వకః | మన్యే ప్రాప్తా స్మరం చేకం భరద్వాజోయమ
 బ్రవీత్ || నాతిమారేహి మన్యేహం నదీం మన్దాకిమిరః,”

(౨) రా-సు-౩౫-౧. రామకథాక్రవణానన్తరం హమామన్తమ్మిరిపీత,
 “రాన్దు రామకథాం శ్రుత్వా హైదేహీ వానరర్షభార్ | ఉవాచ వచనం నాన్దన్ద
 మిమం మధురయా గిరా || క్వతే రామేణ సంసర్గం కథం జానాసి లక్ష్మణమ్, చా
 రాణాం నరాణాం కథమాసీత్సమాగమః,”

(౩) రా-సు-౩౫-౫౧, “తతో నిహత్య తరసా రామో వాలినిమాహవే.

దృశమానవితు సజ్జతిమాకప్పెఱువతే.

ఆక, అన్యరాజాక్కల్ తన్నాముడైయ అభిమానగ్లై విట్టు క్రిమ ప్రాకృమాన రాజ్యాదికి వై విట్టు అమ్మక్కున్తోల్దు ఉకాకట్టిత్కాలిలే పడుకాసు కిడక్కుమాపోలే, నాజ్జళుమ్ ఎజ్జళుడైయ స్త్రీత్వాభిమానతైవిట్టు, వేఱుణ్ణాన భోగద్లై యుమ్విట్టు, ఉన్నడైయ గుణజితరాయ్ కోణ్ణు వన్దోమ్. అధవా. అన్యరాజాక్కలైప్పోలే నాజ్జళుమ్ అనాది కాలమ్. ణ్ణిప్పన్, దేహత్వాభిమానవై విట్టు, దేహత్పరనాన ఆత్మావి న్పక్కిల్ స్వతస్త్వైయుమ్ విట్టు, అనన్యప్రయోజనరాయ్ వన్దో మెన్ఱుమామ్.

(కిణ్డినాయ్ చెయ్ తతామరై పూప్పోలే) ఆదిత్యనైక్కణ్డల్ అలరక్కడవ తామరై పూప్పోలే ఎజ్జళాల్ తామైక్కు అలరుమవై యితేయువై. అరికల్ క్కణ్డల్ అలరుమవై యితే ఇన్దత్తామరై పూ. పిరాట్టికట్ట. ఎన్ఱు శేవమ్. ఏవంసమజాయిత - అన్యపురకార్యత్తుమ్. అన్య నాన నామకు ఇన్ఱు క్కణ్డలముడి అన్య విద్యనుణ్డాయ్ వైట్టు తిరువడి అనునన్ది కావోలే అన్య క్కణ్డలము.

శ్రీ తన్నాము అన్యపదే సావపదే జ్జళుక్కుచ్చేర తాత్పర్యజ్జలై యరులిన్ఱు యాన్యనిష్ఠుకొణ్డా నిగరుక్కితార్ (ఆక విశ్వానివాక్యద్యయత్తలే). (ఎన్ఱుమామ్) ఎన్ఱు వనస్తరమ్, “ఎన్ఱు కొల్లిల్ గాయ్ త్తు” ఎన్ఱు ఒరుపడిమధ్యాహరిక్కుక్కొణ్డా, “ఆ” ఎన్ఱు అన్యయిక్కుక్కొళ్ళు.

కిణ్డినియన్డైయ - కిణుమణియన్డైయ, వాయ్ పోలే తకావాన్ఱున్ఱిగూన్య నిట్టుమ్ తామరై పూన్ఱు ప్పరమాయ్, తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కితార్ (అగిర్యవై యిత్యాది. “ఎన్ఱేళా” ఎన్ఱు నిగవరథక్కుచ్చేర అగ్గిగామయే అలరుకైక్కు హేళువాకపోగుతాన్యగళురులిచ్చెయ్ తు, అతిక ఇరణ్డామరథక్కుచ్చేర అరిత్వమ్ అలరుకైక్కు హేళువెన్ఱు తాత్పర్యాన్తరమరులిచ్చెయ్ కితార్ (అరికల్ క్కైయిత్యాది.

సర్వర్థ హరిపైన్యానాం సుగ్రీవమకరోత్పతిమ్ ॥ రామసుగ్రీవయోరై కళ్యం దేశ్యమం సమభూయతః.”

(శెజ్జణ్) నాత్సల్యత్తాలే శివన్దిరుక్కై. ఉపమానమ్ నేర్ నిల్లామై యాలే ఉపమేయన్దనై యే శొల్లుకిటతాకవుమామ్. (శితిచ్చిటితే) ఒరునీర్ చ్చావియిలే వెళ్ళమాకామే సాత్తిక్క సాత్తిక్కవెన్దై. ప్రథమ పరిస్పన్దమేపిడిత్తు కాగణవేణుమెన్దుమామ్. (ఎమ్మేల్ ఎమ్మేయావో) కోడై యోడిన పయిరిలే ఒరుపాట్టమ్ ఎన్నునూపోలే; చాతకమ్ వన్ద ధాడై యో యాశై ప్పడుమాపోలే; “ విట్టియావో ” విన్దు తజ్జల్ మనోరథమ్.

(తిజ్జళుమిత్యాది) ప్రతికూలర్ క్కు అణుక నొణ్ణామైయుమ్ ఆను కూలర్ క్కు త్తణ్ణళి మిక్కిరుక్కైయుమ్. అజ్ఞానాన్ధకారమ్ పోనై క్కుమ్ ఉన్దై ప్పెతాత విడాయ్ ఆటుకై క్కుమ్ ఎన్దుమామ్. (౧) [ప్రసన్నా దిత్యవర్చనమ్] తణ్ణళియుమ్ ప్రతాపముమ్ కూడియితే యరుప్పతి. (అజ్ఞానరణ్ణజ్జోణ్ణ) చన్ద్రసూర్యర్ కళో కోప ప్రసాదజ్జళుక్కు ఒన్దుల్ల “ తామరైప్పుప్పోలే ” ఎన్దు ఉపమానత్తాల్ శివప్ప అర్థసిద్ధమాయింకవుమ్, “ శెజ్జణ్ ” ఎన్దు విశేషిత్తతుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నాత్సల్యత్తాలేయి త్యాది). శెన్దామరైప్పు ఇవకాకణ్ణిన్ స్వాభావికమాన శివప్పక్కు నేర్ నిల్కమాట్టాతపడియాలే, అర్థసిద్ధమైన్దు విశేషిక్కితారన్దు తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉపమానమిత్యాది). “ ఎమ్మేల్ ” ఎన్దుతుక్కు ఆరైకళో ఎన్ను పత్తుక్కుచ్చేర “ శితిచ్చిటితే ” ఎన్దుతుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఒరు నీర్ త్యాది). ఒరునీర్ చ్చావియెన్దుతు - ఒరు నీర్ నిల్లామైయాలే మికవుమ్ నొత్త పోన పయిరెన్దుపడి. “ ఎమ్మేల్ ” ఎన్దుతుక్కు ఆరైక శెన్దుకబార్థమ్ వివక్షిత్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కోడైయిత్త్యాది). “ ఎమ్మేల్ ” ఎన్దుతుక్కు ఆశైప్పడుమనరన్దు తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (చాతకమిత్యాది). “ విట్టియావో ” ఎన్దుతు-కణ్ణార్ న్దు విట్టియావోవెన్దుపడి.

దృష్టాన్తబలత్తాల్ కోపప్రసాదజ్జళిర్ అర్థు సిద్ధిత్తిరుక్కువుమ్ “ ఆమ్ ” ఎన్దు విశేషిత్తతుక్కు భావమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (చన్ద్రసూర్యర్ కళిత్యాది). ఉపమానబల

రెన్నె. (౧) “చన్ద్రకాన్తాననం రామమతీవ ప్రియదర్శనమ్” ఎన్నక్క-
డవతితే. (ఇరణ్ణుజ్జొణ్ణు) ముఱునోక్కుప్పొలుక్కుమళవానవాతే “ఇర-
ణ్ణుమ్” ఎన్ఱు శొల్లుకితార్ కళ్. (ఎజ్జళ్ మేల్) ఉన్నోక్కు పెఱాతే
యతావిన ఎజ్జళ్ పక్కల్. (నోక్కుతియేల్) తజ్జళ్ తలైయాలే
కిట్టువత్తొన్ఱన్తే.

(ఎజ్జళ్ మేల్ శాపమిఱిన్ఱు) యాతనాశరీరమ్బాలేయుమ్,
శాపాపహతరైప్పాలేయుమ్, విశ్లేషవ్యసనమే పడుకిటవెజ్జళ్ దుఃఖమ్.
అనుభవిత్తే విడవేణ్ణులైయాలే “శాపమ్” ఎన్ఱిటతు. అన్ఱియే, విష-
హారియానవక పార్ క్కు విషమ్ తీరుమాపోలే, అవకనోక్కాలే సంసార-
కుఱాకిట విషమ్ తీరుమ్; అకైయాల్, అజ్జణిరణ్ణుమ్కోడైజ్జళ్ మేల్ నోక్కు-
తియేల్ ఎజ్జళ్ మేల్ శాపమ్ ఇఱియుమ్ ఎన్ఱన్వయమ్. ... ౨౨.

తాల్ సిద్ధియాత పతిశయక్తుక్కాక ఉపమేయక్తుక్కు విశేషగుమిట్టవిడముణ్ణోవెన్న
పరుగిచ్చెయ్ కిటార్ (చన్ద్రకాన్తాననమిర్యా). “చన్ద్రాననమ్” ఎన్ఱు శొల్లామల్,
“చన్ద్రాననమ్” ఎన్ఱు విశేషిరై, శొప్పే యెన్ఱకరున్ఱు. అన్ఱైక శానతజ్జళ్ మేలే సాన్ఱి-
క్కెక్కు “తీగ్చితే” ఎన్ఱు శొల్లివైన్ఱు, “ఇరణ్ణుజ్జొణ్ణు” ఎన్ఱు శొల్లక్కుడు
మోవెన్న పరుగిచ్చెయ్ కిటార్ (ముఱువిర్యా). (తజ్జళ్ తలైయాలే) ఎన్ఱకు -
ముఱున్ఱొల్లాయ్, తజ్జళ్ తలైయన్ఱ పడి. ఇర్రాల్ - “నోక్కుతియేల్” ఎన్ఱ విడ-
వ్విగొన్న పొర్తబున్ఱు - - - -

(ఇఱిన్ఱు) ఎన్ఱవనన్తరమ్, “విడుమ్” ఎన్ఱు అధ్యాహరిన్ఱు అన్వయమ్ కణ్ణు
కొళ్ళక్కడవరక రెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పదోదీ, అర్థానుగుణమాక ప్రసక్త గ్రహణమ్ పణ్ణుకి-
టార్ (ఎన్ఱిరీత్యా). (అనుభవిత్రేమివేణ్ణులైయాలే) ఎన్ఱకు - అనుభవిత్రే విడవేణ్ణు
మెన్ఱిణవివిరకళ్ నిన్ఱెవాలేయన్ఱ సడి. స్వాసగేరానుచుక త్తెన్ఱిగ్కుమగుగిచ్చెయ్ కి-
టార్ (అన్ఱియైత్యా). “నోక్కు-తియేల్, ప్రియుమ్” ఎన్ఱ పునగ సన్ఱెయాలే
ఇన్ఱన్ఱమ్ సిగ్గు మెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్. ౨౩.

—౨౨—పా, అబ్బణ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూనాయిరప్పడి. ౨౨౧

శిన్న అరుమ్మడమ్.

ఇరుపత్తిరణ్ణామ్మట్టు. (అబ్బణ్) అమ్ - అమ్మ. కన్ - ఇదిమ్. మా - పరప్ప. ఇలమ్ - భూమి. పట్టమ్ - పరిభవమ్. పాణ్ణికవాసుదేవశైలిత కనుకొ కృష్ణశిష్యులే భావిక-జేలుమెన్టు మరత్తలే శబ్దకర్తమ్ ధర్మశాస్త్రుడని.

“కీర్తీ” ఎన్నిట అవధారణతై పున్ద్ర వరుళిచ్చెయ్కీటార్ (అనువాదములై యిత్యాది).

(అణుకోలక్కమ్) అన్తరణ్ణులక్కమ్. శబ్దమ్ - తిరళి. తలైప్పెయ్తల్ - కిట్టర్. “తలైప్పెయ్తోమ్” ఎన్ఱతుక్కు ఇరణ్ణుతాత్పర్యమ్. కీర్తీచ్చొన్న స్వాప దేశత్తిలే ఇప్పడి అయోగ్యతానుసధానమ్ పణ్ణిక్కిట్టినదేయ్తోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కీ టార్ (మనో ప్రాప్తాస్య ఇత్యాది వాక్యద్వయత్తలే). మనో - శక్తే. ఏమ సమజాయత - యోగ్యతైయిల్లాతనానుమ్ వరుమ్మడియెన్టు తిరువడి శొన్నాన్దవడి.

కీర్తీచ్చొన్న అన్యాపదేశ స్వాపదేశజ్జలై యరుళిచ్చెయ్కీటార్ (అనువాదము వాక్యద్వయత్తలే). మనో “గుణైర్దాస్యముపాగతః” ఎన్ఱతుక్కువివరిణమ్ (అపవా అన్దరాజాక్కలైయిత్యాది). అవతారికైయిలే “అనన్యార్హ శేవత్వమ్ శొల్లుకీటతు” ఎన్ఱతుక్కు వివరిణమ్ (అథవేత్యాది) ఎన్ఱమామ్. ప్రయోజనాన్తరపరర్కుమ్ అన్యశేమర్కుమ్ వాళియైలైయిటే.

“శబ్దణ్” ఎన్నిటవిదత్తిర్ శెమ్మెన్టు - శివప్పమ్, అమ్మమ్, “శివోచ్చిటితే” ఎన్ఱతుక్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్; అతావతు - సాత్తిక్కయ్యలే వన్నతల్, అన్ఱిక్కే. నాబ్బళ్ ప్రథమపరిస్పందమేతుడణ్ణి నేవిక్కుమ్మడి మెళ్ళ - గుళ్ళ విల్లక్క-జేలుమెన్టు తల్. అబ్బణిరణ్ణుజొణ్ణు” ఎన్ఱ - మేలే యరుళిచ్చెయ్కీటవర్ “శబ్దణ్ శివోచ్చిటితే” ఎన్నిటెన్నెన్న, ఇరణ్ణువిధమాక వరుళిచ్చెయ్కీటార్ (విరుణిచ్చొవి యిత్యాది వాక్యద్వయత్తలే). విల్లియావో - కణ్ణానవై ఎబ్బలైక్కటాక్షియాతోవెన్ఱ మనోరథమ్.

ఇత్తాలుమక్కుణ్ణాన లాభమేతెన్న, ఉన్నడైయ విశేషత్తాల్ వన్ద దుఃఖన్ద శెల్లామ్ పోమెన్ఱిటానెన్ఱు “అద్దగుమ్” ఇత్యాదిక్కవతారికై కాణ్ణి(అద్దగుమిత్యాది). (త్రుసన్నాదిత్యవర్చసమ్) ఎన్ఱ మున్దినవర్థతుక్కు ప్రమాణమ్. అథాతోపమైయాయ్

అన. — ఇరుపత్తుమూన్మామ్మాట్టు. (౧) “వచసా సాన్త్యై శ్చైవై నమ్” ఎన్ఱు - సావరాధరై ప్పొరే సాన్త్యనమ్ పణ్ణుమాన్ ప్పొన్ఱైరమాకవుమామ్. “త్రసన్న” ఎన్ఱెయారే తల్లలి, “అదిత్యవర్చసమ్” ఎన్ఱెయారే త్రతాపమ్. దృష్టాన్తమ్ సద్వళమల్లాదుయారే చార్తాన్తైయే యరుళియేకిటార్ “అల్లనిరణ్ణా” ఎన్ఱు. అమ్ - అమ్మ. దృష్టాన్తమ్ పోరాతెన్ఱవిన్ఱోనన్న పరుళిచ్చయేకిటార్ (చన్ద్ర)కాన్తాననమిత్యాది. “చన్ద్ర” ఎన్ఱు శోన్ఱియే, “కాన్తాననమ్” ఎన్ఱెయారే పోరాతెన్ఱిటతు.

పొం మన్నారే “కాపమ్” ఎన్ఱిటతెన్నెన్ఱు (యాతనాకీరమ్మారేయున్ఱిన్ఱు). ప్పొన్ఱునన్ఱై త్రితే యరుళిచ్చయేకిటార్ (అన్ఱియే వివహరియిత్యాది). “కాన్ఱిన్ఱు” ఎన్ఱుగు - కాపమ్మిన్ఱుపోమెన్ఱు పడి. ౨౦

పెరియ అరుమ్బుదమ్.

ఇరుపత్తుమూన్మామ్మాట్టు. — కీర్ఠ్ ప్పొన్ఱిర్ “అన్ఱనిరణ్ణాన్ఱోన్ఱెన్ఱోటేర్ నా తిరుర్” ఎన్ఱు కటాక్షతై ప్రార్థితవాటే, అవణ అభిముఖ్యమ్ పణ్ణవిడిర గుంబవన్ఱకారియమారాయన్ఱయో” ఎన్నక్కూడాదుయారే అభిముఖ్యమ్ పణ్ణిన్ఱు. “అన్ఱనిరణ్ణాన్ఱోన్ఱెన్ఱోటేర్ నా తిరుర్” సద్వస్తాన్తమాక అత్తై యరుళిచ్చయేతుకొన్ఱు. “అన్ఱనిరణ్ణాన్ఱోన్ఱెన్ఱోటేర్ నా తిరుర్” (చచపీత్యాది). క్రివిభీషణ్ఱాన్ఱు. “రావణవారే అవమానితే నీ” ఎన్ఱు శోన్ఱియే “అ శరణమ్ పుక్కనాటే, పెరుమాళ్ “వచసా సాన్త్యై శ్చైవై నమ్” లోచనాన్ఱు. అన్ఱిన్ఱు. అభ్యాసీ మను తత్వేన రాక్షసానాం బలాన్ఱు” ఎన్ఱు-అన్ఱై. అవరోపట్ట ఎలివరతైయుమ్, (౨) “వధ్యతామ్, వధ్యన్ఱు” ఎన్ఱు-అన్ఱై, ఇన్ఱు ముతలికళో పణ్ణినళిలుకైయుమ్ నిన్ఱెత్తు ఇతెల్లాన్ఱు తన్ఱూర గాన్ఱు. “అన్ఱనిరణ్ణాన్ఱోన్ఱెన్ఱోటేర్ నా తిరుర్” మధురభావణకళారే సన్తోషిప్పిత్తాన్ఱోరే, పెల్లకుమ్ అన్ఱుమ్ ములిరుమ్ సాగమర్ గుంబధరాయ్కొన్ఱు అవ్వకగృహకలితపోయ అన్ఱుకైయుమ్ అవరోకళో పల్కికొక్కుకైయుమ్, అప్పడియిరుక్కువుమ్ ఎన్ఱై.

(౧) గుం-యమ్-౧౯-౬౦. విభీషణమ్మరిరాముః, తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా మో వచస మబ్రవీత్ । వచసా సాన్త్యయిత్యైవం లోచనాభ్యాన్ఱం విబన్ఱిత । అభ్యాసీ మను తత్వేన రాక్షసానాం బలాబలమ్” (౨) రా-యమ్-౧౯-

అ-3-సా, మాతిమలై వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయి రప్పి. . 243

సాకైయాలే పెల్లై సాన్తవనమ్ పణ్ణి యరుళిరాకా : అవ్వళవిళే
నాజ్జళ వన్దకారియత్తై క్కేట్టరుళ వేణు మెన్ఱితార్ కళి.

మూ.— మారి మలై ముళుజ్జిల్ మన్ని క్కడన్దుఱుమ్

శీరియ శిజ్జ మఱివుల్ మున్దీచ్చిన్ద

వేరి మయిర్ పొజ్జ వెస్పాడమ్ వేర్దురఱి

మూరి నిమిర్దు ముళిళ్ళి ప్పుఱప్పట్టు

ప్పోతరుమాపోలే నీ పూవై ప్పువన్దా వు

కోయిల్ నిన్ఱిజ్జనే పోన్దరుళి క్కోప్పన్దై య

శీరియ శిజ్జ శన త్తిరున్దు యామ్ వన్ద

కారియమారాయ్ న్దరుళేలోరెమ్మావాయ్.

అ-3.

వ్యా.— (మారిమలై ముళుజ్జిల్) వన్దాకాలమ్ నాజ్జిల్

పదై వీడువిట్టు ప్పుఱప్పడాతాప్పోలే, సింహముమ్ వన్దాకాలమ్ మలై
ముళుజ్జువిట్టు ప్పుఱప్పడాతు , పెరుమాళ్ వన్దాకాలమ్ మాల్యవానిలే
యెఱున్దరుళి యిరున్దాప్పోలే. విల్లెషిత్తార్ కూడుమ్ కాలముమాయ్

యమ్ కూట్టిక్కొన్దు తిరువారల్ కామక్కుమ్ మఱలికళి తొడక్కుమానారై ఎఱున్దు
కై యమ్, సప్పిన్దై యెయమ్ తన్నై యమ్ పలపడియెఱున్దు కై యమ్, ఇకై యాకై
ఎలివరశ్శెల్లామ్ నామ్ ముత్తాడరాయెన్దురున్దు శెయ్యమైయాలే వన్దరిన్ద. ఇకై యాల్
సమరన్దోమల్ మెన్దు నిన్దెత్తు శిలమధురభాషణమ్ పణ్ణి, శెల్లగుమ్ వన్దకారియత్తై క్కే
ట్టరుళ వేణు మెన్ఱితార్ కళెన్దు కరున్దు. సాన్తవనమ్ - నల్లవన్దై. (౧) “సామ సాన్దేన్ద
ఉభే సమే” ఎన్ద తితే.

“మలై ముళుజ్జిల్” ఇత్యాది యమైనిరుక్క, “మాది” ఎన్దు విశేషి త్తిరుక్క
భావమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వన్దాకాలమిత్యాది). మలైముళుజ్జు - ప్పుతరున్దై
చ్చెన్దన్దన్దుమ్ (పెరుమాళిత్యాది). ఇత్తాతే త్రక్కరత్తిలే శొల్లెన్దాయ్ త్తెన్దెన్ద
వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (విల్లెషిత్తారిత్యాది). మారికాలమ్ పోలే మార్ కళి త్తిరుగుమ్ విశే
షిత్తార్ కూడువుమ్ సంశ్లేషిత్తార్ రసిక్కవుమ్ యోగ్యమానకాలమాయరుక్క, నీ
ఎల్లళ్ కారియమారాయ్ న్దు సంశ్లేషిక్క వేణ్ణావో పెన్దుకరున్దు.

కూడియిరున్నార్ భోగరస మనుభవిక్కుమ్ కాలముమా యిరుక్క,
నాళ్ళో ఉణ్వాళలి లేనిస్తు తువళక్కడవోమే ! ఎన్నె.

(మన్నిక్కిడన్దు) మిడుక్కా లే యొరువర్క్కు మళ్ళవేడ్డామై
యా లే కువడుపోలే పొరున్ది వీశువిల్లిట్టు ఎఱుప్పినాలుమెఱుప్ప పోకా
తిరుక్కై. (మన్నిక్కిడన్దు) తణ్ పేడై యోడే పకవస్తు వేన్నలామ్బడిపొరున్ది
క్కిడక్కిఱ వెన్ఱుమామ్. ఇఱ్ఱు (౧) “ నప్పినై ఎ కొణ్డేమేల్ వైత్తుక్కి
డన్దు మలర్ మార్ పా ” ఎన్ఱు - నప్పినై ఎప్పిరాట్టిక్కు ఓరాభరణమెన్న
లామ్బడియితే ములై యోడే పొరున్దిక్కిడక్కిఱపడి. (ఉఱఱుమ్) సంసా
రికళుఱక్కమ్మోలే తమోభిభూతియాలన్ఱై యివనుఱక్కమ్, వ్యతిరే
క త్తిలాన్ద్రా తార్ వరుమళవుమ్; ఆత్తెయోల్ అవ్వుఱక్కత్తుక్కు
స్సారకమాయిరుక్కై. (శీరియశిఱ్ఱమ్) ఉఱక్కత్తిలుమ్ త్తుద్రమ్యగ
ఱ్ఱో నుణ్ణుణ్ణుమ్బడి వీరశ్రీయో యుడైత్తాయిరుక్కై. (౧) “ సమయా
బోధితశ్రీమాన్ ” ఎన్నుమ్బడిక్కు స్సారకమాయిరుక్కై.

(కువడుపోలే) శిఖరమ్మోలే. (వీశువిల్లిట్టు) తనిత్తడిపోట్టు. కృష్ణన్ నప్పినై
యోడే కూడియిరుక్కై శొల్లకైయోల్ ఇవ్వురత్తుక్కు దాన్టాన్తికానుగుణ్య ముడై
న్ఱిటార్ (ఇఱ్ఱిత్తాది). “ మలర్ మార్ పా ” ఎన్ఱు - మలర్ మార్ పనన్ఱో శెన్ఱ పడి.
“ మన్నిక్కిడక్కుమ్ శీరియశిఱ్ఱమ్ ” ఎన్నవ మైన్దిరుక్క, “ ఉఱఱుమ్ ” ఎన్ఱు కృష్ణ
మడైయ యోగనిద్రాస్సారక మెన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (సంసారికశిత్తాది).
సుఖసుప్తిపణ్ణానిట్రచ్చెయ్ తేయమ్, “ పరన్దపరి ” ఎన్ఱు శొల్లమ్బడి వీరశ్రీయోడే
యిరుక్కుమ్బడిమ్ స్సారకమ్ “ శీరియ ” ఎన్ఱు తెన్ఱు అతిన్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్
కిటార్ (ఉఱక్కత్తిలుమిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే).

“ శిఱ్ఱమఱిన్దు ” ఎన్నాతే, “ ఉన్ద్రు ” ఎన్ఱెయోలే ఇతికాదార్లభ్యమ్ తోన్ఱు
త్తెయోల్ అతుక్కుక్కాల మొట్టియ వేఱుకారణోన్దరమిలైయెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పదోదీ

(అతివ్రథ్దు) పూవలర్ న్దాప్పోలే కాలముణర్ త్త వుణరుకై. సంసారికళ్ కాలముణర్ త్త వుణరువర్ కళ్ ; ఇవణ ఆశ్రితరాత్రి యుణర్ త్త ఉణరుమ్. (తీవిట్టిత్తు) ప్రథమకటాక్ష సన్నిపాత త్తిలే పేడై క్కుమ్ అరుకునిఱ్కు వొణ్ణాతిరుక్కై. ఐశ్వరమాన తేజస్సుముక్ ఒరు వర్ క్కుమ్ నిఱ్కువొణ్ణాతిరుక్కై.

(వేరిమయిర్ పొజ్గ) వేరి - పరిమళమ్. జాత్యుచితమాన గన్ధమ్. ఉళై మయిర్, పొజ్గ - శిలుమ్మ. (౧) “ సర్వగన్ధః ” ఎన్నుమ్బడిక్కు న్నారకమాయిరుక్కై. (ఎప్పాడుమ్ వేర్ న్దతటి) ఒరుకార్యప్పా డిల్లామైయాలే నాలుపాడుమ్ పేరుకిఱపడి. (ఉతటి) అవయవజ్గళై త్తని త్తనియే ఉతఱినపడి.

యరుళిచ్చెయ్ కిడార్ (పూవలర్ న్దాప్పోలే యిత్యాఱి), సింహమ్ కాలముణర్ త్త వుణ ర్ న్దతాకిల్ కృష్ణణ పెణ్ణళాలే ఉణర్ త్తప్పటిరుక్కైయాలే ద్విష్టానదాన్వైతిక వైరూప్యముడై, ఇతుకూడుమ్బడి యెజ్జ నేయెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిడార్ (సంసారిక లిత్యాది). కాలసానత్తిల్ ఇవసుక్కు ఆర్తియాకైయాలే కారణానరమిల్లామై యొక్కుమాకైయాలే శేరుమెస్తుకరుత్తు. పుణ్డరీకాక్షనాన కృష్ణసుమ్మ తీవిట్టిక్కు క్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిడార్ (ఐశ్వరమానవిత్యాది). ఐశ్వరమాన తేజ స్సెన్దతు - విరోధినిరసనమ్ పణ్ణుమ్పాతు నియమనత్తాల్ వన్ద నిగ్రహ సామర్థ్య మెన్దపడి.

(ఉళై మయిర్) పిడరిమయిర్. (శిలుమ్మ) నెఱిక్కం. (ఒరుకార్యప్పా డిల్లామై యాలే) ఎన్దతు - వేటారుకార్యత్తుక్కాక యత్నమ్ పణ్ణ వేణ్డతపడియాలే యెన్దై. (నాలుపాడు) నాలుపార్శ్వముమ్. ఇత్తాల్ - పతతామల్ మెళ్ళమ్మొద్దిరున్దెన్దపడి.

(౧) ఛా-ఉ-౩-౧౪. శాణ్డిల్యవిద్యాయామ్ “ సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ తజ్జ లానితి శాన్త ఉపాసీత। అథ ఖలు క్రతు మయః పురుషః। యథాక్రతు రస్మిక్ లోకే పురుషో భవతి తథేతగ ప్రేత్యభవతి। సక్రతుం కుర్వీత । మనోమయః ప్రాణ శరీరో భారూపస్సత్యసజ్గుల్ప ఆకాశాత్తా సర్వకర్తా సర్వకామ సర్వగన్ధ సర్వ రసస్సర్వ మిద మభ్యాత్మోఽ వాక్యనాదరః ”.

(మూరినిమిర్న్దు) ఉడలొన్టాక నిమిర్న్దపడి. (ముట్టణ్ణి) స్వవ్యతిరీక్త మృగజ్ఞు ముట్టుక్కాయాక అవిన్దు కిడక్కు-మ్మడి. పెణ్ణాళోవన్ది కోళోవెన్దై. మూరినిమిర్న్దు ముట్టణ్ణిప్పుటప్పట్టుప్పోతరుమాపోలేనీపోతర వేణుమ్; సింహమో నమక్కు దృష్టాన్తమెన్న; (నీపూవై పూవణ్ణా) గామ్మిర్ళత్తుక్కు దృష్టాన్తమాక ఒన్టై చొన్నోమిత్తనై, వడివట్టై యుమ్ నిటతైయుమ్ ఉన్టై పోలే పణ్ణప్పోమో? పూవై పూవిగా నిటమ్ ఉనక్కు దృష్టాన్తమానవట్టితే సింహమ్ ఉనక్కు దృష్టాన్తనూవ తేన్నవుమామ్.

(ఉఱ్ఱకోయిల్ నిన్జిజ్జనేపోన్దరుళి) (౧) “ పర్వతాదివనిష్క్రమ్య సింహగోగరిగుహాశయి ” ఎన్దు - విరాట్టి మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణ సుమ

(ముట్టుక్కాయాక) ఎన్దుతు-కాయ ముట్టుమనాక వేన్ద పడి. “ముట్టణ్ణి” ఎన్దు త్తాలో దాన్డాన్దిక్ త్తిలో శలిత్తవర్థతై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పెణ్ణాళిత్యాది). ముట్టు “ పూవై పూవణ్ణా ” ఎన్దు వర్ణవిశేషతైయిట్టు సమ్మోధిక్కైక్కు ప్రయోజన మిల్లా మెయ్లో, మధ్యే సమ్మోధిక్కైక్కు శక్కా-సమాధానమ్ స్రయోజనమాక చొల్లి కొక్కళలా మెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పర్థి, అప్పోతు కీర్తేవాక్యసమా ప్తితోన్ద వేణుకై యాలే “ పోతర వేణుమ్ ” ఎన్దు అధ్యాహరిత్తు వాక్యతై పూర్వమాక్కి-కొండ్లు, మేలుక్కవతారికై యడుకిటార్ (మూరియిత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). “నీ” ఎన్దు పదతై ప్పర్థి (వడివట్టైయుమ్) ఎన్దుతు. “ పూవై పూవణ్ణా ” ఎన్దుతు - దృష్టాన్తార్ మెన్దు వివక్షిత్తు, ఉన్నుడైయనిటత్తుక్కు సదృశమాకాతిరుక్కి-టతై చొన్ననోపాతి, ఉఱ్ఱగామ్మిర్ళత్తుక్కుమ్ సదృశమాకాతతై చొన్నోమెన్ను మభిప్రాయత్తాలే కొన్నార్ కళెన్దు తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (పూవై పూవిత్యాది). పూవై పూ - అతనీకుసుమమ్.

“ పోర వేణుమ్ ” ఎన్దు ప్రార్థిత్తు, మీశవుమ్ “ పోన్దరుళి ” ఎన్దు నువదిక్కై యార్ తోన్డుకిట ఆదరతై దృష్టాన్తముఖేన వెలియడుకిటార్ (పర్వతాదిత్యాది).

(౧) రా-అయో-౧౬-౨౫. “ అథ సీతా నుమజ్జాప్య కృతకాతుకమజ్జరేః | నిశ్చక్రామ నుమస్తేః ” సహ రామో నివేశనాత్ || పర్వతాదివ నిష్క్రమ్య సింహగో

న్రనోడే పుటప్పట్టాప్పోలే కాణవేణుమ్. (పోన్దరుళి) (౧) * చతుర్గతియితే, - నడైయిలే, ఋషభత్రినుడైయ వీటుమ్, మత్తగజత్రినుడైయ మతిప్పుమ్, పులియినుడైయ శివట్టుమ్, సింహత్రినుడైయ పరాభిభవనసామర్థ్యముమ్ తోబ్బోనిరుక్కి. నమక్కు ఇవైయెల్లామ్ నమ్మరుమాళ్ నడైయభుకిలే కాణలామ్. (ఇజ్జనేపోన్దరుళి) పడుక్కైయిల్ వారైయాయ్పోకామే, తనిమణ్ణపత్తిల్ వారైయాకవేణుమ్.

(కోప్పుడైయ) చరాచరజ్జలైయడైయ త్రొట్టిలాకవకుప్పుణ్ణిరుక్కి. ఉభయవిభూతియుమ్ త్రొట్టిలాక వకుప్పుణ్ణిరుక్కి ఎన్నవుమామ్. ధర్మజ్ఞానాదికళాలుమ్, అధర్మజ్ఞానాదికళాలుమ్ కోప్పుడైయ

(వీటు) - గర్వమ్. (మతిప్పు) - బహుమానమ్. (శివట్టు) - కోపమ్. (పరాభిభవనసామర్థ్యమ్) - తేజస్సు. “ఇజ్జనే” ఎన్ఱతుక్కు - ఇత్తిరుమణ్ణపత్తిలే యెత్తు అర్థమవివక్షిత్తు, “శిరియశిక్తాశనమ్” ఎన్ఱపోలే అర్థసిద్ధమాయరుక్కువుమ్, కొల్లుకైక్కు ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్కెటార్ (ఇడుక్కైయత్యాది). భోగకాలత్తిల్ ఉల్లాసవిశేషత్రొట్టిలుమ్ వారైయై మన్త్రికల్ కైక్కొళ్ళారాకైయారే, ఓలక్కవారైయే కార్యకరమెన్ఱుకరున్ఱు. (తనిమణ్ణపమ్) ఎన్ఱతు - అద్వితీయమాన మణ్ణపమెన్ఱాయ్, పెరియతిరుమణ్ణపత్తేవొల్లుకిఱు.

“కోప్పు” ఎన్ఱు - విచిత్రసన్నివేశవిశేషమాయ్, అలై మూన్ఱువకైయాక వివరిత్తరుకుకెటార్ (చరాచరేత్యాది). మున్దినతు లీలావిభూతి మాత్రపరమెన్ఱుకరున్ఱు. ధర్మజ్ఞానాదికళాలుమెన్ఱు అదిశబ్దమ్ - వైరాగ్యశ్రవ్యజ్జలై చొల్లుకిఱు, అధర్మ

గిరిగుహాశయః । లక్ష్మణం ద్వారి సోఽపశ్యత్ప్రహ్వజ్జాలిపుటం స్థితమ్. ”

(౨) రా-సు-౩౫-౧౩. సీతామృతిహమామాన్ “త్రిస్థిర త్రిన్ద్రప్రళమ్బశ్చ త్రిసమ త్త్రిన్దువోన్నతః । త్రితామ త్త్రిన్దుచ స్థిగ్ధో గమ్యాన్ త్త్రిన్దు నిత్యశః । త్రివలీవాం హ్రిన్దవతశ్చకుర్యన్ద్రత్త్రిన్ద్రోపకావాన్ । చతుష్కుల శ్చరూరేభ శ్చకుష్కిన్దు శ్చకుస్సమః ॥ చతుర్దశ సమద్వద్వ శ్చకుర్దంప్ర శ్చకుర్గతిః ॥ మహాన్త హనునాసశ్చ పంచస్థిగ్ధో వృతంశవాన్ । దశపద్దో దశబృహ త్త్రిభి ర్వాన్ద్రో ద్విగుక్లవాన్ ॥ పడున్నతో నవతను త్త్రిభిర్వాన్ద్రోతి రాఘవః ॥

సింహాననమెన్యుమామ్. (శీరియశిక్లాశనమ్) ఇన్ద్రసింహాననత్తిలే యరున్దు
నిస్సప్పిట్టను ఎస్తూల్ అఱుతియాయరుక్కై. కడఱ్కురైయిల్వార్తై
యెన్నుమాపోలెయుమ్, తేర్ తట్టిల్వార్తై యెన్నుమాపోలెయుమ్,
పెళ్ళెళుమ్ కృష్ణనుమేయాయరున్దు శొల్లిలుమ్ అమోఘమాయరుక్కై.
అఱువాకిలుమ్ కృష్ణనోడొత్త వరిశైయైక్కొడుక్కవన్ద్రాన సింహా
ననమెన్యుమామ్. (ఇరున్దు) నడ్జియభుకుపోలే ఇరుప్పిల్ వేణ్ణప్పైయుమ్
కానవేణుమెన్దై. (గ) “కణ్ణిణ్ణేకుళిర ప్పుతుమలరాకతైప్పురుక - ఇరున్ది
య్యాయ్” ఎన్నుమాపోలే ఉన్నైక్కాగవిడాయ్ త్త కణ్ణిణ్ణవిడాయ్
“కట్టు అసుభవిక్క-లామ్మడియరున్దు.

(యామీవస్తకారియ మారాయ్ న్దరుల్) అనన్యప్రయోజనైక భాస నాల్గల్ వస్తకారియమారాయ్ న్దరుల్ వేణుమ్. (౨) “ఉపస్థయై నివస్థితం” ఎన్ను శ్రీదణ్డకారణ్యత్తిల్ ముషికళుడై య దుఃఖనివృత్తిక్కు నాదు నుమ్మాళరాక ప్పిల్ శ్రీలోమెన్దు వెలుత్రాప్పలే, పెల్గల్ నోవు పుణ్ణిప్పర్ తిరున్దోమాకాతే! ఎన్ను వెలుత్తు, అవర్కళై యభైత్తు ఉజ్జ నుమ్. ప్పెయ్యవేణువతెన్నెన్ను; ఇజ్జనే శొల్లవాణ్ణాతు, పేరోలక్క

మూలమునకును అనుబంధమునకును - అక్షరములను కలపకనే చూపింపబడును. ఇతర
 భాషలను విడిచి వ్రాయునట్లుగా కదాన నన్నివేళనై యుండెత్తాయనక్క. (అటు
 అనుబంధము) - పురుషులతోకామలిరుక్క. అమోఘమాయరుక్కయై దృష్ట
 మున్నగునవి. వివరింపబడినవి. (కడబ్బరైయిత్తాని). కడబ్బరైవారైయెవరు.
 కడబ్బరై పురుషులతోకామలిరుక్క. (అటువానిమ) ఎవరు - అల్పపురుషునాకిలుమొనపడి.

అనుబంధమునాది సమూహమునందుకోసం ఎట్లుగుమ్మ అవతారికైయిం కొన్న
నాటి పుట్టినియుమును పుట్టునట్టివచ్చినికొట్టు విస్తరికితార్ (ఉపసేద
కొట్టు). (ఇట్లునే కొట్టుకొట్టు) ఎట్లును - ఏకావ్రమాకచ్చిల్లవాణ్ణ తనపడి
(ఇట్లునే కొట్టుకొట్టు కొట్టుకొట్టు) ఎట్లు ఇవన తనై పెలుకుకొట్టుకొట్టు
(౧) రి-వాయ్-౯-౨-౯. (౨) రి-ఆర-౧౦-౯. ౧౦౫-నకు పుటప్రకాశ

౨౩-పా, మారిమలై : వ్యాఖ్యానమ్ మూనాయిరప్పడి. ౨౪౯

మాకవిరున్దు కేట్టరుళ వేణుమెన్ఱిఱార్కళి. నప్పినై ఎప్పిరాట్టి పర్రిగ్గ హమాయిరుక్క (౧) “ శజ్జమిరుప్పార్పోల్ వన్దు తలైప్పెయ్ తోమ్ ” ఎన్దు - అనన్యగతికళాక చొల్లువతే ! ఎన్దు పొటుత్తిలక;

. అభికర్ కిడామ్బియాచ్చానై యరుళి పాడిట్టు “ ఒన్దుశొల్లిక్కాణాయ్ ” ఎన్న, (-౨) “ అపరాధ సహస్ర భాజనమ్ ” ఎన్దు తుడక్కి “ అగతిమ్ ” ఎన్న; “ నమ్మిరామానుశనై. యుడైయైయాయురున్దువైత్తు “ అగతి ” ఎన్నప్పెఱాయ్ ” ఎన్దు అరుళిచ్చెయ్తార్. ఆకైయారే ఇరుప్పిల్ వేణ్ణప్పాట్టెయిమ్ కాణవేణుమ్. వన్దుకార్యత్తై (౩) * శిన్ మోశెణు కాలై కువైక్కిఱార్కళి ఇప్పోతు శొల్లాతే. అతుక్కడియెన్నెన్నిల్, అవసరత్తే శొల్లవేణుమెన్దు నినైత్తు. అతావతు- (౪) “ ఏళిశ్చనచివై

హేతువేతెన్న వరుళిచ్చెయ్కెఱార్ (నప్పినై ఎయిత్తాడి).

అనన్యగతి యెన్నప్పాఱామైక్కు సంవాచమ్కాట్టుకెఱార్ (అభికరిత్తాడి). “ ఇన్దు నే పోన్దురుళి శొక్కిప్పడైయ శీరియశిక్తాశనత్తిరున్దు యామ్వన్దుకారియమా రాయ్ నరుళి ” ఎన్దుతుక్కు ఫలితార్థత్తై యరుళిచ్చెయ్కెఱార్ (ఆకైయారేయిత్తాడి). ఆకైయారేయెన్దుతు-కాణవాశైప్పట్టిరుక్కెయారే యెన్దు పడి. “ వేణ్ణప్పాట్టెయిమ్ ” ఎన్దుచకారత్తాల్ - నడైయిసభిక్తై చొల్లుకెఱు. (కాణవేణుమ్) ఎన్దువనన్దుమ్ “ ఎన్ఱిఱార్కళి ” ఎన్దు కేషమ్. ఇన్న కారియమెన్దు విశేషిత్తుచొల్లామల్ సామాన్యమాక చొన్నగుక్కు హేతువైయరుళిచ్చెయ్కెఱార్ (వన్దుకార్యత్తైయిత్తాడి). ఇవక విషయత్తిల్ అవసరమ్పార్క్క వేణుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కెఱార్ (అతావతిత్తాడి). ఆకైయారే-అవసరత్తిల్ వార్తై కార్యరమల్లా మైయారే. (అవసరత్తే) ఎన్దుతు - ఓలక్కత్తేవన్దుపోతెన్దు పడి.

(౧) ౨౨. (౨) స్తో-ర-౪౯ - “ అపరాధసహస్రభాజనం పఠితం భీమ భవార్ణవోదరే. అగతిం శరణాగతం హరే కృపయా కేవలమాత్మసాత్కురు. ”

(౩) ౨౯. (౪) రా-అయో-౧౦౧-౮. భరతః, “ ఏళిశ్చనచివై స్సార్థం శరసాయాచితో మయా । భ్రాతుశ్చిష్యస్య దాసస్య ప్రసాదం కర్తుమర్హసి. ”

స్వార్థం శిరసా యాచితో మయా” ఎన్దు అనర్కళుడైయ ఆర్తియుమ్ కాట్టి త్తిరువడికళిలే శెన్దువిల్లి ఇరజువర్ కాణెన్దు నినైత్తు వన్ద శ్రీ భర త్తాన్ద్రానుక్కుమ్, (౧) “అభితః పావకోపమమ్” ఎన్దు అవకానినైత్తువన్ద తుక్కు అజ్గు అవసరమిల్లామైయాలే అనభిభవనీయరానారాకైయాలే అవసర త్తిలే శొల్లక్కడవోమెన్దురున్దార్ కళ్. (ఆరాయ్న్దరుళ్) నీజ్గళ్ ఎకా పట్టికోళ్ ! ఎకా శెయ్త్తికోళ్ ! ఎన్దై. అతావళు - పెన్దై ఎము ప్పువతు, వాశల్ కాప్పానై యెముప్పవతు, శ్రీనన్దగోపరుభిట్టారై యెముప్పవతు, నమ్మై యెముప్పవతాయ్, పోర వ్యసనప్పట్టికోళా కాతే ! ఎన్దై.

* ఎతిర్ శూర్లుల్ పుక్కు త్తిరియుమవనుక్కు ఇవై యెల్లామ్ త్తాకుత్తై యాకళ్తోన్ మిమితే. ... ౨౩.

ఇప్పడి వినవుక్తక్కు హేతుజై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎతిర్ శూర్లుత్తాది).

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఇరుపత్తుమాన్తామ్బట్టు. — (మారి) ఇళ్ళే అవతారిక్తయై సజ్గిహిత్తు, మేలే “ఉపస్థేయైరుపస్థితః” ఎన్దిఱవాక్యత్తాలే ఇత్తైవరిక్కితార్, అళ్ళేకణ్డొకోళ్వతు.

ముళ్ళొ - గుహై. “మారిమలైముళ్ళోర్” ఎన్దత్తార్ ఫరితమ్ (విళ్ళేషి త్తార్ కూడుమ్ కాలమిత్తాది).

“ముళ్ళోలోమన్ని” ఎన్దు కూట్టియరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మిడుక్కారేయత్తాది). (పీరువిల్లిట్టు) తనియిట్టు. పీరువిల్లిట్టెన్దు తు-గృహమశరిన్దార్ తూణ్శీరే ఒచ్చైక్కొడు త్తైదుప్పార్ కళ్, అత్తైచ్చొల్లుకీఱతు. అప్పడియే ఇన్దసింహముమ్ ఒరుప్రయత్నమ్ పణ్ణి ఎముప్ప వేణ్డుమ్మడి నిన్ద్రైయిలే పారున్దియిరుక్కిఱతెన్దపడి.

“ఉఱజుమ్” ఎన్దపదవోడే * మన్నిక్కర్థాన్దరమ్ (తన్ పేదైయిత్తాది).

(౧) రా-అయో-౯౯-౨౫-చిత్రహుతే “స నిరీక్ష్య మహూర్తస్తు దదర్శభరతో గురుమ్. ఉటజే రామమాసీనం జటామణ్డలధారిణమ్॥ కృష్ణాజినధరంతస్తు చీరవల్కల వాససమ్ । దదర్శరామమాసీనమభితః పావకోపమమ్.”

౨౩-పా, మారిమలై వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరళ్ళుడి.. ౨౫

ఇత్రాల్ - అన్దసింహమ్ తన్ పేదైయోజే యిరుక్కిఅనిబుచ్చు, కృష్ణకా వచ్చిపై 2^వ రాట్టియోజే కూడియిరుక్కిఅకుమ్మ స్మారకమాయిరుక్కిఅ తేర్వరవ. 1. వచ్చిపై 3^వ కొడైమేల్ " ఎన్దపాళురత్తుమ్మ త్రాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కొడై " ఎన్దపై 2^వ ప్పిరా కోర్కాభరణమిత్తాది). శీరియ - పిరశ్రీమాతల్, అన్దకాళి, .. ముగ్గురవోధి శ్రీమాన్ " ఎన్దకు అర్థావరమాకవుమామ్; అన్దకేల్, .. ముగ్గురవోధి త్రాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కొడై స్మారకమాయిరుక్కిఅ తేర్వరవ. 1. వచ్చిపై 3^వ కొడైమేల్ " ఎన్దపాళురత్తుమ్మ త్రాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కొడై " ఎన్దపై 2^వ ప్పిరా కోర్కాభరణమిత్తాది).

శీరిపిత్తు - పరిపిత్తు. (ఉత్తమయిర్) సున్దరకావ్యం. తన - ఉత్తమకవ పాల్గుకై - శిలుమ్మకై. పరిమళ తైయుడైతాన సున్దరకావ్యం అనిపింపజేయుచున్నాడు.

(ముట్టుక్కాయాక) ఉన్నమాత్రమన్నిక్కే మేల్ తో నోరొకటాడు. ఎన్నో కష్టములు జ్ఞానయోగవలెనైన్న (పెద్దాళితాది). ఇత్రాల్ అనిపింపజేయుచున్నాడు.

పూవై - కాయా.

(శివట్టు) వేగమ్, అతావతు - లాళువమ్.

సింహాసనమ్ విభూత్యధిష్ఠితమాత్రయాతే, విభూతి ప్రతిభాత్వరమాయిరుక్కియోతే అతైప్పల్లె మూన్దుయోజనై యరుళిచ్చెయ్కొడై (దవావల్లెత్తాది వాక శ్రయత్తాతే). అభరమ్, అజ్ఞానమ్, అవైరాగ్యమ్, అన్దకేల్, .. ముగ్గురవోధి వైరాగ్యమ్, విశ్వర్యమ్, ఆక ఎట్టుక్కాలుమ్మమెట్టు. (1) .. ముగ్గురవోధి ర సంప్రయోగం " ఎన్ద కామకవాక్యజ్ఞో సత్యమోవేన్న కురిచ్చెయ్కొడై (పెద్దాళి మిత్తాది). అనువుమ్ సింహాసనై భవాత్పర్యమైన్దై, ముగ్గురవోధి అనిపింపజేయుచున్నాడు.

ఇన్దప్పాటిఅవతాళియై, ఇన్దే విశదమాక్కుకొడై (ఉపశ్ఠేయితాది). అత వను - శీర్ పాట్టిల్ " శన్దమిరుప్పార్ పోల్ వస్తు తలైప్పేయ్కొడై " ఎన్ద త శనన్దగతిత్వం తోగ్గొచ్చున్నాడకల్, అన్దప్పాళురత్తేక్కట్టు " ఎన్దపై 2^వ ప్పిరా పరికరమాయిరుక్కి అనన్దగతికళాక చ్చెల్లువతే " ఎన్ద పాటుట్టిల వాతై యోగ " ఉపశ్ఠేయితాది " ఎన్ద శ్రీదన్దకారణ్యత్తిల్ ఋషిగుణైయ ముగ్గురవోధి త్రికర;

అవ. — ఇరుపత్తునాలామ్పాట్టు. తాజ్జళ్ అపేక్షిత్తపడియే శెయ్తరుళక్కణ్ణు, వన్దకార్యత్తై మఱన్దు అత్తిరుప్పళ్ళియత్తైయిల్ నిన్దుమ్ దివ్యసింహాసన త్రళవుమ్ నడక్కిఱపోతై నడైయ్దుకుక్కు త్తిరు ప్పల్లాణ్ణు పాడుకిటార్ కళ్. కాణుమళవుమితే అతువేణుమ్ ఇతువే ణుమ్ ఎన్బతు, కణ్ణాల్ అవనుక్కు ప్పరియుమి త్తనై యితే.

నామముత్పాడారాక పెన్ద్రోలోమెన్దు వెణుత్తాప్పోలే పెన్ద్రో నోవుపార్ త్తిరున్దోమా కా లే ఎన్దు వెణుత్తు అవర్ కళై యత్తైత్తు ఉజ్జళుక్కుచ్చెయ్య వేణువతెన్నెన్దు, ఇజ్జ నే శొల్లవొణ్ణాతు, పేరోలక్కమాక విరున్దు కేటరుళ వేణు మెన్దిటార్ కళెన్దు ఇన్దవాక్యత్తై ఇప్పడి యనుసన్దిత్తుక్కొణ్ణు అవతారికైయాక ప్పాట్టుక్కడియిలే మాట్టిక్కొళ్వతు. “వచసా సాన్దవయిత్వైనమ్” ఎన్దుతుడన్ది యరుళిచ్చెయ్త వవతారికై సజ్జే పమ్, ఇతు విన్దరమ్.

“నప్పిన్నైప్పిరాట్టిపరిగ్రహమ్” ఎన్దు వాక్యార్థత్తుక్కు సంవాదమాక ఐతి హ్యమ్ (అర్చకర్ కిడామ్పియాచ్చునిత్యాది). ఇత్తాల్ ఫలితత్తై యరుళిచ్చెయ్కీటార్ (ఆకైయాలిత్యాది). “వేణ్డప్పాట్టైయుమ్” ఎన్దిట చ శబ్దత్తా లే నడై య్దుత్తైయుమ్ కాట్టుకిటతు. తాజ్జళ్ వన్దకార్యమ్ శొల్లాతే “ఆరాయ్న్దరుళ్” ఎన్దిట లేన్నెన్దు వరుళిచ్చెయ్కీటార్ (శిర్ద్రమ్ వేణుకాలైక్కిత్యాది). ... ౨౩.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఇరుపత్తునాలామ్పాట్టు. * కీరియశిన్దారన త్తిరున్దప్పిన్దు కున్ద్రోవల్ శెయ్ కైయా కిట అన్దరజ్జప్పత్తి కణ్డరుళ వేణు మెన్దు శొల్లవేణ్డి యరుక్క, “ఉక్ శేవక మేయేత్తి ప్పత్తై శొళ్ళుక్కైక్కాక యామ్ వన్దోమ్” ఎన్దు మజ్జళాకాసనమాకిట కార్వాన్దరత్తై ఇప్పోగుశొల్లుకైరుమో వెన్నుమ్ శజ్జైయిలే, సింహాసన త్తిల్ వన్దప్పిన్దు శొల్లత్తక్క కార్యత్తై మఱన్దు ఇవన్దుకిలే ఈడుపట్టు, ఇశువే తజ్జళుక్కు కార్వమెన్దు తోన్ద్రో చ్చొల్లుకిటార్ కళెన్దు అవతారికై యరుళిచ్చెయ్కీటార్ (తాజ్జళిత్యాది). తజ్జళ్ ప్రమాజనత్తై మఱన్దు తిరుప్పల్లాణ్ణు పాడక్కుడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కీటార్ (కాణుమళవుమిత్యాది).

మూ.— అన్నివ్వలకమ్ శ్లోకాన్ని

చెన్నజ్ఞు తెన్నిలక్కి శెన్ద్రాయ్ తిఱల్ పోన్ద్ర
 పొన్ద్ర చ్చుకిడ ముత్తైత్తాయ్ పుకన్ పోన్ద్ర
 కన్దు కుణిల వేణిన్దాయ్ కిఱల్ పోన్ద్ర
 కున్దు కుడైయా వెడుత్తాయ్ కుణమ్ పోన్ద్ర
 వెన్దు పక్కై శెన్దుక్కుమ్ నీళ్ళ కైయిల్ వేల్ పోన్ద్ర
 ఎన్దెన్దు శేవకిమే యేత్తి ప్పత్తై కొళ్ళాన్
 ఇన్దియామ్ వన్దో మిరగ్గేలోరెమ్బావాయ్. ౨౪.

వ్యా.— (అన్నివ్వలకమ్ శ్లోకాన్ని) త్తావిభూతియై
 మహాబలి అపహరిక్కి- నోవుపట్టిరుక్కి-అవన్దు, తనై ఎ ప్పిరిన్దు నాన్దల్
 ఆర్తియాలే నోవుపట్టిరుక్కి, జగత్తై మహాబలియిన్దుడైయ అభిమాన త్తిల్
 నిన్దుమ్ మీట్టవన్దు; ఎజ్జళుడైయ స్త్రీత్వాభిమాన త్తిల్ నిన్దుమ్ మీట్ట
 విన్దు; నాట్టుక్కెల్లామ్ త్తాతిరువడికలై ధూళిదానమ్ పణ్ణినవన్దు, అట్టు
 కైయిమ్ శీలన్దైయిమ్ ఎజ్జళుక్కు ధూళిదానమ్ పణ్ణినవిన్దు. ఇతితే
 శ్రీకృష్ణనుక్కుమ్ శ్రీవామననుక్కుమ్ సామ్యమ్.

కృష్ణునై యనుభవిక్కి-అవర్ కళే త్రివిక్రమాపదానతై చ్చొల్లువానెన్నెన్దు;
 పజ్జశార్తిక్కుతవినగు ఇన్ద్రున్దైయవార్తిక్కు ఉతవినాప్పాలే యిరుక్కి-అ త్తెన్దై
 ప్పన్ద్రువారత్, వన్దెన్దైయారత్.

“ఇవ్వలకమ్ శ్లోకాన్ని” ఎన్దనిరేకత్తాలేతానే భూతకాలమ్ తోన్దియిరుక్కు,
 “అన్దు” ఎన్దకుక్కు భావమరుచిచ్చెయ్యానిన్దుకొన్దు, “అన్దు” ఎన్ద పదమ్ ఇన్దై
 న్దైయిమ్ కాట్టుకైయాలే ఇన్దైయిరుక్కు మున్దాన ఆకారతై మూన్దువకైయాక
 కాట్టుకైయాలే (అథ విభూతియైత్వాదివాక్యపట్టతాలే). (ధూళిదానమ్) ఎన్దకు -
 ధూళిపర్వణాన మెన్దాయ్, బహువాక్ జనజ్జళుక్కు వన్దుక్కులై కొడుక్కు
 మ్బాగు అల్లార్ ఉతిర్ వన్దైయిరుక్కుడ ఉతవికొడుక్కు యెన్దపడి.
 కృష్ణన్ నిమహాసనత్తేల వెల్లున్దురుకుమ్బాగు త్రివిక్రమాపదానతై చ్చొల్లుకైక్కు
 నిమిత్తమరుచిచ్చెయ్యాలే (ఇతితే యిత్యాది).

(ఇవ్వలకమళనాథాయ్) పిరాట్టిమూర్ పూశ్తోడుమాహాలే కూశి
 ప్పిడిక్కుమ్ తిరువశికళైక్కొణ్ణ కాడుమేడైయు మకప్పడ అళప్పతే!
 ఎన్నె. అన్దు ఎన్నె నడన్దు మహాబలిపక్కల్ నిన్దుమ్ భూమియై మీట్టు
 కొణ్ణాత్పలే, నడైయ్దుకైక్కాట్టి విళ్ళేష త్తిల్ నిన్దుమ్ మీట్టుకొణ్ణా
 యెన్నె.

(అసిస్టాంట్) డాక్టర్ శొల్లుమళవిల్ పుటప్పట్టు సుకుమార
మాన తిరువడికల్ కోట్లూ ఉలావియరుళినపడి, తిరువులకళన్దరుళిన
ఆయాసమ్ పోరుమెన్టు మగ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుకితార్కళ్. తిరువులకళన్ద
రుళుకిఱపోతు ఇరణ్ణడియితేయిట్టతు, ఇప్పోతు ఎజ్జళుక్కాక ప్పత్తైట్టడి

“ఇ” ఎఱ్ఱతుక్కు పురివుతోద్ధ త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పిరాట్టిమా రిత్తాద్ది). “అఱ్ఱివులకమళన్దాయ్” ఎఱ్ఱ సముదాయత్తుక్కు హార్దాభిప్రాయత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (అఱ్ఱైలైసఱ్ఱిత్తాద్ది). (విశేషత్తిల్ నిఱ్ఱమ్ మీట్టుక్కొణ్డాయ్) ఎఱ్ఱతు ఉపలక్షణమాయ్, (ప్రీ)త్వాభిమానత్తిల్ నిఱ్ఱమ్ మీట్టుక్కొణ్డాయెఱ్ఱ కణ్డు కొళ్వను. ఉలకళక్కైయెఱ్ఱి వ్యాజత్తాలే యెల్లార్తలైయిలుమ్ తిరువడికల్లై వైల్ల రుకుక్కయాకిఱ ధూళిదానమ్ పణ్ణినాఱ్ప్పలే ఎఱ్ఱకుక్కుమ్ నఱ్ఱైయ్లై ధూళిదానమ్ పణ్ణినాయెఱ్ఱ ప్రీత్యనుసన్ధానమాకవుమ్ తాత్పర్యమ్ కణ్డుకొళ్వను. ఇత్రాల్ - “అఱ్ఱు” ఎఱ్ఱతుక్కుచ్చొన్న తాత్పర్యత్రయానుగణమాక సముదాయత్తుక్కు భావమ్ శొల్లి గ్గరాయ్తు.

సింహా సనత్తుక్కు ఎబ్బునదురుకుటిఱపోతు ఆయాసప్రసక్తి యిట్టిక్కే యిరుక్క,
 “అడిపోల్లో” ఎన్నాసెన్నెన్న వరులిచ్చెయ్కితార్ (తాడ్లశిత్యాది). (ఆయాసమ్
 పోరుమ్) ఎన్నతు - ఆయాసత్తుక్కు త్తుల్యమెన్నపడి. మహాపృథివియొయళ్ళక్కెయ్
 ఇబ్బు నాలడి యిడుకైయుమ్ శుల్యమాకి ఆయాసత్తై యుడ్డాక్కుమో వెన్నుమ్
 శక్కెయిలే, అలితాక్కుట్టి అధికిమే శెల్లుమెన్లు గోపిమారుక్కు క్కురుత్తాక
 క్కిల్లోచ్చొన్నతై పృథీకరిక్కితార్ (తిరువులకళ్లవిత్త్యాది). చీల్ల, కృష్ణసుక్కుమ్
 వామనసుక్కుముళ్ళ సామ్యత్తాలే, కృష్ణసుక్కు ముళ్ళిళాసనమ్ పణ్ణినార్కళాక
 వారుశాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్తు, కృష్ణసుక్కుమ్ వ్రామనసుక్కుముళ్ళుళరైక్కుత్తాలే

అర-పా, అన్నివృత్తిలకీ వ్యాఖ్యానమ్ మూనాయరప్పడి..-౧౫౫

ఇడువతే !. తిరువులకళన్దరుళినవన్దు ఇన్ద్రా ప్రయోజనత్తెక్కొండ్లు పోనాన్, మహాబలి బోదార్యమ్ పెన్దొబుప్పోనాన్, తాన్దళ్ అన్దు ఉత వప్పెతాత ఇరువుతీర త్తిరుప్పల్లాండ్లు పాడుకితార్ కళెన్దుమామ్. (అడి పోన్ద్రీ.) (౧) “ఉన్ శెవ్విడి శెవ్వి తిరుక్కాప్పు” ఎన్నుమవర్ కళితే.

(శెన్దిత్యాది) అట్టుకుక్కిలక్కాకాతారై అమ్బుక్కు ఇలక్కా క్కినపడి. (శెన్దు) పులికిడన్ద తూన్ద్రీలే శెల్లుమాపోలే పిరాట్టయై ప్పిరి త్త పెయలిరున్దవిడత్తే శెల్లువతే !. (శెన్దు) వభిప్పొక్కిలే ఖర కబన్ద విరాధాదికళై యభియచ్చెయ్ తపడి యెన్దుమామ్. (అన్దు) నిన్ద విడత్తేనిన్దు పూవలర్ న్దొప్పోలే అనాయాసేన అళన్ద వళివన్దిక్కే, తా నే అవ్వపదానన్దుక్కు- మజ్జశాశాసనమ్ పణ్ణుకితార్ కళెన్దు తాత్పర్యాన్తరమరుళి చెయ్ కితార్ (తిరువులకళన్దరుళినవన్దిత్యాది). పల్లెట్టడియిట్టమాత్ర త్తిలేతా నే కాడు మేన్దేయుమిరన్ద వప నానత్తియిమ్ ప్పిరిసవాయాసమెన్న కూడుమోవెన్న, ఇవర్ కళో శెవ్విమైక్కొండ్లు అజ్జుమ్బడియాన ప్రేమత్తాలే శొల్లుకితార్ కళెన్దుమత్తే దృష్టాన్తముఖేన వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉన్ శెవ్విడి యిత్యాది).

లన్దుత్తైక్కొట్టి మహాబలియై వళికరిత్తు చెయ్ తపపదానన్దుక్కు మజ్జశా శాసనమ్ ప్పణిసవాతే అట్టుకుక్కిలక్కాకాతార్ విషయ త్తిర్ శెయ్ తపపదానమ్ పోన్ద్రీ గోగ్గోన్దుమ్ సజ్జతియైయుక్కొండ్లురుళి చెయ్ కితార్ (అట్టుకుక్కిత్యాది). “తెన్నిలక్కై శెగ్గోయ్, ఎన్దు పోతే అజ్జుచ్చెన్దుచై సిద్ధమాయరుక్క, “అజ్జుచ్చెన్దు” ఎన్దుతుక్కు చుమ్మర్ త్తెనోగ్గో త్తాన్ద్రమరుళి చెయ్ కితార్ (పులియిత్యాది). అజ్జు- లక్కై యిలే, శెన్దు - కిట్టియెన్దు కన్దార్ మ పిరువుళ్యమ్ పగ్గో త్తాన్ద్రమరుళి చెయ్ తు, అజ్జు చెన్దు - లక్కైయై యున్దిత్తు నడన్దెన్దు కన్దార్ మాయ్, అట్టిత్తుక్కొండ్లు శెన్దెన్దు తాన్ద్రాన్తరమరుళి చెయ్ కితార్ (వట్టియిత్యాది). అజ్జెవ్వుతు - బుద్ధిస్థవాచియాయ్, వణ్ణురగ్గొత్తై చ్చొన్దుకితా శెన్దు తాన్ద్రాన్తరమరుళి చెయ్ కితార్ (నిన్ద విడత్తే యిరెన్దు). (౨) “ అజ్జుళ్యగ్గోణ తాన్ హన్యామ్ ” ఎన్దు పరివరాన మహారాజర్ ఫయమ్మోరై త్తొట్టుమ్బడియాన మిడుక్కుక్కు మజ్జశాశాసనమ్ పణ్ణువానెన్దొన్న

(౧) “ కానకమ్బడియులావియులావి ” ఎన్నుమాపోలే, కొడియ
తాట్టిలే అన్ద త్తిరువడితైక్కొంట్టు నడప్పతే! ఎన్దై. (౨) “ఎవ్వాటు
నడప్పై ” ఎన్దు వయిటుపిడిక్కై ఇవర్కళుక్కు కుడిప్పిటప్ప.
(తెన్నిలదై) అట్టయతాన కోట్టైయెయమ్ అరణైయుముడైత్తాయ్,
మగవిక్కు డుకొణ్డాప్పోలే హింసకిర శేర్ న్దచేశమ్. (శెన్ద్రాయ్)
ఆశ్రితవిరోధికిళ్ తనక్కు శత్తుక్కుళెన్దై. (తిఱల్ పోల్ ద్రి) మతిళుక్కు
మతిళిసుమాపోలే మిడుక్కుక్కు త్తిగుప్పల్లాణ్డు పాడుకిఱార్ కళ్.
(౩) “మల్లాణ్డతిణ్డోళ్ మణివణ్ణా” ఎన్నుమవర్కళాకై యాలే కుడిప్పిట
ప్పాలేనన్దతు. (౪) “ఇలజ్జై పాథ్తాళాక ప్పడై పారుతానుక్కు ప్పల్లాణ్డు
కూటుతుమ్” ఎన్నుమవర్కళితే.

(పాన్దవిత్వాది) రావణనైప్పోలే విరోధి ఎన్దు ఇఱాయ్క్కవా
ణ్ణాత అపాయమ్. (పాన్ద) మారీచనైప్పోలే కున్ద్రుయిరాక్కిమేల్
అనర్దమ్ విళైక్కనై యాతే, ముడిక్కప్పెన్ద్రువడి. (పుకల్ పోల్ ద్రి)
తాయ్ న్దుడవుతవాత దళైయిలే అనాయాసేన తిరువడితాలే శకటా
సురనైయిత్తపుకల్. (పోల్ ద్రి) రామావతార త్రిఱ్కాట్టిల్ మజ్జళా
వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (మల్లాణ్డవిత్వాది). అతీతకాలాపదానన్దుక్కు పోన్ద్రుకిఱతెన్నె
న్నవరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇలజ్జైయిత్వాది).

తెన్నిలదై శెన్ద్రాప్పోలే ఒరుశకడత్తైయైత్తతు రుప్పరమో, ఇరుక్కు
మక్కుగి రావణమ్ ప్పణ్డైయెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (రావణవిత్వాది). “పాన్ద”
ఎన్దుక్కుక్కు పొక్కవెన్దు శగార్దమాయ్, అత్తై వ్యావర్త్యపూర్వకమాక వరుళిచ్చెయ్
కిఱార్ (మారీచవిత్వాది). (కున్ద్రుయిర్) కుటుకినవుయిర్ ; అల్పప్రాణస్వేపడి.
రామావతారాపదానన్దుక్కు - ఒరుకాల్ మజ్జళాతాసనమ్ పణ్ణి, ఇరుతోడజ్జి మేలె
న్నెన్దు కృష్ణావతార పుత్తానన్దశై చొచ్చిలిపోల్ కుకైక్కు నిమిత్తతై ప్పలపడి
యూర ఉరపాసిక్కిఱార్ (రామావతార త్రివిత్వాది). (౧) “ఏకదాశు వినా రామ

(౧) పెరి-తిరు-౩-౬-౪.

(౨) పెరు-తిరు-౯-౨.

(౩) తి-ప-౧.

(౪) తి-ప-౩.

(౧) వి-పు-౧-౨-౧.

శాసనమ్ పణవేణ్ణియరుక్కై. రామావతారక్తుక్కు, పితా శమ్బరా
స్తకణ; ఊర్ తిరువయోధై, పురోహితర్ మస్త్రవాదికళాన వసి
స్తాదికల్; పిల్లైకల్ (౧) * ఆణ్ణిఱల్ మిళిమొయ్ మ్మిలరక్కణకులవై
త్తడివర్కల్, (౨) “ఇచ్చామః” ఎన్నుమ్మపి తాదల్ గుణవాన్లల్;
ఇజ్జు, మాతాపితాక్కల్ సాధు ఇదైయర్; ఊర్ ఇదైచ్చేరి; కంసా
సికల్ ఎతిరికల్, శ్రీబృన్దావనత్తిల్ ములైత్తైమ్ పూణుకళైయ
రాక్షసర్కల్; తమయన్ ఒరుక్షణమ్ తప్పిల్ పామ్మిక్ వాయిలే
నిమ్మమ్ తీమ్మక్; పూతనాదికళాలే పిఱన్ద అవాయజ్జకుక్కు ఓరవధి
యై, అనపిమ్మ, ఇని మజ్జళాశాసన మొచ్చియ కావలియై.

(కన్దుఇత్యాది) శత్రువైయిట్టు శత్రువైయెఱినాల్ సజ్జేతిత్తు
వను ఇరువరు మొక్క మేల్ విమ్మన్దార్ కళాల్ ఎన్ శెయ్యక్కడవోమ్!
ఎన్ను వయిఱువిడిక్కితార్ కల్. కుఱ్ఱై త్తిరువడికళుక్కు త్తిరుప్పల్లాణ్ణు
కృష్ణో బృన్దావనం యయా” ఎన్ను తొడగ్గి, (౩) “అధిరుఱ్య పతిష్ఠామి హృదే
ఽస్మిన్ననిలాశినః” ఎన్న ప్రమాణ్ణై క్కటాక్షిత్తు కాలియన్ మడువిలే విమ్మక్తయే
పామ్మిక్ వాయిలే పువరుక్తయెట్టు అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తమయనిత్యాది),

కన్దుయెఱినాల్ ఇతుక్కు “పోగ్గో” ఎన్న వేణుమోవెన్న పరుళిచ్చెయ్ కి
తార్ (శత్రువైయిత్త్యాది). కత్సాసురసుమ్ కపిత్థాసురసుమ్ శత్రుక్కు శెన్దు కరుత్తు.
“ఎఱిన్దాయ్ కరమ్ పోగ్గో” ఎన్న వేణ్ణియరుక్కు, క్కులుక్కు ప్రసక్తియేతెన్న పరుళి
చ్చెయ్ కితార్ (కుఱ్ఱైత్తివిత్యాది). ఇరణ్ణుమ్ ప్రసక్తగ్గళాకిలుమ్ అడివఱాతవర్ కళాత్తె
యాలే క్కులైప్పోగ్గో సారోక శెన్దు కరుత్తు.

(౧) తి-వాయ్-౩-౬౯.

(౨) రా-అయో-౨-౨౦-దశరథం ప్రతిపారాః, “సమేత్యకుస్త్రయిత్వాతు సమ
తాగతయద్ధయః॥ ఊచశ్చ మనసాఞ్జాత్యావద్ధం దశరథం నృపమ్ । అనేకవర్ష సా
హస్రో వృద్ధస్త్వమసి పార్థివ । తం రామం యువరాజాన మభ్యషిచ్చస్వ ధార్మిక ।
ఇచ్చామోహి మహాబాహుం రఘువీరం మహాబలమ్ ॥ గజేన మహతా యాన్తం
రామం ఛత్రావృతాననమ్.” (౩) వి-పు-౫-౭-౧౦.

పాడుకిటార్కళ్. (కన్దుకుణిలా) కన్దై ఎత్తిరడియాక. స్త్రీ(కుణిల్
ఎత్తిరడి.)

(కున్దుఇత్యాది) ఇతుక్కు మున్దు ఇన్ద్రనుక్కాక చెయ్త
శెయల్; ఇప్పోతు అవన్దా పత్తెయానపసి. మలైయొక్కుడైయాక
వెడుత్తు ప్పశుక్కుళుక్కుమ్ ఇడైయర్క్కుమ్ వన్ద ఆపలై ప్పొక్కినపసి.
అనుకూలన్ ప్రతికూలిత్తాల్ శెయ్యలావతిలైయితే. (కుణమ్పోల్ శ్రీ)
పశ్చిగ్రాహత్తాలే కై యోయున్దనై యుమ్వర్సిక్కు మలైయొడుత్తుక్కుణ్ణు
నిన్ద ఆన్యశంస్యగుణత్తుక్కు మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణుకిటార్కళ్.

(వెన్దుపత్తె కెడుక్కుమిత్యాది) ఇవన్బక్కల్ పరివాలే, “ ఇవన్
మిడుక్కైక్కుణ్ణు కణ్డెచ్చిల్ పడువర్ ” ఎన్దు భయప్పట్టు, అత్తై విట్టు,
ఇవ్వేలన్దో ఇన్ద్రావ్యపారమెల్లామ్ పణ్ణిల్ మి ఎన్దిటార్కళ్. (౧) “మిడు
క్కిలామైయాల్ నాన్ మెలిన్దేన్ ” ఎన్దితే యివర్కళ్ పడి. చక్రవర్తి
విట్టిడిక్కు పెరుమాళుమ్ విట్టిడిత్తాత్పోలే, (౨) “ కూర్వేల్ కొడు
న్దో ధీలన్ ” ఎన్దు మవర్ మకనాకై యాలే వేలే ఆయుధమ్. (వెన్దు

“అన్ది వ్వులక మళన్దాయ్” ఎన్దు తొడక్కి ఇన్ద్రావ్యమ-ఆక్రితవిరోధికల్ వెన్దప్రకా
గమ్మొల్లి మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణి, అవన్దైక్కాట్టిలుమ్ ఆక్రితనానవనైప్పత్తె వరు
కైయాలే ఇన్ద్రపదానత్తుక్కు మికవుమ్ పరియవేణుమెన్దు తాత్పర్యతైయరుళిచ్చెయ్కి
టార్ (అనుకూలనిత్యాది), ఒరుకాల్ తమెగుణత్తాల్ ప్రతికూలిత్తాలుమ్ పోక్కువేణు
మెన్దు కరున్దు.

ఇన్ద్రావ్యమ శొన్నవపదానజ్జళార్ మిడుక్కుత్తోల్ మిడుక్కుత్తోయల్ అత్తెనినైత్తు
క్కుణ్డెచ్చిల్ వారామైక్కాక, ఇన్ద్రపదానజ్జళో ఇవన్ మిడుక్కులల్, వేలాలే
యొన్దు అన్యత్ర ఆరోపిన్దు, అతువుమివన తాకైయాలే అతుక్కు మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణు
కిటార్కళ్ శినిటార్ (ఇవన్బక్కలిత్యాది). “పత్తెయై - వెన్దు - కెడుక్కుమ్” ఎన్దన్ద
యమ్ యిరువుళ్ళువపల్లీ వెల్లుకైక్కుమ్ కెడుక్కుక్కుమ్ అర్థమరుళిచ్చెయ్కిటార్

స్త్రీ కుణ్ణులితమ్ ప్రక్షిప్తమ్.

(౧) పెరి-తిరు-౧-౨-౯.

(౨) ౧.

౨ కై కెడుక్కుమ్) ఆశ్రితవిరోధికభాన ప్రతిపక్షతై యటచ్చైయతు
యాయ్ కై. (నికై యిల్ వేల్ పోల్ శ్రీ) వేటుమ్ పుట త్తిలే ఆల త్తి
చక్కిక్క వేణ్ణియరుక్క, అతుక్కు మేలే, వేలై ప్పిడిప్పతే. ఎన్దు వేల్ విడి
త్తై కై క్కు త్తిరుప్పల్లాణ్ణు పాడుకితార్ కల్. “ వడివార్ శోతి వల
త్తుత్తై యుమ్ శుడరాట్రియుమ్ పల్లాణ్ణు ”, ఎన్దు - ఆయుధజ్జభుక్కు మజ్జ
భాశాసనమ్ పణ్ణినారితే తమప్పనార్. “ గతేజలే సేతుబద్ధమ్ తమప్ప
నారుక్కుమ్ మకభుక్కుమ్ పణి ” ఎన్దు జీయరరుళిచ్చైయవర్.

(ఎన్దెన్దు) ఇతుతానే ప్రయోజనమైనై. (౧) “ దేహి మే దదా
యి తే ” ఎన్నమవర్ కళన్తే. సంసారికల్ పుటమ్బుమ్ కొళ్ళువర్ కల్,
ఇవన్బక్కలిలుమ్ కొళ్ళువర్ కల్, ఇవర్ కల్ పుటమ్బుమ్ కొళ్ళార్
కల్, ఇవన్బక్కలిలుమ్ కొళ్ళార్ కల్. (౨) “ ఒన్దు నూతాయరమాక
కొడుత్తు ప్పిన్నుమాళుమ్ శైయవ ” ఎన్దు - అవనుక్కుమ్ తాకొ
చుత్తు. (౩) “ ఆన్దనై యుమ్ కై కాట్టి ” ఎన్దు - పుటమ్బుమ్ తానే కొడుక్కు
మైనై. (ఉన్దేశేవకమేయే త్తిప్పతై కొళ్ళార్) ఉన్నడైయ వీరచరితమే
యే త్తి ఉన్నై యనుభవిక్కైక్కాక. (౪) “ ఉన్నడైయ విక్కిరమ
మొన్దొట్రియామలెల్లా మెన్నడైయ నెళ్ళకమ్బాల్ శువర్ వచ్చి యెట్టు
తిక్కొణ్ణే ” ఎన్నమవర్ కళితే.

(ఇన్దు) ఇన్దై వుపిటన్ద ఇన్దెన్నుతల్ ; నీ యుటజ్జ నాజ్జభుటజ్జాత
ఇన్దు ఎన్నుతల్ ; నెన్నేన్దు వన్దోమో, ఊరాక విన్దెన్ద ఇన్దు ఎన్దు
(ఆశ్రిత్యాది).

“ ఎన్దెన్దు ” ఎన్దవిన్దెన్దయారే - ఇతువే యివర్ కళుక్కు యవదాత్తభావి
యెన్దు తోన్దకైయారే, ఇతుక్కు భూన్దరిమిన్దై యెన్దు తోన్దకైయార్ ఫలిత్త
చర్చతై యరుళిచ్చైయకితార్ (ఇతుతానేయిత్త్యాది). “ పత్తికొళ్ళాన్ ” ఎన్దుచుక్కు
స్వాపదేశానుగుణమాక శబ్దార్థమ్ (ఉన్నై యనుభవిక్కైక్కాక) ఎన్దు.

స్వాపదేశ త్తిలే యరుళిచ్చైయకితార్ (ఇన్దై వుపిటన్దవిత్త్యాది). (నెన్నేన్దు)

మామ్. (యామ్) ఎదుక్కళాలే నెడుక్కాలమ్ నలివుపట్టనాజ్గళ్. (వన్దోమ్) వృద్దైకళ్ ఉజ్జ, నాజ్గళ్ ఆల్ద్రొమైయాలే వన్దోమ్; ఎజ్జ శ్శివుకళెలామున్నాలే తీరుమ్. (యామ్వన్దోమ్) ఎజ్గళ్ వరవు ఉనక్కు పుణ్ణాయరుక్క నాజ్గళ్ ఆల్ద్రొమైయాలే వన్దోమ్. (ఇరణ్ణు) ఎల్లామ్ పట్టాలుమ్ అవనిరజ్జీనాలల్లతు కార్యకరమాకామై. అత్తలైక్కు ఇరణ్ణుకై స్వరూపమ్, అవనుక్కేవరుకిటితో! ఎన్దు ఇత్తలైక్కిరణ్ణుకై స్వరూపమ్. తాజ్గళ్ పణ్ణిన మజ్గళాశాసనమ్ సాధనమన్దు ఎన్దిరుక్కి తార్కళ్. ౨౪.

వన్దోమా) ఎనతు - గోపవృద్ధర్ సమృతియత సేగ్గరు వన్దోమా వైత్తపడి. “యామ్” ఎన్దుతుక్కు నాలు తాత్పర్యమ్, - నిలవత్తైకళిల్ నలివుపట్ట నాజ్గళైన్దుమ్, వృద్ధర్కళై పోలే యన్దిక్కి ఆల్ద్రొమై మివత్తనాజ్గళైన్దుమ్, విశ్లేషదుఃఖమ్ తీర్క్కెక్కు ఉక్తైపార్ తిరున్ద నాజ్గళైన్దుమ్, ఉన్నైపుణ్ పడుత్తుమ్మడి వరత్తై యుడైయనాజ్గళైన్దుమ్. ఇవన్ద్రైయడైవే యుః చెప్పియేకితార్ (బ్రహ్మకళాలే యిత్యాది). ... ౨౪.

శిన్న అరుమ్బడమ్.

ఇరుపత్తునాలామ్బట్టు. (అన్దివృలకమ్) కృష్ణనైయసుభవిక్కిటవర్కళ్ త్రివిక్రమాపదానత్తై చొచ్చిల్లువానెన్నెన్నిల్, తజ్గళార్తిక్కుతవిసతు ఇన్ద్రునడైయ వార్తిక్కుతవి నాప్పోలే ఇరుక్కిట తైప్పర్ద్రవతల్, వన్దైకళైతైలేయతల్. తాజ్గళ్ వన్దకార్యతైవిట్టు మజ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుకిటతెన్నెన్న (కాణమళపుమితేయిత్యాది).

అన్దు - మున్దు. “అన్దు” ఎన్దుతు-ఇన్దైయుమ్కాట్టుకైయాలే, అన్దైక్కుమిన్దైక్కుముశ్యవాశియైముఖభేదేన వరుళిచ్చెయేకితార్ (తక్ విభూతియైయిత్యాది వాక్య త్రయత్తాలే). (ఇతితే) ఎన్దుతు - అర్దుమమ్ కీలముమ్. “ఉలకమ్” ఎన్దు అచేతన సమాధిక్కుత్తాత్పర్యమ్ (పిరాట్టిచూరిత్యాది).

“అన్దివృలకమళన్దాయడిపోగ్గి” ఎన్దుతు, తమ్మై యజ్జీకరిక్కైక్కాక్క సింహాసనత్తిలే ఎఱున్దరుకుమ్పాతు ఇన్ద్రునక్కాక త్తిరువులకళన్దాప్పోలే యిరుక్కిట తెన్దు దృష్టాన్తమాతల్, భూతకాలత్తిలపదానమానతుతనక్కే మజ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుకితార్ కళెన్నుతల్. మున్దినవర్థత్తుక్కుచ్చేర వరుళిచ్చెయేకితార్ (త్తిరువులకళన్ద

౨౪-పా, అన్తివ్వలకమ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి, ౨౬౧

రుళినపోతిత్యాది). అతావతు - అత్తైప్పబ్బువుమితు మికవుమాయాసమెన్దపడి. అల్ల
మక్కిలక్కానాన్ మహాబలి, అతుక్కిలక్కనిక్కే యిరుక్కిల రావణునై అమ్మ
క్కిలక్కాక్కినానెన్దపడి. “శెన్దు” ఎన్దుక్కిరణ్ణు తాత్పర్యమ్, ఇరణ్ణావతు
(వట్టిప్పొక్కిలేయిత్త్యాది). అతావతు - శెల్లుకిలపోతే భరానికళై ముడిత్తుక్కిరణ్ణు
శెన్దు లక్ష్మీయైయట్టితాయెన్దపడి. “అల్లు” ఎన్దుపదత్తుక్కుత్తాత్పర్యమ్ (నిన్దువిడతై
నిన్దుత్త్యాది). తిఱల్ - మిడుక్కు. తిఱలుక్కు మట్టళాకాసనమ్ పట్టవేణుమోవెన్న
వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మతిళుక్కుమతిళిత్త్యాది). తిఱలుక్కు మట్టళాకాసనమ్ పట్టిన
పేరుణ్ణోవెన్నవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మట్టణ్ణుతిన్దోళిత్త్యాది). ఇలక్ళై శ్చేబ్బుక్కు మట్ట
ళాకాసనమ్ పట్టినవర్కళుణ్ణోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇలక్ళైపాఠాళిత్త్యాది).

పోన్దు - ముడియ. మారీచనై విక్వామిత్రయాగత్తిలే సముద్రత్తిలేపాకట్టార్,
అత్తైచ్చొల్లుకిఱతు (మారీచనైయిత్త్యాది).

(కృష్ణాత్తి వక్తై. ఎఱియుమ్మోతు ఒరుక్రిపాదమెడుత్తు ఒరుక్రిపాదమ్ కుఱ్ఱి
తమాయిరుక్కుమ్, అత్తైచ్చొల్లుకిఱతు (కృష్ణాత్తిచిరువడికళో) ఎన్దు. కుడిత -
ఎఱితడి.

ఇన్ద్రునైయుమ్ తలైయలుత్తుప్పాకడాతే వైత్తతెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కిఱార్
(అనుకులన్ ప్రతికులిత్తాలిత్త్యాది).

(ఇవన్నక్కల్ పరివారే) ఎన్దుపదత్తుక్కుత్తాత్పర్యమ్ - కీర్తిలామవనుక్కు మట్ట
ళాకాసనమ్ పట్టిక్కిడువన్దు ఇపోతు వేలుక్కుమట్టళాకాసనమ్ పట్టువానెన్నెన్న;
ఇవనుడైయ మిడుక్కైచ్చొన్నాల్ ఇప్పడి బలివనోవెన్దు పిఱర్కేట్టాల్ దృష్టివోడు
మామెన్దు, ఇవనొన్దుమ్ శెయ్తానల్లక, ఇవ్వేలే ఎల్లావ్యాపారణ్ణుమ్ శెయ్తతెన్దు
అన్యథాకరిత్తరుళిచ్చెయ్కిఱార్వపడి. అప్పడి యన్యథాకరిత్తపేరుణ్ణోవెన్న (మిడు
క్కిలామైయాలిత్త్యాది). అతావతు - “కిడక్కిల్ తొట్టిల్ కీర్తియవుత్తైత్తిడుమ్”,
ఎన్దెయారే అవనుడైయబలత్తైచ్చొల్లి, “మిడుక్కిలామైయారే” ఎన్దెయారే అతవ
నుడైయ స్వభావమన్దు, నన్దుడైయ బలహానియారే అల్పవ్యవహారముమ్ అధికమాకత్తో
బ్బుమిఱితెన్దు మత్తైచ్చొన్నాళితే యెన్దుపడి. కృష్ణనుక్కువేలుణ్ణోవెన్న (చక్ర
వర్తివిఱ్ఱిడిక్కవిత్త్యాది). (గ తేజలేసేతుబద్ధనమ్) ఎన్దుతు, భూతకాలణ్ణులపదాన్ద
ళుక్కు ఉత్తరకాలత్తిలే వయితెరికిఱతుక్కు! దృష్టాన్దుమ్.

అస.— ఇరుప త్రజ్ఞామూర్తి. ఉజ్జళుక్కువేణువతెన్నెన్న; ఎతేనుమ్ ప్రతిబద్ధముణ్డేయాకిలుమ్, నీయేపోక్కి, ఎజ్జళోదుఱిఖమెల్లామ్ కడ విషయికరిక్కువేణుమెన్నితార్కళ్. . . . *

మూ. — ఒరుత్తి మకనాయ్ ప్పిఱిన్దోరిరవిల్
 ఒరుత్తి మకనా యొళిత్తు వళర
 త్తరిక్కిలానాకి ల్లాక్ తీజు నిన్దెన్ద
 కరుత్తై ప్పిఱ్ఱైప్పిత్తు క్కళ్ళాకవయిల్ శ్శిల్
 నెరుప్పెన్న నిన్ద నెడుమాలే యున్దెన్ద
 అరుత్తిత్తు వన్దోమ్ పత్తై తరుతియాకిల్
 తిరుత్తక్క శెల్వుముమ్ శేవకముమ్ యామ్బాడి
 వరుత్తముమ్ తీర్న్దు మక్కిన్దోన్దోరెమ్బావాయ్ ౨౫.

వీపైకుత్తాత్పర్యమ్ (ఇశులానే ప్రయోజనమేనై) ఎఱు.

(నీయులజ్జ నాజ్గుళులక్లాతవిష్టు) ఎన్వతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ - రతుకనాననీయు
 పేక్షీ త్తిరుక్క నాజ్గుళోసాపేక్షరాయవన్ద ఇన్దెన్దపడి. “ఇన్దు యామ్వన్దోమ్” ఎన్ది
 పదజ్గుళుక్కుత్తాత్పర్యాన్తమ్ (ఎజ్గుళోవరవిత్వాది). కీథ్లే “పోన్ద్రే పోన్ద్రే” ఎన్వ తె
 ల్లామ్ “ఇరజ్జు” ఎన్వతుక్కు సాధనమ్పాలేయరుక్కిలతేయన్న (అత్తలెక్కిత్వాది).
 ఇకుమ్కువివరణమ్ (తాజ్గుళోపణ్ణినవిత్వాది). ౨౪.

పెరియ అనుమదమ్.

ఇరుపత్తజ్ఞామూర్తులు. “కజ్జాకవయ్యుత్తరీల్ నెరుప్పెన్నునిన్” ఎన్జుత్తెయ్యమ్,
 “వరుత్తయ్యుత్తీర్న్దుమక్కిన్దు” ఎన్జుత్తెయ్యమ్కటాక్షిత్తు, “మారిమైచ్చుచ్చిల్”
 ఎన్జుత్తెయ్యమ్కటాక్షిత్తు అవతారికై యరుళిచ్చెయ్కెజార్ (ఉద్ధరుక్కిత్తాద్రి),
 ఉద్ధరుక్కు వణ్ణువతెన్నెన్నువ్వుతు. “యాన్వన్దకారియమారాయ్న్దురుల్” ఎన్జు
 తాన్దుల్ ప్రార్థితైత్తెమణ్దు మజ్జశాశాసన్తిరే మూణ్ణు ఇతుక్కాక వన్దోమెన్దార్క
 శెన్దు సర్వజ్ఞనానక నిన్దెత్తిర్క్కుయాలే నీజ్జల్ వన్దకారియమెన్నెయ్కటాక్షిత్తు.
 (ఉద్దోయాకిలుమ్) ఎన్జుతు - భగవద్విషయత్తి లిగ్గియివే ప్రతిబన్దకటాక్షిత్తు

వ్యా.— (ఒరు త్తి) (౧) “ అన్తః ప్రవిష్టశ్శాస్తా జనానాం సర్వాత్మా ” ఎన్నిటపడియే సర్వలోకజ్ఞుక్కుమ్ నియామకనానవనైయు జ్ఞాడ నియమిక్కు మవళాకైయా లే నాట్టిల్ తనక్కు ఒప్పల్ దీరుక్కు మవల్.. (ఒరు త్తిమకనాయ్) (౨) “ భూతానాం యోఽవ్యయః పితా ” ఎన్టు - సర్వలోకజ్ఞుక్కుమ్ పితావానవళ ఒరు త్తిమకనావతే !. చక్రవర్తి తపస్సుపణ్ణి మాణిక్యమౌత్తే నాలుపిల్లై క్కలై ప్పెల్ ద్రా ప్పోలే నాల్వరుజ్ఞాడి తపస్సుపణ్ణి ఒరుమకనై ప్పెల్ ద్రపడి.

(మకనాయ్ ప్పిటన్డు) పిటన్దపోతే శొల్లిల్ ద్దుచ్చెయ్ కై. చక్ర వర్తి త్తిరుమకళ పక్వనానపిన్దు పితృవచనపరిపాలనమ్ పణ్ణినాళ; ఇవళ పిటన్దపోతే, (౩) “ ఉపసంహరసర్వాత్మన్ ” ఎన్టుశొల్ల ఆత్వార్ కళై యుమ్ తోళ్ కళై యుమ్ మత్తైత్తానితే. (పిటన్డు) కర్తవశ్యార్

(౪) “ తీయినల్ తూళాకుమ్ ” ఎన్దురుక్కుమవర్ కళాకైయా లే యెన్టుకరుత్తు.

అద్వితీయైయానవళెన్టు వివక్షిత్తు హేతుత్వార్వకు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కి తార్ (సర్వేత్వాది). (నియమిక్కుమవళాకైయా లే) ఎన్టు - “ ఉపసంహరసర్వా త్మన్ ” ఎన్టు నియమిక్కుయెప్పల్ ద్దు. “ ఒరు త్తిక్కుప్పిటన్డు ” ఎన్దులాయరుక్కు, “ మకనాయ్ ” ఎన్దుతైలే - మకనాకత్తక్కవ నల్లతవళ మకనానానెన్టు తోన్టుకై యాల్ వన్ద ఈడుపాట్టై క్కాట్టుకితార్ (భూతానామిత్యాది). ఎల్లార్ క్కుమ్ పితావా నవళ మకనాకైక్కు హేతువెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (చక్రవర్తియిత్యాది).

“ మకనాయ్ ” ఎన్దుకుక్కు - మకళైయ్యుమ్ కార్యమ్ శెయ్ తుకొన్దు పిటన్దానెన్టు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పిటన్దపోతే యిత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే). “ అవతరిన్తు ” ఎన్నా శే, “ పిటన్డు ” ఎన్దుకుక్కు ఉట్కురుత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కర్తవశ్యురీత్యాది). “ మకనాయ్ ” ఎన్దుతైలే పిజప్ప అర్థసిద్ధమాయరుక్కువుమ్,

(౧) యజు-ఆరి-౩-౨౧.

(౨) సహస్రనామోష్ఠిద్ధాతే “ పవిత్రాణాం పవిత్రం యో మజ్జశానాన్ముజ్జ శమ్ । ఔవతం దేవతానాన్ము భూతానాం యోఽవ్యయః పితా ”.

(౩) వి-పు-౫-౩-౧౩-౧౩౬-వతు పుటత్తిర్ కాణ్ణ. (౪) ౫.

పసువత్తెల్లామ్ కృపావశ్యనాయ్ కొండ్లు పట్టపడి. (పిఱన్దు) ఆవిర్భవిక్క
లాకాతో, పత్తుమానమ్ వయిన్ద్రీలే యిరుప్పార్కళాకిల్ పన్నిరణ్ణు
మానమ్ వయిన్ద్రీలే యిరున్దు పిఱక్కవేణుమో, (౧) * పన్నిరు
తిఱ్ఱళ్ వయిన్ద్రీల్ కొండ్లవిత్తే. (౨) “దేవకీ పూర్వసన్ధ్యాయా మావి
రూఢితం మహాత్తనా ” ఎన్దు, పిఱన్దానెన్దై అవద్యమెన్దు పరిహరిత్తా
ముసి, అతుతాన్ అవద్యమెన్దు పిఱన్దాన్ ఎన్దితార్కళ్. నమ్మడైయ
కర్కమ్ నమ్మడైయవనై సజాతీయనాక్కుమ్; అవనుడైయ కృపై
నమ్మెయవనోడే సజాతీయనాక్కుమ్. (౩) “పరమంసామ్యముపైతి”
ఎన్నక్కడవతిత్తే. అవన్ పిఱవి నమక్కెన్దుకోల, నమ్పిఱవి అవన్

“పిఱన్దు” ఎన్దు విశేషిత్తతు, లోకత్తార్ పిఱవియిలుమ్ వ్యావృత్త మెన్దు లోన్దుమెన్దు
తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆవిర్భవిక్కలిత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే). ముసి
“అవిరూఢితమ్” ఎన్దుకొల్లియరుక్క, ఇవర్కళ్ “పిఱన్దు” ఎన్నక్కాడుమో
వెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (దేవకీయత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (అతుతానవద్యమ్)
ఎన్దు - సాశీల్యాదికకుక్కు అతు న్సూరికరమల్లామైయాలే యెన్దుకరుత్తు. పిఱ
ప్పక్కక్కర్కమ్ అడియాక్తయాలే అతిల్లాతవనుక్కు ప్పిఱప్పకొల్లక్కాడుమో
వెన్నుమ్కజ్జైయై ప్పరిహరియానిన్దుకొండ్లు సాశీల్యమ్తోన్దుమ్మడియై యుపపాదిక్కి
తార్ (నమ్మడైయవిత్తాది). నమ్మడైయకర్కత్తాలే నామ్సంసరిక్కెయాలే నమ్మె
యెడుక్కెక్కాక అవన్ సజాతీయనాయ్ వన్దు పిఱన్దు పురైయఱక్కలక్కె
యాలే సాశీల్యమ్ విశిష్టమెన్దుకరుత్తు. ఇతుక్కు దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవ
నుడైయవిత్తాది వాక్యద్వయత్తాలే). నమ్మొడు సజాతీయనాయ్ ప్పిఱన్దానాకిల్
అత్తాలే అవనెడున్కుమ్మడి యెన్దు నేయెన్న; (౧) “జన్మకర్తచ” ఇత్యాదివచనత్తై
యన్కుండ్లురుళిచ్చెయ్కితార్ (అవన్ పిఱవియిత్యాది). (నమక్కెన్దుకోల) ఎన్దు -

(౧) పెరి-తిరు-౩-౨-౪. (౨) వి-పు-౫-౩-౨-౧౦౩-వతు పుటత్తిల్

సార్కక్క. (౩) మున్దోపనిషది, ౩-౧-౩, “యదా పశ్యతి పశ్యతే రుక్
వర్ణం కర్తారమీశంపురుషం బ్రహ్మయోనిమ్ తదా విద్వాన్ పుణ్యపాశే విధూయనిర
శ్శానః పరమంసామ్యముపైతి”.

౨౫-నా, ఒరు త్తి వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౨౬-౫

మాతాపితాక్కల్ తాలిల్ విలంబు పట్టతుడనుమ్. నమ్మితివి నమ్మె
యుమ్ అవనై యుమ్ అకన్దుకై క్కుడలాయిరుక్కుమ్; అవన్ పితివి
ఇరువరుమణుకుకై క్కు డిడలాయిరుక్కుమ్.

. (ఒరిరవిల్) అవిరవిలే యుళోదై ప్పిరాట్టిక్కు ప్పిల్లె యాక
వేణ్ణుకై యాలే తిరువాయ్ప్పాడియిలే పుక్కు; నాయ్: క్కుడలాయిరుక్కు
నెయ్ తొణ్ణాతాప్పోలే, కంసాదికల్ తణ్ణె నూతికా గృహత్తిలే ప్పిరా
త్తణ్ణాట్టిల్లోల్లె యెన్దై. (ఒరిరవు) అవిరవిలే యెక్కుమ్ ఇరవు
మున్ను మిలై పిన్ను మిలై. కాలకృతపరిణామ మిల్లాత దేకత్తిల్ వచ్చె
కాలాధీనమాన దేశ త్తిలే విజప్పతే!. అవర్కల్ తణ్ణోసాతియుమ్ ప్పెన్
నిల నెన్దై. (ఒరు త్తిమకనాయ్) ఒరు త్తి ఇవనై “మకనాకప్పెతి

నమక్కాకవన్దానెన్ద తియవెన్ద పడి. ఉత్తారత్తై వైభర్త్యన్దు ప్పెన్దరన్దుకన్దు నమ
క్కితార్ (నమ్మితివియిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే).

ఒరిరవిలే - ఒరు త్తిమకనాయ్ప్పిఱన్దు ఆయప్పాడియిలే పుక్కు, ఒరు త్తిమక
నాయ్ ఎన్దన్దయాధ్యాహరణ్దల్ త్తిరువుళ్ళమ్మనోదై, అవిరవిల్ తానే యణ్ణాట్టి
క్కు హేతుత్తైక్కాట్టానిన్దుకొన్దు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవిరవిలే
యిత్యాది). (పిల్లెయ్యాకవేణ్ణుకైయాలే) ఎన్దతు - అవిరవిల్ తానే పిల్లెయ్యాక
వేణ్ణుమ్మడి తపన్దెప్పణ్ణుకైయాలే యెన్ద పడి. తిరువాయ్ప్పాడియిల్ పువకైక్కు
యళోదాదికగుడైయ భాగ్యత్తైహేతువాక క్కిరురుళిచ్చెయ్తు. కంసాదికగుడైయ
చార్భాగ్యమ్ హేతువెన్దరుళిచ్చెయ్కితార్ (నాయిత్యాది). “ఒర్” ఎన్దతుక్కు-
ఏకత్వసంఖ్యాపరమాక క్కిరురుళిచ్చెయ్తు, అద్వితీయత్వవివక్షియా, అవతారహేతు
వాకైయాలే అతిక్లాఘ్యమెన్దుమ్, విజన్దవిడత్తిరుక్కు వొట్టాతపడియాలే అతిక్లా
మానతెన్దుమ్, ఇరణ్ణుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవిరవైయిత్యాది వాక్యద్వయ
త్తాలే). ఇప్పుడు, “ఒర్” ఎన్దతుక్కు (క్రమేణ అన్వయమెన్దు కష్టాకొళ్ళు.
ఇరణ్ణుతాయ్మార్ క్కు ఒరువకా పిల్లెయ్యామ్మడి యెన్ద సేకేపవతెన్న మరుళిచ్చెయ్
కితార్ (ఒరు త్తియిత్యాది). పిల్లెయ్యాకైయాలే వన్దరగమ్ ఇరువర్కమ్ తున్దు

వేణుమ్" ఎన్దు ఆశ్రయిక్క, అవళుక్కు అవతార రసత్తై కొడుత్తు, ఇవ
భుక్కు లీలారసత్తై యనుభవిప్పిత్తపడి. ఓరవతార త్తిలే యాదవనజాతీ
యనుమాయ్ గోపజాతీయనుమానపడి. (౧) "అంశావతారో బ్రహ్మర్షే
యోఽయం యదుకులోద్భవః" ఎన్దు ఋషితానే, (౨) "గోపాలో
యాదవః వంశం మగ్నమభ్యుద్ధరిష్యతి" ఎన్దాసితే. (మకనాయ్) పీఠ
ప్పీల్ పురైయిల్లాతాప్పోలే ఇనళ్ మకనాన విడత్తిలుమ్ పురైయల్
బిరుక్క.

(ఒళిత్తువళిర) కంసనుడైయ విషదృష్టిపడామే వళర్ న్దపడి.
నాట్టార్ శెయ్ వన శెయ్యప్పెటాతే కళ్యర్ పట్టతు పడువతే!. తిరువవత
రి త్తిరుక్క-చ్చెయ్ తే అన్తర్యామి పట్టతు పడువతే!. ఉళేయిరుక్క
చ్చెయ్ తేయమ్ ఇవనిలై ఎన్దు ఎఱ్ఱుత్తిడుమవ ముకణ్ణాన నమ్మతిక్కు
మోవెన్దై. అన్తర్యామియాయ్ మఱైయనిత్తిఱును, విచ్చేటిన వ్రజై

మూలగాలే పిళ్ళియూకైక్కు త్తటిలైయెన్దుకరున్దు.

ఒళిత్తువళిరుక్క హేతువరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కంసనిత్యాది). ఇవనవతరి
క్కుమిడిత్తిర్ విషదృష్టిప్రసక్తిమాయ్ ఒళిక్క వేణ్డిల్ శ్రేయ్మెన్దు గోపిమారుడైయ ఈడు
పాదాక వైస్పిగ్యమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (నాట్టారిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే). "ఒళిత్తు
వళిర" ఎన్దుకుక్కు. స్వాపదేశదురుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఉళేయిత్యాది వాక్యద్వయ
త్తాలే). ప్దే "ఒరుత్తి" ఎన్దుకుక్కు అసదృశైయెన్దు ఒరుతాత్పర్యదురుళిచ్చెయ్ తు,

(౧) వి-పు-౨-౨౦-౧. మైత్రేయః, "సృపాణాం కథిత స్సర్వః భవతా
దంకబిష్టరీ । వంశానుచరిరిం చైవ యథావదనువర్ణితమ్ ॥ అంశావతారో బ్రహ్మర్షే
యోః యో యదుకులోద్భవః । విష్ణోస్తు విస్తరేణాఽహం శ్రోతుమిచ్ఛామి తత్త్వ
యః । ఇతారి యూని కర్తాణి భగవాన్ పురుషోత్తమః । అంశాంశేనాఽవతీశ్య
త్వాన్యం తత్ర తాని మునే వచః."

(౨) వి-పు-౨-౧-౪౯. "అయం స కళ్యతే ప్రాజ్ఞః పురాణార్థవిశారదః ।
గోపాలో యాదవం వంశం మగ్నమభ్యుద్ధరిష్యతి."

తాయ్మున్నేనిత్కిల్ తాయ్కోల్లుమ్, అవళ్ పేరన్త్కిల్ తన్నే
ముడిత్తుక్కోళ్ళుమ్, అతుక్కాక ముకమ్తోన్ద్రాతేన్దు ఇరన్దు తన్నే
యైయుమ్నోక్కుమ్ మాతావైప్పోలే, ఇన్నేన్దు “అమ్మే!” ఎన్దాల్ “ఎన్”
ఎన్దేక్కుక్కిట్ట విరుక్కిటపడి యెన్దునూమ్. పేర్ శొల్లాతే “ఒరు త్రి”
ఎన్దుతు- (౧) “అత్తత్తికపత్తానాళ్” ఎన్దువర్మకళాకైయాలే భయ
త్తాలే యొళ్ళిక్కితాళ్, అభిచరిక్కిలుమ్ అతునో ఇతునో ఎన్దు సన్దేహి
కైక్కాక.

(తరిక్కిలానాకి) కృష్ణ వళరానిన్ద్రా ఎన్దు కేట్టపిన్దు అన్ద
ధరిక్కిమాట్టిన్ద్రీలక. ఈశ్వరసత్తెయైయుమ్ పాతాల ఆశయమిజే.
(తాత్తిజునినైన్ద) భయత్తాలే పరిన్దు మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణమ్ విష
యత్తిలే తీజునినైన్ద తుమ్ దుష్ప్రకృతి యాకైయాలే. (తా) ఇత్తర
త్తుణత్తిలే పడప్పుకుకిట పాడటియాల తా. (తీజునినైన్ద) తల్లల్
నాయాలే శొల్లమాట్టామైయాలే “తీజు” ఎన్దితార్కళ్. అతావతు-
పూతనై యొళ్ళిట్టరై వరక్కాట్టియుమ్ విల్విల్వపుక్కెన్దు అత్తైత్తుమ్
నామగ్రహణమ్పణ్ణాతే, “ఒరు త్రి” ఎన్దు సామాన్యకబ్దమ్ ప్రయోక్కితార్కళ్ ఎన్దు
అతుక్కు పేతుపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పేర్ శొల్లాతేయత్తాది).
దేవకిమక నాయెన్దుమ్ యశోదమక నాయెన్దుమ్ శొల్లమిడత్తిల్, ఇవనుడైయ ఏన్దో
మెల్లాకుటిన్దు ఉకవతార్ ఏతేనుమ్ తీజునినైప్పారెన్నుమ్ ప్రేమాతికయత్తాలే యజ్జే
మత్తిత్తు అనాదరమ్ తోన్ద్రాన్దొన్నార్క శెన్దు కరుత్తు.

తిరునాయప్పడియిలే యొళిత్తువళర ఇవకా తెరియతిరుక్కె ఎన్దు నేమెన్ను
వరుళిచ్చెయ్కితార్ (కృష్ణనిత్తాది). స్వాపదేశత్తిలే తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్
(ఈశ్వరసత్తెయత్తాది). ఉకహృదయత్తిల్ అన్తర్యామియిరుక్కితానెన్దాల్ “ఈ
శ్వరోహమ్” ఎన్దిరుక్కుమవక సహాయనెన్దు తాత్పర్యమ్. “తా” ఎన్దుకుక్కు-
దుష్ప్రకృతియెన్దు ఒరుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కు, తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్
(ఇత్తిరేత్తాది). కరుత్తై - మనసై. పిత్తైప్పిత్తు - పిత్తైయాక్కి-పాయ్కైయెన్దు

నలియ త్తేడినపడి. (కరుత్తైప్పిత్తైప్పిత్తు) పూతనై ముతలనాన్ నలివు కళై పుణ్ణపుక అత్తైత్తప్పి త్తనై నమక్కుత్తనపడి. అవన్ నినైవై అవనోడే పోక్కినపడి యెన్ఱుమామ్.

(కణ్ణనిత్యాది) కంసన్ అనాదికాలమ్ సశ్చితమాన పాపమిత్త నైయుమ్ కణ్ణకాట్చియిలే అనుభవిత్రుమ్మడి నిష్టవన్. ఆశ్రితర్ వయిన్ శ్రిల్ నెరుప్పై కంసన్ వయిన్ శ్రిల్ కొళు త్తినవన్తనై. అతా ఎతు - భయాగ్ని కొళుత్తుకై. (నెడుమాలే) ఇతెల్లామ్ పడవేణ్ణిన్ యి ఆశ్రితర్ పక్కల్ వ్యామోహత్తాలే యెన్తై. అప్పీతు శ్రీవసుదేవర్ పక్కలిలుమ్ శ్రీదేవకియార్ పక్కలిలుమ్ తిరువుళ్ళమ్ మణ్ణినపడి యెన్ఱుమామ్.

(ఉనై యరు త్తిత్తువన్దోమ్) అర్థిత్వత్తిల్ నిరపేక్షనానవునై. శ్రీవైకుంఠ త్తిల్ నిష్ఠమ్ ఇరప్పాళనాయ్ ఇవ్వళవుమ్ వన్దతు ఆర్ అపే క్షిత్తు? (నెడుమాలే యునై యరు త్తిత్తువన్దోమ్) పణ్డే వ్యాముగ్ధనాన వునై అర్థిక్కైయాలే పిచ్చిన్తేలే పిచ్చేన్దవన్దోమ్. అర్థిత్వత్తినళవు ఎజ్జళో వడినై ప్పార్క్కవమైయుమ్.

(పత్తైతరుతియాకిల్) ఎజ్జళుక్కు ఉదైళ్ళమ్ శెయ్కుతియాకిల్. “ఆకిల్” ఎత్తు - నమ్ముడైయ అర్థిత్యాదికళో అప్రయోజకమ్; అవన్ నినైవాలే ఫలమెన్తై. ఉన్నభుకాలే పిత్తైప్పియాతే శెయ్తరుళ ప్పార్ త్తాయాకిల్ ఎన్నవుమామ్.

శబ్దార్థమాయ్, ఇరన్ఱువిభమాక త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పూతనైయిత్త్యాది వాక్యద్వయత్తాలే). (అవన్ నినైవైయవనోడే పోక్కినపడి) ఎన్ఱు - అవన్ నినైవు అవనిడ త్తిల్ ఫలత్తైక్కొడుక్కుమ్మడి తాన్ సజ్జుల్పిత్తెన్దపడి.

అర్థిత్వనిరపేక్షనాకైయై యుపపాదిక్కితార్ (శ్రీవైకుంఠత్త్యాది). “ నెడు మాలేవన్దోమ్ ” ఎన్ఱుశొల్లవే ఇవర్కళాశై సిద్ధమాయిరుక్కువుమ్, “అరుత్తిత్తు” ఎన్ఱు శొన్నతు శేరాశైయాకవన్దోమెన్ఱు వివక్షిత్తు, ఆకైయిసుడైయ రెరుమై ఎవ్వళోవ న్నుమ్ శబ్దైయై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (అర్థిత్వత్తిలిత్త్యాది).

అగి-వా, ఒరుత్తి న్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. .అ.క

(తిరుత్తళ్ళ శైల్పముమ్) (౧) “ యస్యసా జనకాత్మకా-అప్ర
మేయంహి త త్తేజః ” ఎన్ఱు - శ్రియఃపతిత్వత్తల్ వర్త సమ్మత్తైయుమ్.
పిరాట్టియాశై ప్పడుమ్ సమ్మత్తెన్నుచుమామ్. (శేవకముమ్) అత్తైక్కా-
త్తుఱ్ఱుట్టవల్లపీర్యమ్. (యామ్పాడి) ఉణ్ పేర్ శొల్లప్పైకాత న్నాన్దో ఉక
ప్పొడే అత్తై చ్చొల్లి. (వరుత్తముమ్ తీర్న్దు) ఉన్దై ప్పిరిన్దువడుమ్
దుఃఖముమ్ తీర్న్దు. పిరిన్దార్ పడుమ్ పాడఱియ ఉన్దై నె పిరిన్దొచ్చి
యాయే. (మక్కిర్న్దు) కై వల్యమ్మోలే దుఃఖనివృత్తిమాత్రమేయన్ద,
ప్రీతిక్కు ప్పొక్కువిడుమ్బడియాక వేణుమ్. -౩౪-

తీరువారే తక్కువలైయెట్టు శబ్దారమ్ తిరువుళ్ళమపరోసి త్తావ్వురుమరి
 చెప్పయికితార్ (యస్యేత్యాది). “తత్తేజః” ఎవ్వరు నడుచుచున్నాడు. రమ్యతేజః
 ఎవ్వరొళ్ళుకు. తీరువుకు-తక్కువలైయెట్టు విజ్ఞుడు త్తావ్వురుమరి చెప్పయికితార్
 (పిరాట్టియత్యాది). (కాత్తుట్ట) ఎవ్వరు - రక్షితమగుచున్నప్పుడు. “మనస్త
 మమ్” ఎవ్వచకారతార్ - మికవును చున్నవాడై తోనొనరైయిలో అత్యంత
 యెజ్జనయెన్నుమ్ ప్రశస్తిరే అరుకొల్లతరమస్తు, అనుభవిత్రయజీయశానాన, అను
 ఉన్నా అజీయస్సోకాతెస్తు ఉత్తరమ్ తిరువుళ్ళమపరోసి యరుళిచ్చెయికితార్ (పిట్టా
 రిత్యాది).

శిన్న అరుమ్మడమ్.

ఇరుప త్తజ్ఞామ్నాట. (ఒరుత్తి) “ఒరుత్తి” ఎన్నడును నాల్గవై-
అల్పత్తిరేయాతల్, అధిక త్తిరేయాతల్. ఆయ - పరతత్త్వినాయ్. “ఒరుత్తిమక
నాయ్ప్పిఱన్దు - ఒరుత్తిమకనాయ్విత్తువళర ” ఎన్నెయలే నాల్గవైయన్ శొల్లు
కిఱతు. ఇత్తాల్ - కృష్ణసుక్కతిళయమ్ శొల్లిన్దాయ్త్తు.

“మకనాయప్పిజ్జు” ఎన్నడును తాత్పర్యం (విచారణ) చేయరాదు. అనంతరము తనను వరుణిచ్చెయ్యకొర (చక్రవర్తియగు మకనాయప) “మకనాయప” అనియు “పిజ్జు” అన్నలాగా తనను వరుణిచ్చెయ్యకొర (చక్రవర్తి) యాతం “పన్నానిజ్జు” “పిజ్జు” అన్నలాగా తనను వరుణిచ్చెయ్యకొర (చక్రవర్తి) యాతం

(౧) రా-ఆర-౩౩-౧౫. రావణాంధ్రతిహారీచరిః, ఆప్రమేయం పితృశ్రేష్ఠం
యస్య సా జనకాత్మజా । నశ్యం సమర్థస్తాం హర్తుం రామచాపాశ్రయః ॥ ౩౩ ॥

ఇత్యాది). అవనుడైయపిఱవిక్కుమ్ నమ్మడైయ పిఱవిక్కుమ్ వాళియేరెన్న (నమ్మడైయకర్తమిత్యాది).

“ఓరిరవిల్” ఎన్నిఱవిడత్తిల్ “ఓర్” ఎన్దళబ్బత్తుక్కిరణ్ణు పారుల్,- ఇవర్క శుడైయ పాపాతిశయమ్ ఒరురాత్రియాకిలుమ్ తల్లవొట్టిగ్గ్రిలైయెన్నుతల్; అన్నిక్కే, ఈశ్వరేచ్ఛయా అద్వితీయమాన రాత్రి యెన్నుతల్. ఒరురాత్రియిలే ప్పొక్కెక్కు హేతు ఇరణ్ణు; పిళ్ళైయాకైక్కాతల్, తణ్డెయాలేయాతల్; ఇత్తై యరుళిచ్చెయ్కి తార్ (అవ్వరవిలిత్యాది వాక్యవ్యయత్తాలే). (అవర్కళ) సంపారికళ. (అవర్కళ తల్లవొట్టిపాతియమ్ పెగ్గ్రిలెనెన్) ఎన్దతుక్కు త్తాత్పర్యమ్ - నూతకమ్ పత్తునాళాకిలుమ్ పిఱన్దగ్గుహత్తిలే కిడప్పొర్కళ తాకిక శికుక్కు శెన్దపడి. “ఆయ్” ఎన్దతుక్కు త్తాత్పర్యమ్ (పిఱప్పిల్ పురై యిత్యాది).

(ఎఱ్ఱుల్లిడుమవన్) క్రిమికణ్డాదికళ. “అత్తత్తిన్పత్తానాల్” ఎన్ద పాశురత్తుక్కు త్తాత్పర్యమ్ - హస్త నక్షత్రత్తుక్కు ప్పత్తావతునాశెన్దపడి. పరివరాకైయాలే క్కిఱుక్కు ప్పత్తానాళో మేలుక్కు ప్పత్తానాళో వెన్ద సన్నేహిక్క వరుళిచ్చెయ్తా రెన్దితార్ (అభిచరిక్కిలుమిత్యాది). నాల్-నక్షత్రమ్.

“తాన్” ఎన్దతుక్కిరణ్ణు పారుల్; ఆసుర ప్రకృతియన తానెన్నుతల్, అన్దెరనాన తానెన్నుతల్. “కరుత్తై ప్పిట్టైప్పిత్తు” ఎన్దతుక్కిరణ్ణు పారుల్-పూతనై ముతలనార్, తన్నై నలికైక్కు నిన్దెత్త నిన్దెవిల్ నిన్దుమ్ తన్నై త్తప్పవిత్తెన్నుతల్; అన్నిక్కే, కంసనుడైయ నిన్దెవై మాతాడప్పణ్ణి యెన్నుతల్.

(అక్రితర్ వయిగ్గ్రిల్) ఎన్దతు-దేవకీవసుదేవాదికళ. “నెడుమాలే” ఎన్దతు పూర్వభావియాతల్, అపరభావియాతల్.

“అర్థిక్కైయాలే” ఎన్దతుక్కు, ఉన్దకుక్కుర్థిత్వము జ్ఞానిఱు నానతీయుమ్మడి యెన్నున్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అర్థిశ్చత్తిసళవిత్యాది). అళవు - ప్రకారమ్. (ఎన్దళో వడివై) ఎన్దతుక్కు త్తాత్పర్యమ్ - (౧) “ఏహిపశ్య” ఎన్నుమాపోలే అపేక్షియన్ మిఱుతీ వడివిలే వొడైకొళ్ళుమ్మడి యరుక్కై.

అఱ్ఱకాలే పిట్టైప్పిక్కైయాలవతు - సౌందర్యము మన్దరాయమెన్దె.

తిరుత్తక్క శెల్వమ్ - తిరువారే, తక్కతు - ఉళ్ళతెన్నుతల్, క్రియఃపతిత్వ

అవ. — ఇరుపత్తాతామ్బట్టు. ఉజ్జళుక్కు అపేక్షిత మెన్నెన్న; నోన్బుక్కు వేణ్ణుమ్ ఉపకరణజ్జలేయుమ్ అపేక్షిక్కి-తార్కళి. కృష్ణ సంశ్లేష రసోత్సుకరాన వివర్కళి ఇవర్తై అపేక్షిక్కైక్కడి యెన్నెన్నిల్ ; అన్ద సంశ్లేషత్తుక్కు ఏకాన్తమాన నోన్బై ప్రస్తావిక్కైయాలుమ్, కృష్ణ ముకత్తై వెలియిలే కాణ్ణెక్కు హేతువాక్కైయాలుమ్, అవనుడైయ తిరునామజ్జలే వాయారచ్చొల్లైక్కు హేతువాక్కైయాలుమ్, ఇడైయర్ పక్కల్ ఉపకార స్మృతియాలుమ్ నోన్బుక్కు అజ్జలే వేణ్ణి క్కొళ్ళుక్కితార్కళి.

తాల్ వన్ద సంపత్తైవడి. తిరువుక్కుత్తవతి ఎన్నుతల్, (౧) “ తిరువుక్కుమ్ తిరువాకియ ” (౨) “ ఈ క్రియ ” ఇత్యాదిప్పడియే. నమ్మడైయ విశ్లేషత్తిర్ దుఃఖ మతిశయిత్తిరుక్కుమో వెన్న వరులిచ్చెయ్కితార్ (పిన్దనార్ పడుమ్బడిత్యాది). అనాల్ కేవలనైప్పలే (౩) “ జరామరణమోక్షయ ” ఎన్దు దుఃఖనివృత్తిమాత్రమ్ సోరుమోవెన్న వరులిచ్చెయ్కితార్ (మక్కిన్ద కైవల్యమ్బలే యిత్యాది).

[పత్తితరుతియాకిల్ అరుత్తిక్కు వన్దోమ్-మక్కిముప్పడి పల్లవేణుమ్] ఎన్దన్దయమ్.
పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఇరుపత్తాతామ్బట్టు. కీర్ప్పాట్టిర్ - ఉజ్జళుక్కు వేణ్ణువతెన్నెన్దు అవకా కేట్టు, అతుక్కు “ పత్తితరుతియాకిల్ ” ఎన్దు తగ్గళుద్దేక్కైచ్చొల్లియిరుక్కువుమ్, అవకా ములై ముతలానవర్దీలే సత్తనాకైయాలే మున్దు మీళవుమ్ కేట్టితాన్దు తిరువుళ్ళమ్ ఫర్దీ అవతారికై యరులిచ్చెయ్కితార్ (ఉజ్జళుక్కిత్యాది). (ప్రస్తావిక్కైయాలుమ్) ఎన్దు - గోపవృద్ధి “ నీళ్ళో నోన్బునోరుళ్ళో ” ఎన్దు అనుమతి పణ్ణి యిడుక్కైయాలు మెన్దపడి. (వెలియిలే కాణ్ణెక్కు హేతువాక్కైయాలుమ్) ఎన్దు నిలవత్తియిలే కిన్ద తగ్గళో నోన్బుక్కాక క్కృచ్చనోజే కేరవిడుక్కైయాలేయెన్దు కరుత్తు.

మూ. — మా లే మణివణ్ణా మార్కట్టి నీరాడువాన్

మేలై యార్ శేయ్ పనకల్ వేణ్ణువన కేట్టియేల్

జాలత్తైయెల్లామ్ నడుజ్జ మురల్వన

పాలన్న వణ్ణత్తుక్ పాళ్ళ శన్నియమే

పోల్వన శజ్జల్ పోయ్ ప్పాడుడై యనవే

శాల ప్పెరుమ్ పత్తైయే పల్లాణ్డై ప్పారే

కోల విళక్కే కొడియే వితానమే

ఆలినిలైయా యరు శేలో శెమ్బావాయ్. ౨౬.

వ్యా. — (మా లే) మున్ను (౧) “ నారాయణనే నమక్కే పత్తై తరువాన్ ” ఎన్ఱు అపరిచ్ఛేద్యమాన మేన్దైయెయమ్ నిన్దై త్తిరు వ్దార్ కల్ ; ఇప్పోతు - ఇ త్త త్తవ్వుత్తుక్కు వాత్సల్యమే స్వరూపమెన్ఱు నిలై యిట్టార్ కల్. (౨) “ శరణాగతవత్సలః ” ఎన్ఱు - శ్రీరామాచార్యుడు త్తుక్కు ఉల్భీడాన ప్రధానగుణత్తై ప్పిరాట్టి నిలై యిట్టార్ ; మహాభారత

ప్రాప్యప్రాపకజ్జళై నిమ్మర్నిక్కుమ్మోతు, “ నారాయణనే నమక్కే పత్తై తరువాన్ ” ఎన్ఱు-నారాయణత్వత్తై పురస్కరి త్తిరుక్కైయల్ అపేక్షి త్తవిడత్తియమ్, “ నారాయణా ! మణివణ్ణా ” ఎన్న వేణ్డియరుక్కు, “ మా లే ” ఎన్ఱు వ్యామోహ ముణ్డైయిట్టు సమ్పాధిక్కిణ తెజ్జ నేకూడుమెన్న వరులిచ్చెయ్ కిఱార్ (మున్ఱిత్వాది). (మేన్దైయెయమ్) ఎన్ఱుచకారత్తాలే - “ కార్ మేనిచ్చెజ్జల్ ” ఎన్ఱువాత్సల్యత్తైయమ్ నిన్దైత్తార్ కళన్దై. ఇవర్ కల్ “ యామ్ వన్ద కాయమా రాయ్ వన్దరుల్ ” ఎన్ఱు శొన్న పోతే తిరుముక్తి లిలర్ త్తియైయమ్, వావెన్ద వాతే సింహాసన త్తేటవరు కైయైయమ్ కణ్ణు వ్యామోహమే ఇవనుక్కు స్వరూపమెన్ఱు నిశ్చయిత్తార్ కళెన్ఱు కరుత్తు. ఇవనుక్కు వాత్సల్యమే నిరూపకమెన్ను ముతుక్కు దృష్టాన్తపూర్వకమ్ ప్రమాణమ్ కాట్టుకి ఱార్ (శరణాగతేత్వాది వాక్యద్వయత్తాలే). (మహాభారతత్తుక్కుల్భీడాన) ఎన్ఱుతు- అతుక్కు ఉపనిషత్తాన శ్రీగీతైయిల్ చరమత్తిల్, “ మామ్ ” ఎన్ఱుతుక్కు త్తాత్పర్య

† “ శేయ్ విన్దెకల్ ” ఎన్ఱుపాఠమ్.

(౧) ౧. (౨) రా-సు-౨౧-౨౦-౩౫-వతు పుటత్తిల్ పార్ క్కు.

త్తుక్కు ఉల్బీడాన వ్యామోహగుణత్తై “మాలే” ఎన్నిట సమ్పాదన
త్తాలే ఇవర్కళో నిల్లెయిట్టార్కళో. ఇవర్కళో పేచ్చుక్కేట్టెన్దు
పడ్డెయిలుమ్ పెరుమ్పి త్తనానపడి.

.(మణివణ్ణా) అపరిచ్ఛేద్యనాయరుక్క-చ్చెయ్ కేయమ్ ముట్టానై
యిలే ముడిన్దొళలామ్బడి యరుక్కై. కీర్త్తొచ్చెన్దు వ్యామోహమ్ పడి
విలే నిట్టలిడుక్కై. ఇన్నీరై యిన్దిక్కే ఘాతుకనానాలుమ్ విడవొణ్ణాత
పడివట్టుకు. పెళ్ళిళ్ళో పేచ్చుక్కు నిదానమాన పడివెన్నవుమామ్.

(౧) “మాలాయ్ ప్పిటన్ద నమ్మియై మాలే శెయ్యుమ్ మణాళనై” ఎన్ని
క్కడవతితే.

నీళ్ళో వస్తతెన్నెన్న ; వస్తతార్కలై చొల్లుకితార్కళో (మూర్
కట్టినిరాడువాళ) మూర్కట్టి నీరాడుక్కై క్కుండకరణజ్జో పేట్టి పరమ్.

మాన వస్తపడి. ఇతిలే వాత్సల్య స్వామిత్య సోకిల్య సోలభ్యజ్జాకిం <౧౩> కేమిళ్ళో
నేరాక ప్రకాశిక్కిట తెన్నక్కడవతితే. ఇట్టొతు మాలానైక్కు శోతువోతెన్న
వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవర్కళిత్యాది). (పేచ్చు) ఎన్దుతు-(౨) “యామ్ వస్త కాకియ
మారాయ్ ప్పరుళో” ఎన్దు పేచ్చెన్దుపడి. మాలుడైయవనెన్నాతే “మాలే” ఎన్దు
అత్తైయే నిరూపకమాక చొల్లుకైయాలే (పెరుమ్పి త్తన) ఎన్దుతు.

“మాలే” ఎన్దుతుక్కు సర్వాధికనాయెన్దు రాన్దురమ్ తిరువుళ్ళమ్ పోన్ది. మన
యిన్దుడైయ వణ్ణమ్మాలే యరుక్కుమ్, వణ్ణత్తై - స్వభావత్తైయడైయవ నేయ్ ప్పొన్దు
రమాయ్, అతిసోలభ్యస్వభావత్తై వివక్షిత్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అపరిచ్ఛేద్యనాయ
ళిత్యాది). “మాలే” ఎన్దుతిక్ ముద్దినవర తైయే తిరువుళ్ళమ్ పోన్ది నెల్లల్లైయమ్
అడ్డకైయమ్ వివక్షిత్తు ఇరణ్ణామతాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కీర్త్తొచ్చెన్దు విత్యాన
వాక్యద్వయత్తాలే). అడ్డకు విడవొణ్ణా మైక్కు శోతువోతెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్
(పెణ్ణళిత్యాది).

“మూర్కట్టినిరాట్టమ్” ఎన్నిట నోన్దునోన్దుక్కు పేణ్ణుముపకరణజ్జై ఇవర్
కళో పేట్టి త్తిలర్కళాకిలుమ్ వృద్ధిరూపమాన ఫలమ్ వర త్తట్టిలై, కృష్ణక చర్మకాక్రనా

ఆ స్తిక్యాతిరేకత్రా లే అజ్గి కై ప్పట్టిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ అజ్గత్తై విడా త్తోక్కిఱార్ కళ్ .

మూర్కట్టి నీరాట్టమావ తెన్నెన్న ; ఇతు ప్రసిద్ధమన్తో వెన్నః
(౧) “స్వర్గకామోయజేత” ఎన్నుమాపోలవుమ్, (౨) “ నిదిధ్యాసీ
తవ్యః ” ఎన్నుమాపోలవుమ్, ప్రసిద్ధమాయిరున్దతో వెన్న, (మేలై
యార్ శెయ్ వనకిళ్) అవై పోలుమల్లకాణ్ ఇతు ; ప్రసిద్ధక్లాణ్ ఇతు.
శ్రుతి స్తృతికిలిమ్, (౩) “ధర్మజ్ఞ సమయః ప్రమాణం వేదాశ్చ”

కైయాలే ఇవర్ కళుక్కు ఉపకారకరాన గోపవృద్ధర్ అశేత్తై తవర్తై వర్షిప్పిక్క
క్కడవనన్తో వెన్నుమ్ శత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఆ స్తికేత్యాది). అతావతు-
నోనాబ్బితి అజ్గిస్థాసీయనాన కృష్ణక్ తజ్జకుక్కుచ్చొల్లిల్ ముచ్చెయ్ కిఱవ నేయాకి
లుమ్, నోన్పుక్కువేణ్ణుమజ్జజ్జశెయ్ విడాత్తోక్కిఱతు వేతే శిలవధికారికకుక్కు;
అజ్జనెన్తి క్కే తజ్జశెప్పిలే నోనైచ్చయే యనుష్ఠితార్ కళాకిర్ వృష్టిరూపఫలమ్ సిద్ధి
యామల్ పోమ్ ; అప్పడియన్తి క్కే అవర్ కళుక్కుమ్ ఫలమ్ సిద్ధిక్క వేణు మెన్ను
మా స్తిక్యాతిశయత్రా లేయై.

గోపవృద్ధరెల్లారుమ్ కూడి, “ వర్ధారహక ప్పెల్లళ్ నోన్పునోన్కుక్కడవర్
కిళ్, కృష్ణక్ అతుక్కు నిర్వాహకనాకక్కడవక ” ఎన్ఱు కృష్ణనైయుమ్ పార్ త్తు
చ్చొల్లియిరుక్కవుమ్ అఱియాతవ నైప్పిలే యిక్కి ఏతెన్ఱుప్రశ్నమ్ పణ్ణుకై, వారైయిట్టు
వారైకొళ్ళుకైయే పరమప్రయోజనమా కైయాలే యెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్మల్ ది ప్రశ్నోత్తర
పరమ్మరైయై క్కాట్టుకిఱార్ (మూర్కట్టియత్యాది). ధర్మజ్ఞ సమయతై వేదాదిక
కుక్కు మున్ఱుట వెడుక్కేయాలమ్, (౪) “తత్తదేవేతరే జనాః” ఎన్ఱు - శిష్టాచా
రమే కర్తవ్యమెన్ఱు తోగ్గొల్ కైయాలమ్, అతువే అతిశయితప్రమాణమెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్
పల్ ది యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (శ్రుతిస్తృతిత్యాది).

(౧) కర్తకాణ్డే “ జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామోయజేత.”

(౨) బృ-ఉ, ౪-౪-౫. “ అత్తావాఽరే ద్రవ్వవ్య శ్చోతవ్యో మస్తవ్యో
నిదిధ్యాసీతవ్యః.”

(౩) ఆపస్త-౧౭౪-వతు పుటత్తిర్ కాణ్.

(౪) గీ-౩-౨౧.

ఎస్తుమ్, (౧) “యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠః” ఎస్తుమ్ - శిష్టాచార మేయితే ప్రసిద్ధప్రమాణమ్.

ఆకిల్ వేణ్ణువతు శొల్లుళ్ళోళిన్న ; (వేణ్ణువనకేట్టియేల్) కేట్టు తియాకిల్ ఎగ్గిటతు అన్యపరతైయాలే, అన్యపరతై యెన్నెన్నిల్; పళ్ళులక్షమ్ కుడియిట్టెళ్ళుమ్ మున్నే నిక్కెయాలే ఇవర్కళో ములైయిలుమ్ ఇడైయిలుమ్ కణ్ణిలుమ్ ముకత్తిలుమ్ తువణ్ణు ఆనై కుప్పాడువారై పోలే యిరుక్కెయాలే, తట్టి యెఱ్ఱుప్పకితార్కళో. ఇత్తాల్ - స్వాపదేశత్తిల్, జ్ఞాన భక్తి వైరాగ్యజలై చొల్లుకిటతు. ఇవైయితే ఓరధికారిక్కు అభ్రుకాకిటతు. కాణ్ణెక్కు హేతువాకై యాలే, “కళ” ఎస్తు జ్ఞానతై చొల్లుకిటతు; భోగోపకరణమూకై యాలే, “ములై” ఎస్తు - భక్తియై చొల్లుకిటతు, కార్మ్యత్తాలే, “ఇడై” ఎస్తు-వైరాగ్యతై చొల్లుకిటతు. కార్మ్యత్తాలే వైరాగ్యమ్ తోర్దొలుమోవెన్నిల్; కార్మ్యత్తాలే - నిరాధారతైయై చొల్లిన్ద్రాయ్, అత్తాల్ - విషయాంతర స్పర్శరాహిత్యతై చొల్లుకిటతు.

(౨) “మధురా మధురాలాసా” ఎగ్గిటపడియే.

ఉజ్జల్ చడిపు కణ్ణుక్కు భోగ్యమానహోపాతి, ఉజ్జల్ వారై కెవిక్కు-

ప్రశ్నమ్ పణ్ణుకిటవ నైక్కుటిస్త ఎజ్జల్ వారైయై క్కాతుకొణ్ణు కేట్టాయా కిలెన్నక్కుడుమోవెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్ (కేట్టుతియాకిలిత్యాది). (అనైక్కుప్ప) నహరణ్ణమ్.

“మధురాలాసా” ఎగ్గిటపడియే శొల్లుప్పట్టమధురమావ తజ్జళాలాపత్తాలే ఎఱ్ఱుప్పకితార్కళెస్తు అన్వయిత్తరమ్ కణ్ణుకొళ్ళవు.

“భాలశైయెగ్గామ్ నడజ్జమురల్వన, పోయ్ ప్పాళ్ళడైయన” ఎస్తు న్వయిల్ల,

(౧) గీ-౩-౨౧. “యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠ స్తత్తదేవతరే జనాః । స య ర్పిమాణం కురుతే లోక స్తదనువర్తతే”

(౨) రా-సు-౨౬-౧౪-౧౪౬-వతు పుటత్తిల్,

భోగ్యమన్తో, శోల్లల్లొళ్ళెన్న; శోల్లల్లొకితార్కళి (ఇలలై ఇత్యాది) (౧)
 సహూహోధార్తరాష్ట్రాణాం హృదయాని వ్యధారయత్, ఎన్నుమళ
 వన్దియే, జగత్తెల్లామ్ వాల్లుమ్మడి ధ్వనిక్కైక్కు ఇడముడైతాననై.
 (౨) *పూళ్ళో తిరుముకత్తు మడుత్తూలియ శణ్ణోలియితే ధారకమ్,
 అప్పడియే నాడెల్లామ్ ఇన్దధ్వనికేట్టువాల్లువేణుమ్. ఇవర్కళి తాళ్ళుమ్
 (౩) *వలమ్బురిపోల్ నిన్ద తిరవేణుమ్మెత్తే శోల్లిల్లొ. (పాలన్న) పాలై
 త్తిరిట్టినాప్పోలే యిరుక్కై. ఇప్పడి యిరుప్పన పలశణ్ణువేణుమ్.
 (పోయ్ ప్పాడు) పేరిడమాయరుక్కై. ఇడముడ్లాకలితే ధ్వని ముట్టన్
 యిరుప్పతు. పుకల్ ఎన్దుమామ్; - రుక్మిణి ప్పిరాట్టిపోల్వార్కు
 ఉరవినానెన్ది పుకల్.

పిన్నైయోవెన్న; (శాలప్పెరుమ్పత్తైయే) ఒరుమన్దిలే

“శాలపైయెల్లామ్” ఎన్దవిడత్తిల్ అత్తుమ్ వికారముమ్ అవ్యయమాయ్, “శాలమ్”
 ఎన్ - ప్రతిహాలరైచ్చొల్లకిలతాయ్, ప్రతిహాలరెల్లారుమ్ నడుక్కుమ్మడి ధ్వనిక్కై
 ఇడముడైతాయెన్దు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పల్లో వ్యావర్త్యపూర్వకమ్ ఫలిత తాత్పర్య
 మరుళిచ్చెయ్కితార్ (సహూహ ఇత్యాది). ప్రతిహాలర్ నడుక్కుమ్మతు అనుకూల
 మాన జగత్తెల్లామ్ వాల్లుమ్ అర్థసిద్ధమెత్తుకరున్దు. అన్దిక్కై, “శాలమ్” ఎన్దతు -
 అనుకూలర్ పరమాయ్, “నడుక్కు” ఎన్దతు - ఇవర్కళికాధ్వని శివి వర్ణియేపుకున్దు
 అమృతరసస్సోలే కుళిర్న్దు వవ్వలిడప్పణ్ణుకైయెన్దు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్కన్న
 వుమామ్. శణ్ణుకై యిన్ద శే విశేషి త్తకుమ్ ఉట్కరులై దృష్టాన్తపూర్వకమ్ విడ
 కిక్కితార్ (పూళ్ళో ఇత్యాది వాక్యధ్వయతాలే). నాడెల్లామ్ వాల్లువేణుమ్మెన్దు మివర్
 కళి పరసమృద్ధిపరలైక్కు సువాదమ్ కాట్టుకితార్ (ఇవర్కళి ఇత్యాది). “పోయ్
 ప్పాడు” ఎన్దతుక్కు - ఇడముడైతాకైక్కిల్లోరు అర్థమాక వరుళిచ్చెయ్తు,
 అథాన్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పుకల్వైన్దుమామి ఇత్యాది).

“శాలప్పెరుమ్పత్తై” ఎన్దతుక్కు - మికవుమ్ పెరితాన వాద్యమెన్దు శబ్దార్థ

ధ్వనిక్రైయన్తియే ఎఱ్ఱుమొక్క ధ్వనిపుతారుపతై వేణుమ్. (౧)
 “యయా తూర్మప్రణాదేన భరీణాచ్చమహాస్వనైః” ఎన్నుమాపోలే.
 వీనై యోవెన్న ; (పల్లాణ్డిశైప్పారే) తిరుప్పల్లాణ్ణు పాడిక్కొణ్ణు
 పోరువార్ వేణుమ్. వీనై యోవెన్న ; (కోలవిళక్కే) అఱ్ఱుకియ
 విళక్కు. అతాకిఱతు - మఱ్ఱళదీపమ్. (కొడి) తిరుక్కొడి యాడవే
 ణుమ్. (వితానమ్) మేల్ కట్టి వేణుమ్. .

ఎఱ్ఱు ఇవల్ మై యపేక్షిక్క ; శఙ్గుమ్ పలకిడైయాతు, శ్రీపా
 ఇచ్చజన్మతై కొఱ్ఱుళ్ళోశెన్టాక ; తనై పోలే యిరుప్పార్ శిలరుణ్ణా
 కిలితే పుఱమ్ము శ్రీపాచ్చ జన్మమ్బాలే యిరుక్కుమ్ శఙ్గు ఉణ్ణావతు.
 పతైక్కు (౨) *పారోకకశెల్లామ్ మక్కిఱు ప్పతైకఱఱ క్కుడక్కుత్తా
 డినపోతు తిరువరైయిఱ్ఱిన్ పతైమైయుమ్, తిరుప్పల్లాణ్ణు పాడు
 కైక్కు పెరియాఢ్వారైయుమ్, విళక్కుక్కు నప్పిన్నై వీరాట్టియై
 యుమ్, కొడిక్కు పెరియ తిరువడియైయుమ్, మేల్ కట్టిక్కు అత్తవా
 శడైయుమ్ కొఱ్ఱుళ్ళోశెన్టాక. వితానత్తుక్కు తిరువవతరి త్తవఱ్ఱు పుణ్ణతై
 యిట్టు క్కవిత్తుక్కొణ్ణుపోన్ద తిరువనన్దాఢ్వారై కొడాతోఱీవానన్నై
 న్నిల్ ; ఎల్లరైయుమ్ పోకచ్చొన్నాల్ము తనై యొఱియ ఓరడి

మాయ, అత్తార ఫలితతై వ్యావర్త్యపూర్వక మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (మరుఱున్దిలే
 ఇత్యాది). మఱ్ఱ-పాతుచ్చావడి. శ్రీపాచ్చరాత్రక్రియాపాదే పాడకాధ్యాయే(౩) “జా
 మ్మనస్తఱ్ఱుళితైతు భరీతాడనతత్పరమ్” ఇతిస్థితం వచనమత్రానుసంధేయమ్.

“అలినిరైయాయ” ఎఱ్ఱు సమ్పాధిత్తకుక్కు ప్రసక్తిమథేన. తాత్పర్యము
 రుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఎఱ్ఱివల్ మైయ పేక్షిక్కవిత్యాది). “అలినిరైయాయ” ఎఱ్ఱు -
 వడమెరుణ్ణోయిలుడైయనైక్కుఱిత్తు ఇవర్కళ అపేక్షిత్తపోతు, కృష్ణావతారత్తిర్
 పతైయైక్కొఱ్ఱుళ్ళశెన్టమ్ నప్పిన్నైయైక్కొఱ్ఱుళ్ళశెన్టమ్ శొన్నతు, నాయచ్చియా
 రుడైయ భావనాప్రకర్షతాలే అతీతకాలత్తిలుళుకు వర్తమానకాలత్తోడొత్తుత్తోన్
 ముకైయాలే శేరుమెఱ్ఱు కణ్ణుకొళ్ళతు. (ఓరడియడమాట్టాతవన్) ఎఱ్ఱు - అవతాక

యిడమాట్టాతన నాకై చూలే అత్తవాళత్తైక్కొడుత్తాక; (౧) * పెరుమానరై యిల్ వీతకవణ్ణవాడై కొణ్ణితే వాట్టమ్ తణియ చొల్లిల్లు.

ఓరొస్తు పోరాతు, ఇప్పడి యిరుప్పన పలవేణుమెన్న; ఇల్లాతత్తై త్తేడప్పోమోవెన్న; ఉనక్కు అరియతుణ్ణోవెన్న; ఎనక్కెళియతా యున్దతోవెన్న; (ఆలినిలై యాయ్) శిఠియతొరు వడివైక్కొణ్ణు సర్వలోకత్తైయుమ్ శిఠువయిల్లీలేవైత్తు పుననాయిరుప్పతొరు ఆలన్దళిలే కణ్ణళర్న్ద ఉనక్కు ముడియాతతుణ్ణో? లోకత్తిల్ ఇల్లాతతుమ్ ఎగ్గళుక్కాక ఉణ్ణాక్కవలై యెన్ఱు కరుత్తు.

(అరుళ్) వేణ్ణాతొట్టియిల్ శెయ్యులావతిలై, శక్తియిల్లామై యిలై; ఇత్తలైయిల్ పేర్లుక్కెల్లామ్ పేతు అవక్ ప్రసాదమెన్ఱై. “మూలేమణివణ్ణా” ఎన్నిటవిత్రాల్ (౨) “మామ్” ఎన్నిటవిడత్తిల్ సాలభ్యత్తై చొల్లిల్లు; “ఆలినిలై యాయ్” ఎన్నిట విశేషణత్తాల్ (౩) “అహమ్” ఎన్నిటవిడత్తిల్ సహాయాన్తర నిరపేక్షమాన ఉపాయ నైరపేక్ష్యమ్ శొల్లిల్లు. ఇప్పట్టిల్ శొల్లుకిఱతు (౩) “నిరజ్ఞనః పరమం సామ్యముపైతి” ఎన్నిట శ్రుత్యర్మ్. ... ౨౬.

త్తిలుముట్టుడ, (౪) “నచ సీతా త్వయా హీనా నచాహమపి రాఘవ” ఎన్ఱుమ్, (౫) “అహం సర్వం కరిష్యామి జాగ్రత స్వప్నతశ్చ తే” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకైయాలే-సర్వజేజ సర్వకాల సర్వావస్థాకళిలుమ్ తనైప్పిరియమాట్టాతవనెన్ఱై. అత్తన్దవిష్ట మాకైయాలే కొడుత్తానెన్ఱు పరిహారాన్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పెరుమానిత్యాది).

“శక్త్యర్మ్” ఎన్ఱు బహువచనమిరుక్కయారే, “పపై” ఇత్యాద్యేక వచనమ్ సమప్తివాచక మెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పల్లీ యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఓరొన్ఱి త్యాది).

(౧) నా-తి-౧౩-౧.

(౨) గీ-౧౮-౬౬.

(౩) ము-ఉ, ౩-౧- “యదాపశ్యః పశ్యతే దక్షవర్ణం కర్తారమీశం పురుషం

బ్రహ్మయోనిమ్ తదావిద్వాన్ పుణ్యపాపే విభూయ నిరజ్ఞనః పరమంసామ్యముపైతి”.

(౪) రా-అయో-౫౩-౩౧.

(౫) రా-అయో-౩౧-౨౫.

శిన్న అపమ్బడమ్.

ఇరుపాతామ్బట్టు. (మారే) అటుతియిడుకిఱవిడత్తిలే (౧) “నారాయణనే” ఎన్ఱు శొల్లివైన్ఱు అపేక్షీక్కిఱవిడత్తిలే “మారే” ఎన్ఱానెన్ఱెన్నిర్, (మున్ఱునారాయణనిత్యాది). “మారే” ఎన్ఱు వాత్సల్యమ్ శొల్లుకిఱతు, అన్ఱిక్కే, వ్యామోహమాకవుమామ్, అన్ఱిక్కే, సర్వాశక్య మెన్నవుమామ్. అతుక్కు సూచిక్మ్ (అపరిచ్ఛేద్యమాన) ఎన్ఱతు. (మేన్ఱైయుమ్) ఎన్ఱైయారే వాత్సల్యముమ్ బహుప్రీహి సమాసత్తారే సిద్ధమ్. మాలాకైక్కు హేతువెన్ఱెన్న వరుళిచ్చెయ్క తార్ (ఇవర్కళిత్యాది). మాలుడైయవనెన్నామల్ “మారే” ఎన్ఱు నిరూపిక్కైయారే (పెరుమ్ పి త్తర్) ఎన్ఱిఱతు.

“మణివణ్ణా” ఎన్ఱతుక్కు నాలు తాత్పర్యమ్ - సౌభ్యమాతర్, వ్యామోహాదిగుణ ప్రకాశమాతర్, వశిష్ఠకాతర్, పెన్ఱికుడైయ వ్యామోహత్తుక్కు నిదానమాతర్. “మారే” ఎన్ఱు తుక్కు పెరుమైయై వివక్షిత్తు, *మణియినుడైయ సౌభ్యత్తైయుమ్ ప్రకాశత్తైయుమ్మగ్గి వరుళిచ్చెయ్కతార్ (అపరిచ్ఛేద్యనాయిత్యాది వాక్యద్వయత్తారే). “మారే” ఎన్ఱతు మాలుడైయక్కు-మవనెన్ఱు పారుళాక్కియరుళిచ్చెయ్కతార్ (పెన్ఱిళోపిచ్చుక్కిత్యాది). (మాలాయప్పిఱన్ఱ) ఎన్ఱతు - కృష్ణనాయ్ ప్పిఱన్ఱ ఎన్ఱపడి. మార - కఱుప్ప. ఇవిడత్తిర్ వేణ్ఱువతు “మారేశయ్యమ్మణాళనై” ఎన్ఱమాత్రిమ్.

(అగ్గి) కృష్ణత్. (అగ్గమ్) ఎన్ఱతు - తత్సంశ్లేషోపయుక్తమాన ఉపకరణద్వైతపడి. అతావను - నోన్ఱు. (అగ్గి కైప్పటిరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్ అగ్గమ్ కైవిడాత్తోక్కితార్కళో) ఎన్ఱతు - సాధ్యమ్ కైప్పటిరుక్కువుమ్ సాధనమ్ కైవిడాత్తోక్కితార్కళెన్ఱు కరున్ఱు.

(ప్రసిద్ధమాయరున్ఱతోవెన్న) ఎన్ఱతుక్కు - అప్రసిద్ధమాయరున్ఱతెన్ఱపడి.

(అనైక్కుప్పాడువారైప్పోలే) ఎన్ఱతు - అనై మత్తిత్తిరుక్కుయారే పాట్టుక్కుళాతెన్ఱపడి. అనైక్కుప్ప - చతురంగమాయ్ అవగ్గిలే తువక్కుణ్ఱిరుప్పార్కళెన్ఱమామ్. “అనైక్కుప్పాడువారైప్పోలే - తట్టి ఎఱుప్పక్కితార్కళో” ఎన్ఱస్యయిప్పతు. అవయవన్ఱో భోగ్యమెన్ఱతుక్కు ప్రమాణమ్ (మధురేత్యాది). ఇత్తై

వివరిక్కితాత్ మేలే (ఉల్లల్ వడివు కణ్ణుక్కు భోగ్యమానవోపాలి) ఎన్ఱు. అన్యపర నాయుక్కిఱవణ్ కేట్టుమోవెన్న, పేచ్చినినిమైయాలే కేట్టుమెన్ఱితార్ (మధురా మధురాలాపా ఇత్యాది) ఎన్ఱుమామ్. అన్ఱియే, ఇన్ఱళోకత్తై “కాలత్తై” ఎన్ఱిఱపదత్తినవతారికైయోడే కూట్టవుమామ్.

“నడుబ్బ” ఎన్ఱతు భయత్తై చొల్లుకొణతన్ఱు, ఎల్లారుమ్కేట్టు అనన్ఱతాలే హుడుపడున్బుడి యెన్ఱపడి. మురలుకై - శబ్దకై. శబ్దధ్వని ధారకమాయరుక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (పూన్దోళ్ తిరుముకత్తిత్యాది). అన్న - ఒత్త. “పోయ్పాడు” ఎన్ఱతుక్కిరణ్ణుపారుళో, పోడెన్ఱు-ఇడమాయ్, పోయెన్ఱు-మివతియాయ్, మికవుమిడముడైత్తానవెన్నుతల్. అన్ఱిక్కే, పోయ్పాడెన్ఱు-కీర్తియాయ్, క్కీర్తియెయ్మడైత్తాన వెన్నుతల్.

“కాల” ఎన్ఱతుమ్ “పెరుమ్” ఎన్ఱతుమ్ పెరుమైయాయ్ “కాలపెరుమ్” ఎన్ఱు మీమిత్తైచొల్లాలే మికవుమ్ పెరియపత్తైయెన్ఱపడి. (మన్ఱిలే) ఎన్ఱతు-మీమిత్తైచొల్లాలే విక్రమార్థమాక త్తిరళాకప్పలర్ కూడియరుక్కుమిడమ్. అవరోకళో కేట్టుమ్బుడి భ్వనికై యెన్ఱపడి. “మహాస్వనై” ఎన్ఱిఱ పదమిట్టలైక్కు-వేణువను.

(కణ్ణ) పూషిక్క. (అత్తవాళమ్) ఉత్తరీయమ్. తిరువనన్దాభ్యాన్ తన్నై ప్పిరిఱమాట్టా మైయాలే ఇత్తై కొడుత్తానెన్నుతల్; అవరోకళుక్కపేక్షితమాత్తయాలే కొడుత్తానెన్నుతల్. ఇతు అపేక్షితమాయరుక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (పెరుమానరైయిలిత్యాది). మన్ఱుణ్ణాన పుడైవైయాకాతో, ఇవరోకళుక్కు అత్తవాళమ్ ఎన్ఱిఱ నిర్బన్ధమెన్నెన్న (పెరుమానరైయిలిత్యాది) ఎన్నవుమామ్. నన్ఱి! ఎన్ఱిపిరాట్టియై కొడుక్కలాలామోవెన్న, అవకుక్కు విధేయరాయ్, సదృశకళాకైయాలమ్, మాతృత్వ ప్రయుక్తమాన పురుషకారభావత్తై ప్పన్ఱువుమ్ కొడుక్కువెన్నె.

ఇప్పట్టార్, శ్రీపాంజ్ఞనస్యమ్ తొడక్కమానవన్ఱై ఎల్లార్కుమ్ కొడుక్కుమాలే, “నిరన్జనః పరమం సామగ్నమ్” ఎన్ఱిఱ శ్రుతర్థమ్ కొల్లుకొణతెన్ఱితార్ (నిరన్జనః) ఎన్ఱు. ౨౬.

౨౨-పా, కూడారై వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి, ౨౦౧

అవ.—— ఇరుప త్తేథ్రామ్బాట్టు. నోద్రోద్రాల్ అవన్బక్కల్ పెఱు క్కడన పేఱు శొల్లుకిఱార్ కళి.

మూ.—— కూడారై వెల్లుమ్ శీర్ కోవిన్దా వున్దనై ౨
 ప్పాడి ప్పత్తై కొణ్ణి యామ్ పెఱు శమ్మానమ్
 నాడు పుకట్టుమ్ పరిశినాల్ నన్దాక
 చ్చూడకమే తోళ్ మ్మళై యే తోడే శెవిప్పువే
 పాడకమేయెన్దనై య పల్ కలనుమ్ యామణియామ్
 ఆడై యుడుప్పో మతణిసిన్నే పాత్తోఱు
 మూడ నెయ్ పెయ్ తు ముట్టజ్జై వట్టివార
 కూడియిరున్దు కుళిర్ న్దేలోరెమ్బావాయ్. ౨౨.

వ్యా.—— (కూడారై వెల్లుమ్) ఆన్దనై యుమ్ పాక్ త్తాల్
 (౧) “ ననమేయమ్ ” ఎన్బారై వెల్లుమి త్తనై. అవర్ కళై వెల్లుమా
 పోలే కూడినార్ కుత్తా తోఱుమి త్తనై. (శీర్) ఎల్లారై యుమ్

పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఇరుప త్తేథ్రామ్బాట్టు, ఎమ్మెరుమానోట్టై సంక్లేషత్తుక్కాక త్తజ్జకుమ్
 పేల్లుమ్ భూషణాదిక శెల్లుమ్ ఉద్దేశ్యమాక త్తోగ్గొమ్మెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పన్ద్రే యరుళి
 చెయ్ కిఱార్ (నోద్రోద్రాలిత్వాది). నోద్రోద్రాల్ - నోస్సెన్ద వ్యాజత్తాల్.

కూడారై వెల్లుమతాన, శీరై - కల్యాణగుణత్తై యుడైయవనెన్దు శబ్దార్ మ తిరు
 వుళ్ళమ్ పన్ద్రే, తాత్పర్యమరుళి చెయ్ కిఱార్ (ఆన్దనై యుమిత్వాది). “ కూడారై
 వెల్లుమ్ ” ఎన్నువత్తాల్ - కూడుసువర్ కు త్తోఱుమ్మెన్దు ఫలిత్త తాత్పర్యత్తైయరుళి
 చెయ్ కిఱార్ (అవర్ కళై యిత్వాది). (తోఱుమి త్తనై) - ఎన్దతు - శీలాదిగుణబ్బళారే
 అనుకూలరై వన్దు తాణ తోగ్గొమ్మెన్దు పడి. కూడాతారై కార్యాదికళాలుమ్,
 కూడినారై శీలాదికళాలుమ్ వెల్లుమ్ ప్రకారత్తై ప్రతీక గ్రహణ పూర్వకమ్ ఉపపాదిక్కి
 ఱార్ (ఎల్లారై యు మిత్వాది వాక్యచతుష్టయత్తారే). అమ్బారే తోఱ్ఱిక్కాయుమ్

(౧) రా.య. ౩౬-౧౧-౨౪౦ -వతు-పుట త్తిల్.

నేల్లువతు గుణత్తాలే. (౧) “ చచాల చాపచ్చ ముమోచ వీరః ”
ఎన్దు - విట్టిడి త్తవడియై కాట్టి విరోధికల్ త్తోట్టిక్కుమ్ ; అనుకూ
లరై అభికాలుమ్ నీరై యాలుమ్ తోట్టిక్కుమ్; సర్వజ్ఞరై (౨) “ ఎత్తి
అమ్ ” ఎన్నప్పణ్ణుమ్ గుణమితే. అమ్బువాయ్ మరున్దూట్టి త్తీర్క్క
లామ్; నీర్కొన్దూప్పోలే ఇతుక్కు ప్పరిహారమిరై. (కోవిందా) కూడు
వోమల్లోమెన్నుమ్ అభిసన్దియిల్లాతమాత్ర త్తిలే రక్షి త్తపడి.

(ఉన్దనైచ్చాడి) (౩) “ హిరణ్యాయనమః ” ఎన్దై తవిర్న్దు,
వకు త్త ఉన్నుడై యపేరై స్వయంప్రయోజనమాక చొల్లప్పెలువతే!
ఎన్దై. గోపీజనవల్లభ నానవునైచ్చాడుకైయే ఎజ్జళుక్కు ప్రయోజనమ్
పోగుమెన్నవుమామ్. (పత్తెకొణ్డు) ప్రాప్యత్తిల్ ప్రాపకవ్యవహారమ్.

గుణత్తాలే తోట్టిక్కుయుమ్ తుల్యమామోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అమ్బువా
యిత్తాళిది). దాహార్తనానవక తీర్థపానమ్ పణ్ణుమ్మోతు సాత్తిక్కసాత్తిక్క పానమ్
సర్వతే ఆర్తియాలే అధికమాక ప్పానమ్పణ్ణ అత్తాలే బాదైవందార్ అతుక్కుమ్,
చున్ద్రమిడ్డెలు ధారకమానగుణజ్ఞరై యభినివేకత్తాలే యనుభవిత్కైయార్ వన్ద
కూడు సాత్తిక్కమ్ పరిహారమిరై యెన్దు కరుత్తు. * కోపదత్తాలే హితాహితజ్ఞాన
విజ్ఞాని గోగ్రహ్ణయార్ అతుక్కు తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కితార్ (కూడ వో
మల్లోమిత్తాళిది).

“ ఉన్దనైచ్చ ” ఎన్ద విత్తిల్, “ తనైచ్చ ” ఎన్దత్తాలే తోగ్రహ్ణ తానానతవై
వక్తుర్ శిష్యులగున్దు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (హిరణ్యయైత్తాళిది).
“ కోవిందా ” ఎన్ద పున్దై క్కటాక్షిన్దు, “ ఉన్దనైచ్చ ” ఎన్ద తుక్కు తాత్పర్యమరుళి
చ్చెయ్కితార్ (గోపీజనేత్తాళిది). (ప్రాప్యత్తిల్) తజ్జళుక్కుదేక్షమాన కైబ్బర్య
నిగి. (ప్రాపక వ్యవహారమ్) ఎన్ద తు-నోన్దుక్కుజ్జమా కైయార్ ప్రాపకవాచకమాన

(౧) కామయ్య-౧౩౯౪, “ మోవప్రపాతాశనిసన్నిపాతాన్నచుతుళే
శాశనచాలరాజా । సరామబాణాభిహతోభృతార్తచ్చచాలచాపచ్చముమోచవీరః ”

ఊరుక్కు “పత్తై” ఎన్నిటతు; తల్లభుక్కు స్రాప్యమ్. (యామ్ పెలు శమ్మానమ్) తోలిల్ మాల్లెయై వాణ్ణియిడుకై ఇవర్ కళుక్కు పెత్తా ప్పేతేనై. (౧) “పతిసమ్మానితా సీతా” ఎన్ఱు - “పెరుమాళ్, తోలిల్ మాలైయై వాణ్ణియిట్టార్” ఎన్ఱు అథ్వాకా పణిక్కుమ్; న్నిభట్టరుమ్ పణి క్కుమ్. అనాదికాలమ్ ఎల్లారుమ్ పట్ట పరిభవమ్ నుఱుక్కుమ్మడి కొణ్ణాడుకై.

(నాడు ఇత్యాది) ఒరువకా కొడుక్కుమ్మడియే! శిలర్ పెలుమ్మడియే! ఎన్ఱు నాట్టార్ కొణ్ణాడవేణుమ్. (నన్ఱాక) (౨) “ప్రదేహీ నుభ

“పత్తై” ఎన్నిట శబ్దప్రయోగ మెన్ఱై. ఇతుక్కు మేఱ్వుడ తల్లభుక్కు ప్పేటిల్లా మై యార్ తిరుతోళ్ మాలైయిడుకైయే శమ్మాన మెన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తోలిలిత్యాదివాక్యద్వయత్రాతే). శమ్మాన మెన్ఱు - కొణ్ణాడుకైయాయ్, అర్థాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అనాదియిత్యాది).

నాడు పుక్కుమ్ పరిశినాల్ - నాట్టార్ కొణ్ణాడుమ్ ప్రకారత్రాతే యెన్ఱు శబ్దాథి మాయ్, తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఒరువనిత్యాది). నన్ఱైయవతు - శృన్ఱనుమ్ నప్పిన్ఱై యుమ్ కూడఱున్ఱు పూట్టుకైయెన్ఱు వివక్షిత్తు, దృష్టాన్త పూర్వకమ్ వివరిక్కి ఱార్ (ప్రదేహీయిత్యాది). నన్ఱైయవతు - శృన్ఱన్ సన్నిధియిలై తా సేపూణ్ణిరుక్కై

(౧) రా-అయో-౧౩-౧౯, “ధ్రువమదై వ్రవ మాం రాజా యావరాశ్యేఽభి షేత్యుతి | హన్త శీఘ్రమితో గత్వా ద్రక్ష్యామి చ మహీపతిమ్ || ససా త్వం పరివారేణ సుఖమాస్వ రమస్వ చ | పతిసమ్మానితా సీతా భర్తారమపి తేక్షణా || ఆద్యారమనువ వ్రాజ ముక్తశాన్త్యభిదధ్యుషీ.” - (౨) రా-యో-౧౩-౧౭, “అవముచ్చాత్త నః కణ్ఠాద్ధారం జనక న్దినీ | అవైత్తత హరీన్ సర్వాన్ భర్తారచ్చ ముహుర్ముహుః || తామి న్నితక్ష్య స్స మ్పేత్త్య బభాషే జనకాత్తబామ్ || ప్రదేహీ సుభగే హరం యస్య తుష్టానీ భామిని || పౌరుషం విక్రమా బుద్ధి ర్భిన్నే తాని నిత్యశః || దదౌ సా వాయు పుత్త్రాయ తం హరమసీ తేక్షణా || హనుమాన్తే న హరేణ గుహ్యే వానరర్షభః || చన్ద్రాగ్ం కుచయగారేణ శ్వేతాశ్రణే యథా-చలః ||”

న్య అత్రపక్షిర్గభితేవ. తోలిల్ మాలైయై వాణ్ణియిట్టు త్తిరునడిన్ఱై ప్పిణిత్తార్ ఎన్ఱు భట్టర్ ఇతి స్యాత్

గే హారం యస్యతుష్టాసిభామిని" ఎన్ఱు - ఇన్ద్రక వరక్కాట్టినహారత్తై
పెరుమాళుమ్ పిరాట్టియుజ్గాడవిరున్దు తిరువడిక్కు ప్పుట్టినాప్పలే
పూణవేణుమ్. (౧) "తంబ్రహ్మలక్కారేణాలజ్కుర్వన్తి" ఎన్ఱు శిలరై
యిట్ట ఓప్పికై యన్ఱికే, తానుమ్ పిరాట్టియుజ్గాడ విరున్దు ఓప్పిత్ర
తన్నేన్ద్రమ్. ఆభరణజైప్పుణ్ణు అవళ వరవు పార్ త్తిరాత్తోట్తై
ఎన్ఱుమామ్.

(శూడకమే) ప్రథమత్తిలే స్పర్శిక్కుమ్ కైక్కిడుమ్ ఆభర
ణమ్. పరమప్రణయి యాకైయాలే తళతలైయిలే వైత్తుక్కొళ్ళుమ్
కై. (౧) "అడిచ్చియోమతలై మిళై నీయణియాయ్" ఎన్ఱు, ఇవర్క
ళుక్కు అవళ శొల్లుమాపోలే శొల్లి మార్విలుమ్ తలైయిలుమ్
వైత్తుక్కొళ్ళుమ్ కైక్కు ఇడుమ్ శూడకమ్. (తోళ్వళై) అన్దన్దర్వ
త్తాలే యణైక్కవేణ్ణుమ్ తోళ్ళుక్కిడుమ్ ఆభరణమ్. (తోడే)
(౩) " పొన్ద్రోడుపెయ్తు " ఎన్ఱు - పణ్ణే తోడిట్టాలుమ్ అవనిట్టా
ప్పోలేయిరాతిణే. (శెవిప్పువే) (౪) "ప్రియావతంస" ఇత్యాదియి

యెన్ఱువివక్షిత్తు వ్యావర్త్యపూర్వకమ్ రాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్కీతార్ (ఆభరణజై
యిత్యాది).

"శూడకమ్" ఎన్ఱు - మున్దైచ్చరియాయ్, అత్తై ధరిక్కవేణు మెన్ఱుకు
పేతువరుళిచ్చెయ్కీతార్ (అడిచ్చియోమిత్యాది).

(౧) కావీతణోపనిషది "తం పచ్చితాన్యస్సరసాం ప్రతిధావన్తి, శతం
మాలాహస్తాః, శతవజ్జనహస్తాః, శతచూర్ణహస్తాః, శతంవాసోహస్తాః, శతం
భూసాహస్తాః, తం బ్రహ్మ లక్కారేణాలజ్కుర్వన్తి, సబ్రహ్మ లక్కారేణాల
జ్కుర్వతో బ్రహ్మవిద్వాన్, బ్రహ్మేవాభ్యుపైతి."

(౨) తి-నాయ్-౧౦-౩-౬.

(౩) పెరి-తిరు-౩-౩-౬.

(౨) స్తో-ర-౩౩ - "చకానీతం జ్యాకిణకర్కైళ్ళుళైళ్ళురుప్పి రాజాను
విలమ్పిళి ద్దుళై|| ప్రియావతం సోత్పల కర్ణభూషణ శ్లధాలకొబన్దవిమర్దశంసిళిః,"

తొల్లకిఱపడియే అణై త్త తిరుక్కైయిలే యుఱుత్తుమ్ ఆభరణజ్జో
పోలన్దిక్కే, అణై త్తవన న్తరమ్ ఆఘ్రాణత్తుక్కు విషయమాన ఇడమ్.
(పాడకమ్) అణై త్తాల్ తోన్ ద్దుప్పిడిక్కుమ్ కాలుక్కిదుమ్ ఆభర
ణమ్. (ఎన్టనైయ పల్కలక) పరుప్పరు త్తన శిలశొన్నోమి త్తనై,
నీ యఱియునువై యెల్లామెన్గై. (౧) * పలపలవేయాపరణమితే.

(యామ్ అణివోమ్) వ్యతిరేక త్తిల్ (-౨), “మలరిట్టునామ్ ముడియోమ్”
ఎన్టవర్కళ్ “పూణోమ్” ఎన్ఱిఱార్కళ్. అవనుక్కు ఇవర్కళ్ అను
మతియై ప్పణ్ణుకై యే యమైయుమెన్గై.

(ఆడై యుడుప్పోమ్) పణ్ణు ఉడార్కళ్ వేన్నిల్; అవనుడు త్తతు
ఉడతతు ఉడై యన్టెన్టితే యిరుప్పతు. అవణ తిరుప్పరియట్టమ్ ఇవర్
కళ్లై యిలేయామ్బడి కూఱైమాఱవేణు మెన్ఱుమామ్. నోనై ముడి
క్కైయాలే నల్లపరియట్టమ్ ఉడుక్కవెన్ఱుమామ్. (3) “ఉడుత్తుక్కు
త్తెన్ద” ఎన్నువవర్కళ్ళితే, స్వేదగన్ధయుక్తమాయ్ అవనుడుత్తుముళిన్ద
ఆడై యెన్ఱువుమామ్. (అతకావినైయిత్తాది) అతుక్కుమేలే పాల్
ళోఱు నూడుమ్బడియాక నేయ్ పేయ్తు. ఇత్తాల్ - భగవత్సమ్బన్ద
ముళ్ళ తిరువాయ్ప్పాడియిల్ సమృద్ధియెల్లామ్ ప్రియమాయిరుక్కిఱ
పడి. (ముళ్ళిజై వట్టిపార) నమ్మితిరువల్లుతివళనాడుదాసర్, “నేయ్
పడాతో” ఎన్న, “కృష్ణసన్నిధియాలే తృప్తైకళా యిరుక్కిఱవర్క

(అణై త్త తిరుక్కైయిలే) ఎన్టతు - అణైత్తు ఉపధానమాక కొడుత్త తిరు
క్కైయిలే యెన్టపడి. “పల్కలనుమ్ తరవేణుమ్” ఎన్న వేణ్ణియిరుక్క, “అణి
వోమ్” ఎన్టతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (వ్యతిరేక త్తిలిత్తాది వాక్యద్వయ
త్తాలే). (అనుమతియై ప్పణ్ణుకై యేయమైయుమ్) అవణ కొడుక్కై క్కాన్ఱుకరుత్తు.

(ఎన్నువవర్కళ్ళితే) ఎన్టవన న్తరమ్ “ఆకైయాలే” ఎన్ట శేషమ్. (నెయ్ ప
డాతో వేన్న) ఎన్టతు - ముళ్ళిజైయిల్ తానే వట్టికైయి త్తనైపోక్కి వాయిల్ పుకా
తోవెన్న వెన్టపడి.

కుక్కు శోఱు వాయిల్ తొళ్ళిలన్తో నెయ్ వాయిల్ తొళ్ళువతు " ఎన్ఱు భట్టరదళిచ్చెయ్ తార్. వ్యతిరేక త్తిల్ (౧) " నెయ్యుణ్ణోమ్ పాలు ణ్ణోమ్ " ఎన్ఱు శొన్న వర్కళో ఇన్ఱు అశైప్పడుకితార్కళో

(కూడియిరున్ఱు) విరిన్ఱుపట్టకేశమ్ తీర కూడి త్తొట్టుక్కొణ్డి దుక్కయే ప్రయోజనమ్; భుజిక్కై ప్రయోజనమన్ఱు. (కుళిరన్ఱు) విరిన్ఱు కిమర్ పిళన్ద నెణ్ణుకళో కుళిరుమ్బడి. నమ్మెరుమాళో "తిరునాళో" ఎన్ఱు ఒరుపేరైయిట్టు శ్రీపైష్ఠవర్కళై త్తిరట్టి క్కాణుమాపోలే, (౨) " అహమన్న మహమన్నమ్ - అహమన్నాదరి " ఎన్ఱు ఒరువర్క్కొరు వర్ భోగ్యమామితే.

(౩) " సోఽశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ సహబ్రహ్మణా విపశ్చితా " ఎన్ఱిఱ శ్రుత్యర్థమ్ ఇప్పట్టిట్చిల్లుకిఱతు. ౨౨.

కృష్ణకోడే కూడియిరున్ఱు ప్రయోజనమెన్నుమకుక్కు, ఇవర్కళోడే కూడుకై అవసుక్కు స్వయమ్ప్రయోజనమానాపోలే ఇవర్కళుక్కుమ్ అవనోడు కూడుకై పరమప్రయోజనమెన్నుమర్థతై దృష్టాన్తముళేన వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నమ్మెరుమాళిత్యాది). ఇవన్ఱర్థుక్కు సువాదమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అహమన్నమిత్యాది). అహమన్న మెన్ఱు - బ్రహ్మత్తుక్కు త్తాక భోగ్యమెన్ఱపడి. అహమన్నాదరి-నాకా బ్రహ్మమాకిఱ భోగ్యతై భుజిక్కిఱవనెన్ఱు ముక్తమడైయ అనుసన్ధానమిరుక్కిఱపడి.

ఇప్పట్టిల్ కృష్ణకోడే కూడు శోలుములలాన ఇప్పజ్జళై భుజిక్కైయై చ్చిల్లుకైయాలే ఇతుక్కు సువాదమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సోఽశ్నుతే ఇత్యాది). కామాన్ ఎన్ఱు - ఇప్పజ్జళై యెన్ఱపడి.

(౧) (౨) తై-భృ- "ఏతిత్సామగాయన్నాస్తే, హా ౩ వు హా ౩ వు హా ౩ వు, అహమన్న మహమన్న మహమన్నమ్, అహమన్నాదో ౩ హామన్నాదో ౩ హ మన్నాదరి." (౩) తై-భృ- "బ్రహ్మవిదాపోతిపరమ్, తదేషాభ్యుక్తౌ, సత్యం జ్ఞాన మనన్తం బ్రహ్మ, తా వేద సహితం గుహాయాం పరమేవోదయన్, సోఽశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ సహ, బ్రహ్మణా విపశ్చితా"

[కూడారై యిత్యాది, పాడిప్పత్తైకొణ్ణయమ్ శమ్మానమ్ పెఱక్కడవోమ్; నాడుపుకట్టుమ్ ఇత్యాది, యామణివోమ్; అడైయుడుప్పోమ్, అతకాపిన్నేనయ్ శోఱుమాడప్పేయ్తు ముట్టజ్జేవర్తివారప్పొత్పొణ్ణక్కడవోమ్; ఇప్పడియున్నోడు కూడి యిరుక్క క్కడవోమ్] ఎన్ఱన్వయమ్. “కూడకమ్” ఇత్యాదియిల్ ఏకారమ్ అన్వయమ్. ౨౭.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఇరుపత్తేట్రామ్బట్టు. (కూడారై) “కూడారైపెల్లుమ్” ఎన్ఱేయారే, తత్ప్రతి కోటియక, కూడినార్కు త్తాకతోఱుమ్మెన్ఱపడి. గుణజ్ఞో అనుకూల ప్రతికూల విభాగముల త్తోత్పొక్కుమ్ స్వభావతై ప్పల్లెల్ త్తాత్పర్యమ్ (ఎల్లారైయు మిత్యాది). గుణజ్ఞో అనుకూలరై ఈడు పడుత్తుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (సర్వజ్ఞరై యిత్యాది). శత్రుక్కుళుక్కుప్పోలే గుణమునుకూలర్కు బాధకమన్ఱే యెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అమ్మవాయిత్యాది). అతావతు-అమ్మక్కు బాధకత్వమే స్వరూప మ్మాయారే తప్పలామ్ (౧) “కింకుర్తః” ఎన్నమాపోలే ధారకమే బాధకమా నారే, తప్పవిరకిరై యెన్ఱపడి. గోవిన్దనెన్ఱతు - ప్రాప్తశేషి యెన్నుతల్, గోపీజన వల్లభ నెన్నుతల్.

(హిరణ్యయ) హిరణ్యక్ పారుట్టు. ఇతు ప్రహ్లాదరై క్కటాక్షిత్తు చొప్పన్ఱతు. ఉన్నై ఎన్నారే “ఉన్ఱనై” ఎన్ఱతుక్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్-ప్రాప్తశేషి యానఉన్నై యెన్నుతల్, గోపీజనవల్లభ వాన ఉన్నై యెన్నుతల్. శమ్మానమ్-మాలెకొడుత్తల్, తాన్కొణ్ణాడుత్తల్. శమ్మానమెన్ఱల్ తోళిల్ మాలెయిడుత్త యెన్ఱు కొల్లుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (పతిసమ్మానితేత్యాది). క్కీర్వాక్యతై వివ రిక్కితార్ (ఊరుక్కుప్పత్తై యెన్ఱిఱుతు, తల్లకుక్కు ప్రాప్తమ్) ఎన్ఱు; అతావతు- మత్తైత్తు చొప్పిఱుకిఱవారై.

పరిశు - కొడైయారే, ప్రకారమారే. నన్ఱాక-ఇరువరుమ్ పూట్టిప్పున్ఱె న్నుతల్, అవన్ సన్నిధియిలే తాజ్ఞో పూన్ఱెన్నుతల్, ఇవిరణ్ణైయు మరుళిచ్చెయ్కి తార్ (ప్రదేహి యిత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే). నన్ఱాక ప్పక్కటుమ్మడి యెన్ఱు శబ్దార్థ మొకపుమామ్. పుకడ్డిఱుతు - కృష్ణనైయారే, తల్లకై యారే.

అవ. — ఇరుప తైట్టామ్బాట్టు, ముతలాపాట్టిల్ “నారాయణనే నమక్కే పత్తై తరువాళా” ఎన్ఱు నజ్జి హేణ శొన్న ప్రాప్య ప్రాపకజ్జళై,

కూడకమ్ - మున్దైవళై. (పరుప్పరుత్తన) స్థూలమాన. (పూణోమ్) ఎన్ఱైక్కు అవళా పూట్టు మోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవర్కకుక్క వనిత్యాది). అతావతు-ప్రణయిత్వత్తిరేయాతల్, స్వరూపత్తిరేయాతల్ నోక్కు.

“ఆడైయడుప్పోమ్” ఎన్ఱతుక్కు నాలుతాళ్వర్యమ్ - (అవనుడుత్తుముశిన్ద ఆడై) ఎన్ఱతు - రాజాక్కళుక్కు ఇరప్పై పీడిత్తు కొండుక్కు-మవర్కళ వాక్కొకకేణ్ణి త్తజ్జళ రైయిరేయడుత్తిరున్ద యోగ్యమామ్మడి పణ్ణి కొండుప్పార్కళ; అప్పడియే ఈశ్వరన్ ఆశ్రితర్కు కొండుక్కు మెన్ఱపడి. పెయ్కై - కొడుక్కు.

“కూడియరున్ద” ఎన్ఱ విడత్తిల్ కూడత్తోట్టుకొండ్డిరుక్కైయే ప్రయోజన మెన్ఱ అతుక్కు క్కరుత్తు. “పుత్రేణ సహ ఓదనం భుక్త్యై” ఎన్ఱు మాపోలే భోక్తృసా హచర్యమ్ శొల్లుకీతతు. అనుభవిక్కై ప్రయోజనమాక ఇరుక్కు కూడ త్తోట్టు కొండ్డిరుక్కై ప్రయోజన మెన్ఱపడి యెన్నెన్ద; (నమ్మెరుమాళిత్యాది). అతావతు-సోస్పెన్దరు వ్యాజత్తైయిట్టు పెన్ఱళుమ్ తానుమ్ కూడియరుక్కైయెన్ఱపడి. తజ్జ కుక్కవనన్ఱో భోగ్యమ్, తాజ్జళుమవనుక్కు భోగ్యమా పీన్ఱైయెన్ద వరుళిచ్చెయ్కి తార్ (అనామన్న మిత్యాది).

[కూడకమే లోశ్వళైయే లోజే శివిప్పువే పాడకమే యెన్ఱనైయ పర్ కలనుమ్ యామణివోమ్ ఆడైయడుప్పోమ్ అతన్నిన్నే “పాల్ శోలు మూడనైయ పెయ్తు మున్దై వర్ణివార క్కుడియరున్ద కుళిరుమ్మడియుళోమ్, ఇతు - కూడారై పెల్లుమ్కీర్ శోవిన్దా ఉన్ఱనై ప్పాడి ప్పత్తైకొణ్ణు నన్ఱాక నాడుపుకమ్మడి యామ్ పెలు శమ్మానమ్] ఎన్ఱ నన్ఱయమ్. ౨౩.

పెరియ అరుమ్పదమ్.

ఇరుప తైట్టామ్బాట్టు. ముతలాపాట్టిల్ “నారాయణనే” ఎన్ఱత్తార్ - ప్రాప కత్తైయమ్, “పత్తై” ఎన్ఱత్తార్ - ప్రాప్యత్తైయమ్ శొల్లియిరకక్కు, “ఇత్తైవాని తారాయ” ఎన్ఱ ఇప్పాట్టిల్ శొల్లుమళివిల్ పాసరుక్త్యముమ్, “ఇల్లైన్ఱప్పత్తై కొశ్వనన్ఱకాణ్” ఎన్ఱ - మేర్పాట్టిలే పత్తైయైనిపేధిక్కైయల్ అన్దప్పత్తై ప్రాప్య మెన్ఱ శొల్లుమళివిల్ వికోధముమ్ ప్రసన్తిక్కు మెన్ఱుమ్ శక్తైయిరే యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ముతలాపాట్టిలిత్యాది). “నారాయణనే నమక్కే పత్తై తరువాళా”

౨౦-పా, కఱవైకళ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయరప్పడి. ౨౦౯

ఇంద ఇరణ్ణ పాట్టలే వివరిక్కిఱతు. అతిల్, ఇప్పాట్టిలే, తాట్టార్
ఇత్తై కైక్కా-క (నోన్బు) ఎన్దు ఒరువ్యాజత్తైయిట్టు పుకున్దోమ త్తనై,
ఎజ్జళుక్కు ఉద్దేశ్యమ్ అతువన్దు, ఉత్తిరువడికళిల్ కైజ్జర్యమేయెన్దు
తజ్జళుక్కు ఉద్దేశ్యమాన పురుషార్థసిద్ధిక్కు, తజ్జల్ అకిచ్చన్యత్తైయమ్
ప్రాప్తియైయమ్ మున్నిట్టు, నీయే ఉపాయమాక పేణుమ్ ఎన్దు అపే
క్షిత్తు, ఇతుక్కు త్తామణమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణు ప్రాప్యప్రార్థనమ్ పణ్ణి త్తనై
క్కట్టుకిఱను మేలిత్తాన్దిట్టిలే ప్రాప్యప్రార్థనమ్ పణ్ణనిష్ఠతాకిల్ ఇజ్జు
ప్పణ్ణుకిఱ తెన్నెన్నిల్; ప్రాపకమ్ ప్రాప్యసాపేక్ష మూకైయాలే
శొల్లుకిఱార్ కల్.

మూ.— కఱవైకళ్ విక్ శెన్దు కానమ్ శేర్ న్దుణ్బమ్

అఱి నొన్దుమిల్లాత వాయ్ క్కులత్తున్దునై ౨

ప్పిఱవి పెలున్దనై పుణ్ణియమ్ నాముడై యోమ్

కుత్తై నొన్దుమిల్లాత కోవిన్దా పున్దున్దో

దుఱవేల్ నమక్కిణ్ణోక్కు వొట్టియాతు

అఱియాత పిల్లై కళోమన్బినాలున్దనై ౨

చ్చిఱుపేర్ మ్మై త్తనవుమ్ శీఱియరుళాతే

ఇత్తైవా నీ తారాయ్ పత్తై యేలోరమ్బావాయ్.

ఎన్దుతు - అపరాధమాయ్, అతుక్కు త్తామణత్తైయన్ తజ్జళాకిచ్చన్యమ్ ముతలాన
ఉపయుక్తార్ తైయమ్ ఇప్పాట్టిల్ శొల్లుకైయల్ ఇతు వివరణమాయ్ త్తు; మేలిల్
పాట్టిల్ అన్యోపదేశమాన వర్ధత్తై నిషేధిత్తు. “పత్తై” ఎన్దు తిసుట్కురుత్తానవర్ధత్తై
వివరిక్కియార్ అతువుమ్ వివరణ మెన్దుకరుత్తు. వివరణరూపత్వత్తై యుపపాదిక్కి-
ఱార్ (అతిలిత్యాది). “ఇత్తై ప్పత్తై కొళ్వానన్దుకాణ్” ఇత్యాదియొక్కటాక్షిత్తు,
ఇప్పాట్టిల్ “పత్తై” ఎన్దు తివర్ధత్తై ఉపాయకేపమాక నరుచ్చెయ్ కిఱార్ (నాట్టా-
రిత్యాది). ప్రాపకమ్ ప్రాప్యసాపేక్ష మూకైయవతు - “ఇత్తైవానీ తారాయ్” ఎన్దు-
ఇవర్ కళో ప్రాపకత్తైక్కుఱిత్తు అర్థిక్కుమోతు “ఎత్తై తర” ఎన్దు కర్తాకాక్షే-
యిఱాయరుక్కు.

వ్యా.—(కఱవైకల్) (౧) “జ్ఞానేన హీనః పశుభి స్సమానః” ఎన్ఱు - అతిపుకేట్టుక్కు నిదర్శనమాన పశుక్కల్. (పికళెన్ఱు) నాజ్జల్ దేవర్దై ప్పెఱుకైక్కు గురుకులవానమ్ పణ్ణినపడి. ఇవల్ మై అనువ ర్రిత్తోమి త్తనై. ఎజ్జళైప్పార్ త్తాల్, పశుక్కల్ వసిష్ఠాదికళుక్కు సదృశమాకప్పోరుమ్. (౨) “కృతానుకారానివ గోభిరార్జవే” ఎన్ఱు - పశుక్కల్ అశుక్కాట్టుమ్ ఆన్ఱవమ్.

(కానమ్ శేర్న్ఱు) తన్దాముడై య వృత్తికళాలె ఒరుననైక్కుడి లామ్ మనుష్యర్ తిరియుమ్ నాట్టిలే వ ర్రిత్తిలోమ్, పుల్లళ్ళకాట్టిలే వ ర్రిత్తోమి త్తనై. ఇరుప్పాలే నన్దెయో విళైక్కుమ్ దేశ త్తిలే వ ర్రిత్తిలోమ్; కాట్టిలే వ ర్రిత్తో మెన్ఱుమామ్. (శేర్న్ఱు) ఊరిల్ కాల్ పొరున్దాతపడి యితే కాట్టిలే పొరున్దినపడి. (ఉప్పోమ్) వై శ్యరుక్కు గోరత్తణమ్ ధర్మమానాల్ తదనుమాపమాక కాట్టిలే వ ర్రిక్కెయుమ్ వానప్ర

అకిచ్చనన్ఱై చ్చొల్లనణ్ణి త్తజ్జల్ నికర్న త్తెచ్చొల్లమ్మాకు కఱవైకల్ పికళెన్ఱుకై నికర్న మెన్ఱు తోల్ ముప్పడి సంవాదపూర్వకమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (జ్ఞానేనేత్యాది). “శెన్ఱు” ఎన్ఱుకొల్లవమైన్దిరుక్కు “పిక” ఎన్ఱుత్తార్ - అచార్యానువర్తనమ్మాలే ఇకువేయ్మీయ వేటొన్ఱుమిలై యెన్ఱు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నాద్యుత్త్యాది). జ్ఞానహీనర్కు నిదర్శనమాకై ప్రసిద్ధమేయాకిలుమ్ పశుక్కల్ మనుష్యురిల్ జ్ఞానాధిక్యమతోల్ ముప్పడి ఉజ్జకుక్కు గురుస్థానమాకత్తోల్ గి చ్చొల్లకై యెజ్జసేయెన్ఱు వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎజ్జళైయిత్త్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (అశుక్కాట్టుకై) అనుకరిక్కై అతావళు-నాప్పుక్కాట్టుకై. (ఆర్జవమ్) ఎన్ఱుకు ఇన్ద్రురుడైయ వ్యాపార మెన్ఱుపడి.

(౧) వి-పు- “అహర నిద్రా భయ మైఘనాని సామాన్యమేతత్పశుభి ర్నరాణామ్ - జ్ఞానం నరాణామధికో విశేషః జ్ఞానేన హీనః పశుభి స్సమానః”

(౨) కిరాతాదగ్గియే-౪-౧౩. “గతాన్ పశూనాం సమాజన్త బన్ధతాం గృహో శ్రయంప్రేమ వ సేషు విభృతః । దదర్శ గోపానుపధేను పాణ్డనః కృతానుకారానివ గోభిరార్జవే”

౨౦-పా, కటచైకల్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. ౨౦౧

స్థాశ్రమికళోపాతి ధర్మహేతువాకిటతెన్న; కాట్టిల్ వర్తిత్తాలుమ్
వీతరాగరాయ్ వానప్రస్థాశ్రమికళోపాతి శరీరత్తై యొలుత్తు అవ్వ
రుశే ఒరు ఫలత్తుక్కాకవర్తిత్తోమల్లోమ్, శేవలమ్ శరీరపోషణపర
రాయ్. వర్తిత్తోమి త్తనై. ఇత్తాల్ - వృత్తియిల్ కుత్తె శొల్లిల్. ఇతి
ఇతిజే ఉన్నై ప్పెలుకైక్కు నాజ్గల్ అనుష్ఠిత కర్మయోగమెన్
తార్కల్.

(అఱివొన్ఱుమిల్లాత) ఇహ్సౌతిలైయాకిల్ విడుజ్జోల్, విదురాది
కళైప్పోలే జన్మాన్తర సుకృతత్తాలే పిఱన్ద జ్ఞానద్దానుజ్జోవేన్నిల్; అతు
వుమిలై. (ఒన్ఱుమ్) భగవద్జ్ఞానత్తుక్కడియాన ఆత్మజ్ఞానముమిలై; తత్సా
ధ్యమాన భక్తియుమిలైయెన్. భక్తియిలై యెన్ఱిటతు, (౧) “భక్తిశ్చ
జ్ఞానవిశేషః” ఎన్ఱు - భక్తియావతు జ్ఞానవిశేషమాకై యాలే. ఇవర్క
శలమాప్పు భక్తియన్ఱోవేన్నిల్; అతు స్వయాపమాకై యాలే ఉపాయ
మాక నిన్దెయార్కల్. ఆకవిత్తాల్ - కర్మజ్ఞానభక్తికళిలై యెన్.

(౨) “అహమస్మ్యపరాధానామాలయః” (౩) “నోద్ధ

(ధర్మహేతు) ఎన్ఱు - దేవతాప్రసాదహేతువెన్ఱపడి. (ఒలుత్తు) క్షేకప్ప
దుత్తి. “కానవశేర్ఱున్ఱుజ్జోమ్” ఎన్ఱాల్ - ఆకిచ్చన్ఱుమ్ ఫలిత్తప్రకారత్తై యరుభి
చ్చెయ్కితార్ (ఇతిఱియత్తాది).

“కటచైకల్ పితృశ్రమ్” ఇత్తాదియాలే-జ్ఞానహీనత్తై శొల్లియరుక్కవుమ్,
“అఱివొన్ఱుమిలై” ఎన్ఱుప్రసక్తియన్ఱోవెన్ఱుమ్ శక్తైయిలే అరుభిచ్చెయ్కితార్,
(విదురాదికళైప్పోలేయత్తాది). ఇజ్జన్ఱిలే సమ్పాదిత్త జ్ఞానమిల్లావిట్టాలుమ్ జన్మాన్త
రాజ్ఞిత జ్ఞానముజ్జాకలామే, అతువుమిలై యెన్ఱు కరుత్తు. “ఒన్ఱుమ్” ఎన్ఱెక్కు అనేక
ముజ్జోవెన్ఱు వరుభిచ్చెయ్కితార్ (భగవద్జ్ఞానమిత్తాది వాక్యద్వయత్తాలే). (భక్తి
యన్ఱో) ఎన్ఱు - భక్తికార్యమునోవెన్ఱపడి.

మేలుక్కవతారిత్తై యరుభిచ్చెయ్కితార్ (అహమస్మియత్తాది). తాత్పర్యా

(౧)

(౩) తి-వాయ్-౫-౪-౧.

(౨) భగవచ్చాస్త్రే “అహమస్మ్య పరాధానా మాలయోఽకిచ్చశోఽతి”

నోన్బిలే” ఇత్యాది, (౧) “కుళిత్తుమూన్టు” (౨) “నధర్ననిఘోన్బి” ఇత్యాది, ఇవై యన్టో అఱివుడై యార్ వార్తై; అవర్ కళోడొ త్తిరున్దికో థెన్న; (ఆయ్ కులమ్) అఱివుడైన్టు శఙ్గిక్క-వొణ్ణాత కులమ్. కీర్త్ చొన్న ఉపాయహానిదోషమాతా తే గుణమాన్బుడియాన జన్మమ్. ఎఱ్ఱో జన్మత్తైక్కణ్ణువైత్తు అఱివుణ్ణు ఎన్టు శొల్లుకిఱ నీ అఱివుకేడని త్తనై.

ఆనాల్ విడుమ త్తనై యోవెన్న; (ఉన్టనై యిత్యాది) పేర్ మిక్కుడలాన పుణ్యమిల్లాతార్ ఇత్తిక్కుమ త్తనై యన్టో వేన్న; అఱ్ఱా శొల్లలామోవెజ్జుళై; పుణ్యత్తుక్కు చొచ్చిటిట్టు వళర్ క్కిఱవర్ కళన్టో

మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (కీర్త్ చొన్న విత్యాది). పూర్వతాత్పర్యవివరణమ్ (ఎఱ్ఱ విత్యాది). ఇత్రాల్ - నాఱ్గో శొన్నకు స్వాభావికమ్; “అహమస్మి” ఇత్యాదియల్ పెరి యోర్ కళో శొన్నకు నైచ్చానుశ్చనాన మూత్ర మెన్టపడి.

(ఆనాల్) ఎన్టకు-ధర్మార్జనాదికళిల్లామై స్వాభావికమా నాల్వేపడి. (విడుమ త్తనై). ప్రాప్య త్తిలానై విడుమ త్తనై. “ఆనాల్” ఇత్యాదియై వివరిక్కిఱార్ (పేర్ మిక్కుత్యాది). పేర్ మిక్కుడియాన సాధన మొన్టు మిల్లాతార్ ప్రాప్య త్తైయిక్కుమి త్తనై యన్టో వేన్టపడి. ఇన్ట్రుళ్ళత్తుక్కు ఉ త్తరమాన్బుడి ప్రతీకత్తుక్కు భానమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అఱ్ఱనిత్యాదివాక్యధ్వయత్తాలే). (పుణ్యత్తుక్కు) ఎన్టకు - సిద్ధధర్మమాన పునక్కెన్టపడి. “శోలు” ఎన్టు - ఇఱ్ఱ రత్నోపేత్తైయై చొచ్చిల్లుకిఱకు. అతావతు-రత్నోపాసో చేతననుడైయ్ అపేత్తైయిల్లాతపోతు తత్తరత్తకత్వ స్వరూపహానివరు మొన్టు అనక రత్నమడైయ్ వపేత్తైయైప్పార్ త్తు అతు పేర్ మిపోతు త్తప్పనాకై యాలే ధార క మెన్టై. ఇతు స్వాభావికార్థమ్; ఉనక్కు నాఱ్గో పుణ్యత్తుక్కు చొచ్చిటిట్టువళర్ క్కు ఎఱ్ఱై యిఱ్ఱా శొల్లలామోవెన్నుమ్ చాట్వర్థమ్ కణ్ణుకొళ్ళకు. “త్తన్నై” ఎన్ట్రాల్

త్వమేవోపాయ భూతోమే భవతి ప్రార్థనామతిః శరణాగతిరత్యక్తా సాదేవేనస్మిన్ ప్రయజ్యతామ్ - (౧) తి-మా-౨౧.

(౨) స్తో-ర-౨౨. “నధర్ననిఘోన్బి నచాన్ట వేదీ న భక్తియాం స్వచ్ఛరణార విషేషప్రీతిశోభననర్మగతిశ్చరణ్య తదత్సాధనమాలం శరణం సపద్యే”

(ఉన్ననై ౨) (౧) *కృష్ణంధర్మంసనాతనమితే. (౨) “ఉపాయోపేయ త్వే తదిహ తవ త త్త్వమ్” ఎన్నుమ్మడియానవునై ౨. (పిఱవిపెఱున్ననై) నాట్టార్ ఆశ్రయణీయరున్దవిడ త్తేపోయ్ ఆశ్రయిప్పార్ కళ్, అవర్ కళై ప్పిలేయో నాజ్గళ్; ఆశ్రయణీయనాన సీతా నాజ్గళిరున్దవిడ త్తే ఎజ్గళోడే సజాతీయనాయ్ వన్దవతరిక్కుమ్మడియన్తో ఎజ్గళుడైయ వేల్ ధమ్. (పుణ్ణియమ్ నాముడైయోమ్) (౧) “కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్” (౩) “పుణ్ణానామపి పుణ్యోసా” (౪) “రామో విగ్రహవాన్ధర్మః” ఎన్నిఱ పుణ్ణుత్తై ప్పూర్ణినవర్ కళన్తో? (నాముడైయోమ్) సిద్ధసాధనత్తై ప్పూర్ణినవర్ కళిలుక్లాట్టిల్ ఇరున్దవిడ త్తే శేస్తుఆశ్రయిక్క వేణ్ణా తపడియాన

తోగ్గరుమ్ తానానతనై సనాతనధర్మత్వమాయ్, ఇకుమ్మ సంవాదమ్ కాట్టుకి తార్ (ఉపాయోపేయత్వాది). ఉన్ననై ౨ పిఱవి పిఱప్పిక్క తక్కు పుణ్ణియత్తై నా ముడైయోమెన్దు శబ్దార్థమాయ్, ఇప్పడి పుణ్ణుత్తై విశేషిత్తరుమ్మ భావమరులిచ్చెయ్ కిటార్ (నాట్టారిత్వాది). (ఎజ్గళుడైయవేల్ ధమ్) ఎన్దుతు - ఎజ్గళోపక్కల్ ఉనక్కు డాన వాత్సల్యమెన్దుపడి. “పుణ్ణియమ్” ఎన్దుతు - అరాకిక శ్రేయస్సాధనమేన్దు శొల్లప్పట్టతాయ్, కృష్ణనై తవిర వేటయ్యున్దు తోన్డామైక్కాక సంవాదపూర్వ కమ్ తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కిటార్ (కృష్ణమిత్వాది). ఇకు వేటాన్డాకిర కర్మాదిక లొన్దుమిరై యెన్దుతోడు శేరాతెన్దు కరుత్తు. “నామ్” ఎన్దుతుమ్మ వ్యావర్త్యపూ ర్వకమ్ తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్ కిటార్ (సిద్ధత్వాది). ఇల్లు (సిద్ధసాధనత్తై ప్పూర్ణినవర్ కళ్) ఎన్దుతు - స్వగత స్వీకారనిష్ఠరై. “ఉడైయోమ్” ఎన్దు అవక ఇవకోకళ్

(౧) భా-అ-౨౦-౨౧. ౧౪౩-పుటత్తిల్.

(౨) శ్రీరత్నరాజస్తవే-ఉత్తరకథకే-శ్లో-౨౩. “ఉపాదత్తే సత్తాసిద్ధినియమ నాదై ర్విభిదచితా స్వముద్విశ్చక్రిమానితి వదతి వాగోపనిషదీ. ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వం నకు గుణా వత్తస్తాన్త్యం శ్రీరత్నేకయ శరణమవ్యాజమభజమ్.”

(౩) (౪) “రామో విగ్రహవాన్ధర్మః సాన్ధుస్సత్త్వపరాక్రమః | రావా సర్వస్య లోకస్య దేవానామివ వాసవః ||”

ఏదోమతై యుడై యవర్కళో నాజ్గళో. నిన్నై త్తపడి వినియోగమ్ కొళ్ళ
లామ్మడి కై పుకున్డ ఉన్నై యుడై యోమన్న్.

“అఱివొన్ఱుమిలై” ఎన్నతు, “పుణ్ణియమ్ నాముడై యోమ్”
ఎన్నతాయ్కోణ్డఱు వ్యాహతభాషణమ్ పణ్ణానిన్ఱికోళి యెన్న, కణ్ణి
లైయో, ఇతుతానే యన్ఱో అఱివుకేడు. ఆనాల్ విడుమ త్తనై యన్ఱో
వెన్న; (కుటై వొన్ఱుమిల్లాతకోవిన్దా) ఎజ్జళుక్కు కున్ద్రమ్ శొన్నో
మిల్లనై పోక్కి ఉన్నుడైయ పూర్తిక్కు కున్ద్రమ్ శొన్నోమో?
స్వయాకత్తోన్ఱుకైయై వివరిక్కితార్ (నిన్నైత్తవత్తాది).

(వ్యాహతభాషణమ్) ఎన్నతుక్కుక్కరుత్తు - కర్తవ్యానాదికలియైయెన్ఱు శొలి
లైత్తు, సిద్ధోపాయమాకిల పుణ్ణియమ్ నాముడైయోమెన్ఱు శొల్లుక. కైముతలిల్లావిడిలో
అతు కార్యకరమల్లామైయారే పుణ్ణియమల్లామైయారే విరుద్ధమెన్ఱు వ్యాహతభాషణమ్
పణ్ణినికోళెన్ఱు కృష్ణనెక్కుటిత్తు తాత్వికార్థతై నెజ్జిలవైత్తుకోణ్డఱు వ్యాహతభాష
ణత్తుక్కడియన వఱివుకేట్టై త్తబ్బళోమేలై ఆహోపిత్తుక్కొక్కుకేతార్ కళెన్ఱరులిచ్చె
యేకితార్ (కణ్ణిలైయోవిత్తాది). ఇవర్కళుట్కురుత్తై యఱియమల్, సిద్దళో అఱివు
కేటరానాల్ ప్రాప్యత్తిలాకైయైవిడున్దోళెన్నుమ్ కృష్ణాళిప్రాయలై యరులిచ్చెయేకి
తార్ (ఆనాలిత్తాది). తాకాకార్యమ్ కైయ్యమ్మెత్తు సహాయసాపేక్షనామ్మడి
జ్ఞానశక్త్యాదికలిర్ కుటైయిల్లాతననెన్ఱు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్ పగ్గడి, ఇత్రాల్-ఉపా
యాన్తరన్తరపేక్ష్యమ్ ఫలిత్కైయారే వ్యాహతమెన్నుమ్ శజ్జైపరిహృతమెన్ఱు
తాత్పర్యమరులిచ్చెయేకితార్ (ఎజ్జళుక్కిత్తాదివాక్యద్వయత్తాళే). నాజ్గళో ఎజ్గళో
వక్కళో అఱివొన్ఱుమిల్లామైయెయ్మశొలి ఉన్ఱనై సహాయసాపేక్షమాన పుణ్ణియ
మెన్ఱు శొలిలన్ఱో ఇరణ్ణువారైయమ్ వ్యాహతమావతు, సిరొనేయన్ఱో ఉజ్గళోపక్కళో
కైముతలిల్లామైయారే సిద్ధోపాయమ్ కార్యకరమన్ఱెన్ఱు పుణ్ణిమాకామైయారే వ్యా
హతమెన్ఱయిత్తనై, నాజ్గళోనాల్ సర్వనిరపేక్షననై శొన్నోమాకైయారే వ్యాహత
మోన్ఱుకరుత్తు. నాకా పూర్ణనాయ్ ఎత్తనైయెనుమ్ నిరపేక్ష నేయాకిలుమ్ ఎన్నక్కళో
నిన్ఱై పేదోన్ఱుక్కిల్లామైయై ఎత్తారే అధ్యవసీత్తికోళెన్న వరులిచ్చెయేకితార్

౨౦-సా, కఱవైకల్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయరప్పడి. ౨౦౫

సర్వనిరపేక్షనై. ఎజ్జళుడైయ అతివాస్తు మిల్లామైక్కు ప్పొరాతో ఉన్నడైయ కుతైవాస్తుమిల్లామై. ఎజ్జళుకుతైయాలే యెజ్జళుక్కు ఇరుక్కవేణ్ణువతు - ఉన్నడైయ పూర్తియిల్ పతేనుమ్ కుతైయన్డా కిలన్టో ఎన్గితార్కళి. ఇప్పళుత్తుక్కు అమ్మేడు నిరప్పప్పొరాతో, ఇప్పా తాళత్తుక్కు అప్పర్వతమ్ నేరవనై. ఎజ్జళు పక్కల్ జ్ఞానవృత్తాదికళి పతేనుముణ్ణో నాజ్జళిక్కుక్కెన్టు కరుత్తు. ఇత్తాల్ - ఉపాయనైర పేక్ష్యమ్ శొల్లిబ్బయి. (కోవిన్దా) సిజ్జళువనై పుర్ణనాక ప్పేళినపడి యాలే వేణ్ణియిగున్దోమాకిల్ శెయ్తల్, ఇత్తైయాకిల్ తవిరుతలన్టో వెన్న ; నిరపేక్షమాన పరమపద త్తిలేవన్దోమో, ఎజ్జళై యొబ్బియ చెల్లామైయాలే వన్దవతరిత్తు ఎజ్జళుక్కుక్కె యాళాయరుక్కిఱవిడ త్తే యన్టో నాజ్జళుపేక్షిక్కిఱతు. ఇత్తాల్ - సాలభ్యమ్ శొల్లుకిఱతు.

కుతైవాళర్క్కు నితైవాళర్ కోడుక్కక్కడవర్కళి ఎన్టు ఒన్టున్డాకిలన్టో ఎకపూర్తియమ్ ఉజ్జళుపూర్తియమ్ శొల్లువతెన్న ; అతువో, (ఉన్టన్నోడుఱవు) ని యెజ్జళుక్కు ఉఱవన్టో, ఎజ్జళు కార్యమ్ శెయ్యవేణ్ణావోవెన్న ; అతు కొణ్ణో, ఆనాల్ ఒరుకుడనిరోడే పోకిఱ తెన్న ; (ఉన్టన్నోడుఱవేల్ నమక్కిణ్ణోబ్బిక్కవొబ్బియాతు) ఉన్నోడు

(ఎజ్జళుడైయవిత్వాది వాక్యత్రయత్తాలే). పూర్తియిల్ కుతైయిల్లాతాప్పోతే తల్లర్ పక్కల్ అతివిల్లామైయిలమ్ కుతైయిత్తైయెన్గితార్కళి (ఎజ్జళిత్వాది). „కోవిన్దా“ ఎన్టతుక్కు శక్కొపరిహరముభేన తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కితార్ (సిజ్జళిత్వాదివాక్య చతుష్టయత్తాలే).

నాకసాలభ్యత్తాల్ ఉజ్జళుక్కుక్కెయ్యాళాయరు న్దే నేయాకిలుమ్ పూర్తియై యుమ్ అపూర్తియైయుమిట్టు ఎన్నుడనే వల్లక్కుప్పేళ నిమిత్తమేతెన్నుమ్ శక్కెయై యనువదిక్కితార్ (కుతైవాళర్క్కిత్వాది). „ ఒబ్బిక్కవొబ్బియాతు “ ఎన్టతుక్కు ప్రసక్తియై కాట్టానిన్టుకొణ్ణు ప్రశ్నప్రతిపచనరూపేణ తాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కి తార్ (అతుకొణ్ణోవిత్వాది). „ఉఱవు“ ఎన్ట సామాన్యేన శొన్నతై విశేషేన్ట ప్రమాణా

జ్ఞాన సమృద్ధిమ్ ఉన్నాటుమ్ విడవొణ్ణాతు, ఎజ్జళాలుమ్ విడవొణ్ణాతు,
ఇరువరుజ్జాడ కృతసక్కేతరానాలుమ్ విడవొణ్ణాతు. ఇప్పడిశొల్లుకిఱతు
ఎన్నవురప్పెన్న; (౧) “ నానున్నైయన్ఱియిలేకొక్కణ్ణాయ్ నారణనే
నీ యెన్నైయన్ఱియిలై ” ఎన్ఱ ప్రమాణత్తై కొండెన్న; అవర్కళ్
ఉజ్జలైప్పెద్రవర్క శన్ఱోవెన్న, ఆనాల్ నీ యెజ్జళ్ కైయిలేతన్ద
మూలప్రమాణత్తిల్ ముతలెఱ్ఱుత్తై ప్పార్తుక్కొళ్ళా యెన్ఱితార్కళ్.
అతావతు - “ నారాయణనే నమక్కేపత్తేతరువా ” ఎన్ఱ అడియిలే
శొన్నోమెన్ఱపడి. నీ సర్వప్రకార పరిపూర్ణనాకైయాలే నాజ్జళ్ నిత్య
సాన్నిధ్య సాపేక్షరాయిరుక్కిఱ ఉఱవెన్ఱుమామ్. దయాపూర్ణనాన
వున్నోడు దయనీయతయాపూర్ణైకళాన ఎజ్జళుక్కుణ్ణాన ఉఱవెన్ఱుమామ్.

(అఱియాతవిత్త్యాది) కీర్త తాజ్జళ్ నెరుక్కినవతుక్కు త్తామణమ్
పణ్ణుకితార్కళ్. (అఱియాత) అనవధానత్తాలే వన్ద అజ్ఞానమ్. (పిల్లై
కళ్) బాల్యత్తాలే వన్ద అజ్ఞానమ్. (అన్బు) ప్రేమత్తాలే వన్ద అజ్ఞానమ్.
ఇన్ద హేతుక్కళాల్ వన్ద అఱియాత్తనమ్ పొలుక్కవేణుమ్. (౨)
“మయాప్రమాదాత్ప్రణయేనవాపి” ఎన్నక్కడవతితే. ప్రేమాన్దలై

ముఖేననిర్ధిక్కైక్కాక ప్రశ్నత్తై క్కిశప్పుకితార్ (ఇప్పడియిత్యాది). అపృథక్సిన్ద
ప్రకారప్రకారి భావత్తై త్తిరువుళ్ళమ్మద్రీ ప్రమాణముఖేన ఉత్తరమ్ కాట్టుకితార్
(నానున్నైయిత్యాది). (నీయెజ్జళ్ కైయిలేతన్ద) ఎన్ఱతు-అచార్యరూపనాయ్ తన్దజన్ద
పడి. రక్ష్య రక్షకభావ సమ్మన్దానుత్తైయిట్టు త్తాత్పర్యాన్తర మదళిచ్చెయ్కితార్
(దయేత్యాది).

(నెరుక్కినవతుక్కు) ఎన్ఱతుక్కు - “ ఉఱవేల్ నమక్కిన్ఱొక్కిన్ఱొట్టి
యాతు ” ఎన్ఱ అవినాభావసమృద్ధిమ్ శొల్లుకైయాల అతుక్కు వాచకమాన తిరు
నామమ్ స్మృతమాయ్, అత్తాలే పరత్వత్తై చొన్నకు క్కెన్ఱుకరున్ఱు. (అఱియాత్త
నమ్) ఎన్ఱతు - అత్తాలే వన్ద శిఱుపేరట్టై క్కెయై చొల్లుకిఱతు.

(౧) ౪-తిరు-౩.

(౨) గీ-౧౧-౪౧-అర్జునః, “ సఖేతి మత్వా ప్రసథం యదుక్తం హేకృష్ణ
హేమాదన హేసఖేతి । అజానతా మహిమానన్తవేమం మయా । పమాదాత్ప్రణయే

౨౦-పా, కఱవైకళ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. . ౨౦౭

కుర్ద్రమ్ కొళ్ళుకై యావతు - ఒరుపడుక్కై యిరున్దు “కాల్ తాక్కిన్లు, కై తాక్కిన్లు” ఎన్నెయితే. (ఉన్నన్నెయితాది) గోవి న్దాభిషేకమ్ పణ్ణినప్పిన్బు ముతల్ తిరునామమ్ శొల్లుకై కుర్ద్రమితే. “ సాతాయణ్ ” ఎన్టార్కళ్ కీర్, నిరై సమ్పాదిక్క పొన్నవిడతై మేన్దై శొల్లుకై కుర్ద్రమితే.

(ఇతైవా) తకైకాల్ తప్పచ్చెయ్తతెన్దు పాడియ విర కుళ్ళో? ఉడైమైయైయిట్టై ఉడైయవ నిమ్మనన్దో. (ఇతైవా) (౧) “ ప్పిట్టైప్పరాకిలుమ్ తమ్మడియార్ శొత్పాటుప్పతు పెరియోర్ కడనన్దే. ” ఐయర్తడుక్కికీర్తేయిరున్దు కేట్టటియాయే. నీ ఇతైవనా కైక్కుమ్ శీఱుకైక్కుమ్ ఎన్న శేర్ త్రియుణ్ణు. (నీతారాయ్పత్తై) విల కామ్మై పార్ త్తిరుక్కుమ్ నీ ఎజ్జళపేక్షితమ్ శెయ్యాయ్. . . ౨౦.

“ఇతైవా” ఎన్దతుక్కు-ఇరణ్ణర్థమ్ - స్వామియెన్దుమ్, పెరియోన్దుమ్. మున్ది నతు (తకైకైయితాదివాక్యద్యయమ్). ఇరణ్ణావతు (ప్పిట్టైప్పరితాదివాక్యత్రయమ్). ప్పిట్టై-తప్ప. (ఐయర్తడుక్కు) ఎన్దతు-పల్కిక్కుడత్తిల్ ఉపాధ్యాయరుక్కుమ్ తడుక్కెన్దపడి. ఇత్రాల్ - పెరియోర్కళ్ సహవాసమితైయోన్దుకరుత్తు. ఇన్దర్థ ద్యయత్తుక్కుమ్ శేరఫలిత్త తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కీతార్ (నీయితైవనాకైక్కుమి తాది). “ గోవిన్దా ” ఎన్దపదత్తైక్కటాక్షిత్తు “ నీ ” ఎన్దతుక్కు భావమరుళి చెయ్కీతార్ (విలక్కామ్మైయితాది). ఇత్రాల్ - దోషమే వ్యాజమాకరక్షిక్కుమ్ నీ ఎజ్జళాభిముఖ్యతై వ్యాజమాక్కిక్కొణ్ణు తరవేణుమెన్దు కరుత్తు. . . ౨౦.

శిన్న అరుమ్బడమ్.

ఇరుపత్తెట్టామ్మట్టు. (కఱవైకళ్) (మేలిల్ పాటిలే ప్రాప్యప్రార్థనమ్పణ్ణుకిఱ తాకిల్ ఇణ్ణుప్పణ్ణుకిఱతెన్నెన్నిల్) ఎన్దతు - ఇప్పాట్టిల్, “ ఇతైవా నీతారాయ్

సవాపి || యచ్చాపహాసార్థమసత్ప్రత్యోఽసి విహారశయ్యాసనభోజనేషు । ఏకోభ వాప్యయ్యత తత్సమత్తం తక్షామయే త్వా మహామప్రమేయమ్,”

(౧) పెరి-తిరు-౫-౧-౨.

పట్టె" ఎన్నితెన్నెన్ని లేస్త పడి. "ఆహార నిద్రా భయ మైఘనాని సామాన్యమేతత్వ శుభిర్న రాణామ్ । జ్ఞానం సరాణామధికో విశేషో జ్ఞానేన హీనః పశుభిస్సమానః" "గతాస్పశూనాం సహజన్త బద్ధతాం గృహాశ్రయం ప్రేమ వ సేవబిభృతః । దదర్శ గోపానుపధేసు పాణ్డవః కృతానుకారానివ గోభిర్రాజ వే" .

“పిన్ శెన్టు” ఎన్నిపదత్తుక్కు త్తాత్పర్యమ్ (ఎట్లకైప్పార్ త్తాలిత్తాది). (అకు త్కాట్టుమ్) హాస్యత్వైష్ణుమ్. (అర్జవమ్) ఇడైయరుడైయ వ్యాపారమ్. “కానమ్ శేర్ న్దు” ఎన్టపదత్తుక్కు ఇరణ్ణు తాత్పర్యమ్; - గ్రామజుళితే వ ర్తిత్తాల్ అవర్కళో నుకృతమ్ పణ్ణినాల్ అవర్కళైక్కణ్ణాకిలుమ్ నుకృతమ్ పణ్ణియోగ్యత్తైయుణ్ణు, అతు వుమిత్తైయెన్నుతల్ ; ఇరణ్ణావతు (ఇరుప్పాలే నన్దైయైత్తాది); అతావత్తు-కాడా తాలుమ్ దణ్ణకారణ్యమ్ ముతలానవిడల్లళితే వ ర్తిత్తిలో మెన్టపడి.

కర్తయోగమిల్లె యెన్టపోతే జ్ఞానయోగమమిత్తైయెన్ట సిద్ధమన్తో, తనిత్తుచ్చొల్ల వేణుమావెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (విదురాదికలిత్తాది). గోరత్తుణమ్ జాన్యుచిత భర్తమన్తో, అతు సాధనమాకాతోవెన్న, సామా శ్యేన అనడుదాది గోరత్తుణమ్ పణ్ణు కైయన్దియే స్వదేహపోషణార్థమాక కేవలమకలువైకళైప్పిన్ శెల్లుకైయాలే సాధన మాకాతెన్ట గ్రహాద్భహిశ్శక్త్యాపరిహరణ్ణల్ కణ్ణుకోళ్వతు. “అఱివొన్టుమ్” ఎన్ని చ శబ్దతాలే భ క్తియైక్కాట్టుకిటు. కర్తతైప్పాలే జ్ఞానమ్ జన్మానరత్తైయ్ణ్డాయ్ ఇప్పోతు భ క్తియ్ణ్డకక్కుడాతో, భ క్తియిల్లె యెన్టానెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కి ఠార్ (భ క్తియిల్లెయిత్తాది). కర్తముణ్డాయ్ జ్ఞానముణ్డక వేణుమెన్ని న్యాదుమి న్నియే జ్ఞానముణ్డనపోతే భ క్తియమ్ సిద్ధమెన్ట తాత్పర్యమ్.

“ఆయ్ కులమ్” ఎన్టకుక్కవతారికై (అహమ స్తియిత్తాది). “ఆయ్ కులమ్” ఎన్టకుక్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్. ఇరణ్ణావతు (శీర్ త్తొచ్చెన్నవిత్తాది). మున్దినతి నుడైయ వివరణమ్ (ఎన్టల్ జన్తైయిత్తాది).

“అసాల్ విడుమత్తనైయోవెన్న” ఎన్నివాక్యత్తై వివరిక్కిఠార్ (పేర్ త్తొచ్చెన్నవిత్తాది). (పుణ్యత్తుక్కుచ్చోటిట్టు) ఎన్దైయాలే, అచేతనమా సాలోకోలు తేన్దైయిల్లెయ్, ఆకైయాలే ఇవర్కళో పుణ్యమ్ ఒరుపరమచేతనమెన్దై. “ససాత

౨౮-పా, కళివై కళో వ్యాఖ్యానమ్ మూపాయరత్నడి. ౨౮౯

నమ్ " ఎన్ను మత్తైక్కాట్టుకితార్ (ఉపాయాపేయత్వే ఇత్యాది). ఉన్ననైప్పిఱవి పెయ్దనై పుణ్ణియమ్ నాముడైయోమ్ - ఉన్నుడైయజ్జనై పెయ్మప్పడియాన పుణ్ణి యలై నాన్దకుడైయోమెన్దపడి. ఇల్లు (నిద్రసాధనత్వేప్పల్లినవర్కళో) ఎన్దుతు-స్వగత స్వీకారనిష్ఠరై. " ఉన్ననై " ఎన్దుతు - ఉపాయగూతనాన వున్నై యెన్నుతత్. " గోవిన్దా " ఎన్దులైక్కటాక్షిత్తు (నిన్దైతపడి వినియోగమేకాగుమ్మడి కై పుకన ఉన్నై) ఎన్నుతత్.

" పుత్తైవొన్దుమిల్లాత " ఎన్దుతు సాకాజ్జమాయ్, ఉత్తరప్రత్యుత్తరమాక వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అతివొన్దుమిల్లై యెన్పుతిత్యాది). " అతివొన్దుమిల్లాత " " పుత్తై వొన్దుమిల్లాత " ఎన్దు పదద్వయలైయమ్ కటాక్షిత్తు త్రాత్పర్యమ్ (ఇప్పాతాళత్తు క్కిత్యాది).

(నానున్నైయన్దియిలేక) శరీరమ్ శరీరియైవిడాతు. శరీరశరీరిభావ సమృద్ధ మాతల్ రత్నరత్నకభావ సమృద్ధమాతల్. ఇలై ఫలితమాక వరుళిచ్చెయ్కితార్ మేలే (దయాపూర్ణత్యాది). " ననుకు " ఎన్దు ద్వివచనత్తుక్కు త్రాత్పర్యమ్ (ఇరు వరుళ్ళాడ శృతసక్తేతికళానాలుమిత్యాది). ఇత్తాల్ హర్దభావలై యరుళిచ్చెయ్కి తార్ (ఇప్పడి కొల్లుకిఱితిత్యాది). (అవర్కళేజ్జలైప్పిల్లనవర్కళన్జో) ఎన్దుతు - కూడిక్కొడుత్తనాయచ్చియార్, అభ్యూర్కళో ఎన్దువర్కళైప్పిల్ల. (మూలప్ర మాణమ్) తిరుమన్ద్రమ్. తిరుమన్ద్రమ్మెన్దుతు - (౧) " ఉత్తమన్ పేరేపాడి " ఎన్దు విజ్ఞ త్తిల్ సుటమ్. (మతలెమ్మత్తు) ప్రణవమ్.

(క్రీడ్ తాజ్గళో నెరుక్కినతుక్కు త్తామణమ్ పణ్ణుకితార్కళో) ఎన్దుతు- " పేయి పెయ్దనై " ఎన్దు క్రీడ్ తాజ్గళో పణ్ణిన ప్రపత్తిక్కు త్తామణమ్ పణ్ణుకితార్కళెన్దపడి; (౨) " త్వమేవమాతాచ పితా త్వమేవ " ఎన్దు ఎమ్మెరుమానాత్ త్తామణమ్ పణ్ణినా ప్పోతే. " అతియాత-విత్తికళోమ్-అన్నినాల్ " ఎన్దు మూన్దుక్కుమ్ ప్రమాణమ్-మయా- బాలేన, ప్రమాదాత్, ప్రణయేన, ఎన్దు. ఇదైచ్చికళెన్ద వన్యపదేశత్తుక్కుచ్చేర (గోవిన్దాభిషేకమిత్యాది). " శిలుపేరైత్తనవుమ్ " ఎన్దిఱ చ శబ్దత్తాలే, తాజ్గళవనై

అవ. — ఇరుపత్తోన్పతామ్బట్టు. కీట్ ప్పాట్టిలే - ఉపాయస్వరూపతైచ్చొల్లి, తజ్జళుదేళ్ళమ్ కై జ్జుర్యమెన్ఱు ప్రబన్ధతాత్పర్యతైచ్చొల్లి ముడిక్కితార్కళ్ - ఇతిల్ ; ప్రాప్యరుచియైయుమ్, ప్రాప్యన్దొఱి ఇన్నతెన్ను మిడతైయుమ్, అతై అవనే తరవేణుమెన్ను మిడతైయుమ్, † ప్రాప్యత్వరైయైయుమ్ అటివిక్కితార్కళ్. తిరువాయ్ మొట్టియిల్
(౧) * ఎన్నావీట్టిలే ప్రాప్యతై నిష్కర్షిత్తు, అతిల్ చరమదత్తై యాన

నెఱుత్తనెఱుప్పకళుమ్ తోద్రుఱిఱితు. అవైకళుమ్ తామణమ్ పణ్ణుకితార్కళ్ న్ఱు కణ్ణుకొళ్ళు.

ఇతైవా - స్వామియెన్నతల్, పెరియొనెన్నతల్. అక “ఇతైవా” ఎన్ఱుతుక్కు ఇరణ్ణు తాత్పర్యమ్, శరీరశరీరభావతైప్పల్ద (తన్ కైకాలిత్యాది). స్వస్వామిభావతైప్పల్ద (ఉడైమైయై య్కైయైత్యాది). (వియర్తడుక్కిన్ కీట్) ఎన్ఱుతు - పెరియాభ్యూర్ తడుక్కిన్ కీట్టెననపడి. ఇరు “వీట్టెప్పరాకిలుమ్” ఎన్ఱుతుక్కుతాత్పర్యమ్. పెరియాభ్యూర్ వీడిన్ కైయిలే యెఱున్దరుళియిరుక్కు అవర్ సన్నిధియిలే కేట్టటియాయొప్పెఱ్ఱార్కళ్. అ.

పెరియ అరుమ్బదమ్.

ఇరుపత్తోన్పతామ్బట్టు. “ఉనక్కే నామాప్పెయ్ వోమ్” ఎన్ఱుతైక్కటాక్షిత్తు వృత్తవర్తిచ్యమాణ కథనముఖేన కీట్ ప్పాట్టిలే సజ్జతియిడుకితార్ (కీట్టిత్యాది). త్రోతాక్కళుమ్ బుద్ధిసాకర్యాధిమాక ప్రమేయతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ప్రాప్యత్యాది). “పోద్రుమ్ పారుళి కేళాయ్” ఎన్ఱుతైప్పల్ద (ప్రాప్యరుచియైయుమ్) ఎన్ఱుతు. “ఎద్రైక్కుమ్” ఇత్యాదియైక్కణిత్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ప్రాప్యజ్ఞానిత్యాది). (అవనే తరవేణుమ్) ఎన్ఱుతు - “కుద్రైవరెళ్ళకై కొళ్ళామటోకాతు” ఎన్ఱుతైక్కటాక్షిత్తు. (ప్రాప్యత్వరైయైయుమ్) ఎన్ఱుతు - “శిద్రుమ్ కిణుకాలేవన్ఱు” ఎన్ఱుతైయనలమ్మిత్తు. తాదృశ్ కాలమే వరుకై త్వరైయిన్ఱిక్కే కూడా తిళి యెఱుక్కురుత్తు. అదృశ్ చరమపర్వత్తిలే ఉద్రైరుక్కైయాలే ఇవళ్ ప్రబన్ధత్తుక్కుమ్ అభ్యూర్ ప్రబన్ధత్తుక్కుముళ్ళవాళియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తిరువాయ్ మొట్టి

† “తజ్జళుత్వరై” ఎన్ఱుమ్ పాతమ్.

(౧) తి-వాయ్-౨౯.

‡ ఉన్ కైయిలే-ఉనక్కు స్వాధీనమాక.

అర్థతై (౧) * నెడుమాఱ్కుడిమైయిలే యనుభవిత్తు ముడిత్తు; ఇతిల్-మున్దుఱ చరమదలై యాన (౧)*నెడుమాఱ్కుడిమైయిలే అర్థతై యనుభవిత్తు, అతు నిలై నిత్తైక్కాకవుమ్ అత్తైక్కాత్తుట్టుకైక్కాకవుమ్ (౨) * ఎన్నావీట్టిలర్థత్తోడే తలైక్కట్టుకిఱతు. ... *

మూ.— శిర్ధమ్ న్ శిఱుకాలే వన్దున్నైచ్చేవిత్తుక్

పొన్ద్రామరై యడియే పొన్ద్రమ్ పొరుళ్ కేళాయ్
పెన్ద్రమ్ మేయ్త్తుణ్ణుమ్ కులత్తిల్ పిఱన్ద నీ
కున్ద్రేవలెజ్జలై కొళ్ళామతోకాతు

ఇన్ద్రై ప్పత్తైకొళ్ళానన్దుకాణ్ కోవిన్దా

ఎన్ద్రైక్కు మేయ్ద్రు పిఱవిక్కు మున్దున్నో

డున్ద్రోమే యావో మునక్కే నా మాళ్చుయ్వోమ్

మన్ద్రై నక్కామజ్జళ్ మాన్ద్రేలోరెమ్బావాయ్. ౨౯.

వ్యా.— (శిర్ధమ్ శిఱుకాలే) శిఱుప్పెల్లళ్ ఎఱున్దిరుక్క
వొణ్ణత కుళిర్పోతిలే. (3) “ బ్రాహ్మే ముహూర్తే చోక్తాయ చిస్త
యేదాత్తనో హితమ్ ” ఎన్దు నత్త్వమ్ తలైయెడుత్త కాలత్తిలే.
అనాద్యజ్ఞానాన్ధకారమ్ నీజ్జి భగవద్విషయమ్ వెళిచ్చెత్తిత్త కాలత్తిలే
యెన్దుమామ్. (౪) “నారణనైక్కణ్డే - పకఱ్కణ్డే” ఎన్నక్కడవ

యలిత్యాది). (కాత్తుట్టుకైక్కాకవుమ్) ఎన్దు-పరిపాలిత్తు మేన్ద్రేలుమ్ రసిప్పిక్క
క్కాకవు మెన్దుపడి.

“ శిఱుకాలే ” ఎన్దు - ప్రాతఃకాలత్తిలేయెన్దాయ్, “ శిర్ధమ్ ” ఎన్దు
త్తాలే - అత్యన్దు ప్రాతఃకాలమెన్దాయ్, ఫలితార్తై యరుళిచ్చయ్కితార్ (శిఱు
ప్పెల్లిత్యాది). స్వాపదేశత్తిలే తాత్పర్యాన్తర మరుళిచ్చయ్కితార్ (బ్రాహ్మే
త్యాది). ఇత్తై వివరిక్కితార్ (అనాదియత్యాది). ఇతుక్కు సంవాదమరుళిచ్చయ్కి
తార్ (నారణనైయిత్త్యాది). కాలత్తిలేయెన్న వేడ్డియరుక్క “కాలే” ఎన్దుకుక్కు

న్ (పా) “ శిఱుకాలే ”. (౧) తి-వాయ్-౪-౧౦- (౨) తి-వాయ్-౨౯.
(3) (౪) ౨-తిరు-౪౧.

తితో! “శిథ్ఠమ్ శిలుకారే” ఎన్ఱు-జాతిప్పేచ్చు; “వెట్టవెడియారే” ఎన్ఱుమాహారే. (వన్ఱు) చేతనర్కు భగవల్లాభమ్ అవకాశరనారే యాయిరుక్క, “ వన్ఱు ” ఎన్ఱతు - ఆదరాతిశయత్తారే, ఇతుతాక అఱ్ఱుతైక్కు మిన్ఱై యాయితే యిరుప్పతు. ఎన్ఱనేయెన్నిల్; (౧) “పద్యామభిగమాచ్చైవ సేవాసన్దర్శనేనచ” ఎన్ఱు- నీ యిరున్దవిడ తై వన్ఱు. రాగమ్ క్రమప్రాప్తినహియారితే.

(ఉన్ఱై చ్చేవిత్తు) ఫలమ్ వేణ్ణాతే సాధనకాలత్తిలే రసిక్కు మున్ఱై చ్చేవిత్తు (౨) “సుసుఖంకర్తుమ్” ఎన్ఱుమ్, (3) “పలమున్ఱు శీర్” ఎన్ఱుమితే యిరుప్పతు. అతుక్కుమేలే ఓరళ్ళలియైయమ్ ఉన్ఱై టుక్కుమాట్టార ఉన్ఱై చ్చేవిత్తు. (౪) * ఎఱ్ఱుతుమెన్ఱుమితు మిన్ఱై

పృష్ఠావర్తనార్కమ్ నియామకమగుశిచ్చెయ్ కితార్ (శిథ్ఠమిత్యాది). (ఆదరాతిశయ త్తారే) ఎన్ఱతు - తిరువేన్ఱడయాత్తాదికై ఘోషే ప్రాప్యమాన్తయారేవన్ఱ ఆదరాతి శయత్తారే యెన్ఱపడి. భగవల్లాభమ్ అవకాశరనారేయాయిరుక్కై యెన్ఱనేయెన్ఱ వరుశిచ్చెయ్ కితార్ (ఇతుతానిత్యాది). (ఇరున్దవిడతైవన్ఱు) ఎన్ఱవనన్దరమ్ “ఎన్ఱై” ఎన్ఱుకేవన్ఱు.

“ఉన్ఱై” ఎన్ఱకుక్కై త్కారజాన్దర మరుశిచ్చెయ్ కితార్ (అతుక్కు మేలేయిత్యాది). అతుక్కుమేలే యెన్ఱతు - తాళకోవన్ఱకుక్కైమేలే యెన్ఱపడి. అన్ఱైయై ఉన్ఱటాక్కుమాట్టమైయై సంవాదపూర్వకమ్ వివరిక్కితార్ (ఎఱ్ఱుతుమి త్యాది). ఇవ్వాక్యక్తుక్కు “తొఱ్ఱుతుమామలర్ నీర్ శుడర్ తూపన్ఱొన్ఱు ఎఱ్ఱుతుమ్” ఎన్ఱవిడత్తిల్, “తొఱ్ఱుతుమ్” ఎన్ఱతిలేనోక్కు. “శేవిత్తుక పాన్ఱ్రామరై”

(౧) రా-అయో-౧౦-౪౦. గుహభ్యుత్థివానుః, “గుహమేవం బ్రువాణస్తు రాక్షసః ప్రత్యువాచహ | అర్చితాశ్చైవ హృష్టాశ్చ భవతా సర్వధా వయమ్ || పద్యామభిగమాచ్చైవ సేవాసన్దర్శనేనచ | భుజాభ్యాం సాధువృత్తాభ్యాం వీడ యో వాక్యమబ్రవీత్

(౨) గో-౧-౬౬. పృథుత్తిల్. (౩) తి-నాయ్-౨ ౮-౪.
(౪) తి-నాయ్-౪-౩౯.

యానవునైచ్చేవిత్తు. నేవ్యరాననాజ్ఞో నేవకరామ్బడి అత్తలై ఇత్తలైయావతే ! (౧) “నుగ్రీవంనాథమిచ్చతి” ఎన్నక్కడవతితే.

(ఉకాపోథ్థామరైయడియే) మహార్జముమాయ్, భోగ్యము మోయ్, ప్రాప్తముమాయరున్ద తిరువడికళిలే. “అడియే” ఎన్నిఅ అవ ధారణత్తుక్కుక్కరుత్తు-(౨) “సర్వాత్తనా పర్యనునీయమానో యదా న సామిత్రిరుపైతి యోగమ్” ఎన్నుమాపోలే వేతారు వ్రయోజనత్తు ఎన్దు - తాజ్ఞో సేవిక్కు అవద్యమాకతోగ్ధుచ్చొట్టుకైక్కు తాత్పర్యమయళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నేవ్యరానవిత్త్యాది).

“ఉనైచ్చేవిత్తు ప్పొథ్థామరైయడి” ఎన్నవ మైన్దిరుక్క, “ఉకా” ఎన్ద తికా ఫలితార్థమ్ (ప్రాప్తముమాయరున్ద) ఎన్ద తు. సర్వప్రకారత్తాలుమ్ పెరుమాళ్, “యావరాజ్యత్తైయడైయుమ్” ఎన్దు ఇత్తైయ పెరుమాళ్ మ్మత్తు అయళిచ్చెయ్ తాలుమ్ అతుక్తాళాకాతాప్పోలే యెన్ద యళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సర్వాత్మ వేత్త్యాది). యోగమ్ - అలభ్యలాభమాన యావరాజ్యత్తై యెన్దపడి. (3) “అలభ్యలాభోయోగస్సోన్మత్తేమం తత్పరిరక్షణమ్” ఎన్దు ప్రసిద్ధమ్.

(౧) రా-క-౪-౧౩. పమ్మతీరే - మారుతిమ్మృతిభిత్తుణ్, “ఏతత్తే సర్వమాఖ్యాతం యాథాతథ్యేన పౌచ్చతః । అవాక్తోచ్చవ స రామశ్చ సుగ్రీవం శరణం గతః ॥ ఏష దత్వాచ విత్తాని ప్రాప్య చానుత్తమం యశః । లోకనాథః పురా భూత్వా సుగ్రీవం నాథమిచ్చతి॥ ఏతా యస్య పురాహ్యసీ చ్చరణ్యో ధర్మవత్సలః । తస్య పుత్ర శ్శరణ్యశ్చ సుగ్రీవం శరణం గతః ॥ సర్వలోకస్య ధర్మాత్మా శరణ్య శ్శరణం పురా । గురురే రాఘవస్సోన్మయం సుగ్రీవం శరణం గతః॥ యస్య ప్రసాదే సతతం ప్రసేదయతి భూఃప్రజాః । స తామో వానరేన్ద్రాస్య ప్రసాదమభిక్షాంజ్ఞతే॥” (2)

(౨) రా-య-౧౩౧-౯౪ - రామః, “అతిష్ఠధర్మజనుయాసహేమాం గాం పూర్వరాజాధ్యుషితాం బరేన తుల్యం మయా త్వం పితృభిర్భృతాయాతాం యావ రాజ్యే ధురముద్వహస్వ ॥ సర్వాత్తనా పర్యనునీయమానో యదా న సామిత్రిరుపైతి యోగమ్ । నియుజ్యమానో 2పిచ యావరాజ్యే తతోభ్యుషిచ్ఛద్ధరతం మహాత్మా॥”

క్కాళాకాలిరుక్కై. (పోల్మమ్) పోల్మైయై యావతు - స్వామిక్కు-
మజ్జళాశాసనమ్ వణ్ణుకై. (పొరుళ్ళేళాయ్) మున్నే యిరుక్కిఱవనై
“కేళాయ్”, ఎన్నానెన్నెన్నిల్ ; ఇవర్కళుడైయ స్తనాద్యవయవజ్జళితే
అన్యపరనాయిరుక్కైయాలే ఉకపరాక్కైవిట్టు నాజ్గళ్ శొల్లుకిఱ
వార్తైయై కేళాయైన్నితార్కళ్.

అవనుమ్, ఇవర్కళ్ పేచ్చన్ట్రోవెన్టు కేట్టా; (పెల్మమ్ మేయ్
త్తు ఇత్యాది) ఎన్టుమ్ శాస్త్రైత్తిలే కేట్టుప్పొక్కడవ నీ పశుక్కళ్
మేయ్త్తు ఉణ్ణక్కడవతాన ఇడైచ్చాతియిలే నన్దుపిఱన్టు ఎజ్జళై అడిమై
కొళ్ళామటోప్పికాతు. (పెల్మమ్ మేయ్త్తుణ్ణుమ్కులమ్) రక్ష్య
మాన పశుక్కళ్ వయిఱునిటై న్దొలల్లతు రాజ్గళుణ్ణాత కులమ్. ఉకపిఱ
ప్పొలుమ్ ఎజ్జళ్ కార్యమ్ తలైక్కట్టవేణుమెన్టు కరున్టు.

(కున్ద్రోవల్) అన్తరజ్జవృత్తి. అన్తిక్కే, ఉచితమాన అడిమై
యెన్టుమామ్. (ఎజ్జళై) పశుక్కళుక్కు వేఱురత్తకరుణ్ణానాలుమ్ ఉన్దై
యొట్టియ రత్తకరిల్లాతవెజ్జళై. (కొళ్ళామటోప్పికాతు) ఉనక్కు విహి
తమ్. శబ్దాదివిషయజ్గళే ధారకమాయిరుక్కిఱ ఎజ్జళై ఉకవడినట్రుకై
క్కాట్టి, (౧) “ ఉణ్ణుమ్ శోలు పరుకునీర్ త్రిన్దుమ్ పెల్మొన్దైయ
మెల్లామ్ కణ్ణకామ్మెరుమాక ” ఎన్నుమ్బడిపణ్ణి స్వరూపానురూప
మాన కైజ్కర్యమ్ తారాతేపోకై ఉనక్కు- పొరుమోవెన్దై. (౨) “ఉణ్ణి
ట్టాయినీయున్దొట్టియాయ్” ఎన్నితార్కళ్.

ఇవర్కళ్ శొన్న సమన స్తర త్తిలే, నీజ్గళ్ నోన్బుక్కు అజ్గమాన

“ ఎజ్జళై ” ఎన్దతుక్కు అర్థాన్తరమ్కొట్టానిన్దుకొణ్ణు, “ కొళ్ళామటోప్పికా
తు ” ఎన్దతై వివరిక్కితార్ (శబ్దాదియిత్యాది). (పోరుమా) తకుమా.

“ ప్పొట్టికొళ్ళానన్దుకాల్ ” ఎన్దతుక్కు ప్రసక్తియరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవ
ర్కళిత్యాది). “ కాక ” ఎన్దు శొల్లుకైయార్ తోన్దుకిఱవెన్టుప్పై యరుళిచ్చెయ్

వద్దై కొండ్లుపోమి తనై యల్లతు వేలు నీళ్ళల్ అడిమైయెన్డు శొల్లు
కిటవై యెల్లామెన్నెన్డు పత్తెయై కొండుక్కప్పుక; (ఇదై ప్పత్తె కొళ్వా
నన్దుకాణ్) ఇన్దు ఒరుప్రయోజనన్దొన్దు పోకవన్దోమల్లోక్కాణ్ నాళ్ళల్;
యథాశ్రుతగ్రాహియాంబురన్దాయ్సి. (కోవిన్దా) భావజ్ఞానమిల్లాత జన్మ
మితే. అభిధానవృత్తియైప్పొక్కి, తాత్పర్యవృత్తియతీయాత జన్మమితే.

ఆనాల్ నీళ్ళల్ శొల్లుకిటతెన్నెన్దు; (ఎదై కుమిత్యాది)
(౧) “నకాల స్తత్రవై ప్రభుః” ఎన్నిట తిరునాట్టిలే యిరుక్కవుమామ్;
ఆశ్రిత నజాతీయనాయ్ కొండ్లు సంసార త్తిలే పిటక్కవుమామ్; అతి
లొరునిర్బన్ధమిలై. కాట్టిలుమ్ పడై వీట్టిలు మొక్క ఇలై యపెరునూల్
అడిమై శెయ్ తాప్పోలే యాకవేణుమ్. (౨) “ దేవత్వే దేవదేహేయం
మనుష్యత్వే చ మానుషీ ” ఎన్నక్కడవతితే. (ఉన్వన్నోడుదై ధోమేయా

కితార్ (యథేత్యాది). (3) “ గోష్ఠాధ్యక్షేపి గోవిందః ” ఎన్దు నిఘంటువైప్పదై ఇడై
యనుక్కుప్పేరాయ్, అత్తాల్ ఫలితత్తెయరులిచ్చెయ్ కితార్ (భావజ్ఞానమిత్యాది).
(అభిధానవృత్తి) ఎన్దు - పదకత్తియైచ్చొల్లుకిటతు.

(నీళ్ళల్ శొల్లుకిటతెన్నెన్దు) ఎన్దుతు - ఎప్పడిప్పట్ట కుదై వరెన్దు పడి. ఎదై
కుమ్ - ఎత్తై కుమ్, ఏదై పిటవిక్కుమ్ - ఉన్నడైయ ఎవ్వవతారత్తుక్కు మెన్దు
శబ్దారణ తిరువుళ్ళమ్ పదై, ఫలితార్థమరులిచ్చెయ్ కితార్ (నకాలిత్యాది). (అతి
లొరునిర్బన్ధమిలై) ఎన్దుతు - నీదేవనామ్మోతు నాళ్ళుమ్ అప్పడియేయాయ్, మను
ష్యనామ్మోతు నాళ్ళుమ్ మనుష్యరాక పెన్దు పడి. ఇప్పడియాన పేరుజ్జోవెన్న వరులి
చ్చెయ్ కితార్ (దేవత్వేయిత్యాది). “ ఉదై ధోమ్ ” ఎన్దుతుక్కు స్వస్వామిభావ

(౧) భార-మోక్షప-౨౫-౯. “ కాలస్సృజతి భూతాని కాలస్సంహరతి
ప్రజాః । కాలస్య వశగా లోకాః నకాల స్తత్రవై ప్రభుః ”

(౨) వి-పు-౧-౯-౧౪౪. “ రాఘవత్వే భవతీన్ తా నక్తి జీ కృన్యజన్మని ।
అన్యేషు చావతారేషు విష్ణో రేషాన్ నపాయసి ॥ దేవత్వే దేవదేహేయం మనుష్యత్వే
మానుషీ । విష్ణో రేషానురూపాంబై కరో త్యేషాన్ నన్దు మమ్. ” (3)

వోమ్) ని స్వామియాకవుమ్ నాజ్గళ్ స్వమూకవుమ్ సమ్మన్దమ్ ఎన్ఱుమ్
సిద్దిక్కు మి త్తనై యే ఎజ్జళుక్కు వేణ్ణువ తెన్ఱితార్ కళ్. (౧) “ భక్తా
నాత్మ శరీరవత్ ” ఎన్నక్కడవతితే. ఓరుఱువై క్కుటిత్తు అతువాక వేణు
మెన్నా తొట్టిన్దతు - ఎల్లావులవుమ్ నీయేయాక వేణుమెన్దైక్కాక. (౨)
“ మాతాపితాభ్రాతానివాసశ్శరణంసుహృత్ ” (౩) “ కృష్ణాశ్రయాః
కృష్ణబలాః కృష్ణనాథాశ్చ పాణ్డవాః ” (౪) “ శేలేయ్ కణ్ణియరుమ్
పెరుమ్ శెల్వముమ్ నన్నక్కళుమ్ ” ఎన్నక్కడవతితే.

మల్ ముమ్ వేణువతో ఎన్న ; (ఉనక్కేనామాఱ్చెయ్ వోమ్)
సమ్మన్దమ్ ఒత్తిరుక్కచ్చెయ్ తే, శ్రీభరతాధ్వనై ప్పొలే విళ్ళేషి త్తిరు
క్కేయన్ఱియే, ఇళైయ పెరుమాళై ప్పొలే అడిమై శెయ్యవేణుమ్.
(ఉనక్కేనామాఱ్చెయ్ వోమ్) “ ఉనక్కే ” ఎన్ఱిఱ అవధారణత్తుక్కు
క్కరుత్తు - నీయుకన్ద వడిమై శెయ్ వోమ్, ఉనక్కుమ్ ఎజ్జళుక్కుమా
యిరుక్కిఱ విరుప్పైత్తవిర్ న్దు (౫) “ తనక్కేయాక పెనైక్కొళ్ళు
మీతే ” ఎన్నుమాపోలే నీయుకన్దవడిమై యాక వేణుమ్. అహక్కార
గర్భమాన అడిమై పురుషార్థమాకాతు.

సమ్మన్దమాకక్కీర్తురుళిచ్చెయ్ తు, ఉఱవుముతైయాక అర్థాన్దర మరుళిచ్చెయ్ కితార్
(ఓరుఱువైయత్తాది). “ ఉగ్గోమే ” ఎన్ఱవిడత్తిర్ ఏకకారార్థమరుళిచ్చెయ్ కితార్
(సమ్మన్దమత్తాది).

“ మల్ మైన్దామజ్జళ్ ” ఎన్ఱతు - మల్ మై యెజ్జళుడైయపురుషార్థశ్చెన్ఱాయ్,
అతుతానుమ్ నీఎన్దళుక్కెన్ఱు న్దైత్తిరుక్కుమెన్దళ్ కార్యమెన్ఱాయ్, తాత్పర్యము

(౧) మోక్షధర్మ. “ సర్వేషామేవధర్మణామత్రమైష్టవోవిధిః । రక్షతే
భగవాన్ విష్ణుః భక్తానాత్మశరీరవత్. ” (౨) సు-ఉ-౩౩-పుటత్తిర్.

(౩) భారతే-ద్రోణ-౧౦౩-౨౪. “ కృష్ణాశ్రయాః కృష్ణబలాః కృష్ణనాథాశ్చ
పాణ్డవాః । కృష్ణః పరాయణం శేషం జ్యోతిషామివ చన్ద్రమాః ”.

‘ ౪ ’ తి-వాయ్-౫-౧-౧- (౫) తి-వాయ్-౨-౯-౪.

౨౯-సా, శిర్మమ్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. . 302

(మన్ గ్రైనక్లామజ్జల్ మాన్లు) నాజ్జల్ “ ఎజ్జుక్కు ” ఎన్దిరుక్కుమతువుమ్, నీయుమ్ “ ఇవర్ కళుక్కు ” ఎన్దిరుక్కుమతువుమ్, ఇన్దై యిరణ్ణమ్ - విరోధియాకై యాలే అత్తై త్తవిర్ త్తు త్తరవేణుమ్ ఎన్దితార్ కల్ ౨౯.

రుశిచ్చెయ్ కితార్ (నాజ్జిత్యాది). (నాజ్జల్ ఎజ్జుక్కున్దు ఇరుక్కుమతువుమ్) ఎన్దుతు - ద్దున్దార్థమ్, ౩౦.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ఇరుపత్తిన్పుతామ్బట్టు. (శిర్మమ్ శిలుకాలే) “ ఉనక్కే నామాన్బెయ్ వోమ్ ” ఎన్దుతు ప్రాప్యమ్, “ నక్లామజ్జల్ మాన్లు ” ఎన్దుతు ప్రార్థనై, “ శిర్మమ్ శిలుకాలే వన్దు ” ఎన్దెయాలే త్వరై, “ కొళ్ళామల్ వోకాతు ” ఎన్దెయాలే త్వరై శొల్లుకిటలెన్దుమామ్. ఇవల్ చరమపర్వతిలే ఉగ్గిరుక్కెయాలే, ఇవల్ ప్రబన్ధత్తుక్కుమ్ ఆభ్యార్ ప్రబన్ధత్తుక్కుమ్ శృవాశ్చయై యరుశిచ్చెయ్ కితార్ (తిరువాయ్ మొళియిలిత్యాది). చరమదశైయానవర్థమానతు - పెన్దైయెమ్మప్పిన పత్తుప్పాట్టిలర్థమ్. ఇత్తార్ తిరువాయ్ మొళియిలెగ్గొమ్ శొల్లుకిటతు.

శిలుకాలే ఎన్నాలే “ శిర్మమ్ శిలుకాలే ” ఎన్దుతు - జాతిప్పేచ్చెన్దుపడి. (౧) “ తత్తస్య సదృశం భవేత్ ” ఎన్దిరాలే వరలామోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (రాగమ్ క్రమప్రార్థియిత్యాది).

(అతుక్కుమేలే) వన్దుతుక్కుమేలే. “ ఉన్నై ” ఎన్దుతుక్కు మూన్దు తాత్పర్యమ్.

“ సర్వాత్మనా ” ఎన్దుతు - సర్వప్రకారతాలుమ్ పెరుమాళ్ రాజ్యయోగతై యడై యు మెన్నచ్చెయ్ తేయుమ్ ఇళై య పెరుమాళ్ శైవర్యయోగతై యడై యాతాప్పాలే, ఇవర్ కళు మెన్దుపడి. (వేటొరుప్రయోజనత్తుక్కాళాకాతిరుక్కై) ఎన్దుతు - తిరువడికళిల్ భోగ్యతైయాలే వేటొరుపురుషార్థత్తుక్కాళాకాతిరుక్కై యెన్దుపడి. “ పోన్ మాన్ పారుళ్ కేళాయ్ ” మజ్జళాళా సనత్తైప్పణి యర్థిక్కిఱప్రయోజనతై క్కేట్టరుళ వేణు మెన్దు శబ్దార్థమ్.

అవయవజ్జళిలే సుక్తనానవక్ “ కేళాయ్ ” ఎన్దాలే కేట్టుమోవెన్న,

అవ. — నిగమత్తిల్, ఇప్పబ్రన్దమ్ కన్ద్రూర్ పీరాట్టియా
లుమ్ ఎమ్మెరుమానాలుమ్ సర్వకాలముమ్ విషయాకరిక్కప్పడువర్
కళ్ ఎన్దితార్కళ్. కన్ద్రూర్కు అనుష్ఠిత్రారోపాతియుమ్ అనుక

“మధురామధురాలాపా” ఎన్దు ఇవర్కళ్ వార్తెయుమ్ భోగ్యమాకై యాలే కేట్టు
మెన్దితార్ (అవసుమివర్కళ్ పేచ్చిత్యాది). “పెగ్గేరుమ్ మేయత్తుణ్ణుమ్ కులత్తిల్
పిఱన్దు” ఎన్దు కుక్కిరణ్ణు తాత్పర్యమ్, - కులభవెన్నుతల్, రక్షకనానవెన్నుతల్.

“కుగ్గేరుమ్” ఎన్దు కుక్కిరణ్ణుపారుళ్. “ఎన్దుతై” ఇత్యాదిక్కు - ఉన్నై
మొగ్గియ వేటారురక్షకరిల్లాత దయనీయరానవెన్దుతై దయాపరనాననీ రక్షిక్కైహిత
మెన్నుతల్; అన్తిక్కే, శబ్దాదివిషయజ్ఞతే ధారకమాఱురక్కిఱ వెన్దుతై యెన్నుతల్.

(అభిధానవృత్తియైప్పొక్కి) ఎన్దుతు - ఇట్టైయనాకై యాలే శాబ్దమాక మేల్మై
త్తోద్రోగినవర్గమొగ్గియ తాత్పర్యమఱియా యెన్దుపడి.

“పెగ్గేరుక్కుమ్” ఎన్దుతు - నిత్యమానపరమపదత్తిల్ కేయ్ కిఱ సర్వవిధకైబ్బా
ర్యముమ్ శొల్లుకిఱతు. “ఉన్దున్నోడుద్రోహోమేయావోమ్” ఎన్దు కుక్కిరణ్ణుపారుళ్;
ఉన్నోడుసమ్మన్ద ముడైయోమావోమెన్నుతల్; అన్తిక్కే, ఉఱుతల్ - పారున్దుత
లాయ్, విశ్లేషియతే ఇత్తైయపెరుమాళైప్పోలే యడిమై కేయ్యవేణుమెన్నుతల్.

“ఉనక్కే నామాళ్ కేయ్ వోమ్ మద్రై నక్కామజ్జళ్ ముద్రై” ఎన్దుతు -
అన్వయవ్యతిరేకజ్ఞకాలే ప్రార్థనై. అతావతు - “ఉనక్కే” ఎన్దైయార్ - ఉనక్కే
అత్తైయ్యవేణుమెన్దుపడి. “ముద్రై నక్కామజ్జళ్” ఎన్దుతు - అన్దుక్కైబ్బర్యత్తుక్కు
విరోధియాన సార్థకైయై పోక్కువేణుమెన్దు ప్రార్థిక్కిఱతు. “నక్కామజ్జళ్”
ఎన్దు ఈశ్వరకైయమ్మాట్టి యరుళిచ్చెయ్ తతుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్
(వాణ్ణైజ్జకుక్కిత్యాది). - ౯

పెరియ అరుమ్మదమ్.

ముప్పతామ్మాట్టు. “తిరుమాలాల్లెణ్ణుమిరువరుళ్ పెగ్గేన్దుణ్ణువర్” ఎన్దుతై
క్కటాక్షిత్తవతారికై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నిగమత్తిలిత్యాది). *తిరువరుళ్ పెగ్గేన్
న్దుణ్ణుకైయై దృష్టాన్తపూర్వకమ్ వివరిక్కితార్ (కన్ద్రూరిత్యాది). “కేయిత్తైయార్
కెన్దితై” ఎన్దుతైప్పద్రై (అనుష్ఠిత్రార్) ఎన్దుతు. “కోతైళొన్న” ఎన్దుతైప్పద్రై

30-పా, వజ్రక్కడల్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి. . 30౯

రిత్తారోపాతియుమ్ ఫలమ్ సిద్ధిక్కుమెన్దై. “కన్దిమన్ద తలై నాకు తోఱ్ఱున్దు
క్కుమ్ ఇరక్కుమాపోలే, ఇప్పాశురన్దొణ్ణువుక నమక్కుమ్ ఫలిక్కుమ్”
ఎన్దు భట్టరరుళిచ్చెయ్ వర్.

మూ. ౧— వజ్రక్కడల్ కడై న్ద మాతవనై శ్కేళవనై
త్తిళ్ళల్ తిరుముకత్తు చేయియైయార్ శ్కెన్దిజ్జి
అళ్ళప్పటై కొన్డ వాల్ శ్శై యణివుతునై
పై ఎళ్ళమల త్తణ్డెరియల్ పట్టరవిరాళ కోత్తై శొన్న
శళ్ళత్తమియ్ మాలై ముప్పతుమ్ తప్పామే
ఇళ్ళిప్పరిశురై ప్పారీరిరణ్ణుమాల వరై త్తోళ్
శ్కెళ్ళల్ తిరుముకత్తు చేయియైయార్
ఎళ్ళున్దిరువరుళ్ పెన్ శ్శిన్పుటువరెమ్పావాయ్.
ఆ ణ్ణా ల్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

వ్యా.— (వజ్రక్కడల్) కడల్ కడై యానిఱ్కు, మరక్కలమ్
అలై యాతపడి కడై న్దనాయ్ ప్పమ్. కడై న్దపోతు శుభున్దు వరుకై యాతే
కడలజైయ మరక్కలమాయ్ నిన్దపడి యెన్దుమామ్. ప్రయోజనాన్తర
పరర్ క్కుమ్ ఉడమ్మనోవ క్కడల్ కడై న్దు అపేక్షిత సంవిధానమ్
పణ్ణుమ్ శీలవాన్దెన్. కృష్ణనైయాకిల్ కవిపాడియ్, క్షీరాబ్ధిమథనమ్
పణ్ణినవనై చొల్లుకెప్పినై శ్శేరుమోవెన్నిల్, (౧) “విణ్ణవరముతుణవము
(అనుకరితార్) ఎన్దుతు. అనుష్ఠితార్ క్కుమ్ అనుకరితార్ క్కుమాళ్ళుళమ్ ఇత్తైచ్చొ
న్నమాత్ర త్తిరే సిద్ధిక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కన్దిమన్దవిత్తాది).

“కడల్ కడై న్ద ” ఎన్నామల్, “వజ్రక్కడల్” ఎన్దు విశేషిత్రతుక్కు ఇర
ణ్ణుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కడలిత్తాదివాక్యద్వయత్తాలే). (నాయ్ ప్పమ్)
సామర్థ్యమ్. తిరుప్పావ్కుడలుక్కు వజ్రసమ్మన్దమ్ శొల్లుకెటకు - ఇన్దక్కడలోత్తై
సామ్యత్తైప్పయ్.

తిల్ వరుమ్ పెణ్ణముతుణ్డ వేమ్మెరుమానే" ఎన్ఱు - దేవకార్యమెన్ఱు ఒరు వ్యాజతైయిట్టు పెరియపిరాట్టియాకిఱ పెణ్ణముతతై పెఱుకైక్కాక కడల్ కడైన్దపడి. ఊరార్ కార్యతై ఒరువ్యాజమాక్కి పెణ్ణళై పెఱుకైక్కాక నోన్బిలే యన్వయిప్పిత్త కృష్ణనుడై యన్వభావత్తోఱు నదృశమాయరుక్కెయాలే శొల్లుకితార్ కళి. (మాతవనై) ఆశ్రయ నీయముమాయ్ భోగ్యముమా యిరుక్కుమ్ తత్వమ్ లక్ష్మీననాథమా యిరుక్కుమెన్ఱై. ఆశ్రయిత్తార్ కున్ద్రతై ప్పెఱుప్పిత్తు అపేక్షితన్దళై చ్చెయ్ విప్పార్ అరుకేయుణ్డెన్ఱై. (కడల్ కడైన్దమాతవనై) కడల్ కడైన్ద పిరాట్టియై లభిత్తవనై.

(కేశవనై) విరోధినిరసన స్వభావనై. స్త్రీత్వప్రయుక్త మాన స్వాతన్త్ర్యతైయుమ్ అన్యశేషత్వతైయుమ్ పోక్కినవనై. (మాతవనై కేశవనై) (౧) " అలై కడల్ కడైన్దతనుట్కుణ్ణుతల్ నఱ్ఱుకొణ్డవనే విణ్ణవరముతుణ్డ వముతిల్ వరుమ్ పెణ్ణముతుణ్డ వేమ్మెరు మానే" ఎన్ఱిఱపడియే - తా సాక్షాదమృతతైయుణ్డ బ్రహ్మాదికళుక్కు- కోత్తై కొడుత్తా" ఎన్ఱు భట్టరదులిచ్చెయ్ వర్.

(తిగ్గళి తిరుముకమ్) కృష్ణసంశ్లేషతాలే కుళిర్ న్దుమలర్ న్దము కమ్. (౨) " కతిర్ మతియమ్పాల్ ముకత్తా" ఎన్ఱు అనభిభవనీయ త్వముముణ్ణు-అఱ్ఱు; అనుకూలర్ క్కేయాన ముకమాకై యాలే "తిగ్గళి తిరుముకమ్" ఎన్ఱిఱార్ కళి - ఇఱ్ఱు; ఇవనై యనుభవిప్పార్ ముకముమ్ ఇప్పడియేయిఱేయరుప్పతు; (౩) *మతిముకమడన్దెయరితే. (శేయి న్దై

(౪) " క ఇతి బ్రహ్మణో నామ " ఎన్ఱైప్పన్ద "కేశవకా" ఎన్ఱతుక్కర్థా న్దర మరులిచ్చెయ్ కిఱార్ (అలై కడలిత్యాది).

" తిరు " ఎన్ఱు - వికాసతాల్పణాన కాన్తియొచ్చుల్లుకిఱతాయ్ అరులిచ్చె య్ కిఱార్ (మలర్ న్ద) ఎన్ఱు. " శే " ఎన్ఱు - అర్థకాయ్, " ఇన్ద్ర " ఎన్ఱు - ఆభరణ మాయ్, " కూడకమ్ " ఇత్యాదియిల్ శొన్నవాభరణజ్జళితల్, కృష్ణవిషయాకార

(౧) తి-మొ-౬-౧-౨.

(౨) ౧.

(౩) తి-వాయ్-౧౦-౯-౧౦.

(౪) హరివంశే-౨౩౯-౪౩

30-సా, వజ్రక్కడల్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయరప్పడి. . 300

యార్) (1) “ శూడకమ్ ” ఇత్యాదియిల్ తాజ్జళపేక్షి త్తపడియే
అవనుమవభుమ్ కూడవిరున్దు పూట్టినవాభరణత్తై యుడైయవర్కళ్;
కృష్ణవిషయీకార యోగ్యత్తైయాకిఱ ఆభరణత్తై యుడైయవర్కళ్;
కృష్ణవిషయీకారత్తాల్ పిఱన్ద పుకరాలే ఒరుపడి ఆభరణమ్ పూణ్ణా
ప్పోలే యిరుక్కిఱవర్కళ్. (శెన్దు) ఇవ్వాప్పనై యోడే వరప్పార్ త్తి
రుక్కుమళవల్లై త్తైయై చొల్లకిఱతు. (ఇత్తెళ్ళి) (2) “ అన్ది
పులకమళన్దాయడిప్పోల్లి ” ఎన్దిఱపడియే అవనుక్కు మజళా
శాసనమ్మణ్ణి.

(అన్దు) తిరువాయ్ప్పడియిలే. (అప్పత్తై కొణ్ణవాల్లై)
నాట్టుక్కు “ పత్తై ” ఎన్దు ఒరువ్యాజత్తైయిట్టు అడిమైకొణ్ణవడియై.
(అణిపుత్తువై) సంసారత్తుక్కు నాయకక్కల్లాన శ్రీవిల్లిపుత్తూర్. (పెళ్ళ
మల త్తణ్ తెరియల్) బ్రాహ్మణరుక్కు త్తామరై త్తారాకైయాలే
శొల్లకిఱతు. (పట్టర్పిరాకొత్తై శొన్న) ఆణ్ణాళ్ అనుకారప్రకార
త్తాలే యనుభవిత్తుచ్చొన్న. (3) “ సహావాచ వ్యాసః పారాశర్యః ”
ఎన్దు-పరాశర పుత్తనెన్దు ఆ ప్తిక్కుచ్చొన్నాప్పోలే, పెరియాభ్రావ్
మకళాకైయాలే శొన్న వర్ణత్తిలర్ణవాదమిలై.

(శజ్జ త్తమిల్ మూలై) (4) “ కుఠ్థాళ్ళాయ్ ” ఎన్నుమాపోలే-
తిరళ్ తిరళాక వనుభవిక్కవేణ్ణుమ్ ప్రబన్దమ్. పళ్ళులక్షమ్కుడియిత్తై

మూక్కి వాభరణమాతల్, అత్తాల్ వన్ద పుకరాతల్ ఎన్దు మూన్దువిధమాక వరుళిచ్చె
యేకిఱార్ (కూడకమిత్యాది). (ఒరుపడి) ఎన్దు - ముత్తుప్పడి, పవళప్పడియెన్దు
ప్పోలే శిలవాభరణజ్జశెన్దుపడి.

పై - పకుమైయాయ్, కమలమ్ - కమలత్తిసుడైయ, తణ్ - కుళిర్న్ద, తెరి
యల్ - మూలైయెన్దు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్పగ్గోల్లి, పెరియాభ్రావ్ క్కు అత్తైనిరూపక
మాక చొన్నతుక్కు భావమరుళిచ్చెయేకిఱార్ (బ్రాహ్మణరుక్కిత్యాది).

(1) 22:

(3) తైత్తిరీ-

(2) 23.

(4) తి-వాయ్-2-3-00.

గ్గల్ తిరల్ తిరళాక వనుభవి త్తవబన్దమితే. (తమిళ్ మాలై) పిరాట్టి
అణ్ణాళానాప్పలే, ఉపనిషత్తుతమిథానపడి. (మాలై) పావనమాన
పళవన్దిక్కే భోగ్యముమూయిరుక్కైయుమ్, తలై యాలే శుమక్కవేణ్ణి
యిరుక్కైయుమ్. (ముప్పతుమ్తప్పామే) ఇతిలారుపాట్టుమ్ కుత్తై
యామే. విలై యిల్లాత రత్నజ్జళాలే శెయ్త వకావలియిలే ఒరురత్నమ్
కుత్తైన్దాలుమ్ న్ని నెడుమ్మాడాయురుక్కుమితే ; అప్పడియే ఒరుపాట్టు
కుత్తైయిలుమ్ పేరిమ్మవాయిరుక్కుమెన్దై.

(ఇజ్జు) విఱ్ఱుట్టకాల త్తిలే యెన్నుతల్ ; సంసార త్తిలేయెన్ను
తల్. (ఇప్పరిశురైప్పార్) ఇప్పాశురమాత్రత్తై చ్చొల్లువార్. తిరు
వాయ్ప్పడియిత్తెన్దల్ తాజ్జల్ కృష్ణానుభవమ్ పణ్ణిప్పెల్లొరొకల్ ;
అణ్ణాల్ అనుకారత్తాలే పెల్లొరొకల్ ; అత్తైయాలే, ఇప్పిబన్దమ్ కల్
పొరొక్కుమ్ ఇన్ద ఫలమ్ కిడైక్కుమ్.

(ఈరిరణ్ణునూల్ వరైత్తోళ్) ఇవర్ కళళవు పారాతె పణ్ణు పాడి
నవర్ కళళొల్ వణ్ణియాలే అనునన్దిక్కైయాలే తోళ్ కళళ ప్పణ్ణైక్కుమ్.

మాలై - శుష్పమాలికైయాయ్, అత్తాలే - ఇప్పిబన్దత్తై చ్చొల్లుకైక్కు
అతుక్కుమ్ ఇతుక్కుముణ్ణాన సాదృశ్యత్తైక్కాట్టుకిఱాత్ (పావనమానవిత్తాది).
తలైయాలే శుమక్కవేణ్ణియిరుక్కైయవతు - శిరగకమ్మనేన వసుసన్దిక్కవేణ్ణియి
రుక్కై. ఇప్పడి శిరగకమ్మనమ్ పణ్ణుమ్మాతు పీఱర్ కొణ్ణాడుమ్మడియిరుక్కై-శిరో
భూషణమూయిరుక్కైయెన్దపడి. (ఏకావలి) ఎన్దతు - ఒల్లైవడమానరత్నమాలికై.

ఇప్పరిశు - ఇన్దప్రకారమానపాశురత్తైయెన్ద తిరువుళ్ళమ్పల్లెల్లి యరుళిచ్చెయ్
కిఱార్ (ఇప్పాశురమిత్తాది). ఇప్పడి విశేషిత్తతుక్కు భావమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్
(తిరువాయ్ప్పడియిలిత్తాది). (ఇన్దఫలమ్) ఎన్దతు - ఇన్బుత్తైయెచ్చొల్లుకిఱతు.

ఈరిరణ్ణు - నాలాయ్, మూల్-పెరుత్త వరైపోలే యిరుక్కిఱతోళ్ కళెన్ద
శక్తార్థమాయ్, అతుక్కు “ఇప్పరిశురైప్పార్” ఎన్దత్తైక్కటాక్షిత్తు త్తాత్పర్న్ద
మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇవర్ కళళిత్తాది). (ఇవర్ కళళ) కల్లొరొకల్. (పణ్ణుపాడినవర్

న్ని (పా) నెడుమ్పాడాయ్.

ఉకనాతార్క్కు త్తోల్ కళిరణ్ణాయ్ త్తోల్ ముమ్ ; ఇవర్ కళుక్కు త్తోల్ కళ నాలాయ్ త్తోల్ ముమ్ తే. (శెట్టణ్ తిరుముకత్తు) అలభ్యలాభత్తాలే శివస్తకణ్ణల్. (శెల్వత్తిరుమాలాల్) ఉభయవిభూతియుక్తనాన శ్రియః పత్తియూలే. ఇప్పట్టిల్ - ఉపక్రమ త్తిలుమ్ పిరాట్టి సమ్మన్దజ్జాలి, ముడివిలుమ్ శొల్లుకై యూలే, ద్వయ త్తిటొచ్చన్న పడియిలే ఇక్కుమ్ శొల్లిల్ దొన్దై. (ఎక్కుమ్ తిరువరుల్ పెల్ ము) దృష్టాదృష్టజ్జళిరణ్ణిలుమ్ పిరాట్టి యుమ్ తానుమ్ సన్నిహితమామ్బడి ప్రసాదత్తైప్పెల్ ము. (ఇన్బుటు వర్) భగవత్సంశ్లేషత్తాల్ వస్త ఆనన్దమ్ పెలువర్. “ విఘ్నోఽతే యేఘ్నదిరున్దు ముప్పతు పాట్టైయుమ్ అనుసన్దిత్తల్, మాట్టిల్ ద్రిలనా కిల్ , శిల్ ముమ్ శిటుకాలే ” ఎన్దిటపాట్టై అనుసన్దిత్తల్, అతువుమ్ మాట్టిల్ ద్రిలనాకిల్ నామ్ ఇరున్ద విరుప్పైనినైప్పతు ” ఎన్దు భట్టర్ అరుళిచ్చెయ్ వర్. 30.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై యరుళిచ్చెయ్ త
తిరుప్పావై వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడి ముడిన్దతు.
పెరియవాచ్చాన్బిల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

కళి గోపిమూర్. (ఇవర్ కళుక్కు) గోపిమూర్ కు. (ఉపక్రమత్తిల్) ఎన్దు - “ మారకక ” ఎన్దు తైప్పల్. (దృష్టాదృష్టజ్జళి) ఇహలోకపరలోకజ్జళి (౧) “ ఆత్మ దాస్యం హరే స్వామ్యం స్వభావఞ్చ సదాస్తర ” ఎన్దిటపడియే శేషత్యానుసన్దా నమ్ అవశ్యమ్ కర్తవ్యమాకై యూలే అన్దశేషత్వత్తై ప్రతిపాదిక్కిట ఇప్పిబన్దమ్ నిత్యానుసన్ధేయ మెన్నుమత్తై అభియుక్తోక్తిముఖేన వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (విడివోఁతీ యిత్యాది). (నామిరున్దవిరుప్పై) ఎన్దు - ఇప్పిబన్దైయనుసన్దు ఈడుపట్టిరున్ద విరుప్పైయెన్దపడి.

తిరుప్పావై వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయిరప్పడియన్
పెరియ అరుమ్బదమ్ ముడిన్దతు.
శీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శిన్న అరుమ్బదమ్.

ముప్పతామ్బట్టు. (వజ్రక్కడల్)

(అనుష్టిత్తార్) గోపీమార్. (అనుకరిత్తార్) ఆణ్ణాళ్. పరమభక్తియుణ్ణాన నాయ్ చ్చియార్ కుణ్ణానతు శబ్దమాత్రముణ్ణానార్ కు వరుమావెన్న వరుళిచ్చెయ్ టిఠార్ (కన్జిత్తిన్దతై నాకొత్తాది).

కడల్ కడై నెన్నామల్, “వజ్రక్కడల్” ఎన్ఱు విశేషిక్కిఱుతు క్కిరణ్ణుతాత్పర్యమ్, — కడల్ కడైయానిఱుచ్చెయ్ తే అతుక్కుళ్ళే యిరుక్కిఱు మరక్కలమలై యాతపడి కడైన్ద నొయ్ ప్పమెన్నుతల్; కడైన్దపోతు సమాద్రమ్ కుఱ్ఱువరుకైయాలే, అతుక్కుళ్ళే యిరుక్కిఱు మరక్కలన్దళ్ కుఱ్ఱువరు మ్మకైయాలే కడలడైయమరక్కలమాయ్ నిన్దపడి ఎన్నవుమామ్. (నొయ్ ప్పమ్) సామర్థ్యమ్. వజ్రమ్-మరక్కలమ్. తిరుప్పావై డలుక్కు వజ్రసమ్మనమ్ శొల్లుకిఱుతు ఇన్దక్కడల్ సామ్యుతై ప్పగ్గిల్. “వజ్రక్కడల్ కడైన్ద” ఎన్ఱు షీరాట్టిమథనమ్ పణినవనై చ్చొల్లువానెన్నెన్ద శ్చెక్కుక్కు-ఒరుపరిహారమరుళిచ్చెయ్ టిఠార్ (ప్రయోజనాన్తరేత్తాది). శక్తాపూర్వకమాక ఇరణ్ణావతు - (కృష్ణసైయితాది). “మాతవనై” ఎన్ఱు తుక్కు మూన్ఱు తాత్పర్యమ్, - మున్దినతు “కడల్ కడైన్ద” ఎన్ఱు క్కటాక్షిత్తరుళిచ్చెయ్ టిఠార్ (ఆశ్రయణీయము నితాది). ఇరణ్ణావతు (ఆశ్రయితారిత్తాది).

(కడల్ కడైన్దమాతవనైక్కేళవనై) ఎన్ఱు-పిరాట్టిక్కాక క్కడల్ కడైన్ద తానో పిరాట్టియైలభిత్తు బ్రహ్మాదికళుక్కు శొక్కుతైక్కొడుత్తానెన్నుతల్, “కేళవనై” ఎన్ఱు, కేళిహన్తావెన్ఱు విరోధినిరసనమ్ శొన్నతుక్కు హర్దమాన తాత్పర్యమ్ (స్త్రీత్వప్రయుక్తమితాది). అన్ఱిక్కే, “కేళవనై” ఎన్ఱు “మాతవనై” ఎన్ఱు త్తోడేమాట్టి “క ఇతి బ్రహ్మణః” ఇతి రుద్రవచన క్రమేణ బ్రహ్మ రుద్రర్ కళుక్కు నియామక నెన్దపడి యాయ్, తాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ టిఠార్, (అలైకడల్ కడైన్ద తాది).

“తిట్టళ్ తిరుముకమ్” ఎన్ఱు తుక్కు ఇరణ్ణు పారుళ్. శేయ్ - అహమ్. ఇట్టై-ఆభరణమ్. శేయిట్టైక్కు మూన్ఱు పారుళ్. (శూడకమ్) ఇత్యాదియుమ్, (కృష్ణవిషయికార్) ఇత్యాదియుమ్, (కృష్ణవిషయికారత్తాల్ పిఱన్ద) ఇత్యాదియుమ్, (ఒరుపడి) షీరాభరణసముదాయమ్.

30-పా, వజ్రక్కడల్ వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయరప్పడి.. 307

అటు-మార్గమ్. అణి-అర్దుకు. తెరియల్-మాలై “పెళ్ళమలత్తెరియల్ పట్టర్
సిరాణ్” పై - తణ్ - కమలత్తెరియల్ ఎన్వయమాయ్, అడితోయక్కుళిరన్ద
తామరై మాలైయైయడైయ బ్రాహ్మణోత్తమరాన పెరియాభ్యార్.

శబ్దమ్-తిరళి. తమిడ్మాలై - సమూహమాక వసుభవిక్కశేణ్డుమ్ ప్రబన్దమ్.
ఉపనిషత్తు తమిడ్మాకైయాలే పావనత్వమ్. “ముప్పతుమ్తప్పామే” ఎన్టూల్ తేవై
పోలే ఒన్టుతప్పీనాలుమ్ ఫలమిలైయోవెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్ (విలైయిల్లాతవిత్యాది).
పరిశు - ప్రకారమ్, మాలి-పెరుమై.

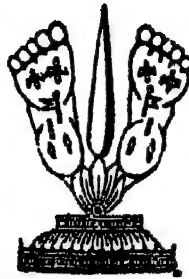
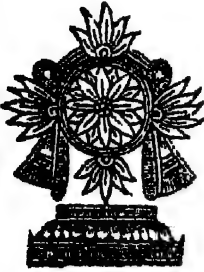
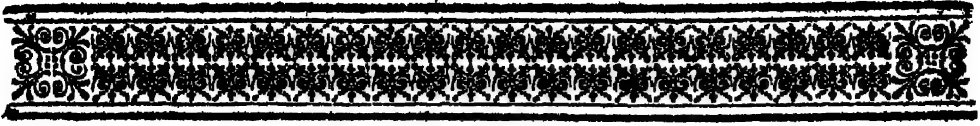
పణ్డుపాడినవర్కళి వొల్వట్టియాలే యనుసన్నిక్తయవతు-తిరుప్పావైయై
యనుసన్నిక్తయాలే తిరుప్పావైపాడిన అణ్ణాలైనినైక్కు. ఈరిరణ్డుమాలివరైతోళి.
నాలాయ్ పెరియమలైపోన్ట తోళిక్కళై యుడైయవణ్. కృష్ణనుక్కు నాలు తిరు
తోళుణ్ణోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉకవాతార్క్కిత్యాది). శెల్వమ్ - ఉభయ
విభూత్యైశ్వర్యమ్. (ఇప్పాట్టిలుపక్రమత్తిలుమ్) ఎన్టతు - “మాతవనై” ఎన్టతై
ప్పోడి. “తిరుమాలాలి” ఎన్దైయాలి-అక్రయిత్తార్ కుల్లమ్ పాటుప్పిత్తు అపేషీ
తమ్ శెయ్విప్పారుమరుకేయుడైన్దై.

(నామిరున్దవిరుప్ప) తిరుప్పావై ప్రసాదిత్తరుకుమ్పొత్తెన్దునరుళి యిరుక్కు-
మిరుప్ప. 30.

తిరుప్పావై వ్యాఖ్యానమ్ మూవాయరప్పడియన్
శిన్న అరుమ్బదమ్ ముడిన్దతు.

జీ య ర్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

తిరుప్పావై త్తనియన్ ప్రతిపదము.

నీతా.

నీతా	నప్పిన్న పిరాట్టియొక్క	సిద్ధమ్	తేలిస (ప్రతిపాదింబు బడి
కుబ్జ	మాంసశములైన	స్వమ్	న) కై
స్తన	స్తనముల నెడు	పారార్థ్యమ్	తన (జీవాత్మ) సంబనియైన
గిరి	పర్యతములయొక్క	అధ్యాపయన్	పారతన్త్ర్యమును
తటి	ప్రదేశములందు	బలాత్కృత్య	విన్నవించుచున్నదై
కుప్పమ్	నిద్రించుచున్నవాఁడును,	భుక్త్యై	పైపడి
స్వాచ్చిష్టాయా	తాననుభవించివిడిచిన	తన్త్ర్య	అనుభవించుచున్నదో,
మ		ఇదంనమః	ఆయాండాశ్చక్రములు
క్రమ	పుష్పమాలికయందు	అస్తు	(నాయొక్క) ఈ నమ
నిగళితమ్	కట్టబడినవాఁడు (ఆన	భూయః	స్కారము
	త్తుండు) నైన	ఇదంనమః	అగుగాత;
కృష్ణమ్	శ్రీకృష్ణుని	భూయఃఏవ	తిరిగియు [గుగాత];
యాగోదా	ఏయాండాశ్చక్రము	అస్తు	ఈనమస్కారము (అ
ఉద్బోధ్య	లేచి,	ఎల్లప్పుడునునమస్కరింపెదననుట.	మతీయును (నీనమస్కా
క్రమ	వేదములయొక్క		రము)
కత	అనేకకాఖలయందున్న		అగుగాత.
కరః	ఉపనిషత్తులయందు		

(౧)

అన్నవయల్

అన్నమ్	హంసములు సంచరించు	అరక్కణ్	నంబెరుమాళ్ళ విషయము
వయల్	పొలములుగల [చున్న		గా
పుకువై	క్రీవిల్లిపుత్తూరిలోనవతరించిన	ఇన్	శ్రావ్యమైన
అణ్ణాళ్	అణ్ణాళ్ నెడు తిరునామము	ఇశ్శెయిల్	గానముచేత
	గలవారును,	పాడి	గానముచేసి
పన్ను	అనుదినము పరిశీలింపఁదగినదై	కొడుత్తాళ్	సమర్పించినవారును,
	నదై	పూమాలై	పుష్పమాలికను
పల్ పఱియమ్	అనేక పాశురములుగలదై	కూడి	(మొదట) తనకొప్పులో
నల్	విలక్షణమైన		నలంకరించుకొని
పా	పాశురములయొక్క	కొడుత్తాళ్	(పిదప నారజ్జనాథునికీ)
మాలై	సందర్భరూపమైన		సమర్పించినవారునైన
తిరుప్పావై	తిరుప్పావైయనెడు దివ్య	కొల్	గోదాదేవిని
	ప్రబంధమును		అనుసంధింపుము. (2)

కూడికొడుత్త.

కూడి	(పుష్పమాలికను) తనకొప్పులో నలంకరించుకొని	వళైయాయ్	కంకణములుగలదానా!
		నీ	(ఓకామదేవుఁడా) నీవు
కొడుత్త	(పిదప నంబెరుమాళ్ళకు)	నాడి	(ఉపాయమును) విను
	సమర్పించినదానివై		ర్పించి
కుడల్	వెలుగుచున్న	ఎన్నె	నన్ను
కొడియే	(బంగారు) తీగవంటిదానా!	వేళ్ళడవణ్	తిరువేళ్ళడముడైయానుకు
		వితి	(నాయకియగునట్లు) ఏట్లు
కొల్	అనాదిసిద్ధమైన		అచుము
పావై	తిరుప్పావై యను గ్రంథమును	ఎన్	అని (మన్నగునిగుఱించి)
		ఇయ్యార్	సాదించిన
పాడి	క్రీరించి	నామ్	ఈప్రకారమును
అరుళవల్	ప్రసాదింపఁదగినదానివై		మేము
కుల్	నానావిధములైన	కడవావణ్	అతిక్రమింపకుండునట్లు
		నల్	ఉపకరింపుము. (3)

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

తిరుప్పావై ప్రతిపదము.

౧-పా, మార్కట్టి.

నేర్	విలక్షణములైన	వేల్	వేలనెడు ఆయుధముగ
ఇట్టైయిర్	అభరణములుగలవారై	లవారును	
శీర్	ఐశ్వర్యముచే	కొడుమ్	(కృష్ణనియందుఁ బ్రీతి
మల్మమ్	పూర్ణమైన	తొట్టిలన్	చేత) కూరి మైన
ఆయప్పాడి	గోమలమందున్నవారై		వ్యాపారములు గలవారు
శెల్వమ్	కృష్ణభక్తియనెడు సంప		నైన
	త్తుగలవారైన	నన్దకోపన్	నన్దగోపులయొక్క
శిఱుమిర్కాల్	బాలికలారా!	మమరన్	కొమరుఁడును,
ఆర్	ఆశ్చర్యకరమైన	ఏర్	సౌందర్యముచేత
మార్కట్టి	మార్గశిరమనెడు	ఆర్న	పూర్ణములైన
తిఱ్ఱల్	(ధనుర్) మాసమందలి	కణ్ణి	నేత్రములుగల
మలి	చంద్రునిచే	అశోతై	యశోదయొక్క
నిఱ్ఱైన్	పూర్ణమై	ఇళమ్మిన్	బాలసింహమువంటి
నల్	విలక్షణమైన		శ్రుఁడును
నాల్	(ఈ) దినమంగు	కార్	మేఘమువంటి
నీరాడ	స్నానముచేయుటకు (కృ	మేని	నిగ్రహముగలవాఁడును
	ష్ణునిచే సంక్షేపించు	శెమ్	ఎఱ్ఱ (రామరవంటి)
	టకు)	కెన్	నేత్రములుగలవాఁడును
పోతువీర్	(మీరు) పోవనిచ్చయిం	కలిర్ పోగ్	నూర్వనిరఁటి తేజస్సుక
	చితిరేని		లదియు
పాగోర్	బోధులు	మతియమ్పోల్	చంద్రునివంటి ఆహ్లాదకర
పుక్క	కొనియాడునట్లు		త్యముకలదియైన
పడిను	అమరియుండి	ముకత్తాన్	ముఖమకలవాఁడును
పోతుమినో	దండు; (వచ్చితిరని)	నారాయణ నే	పరాత్పరుండునునైన శ్రీ
కూర్	పీళ్లు మైన		కృష్ణుఁడే

నమక్కు	మనకు	తరువాన్	ఇచ్చును.
ఎమ్మవాయ్	మనమాటననుసరించి	ఏల్-ఓర్-అను	రెండును పాదపూరణార్థ
పత్తి	(మనప్రతమునకుఁ గావలసిన) వాద్యమును	మలైన	అవ్యయములు.

2-పా, వైయత్తు.

వైయత్తు	లోకముందు	పిచ్చెయుమ్	పేదలకివ్వందగిన దానిని
వ్యావీరకాల్	ఉజ్జీవింప నిచ్చయించిన వారా!	అననెయుమ్	తమచేతిలోనున్న వలకు
నామ్	మేము	కైకాట్టి	ఇచ్చియు (ఇదేవ్యాపారముగా నుండుము).
ఉయ్యుమ్అలు	ఉజ్జీవింపువిధమును	నెయ్	నేతిని
ఎణ్ణి	తలఁచి	ఉణ్ణోమ్	భుజింపము,
ఉకన్	సంతోషముతో	పాల్	పాలను
కెయ్యుమ్	చేయుచున్న	ఉణ్ణోమ్	భుజింపము,
కిరికైకల్	వ్యాపారములను	మెయ్టు	అజ్ఞానముచేత
కేళికో	వినుఁడు; (అదేమనగా),	ఎఱ్ఱుతోమ్	(నేత్రములను) అలంకరింపము,
నామ్	మేము,	మలరిట్టు	పుష్పములచేత
నమ్	మాయొక్క	ముడియోమ్	కేశములనలంకరింపము,
పావెక్కు	ప్రతమునకుఁ గాను	కెయ్యుతన	పెద్దలనుష్ఠింపని కృత్యములను
నాల్	ప్రతిదినమును	కెయ్యోమ్	అచరింపము
కాల్	ఉదయకాలమునందు	తీ	(అన్యులకు) మున
నీరాడి	స్నానముచేసేయు,	కుఱకై	అసత్యభాషణమును
పామ్మడలుల్	శీరాద్ధియందు	కెన్	వెళ్ళి
వెయ్	మెల్లఁగ	ఓనోమ్	చెప్పము.
కుయిన్	నిద్రించుచున్న	ఎవల్, ఓర్, ఎమ్మవాయ్	అనుమాదు
పరమున్	సర్వాధికునియొక్క		పదములనిచ్చటపాదపూరణార్థములు.
అడి	క్రీపాదములను		
పాడి	కీర్తించియు,		
పాదముమ్	పెద్దలకివ్వందగిన దానిని		

3-పా, ఓణ్ణి.

ఓణ్ణి	1 త్రివిక్రమావతారము	అళన్	కాలించిన
ఉళన్	లోకములను (దు)పెరిగి	ఉత్తమున్	పురుషోత్తమునియొక్క

చేర్	తిరునామములను	పాటి	కాంతిగల
పాడి	కీర్తించి	వణ్ణు	తుమైదలు [(ఉండును);
నాల్గల్	మనము	కణ్ పడుప్ప	(సుఖముగ) నిద్రించుచు
నమపావైక్క	జ్ఞానవ్రతమునకు	తేక్కాతే	(పాలుపిండువారు) భయ
కాత్తి	ఒక వ్రతమని పేరు పెట్టి		పడక
	(వ్రతమనెడువ్యాజము	పుక్కు	(పిండ) ఉద్యమించి
	చేత)	ఇరున్దు	నిరముగనుండి
నీరాడినాల్	స్నానముచేసినయెడల	శీర్ త	బలీనియున్న
నాడెల్లామ్	లోకమంతయు	ములై	పొడుగులను
తీర్ణుణ్ని	ఉపద్రవమేమియు లేక	పల్లై	పట్టి
తీర్ణల్	ప్రతిమా సమునందును	వాళ్ళ	ఈడవగా
ముమ్మారి	మాడు వానలు	వళ్ళల్	ఉదారములై
పెయ్యెతు	వటిసి (సుఖితుమగును);	పెరుమ్	ఉన్నతములునైన
ఓళ్ళు	వర్ధిల్లుచున్నవై	పశుక్కల్	ఆపులు
పెరుమ్	(పొలములను) వ్యాపిం	కుడమ్	కుండలను
	చు చున్నవియునైన	నితైక్కుమ్	నిండించును;
శెన్నెల్	శెన్నెలనెడు సస్యముల	నిక్కాత	అవిచ్చిన్నమైన
ఉండు	మధ్యమునందు [యొక్క	శెల్వమ్	విశ్వరక్షము
కయల్	మత్స్యములు	నితైన్దు	పరిపూర్ణమై (ఉండును);
ఉకళ	పాలుచుండగా (దాని	ఎమ్పావాన్	(ఇట్లు) నేనుచెప్పినమా
	చేతఁ జలించుచున్న)		టలను
పూమ్	నుందరములైన	ఓర్	నమ్మఁడు.
కువళైప్పొత్తిర్	నీలోత్పల పుష్పములందు		3.

ర-పా, అట్టిమయ్యై.

అట్టిమయ్యై	మండలవర్షమునకు	మక్కిన్దు	సంతోషించి
కణ్ణా	నిర్వాహకుఁడవైన వరు	మార్ కణ్ణి	ధనుర్దాసమందలి వ్రత
నీ	నీవు [ఋఁడా		మొనకుఁగాను
కై	(నీయొక్క) బౌదార్య	నీరాడ	స్నానము చేయునట్లును,
ఓన్దు	అల్పముకూడ [మును	అట్టిఉళ్	సముద్రముయొక్క మ
కరవేల్	దాచిపెట్టకుము;	పుక్కు	ప్రవేశించి [ధ్యమునందు
ఉలకినిర్	లోకమందలిజనులు	ముకనుకొను	పీల్చి
వాడ్	సుఖించునట్లును	అర్ తు	గజశానముఁజేసి
నాల్గకుమ్	మేమును	ఏటి	ఆకాసమునండెక్కి

ఉడ్డి	కాలాదిపదార్థములకు	వలమ్మరిపోల్	(ఎడమచేతిలో నున్న)
ముతల్వన్	కారణభూతుడైన సర్వ	నిస్తు	ఉండి[పాంచజన్యమువలె
	శ్వరునియొక్క	అతిర్ న్దు	గజికాంచియు
ఉరువమ్పోల్	రూపమువలె	కార్జమ్	సర్వశ్వరునియొక్కధను
మెయ్	శరీరము	ఉత్తెత్త	త్రోసిన [స్ను
కఱుక్కు	నీలవర్ణమువొంది,	శరమ్మైపోల్	బాణవర్ణమువలె
పొట్టి	బలిష్ఠములై	తాడ్మాతే	విలంబముచేయక
ఆమ్	సుందరములైన	పెయ్తిడాయ్	కురుయుము.
తోళ్ ఉడ్డె	భుజములుగల	ఎమ్పావాయ్	మామాటను
పట్టునాపన్	పదనాభునియొక్క	ఓర్	విమర్శింపుము.
కైయిల్	(మడి) చేతిలోనున్న	“ఏల్”	అనునది-ఓ-అనెడు సంబోధన
ఆడ్డిపోల్	సుదశకానమువలె		ద్యోతకమయిన అన్యాయము. ౪.
మిన్ని	మెఱిసియు		

గీ-పా, మాయనై .

మాయనై	ఆశ్చర్యభూతుఁడును	తామోతరనై	దామోదరుఁడునైనకృష్ణు
మన్ను	(భగవత్సంబంధము)అమ	నామ్	మనము [ని
	రియున్న	తూయోమాయ్	పరిశుద్ధులమై
వడమత్తురై	ఉత్తరమందున్న మధురా	వన్దు	సమీపించి
మైదననై	రాజైనవాఁడును [నగరికి	తూ	పరిశుద్ధమైన
తూయ	పరిశుద్ధమై	మలర్	పుష్పములను
పెరు	గంభీరమైన	తూవి	సమర్పించి
నీర్	జలముగల	తోట్టుతు	నమస్కరించి
యమునైత్తుతైవ	యమునానదియొక్క గ	వాయి నాల్	వాక్కుచేత
నై	ట్టును (తనకువాసస్థా	పాడి	స్తోత్రముచేసి
	నముగా) గలవాఁడు	మనత్తినాల్	మనస్సుచేత
ఆయర్ కులత్తిని	గొల్లకులమందు [ను,	శిన్దిక్క	ధ్యానముచేసినయెడల
ల్		పోయ	ప్రాచీనమైన
తోన్దుమ్	వెలుగుచున్న	పిన్నైయమ్	పాపములును
మణివిళ్ళైక్క	క్లాభ్యుమైన దీపమువంటి	పుకుతరువానిన్దు	ఆగామిపాపములును
	వాఁడును,	నవుమ్	
తామై	యతోదయొక్క	తీయినిల్	నిష్పలా(వేయబడిన)
కుడల్	ఉదరమును	తూకుఆకుమ్	దూదివలెనగును (నశిం
విళ్ళక్కమ్కైయ్	ప్రకాశింపజేసిన	ఏల్	చును) (గనుక)
			ఓ సుఖియలారా !

ఓర్ విడుక్కించి శెప్ప (వాని తిరునామములను)
ఎమ్మావాయ్ మామాట (ననుసరించి) చెప్పడు. ౫.

౬-పా, పుళ్ళుమ్.

పుళ్ళుమ్	పత్తులును	కాల్	క్రిపాదములచేత
శిలుమ్మినకాణ్	కూసినవి,	ఓచ్చి	జాచియు,
పుళ్ అనైయన్	పక్షిరాజైనగరుత్తంతునికి	శెళ్ళత్తు	క్షీరాబ్ధియందు
కా	స్వామియైన సర్వేశ్వరుని	ఆరవిల్	అతిశేషునిమీఁద
	యొక్క	తుయిల్ అమర్ద	నిద్రించిన
ఇల్	సన్నిధిలో (వాయించు	విత్తినై	జగత్కారణ భూతుండై
	చున్న)		న కృష్ణుని
వెళ్ళ	తెల్లనివర్ణముగలదై	మునివర్ కళుమ్	మననశీలులైన ఋషులు
విలి	అందఱిని చిలుచుచున్న		ను
శజ్జిన్	శంఖముయొక్క [ట్లున్న	యోకికళుమ్	యోగాభ్యాసముఁజేయు
పేరరవమ్	గొప్పధ్వనిని		చున్నవారును
కేట్టిలెయో	వినలేవా,	ఉళ్ళత్తుక్కొణ్డు	మనస్సులో నుంచుకొని
పిళ్ళాయ్	ఓచిన్నదానా!		(ధ్యానించి)
ఎమ్మనిరాయ్	లెమ్ము;	మెళ్ళ	మెల్లగా
పేయ్	పూతనయొక్క	ఎమ్మిన్దు	లేచి
ములై	స్తనములలోనున్న	ఆరియెన్దు	హరిః హరిః అని చెప్ప
నణ్దు	విషమును		చున్న
ఉణ్డు	ఆరగించియు,	పేర్ అరవమ్	పెద్దధ్వని
కళ్ళమ్	కృత్రిమమైన	ఉళ్ళమ్ పుళున్దు	(మా) మనస్సులోఁబ్రవే
శకడమ్	శకటాగురునియొక్క		శించి
కలక్కట్టయ	సంధిబంధములు వీడిపో	మలిర్దు	(మమును)చల్లగఁజేసినది.
	వునట్లు (వానిని)		

౭-పా, కీళుకీళు.

ఎమ్మిన్	అన్నిదిక్కులలోను	పేచ్చుఅరవమ్	మాటలయొక్క ఘోష
అనైచ్చాత్తన్	భరద్వాజపత్తులు		ను
కలన్దు	(తమ యాడుపత్తులతో)	కేట్టిలెయో	వినలేవా;
	కలిసి	పేయ్ పెళ్ళై	మలిలేనిదానా !
కీళుకీళు ఎన్దు	కీచుకీచు అని	నణు	క్లాఘ్యమైన
పేళిన	మాటలాడుచున్న	వాళమ్	పరిమళముగల

కుప్పర్	కొప్పలుగలవారైన	నాయకప్పెట్టి	పిల్లలకు నిర్వాహకురా
అయ్యచ్చయర్	గోపికలు	క్కాయ్	లైనదానా!
కాకుమ్	(తమ మెడలో వేసికొనిన	నారాయణన్	సర్వస్వామియు
	డండలోనున్న) కా	మూర్తి	సౌకిల్యముచేసవతరించిన
	సులును		వాడును
పిలుప్పమ్	మొగ్గులును	కేశవనై	కేశని సంహరించినవాఁ
కలకలప్ప	గలగలయనిశబ్దించునట్లు		డునైన కృష్ణుని[టికిని
కాపిర్ కు	చేతులనెత్తి	పాడవుమ్	(మేము) పాడుచున్నప్పు
మత్తినార్	కవ్వముచేత	కట్టే	(దానిని) వినుచు
క్కిక్కప్పడుత్త	శబ్దంబుఁజేసిన	కిడత్తియో	నిడించుచున్నావా;
తయర్	(మృశించుచున్న) పెలుగు	లేశమొక్కడెయ్య	లేజనుకలదానా!
	యొక్క	య్!	
అరవమ్	ఘోషమును	నీ	నీవు (వచ్చి)
కట్టిలెయో	విసలేవా!	తిఱ	(మాకు)తలుపుతీయుము.

౮-పా, కీర్తీవానమ్.

కీర్తీ	తూర్పుదిక్కులలో	కూవువాన్	విలుచుటకై
వానమ్	ఆకాశము	వను	నీవాకిటిలో వచ్చి
వెళ్ళెను	లెల్లఁబడినది,	నిన్దోమ్	ఉంటిమి.
ఎరుమె	మహిషములు	కోతుకులముడై	కుతూహలముగల
మేయ్ వాన్	మేయుటకై	య	
శిలుపిడు	కొంతసేపు విడువఁబడి	పావాయ్	శ్రీత్వపూర్తిగలదానా!
	నకై	ఎఱున్దిరాయ్	లెమ్మ,
పరస్సనకాన్	అంతటవ్యాపించినవి,	మా	కేశియొక్క
పోవాన్	కృష్ణునియొద్ద పోవుటయే	వాయ్	నోటిని
	పరమ ప్రయోజనమని	పిశగ్గానై	చీల్చినవాడును
	యెంచి	మల్లరై	మలులను
పోకిస్తార్	వెళ్ళుచున్న	మాట్టియ	నిరసించినవాడును
మిక్కుళ్ళ	తక్కిన	తేవతితేవనై	నిత్యసూరులకు అధిపతి
పిక్కక్కయ్	పిల్లలను		యైన క్రికృష్ణుని
మ		శెన్దు	సమీపించి
పోకాదుర్	పోనివ్వక	పత్తెకొణ్ణ	ప్రతాంగమైన వాద్యము
కాదు	అడ్డగించి		తీసికొని
ఉన్నె	నిన్ను	పాడి	గానముఁజేసి

నామ్	మనము	ఆఆ-ఎన్దు	ఐయో! ఐయో! అనికరు
శేవిత్తాల్	సేవించినయెడల		ణించి
ఆరాయ్దు	మనస్థిని విమర్శించి	అరుళ్	సేవసాడించును. (౮)

౯-పా, తూమణి.

తూ	పరిశుభమైన	డిమ్మెయో?	మూగనా?
మణి	రత్నములుచెక్కిన	అన్ది	లేక
మాడత్తు	గృహములో	శేకుడో?	చెప్పుడా? (లేక)
కుగ్గిము	చుట్టును	అనన్దలో?	అలసురాలా? (లేక)
విళక్క	దీపము	ఏమమ్మపట్టాళో	కావలిలో నుండఁబడె
ఎరియ	వెలుగుచుండగా,		నా, (లేక)
తూపమ్	ధూపము	పెరుమ్మళయిల్	చిరకాలము నిద్రఁబడు
కమ్మ	పరిమళించుచుండగా,		టు
తుయిల్	నిద్రనుబుట్టించుచున్న	మన్దిరప్పట్టాళో?	మంత్రవాదము చేయఁబ
అశైమిల్	శయనమందు (పవ్వళించి)		డెనా? (నీకొమార్తె
కణ్ వళరుమ్	నిద్రించుచున్న		చునట్లు)
మామాన్ మక	మామయొక్క-హతురా!	మా	అపరిచ్ఛిన్నమైన
శే	[తలుపుయొక్క	మాయన్	ఆశ్చర్యచేప్పితములు గల
మణిక్కతవమ్	మాణిక్యములు చెక్కిన		వాఁడు
తాళో	గడను	ఎన్దు	అనియు
లిఱవాయ్	తీయుము;	మాతవన్ ఎన్దు	క్రియఃపతియనియు
మానిార్	ఓ అత్తా! (మీరు)	వై కున్దెన్దు	క్రీడై కుంరనాధుడనియు
అవళి	ఆపెను	నామమ్మపలపుమ్	(ఈమాదిరి) అనేకతిరు
ఎఱుప్పిర్	లేపకూడదా?		నామములను
ఉన్ మకళోతా	నీకొమార్తె	నవిన్దు	చెప్పితిమి. (౯)
న్			

౧౦-పా, నోద్ర్ ము.

నోద్ర్ ము	సాధనానుష్ఠానముచేసి	తారాళో	ఇవ్వరా (చెప్పరా)?
కువర్క్కమ్	సూఖమును	నాద్ర్ ము	పరిశుభముగల
పుకున్దె	పొందఁదలంచిన	తుఱ్ఱాయ్	తిరుత్తుఱ్ఱాయ్ మాలిక చే
అమ్మనాయ్	ఓ ఆత్మా!		సలింకరింపఁబడిన
వాళల్	వాకిటి తలుపును	ముడి	కిరీటముగల
లిఱవార	తీయనివారు	నారాయణ్	పరాత్పరుఁడును,
మాద్ర్ ముమ్	ఒక మాటచైనను	నమ్మూల్	మనచే

హోగ్గరు	స్తోత్రము సేయఁబడిగా	హోగ్గరు	పరాజితుఁడె
పత్తితరుకు	పురుషార్థమునిచ్చుచున్న	పెరునుయిల్	గొప్పనిద్రను
	వాఁడును	తన్నానో?	ఇచ్చెనా?
పుణ్ణియనార్	పుణ్ణియూరియునైన శ్రీ	అగ్గరు	పూర్ణమైన
	కృష్ణునిచేతి	అనన్దుడెయూ	నిద్రగలదానా!
పంబులిరునార్	మునుపురామావతారమం	యే	
	దు	అరుణ్ణలమే	(మాకు) ఆపూర్వమైన
హోగ్గరుత్తిసి	మృత్యువుయొక్క-		అభరణమువంటిదానా!
నాయు	నోటిగా	తేగ్గముయ్య	తేరినదానవై
సీతన్ద	సతీన	కన్న	వచ్చి
మమ్మకరిఁమిమ	కుంభకృతము	తిల	తలుపుతీయుము. (౧౦)
తివక్క	నీకు		

౧౧-పా, కర్గరు.

కమ్మ	తేలిక కుమ్మరిల	మయిలే	నెమిలివంటిదానా!
కమ్మ	ఆవులయొక్క	కెల్వన్	కృష్ణానుభవము నెడు సం
వల	కా నేకములైన		పాదగల
కెల్వన్	సమాపించులను	పెద్దాటి	నిన్నదానా!
కమ్మ	హాయిపించువానిను,	పోతిగాఁడు	రమ్మ;
తేగ్గనార్	తగ్గరువుల ముగ్గ	హోగ్గరు ఎల్లా	బంధువులంగలును
తిల	అయి	మమ్మ	
అత్తియ	నకిరమున్న	హోగ్గిమా గిల్లా	పలియాలంటియను
కమ్మ	కమ్మ	రుగి	
కెల్వన్	యూయియేయూవాను,	కమ్మ	చేతవచ్చి
కెల్వన్	కమ్మగొప్పమును	కమ్మ	నెయొక్క-
కమ్మ	తేవివారుగన	మగ్గరుకు	ముంగిలిఁబండు
కెల్వన్	నోహాయియొక్క	మగ్గరు	ప్రవేశించి,
హోగ్గరు	మగ్గనానినీ కలసి గొంగ	మగ్గి	మేళుమువంటి
	కెల్వన్	కమ్మ	మేళుగల క్రీకృతనియొ
పుగ్గరు	పుట్టబోగున్న		కమ్మ
అరవు	సర్పమువంటి		నిరువాకుములను
అరవు	నిలింబు ప్రతీతియును		కావముచేయగా
	దానా!		నీవు
పుకన్	అదివిలోగన్న		

శిర్గ్రాతు	చలింపకుండను	ఎన్ పారుకుక్కు	ఏప్రయోజనము నుజేళిం
పేకాతు	మాటలాడకుండను	ఉఱ్ఱుమ్	నిద్రించుచున్నావునిచి

౧౨-పా, కనైత్తు.

ఇళమ్	లేతవయస్కుగల	వాళల్ కడై	వాకిటిలోనున్నచూరును
కన్ఱు	దూడలుగల	పల్లెల్	వట్టుకొనియుండి
ఎరుమ్మ	మహిషములు (పాలుపిండ	శినత్తిసాల్	శోపముచేత
	కుండుటచేత)	తెన్	సుందరమైన
కనైత్తు	అఱిచి	ఇలజ్జె	లంకకు
కన్ఱుక్కు	తనదూడవిషయముగా	శోమానై	స్వామియైనరావణుని
ఇరజ్జి	కరుణించి	శెల్లెల్	చంపిన
నినైత్తు	(అదూడ) పాలుతాగునట్లు	మనత్తుక్కు-ఇని	మనస్సుకు నింపుగ నున్న
	తలంచి (దానిచేత)	యానై	చక్రవర్తి తిరుమకసుని
ములై వట్టియే	(తన) స్తనములలోనుంచి	పాడవుమ్	కీర్తించినప్పటికిని
నిన్ఱు	ఏకాకారముగా	నీ	నీవు
పాల్ శోరియ	పాలుకారుచుండగా	వాయ్ తిఱవా	శోఱుతెఱచిమాటలాడ
ఇలమ్	ముంగిలిని	య	వు,
ననైత్తు	తడిపి	ఇనితాన్	ఇరకను
శేఱుఆక్కుమ్	బుఱదజేయుచున్న	ఎఱున్దిరాయ్	లేవకుండ నున్నావు,
నల్ శెల్వన్	విలక్షణ సంపత్తుగలవాని	ఈతు ఎన్నపే	ఇది యేమి పెద్ద నిద్ర ?
	యొక్క	రుఱక్కమ్?	
తక్కాయ్	చెల్లె!	అనైత్తు ఇలత్తై	అన్ని యిండ్లవారును
పని	మంచు	రుమ్	
తలై	(మా) నెత్తిమీఁద	అఱిస్ట	(మేమువచ్చియున్నదాని
మీఱు	పడునట్లు		నిక) ఎఱిగిరి. ౧౨.
నిన్	నీయొక్క		

౧౩-పా, పుళ్ళిన్.

పుళ్ళిన్	ఒకాసురునియొక్క	కిళ్ళి	గడ్డిపోచవలె గిల్లి
వాయ్	నోటిని	కన్ఱెన్దానై	సమూలముగా విడతీసిన
కీణ్దానై	చీల్చిన కృష్ణునియొక్క		చక్రవర్తి తిరుమకసు
పొల్లా	దుష్టుడైన [య		రు యొక్కయు
అరక్కనై	రావణాసురుని	కీర్తిమై	వీరచరిత్రములను

పీళ్ళకళ్ళ ఎల్ల రుమ్	బాలికలందఱును	అరి	జింకవలెనున్ను
పాడి	గానముచేసి	కణ్ణినాయ్	నేత్రములుగలదానా!
పాయ్	వెళ్ళి	పావాయ్	మృదుస్వభావముగల
పావైక్కళమ్	సంకేతస్థలమును	నీ	నీవు
పుక్కార్	ప్రవేశించిరి;	నల్ నాళో	ఈమంచిదినమందు
వెళ్ళి	కుక్రసత్తుత్రము	కళ్ళమ్	కపటమును
ఎల్లున్దు	వైకివచ్చి	తవిర్దు	వదలి
వియ్యమ్	బృహస్పతి నక్షత్రము	కలన్దు	(మాతో) చేరి
జాఱ్జీగ్గోలు	అస్తమించినది,	కుళ్ళమ్మక్కర	చల్లగను
పుళ్ళమ్	పక్షులును	కుడన్దు	మునిగి
శిలుమ్మిన	కూతపేయుచున్నవి,	నీరాడాతే	స్నానముచేయక
పొతు	రామరపుష్పమువలెను	పళ్ళిక్కిడత్తి	మెత్తలో బవ్వలించివా
		యో	వా? ౧౩.

౧౪-పా, ఉజ్జళ్.

ఉజ్జళ్	మీయొక్క	పోక్కిస్తార్	వెళ్ళుచున్నారు;
పుట్టెక్కడై	పెరటిలోనున్న	ఎజ్జలే	మమ్మును
తోటత్తు	తోటయందలి	మున్నమ్	మునుపేవచ్చి
వావియుళో	బావిలోఁబుష్పించిన	ఎల్లుప్పువాన్	లేపెదనని
శెట్టెట్టునీర్	శెట్టెట్టునీర్ పుష్పములు	వాయ్ పేళుమ్	చెప్పి (లేపకపోయి) న
వాయ్ నెక్కిన్దు	వికసించి	నక్కాయ్!	ఓ పూర్ణకాలా!
ఆమ్మల్	నీలోత్పలములు	నాణాతాయ్!	సిగ్గులేనిదానా!
వాయ్ కూమ్మిన	ముకుళించినవి;	నాపుడైయాయ్!	మధుర భాషణములుగల
శెట్టల్ పాడి	కావిచూర్ణములోఁబొల్లిం		దానా!
	చిన	శక్కిడు	శంఖముతోడ
కూడై	వత్తుములను	శక్కరమ్	సుదర్శనమును
వేల్ పల్	తెల్లనిదంతములనుగలవా	ఏనుమ్	ధరించిన
	రై	తడమ్	వికాలమైన
తవత్తవర్	తపోవేషధారులైనసన్నాత్	కైయన్	శ్రీహస్తములుగల.
	ములు	పల్లయక్కణ్ణా	పుండరీకాక్షుడైన కృ
తక్కిళ్	తమయొక్క	నై	ష్ణుని
తిరుక్కొయిల్	విశ్వాదయమందు	పాడ	కీర్తించుటకుఁగాను
శక్కిడువాన్	తిరువారాధనము చేయు	ఎల్లున్దిరాయ్	లెమ్ము. ౧౪.
	టకుఁగాన		

౧౫-పా, ఎల్లై.

ఇళవళియే	చిన్నచిలుకవంటి మధు	ఉనక్క	నీకు అని
	రభావణముగలదానా!	వేలు	వేరే
ఎరై	ఏమాళ్చర్యము!	ఎన్న	ఏప్రయోజనమును
ఇన్నవ్వు	ఇళకు	ఉడైయై	ఉడైకించియున్నావు(అని పీరుచెప్ప),
ఉఅట్టుతియో	నిద్రించుచున్నావా(అని చెప్పఁగా),	ఎల్లారుమ్	అందఱును
శిలైదు	శిల్ అని	పోన్దాళో	వచ్చిరా (అని ఆపెయడుగ),
అట్టైయేల్ మిన్	పిలువకుఁడు		
నత్తెమిర్	ఓ పూర్ణులారా!	పోన్దార్	వచ్చిరి,
పోతరుక్కినేన్	వచ్చుచున్నాను (అని యాపెచెప్పెను);	పోన్దు	(నీవు) వచ్చి
		ఎన్జిక్కోల్	లెక్కపెట్టుము,
వలై	సామర్థ్యముగల	వల్	బలిష్ఠమైన
ఉన్	నీయుక్క	అనై	కువలయాపీడమును
కట్టురైకళ్	కఠినోష్టలను	కొన్దానై	చంపినవాఁడును
ఉన్ వాయ్	నీమాటలయొక్క చాతుర్యముఅను	మాన్ద్రొరై	శత్రువులయొక్క
		మాన్ద్రు	కాత్రవమును
పనై	మునుపే	అడ్డిక్కవల్లానై	పోఁగొట్టఁదగినవాఁడును
అఱితుమ్	ఎటుఁగుదుము (అనిబెటనున్నవారుచెప్ప),	మాయనై	ఆళ్చర్యభూతుఁడువెనక్కిక్కొన్దని
			పాడుటకుఁగాను
నీజ్జళే	మీరే	పాడ	నీవు
వల్లిరకళ్	చాతుర్యముగి మాటలాడఁదగినవారు,	నీ	కీఘ్రముగా
		ఒరై	రమ్ము. (౧౫)
నా నేతాన్	నేనైనను [చెప్పెను),	పోతాయ్	
అయిదుక	కానిమ్ము (అని యాపె		

౧౬-పా, నాయకనాయ్.

నాయక నాయ్	(మాకు) స్వామియై	తోన్దుమ్	ప్రకాశించుచున్న
నిన్న	ఉన్న	తోరణమ్	తోరణములచే నలంకరింపఁబడిన
ననగోపనుడైయ్	ననగోపులయొక్క		ద్యౌరమును
తోయిల్	తీరుమాళికను	వాళల్	రక్షించువాఁడా!
కాప్పానే	రక్షించుచున్నవాఁడా!	కాప్పానే	గుండరమైన
కొడి	భవజములచే	మణి	

కతవమ్	తలుపులయొక్క	రుయిలెన్	నిద్రనువదలి లేచునట్లు
తాళి	గడను	పాడువాన్	(వానికి) సుప్రభాతము
తిలవాయ్	తీయము;		గానము చేయుటకుఁ
అయ్యో	గొల్లలయొక్క		గాను
తిలుమియిరొ	చిన్నవారమైనమాకు	వన్దోమ్	వచ్చితిమి,
ముక్కు		అమ్మ	ఓ స్వామీ!
మాయన్	ఆశ్చర్యచేష్టితములు గల	మున్నమున్నమ్	మొట్టమొదట
	వాడును	వాయాల్	నీవాక్కుచేత
మణి	నీలరత్నమువంటి	మాగ్గొతే	ప్రతిబంధకము చేయుకు
నల్లన్	మేనుగలవాడునైన శ్రీ		ము,
	కృష్ణుడు	నేళమ్	కృష్ణునివిషయమైన నేని
అత్తె	శబ్దించుచున్న		హమును
పత్తి	వాద్యమును (ఇచ్చెదనని)	నిలై	నీరముగఁగల
నెన్నలే	నిన్న నే	కతవమ్	తలుపును
వాయ్ నేర్ న్దా	చెప్పెను,	నీ	నీవే(వచ్చి)
న్		నీక్కు	తీయము. (౧౬)
తూమోమాయ్	పరిశుద్ధులమై		

౧౭-సా, అమృరమ్.

అమృరమ్	నత్రైములను	ఎమ్మెరుమాట్టి	మాకుస్వామినియైన
తణ్ నీర్	చల్లని తీరమును	అళోతాయ్	ఓయళోదాదేవీ!
ళోలు	సాదమును	అతీవుతాయ్	నిద్ర లేము;
అటమ్	ధర్మబుద్ధిచేత	అమృరమ్	అకాశమునంతయు
శైయ్యమ్	దానముచేయుచున్న	ఉడటుక్కు	బయలుపలుచుకొని
ఎమ్మెరుమాన్	మాకుస్వామియైన	ఓణ్ణి	పెరిగి
నన్దగోపాలా!	ఓ! నన్దగోవుడా!	ఉలకు	లోకములను
ఎమ్మిరాయ్	లేము;	అళన్	కొలిచిన
కొమ్మలవార్	ప్రబలతీగవంటి నడుము	ఉమ్మర్ కోమా	దేవాధిదేవుడవై
క్కల్లామ్	గల శ్రీలండటికి	నే	శ్రీకృష్ణుడా!
కొమ్మిన్దే	ప్రధానులారా!	ఉలక్కాతు	నిద్రపోక
రిలమ్	గొల్లకులమును	ఎమ్మిరాయ్	లేము;
శక్క	మంగళదీపమువలెఁ బ్ర	కమ్	ఎఱిని
	కాశింపఁ జేయుచున్న	పాన్	బంగారముచేతఁ జేయ,
	దా నా!		ఒనిన

కమ్మల్	పాదాభరణములచే నలం కరింపఁబడిన	ఉమ్మియుమ్	నీతమ్ముడైన కృష్ణుఁడు ను
అడి	శ్రీపాదములుగల	నీయుమ్	నీవును
శైల్యా	శ్రీమంతుడవైన	ఉజ్జేల్	నిద్రింపకుము. (౧౭)
పలతేవా!	ఓ బలదేవుడా!		

౧౮-పా, ఉన్దు.

మతమ్	మదజలము	కుయిల్	కోకిలయొక్క
ఉన్దు	కారుచున్న	ఇనక్కల్	సమాహములు
కళిద్రొన్	ఏనుంగువంటివాఁడను	పలకాల్	పలుమాటు (ఎడ కే)
ఓడాత	వెనుకఁబారని	కూవిన	కూయుచున్నవి,
తోళ్ వలియన్	భుజబలము గలవాఁడు నైన	పను ఆర్	బంతితో ఆమరియున్న
ననకోపాలన్	ననగోపునియొక్క	విరలి	వ్రేళ్ళుగలదానా!
మరుమకళి	తోడలా!	ఉన్ మెత్తునన్	నీభర్తయొక్క
కనమ్	పరిమళము	శీర్	తిరునామములను
కమ్ముమ్	వీయుచున్న	పాడ	(మేము) గానముచేయు
కుట్టి	కొప్పుగల		నట్లు
నప్పిన్నాయ్	ఓనప్పిన్నపిరాట్టి!	కిర ఆర	సౌందర్యముచేఁ బూర్ణ
కడతిఱివాయ్	గడతియుము;		మైన
ఎక్కుమ్	చుట్టుపక్కలంతటను	వళి	హస్తాభరణములు
కోళ్ళి	కోళ్ళు	ఒలిప్ప	మ్రోయునట్లు
వన్దు	వచ్చి	వను	వచ్చి
అత్తైత్తన	కూయుచున్నవి,	శెన్నామరై	ఎత్తతామరవంటి
మారవి	బండిగురిగింజతీగయొక్క	కయార్	శ్రీహస్తముచేత
పన్దల్ మేల్	పనిలిమిఁద (నిద్రించు చున్న)	మక్కిన్దు	సంతోషించి
		లిఱివాయ్	(తలుపు)తీయుము (౧౮)

౧౯-పా, కుత్తువిళక్కు.

కుక్కువిళక్కు	దీపస్తంభములు	కట్టిల్ మేల్	మంచముమీఁదఁ బరపఁ
ఎరియ	వెలుగుచుండగా	మెత్తెన్	మృదువై [బడిన
కోడు	ఏనుగు దంతముచేత ని రింపఁబడిన	పళ్ళ	బిడుగుణములుగల
	కొప్పుగల	శయన తిన్ మే	పడకమీఁద
కార్		కా	

ఎఱి	ఎక్కి,	తడవ్	వికాలమైన
కొత్తు	గుత్తిగుత్తిగా	కణ్ణినాయ్	నేత్రములుగలదానా!
అలర్	వికసించుచున్న	పిరివు	(కృష్ణుని) విశ్లేషమును
నూ	పుష్పములచేనలంకరింపఁ	ఎత్తనెయేలుమ్	తూణకాలమైనను
	బడిన	అగ్గోరైల్లాయ్	సహింపని ఓ వప్పిన్నపి
కుక్కన్	కొప్పగల		రాట్టి!
నప్పిన్నె	నప్పిన్నపిరాట్టియొక్క	నీ	నీవు
కొణ్ణె	స్తనములను	ఉన్	నీయొక్క
మేల	తనమీఁద	మణాళనె	భర్తయైన శ్రీకృష్ణుని
వైల్	ఉంచుకొని	ఎత్తనెయేలుమ్	ఒకతూణముగూడ
కెడన	పవ్వళించిన	తుయిల్	నిద్రనువదలి
మలర్	వికాలమైన	ప్పివొట్టాయ్	లేవనివ్యక్తమున్నావు;
మార్పా	వత్తు సలముగలవాఁడా!	తత్తువమ్మఅట్టు	(ఇది) నీకు స్వరూపాను
వాయ్తిఱవా	నోయి తెలుపుము (ఒక		రూపముకాదు,
య్	మాటచెప్పము);	తకవుఅన్దు	నీస్వభావమునకు నను
మై	అష్టనాలంకృతమై		రూపముకాదు. (౧౯)

౨౦-పా, ముప్పత్తుమూవర్.

ముప్పత్తుమూవర్	ముప్పదిమూడు విధములు	విమలా	పరిశుద్ధుఁడా!
	గల	తుయిలెఱ్ఱాయ్	నిద్రలేమ్మ,
అనురర్కు	దేవతులకు	కెప్పఅన్న	కలకములవంటి
మూన్	(దుఃఖమురాక) మునుపే	మెల్	మృదువైన
కెన్దు	కెల్చి	ములై	స్తనములను
కప్పమ్	వారియొక్క కంపమును	కెవ్వాయ్	పగడమువంటి అధరము
	(భయమును)		ను
అమర్కుమ్	పోఁగొట్టుచున్న	శిఱు	నూత్నమైన
కలియే	బలిష్ఠుఁడా!	మరుజ్జుల్	నడుమును
తుయిలెఱ్ఱాయ్	నిద్రనువదలిలేమ్మ;	నప్పిన్నె	నప్పిన్నపిరాట్టియను తిరు
కెప్పమడైయా	ఆర్జవగుణముకలవాఁడా!		నామమును దానా!
య్		నక్కాయ్	శ్రీత్వపూర్తియుఁ గ
తిఱలుడైయాయ్	సామర్థ్యముకలవాఁడా!	లిరువే	సంభోగసంపత్తు కలుదా
కెల్గొర్కు	విరోధులకు		నా!
కెప్పమ్కొడు	రూపమును (దుఃఖమును)	తుయిలెఱ్ఱాయ్	నిద్రనువదలిలేమ్మ;
కుక్కమ్	ఇచ్చుచున్న	ఉక్కమున్	అలవట్టమును

తట్రొళియుమ్	ఆదమును	ఇప్పొత్తే	ఈక్షణమందే
ఉన్ మణాళనై	నీభర్తయైన శ్రీకృష్ణుని	నీరాట్టు	స్నానము చేయించుము
తన్న	ఇచ్చి		(కృష్ణసంశ్లేషము చే
ఎన్నె	మమ్మును		యించుము). (౨౦)

౨౧-పా, ఏర్ న్నకలజ్జల్.

ఏర్ న్న	పట్టిన	తోన్ న్నమాయ్	(గుణములు) వెలుంగున
కలజ్జల్	పాత్రములన్నియు	నిన	టున్న
ఎతిర్	ఎదురుగ	కుడరే	తేజోరూపుండవునైనకృ
పొణ్ణి	పొణ్ణి		వ్వుడా!
మీతు	పైకివచ్చి	తుయిల్ ఎర్రామై	నిద్రలెమ్మ;
అళిప్ప	కిందజారునట్లు	మాన్ ద్రార్	శత్రువులు
మాన్ ద్రాణే	ఎడతెగక	ఉనక్కు	నీయొక్క (బలమునుజూ
పొల్	పాలను		చి)
శొరియుమ్	స్రవించించుచున్నవై	వలితొలెన్ద	తమపరాక్రమములు నకిం
వళ్ళల్	ఉదారములై		చినవారై
పెరు	ఉన్నతములై	ఉన్ వాళల్ కణ్	నీవాకిటిలో
ఆర్ న్న	అసంఖ్యేయములైన	అన్ ద్రాళు	నీపరాక్రమమును నహిం
పకుక్కళ్	అవులను		పక
పడైతాణ్	కలిగిన నందగోపులయొక్క	వన్ద	వచ్చి
మకనై	కొమార్బుడా!	ఉన్	నీయొక్క
ఆటివుఉతాయ్	మేలుకొన్నము;	అడి	శ్రీపాదములను
ఉన్ ద్రముడైయా	(వేదపులందు) ఉనికి	పణియుమాపోలే	నమస్కరించునట్లు
యే	కలవాడవును (వేద	యామ్	మేము
	ప్రతిపాద్యుడవును)	పుకల్ న్ద	స్తుతించి
పెరియాయ్	అపరిచ్ఛిన్నమహిమ గల	పోన్ ద్రే	మంగళాశాసనముచేసి
	వాడవును	వన్దోమ్	వచ్చి(అశ్రయించి)తిమి.
ఉలకినిల్	లోకమందు		

౨౨-పా, అజ్జణి

అమ్	మందరమై	అరళన్	రాజులు
కణ్	వికలమై	అసిమానపక్లమా	భగ్నాభిమానులై వచ్చి
మా	గొప్పదైన	యేవన్ద	
ఇలమ్	భూమిని (పరిపాలించిన)	నిన్	నీయొక్క

పల్కిక్కట్టిలోకీ సింహాసనముకింద
దే

శబ్దమ్ సంఘముగాజేరి

ఇరుప్పార్ పోల్ ఉన్నట్లు

వస్తు వచ్చి

తల్లెప్పయ్యో (నిన్ను) సమీపించితిమి;
మ్

కిణ్ణిచివాయచ్చె చిన్నగజ్జలవలె కొంచె
య్యత ముచికసించిన

తామరపూవువలె
తే

శమకణ్ణె వాత్సల్యముచే నెట్టినైన
నేత్రములు

శిరిచ్చితిరు కొంచెముకొంచెముగా

ఎమ్మేల్ మామీద
విట్టియావో తెఱవవా-కటాక్షింపవా;

తిక్కగుమ్ చంద్రుడును

అతిత్తియనుమ్ సూర్యుడును

ఎట్టునాప్పోల్ ఉదయించినట్లు.

అమ్ సుందరములైన
కణ్ ఇరణ్ణుమ్కొ రెండునేత్రములచేత

ఎట్టళోమేల్ మామీద
నోక్కుతియేల్ కటాక్షించితివేని

ఎట్టళోమేల్ మాకున్న
కాపమ్ వ్యసనము

ఇట్టిదు తొలగినశించును. (అ. ౨)

౨౩-పా, మారి.

మారి వరాకాలముందు
మలై పర్యతములయొక్క

ముట్టళ్ళో గుహలో

మన్ని ఆమరి

కిడన్దు పండుకొని

ఉట్టామై నిద్రించుచున్నదై

శిరియ పీఠక్రిగలదైన

శిక్కు సింహము

అతిపుద్దు నిద్రలేచి

తీ అగ్నికణములుపడునట్లు

విగ్గిత్తు చూచి

వేరిమయిర్ స్కంధశోమములు

పాజ్జ లేచినిలుచునట్లు

ఎప్పాదుమ్ నాల్గప్రక్కలయందును

పేర్ న్దు లేచి

ఉతటి విదిలించుకొని

మూరినిమిర్ న్దు ఒడలుపాగతీసికొని

ముట్టణ్ణి గర్జించి

పుజప్పట్టు బయలుదేరి

పోతరుమాపోలే వచ్చునట్లు,

పూవైప్పు కాళకుసుమమువంటి

వణ్ణ వర్ణముగలవాడా!

నీ నీవు

ఉక్ నీయొక్క

కోయిల్ నిష్టు దివ్యాలయమునుండి

ఇట్టనే ఈమణిపమునకు

పోనరుళి వేంచేసి

కోప్పడైయ విచిత్రసన్నివేశముగలదై

శీరియ సుందరమైన

శిక్కాశనత్తు సింహాసనముమీద

ఇరున్దు వేంచేసియుండి

యామ్ (అనన్యప్రయోజనమైన)

వన్దు మేము

వచ్చిన వచ్చిన

కారియమ్ కార్యమును

ఆరాయ్ న్దు విమర్శించి

ఆరుళో కృపచేయుము. (అ. ౩)

౨౪-పా, అన్తివ్వులకమ్.

అన్తు	ఆకాలమంగు	పోగ్గోని	మంగళమవు గాత;
ఇవ్వులకమ్	ఈలోకమును	కున్దు	గోవరసమును
అశన్దాయ్	కొలిచిననీయుక్క	కుడైయా	గొడుంగుఁగా
అడి	శ్రీపాదములకు	ఎడుత్తాయ్	ఎత్తిననీయుక్క
పోగ్గోని	మంగళమవు గాత;	కుణమ్	దయాగుణమునకు
ఆళ్లు	(రావణుండున్న) ఆచో	పోగ్గోని	మంగళమవు గాత;
	టికి	పత్తై	శత్రువులను
శెన్దు	వెళ్ళి	వెన్దు	జయించి
తెన్	సుందర మైన	కెడుక్కుమ్	నశింపఁజేయుచున్న
ఇలశ్శె	లంకను	నిన్ కైయిల్	నీహస్తమందున్న
శెగ్గోన్దాయ్	నశింపఁజేసిననీయుక్క	వేల్	వేలాయుధమునకు
తిఱల్	బలమునకు	పోగ్గోని	మంగళమవు గాత;
పోగ్గోని	మంగళమవు గాత,	ఎన్దుఎన్దు	అని ఈప్రకారముఁగా
శకడమ్	శకటాసురుని	ఉన్ శేవకమే	నీయుక్క పీఠచరిత్రము
పాన్దు	నశించునటు		నే
ఉత్తైతాయ్	తన్ని ననీయుక్క	ఏత్తి	స్తుతించి
పుకడ్డ	క్షీర్తికి	పత్తైకొల్వా	వాద్యము తీసికొనుటకై
పోగ్గోని	మంగళమవు గాత;		(నిన్ననుభవించుటకై)
కన్దు	వత్సాసురుని	యామ్	మేము
కుణ్ణిలా	చిట్టికణ్ణువరె	ఇన్దు	ఇప్పుడు
ఎఱిన్దాయ్	ఏసిఱికోట్టిననీయుక్క	వన్దోమ్	వచ్చితిమి,
కడ్డిల్	శ్రీపాదములకు	ఇరణ్ణ	కృపచేయుము. (౨౪)

౨౫-పా, ఒరుత్తి.

ఒరుత్తి	ఒకతెకు (దేవకికి)	తాన్	(ఈసంగతినివినిన) తాను
మకనాయ్	పుత్రుఁడై	తరుక్కిలానా	సహించనివాఁడై
పిఱన్దు	అవతరించి	తీజునినెన్ద	చేటుపును (నీయుక్కవధ
'ఓరిగినిల్	అయొకరాత్రియందే		మును) తలంచిన
ఒరుత్తి	ఒకతెకు (యశోదకు)	కణ్ణన్	కంసునియుక్క
మకనాయ్	కొమరుఁడై	కరుత్తై	అభిప్రాయమును
ఒరిన్దు	దాఁగి	పిడైస్పిత్తు	వ్యర్థపఱచి
వళర	పెరుఁగుచుండఁగా,	వయాగ్గోత్	వానికడుపులో

నెరుప్పెన్న	నిప్పువలె	తిరుత్తక్క	పిరాట్టియాశ పడఁదగిన
నిన	బాధకరుఁడైయున్న	శల్వముమ్	గుంపత్తును
నెడుమాతే	సర్వాధికుఁడా!	శేవకముమ్	వీరచరిత్రమును
ఉన్నె	నీయొద్ద	యామ్	మేము
అరుత్తు	పురుషార్థములనరించి	పాడి	గానముచేసి
వన్దోమ్	వచ్చి యాక్రయించితిమి;	వరుత్తముమ్	వ్యసనము
పత్తి	వాద్యమును (మాఉదేశ్యమును)	తీర్పు	పోయి
తిరుతియాశిల్	ఇచ్చిరివేసి	మక్కిన్దు	సంతోషించెదము. (౨౦)

౨౬-పా, మాతే.

మణివణా	శ్రీతిన్ద్రమునుఁడా!	పాలన్న	పాలవంటి
ఆరినిలై గూయే	నీలరత్నమువంటి మేనుగ	వల్లమ్	వల్లముకలవియొనెన
	లవాఁడా!	ఉన్	నీయొక్క
	వటుపశుమందుఁబవ్వళించి	పాళ్ళాన్ నియిమ్	పాపచణన్యములో సమా
	నవాఁడా!	పోల్ వని	నములైన
మార్కట్టి	ధనుర్మాసమందు	శబ్దబ్దల్	శంఖములను,
నీరాదువాన్	వ్రతాంగముగా ప్పాన	పోయ్	మిక్కిలి
	ముచేయుటకుఁగాను	పాడుతెయ	నిశాలమైనవె
మేలెయార్	సెదలు	శాలప్పెరుమ్	మిక్కిలిగొప్పవియునైన
శెయ్ వనకల్	చేయుచున్నవియు	పత్తి	వాద్యములను
శేన్దువన	మాకుఁ గావలసియును	సల్లాణు	మంగళమును
	న్నవానిని	ఇన్ద్రేప్పార్	పాడుచున్నవారును,
కటియేల్	బాగినివేసి,	కోలవిళక్క	భంగళదీపమును
కూలమల్లామ్	భూమియంతయు	కొడి	భృజములను
నడుజ్జ	వణిగువనము	నితానమ్	మేక్కిట్టును
మరుల్వన	ఇద్ది మడున్నట్లె	అరుళే	కృపచేయవలెను. (౨౧)

౨౭-పా, కూడాన్దే.

కూడాన్దే	తివన్ద్రా మంపనిపారిని	పాడి	గానముచేసి
వెల్దుమ్	ఇయించుచున్న	నక్కొమ్మ	వాద్యమును (ప్రావ్యము
కీర్	గుణవతులగల		ను) లభించి
కోవిడ్డా	ఓ శోభింఁగుఁడా!	యామ్	మేము
ఉన్నె	పింగుములను	పొణు	పొందుదగిన

శహానమ్	సహానము ఏమనగా,	అణివోమ్	అలంకరించుకొనెదము,
నాడు	లోపులు	అడై	వస్త్రములను
పుక్కుమ్పరికి	స్తోత్రముచేయు విధముగ	ఉడుప్పోమ్	కట్టుకొనెదము,
నాల్		అతన్ పిన్నే	దానిపైన
నవ్వాకి	చక్కగా	పాల్ శోటు	క్షీరాన్నమును
సూడతమ్	కంకణములను	మాడ	కప్పనట్లు
నోళ్ వత్త	అంగదములను	నెయ్ పెయ్ తు	నేతినిఉంచి
నోగు	కమలను	ముట్టై	మోచెయ్యిగుండ
శేవిల్వా	కిర్ణపుష్పములను	వట్టివార	కారునటు
సూడకిమ్	పాదాభరణములను	కూడియిరుచ్చు	(నీలో) జేరియుండి
ఎన్ నెయ	అని యిటు చెప్పబడిన	కుళిర్ న్దు	చలఁగాభుజించెదము (వి
నల్	అనేకవిధములైన		శ్లేష వ్యసనము తో ను
కలనుమ్	ఆభరణములను		భించెదము.) ౨౭.
యామ్	మేము		

౨౮-పా, కటివైకళ్.

కటివికళ్	ఆవులయొక్క-	ఇటైవా	ఓ సామి
పిన్ శేను	వెనుకకెల్చి	ఉన్ న్నోడు	నీలో (మాకున్న)
కానమ్	అడవిలో	ఉటవు	సంబంధము
శేర్ నా	చేరి	ఇళు	ఇచ్చట
ఉన్ శ్చేమ్	భుజించెదము;	నమక్కు	మనచేత
ఒన్	ఒకవిధమైన	ఒట్టిక్క	విడువవలెనన్ను
అణివుమ్	జ్ఞానమున్న	ఒట్టియాతు	విడువదు; [ని
ఇల్లాత	లేని	అటియాత	లోకవ్యవహారము నెఱుంగ
అయ్ మ్మలన్దు	గొల్లకులమీందుబుట్టిన	పిళ్ళైకళోమ్	బాలికలమైన మేము
నామ్	మేము;	ఉన్ న్నె	గన్ను
ఉన్ న్నె	నిన్ను	అనిన్ నాల్	పీడిచేత [కులచేత)
పిలివీ పుణుననె	సహితముండజై యవత	కిలుపేర్	చిన్నమాటలచేత (హీనో
	రించిన	అట్టైతన	పిలిచినదానినిగుఱించి
పుణ్ణియమ్	పుణ్యమును	కిఱియరుకాతు	కోపగింపక
ఉండయోమ్	కలవారమైతిమి;	నీ	నీవు
కుట్టివు ఒన్దుమ్	ఏవిధమైన శోభనయు	పట్టై	వాద్యమును (మాయొక్క-
ఇల్లాత	లేని		అపేక్షితములను)
కోవిన్దా	నోవిందుఁజూ!	కారాయ్	ఇవ్వవలయును. ౨౮.

౨౯-పా, శిర్మమ్.

శిర్మమ్మిలుకా	అరుణోదయకాలమందు	ఎజ్జై	మాచేరి
లే		కొళ్ళామల్	స్వీకరింపక
వన్దు	వచ్చి	పోకాళు	పోకూడదు;
ఉన్నె	నిన్ను	కోవిన్దా	ఓ గోవిందుఁడా
కేవిన్దు	నేవించి,	ఇల్లై	ఇప్పుడు
ఉన్	నీయొక్క	పత్తెకొళ్ళా	ఒక ప్రయోజనము లభించి
పాన్	సుందరమైన	నన్దుకాన్	వెళ్ళువారముకాము,
తామరై	తామరపూవువలెనున్న	ఎల్లైమక్కుమ్	సర్వకాలములందును
అడి	శ్రీపాదములను	ఏత్తైపిఱవి	నీయొక్క అన్ని ఆవరార
పోల్మిమ్	మంగళాకాశముచే	మక్కుమ్	ములలోను
	యుటకు	ఉన్న్మడు	నీతోడ
పారుల్	ప్రయోజనమును	ఉన్మోమేయా	అనన్యార్థులతో అమరి
కళాయ్	వినుము;	వోమ్	యుందుము;
శిర్మమ్	పశువులను	ఉన్కే	నీకే
మేయగ్గు	మేపి	నామ్	మేము
ఉల్లామ్	(తరువార) భుజించు	అళిశయవోమ్	కైంకర్యముచేసేదము,
	చున్న	నమ్	మాయొక్క
గులత్తిల్	గొల్లకులమందు	మల్లై	తక్కిన
పిఱన్	అవతరించిన	కామజ్జళ్	కోరికలను
నీ	నీవు	మాన్మలు	పోఁగొట్టుము.
కున్మేవల్	అంతరబ్ధకైబ్బర్యములను		

30-పా, వజ్జక్కడఁ

వజ్జమ్	ఓడలుగల	ఇల్లైయా	ఆభరణములుగలవారైన
కడల్	క్షీరాబ్ధిని		గోపికలు
కడై	మథించిన	శన్దు	శాస్త్రి
మాతవన్	శ్రయఃపతియు	ఇల్లైళ్ళే	మద్దళాకాశముచేసి
కళవన్	బ్రహ్మద్రులకు నిర్వాహ	అజ్జు	ఆగోపవుమందు
	కుఁడునైన సుర్యశక్తి	పత్తె	వాద్యములు వ్యాజము
	గుని,		గల కైంకర్యము
త్రిజ్జిళ్	చంద్రునివలె	కొట్ట	లభించిన
తిరు	సుందరమైన	అవ్వాల్మై	ఆప్రకారమును,
ముకర్తు	ముఖములుగలవారై	అణి	భూమంతలమునకు ఆభి
శి	అందమైన		రణమైయున్న